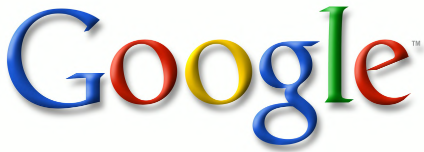

3 2044 103 157 954

SIGILLUM ACADEMIAE HARVARDIANAE IN NOV ANG
CHRISTO ET ECCLESIAE
VE RI TAS

DANSKE TRAKTATER

EFTER 1800.

Fortsættelse af „Første Samling, 1. Bind, Politiske Traktater (1800—1863)“ og af „Anden Samling, 1. Bind, Handels- og andre Traktater (1800—1863)“.

ANDET BIND.

1863—1879.

UDGIVET PAA UDENRIGSMINISTERIETS FORANSTALTNING.

KJØBENHAVN.

TRYKT HOS J. JØRGENSEN & CO.

1885.

1.

Telegraph-Convention mellem Danmark og Sverig, undertegnet i Kjøbenhavn den 10de December 1863.

Da Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge have anseet det for ønskeligt at lade den under 23de November 1854 afsluttede Convention angaaende en elektrisk Telegraphforbindelse mellem Helsingør og Helsingborg afløse af en ny Overeenskomst, som tillige kunde optage de fornødne Forskrifter angaaende den hele mellem Danmark og Sverig udvexlede Telegraph-Correspondance, have De til dette Øiemed Allerhøist udnævnt til Deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark: Allerhøistsammes Finantsminister, Ridder af den Kongelige Danebrogsorden, Storkors af den Kongelige Belgiske Leopoldsorden, samt Ridder af den Kongelige Svenske Nordstjerneorden, Dr. med. Carl Emil Fenger,

og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge: Allerhøistsammes overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister ved det Kongelige Danske Hof, forhenværende Statsraad, Kammerherre, Een af de Atten i det Svenske Akademi, Ridder af den Kongelige Seraphimerorden og af Kong Carl den Trettendes Orden, Commandeur af den Kongelige Nederlandske Løveorden og af den Kongelige Hannoveranske Guelpheorden, Ridder af den Kongelige Danske Danebrogsorden og Danebrogsmand, Grev Henning Ludvig Hugo Hamilton,

hvilke Befuldmægtigede, efterat have udvexlet deres i god og behørig Orden fundne Fuldmagter, under Forbehold af Ratification ere komne overeens om følgende Artikler, ved hvis Ikrafttræden det er forudsat at ovennævnte Convention af 23de November 1854 skal være ophævet.

Art. 1.

De tvende høie contraherende Regjeringer forpligte sig til paa fælleds Bekostning at vedligeholde en elektrisk Telegraph-Forbindelse imellem Danmark og Sverig ved en i Øresundet udlagt undersøisk Telegraphledning, som, naar den ikke længer kan holdes i fuldkommen tjenstdygtig Tilstand, skal erstattes ved en ny, i hvilken der som Reserve maa indeholdes mindst een Ledningstraad mere, end det ordinære Brug udfordrer.

Art. 2.

Begge Regjeringer bidrage hver med en Halvdeel til Udredelsen af de med Telegraphtougets Anskaffelse og Vedligeholdelse samt Anlægets Drift forbundne Omkostninger, og deeltage ligeligt i det derved vundne Udbytte.

Art. 3.

Den Kongelige Danske Regjering paatager sig paa fælleds Regning at vedligeholde Anlæget og besørge de med Driften forbundne Forretninger, med følgende Indskrænkninger og nærmere Bestemmelser:

a. Naar der er Spørgsmaal om Udlægningen af en ny undersøisk Ledning eller i Almindelighed om Udførelsen af større Arbeider, skal den Kongelige Svenske Regjerings Samtykke hertil først indhentes; men iøvrigt er den Kongelige Danske Regjering bemyndiget til efter eget Tykke at lade foretage mindre Reparations- og Vedligeholdelsesarbeider.

b. Naar herhenhørende Arbeider skulle udføres paa Svensk Territorium, f. Ex. ved Oprettelsen af de Sømærker, som udfordres for at angive den undersøiske Lednings Retning, bør saadant ikke skee uden forudgaaende Anmeldelse for vedkommende Kongelige Svenske stedlige Myndighed, der er berettiget til at føre Tilsyn med

Arbeidets Udførelse, og som af sin Regjering erholder Paalæg om at yde den i saa Henseende fornødne Hjælp.

c. De høie contraherende Magter stille sig til Formaal at lade den størst mulige Oekonomi anvende ved Anlægets Vedligeholdelse, og skal der derfor heller ikke i den Anledning føres andre Udgifter til Regning end de, der af den Grund særligt paaføres de respective Statskasser. Saaledes skal den Kongelige Danske Regjering ikke beregne sig nogen Godtgjørelse for Benyttelsen af de det Kongelige Danske Telegraphvæsen tilhørende Redskaber, som i paakommende Tilfælde mulig maatte blive benyttede, saafremt denne Brug ikke gjør en paafølgende Istandsættelse nødvendig. Saafremt eet eller flere af den Kongelige Danske Regjerings Skibe anvendes, skal der alene beregnes Godtgjørelse for de herved foranledigede særlige Udgifter. Ligeledes skal i Almindelighed ingen Godtgjørelse beregnes for den Hjælp, der ydes af de contraherende Magters Embedsmænd, med Undtagelse af de dem virkelig paadragne Udgifter, saasom til Reiser o. s. v., samt af en lempelig aarlig Godtgjørelse til den Danske Embedsmand, som for fælleds Regning besørger Regnskabernes Udfærdigelse og Undersøgelsen af de til samme hørende Verificationer.

Art. 4.

Til Telegrammernes Viderebefordring paa begge Sider af Sundet skal det fornødne Antal af dertil særlig bestemte Traade holdes disponibelt, saa at Telegrammer kunne befordres direkte imellem de vigtigste Punkter paa begge Rigernes Telegraphlinier uden at omtelegrapheres paa Grændsen. Navnlig gjælder dette, hvad Sverig angaaer, Telegrammerne fra og til Stockholm, Gøteborg og Controlstationen mod Norge, og, hvad Danmark angaaer, Telegrammerne fra og til Kjøbenhavn, Flensborg og Hamborg, hvilke samtlige Stationer skulle holdes aabne Dag og Nat.

Art. 5.

Skulde Afbrydelse opstaae ved Afbenyttelsen af den undersøiske Ledning, befordres Telegrammerne mellem Hel-

singør og Helsingborg med mindst muligt Ophold og paa den Maade, som bestemmes ved Overenskomst mellem begge Landes Telegraphbestyrelser.

Art. 6.

Telegrammer mellem en Kongelig Telegraphstation i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Stater og en Kongelig Svensk Telegraphstation skulle befordres gjennem den undersøiske Ledning i Øresundet, forsaavidt en Afbrydelse ikke forsinker eller hindrer Befordringen ad denne Vei eller denne er billigere ad anden Vei, dog med Forbehold af Telegraphafsenderens Ret til selv at bestemme anderledes.

Art. 7.

Den Kongelige Svenske Regjering forpligter sig til for Telegrammer, som passere den undersøiske Ledning, ikke i Sverig at anvende en høiere Afgiftsberegning end den, som er foreskreven for den Telegraphcorrespondance, som maatte blive befordret gjennem en direkte undersøisk Ledning imellem den Svenske og Preussiske Kyst.

Art. 8.

Telegrammer modtages til hvilketsomhelst Bestemmelsessted.

Forsaavidt der ikke findes Telegraphstation paa det opgivne Adressested, eller hvis Afsenderen ønsker, at Befordringen med Telegraph ikke skal strække sig lige til den ved Adressestedet nærmest liggende Telegraphstation, befordres Telegrammet med Posten, Expresbud eller Stafet fra den af Afsenderen opgivne Telegraphstation. Har Afsenderen ikke bestemt Maaden, hvorpaa Viderebefordringen skal finde Sted, benyttes Posten dertil.

Art. 9.

De høie contraherende Regjeringer forpligte sig til at tage saadanne Forholdsregler, at Telegrammerne kun blive meddeelte rette Vedkommende, og at den strengeste Taushed iagttages med Hensyn til Correspondancen.

Art. 10.

Telegrammerne inddeles med Hensyn til deres Behandling i følgende Klasser:

1. Statstelegrammer:
   a. fra eller til Deres Majestæter Kongerne i begge Landene, Medlemmerne af Deres Familier, Deres Ministre, de Øverstbefalende over Deres Land- og Sømagt, samt Deres diplomatiske og Consular-Agenter.
   b. fra eller til saadanne fremmede Regjeringer, med hvilke en af de høie contraherende Magter har afsluttet eller fremtidig maatte afslutte specielle Telegraph-Conventioner, ligesom Skrivelser fra eller til saadanne Regjeringers diplomatiske eller Consular-Agenter.

   Andre Regjeringers eller de disse undergivne Embedsmyndigheders Telegrammer betragtes og behandles som Privattelegrammer.
2. Tjenestetelegrammer, hvorved forstaaes Telegrammer vedrørende Telegraphtjenesten.
3. Privattelegrammer.

Art. 11.

For Befordringen af Telegrammer imellem en Kongelig Dansk og en Kongelig Svensk Telegraphstation skulle følgende Bestemmelser gjælde:

a. Med Hensyn til den Orden, hvori Telegrammerne befordres, gives de tvende Landes egne Statstelegrammer Fortrinet. Derefter følge Statstelegrammer fra eller til saadanne fremmede Lande, med hvilke en af de contraherende Stater har afsluttet Overeenskomst angaaende tilsvarende gjensidig Fortrinsret.
b. Telegrammerne kunne affattes i hvilketsomhelst Sprog, som kan gjengives ved det almindelig vedtagne Telegraphalphabet.

   Ved Telegramudvexling mellem begge Landene maa Enhver benytte Chiffre.
c) Et privat Telegram, hvis Indhold er stridende mod de gjældende Love, eller som af Hensyn til Almeensikkerheden eller Sædeligheden skjønnes ikke at kunne modtages, kan tilbagevises af Telegraphstationen paa Ind-

leverings- eller Adressestedet. Om Forandring af en saadan Beslutning ansøges hos den Telegraphbestyrelse, hvorunder den Station hører, som har vægret sig ved at befordre Telegrammet, og har den nævnte Bestyrelse endelig at afgjøre saadan Sag. Tilbagevises et Telegram først, efterat det er blevet modtaget, skal Afsenderen ufortøvet underrettes derom. Statstelegrammer ere ikke undergivne en saadan Control.

d) For Befordring paa selve den fælleds undersøiske Ledning beregnes for et Telegram af ikke over 20 Ord et Beløb svarende til 8 Sgr. Pr. Cour.

Udvexles Telegrammer mellem Kjøbenhavn, Helsingør eller nogen derimellem ved Kysten liggende Telegraphstation, paa den ene Side, samt Malmø, Helsingborg eller nogen derimellem ved Kysten liggende Telegraphstation, paa den anden Side, tilkommer der hver af Staterne for et Telegram af ikke over 20 Ord en yderligere Afgift svarende til 4 Sgr. Pr. Cour.

Ved Udvexling af Telegrammer mellem andre Stationer betragtes Helsingør og Helsingborg som Udgangspunkter for hvert Lands Zonesystem for videre Befordring i samme Land.

Zonerne beregnes paa følgende Maade:

Zoner.	Direkte Afstand i geographiske Mile.					
I.	fra	1	til	10	Miil inclusive	
II.	-	10	-	25	— —	
III.	-	25	-	45	— —	
IV.	-	45	-	70	— —	
V.	-	70	-	100	— —	
VI.	-	100	-	135	— —	o. s. v.

saa at den direkte Afstand i de paa hinanden følgende Zoner stadigt forøges med 5 geographiske Miil. Afgiften for enhver Zone udgjør 8 Sgr. Pr. Cour., naar Telegrammets Ordantal ikke overstiger 20. For ethvert efterfølgende Antal af høist 10 Ord beregnes stedse Halvdelen af den for 20 Ord gjældende Afgift.

Enhver af de høie contraherende Regjeringer er berettiget til for Sammes Lands Vedkommende at sætte Taxterne lavere end her er angivet.

Art. 12.

Kun Tjenestetelegrammer nyde Portofrihed, forsaavidt ikke særlig Undtagelse herfra indrømmes af de contraherende Magter.

Art. 13.

Telegraphbestyrelserne bære ikke Ansvar for Befordringens Paalidelighed eller Hurtighed og behøve ikke at erstatte det Tab, som maatte foraarsages ved Telegrammers Bortkommen, Forandring eller Ophold.

Portoafgiften tilbagebetales, hvis et Telegram er gaaet tabt, eller hvis det bevises, at et Telegram, affattet i det Danske, Svenske, Tydske, Franske eller Engelske Sprog, er i Indhold blevet saaledes forandret, at det ikke har kunnet opfylde sin Hensigt, eller endelig hvis et Telegram er kommet Adressaten senere ihænde, end om det under den samme Adresse var blevet befordret med de respective Landes Poster.

Art. 14.

Med Hensyn til den transiterende Telegraphcorrespondance, det vil sige, naar Telegrammerne befordres udover Grændsen af noget af de contraherende Lande, gjælde for Befordringen paa den fælleds undersøiske Ledning de samme Bestemmelser som ved Correspondance mellem Landene indbyrdes. Med Hensyn til Viderebefordringen udover den fælleds undersøiske Ledning gjælde de Bestemmelser, der af hvert Land ere vedtagne for Transitbefordringen, med den under Art. 7 gjorte Indskrænkning.

Særlig bemærkes, at, naar en af de høie contraherende Regjeringer i uafbrudt Forbindelse med sit Telegraphnet indretter en Statstelegraphstation udenfor Landets Grændser, skulle de imellem samme og en til det andet Land hørende Statstelegraphstation befordrede Telegrammer med Hensyn til Taxeringen ikke betragtes som transiterende men som udvexlede mellem Landene indbyrdes.

Art. 15.

I Afregningen, som besørges af den Kongelige Danske Telegraphbestyrelse, opføres samtlige Beløb i Preussisk Mønt. Det gjensidige Tilgodehavende afgjøres ved Slutningen af hvert Qvartal, hvorefter Saldoen udbetales i det Lands Mønt, hvilket den tilkommer, efter Forholdet:

1 Thl. Pr. Cour. — $1^1/_3$ Rd. Dansk Rigsmønt — $2^2/_3$ Rd. Svensk Rigsmønt.

De nærmere Bestemmelser vedkommende Afregningen afgjøres ved Overeenskomst mellem de tvende Landes Telegraphbestyrelser.

Art. 16.

Begge Landes Telegraphbestyrelser bemyndiges til, med Hensyn til de i de tvende Lande udfærdigede Telegraphreglementer, og hovedsagelig i Overeensstemmelse med de i de fleste Europæiske Lande angaaende Telegraphtjenesten vedtagne reglementariske Bestemmelser, at slutte en Overeenskomst indeholdende de yderligere Forskrifter, som findes nødvendige med Hensyn til Telegrambefordringen mellem Danmark og Sverig.

Art. 17.

Dersom Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge finder for godt at lade de for Telegrambefordringen mellem Danmark og Sverig i denne Convention vedtagne Bestemmelser ogsaa gjælde for Norge, skal herfor, under Forudsætning af Reciprocitet, ikke være Noget til Hinder.

Art. 18.

Denne Convention*) er afsluttet for en Tid af 15 Aar, regnet fra den 1ste Januar 1864.

Hvis Conventionen ikke bliver opsagt af nogen af de contraherende Stater et Aar førend denne Termin udløber, skal den betragtes som gjældende for ubestemt Tid og indtil Forløbet af eet Aar efter den Dag, da Opsigelse har fundet Sted. Da det imidlertid kan forudsees, at Erfaringen i den Tid, denne Convention har Gyldighed, vil vise Nødvendigheden af successive Forandringer i de for Befor-

*) Ratificationerne af denne Convention bleve udvexlede i Kjøbenhavn den 29de December 1863 og Conventionen traadte i Kraft den 1ste Februar 1864.

dringen paa den fælleds undersøiske Ledning samt for Viderebefordringen gjældende reglementariske Bestemmelser, skulle begge Regjeringers Telegraphbestyrelser mindst hvert andet Aar tage denne Sag under gjensidig Overveielse og derefter foreslaae deres respective Regjeringer de Forandringer, som de ansee for nødvendige.

Til Bekræftelse herpaa have vi Befuldmægtigede underskrevet denne Convention og forsynet den med vore Segl.

Givet i Kjøbenhavn den 10de December Aar Eet Tusinde Otte Hundrede Tresindstyve og Tre.

Fenger. Henning Hamilton.

2.

Skibsfarts- og Handelstraktat mellem Danmark og Italien, undertegnet i Turin den 1ste Mai 1864.

Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté le Roi d'Italie, animés du désir de faciliter et d'étendre les relations commerciales entre Leurs sujets respectifs, et de consolider pour tout le Royaume d'Italie les bons rapports établis entre le Danemark d'un côté et la République de Gênes, les Etats Sardes et le Royaume des Deux Siciles de l'autre, par les traités respectifs du 30 Juillet 1789, du 14 Août 1843 et du 13 Janvier 1846, ont déterminé de stipuler un traité de navigation et de commerce, qui, basé sur le principe d'une parfaite réciprocité, procure à l'un et l'autre Etat de solides avantages. Et à cet effet ils ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark le Baron Iver Holger Rosenkrantz, Son Chambellan, Chevalier de Son ordre du Danebrog et Son Ministre-Résident auprès de Sa Majesté le Roi d'Italie;

Sa Majesté le Roi d'Italie le Chevalier Jean Manna, Sénateur du Royaume, Grand Officier de Son ordre des Saints Maurice et Lazare, Son Ministre Secrétaire d'Etat au département de l'Agriculture, de l'Industrie et du Commerce;

lesquels, après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1.

Les bâtiments Danois arrivant chargés ou sur lest dans les ports du Royaume d'Italie, et réciproquement les bâtiments Italiens arrivant chargés ou sur lest dans les ports du Royaume de Danemark, y seront traités, tant à leur entrée que pendant leur séjour et à leur sortie, et quel que soit le lieu de leur provenance ou celui de leur destination, sur le même pied que les navires nationaux pour tout ce qui concerne les droits de douane, de tonnage, de phare, de pilotage, de balisage, de quai, de port, de péage, de quarantaine, d'expédition et autres, et généralement pour tous les droits ou charges quelconques qui affectent le navire, soit que ces droits soient perçus au profit du Gouvernement, soit qu'ils le soient au profit des autorités locales, d'etablissements publics, de particuliers ou de corporations.

Art. II.

Les navires Danois et réciproquement les navires Italiens ne pourront profiter des immunités et avantages qui leur sont respectivement assurés par le présent traité, qu'autant qu'ils se trouveront munis des papiers et certificats exigés par les règlements existants dans chacun des deux pays, pour constater leur nationalité. Et dans ce but les Hautes Parties contractantes se communiqueront ces divers documents dans le moindre délai possible, se réservant de se donner mutuellement connaissance des modifications que chacune d'Elles pourrait juger à propos d'y apporter dans la suite.

Art. III.

En tout ce qui concerne le placement des navires, leur chargement et déchargement dans les ports, bassins, rades ou havres de l'un des deux Etats, il ne sera accordé aucun privilége aux navires nationaux, qui ne le soit également à ceux de l'autre Etat, la volonté des deux Hautes Parties contractantes étant que, sous ce rapport aussi, les bâti-

ments de l'un et de l'autre Etat soient traités sur le pied d'une parfaite égalité.

Art. IV.

Les bâtiments Danois qui arriveront dans les ports de Sa Majesté le Roi d'Italie, et les bâtiments Italiens qui arriveront dans les ports de Sa Majesté Danoise, sont autorisés à ne charger ou décharger qu'en partie, si le capitaine ou le propriétaire le désire, et ils pourront se rendre ensuite dans les autres ports de mer du même Etat pour compléter leur chargement ou déchargement.

Art. V.

En cas de relâche forcée d'un navire Danois dans un port du Royaume d'Italie ou d'un navire Italien dans un port du Royaume de Danemark, il y jouira, tant pour le bâtiment que pour la cargaison, des faveurs et immunités que la législation de chacun des deux pays accorde à ses propres navires en pareille circonstance, pourvu que la nécessité de la relâche soit dûment constatée.

Le même traitement de faveur sera réciproquement accordé aux navires échoués, en cas de bris ou de naufrage. Il est d'ailleurs entendu que les Consuls et Agents Consulaires respectifs seront admis à surveiller les opérations relatives à la réparation, au ravitaillement, ou à la vente, s'il y a lieu, des navires entrés en relâche, échoués ou naufragés à la côte.

Art. VI.

Toute espèce de marchandises et objets de commerce, provenant du sol ou de l'industrie des Etats de Sa Majesté le Roi de Danemark ou de tout autre pays, qui pourront être légalement importés, déposés ou emmagasinés dans les Etats de Sa Majesté le Roi d'Italie par des bâtiments Italiens, et réciproquement, toute espèce de marchandises et objets de commerce, provenant du sol ou de l'industrie des Etats de Sa Majesté le Roi d'Italie ou de tout autre pays, qui pourront être légalement importés, déposés ou emmagasinés dans les Etats de Sa Majesté le Roi de Danemark par des bâtiments Danois, soit que ces bâtiments viennent

directement des ports du pays dont ils portent le pavillon, soit qu'ils viennent de tout autre pays étranger, pourront également y être importés, déposés ou emmagasinés par les bâtiments de l'autre Partie contractante, sans être tenus à payer d'autres ou de plus forts droits de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du Gouvernement, des autorités locales ou d'établissements particuliers quelconques, que ceux que ces mêmes marchandises ou produits payeraient dans le même cas, s'ils étaient importés, déposés ou emmagasinés par des bâtiments nationaux.

De la même maniére toute espèce de marchandises et objets de commerce, qui pourront être légalement exportés ou réexportés des ports de Sa Majesté le Roi de Danemark sur des bâtiments Danois, pourront également en être exportés ou réexportés sur des bâtiments Italiens, et réciproquement, toute espèce de marchandises et objets de commerce qui pourront être légalement exportés ou réexportés des ports de Sa Majesté le Roi d'Italie sur des bâtiments Italiens pourront également en être exportés ou réexportes sur des bâtiments Danois, sans payer d'autres ou de plus forts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du Gouvernement, des autorités locales ou d'établissements particuliers quelconques, que ceux qui seraient payés pour les mêmes marchandises ou objets de commerce, s'ils étaient exportés ou réexportés sur des bâtiments nationaux.

Le traitement de la nation la plus favorisée est réciproquement garanti à chacun des deux pays pour tout ce qui concerne le transit.

Toutefois la prohibition est maintenue pour la poudre à tirer, et les deux Hautes Parties contractantes se réservent de soumettre à des autorisations spéciales le transit des armes de guerre.

Art. VII.

Aucune priorité ou préférence ne sera accordée directement ou indirectement par l'une ou l'autre des Parties contractantes, ni par aucune compagnie, corporation ou individu agissant en son nom ou sous son autorité pour l'achat d'aucun objet de commerce légalement importé dans le

territoire de l'autre, en considération de la nationalité du bâtiment qui aurait importé les dits objets, soit qu'il appartienne à l'une ou à l'autre des Parties dans les ports de laquelle ces objets de commerce auront été importés, l'intention et la volonté des deux Hautes Parties susmentionnées étant qu'aucune différence ou distinction quelconque n'ait lieu à cet égard.

Art. VIII.

En ce qui concerne le cabotage il est convenu entre les Hautes Parties contractantes, que les navires de chacune d'Elles au-dessus de 30 tonnes (15 lasts de commerce de Danemark) jouiront dans les Etats de l'autre des mêmes priviléges et seront traités à tous égards sur le même pied que les navires nationaux.

Art. IX.

Il ne pourra être imposé par une des Parties contractantes au commerce et à la navigation de l'autre, aucun droit nouveau ou plus élevé ni aucune entrave ou restriction quelconques, qui ne s'appliqueraient pas également et dans la même mesure au commerce et à la navigation de tout autre pays.

Il ne pourra être concédé aucune faveur par l'une des Puissances contractantes au commerce et à la navigation d'une nation étrangère, sans que cette faveur devienne de droit et ipso facto commune au commerce ou à la navigation des sujets de l'autre Puissance.

Art. X.

Chacune des deux Parties s'engage à faire profiter l'autre de toute faveur de commerce, de navigation ou de pêche, de tout privilége ou abaissement dans les tarifs à l'importation, ou à l'exportation, ou au transit des articles mentionnés ou non dans le présent traité, que l'une d'Elles pourrait accorder à une tierce puissance. Elles s'engagent en outre à n'établir, l'une envers l'autre, aucun droit de prohibition, d'importation ou d'exportation, ou de transit, qui ne soit en même temps applicable aux autres nations.

Il est spécialement entendu que le Danemark ayant consenti à admettre le pavillon Italien sur le pied d'une parfaite égalité avec le pavillon national non seulement dans la navigation et le commerce avec les territoires du Royaume et des Duchés, mais encore dans la navigation et le commerce avec ses possessions d'Islande et de Faeroe et ses colonies des Antilles, jouira, sous ce rapport, d'une parfaite réciprocité de traitement et profitera de tous les avantages de tarif résultant des traités de commerce et de navigation conclus par le Royaume d'Italie avec tout autre pays.

Art. XI.

Les Consuls, Vice-consuls et Agents Consulaires de chacune des deux Hautes Parties contractantes jouiront dans les Etats de l'autre des mêmes priviléges et pouvoirs dont jouissent ceux des nations les plus favorisées; ils auront le droit d'être juges et arbitres dans les questions locales dérivant des contrats passés en d'autres lieux entre les capitaines et les équipages des navires de leur nation, et les autorités locales ne pourront y intervenir que dans le cas où la conduite du capitaine ou de l'équipage troublerait l'ordre ou la tranquillité du pays. Les marins appartenant à la marine de l'une des deux Hautes Parties contractantes qui désertent dans les Etats et possessions de l'autre, pourvu toutefois qu'ils ne soient pas sujets du pays où ils désertent, seront, sur la demande adressée à l'autorité compétente par les Consuls et Vice-consuls respectifs, ou leur ayant-cause, recherchés, arrêtés et, aprés que leur désertion aura été dûment prouvée, reconduits à bord de leur bâtiment. Les déserteurs seront de plus, au besoin, détenus et gardés dans les maisons d'arrêt du pays, à la réquisition et aux frais des Consuls, jusqu'à ce que ces agents aient trouvé une occasion de les faire partir. Si pourtant cette occasion ne se présentait pas dans le délai de deux mois, à compter du jour de l'arrestation, les déserteurs seraient remis en liberté et ne pourraient plus être arrêtés pour les mêmes causes. Si le déserteur avait commis quelque délit à terre, son extradition sera différée par les autorités locales jusqu'à ce que le tribunal compétent ait rendu un jugement en

bonne et due forme sur le délit, et que l'exécution du jugement ait eu lieu.

Art. XII.

Les sujets de chacune des deux Hautes Parties contractantes auront le droit sur le territoire de l'autre de recueillir les successions ab intestato ou testamentaires, d'y posséder des biens de toute espèce et d'en disposer de la même manière que les nationaux, par testament, donation ou autrement, en ne payant au profit des Gouvernements respectifs d'autres droits que ceux auxquels les habitants du pays, où se trouvent les dits biens, sont assujettis en pareille occasion. En cas d'absence des héritiers, il sera provisoirement pris des dits biens les mêmes soins, qui seraient pris en pareils cas des biens des indigènes, jusqu'à ce que l'héritier légitime ait pris des mesures pour recueillir l'héritage.

Art. XIII.

Le présent traité sera en vigueur pendant dix années à compter du jour de l'échange des ratifications. Si un an avant ce terme l'une des Hautes Parties contractantes n'avait pas annoncé à l'autre, par une notification officielle, son intention d'en faire cesser l'effet, le dit traité restera obligatoire pendant douze mois au-delà de ce terme, et ainsi de suite jusqu'à l'expiration des douze mois qui suivront une semblable déclaration, quelle que soit l'époque où elle aurait eu lieu.

Art. XIV.

Les ratifications*) du présent traité seront échangées à Turin dans l'espace de trois mois à compter du jour de la signature, ou plus tôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé en double original et y ont apposé les sceaux de leurs armes.

Fait à Turin le 1er mai 1864.

Rosenkrantz. Gio. Manna.

---

*) Ratificationerne bleve udvexlede i Turin den 24. Nov. 1864, efterat ved en Declaration, undertegnet i Turin den 15de Aug. s. A., Ratificationsfristen var bleven forlænget.

3.

Vaabenhvile mellem Danmark og Preussen og Østerrig vedtagen i Londoner-Conferencens Møde den 9de Mai 1864.

Il y aura suspension d'hostilités sur mer et par terre, à dater du 12 Mai, pour l'espace d'un mois;

le même jour le Danemark lèvera les blocus.

La Prusse et l'Autriche s'obligent, pendant la suspension des hostilités, à ne pas entraver, dans les parties du Jutland occupées par leurs armées, le commerce, ni les communications, ni la marche régulière de l'administration; à ne point lever de contributions de guerre, mais à payer au contraire tout ce qui serait fourni aux troupes Allemandes, qui continueraient seulement à occuper leurs positions stratégiques actuelles;

les Parties belligérantes conviennent qu'elles conserveront leurs positions militaires respectives sur terre et par mer, et s'interdisent de les renforcer, pendant la durée de la suspension des hostilités;

notification officielle en sera faite aux Commandants des forces belligérantes de terre et de mer par leurs Gouvernements respectifs.

Apponyi.
Biegeleben.
G. Quaade.
Bille.
Krieger.
La Tour D'Auvergne.
Beust.
Russel.
Clarendon.
Bernstorff.
Balan.
Brunnow.
Le Cte. Wachtmeister.

4.

Overeenskomst om Skibsafgifter af Danske Skibe i Franske Havne, undertegnet i Kjøbenhavn den 20de Mai 1864.

Protocole

du résultat des conférences qui ont eu lieu entre les commissaires Danois et Français pour rechercher la moyenne des divers droits actuellement perçus en Danemark et dans les duchés sur les navires Français et en déduire le nouveau chiffre du droit unique de navigation que le pavillon Danois aura dorénavant à acquitter dans les ports de France en vertu du principe de réciprocité établi par l'article 2 de la convention additionnelle du 6 Février 1842.

Les commissaires nommés au mois de Septembre 1861 par leurs Gouvernements respectifs, savoir par le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Danemark, Monsieur Grimur Thomsen, Secrétaire du département du commerce et des consulats au Ministère des affaires étrangères à Copenhague, et par le Gouvernement Impérial de France, Monsieur le Vicomte Brenier de Montmorand, Consul de France de première classe en Danemark, pour arrêter le nouveau chiffre du droit unique de navigation que le pavillon Danois aura dorénavant à acquitter dans les ports de France, sont convenus de ce qui suit:

Art. 1.

Vu les réductions apportées par la loi du 4 Juillet 1863 aux droits de navigation perçus en Danemark sur les navires Français et vu la loi du 21 Mars 1864 relative aux droits de port perçus à Copenhague, le pavillon Danois dans les ports de France sera dorénavant passible d'un droit unique de 1 franc par tonneau, 2,20 tonneaux équivalant à un last de commerce de Danemark.

Art. 2.

L'approbation des Gouvernements respectifs de l'arrangement qui précède est expressément réservée.

Ainsi fait et signé en double original à Copenhague le 20 Mai 1864.

Grimur Thomsen. Vte Brenier de Montmorand.

5.

Protokol over de mellem Deres Majestæter Kongen af Danmark, Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen i Wien den 1ste August 1864 afsluttede Fredspræliminairer.

Présents:
Pour l'Autriche:
M. le Comte de Rechberg,
M. le Baron de Brenner.
Pour le Danemark:
M. de Quaade,
M. le Colonel de Kauffmann.
Pour la Prusse:
M. de Bismarck,
M, le Baron de Werther.

M. M. les Plénipotentiaires de l'Autriche, du Danemark et de la Prusse s'étant réunis aujourd'hui en conférence à l'Hôtel du Ministère des affaires étrangères, après avoir produit leurs pleins-pouvoirs respectifs qui ont été trouvés en bonne et due forme, sont convenus des préliminaires de paix suivants:

I.

Sa Majesté le Roi de Danemark renonce à tous Ses droits sur les Duchés de Slesvig, Holstein et Lauenbourg en faveur de Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse, en S'engageant à reconnaître les dispositions que Leurs dites Majestés prendront à l'égard de ces Duchés.

II.

La cession du Duché de Slesvig comprend toutes les îles appartenant à ce Duché aussi bien que le territoire situé sur la terre ferme.

Pour simplifier la délimitation et pour faire cesser les inconvénients qui résultent de la situation des territoires Jutlandais enclavés dans le territoire du Slesvig, Sa Majesté le Roi de Danemark cède à Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse les possessions Jutlandaises situées au Sud de la ligne de frontière méridionale du district de Ribe indiquée sur les cartes géographiques, telles que le territoire Jutlandais de Moegeltoender, l'île d'Amrom, les parties Jutlandaises des îles de Foehr, Sylt et Romoe &c.

Par contre, Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse consentent à ce qu'une portion équivalente du Slesvig et comprenant outre l'île d'Aeroe des territoires servant à former la contiguïté du district susmentionné de Ribe avec le reste du Jutland et à corriger la ligne de frontière entre le Jutland et le Slesvig du côté de Kolding, soit détachée du Duché de Slesvig et incorporée dans le Royaume de Danemark. L'île d'Aeroe n'entrera dans la compensation qu'en raison de son étendue géographique.

Le détail de la délimitation des frontières sera réglé par le traité de paix définitif.

Art. III.

Les dettes contractées pour le compte spécial, soit du Royaume de Danemark, soit d'un des Duchés de Slesvig, Holstein et Lauenbourg, resteront respectivement à la charge de chacun de ces pays.

Les dettes contractées pour le compte de la Monarchie Danoise seront réparties entre le Royaume de Danemark d'une part et les Duchés cédés de l'autre part, d'aprés la proportion respective de la propulation des deux parties.

De cette répartition seront exceptés;

1. l'emprunt contracté en Angleterre par le Gouvernement Danois au mois de Décembre 1863 et qui restera à la charge du Royaume de Danemark;

2. les frais de guerre encourus par les Puissances alliées dont les Duchés assumeront le remboursement.

IV.

Les Hautes Parties contractantes S'engagent à établir un armistice sur la base de l'uti possidetis militaire à dater

du 2 Août dont les conditions se trouvent spécifiées dans le protocole ci-annexé.

V.

Aussitôt après la signature de ces préliminaires de paix, les Hautes Parties contractantes Se réuniront à Vienne pour négocier un traité de paix définitif.

Fait à Vienne, le 1er Août 1864.

Quaade.
Kauffmann.
Comte Rechberg.
Brenner.
v. Bismarck.
Werther.

Protokol angaaende Vaabenstilstandens Betingelser.

En exécution de l'article IV des préliminaires de paix signés aujourd'hui entre Sa Majesté le Roi de Danemark d'une part et Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse de l'autre, les soussignés Plénipotentiaires réunis en conférence sont convenus des dispositions suivantes:

1.

A dater du 2 Août prochain il y aura une suspension complète d'hostilités par terre et par mer laquelle durera jusqu'à la conclusion de la paix. Pour le cas où, contre toute attente, la négociation de paix n'aboutirait pas jusqu'au 15 Septembre prochain, les Hautes Parties contractantes auront à partir de ce terme la faculté de dénoncer l'armistice avec un délai de 6 semaines.

2.

Sa Majesté le Roi de Danemark S'engage à faire lever définitivement les blocus à dater du 2 Août.

3.

Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse, tout en maintenant l'occupation du Jutland dans

les conditions actuelles de l'uti possidetis, Se déclarent prêts à ne conserver dans ce pays que le nombre de troupes que d'après les considérations purement militaires Leurs dites Majestés jugeront nécessaire.

4.

La perception des contributions pour autant qu'elle n'a pas encore été effectuée est suspendue. Les marchandises ou autres objets qui ont été saisis à titre de ces contributions de guerre et qui n'auront pas été vendus avant le 3 Août seront relâchés. De nouvelles levées de contributions ne seront pas ordonnées.

5.

L'approvisionnement des troupes alliées aura lieu aux dépens du Jutland conformément aux règlements d'approvisionnement Autrichien et Prussien en vigueur pour chacune des deux armées alliées sur pied de guerre. Le logement des troupes et des employés à la suite de l'armée ainsi que les moyens de transport à l'usage de l'armée seront également fournis aux dépens du Jutland.

6.

L'excédant des revenus ordinaires du Jutland qui se trouvera dans les caisses publiques de ce pays après que les différentes fournitures et prestations précitées auront été payées par ces mêmes caisses aux communes chargées de donner suite aux réquisitions militaires et après que les dépenses nécessaires à la marche de l'administration auront été défrayées également par les dites caisses, sera restitué soit en espèces soit en liquidation au gouvernement Danois au moment de l'évacuation du Jutland.

7.

La paye des troupes alliées, la paye extraordinaire de guerre (Kriegszulage) y comprise, est exclue des dépenses mises à la charge du Jutland.

8.

Les prisonniers de guerre et politiques seront mis en liberté contre l'assurance que les prisonniers de guerre ne

serviront plus dans l'armée Danoise avant la conclusion de la paix. La remise en liberté des prisonniers aura lieu le plus tôt possible dans les ports de Swinemünde et Lübeck.

9.

Les soldats Danois licenciés pour se rendre en Jutland pendant l'armistice, pourront sans obstacles quelconques retourner à l'armée Danoise pour le cas de la reprise des hostilités, dès qu'ils auraient été rappelés sous les drapeaux.

Fait à Vienne, le 1er Août 1864.

Quaade.
Kauffmann.
v. Bismarck.
Werther.
Rechberg.
Brenner.

6.

Overeenskomst om en Forbedring i Behandlingen af de Militaire, der ere blevne saarede i Felten, undertegnet i Genf den 22de August 1864.

Sa Majesté le Roi de Danemark, Son Altesse Royale le Grand-Duc de Bade, Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté la Reine d'Espagne, Sa Majesté l'Empereur des Français, Son Altesse Royale le Grand-Duc de Hesse, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, Sa Majesté le Roi de Prusse, la Confédération Suisse, Sa Majesté le Roi de Wurtemberg, également animés du désir d'adoucir, autant qu'il dépend d'eux, les maux inséparables de la guerre, de supprimer les rigueurs inutiles et d'améliorer le sort des militaires blessés sur les champs de bataille, ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark:

le Sieur Charles Emile Fenger, Commandeur de l'Ordre de Danebrog, décoré de la Croix d'argent du même Ordre,

Grand' Croix de l'Ordre de Léopold de Belgique, etc., Son Conseiller d'Etat;

Son Altesse Royale, le Grand-Duc de Bade:

le Sieur Robert Volz, Chevalier de l'Ordre du Lion de Zaehringen, Docteur en médecine, Conseiller médical à la Direction des affaires médicales,

et le Sieur Adolphe Steiner, Chevalier de l'Ordre du Lion de Zaehringen, Médecin-major;

Sa Majesté le Roi des Belges:

le Sieur Auguste Vifschers, Officier de l'Ordre de Léopold, Conseiller au Conseil des mines;

Sa Majesté la Reine d'Espagne:

le Sieur Don José Hériberto Garcia de Quevedo, Gentilhomme de Sa Chambre avec exercice, Chevalier Grand'Croix d'Isabelle la Catholique, Commandeur numéraire de l'Ordre de Charles III, Chevalier de première classe de l'Ordre Royal et Militaire de Saint Ferdinand, Officier de la Légion d'Honneur de France, Son Ministre-Résident auprès de la Confédération Suisse;

Sa Majesté l'Empereur des Français:

le Sieur George Charles Jagerschmidt, Officier de l'Ordre Impérial de la Légion d'Honneur, Officier de l'Ordre de Léopold de Belgique, Chevalier de l'Aigle Rouge de Prusse de troisième classe, etc. etc., Sous-directeur au Ministère des affaires étrangères,

le Sieur Henri Eugène Séguineau de Préval, Chevalier de l'Ordre Impérial de la Légion d'Honneur, décoré de l'Ordre Impérial du Medjidié de quatrième classe, Chevalier de l'Ordre des S. S. Maurice et Lazare d'Italie, etc. etc., Sous-Intendant militaire de première classe,

et le Sieur Martin François Boudier, Officier de l'Ordre Impérial de la Légion d'Honneur, décoré de l'Ordre Impérial du Medjidié de quatrième classe, décoré de la Médaille de la Valeur Militaire d'Italie, etc. etc., Médecin principal de deuxième classe;

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Hesse:

le Sieur Charles Auguste Brodruck, Chevalier de l'Ordre de Philippe le Magnanime, de l'Ordre de St. Michel de Bavière, Officier de l'Ordre Royal du Saint Sauveur, etc., Chef de bataillon d'état-major;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

le Sieur Jean Capello, Chevalier de l'Ordre des S. S. Maurice et Lazare, Son Consul général en Suisse,

et le Sieur Felix Baroffio, Chevalier de l'Ordre des S. S. Maurice et Lazare, Médecin de division;

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas:

le Sieur Bernard Ortuinus Théodore Henri Westenberg, Officier de Son Ordre de la Couronne de Chêne, Chevalier des Ordres de Charles III d'Espagne, de la Couronne de Prusse, d'Adolphe de Nassau, Docteur en droit, Son Secrétaire de légation à Francfort;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves:

le Sieur José Antonio Marques, Chevalier de l'Ordre du Christ, de Notre Dame de la Conception de Villa-Viçosa, de St. Benoît d'Aviz, de Léopold de Belgique, etc., Docteur en médecine et chirurgie, Chirurgien de brigade, Sous-chef du département de santé au Ministére de la guerre;

Sa Majesté le Roi de Prusse:

le Sieur Charles Albert de Kamptz, Chevalier de l'Ordre de l'Aigle Rouge de seconde classe, etc. etc., Son Envoyé extraordinaire & Ministre plénipotentiaire près la Confédération Suisse, Conseiller intime de légation,

le Sieur Godefroi Frédéric François Loeffler, Chevalier de l'Ordre de l'Aigle Rouge de troisième classe, etc. etc., Docteur en médecine, Médecin général du quatrième corps d'armée,

et le Sieur George Herrmann Jules Ritter, Chevalier de l'Ordre de la Couronne de troisième classe, etc. etc., Conseiller intime au Ministère de la guerre;

la Confédération Suisse:

le Sieur Guillaume Henri Dufour, Grand Officier de l'Ordre Impérial de la Légion d'Honneur, Général en chef de l'armée fédérale, membre du Conseil des Etats,

le Sieur Gustave Moynier, Président du Comité International de secours pour les militaires blessés et de la société Génévoise d'utilité publique,

et le Sieur Samuel Lehmann, Colonel fédéral, Médecin en chef de l'armée fédérale, membre du Conseil national;

Sa Majesté le Roi de Wurtemberg:

le Sieur Christophe Ulrich Hahn, Chevalier de l'Ordre des Saints Maurice et Lazare, Docteur en philosophie et

théologie, membre de la Direction centrale et Royale pour les établissements de bienfaisance;

lesquels, après avoir échangé leurs pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Les ambulances et les hôpitaux militaires seront reconnus neutres et, comme tels, protégés et respectés par les belligérants aussi longtemps qu'il s'y trouvera des malades ou des blessés.

La neutralité cesserait, si ces ambulances ou ces hôpitaux étaient gardés par une force militaire.

Article 2.

Le personnel des hôpitaux et des ambulances, comprenant l'intendance, les services de santé, d'administration, de transport des blessés, ainsi que les aumôniers, participera au bénéfice de la neutralité lorsqu'il fonctionnera, et tant qu'il restera des blessés à relever ou à secourir.

Article 3.

Les personnes désignées dans l'article précédent pourront, même après l'occupation par l'ennemi, continuer à remplir leurs fonctions dans l'hôpital ou l'ambulance qu'elles desservent, ou se retirer pour rejoindre le corps auquel elles appartiennent.

Dans ces circonstances, lorsque ces personnes cesseront leurs fonctions, elles seront remises aux avant-postes ennemis par les soins de l'armée occupante.

Article 4.

Le matériel des hôpitaux militaires demeurant soumis aux lois de la guerre, les personnes attachées à ces hôpitaux ne pourront, en se retirant, emporter que les objets qui sont leur propriété particulière.

Dans les mêmes circonstances, au contraire, l'ambulance conservera son matériel.

Articles 5.

Les habitants du pays qui porteront secours aux blessés, seront respectés et demeureront libres.

Les généraux des Puissances belligérantes auront pour mission de prévenir les habitants de l'appel fait à leur humanité, et de la neutralité qui en sera la conséquence.

Tout blessé recueilli et soigné dans une maison y servira de sauvegarde. L'habitant qui aura recueilli chez lui des blessés, sera dispensé du logement des troupes, ainsique d'une partie des contributions de guerre qui seraient imposées.

Article 6.

Les militaires blessés ou malades seront recueillis et soignés, à quelque nation qu'ils appartiendront. Les commandants en chef auront la faculté de remettre immédiatement aux avant-postes ennemis les militaires blessés pendant le combat, lorsque les circonstances le permettront et du consentement des deux parties.

Seront renvoyés dans leur pays ceux qui, aprés guérison, seront reconnus incapables de servir.

Les autres pourront être également renvoyés, à la condition de ne pas reprendre les armes pendant la durée de la guerre.

Les évacuations, avec le personnel qui les dirige, seront couvertes par une neutralité absolue.

Article 7.

Un drapeau distinctif et uniforme sera adopté pour les hôpitaux, les ambulances et les évacuations. Il devra être, en toute circonstance, accompagné du drapeau national.

Un brassard sera également admis pour le personnel neutralisé; mais la délivrance en sera laissée à l'autorité militaire.

Le drapeau et le brassard porteront croix rouge sur fond blanc.

Article 8.

Les détails d'exécution de la présente Convention seront réglés pas les commandants en chef des armées belligérantes, d'après les instructions de leurs Gouvernements respectifs, et conformément aux principes généraux énoncés dans cette Convention.

Article 9.

Les Hautes Puissances contractantes sont convenues de communiquer la présente Convention aux Gouvernements qui n'ont pu envoyer des plénipotentiaires à la Conférence Internationale de Genève, en les invitant à y accéder; le protocole est à cet effet laissé ouvert.

Article 10.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Berne, dans l'espace de quatre mois, ou plus tôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Genève, le vingt-deuxième jour du mois d'Août de l'an mil huit cent soixante-quatre.

Fenger.
Dr. Robert Volz.
Steiner.
Vifschers.
I. Heriberto Garcia de Quevedo.
Ch. Jagerschmidt.
S. de Préval.
Boudier.
Brodruck.
Capello.
F. Baroffio.
Westenberg.
Ch: José Antonio Marques.
de Kamptz.
Loeffler.
Ritter.

Général C. H. Dufour.
G. Moynier.
Dr. Lehmann.
Dr. Hahn.

Procès-Verbal d'échange.

Les Soussignés s'étant réunis pour procéder à l'échange des ratifications par leurs Souverains respectifs de la Convention pour l'amélioration du sort des militaires blessés en campagne, conclue à Genève le 22 Août 1864 entre les plénipotentiaires des hauts Gouvernements de Bade, Belgique, Danemark, Espagne, France, Hesse Grand-ducale, Italie, Pays-Bas, Portugal, Prusse, Suisse et Wurtemberg,

et ayant, après examen, trouvé en bonne et due forme les instruments de ratification produits, le dit échange a été opéré de telle manière que chaque Etat a remis à chacun de ses hauts co-contractants un acte de ratification en retour des exemplaires qui lui reviennent.

En même temps et vu la disposition de l'art. 9 de la Convention statuant que pour l'adhésion des Gouvernements qui n'ont pu se faire représenter au Congrès, le protocole en restait ouvert, il a été convenu que le mode de procéder ci-après sera observé à l'occasion des adhésions subséquentes.

Ces adhésions demeureront aux archives de la Confédération Suisse, qui en délivrera expédition dûment certifiée et scellée à chacune des Puissances contractantes et chaque Puissance répondra ministériellement au nom du Souverain.

En foi de quoi les Soussignés ont dressé le présent procès-verbal et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Berne en octuple expédition le 22 Décembre 1864.

(Suivent les signatures.)

Procès-verbal.

Lors de l'échange des ratifications sur la Convention pour l'amélioration du sort des militaires blessés en cam-

pagne, signée à Genève le 22 Août 1864 par les plénipotentiaires des Etats de Bade, Belgique, Danemark, Espagne, France, Hesse Grand-ducale, Italie, Pays-Bas, Portugal, Prusse, Suisse et Wurtemberg, il s'est trouvé que les Ministères du Royaume de Wurtemberg et du Grand-Duché de Hesse ont déclaré au Conseil fédéral Suisse par notes du 30 Novembre et du 15 Décembre, devoir attendre une décision de la haute Diète Germanique avant de pouvoir prononcer la ratification de la dite Convention, et que le Consul général du Portugal à Genève, étant absent de son poste, n'a pas reçu en temps utile l'invitation du Conseil fédéral d'assister à l'échange des ratifications.

Tenant compte de ces circonstances et vu que Monsieur le Représentant de Prusse a fait savoir que la ratification de son Souverain est accordée à la Convention, mais que l'expédition des instruments n'en a pu être faite ni transmise dans le délai fixé par l'art. 10 de la Convention, c'est pourquoi il doit demander une prorogation de ce délai.

Messieurs les représentants présents et soussignés sont convenus que le terme stipulé dans l'art. 10 de la Convention pour l'échange des ratifications sera prolongé en faveur des hauts Etats qui n'ont pas participé à l'opération de ce jour, pour le temps de trois mois, c'est à dire jusqu' au 22 Mars 1865 et qu'on se réunira de nouveau le dit jour pour procéder aux opérations finales.

En foi de quoi ont signé à Berne le 22 Décembre 1864, en y apposant le cachet de leurs armes,

(Suivent les signatures.)

Procès-Verbal.

Dans la conférence tenue le 22 Décembre 1864 pour l'échange des ratifications sur la Convention de Genève du 22 Août 1864 entre le Grand-Duché de Bade, le Royaume de Belgique, le Royaume de Danemark, le Royaume d'Espagne, l'Empire de France, le Royaume d'Italie, le Royaume des Pays-Bas et la Confédération Suisse, il fut stipulé par procès-verbal spécial de prolonger pour le temps de trois mois, soit au 22 Mars 1865, le terme fixé dans l'art. 10 de la dite Convention pour l'échange des ratifications en fa-

veur des hauts Etats qui n'ont pu participer à l'opération d'échange du 22 Décembre. Sous date du 15 Mars toutefois, le Conseil fédéral Suisse jugea convenable de proposser une nouvelle prolongation jusqu'au 22 Juin 1865, puisque, des quatre Etats que cela concernait, la Prusse seule avait fait parvenir ses actes de ratification à son Représentant en Suisse, tandis que les Gouvernements de Hesse-Darmstadt et de Wurtemberg réservaient toujours encore la décision de la haute Diète Germanique et que le Gouvernement Portugais n'avait pas été en mesure de soumettre la Convention au Corps législatif du Royaume. La proposition du Conseil fédéral étant acceptée, ce n'est qu'aujourd'hui 22 Juin 1865 que M. M. les Représentants se sont réunis de nouveau dans la salle du Tribunal fédéral au Palais fédéral à 10 heures du matin pour procéder aux opérations finales à ce sujet.

M. le Président de la Confédération donne connaissance de la situation actuelle par un exposé, qui en résumé constate les faits suivants.

Le Wurtemberg et la Hesse ont derechef déclaré ne pouvoir se prononcer définitivement qu'après une résolution préalable de la Diète de Francfort et se sont, en cas de besoin, réservé de faire usage du droit prévu à l'art. 9 d'adhérer subséquemment. Sous date du 3 courant, le Ministère de Portugal a annoncé que la Chambre, dissoute par décret Royal du 15 Mai, n'a pu parvenir, durant la dernière session, à autoriser le Gouvernement à prononcer la ratification de la Convention; le Gouvernement doit dès-lors s'en tenir à la faculté de faire usage de l'art. 9 de la Convention, à moins qu'on ne veuille permettre que l'échange des actes de ratification puisse se faire plus tard par l'intermédiaire du Président de la Confédération, à la garde duquel auront été confiés en attendant les actes des autres Gouvernements. L'Assemblée aura à en décider.

Aux termes de l'art. 9 de la Convention, celle-ci devait être communiquée aux Gouvernements qui n'ont pas été représentés à la Conférence, et ces derniers invités à y accéder. Le Conseil fédéral a, en date du 14 Novembre 1864, adressé une pareille invitation aux Gouvernements de Bavière, du Brésil, de Grèce, de Hannovre, du Mexique, d'Autriche,

de Russie et de Turquie, ainsi qu'à ceux dont les Représentants ont assisté aux délibérations de la Conférence, mais n'ont pas signé la Convention, savoir la Grande-Bretagne, le Royaume de Saxe, la Suède et les Etats-Unis de l'Amérique du Nord. Jusqu'à ce jour il est parvenu des réponses de la Grèce, de la Grande-Bretagne, de Suède, qui ont adhéré à la Convention, ainsi qu'il est à la connaissance des autres Etats signataires. Il est encore arrivé une déclaration d'accession de Mecklembourg-Schwerin dont il a été donné communication.

L'Autriche et la Russie ont déclaré que le service sanitaire de leur administration de la guerre suffit à toutes les exigences, et que par ce motif elles s'abstiendront; à cette occasion les deux Gouvernements rendent d'ailleurs pleinement hommage aux tendances qui ont trouvé leur expression dans la Convention.

La Bavière et la Saxe enfin font, ainsi que la Hesse et le Wurtemberg, dépendre leur décision de celle de la Diète Germanique au sein de laquelle cette Convention est mise en délibération.

Quant à la forme à suivre pour arriver à une conclusion, M. le Président propose qu'il soit procédé à l'échange des actes de ratification de S. M. le Roi de Prusse avec ceux des autres Etats ici représentés, qu'il soit laissé aux trois Etats signataires qui n'ont pas ratifié, faculté de faire usage du droit d'adhésion stipulé à l'art. 9 de la Convention, et qu'enfin la Convention soit considérée et déclarée comme étant valide et entrée en vigueur malgré la non-ratification en temps utile de la part des dits trois Etats.

Cette proposition ayant été agréée par M. M. les Représentants soussignés, l'échange des documents de ratification avec M. le Représentant de Prusse a été effectué et les opérations dans cette affaire sont déclarées closes dans le sens énoncé par M. le Président de la Confédération.

En foi de quoi les Soussignés ont dressé le présent procès-verbal et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Berne en nonuple expédition le vingt-deux Juin mil huit cent soixante-cinq.

(Suivent les signatures.)

Paa et Møde af den internationale Conference i Genf den 20de October 1868 blev vedtaget og underskrevet følgende

Projet
d'articles additionnels à la Convention du 22 Août 1864 pour l'amélioration du sort des militaires blessés dans les armées en campagne.

Les Gouvernements de l'Allemagne du Nord, l'Autriche, Bade, la Bavière, la Belgique, le Danemark, la France, la Grande-Bretagne, l'Italie, les Pays-Bas, Suède et Norwége, la Suisse, la Turquie, le Wurtemberg,

désirant étendre aux armées de mer les avantages de la Convention conclue à Genève, le 22 Août 1864, pour l'amélioration du sort des militaires blessés dans les armées en campagne, et préciser davantage quelques-unes des stipulations de ladite Convention, ont nommé pour leurs Commissaires . . . .
. . . .

lesquels, dûment autorisés à cet effet, sont convenus, sous réserve d'approbation de leurs Gouvernements, des dispositions suivantes:

Article 1.

Le personnel désigné dans l'article deux de la Convention continuera, après l'occupation par l'ennemi, à donner, dans la mesure des besoins, ses soins aux malades et aux blessés de l'ambulance ou de l'hôpital qu'il dessert.

Lorsqu'il demandera à se retirer, le commandant des troupes occupantes fixera le moment de ce départ, qu'il ne pourra toutefois différer que pour une courte durée en cas de nécessités militaires.

Article 2.

Des dispositions devront être prises par les Puissances belligérantes pour assurer au personnel neutralisé, tombé entre les mains de l'armée ennemie, la jouissance intégrale de son traitement.

Art. 3.

Dans les conditions prévues par les articles un et quatre de la Convention, la dénomination d'ambulance s'applique aux hôpitaux de campagne et autres établissements temporaires qui suivent les troupes sur les champs de bataille pour y recevoir des malades et des blessés.

Art. 4.

Conformément à l'esprit de l'article cinq de la Convention et aux réserves mentionnées au Protocole de 1864, il est expliqué que, pour la répartition des charges relatives au logement de troupes et aux contributions de guerre, il ne sera tenu compte que dans la mesure de l'équité du zèle charitable déployé par les habitants.

Art. 5.

Par extension de l'article six de la Convention, il est stipulé que, sous la réserve des officiers dont la possession importerait au sort des armes et dans les limites fixées par le deuxième paragraphe de cet article, les blessés tombés entre les mains de l'ennemi, lors même qu'ils ne seraient pas reconnus incapables de servir, devront être renvoyés dans leur pays après leur guérison, ou plus tôt si faire se peut, à la condition toutefois de ne pas reprendre les armes pendant la durée de la guerre.

Articles concernant la marine.

Art. 6.

Les embarcations qui, à leurs risques et périls, pendant et après le combat, recueillent ou qui, ayant recueilli des naufragés ou des blessés, les portent à bord d'un navire soit neutre, soit hospitalier, jouiront jusqu'à l'accomplissement de leur mission de la part de neutralité que les circonstances du combat et la situation des navires en conflit permettront de leur appliquer.

L'appréciation de ces circonstances est confiée à l'humanité de tous les combattants.

Les naufragés et les blessés ainsi recueillis et sauvés ne pourront servir pendant la durée de la guerre.

Art. 7.

Le personnel religieux, médical et hospitalier de tout bâtiment capturé, est déclaré neutre. Il emporte, en quittant le navire, les objets et les instruments de chirurgie qui sont sa propriété particulière.

Art. 8.

Le personnel désigné dans l'article précédent doit continuer à remplir ses fonctions sur le bâtiment capturé, concourir aux évacuations de blessés faites par le vainqueur, puis il doit être libre de rejoindre son pays, conformément au second paragraphe du premier article additionnel cidessus.

Les stipulations du deuxiéme article additionnel cidessus sont applicables au traitement de ce personnel.

Art. 9.

Les bâtiments hôpitaux militaires restent soumis aux lois de la guerre, en ce qui concerne leur matériel; ils deviennent la propriété du capteur, mais celui-ci ne pourra les détourner de leur affectation spéciale pendant la durée de la guerre. *)

Art. 10.

Tout bâtiment de commerce, à quelque nation qu'il appartienne, chargé exclusivement de blessés et de malades dont il opère l'évacuation, est couvert par la neutralité; mais le fait seul de la visite, notifié sur le journal du bord, par un croiseur ennemi, rend les blessés et les malades in-

---

*) Til denne Artikel har Frankrig foreslaaet følgende Tilføjelse: Toutefois les navires impropres au combat que, pendant la paix, les Gouvernements auront officiellement déclaré être distinés à servir d'hôpitaux maritimes flottants jouiront, pendant la guerre, de la neutralité complète au matériel comme au personnel, pourvu que leur armement soit uniquement approprié à leur destination spéciale.

capables de servir pendant la durée de la guerre. Le croiseur aura même le droit de mettre à bord un commissaire pour accompagner le convoi et vérifier ainsi la bonne foi de l'opération.

Si le bâtiment de commerce contenait en outre un chargement, la neutralité le*) couvrirait encore, pourvu que ce chargement ne fût pas de nature à être confisqué par le belligérant.**)

Les belligérants conservent le droit d'interdire aux bâtiments neutralisés toute communication et toute direction qu'ils jugeraient nuisibles au secret de leurs opérations.

Dans les cas urgents, des conventions particulières pourront être faites entre les commandants en chef pour neutraliser momentanément d'une manière spéciale les navires destinés à l'évacuation des blessés et des malades.***)

Art. 11.

Les marins et les militaires embarqués, blessés ou malades, à quelque nation qu'ils appartiennent, seront protégés et soignés par les capteurs.

Leur repatriement est soumis aux prescriptions de l'article six de la Convention et de l'article cinq additionnel.

Art. 12.

Le drapeau distinctif à joindre au pavillon national pour indiquer un navire ou une embarcation quelconque qui réclame le bénéfice de la neutralité, en vertu des principes de cette Convention, est le pavillon blanc à croix rouge.†)

---

*) Dette „le" er senere fortolket som kun visende tilbage paa „le bâtiment de commerce", men ikke tillige paa „un chargement".

**) Disse sidste Ord ere fortolkede som havende Hensyn ikke alene til Ladningens Beskaffenhed, men ogsaa til dens Nationalitet.

***) Det er senere udtalt, at det ikke efter denne Artikel er tilladt Lazarethskibe frit at forlade en blokeret Havn med Syge og Saarede ombord.

†) Hertil har Rusland foreslaaet følgende Tilføjelse: A l'exception des navires hospitaliers qui se distinguent par une peinture extérieure spéciale, tout bâtiment de guerre ou de commerce ne peut se servir du pavillon blanc à croix rouge que dans le cas où il en aurait recu l'autorisation par suite d'une entente préalable des belligérants. En l'absence d'une pareille entente, le bénéfice de la neutralité n'est accordé qu'à ceux des navires dont le pavillon neutre tel qu'il est établi pour les bâtiments hospitaliers a été hissé avant qu'ils ne fussent aperçus par l'ennemi.

Les belligérants exercent à cet égard toute vérification qu'ils jugent nécessaire.

Les bâtiments hôpitaux militaires seront distingués par une peinture extérieure blanche avec batterie verte.

Art. 13.

Les navires hospitaliers, équipés aux frais des sociétés de secours reconnues par les Gouvernements signataires de cette Convention, pourvus de commission emanée du Souverain qui aura donné l'autorisation expresse de leur armement, et d'un document de l'autorité maritime compétente, stipulant qu'ils ont été soumis à son contrôle pendant leur armement et à leur départ final, et qu'ils étaient alors uniquement appropriés au but de leur mission, seront considérés comme neutres ainsi que tout leur personnel.

Ils seront respectés et protégés par les belligérants.

Ils se feront reconnaître en hissant, avec leur pavillon national, le pavillon blanc à croix rouge. La marque distinctive de leur personnel dans l'exercice de ses fonctions sera un brassard aux mêmes couleurs; leur peinture extérieure sera blanche avec batterie rouge.

Ces navires porteront secours et assistance aux blessés et aux naufragés des belligérants sans distinction de nationalité.

Ils ne devront gêner en aucune manière les mouvements des combattants.

Pendant et après le combat, ils agiront à leurs risques et périls.

Les belligérants auront sur eux le droit de contrôle et de visite; ils pourront refuser leur concours, leur enjoindre de s'éloigner et les détenir si la gravité des circonstances l'exigeait.

Les blessés et les naufragés recueillis par ces navires ne pourront être réclamés par aucun des combattants, et il leur sera imposé de ne pas servir pendant la durée de la guerre.

Art. 14.

Dans les guerres maritimes, toute forte présomption que l'un des belligérants profite du bénéfice de la neutralité

dans un autre intérêt que celui des blessés et des malades, permet à l'autre belligérant, jusqu'à preuve du contraire, de suspendre la Convention à son égard.

Si cette présomption devient une certitude, la Convention peut même lui être dénoncée pour toute la durée de la guerre.

Art. 15.

Le présent Acte sera dressé en un seul exemplaire original qui sera déposé aux archives de la Confédération Suisse.

Une copie authentique de cet Acte sera délivrée, avec l'invitation d'y adhérer, à chacune des Puissances signataires de la Convention du 22 Août 1864, ainsi qu'à celles qui y ont successivement accédé.

En foi de quoi les Commissaires soussignés ont dressé le présent Projet d'articles additionnels et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Genève, le vingtième jour du mois d'Octobre de l'an mit huit cent soixante-huit.

von Roeder.
F. Løeffler.
Køhler.
Dr. Mundy.
Steiner.
Dr. Dompierre.
Vifschers.
J. B. G. Galiffe.
A. Coupvent des Bois.
H. de Préval.
John Savile Lumley.
H. R. Yelverton.
D. Felice Baroffio.
Paolo Cothan.
H. A. van Karnebeck.
Westenberg.
F. N. Staaf.
G. H. Dufour.
G. Moynier.

Dr. S. Lehmann.
Husny.
Dr. C. Hahn.
Dr. Fichte.

Dette Forslag, til hvilket Frankrig, England og Rusland have foreslaaet forskjellige Tilsætninger, er ikke blevet ratificeret og kan saaledes ikke betragtes som en formelt retsgyldig international Overeenskomst, medens det dog, med de af Frankrig foreslaaede Ændringer i Krigen 1870—71 blev af de krigførende Magter anerkjendt som en modus vivendi.

Genferconventionen er senere tiltraadt af Kongen af Sverig og Norge ved Accessionsact af 13de December 1864 og Acceptationsact d. d. Bern den 6te Januar 1865,

af Hellenernes Konge ved Accessionsact af $\frac{5}{17}$ Januar 1865 og Acceptationsact d. d. Bern den 27de Januar 1865,

af Hendes Britiske Majestæt ved Acter af 18de Februar og 3die Marts 1865,

af Storhertugen af Mecklenborg-Schwerin ved Acter af 9de og 27de Marts 1865,

af Sultanen af Tyrkiet ved Acter af 5te og 18de Juli 1865,

af Kongen af Würtemberg ved Acter af 2den og 19de Juni 1866,

af Kongen af Bayern ved Acter af 30te Juni og 6te Juli 1866,

af Storhert. af Hessen-Darmstadt ved Acter af 22de Juni og 11de Juli 1866,

af Østerrig ved Acter af 21de og 30te Juli 1866,

af Kongen af Portugal ved Acter af 9de August og 10de September 1866,

af Kongen af Saxen ved Acter af 25de October og 18de December 1866,

af Keiseren af Rusland ved Acter af $\frac{10}{22}$ Mai og 22de Juli 1867,

af Fyrsten af Rumænien ved Acter af $\frac{18}{30}$ November og 11te December 1874,

af Schahen af Persien ved Acter af 5te December 1874 og 5te Februar 1875,

af Republiken San Salvador ved Acter af 30te December 1874 og 14de Mai 1875,

af Fyrsten af Montenegro ved Acter af $\frac{17}{29}$ November og 15de December 1875,

af Fyrsten af Serbien ved Acter af 24de Marts og 19de April 1876,

af Republiken Bolivia ved Acter af 16de og 21de October 1879,

af Republiken Chili ved Acter af 15de og 27de November 1879,

af den Argentinske Republik ved Acter af 25de og 29de November 1879,

af Republiken Peru ved Acter af 22de og 30te April 1880,

og af de Forenede Stater af Amerika ved Acter af 1ste Marts og 9de Juni 1882.

7.

Fredstractat imellem Deres Majestæter Kongen af Danmark og Kongen af Preussen og Kejseren af Østerrig, undertegnet i Wien den 30te October 1864.

Au nom de la très-Sainte et Indivisible Trinité!

Sa Majesté le Roi de Danemarc, Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Sa Majesté le Roi de Prusse ont résolu de convertir les Préliminaires signés le 1 Août dernier en Traité de paix définitif.

A cet effet Leurs Majestés ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemarc, le Sieur George Joachim de Quaade, Commandeur de l'Ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'honneur du même Ordre, Chevalier de l'Ordre de l'Aigle rouge de première classe et de celui de la Couronne de Fer de seconde classe, etc., Chambellan et Ministre sans portefeuille, etc. etc., et le Sieur Hendric Auguste Théodore de Kauffmann, Commandeur de l'Ordre du Danebrog et decoré de la Croix d'honneur du même Ordre, etc. etc., Chambellan et Colonel d'état-major, etc. etc.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, le Sieur Jean Bernard Comte de Rechberg-Rothenløwen, Chevalier de la Toison d'Or, Grand' Croix de l'Ordre de Saint-Etienne de Hongrie, Chevalier de la Couronne de Fer de première classe, Chevalier de l'Ordre de l'Aigle noir en brillans, etc., Chambellan et Conseiller intime actuel, etc. etc., et le Sieur Adolphe Marie Baron de Brenner-Felsach, Commandeur de l'Ordre Impérial de Léopold et de celui du Danebrog, etc., Chambellan actuel, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, etc. etc.

Sa Majesté le Roi de Prusse, le Sieur Charles Baron de Werther, Chevalier de l'Ordre de l'Aigle rouge de première classe, Grand' Croix de l'Ordre Impérial de Léopold et de celui du Danebrog, etc. etc., Chambellan et Conseiller intime actuel, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près la Cour d'Autriche, etc. etc., et le Sieur Armand Louis de Balan, Chevalier de l'Ordre de l'Aigle rouge de seconde classe avec la plaque et les feuilles de chêne, Commandeur de l'Ordre de la Maison de Hohenzollern, de l'Ordre Impérial de Léopold et de celui du Danebrog, etc. Conseiller intime actuel, Membre du Conseil d'Etat, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, etc. etc.,

lesquels se sont réunis en conférence à Vienne, et après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivans:

Article I.

Il y aura à l'avenir paix et amitié entre Sa Majesté le Roi de Danemarc et Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse ainsi qu'entre Leurs héritiers et successeurs, Leurs états et sujets respectifs à perpétuité.

Article II.

Tous les traités et conventions conclus avant la guerre entre les Hautes Parties contractantes sont rétablis dans leur vigueur en tant qu'ils ne se trouvent pas abrogés ou modifiés par la teneur du présent Traité.

Article III.

Sa Majesté le Roi de Danemarc renonce à tous Ses droits sur les Duchés de Slesvic, Holstein et Lauenbourg en

faveur de Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse, en S'engageant à reconnaître les dispositions que Leurs dites Majestés prendront à l'égard de ces Duchés.

Article IV.

La cession du Duché de Slesvic comprend toutes les îles appartenant à ce Duché aussi bien que le territoire situé sur la terre ferme.

Pour simplifier la délimitation et pour faire cesser les inconvéniens qui résultent de la situation des territoires Jutlandais enclavés dans le territoire du Slesvic, Sa Majesté le Roi de Danemarc cède à Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi Prusse les possessions Jutlandaises situées au Sud de la ligne de frontière méridionale du district de Ribe, telles que le territoire Jutlandais de Moegeltondern, l'ile d'Amrom, les parties Jutlandaises des îles de Foehr, Sylt et Roemoe etc.

Par contre, Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse consentent à ce qu'une portion équivalente du Slesvic et comprenant, outre l'île d'Aeroe, des territoires servant à former la contiguïté du district susmentionné de Ribe avec le reste du Jutland, et à corriger la ligne de frontière entre le Jutland et le Slesvic du côte de Kolding, soit détaché du Duché de Slesvic et incorporée dans le Royaume de Danemarc.

Article V.

La nouvelle frontière entre le Royaume de Danemarc et le Duché de Slesvic partira du milieu de l'embouchure de la baie de Heilsminde sur le petit Belt, et après avoir traversé cette baie, suivra la frontière méridionale actuelle des paroisses de Heils, Veistrup et Taps, cette dernière jusqu'au cours d'eau qui se trouve au Sud de Geilbjerg et Bränore, elle suivra ensuite ce cours d'eau à partir de son embouchure dans la Fovs-Aa, le long de la frontière méridionale des paroisses d'Ödis et Vandrup et de la frontière occidentale de cette dernière jusqu'à la Konge-Aa (Kønigs-Au) au Nord de Holte. De ce point le Thalweg de la Konge-Aa (Kønigs-Au) formera la frontière jusqu'à la limite orientale de la paroisse de Hjortlund. A partir de ce point

le tracé suivra cette même limite et son prolongement jusqu'à l'angle saillant au Nord du village d'Obekjär, et ensuite la frontière orientale de ce village jusqu'à la Gjels-Aa. De là la limite orientale de la paroisse de Seem et les limites méridionales des paroisses de Seem, Ribe et Vester-Vedsted formeront la nouvelle frontière qui, dans la mer du Nord, passera à distance égale entre les îles de Manoe et Roemoe.

Par suite de cette nouvelle délimitation sont déclarés éteints, de part et d'autre, tous les titres et droits mixtes, tant au séculier qu'au spirituel, qui ont existé jusqu'ici dans les enclaves, dans les îles et dans les paroisses mixtes. En concéquence le nouveau pouvoir souverain, dans chacun des territoires séparés par la nouvelle frontiére, jouira à cet égard de la plénitude de ses droits.

Article VI.

Une Commission internationale composée de Représentans des Hautes Parties contractantes sera chargée, immédiatement après l'échange des ratifications du présent Traité, d'opérer sur le terrain le tracé de la nouvelle frontière conformément aux stipulations du précédent article.

Cette Commission aura aussi à répartir entre le Royaume de Danemarc et le Duché de Slesvic les frais de construction de la nouvelle chaussée de Ribe à Tondern proportionellement à l'étendue du territoire respectif qu'elle parcourt.

Enfin la même Commission présidera au partage des biens-fonds et capitaux qui jusqu' ici ont appartenu en commun à des districts ou des communes séparés par la nouvelle frontière.

Article VII.

Les dispositions des articles XX, XXI et XXII du Traité conclu entre l'Autriche et la Russie le 3 Mai 1815*),

---

*) Disse Articler ere saalydende:

Art. XX.

Les propriétaires, dont les possessions sont coupées par la fron-

qui fait partie intégrante de l'acte général du congrès de Vienne, dispositions relatives aux propriétaires mixtes, aux droits qu'ils exerceront et aux rapports de voisinage dans les propriétés coupées par les frontières, seront appliquées aux propriétaires, ainsi qu'aux propriétés qui, en Slesvic et en Jutland, se trouveront dans les cas prévus par les susdites dispositions des actes du congrès de Vienne.

---

tière, seront traités, relativement à ces possessions, d'après les principes les plus libéraux.

Ces propriétaires mixtes, leurs domestiques et les habitans auront le droit de passer et repasser avec leurs instrumens aratoires, leurs bestiaux, leurs outils etc. etc. d'une partie de la possession, ainsi coupée par la frontière, dans l'autre, sans égard à la différence de souveraineté; de transporter de même, d'un endroit à l'autre, leurs moissons, toutes les productions du sol, leurs bestiaux et tous les produits de leur fabrication, sans avoir besoin de passeports, sans empêchement, sans redevance et sans payer de droit quelconque.

Cette faveur est restreinte toutefois aux productions naturelles ou industrielles dans le territoire ainsi coupé par la ligne de démarcation. De même elle ne s'étend qu'aux terres appartenantes au même propriétaire dans l'espace déterminé d'un mille, de quinze au degré, de part et d'autre, et qui auraient été coupées par la ligne de frontière.

Art. XXI.

Les sujets de l'une et de l'autre des deux Puissances, nommément les conducteurs de troupeaux et pâtres, continueront à jouir des droits, immunités et priviléges dont ils jouissaient par le passé.

Il ne sera également mis aucun obstacle à la pratique journalière de la frontière entre les limitrophes, en allemand: Gränz-Verkehr.

Art. XXII.

La juridiction du domicile sera aussi celle qui décidera entre particuliers des questions provenant du chef de ces territoires. Mais c'est le forum du territoire, dans lequel est située la propriété en litige, qui fera exécuter la sentence. Cette disposition sera en vigueur pendant l'espace de six ans, au bout desquels les deux hautes Cours se réservent de convenir, s'il y a lieu, d'une autre règle.

Article VIII.

Pour atteindre une répartition équitable de la dette publique de la Monarchie Danoise en proportion des populations respectives du Royaume et des Duchés, et pour obvier en même temps aux difficultés insurmontables que présenterait une liquidation détaillée des droits et prétentions réciproques, les Hautes Parties contractantes ont fixé la quote-part de la dette publique de la Monarchie Danoise qui sera mise à la charge des Duchés, à la somme ronde de vingt-neuf millions de Thalers (monnaie Danoise).

Article IX.

La partie de la dette publique de la Monarchie Danoise qui, conformément à l'article précédent, tombera à la charge des Duchés, sera acquittée, sous la garantie de Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse, comme dette des trois Duchés susmentionnés envers le Royaume de Danemarc, dans le terme d'une année, ou plus tôt si faire se pourra, à partir de l'organisation définitive des Duchés.

Pour l'acquittement de cette dette, les Duchés pourront se servir, au total ou en partie, de l'une ou de l'autre des manières suivantes:

1°. payement en argent comptant (75 Thalers de Prusse — 100 Thalers monnaie Danoise);

2°. remise au trésor Danois d'obligations non remboursables portant intérêt de 4 p. c. et appartenant à la dette intérieure de la Monarchie Danoise;

3°. remise au trésor Danois de nouvelles obligations d'Etat à émettre par les Duchés, dont la valeur sera énoncée en Thalers de Prusse (au taux de 30 la livre) ou en Mark de banque de Hambourg, et qui seront liquidées moyennant une annuité semestrielle de 3 p. c. du montant primitif de la dette, dont 2 p. c. représenteront l'intérêt de la dette dû à chaque terme, tandisque le reste sera payé à titre d'amortissement.

Le payement susmentionné de l'annuité semestrielle de 3 p. c. se fera tant par les caisses publiques des Duchés que pas des maisons de banque à Berlin et à Hambourg.

Les obligations mentionnées sous 2 et 3 seront reçues par le trésor Danois à leur taux nominel.

Article X.

Jusqu'à l'époque où les Duchés se seront définitivement chargés de la somme qu'ils auront à verser conformément à l'article VIII du présent Traité au lieu de leur quote-part de la dette commune de la Monarchie Danoise, ils payeront par semestre 2 pour cent de la dite somme, c'est-à-dire 580,000 Thalers (monnaie Danoise). Ce payement sera effectué de manière que les intérêts et les à-compte de la dette Danoise qui ont été assignés jusqu'ici sur les caisses publiques des Duchés, seront aussi dorénavant acquittés par ces mêmes caisses. Ces payemens seront liquidés chaque semestre, et pour le cas où ils n'atteindraient pas la somme susmentionnée, les Duchés auront à rembourser le restant aux finances Danoises en argent comptant; au cas contraire il leur sera remboursé l'excédant de même en argent comptant.

La liquidation se fera entre le Danemarc et les autorités chargées de l'administration supérieure des Duchés d'après le mode stipulé dans le présent article, ou tous les trimestres, en tant que de part et d'autre cela serait jugé nécessaire. La première liquidation aura spécialement pour objet tous les intérêts et à-compte de la dette commune de la Monarchie Danoise payés après le 23 Décembre 1863.

Article XI.

Les sommes représentant l'équivalent dit de Holstein-Ploen, le restant de l'indemnité pour les ci-devant possessions du Duc d'Augustenbourg, y compris la dette de priorité dont elles sont grevées, et les obligations domaniales du Slesvic et du Holstein, seront mises exclusivement à la charge des Duchés.

Article XII.

Les Gouvernemens d'Autriche et de Prusse se feront rembourser par les Duchés les frais de la guerre.

Article XIII.

Sa Majesté le Roi de Danemarc S'engage à rendre immédiatement après l'échange des ratifications du présent Traité, avec leurs cargaisons, tous les navires de commerce Autrichiens, Prussiens et Allemands amenés pendant la guerre; ainsi que les cargaisons appartenant à des sujets Autrichiens, Prussiens et Allemands saisies sur des bâtimens neutres; enfin tous les bâtimens saisis par le Danemarc pour un motif militaire dans les Duchés cédés.

Les objets précités seront rendus dans l'état où ils se trouvent, bona fide, à l'époque de leur restitution.

Pour le cas que les objets à rendre n'existassent plus, on en restituera la valeur et s'ils ont subi depuis leur saisie une diminution notable de valeur, les propriétaires en seront dédommagés en proportion. De même il est reconnu comme obligatoire d'indemniser les fréteurs et l'équipage des navires et les propriétaires des cargaisons de toutes les dépénses et pertes directes qui seront prouvées avoir été causées par la saisie des bâtimens, telles que droits de port ou de radè (Liegegelder), frais de justice et frais encourus pour l'entretien ou le renvoi à domicile des navires et des équipages.

Quant aux bâtimens qui ne peuvent pas être rendus en nature, on prendra pour base des indemnités à accorder la valeur que ces bâtimens avaient à l'époque de leur saisie. En ce qui concerne les cargaisons avariées ou qui n'existent plus, on en fixera l'indemnité d'après la valeur qu'elles auraient eue au lieu de leur destination à l'époque où le bâtiment y serait arrivé d'après un calcul de probabilité.

Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse feront également restituer les navires de commerce pris par Leurs troupes ou Leurs bâtimens de guerre, ainsi que les cargaisons, en tant que celles-ci appartenaient à des particuliers.

Si la restitution ne peut pas se faire en nature, l'indemnité sera fixée d'après les principes susindiqués.

Leurs dites Majestés S'engagent en même tems à faire entrer en ligne de compte le montant des contributions de guerre prélevées en argent comptant par Leurs troupes dans

le Jutland. Cette somme sera déduite des indemnités à payer par le Danemarc d'après les principes établis par le présent article.

Leurs Majestés le Roi de Danemarc, l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse nommeront une Commission spéciale qui aura à fixer le montant des indemnités respectives et qui se réunira à Copenhague au plus tard six semaines après l'échange des ratifications du présent Traité.

Cette Commission s'efforcera d'accomplir sa tâche dans l'espace de trois mois. Si, après ce terme, elle n'a pu se mettre d'accord sur toutes les réclamations qui lui auront été présentées, celles qui n'auront pas encore été réglées seront soumises à une décision arbitrale. A cet effet Sa Majesté le Roi de Danemarc et Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse S'entendront sur le choix d'un arbitre.

Les indemnités seront payées au plus tard quatre semaines après avoir été définitivement fixées.

Article XIV.

Le Gouvernement Danois restera chargé du remboursement de toutes les sommes versées par les sujets des Duchés, par les communes, établissemens publics et corporations dans les caisses publiques Danoises à titre de cautionnement, dépôt ou consignations.

En outre seront remis aux Duchés:

1. Le dépôt affecté à l'amortissement des bons du trésor (Kassenscheine) Holsteinois;

2. Le fonds destiné à la construction de prisons;

3. Les fonds des assurances contre incendie;

4. La caisse des dépôts;

5. Les capitaux provenant de legs appartenant à des communes ou des institutions publiques dans les Duchés;

6. Les fonds de caisse (Kassenbehalte) provenant des recettes spéciales des Duchés, et qui se trouvaient bona fide dans leurs caisses publiques à l'époque de l'exécution fédérale et de l'occupation de ces pays.

Une Commission internationale sera chargée de liquider le montant des sommes susmentionnées en déduisant les dépenses inhérentes à l'administration spéciale des Duchés.

La collection d'antiquités de Flensbourg qui se rattachait à l'histoire du Slesvic, mais qui a été en grande partie dispersée lors des derniers événemens, y sera de nouveau réunie avec le concours du Gouvernement Danois.

De même les sujets Danois, communes, établissemens publics et corporations qui auront versé des sommes à titre de cautionnemens, dépôts ou consignations dans les caisses publiques des Duchés, seront exactement remboursés par le nouveau Gouvernement.

Article XV.

Les pensions portées sur les budgets spéciaux soit du Royaume de Danemarc, soit des Duchés, continueront d'être payées par les pays respectifs. Les titulaires pourront librement choisir leur domicile soit dans le Royaume, soit dans les Duchés.

Toutes les autres pensions tant civiles que militaires [y compris les pensions des employés de la liste civile de feu Sa Majesté le Roi Frédéric VII, de feu Son Altesse Royale Monseigneur le Prince Ferdinand et de feu Son Altesse Royale Madame la Landgrave Charlotte de Hesse, née Princesse de Danemarc, et les pensions qui ont été payées jusqu' ici par le Secrétariat des grâces (Naades-Sekretariat)] seront réparties entre le Royaume et les Duchés d'après la proportion des populations respectives.

A cet effet on est convenu de faire dresser une liste de toutes ces pensions, de convertir leur valeur de rente viagère en capital et d'inviter tous les titulaires à déclarer, si, à l'avenir, ils désirent toucher leurs pensions dans le Royaume ou dans les Duchés.

Dans le cas où, par suite de ces options, la proportion entre les deux quote-parts, c'est-à-dire, entre celle tombant à la charge des Duchés et celle restant à la charge du Royaume, ne serait pas conforme au principe proportionnel des populatons respectives, la différence sera acquittée par la partie que cela regarde.

Les pensions assignées sur la caisse générale des veuves et sur le fonds des pensions des militaires subalternes, continueront d'être payées comme par le passé en tant que ces fonds y suffisent. Quant aux sommes supplémentaires

que l'Etat aura à payer à ces fonds, les Duchés se chargeront d'une quote-part de ces supplémens d'après la proportion des populations respectives.

La part à l'institut de rentes viagères et d'assurances pour la vie, fondé en 1842 à Copenhague, à laquelle les individus originaires des Duchés ont des droits acquis, leur est expressément conservée.

Une Commission internationale, composée de représentans des deux parties, se réunira à Copenhague immédiatement après l'échange des ratifications du présent Traité pour régler en détail les stipulations de cet article.

Article XVI.

Le Gouvernement Royal de Danemarc se chargera du payement des apanages suivans:

de Sa Majesté la Reine Douairière Caroline Amélie,

de Son Altesse Royale Madame la Princesse héréditaire Caroline,

de Son Altesse Royale Madame la Duchesse Wilhelmine Marie de Glücksbourg,

de Son Altesse Madame la Duchesse Caroline Charlotte Marianne de Mecklenbourg-Strelitz,

de Son Altesse Madame la Duchesse Douairière Louise Caroline de Glücksbourg,

de Son Altesse Monseigneur le Prince Frédéric de Hesse,

de Leurs Altesses Mesdames les Princesses Charlotte, Victoire et Amélie de Slesvic-Holstein-Sonderbourg-Augustenbourg.

La quote-part de ce payement tombant à la charge des Duchés d'après la proportion de leurs populations, sera remboursée au Gouvernement Danois par celui des Duchés.

La Commission mentionnée dans l'article précédent sera également chargée de fixer les arrangemens nécessaires à l'exécution du présent article.

Article XVII.

Le nouveau Gouvernement des Duchés succède aux droits et obligations résultant de contrats régulièrement stipulés par l'administration de Sa Majesté le Roi de Dane-

marc, pour des objets d'intérêt public concernant spécialement les pays cédés.

Il est entendu que toutes les obligations résultant de contrats stipulés par le Gouvernement Danois par rapport à la guerre et à l'exécution fédérale, ne sont pas comprises dans la précédente stipulation.

Le nouveau Gouvernement des Duchés respectera tout droit légalement acquis par les individus et les personnes civiles dans les Duchés.

En cas de contestation les Tribunaux connaîtront des affaires de cette catégorie.

Article XVIII.

Les sujets originaires des territoires cédés, faisant partie de l'armée ou de la marine Danoises, auront le droit d'être immédiatement libérés du service militaire et de rentrer dans leurs foyers.

Il est entendu que ceux d'entr'eux qui resteront au service de Sa Majesté le Roi de Danemarc, ne seront point inquiétés pour ce fait, soit dans leurs personnes, soit dans leurs propriétés.

Les mêmes droits et garanties sont assurés de part et d'autre aux employés civils originaires du Danemarc ou des Duchés qui manifesteront l'intention de quitter les fonctions qu'ils occupent respectivement au service soit du Danemarc, soit des Duchés, ou qui préféreront conserver ces fonctions.

Article XIX.

Les sujets domiciliés sur les territoires cédés par le présent Traité jouiront pendant l'espace de six ans, à partir du jour de l'échange des ratifications, et moyennant une déclaration préalable à l'autorité compétente, de la faculté pleine et entière d'exporter leurs biens-meubles en franchise de droits, et de se retirer avec leurs familles dans les Etats de Sa Majesté Danoise, auquel cas la qualité de sujets Danois

leur sera maintenue. Ils seront libres de conserver leurs immeubles situés sur les territoires cédés.

La même faculté est accordée réciproquement aux sujets Danois et aux individus originaires des territoires cédés et établis dans les Etats de Sa Majesté le Roi de Danemarc.

Les sujets qui profiteront des présentes dispositions ne pourront être, du fait de leur option, inquiétés de part ni d'autre dans leurs personnes ou dans leurs propriétés situées dans les Etats respectifs.

Le délai susdit de six ans s'applique aussi aux sujets originaires soit du Royaume de Danemarc, soit des territoires cédés qui, à l'époque de l'échange des ratifications du présent Traité, se trouveront hors du territoire du Royaume de Danemarc ou des Duchés. Leur déclaration pourra être reçue par la Mission Danoise la plus voisine, ou par l'autorité supérieure d'une province quelconque du Royaume ou des Duchés.

Le droit d'indigénat, tant dans le Royaume de Danemarc que dans les Duchés, est conservé à tous les individus qui le possèdent à l'époque de l'échange des ratifications du présent Traité.

Article XX.

Les titres de propriété, documens administratifs et de justice civile, concernant les territoires cédés, qui se trouvent dans les archives du Royaume de Danemarc, seront remis aux Commissaires du nouveau Gouvernement des Duchés aussitôt que faire se pourra.

De même toutes les parties des archives de Copenhague qui ont appartenu aux Duchés cédés et ont été tirées de leurs archives, leur seront délivrées avec les listes et registres y relatifs.

Le Gouvernement Danois et le nouveau Gouvernement des Duchés s'engagent à se communiquer réciproquement, sur la demande des autorités administratives supérieures, tous les documens et informations relatifs à des affaires concernant à la fois le Danemarc et les Duchés.

Article XXI.

Le commerce et la navigation du Danemarc et des Duchés cédés jouiront réciproquement dans les deux pays des droits et priviléges de la nation la plus fovorisée, en attendant que des traités spéciaux règlent cette matière.

Les exemptions et facilités à l'égard des droits de transit qui, en vertu de l'article II du Traité du 14 Mars 1857, ont été accordées aux marchandises passant par les routes et les canaux qui relient ou relieront la mer du Nord à la mer Baltique, seront applicables aux marchandises traversant le Royaume et les Duchés par quelque voie de communication que ce soit.

Article XXII.

L'évacuation du Jutland par les troupes alliées sera effectuée dans le plus bref délai possible, au plus tard dans l'espace de trois semaines après l'échange des ratifications du présent Traité.

Les dispositions spéciales relatives à cette évacuation sont fixées dans un Protocole annexé au présent Traité.

Article XXIII.

Pour contribuer de tous leurs efforts à la pacification des esprits, les Hautes Parties contractantes déclarent et promettent qu'aucun individu compromis à l'occasion des derniers événemens, de quelque classe et condition qu'il soit, ne pourra être poursuivi, inquiété ou troublé dans sa personne ou dans sa propriété à raison de sa conduite ou de ses opinions politiques.

Article XXIV.

Le présent Traité sera ratifié, et les ratification en seront échangées à Vienne*) dans l'espace de trois semaines ou plus tôt si faire se peut.

---

*) Ratifikationerne bleve udvexlede i Wien den 16de November 1864.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Vienne le 30ième jour du mois d'Octobre de l'an de grâce Mil huit cent soixante-quatre.

Quaade.
Kauffmann.
Rechberg.
Brenner.
Werther.
Balan.

Annexe.

Protocole concernant l'évacuation du Jutland par les troupes alliées.

Conformément à l'article XXII du Traité de paix conclu aujourd'hui entre Sa Majesté le Roi de Danemarc d'une part, et Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse d'autre part, les Hautes Parties contractantes sont convenues des dispositions suivantes:

I.

L'évacuation du Jutland par les troupes alliées s'effectuera au plus tard dans l'espace de trois semaines, de manière qu'à la fin de la première semaine seront évacués: les bailliages de Hjörring, Thisted, Viborg, Aalborg et Randers, à la fin de la deuxième semaine, outre les bailliages susmentionnés, ceux d'Aarhuus, Skanderborg et Ringkjöbing, et à la fin de la troisième semaine sera évacué tout le territoire du Jutland.

II.

Le jour de l'échange des ratifications du présent Traité, le Gouvernement militaire actuel du Jutland cessera ses fonctions. Toute l'administration du pays passera dès lors aux mains d'un Commissaire nommé par le Gouvernement Royal de Danemarc, qui se trouvera pendant toute la durée

de l'évacuation dans le même endroit que le quartier général du Commandant en chef des troupes alliées en Jutland.

III.

Les autorités Danoises du Jutland fourniront sans contestation tout ce dont les troupes alliées auront besoin pour leur logement, leur approvisionnement et leurs moyens de transport (Vorspann), aussi longtemps que ces troupes se trouveront sur le territoire Jutlandais. Le Gouvernement Royal de Danemarc rendra son Commissaire responsable de l'exécution de la précédente stipulation. Les prestations mentionnées dans le présent article seront limitées au plus strict nécessaire.

IV.

Tous les lazarets, postes de campagne et lignes télégraphiques, établis actuellement pour les troupes alliées, continueront de servir jusqu'à ce que l'évacuation des bailliages respectifs soit complètement effectuée, et sans préjudice pour les établissemens analogues de l'administration Danoise. Le Gouvernement Royal de Danemarc garantit expressément qu'il ne sera mis aucune entrave à l'exécution ponctuelle du présent article.

V.

Dans le cas que, lors de l'évacuation du Jutland, des malades ou des blessés de l'armée alliée dussent être laissés en arrière, le Gouvernement Royal de Danemarc s'oblige d'avoir soin qu'ils soient convenablement traités et soignés, et de les faire transporter moyennant „Vorspann" après leur guérison jusqu'à la plus prochaine station militaire des troupes alliées.

VI.

A dater du jour de l'échange des ratifications du présent Traité tous les frais occasionnés par les prestations susdites pour le logement, l'approvisionnement, le traitement des malades et les moyens de transport (Vorspann), seront remboursés par les troupes alliées d'après les stipulations

du règlement d'approvisionnement en vigueur pour l'armée de la Confédération Germanique sur le territoire fédéral.

Quaade.
Kauffmann.
Rechberg.
Brenner.
Werther.
Balan.

Protocole.

Pour faciliter l'exécution de l'article III du Traité de paix conclu aujourd'hui entre Sa Majesté le Roi de Danemarc et Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche et le Roi de Prusse, les soussignés Plénipotentiaires sont convenus par le protocole présent de la disposition suivante:

Sa Majesté le Roi de Danemark adressera immédiatement après l'échange des ratifications du susdit Traité des proclamations aux populations des pays cédés pour leur faire connaître le changement qui a eu lieu dans leurs positions et les dégager de leur serment de fidélité.

Fait à Vienne ce 30 Octobre 1864.

Quaade.
Kauffmann.
Rechberg.
Brenner.
Werther.
Balan.

L'article XV du Traité de paix signé aujourd'hui s'occupe des pensions.

La discussion qui a eu lieu sur cet article n'a pu laisser de doute sur l'intention qui l'a dicté. Il a été entendu, qu'il s'agit non seulement des pensions qui se trouvent déjà sur les différens budgets, mais aussi de celles qui devront encore y figurer comme revenant aux employés respectifs d'après la nature des fonctions qu'ils ont exercées.

Les soussignés Plénipotentiaires d'Autriche et de Prusse en donnant cette déclaration à Messieurs les Plénipotentiaires du Danemarc, profitent de cette occasion pour Leur renouveler l'assurance de leur haute considération,

Vienne le 30 Octobre 1864.

Rechberg. Brenner. Werther. Balan.

A
Messieurs les Plénipotentiaires du Danemarc.

8.

Overeenskomst mellem Danmark og Sverig-Norge ved udvexlede Declarationer, undertegnede i Kjøbenhavn den 19de Januar 1865, om Ophævelsen af de i Handelstraktaten af 2den November 1826, Art. 2, indeholdte Slutningsbestemmelser.

Le Gouvernement ds Sa Majesté le Roi de Danemark ayant consenti à l'abolition des exceptions spéciales contenues dans les deux derniers alinéas de l'article II du Traité de commerce du 2 Novembre 1826, le soussigné Ministre Plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège près la Cour de Copenhague déclare, au nom et de la part de son Gouvernement, que les dites clauses demeureront à l'avenir abolies en ce qui concerne l'importation en Suède ou en Norvège sur des bâtiments Danois des marchandises et productions y désignées, de manière que le dit article II de la convention précitée sera consideré dorénavant comme terminé à la fin du premier alinéa par les mots „bâtiments Suédois on Norvégiens".

La présente déclaration, échangée contre une déclaration analogue signée en date d'aujourd'hui par le President du Conseil et Ministre des affaires étrangères de Sa Majesté le Roi de Danemark, restera en vigueur jusqu'à l'expiration éventuelle du Traité du 2 Novembre 1826.

En foi de quoi le Soussigné a signé la présente déclaration et y a apposé son cachet.

Fait à Copenhague le dix-neuvième jour du mois de Janvier, l'an de grâce Mil Huit cent soixante-cinq.

O. M. Björnstjerna.

9.

Protocol vedtagen mellem Danmark, Preussen og Østerrig og undertegnet i Berlin den 1ste April 1865.

Les Puissances signataires du Traité de paix du 30 Octobre 1864, ayant reconnu la nécessité de préciser le sens de quelques-unes des stipulations dudit Traité de paix, les Plénipotentiaires soussignés, savoir:

pour Sa Majesté le Roi de Danemarc, le Sieur Chrétien Jacques Cosmus Braestrup, Conseiller intime des Conférences et Président de la Municipalité de Copenhague,

pour Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, le Sieur Aloys, Comte Karolyi de Nagy-Karoly, Chambellan actuel, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire,

pour Sa Majesté le Roi de Prusse, le Sieur Othon Edouard Léopold de Bismarck-Schönhausen, Président du Conseil des Ministres et Ministre des affaires étrangères,

se sont réunis aujourd'hui et sont convenus des points suivants:

Article 1.

Les ci-devant possessions du duc d'Augustenborg qui n'ont pas été revendues avant le 16 Novembre 1864 ainsique les revenus consignés au cadastre (Erdbuch-Einnahmen) des fermes données en bail hériditaire et appartenant autrefois aux possessions Augustenbourgeoises, appartiennent aux Duchés aussi bien que les Domaines de l'Etat situés dans les Duchés.

Article 2.

Les sommes dues sur le prix des possessions du Duc d'Augustenbourg, les possessions Gravensteinoises et dépendances y comprises, revendues avant le 16 Novembre 1864, reviennent au Danemarc.

Il en est de même des intérêts de ces sommes ainsique des à-compte qui auraient été payés sur le capital, en tant qu'ils n'ont pas été déjà versés dans le trésor Danois.

Article 3.

L'indemnité pour les ci-devant possessions du Duc d'Augustenbourg mentionnées à l'Article XI du Traité de paix ne tombe à la charge des Duchés qu'en tant qu'elle est devenue payable après le 16 Novembre 1864. Il en est de même des intérêts et des à-compte, qui auraient été payés sur le capital de la dette de priorité.

Article 4.

Les somnes dues au trésor Danois par des employés ou des particuliers des Duchés et provenant tant de prêts faits par la Couronne Danoise à des communes ou à des charges publiques (Beamtenstellen) des Duchés, que des ventes de propriétés de l'Etat situées dans ces Duchés, ainsique les intérêts et les capitaux payés sur ces créances depuis le commencement de l'exécution fédérale, respectivement depuis le commencement des hostilités, en tant que les intérêts et capitaux ne sont pas déjà rèntrés dans le trésor Danois, reviennent au Danemarc.

Ainsi fait à Berlin, le 1 April 1865.

Bræstrup.
Károlyi.
v. Bismarck.

10.

Convention mellem Danmark og Rusland om en undersøisk Telegraphlinie mellem begge Lande, undertegnet i Paris den 11te April 1865.

Sa Majesté le Roi de Danemarc et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, désirant faciliter l'établissement d'une ligne télégraphique sous-marine entre Leurs pays, et ayant résolu de fixer d'avance les principales conditions sous lesquelles les concessions ayant rapport à ce but seront accordées par chacun des deux Etats, ont, à cet effet, nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi: Monsieur Peter Christian Frederik Faber, Son Directeur des lignes télégraphiques, Conseiller de justice, Chevalier de l'ordre du Danebrog et décoré de la croix d'honneur du même ordre, Commandeur de l'ordre de Wasa et Chevalier de l'ordre de l'Etoile du Nord,

et Sa Majesté l'Empereur: Monsieur Louis de Guerhard, Son Général-Major, Directeur des Télégraphes de l'Empire, Chevalier des ordres de Ste. Anne ornée de la couronne Impériale et de St. Stanislas de la 1re classe, de l'Aigle rouge de Prusse de la 2me classe avec plaque, Commandeur de l'ordre de François Joseph d'Autriche etc. etc.,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté les articles suivants:

Article 1.

Le câble sous-marin partira des côtes Russes de la Baltique, et après avoir touché à l'île de Bornholm, il sera amené jusqu'à l'île de Seeland ou une autre île Danoise située à proximité. Le choix des points aboutissants dépend des arrangements entre le concessionaire et les Gouvernements respectifs. Ceux-ci auront aussi la faculté de prendre les mesures convenables, quant aux travaux à exécuter, lors de l'atterrissage du câble sur Leurs territoires respectifs.

Article 2.

Chacun des Etats contractants se réserve le droit de s'assurer par le dépôt d'un cautionnement de la part du concessionnaire, de l'exécution des travaux dans un espace de temps limité par l'article ci-dessous. Ce cautionnement ne dépassera pas la somme de quinze mille rigsdalers Danois (dix mille roubles d'argent). Il sers acquis au Gouvernement respectif dès que le câble n'aura pas été établi dans le délai voulu.

Article 3.

Le délai accordé pour l'établissement du câble sera de deux ans à compter de la date de la concession. Mais si alors il se trouvait échoir entre le premier Octobre et le premier Mai, il sera accordé un sursis jusq'à la fin du mois de Septembre suivant. Si l'exécution des travaux était empêchée par des circonstances, dont le concessionnaire ne pourrait être déclaré responsable, on accordera un délai ultérieur d'une année; si ce dernier délai venait à échoir entre le 1 Octobre et le 1 Mai, il pourra être prorogé jusqu'à la fin du mois de Mai ou de Juin suivant.

Article 4.

Aux points aboutissants sur les côtes Russes et Danoises, Bornholm y compris, seront établies les stations nécessaires pour l'exploitation de la ligne. Les concessionnaires auront la faculté d'y installer leur personnel propre. En accordant ainsi aux sujets d'un pays étranger le droit à une activité indépendante, chacun des Etats contractants garde la faculté de prendre les mesures nécessaires en pareil cas. Dans le cas où le concessionnaire voudrait transférer à l'un des deux Gouvernements le service d'une station, le dédommagement en sera fixé par un arrangement entre le concessionnaire et le Gouvernement respectif.

Article 5.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à mettre la ligne en question en conn xion avec Leurs réseaux respectifs et à prendre soin de la transmission des dépêches

tant dans l'intérieur de Leurs Etats qu'en dehors de leurs limites.

Article 6.

Le taux des taxes sera composé des tarifs fixés pour la transmission sous-marine et de ceux à percevoir sur les lignes des deux Etats. Quant aux bases pour le nombre des mots et quant à la manière de les compter, on suivra les règles adoptées généralement dans les Etats des Hautes Parties contractantes. Les tarifs à percevoir pour la transmission des dépêches dans les deux pays ne doivent pas dépasser ceux adoptés pour la transmission intérieure et internationale de chaque pays.

D'un autre côté la taxe pour la transmission, au moyen du câble, doit en tout temps être réglée de telle sorte que, additionnée avec la taxe pour la transmission en Russie ou en Danemarc, elle ne dépasse pas celle à percevoir pour la transmission par une autre voie.

Les taxes, pour la transmission entre Bornholm et la Russie et entre Bornholm et le reste du Danemarc, seront calculées d'après les distances directes entre les points aboutissants, et en prenant pour base le tarif adopté pour le câble entier.

Article 7.

Les dépêches seront transmises dans l'ordre suivant:

1. Dépêches d'Etat des Hautes Parties contractantes.
2. Dépêches d'Etat des autres pays, auxquels, sous réserve de réciprocité, les Hautes Parties contractantes auraient concédé la même priorité.
3. Dépêches des particuliers.

Article 8.

En dédommagement des frais nécessités par l'établissement du câble, la concession sera accordée pour la durée de trente années. Les Hautes Parties contractantes s'engagent à ne donner, dans cet espace de temps, à aucun autre le droit d'établir entre les deux pays une communication télégraphique sous-marine directe. Après ce laps de temps le monopole exclusif du concessionnaire sera périmé. Mais

il gardera le droit d'exploiter et d'entretenir la ligne en connexion avec les lignes des Hautes Parties contractantes, si du reste il a rempli et continue à remplir les conditions qui lui auront été imposées selon la présente convention.

Article 9.

La concession expire, sans que le concessionnaire puisse réclamer aucune indemnité, s'il ne remplit pas les conditions énoncées ci-dessus. Il en sera de même, si le service de la ligne est suspendu pendant une année par des causes dont le concessionnaire peut être déclaré responsable. Parmi ces cas est compris celui où l'on n'aurait pas remédié à une interruption du câble et encore celui où une des Hautes Parties contractantes aurait retiré la concession à cause de la non-exécution des conditions de la part du concessionnaire.

Article 10.

Les Hautes Parties contractantes se réservent le droit d'accorder, chacune à n'importe qui, et à n'importe quelles conditions, une nouvelle concession, lorsque la première sera expirée après le terme de trente années fixé par l'article 8. Si alors une convention était conclue entre les Hautes Parties contractantes au sujet de ces conditions, celui qui serait en possession de la concession donnée en vertu de la présente convention, aura un droit de préférence s'il veut accepter les nouvelles conditions fixées par les Hautes Parties contractantes.

Article 11.

Si, à un moment donné, le Gouvernement Danois peut, sans être empêché par une plus ancienne concession, accorder une concession pour l'établissement d'une ligne télégraphique entre le Danemarc et l'Angleterre, celui qui, en vertu de la présente convention, sera en possession de la concession pour une communication télégraphique entre le Danemarc et la Russie, aura un droit de préférence sur la concession pour l'établissement d'une ligne télégrapbique entre le Danemarc et l'Angleterre. Cette concession sera basée sur des principes analogues à ceux de la présente convention.

Le taux des taxes notamment pour la transmission des dépêches entre la Russie et l'Angleterre, ne pourra dépasser en aucun temps le tarif perçu pour la même transmission par une autre voie de communication. Les Hautes Parties contractantes s'engagent, par contre, à adopter pour ce cas les tarifs mentionnés à l'article 6.

Le Gouvernement Danois ne sera pas obligé d'accorder, le cas échéant, la concession pour l'établissement d'une ligne télégraphique entre le Danemarc et l'Angleterre pour un temps qui irait au-delà de l'expiration de la concession donnée en vertu de la présente convention pour une communication télégraphique entre le Danemarc et la Russie.

Dans le cas où une ligne télégraphique viendrait ainsi à être établie entre la Russie et l'Angleterre par le Danemarc, le Gouvernement Danois s'engage à relier les deux câbles par un nombre suffisant des lignes aériennes, de la sorte que le service de la communication directe n'éprouve, dans aucun temps, d'empêchement de ce côté.

Article 12.

Quant à la comptabilité entre les Hautes Parties contractantes, qui résulterait de l'établissement de la ligne télégraphique en question, le Gouvernement Danois se charge du règlement des comptes. Le solde qui en résulte sera payé en monnaie courante de l'Etat, au profit duquel il est établi, et cela dans le rapport de: un rigsdaler Danois = 70 copecs d'argent Russe.

Article 13.

Le concessionnaire aura la faculté de transférer la concession à un particulier ou à une société avec les droits et les obligations qui existent pour lui; cependant toute cession de ce genre devra être annoncée à l'avance aux deux Gouvernements.

Article 14.

Etant admis que les Hautes Parties contractantes accordent chacune séparément la concession dont il s'agit, Elles s'engagent mutuellement à s'en communiquer des copies

authentiques, le concessionnaire de même recevra une copie authentique de la présente convention.

Article 15.

Dans tous les cas, si des doutes naissaient sur l'interprétation des conditions qui, en vertu de la présente convention, doivent faire partie de la concession, le concessionnaire sera tenu d'accepter la décision formulée en commun par les Hautes Parties contractantes.

Article 16.

Si la concession pour l'établissement d'une ligne télégraphique entre la Russie et le Danemarc, dont il est traité dans la présente convention, n'est pas accordée, cette présente convention deviendra nulle 3 ans après le jour de l'échange de ses ratifications.

Article 17.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications respectives en seront échangées à St. Petersbourg dans le plus bref délai possible. *)

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Paris, en double expédition le onzième jour du mois d'Avril de l'an de grâce mil huit cent soixante-cinq.

Le Directeur des Lignes télégraphiques du Danemarc
P. Faber.

Le Directeur des Télégraphes de l'Empire Russe
L. de Guerhard.

*) Ratifikationerne bleve udvexlede i St. Petersborg den 10de Juni 1865.

11.

Commissions-Protokol over Grændsereguleringen mellem Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig ifølge Wiener Freden af 30te October 1864.

Commissions-Protokoll

welches in Ausführung der §§ V und VI des zu Wien am 30ten October 1864 abgeschlossenen Friedens-Vertrages von den Grenz-Regulirungs-Commissairen der betheiligten hohen Regierungen aufgenommen wurde.

Anwesend sind:

1. Der Königlich Dänische Major der Infanterie Frederik Carl Gustav von Schöller.
2. Der Königlich Preussische Major im Magdeburgschen Dragoner Regiment Nr. 6 Adolph von Stedingk.
3. Der Kaiserlich Königlich Oesterreichische Oberstlieutenant im Generalstabe Wilhelm Popp Edler von Poppenheim.

Artikel I.

Betreffend die Grenz-Regulirung nach Art. V des Friedens-Vertrages.

§ 1.

Die neue Grenze zwischen dem Königreich Dänemark und dem Herzogthum Schleswig läuft in der Nordsee in gleicher Entfernung zwischen den Inseln Manoe und Romoe. (Siehe den Plan, $\frac{\text{Beilage Nr. 1}}{\text{ad Art. Nr. I}}$).

(Diese Grenzlinie und namentlich der Halbirungs-Punkt der kleinsten Entfernung zwischen beiden Inseln, ist, da die Etablirung von Signalen in der See nicht gerathen erscheint, durch die Verlängerung einer Linie bestimmt, welche vom Ribe-Domkirchen-Thurm über eine Standsäule P. verlängert gedacht werden kann. Die Standsäule P. ist auf jenem Durchschnittspunkte errichtet, wo obige Linie durch einem Visirstrahl geschnitten wird, den man von dem Hvidinger-Kirchthurm und dem Grenzpfahl Nr. 1 verlängert hat. Die um die Punkte Nr. 1, P und C liegenden Winkel sind in der Beilage Nr. 1 ersichtlich gemacht).

§ 2.

Die neue Landgrenze zwischen dem Königreiche Dänemark und dem Herzogthum Schleswig beginnt an der Nordsee auf jenem Punkte der Küste, wo die südliche Grenze des

Kirchspiels Vester-Vedsted endet, läuft von hier in hauptsächlich östlicher Richtung und zumeist entlang eines nassen Grabens auf der südlichen Grenze der Kirchspiele V. Vedsted, Ribe und Seem bis zum Grenzpfahl Nr. 22; von hier folgt die Landesgrenze in einer mehr nordöstlichen Richtung der östlichen Kirchspielgrenze des Dorfes Seem und erreicht mit dem Grenzpfahl Nr. 26 die Gjels-Aa bei Gjelsbro. Von hier aus bildet der Lauf der Gjels-Aa bis zur Vereinigung mit der Flads-Aa die Landesgrenze.

(Das bei Gjeldsbro am rechten Ufer der Gjels-Aa befindliche Stück Land des Kirchspiels Seem, ferner 3 am rechten Ufer der Gjels-Aa belegene, zum jenseitigen Kirchspiel Seem gehörige kleine Landparcellen, endlich jenes kleine Stück Wiesenland, welches in dem Winkel liegt, der durch den Zusammenfluss der Gjels-Aa mit der Flads-Aa und der durch den Friedens-Tractat vorgezeichneten Grenzlinie gebildet wird, — wurden in Anbetracht der allzuschwierigen Grenz-Ueberwachung und im gegenseitigen Uebereinkommen zum Herzogthum Schleswig geschlagen).

§ 3.

Vom Vereinigungspunkte der Gjels-Aa mit der Flads-Aa läuft die Landesgrenze längs des rechten Ufers der Flads-Aa und entlang der südlichen Dorfgrenze von Obekjær zum Grenzpfal Nr. 27; von hier längs der östlichen Dorfgrenze von Obekjær bis zu dem im Norden des genannten Dorfes vorspringenden Winkel beim Grenzpfal Nr. 36. Von hier durchschneidet eine, durch die Grenzpfähle Nr. 37 bis Nr. 42 markirte gerade Grenzlinie das Moor bis zu jenem Punkte der Hjortvad-Aa, welcher durch den Durchschnitt der im Friedenstractate erwähnten geraden Linie zwischen dem Südostpunkte der östlichen Hjortlunder Dorfgrenze und dem im Norden von Obekjær vorspringenden Winkel gebildet wird.

§ 4.

Vom letzterem Punkte läuft die Landesgrenze längs der Hjortvad-Aa aufwärts bis zu jenem Punkte (Grenzpfahl Nr. 43), wo die östliche Dorfgrenze von Kalslund an die Aa eintrifft und setzt sich längs der erwähnten Grenze im Osten des genannten und des Dorfes Villebølle, demnach im Westen der Dörfer Hjortvad, Bavnegaard und Ravning bis an die Königs-Aa mit dem Grenzpfahl Nr. 54 fort.

(Die ebenbeschriebene Abweichung des Grenzzuges vom Friedenstractate entstand in Folge eines gegenseitigen Gebiets-Austausches (siehe die §§ Nr. 2, 7, 8, 9).

§ 5.

Vom Grenzpfahl Nr. 54 an der Königs-Aa bildet die Mitte des genannten Wasserlaufes die Landesgrenze bis zu dem Punkte (Grenzpfahl Nr. 59), wo die westliche Grenze des Kirchspiels Vamdrup nördlich von Holte auf den Wasserlauf trifft.

§ 6.

Vom Grenzpfahl Nr. 59 läuft die Landesgrenze in südlicher Hauptrichtung zwischen den Kirchspielen Skodborg und Vamdrup bis zum Grenzpfahl Nr. 73; von hier in südöstlicher Richtung zwischen den Kirchspielen Vamdrup und Jarls bis zum Grenzpfahl Nr. 79, weiter in südlicher Richtung zum Grenzpfal Nr. 80 an dem dreifachen Grenzpunkte der Kirchspiele Steppinge, Ødis und Jarls; vom Grenzpfahl Nr. 80 in östlicher Hauptrichtung und zwischen den Kirchspielen Ødis und Steppinge bis zum Grenzpfal Nr. 91 an der Fovs-Aa, folgt von hier dem genannten Wasserlauf und zwischen den Kirchspielen Ødis einerseits, Steppinge und Frörup anderseits bis zum Grenzpfahl Nr. 94; von hier folgt die Landesgrenze der südlichen Dorfgrenze von Brænore bis zum Grenzpfahl Nr. 99).

(Der im Friedenstractat erwähnte Wasserlauf ist in der Natur nur unvollkommen vorhanden; es fällt jedoch die südliche Dorfgrenze von Brænore mit seiner Hauptrichtung überein).

§ 7.

Vom Grenzpfal Nr. 99 zieht die Landesgrenze zwischen den Kirchspielen Frörup und Taps bis zum Grenzpfahl Nr. 101.

(Nach dem von den Regierungen bewilligten Gebiets-Austausche sollte bloss das Dorf Skoverup zum Herzogthum Schleswig geschlagen werdeu. Nachdem jedoch hierdurch im Westen des Dorfes eine von Jütland nach Schleswig hineinragende schmale Gebietszunge entstanden wäre, machte sich der Königlich Dänische Grenz-Regulirungs-Commissarius, Herr Major v. Schöller anheischig, behufs Abrundung der Landesgrenze ein Stück Land des Dänischen Dorfes Tapsore gleichfalls an das Herzogthum Schleswig abzutreten).

§ 8.

Vom Grenzpfahl Nr. 101 zieht die Landesgrenze zuerst in östlicher, dann in südlicher Richtung bis zum Grenzpfahl Nr. 104 an der Nordwestgrenze des Dorfes Skoverup.

(Durch diese Strecke ist die nördliche Grenze des erneuert abgetretenen, im vorigen § erwähnten Gebietes des Dänischen Kirchspiels Taps markirt).

§ 9.

Vom Grenzpfahl Nr. 104 läuft die Landesgrenze auf der nördlichen Grenze des Dorfes Skoverup bis zum Grenzpfahl Nr. 110 an der Taps-Aa; von hier längs des genannten Wasserlaufes in südlicher Richtung bis zum Grenzpfahl Nr. 111; von hier in östlicher Richtung über den Grenzpfahl Nr. 112 zum Grenzpfahl Nr. 113 an der alten Landstrasse.

(Die oben beschriebene Abweichung des Grenzzuges vom Friedenstractate entstand in Folge eines gegenseitigen Gebiets-Austausches, (siehe die §§ 2, 7, 8, 9).

Speciell als Aequivalent für das im Westen von Skoverup gelegene, zum Dänischen Dorfe Tapsore gehörige, und nach § 8 an das Herzogthum Schleswig abgetretene Grundstück wurde der Krug in Hökelbjerg und das dazu gehörige Ackerland zum Königreich Dänemark hinübergelegt).

§ 10.

Vom Grenzpfahl Nr. 113 folgt die Landesgrenze der alten Chaussee nach Norden bis zum Grenzpfahl Nr. 114; von hier in östlicher Richtung zwischen den Kirchspielen Taps und Tyrstrup bis zum Grenzpfahl Nr. 116; weiter zwischen den Kirchspielen Veistrup und Tyrstrup bis zum Grenzpfahl Nr. 120; von hier zwischen den Kirchspielen Veistrup und Aller bis zum Grenzpfahl Nr. 124; sofort zwischen den Kirchspielen Heils und Aller bis zum Grenzpfahl Nr. 126, setzt sich von hier in der Mitte der Heils-Minde Bucht fort und erreicht zwischen den beiden Grenzpfählen Nr. 127 und 128 (ersterer auf Dänischem, letzterer auf Schleswischem Gebiete) die Mitte der Mündung der Heils-Minde-Bai am kleinen Belt.

§ 11.

In Beziehung auf die die Instandsetzung und Instandhaltung der Königs-Aa auf der Grenze zwischen dem König-

reich Dänemark und dem Herzogthum Schleswig und der übrigen, die Landesgrenze bildenden Wasserläufe wird bestimmt, dass diese von den für das Wasserlösungwesen im Amte Ribe, respt. im Amte Veile einerseits und im Amte Hadersleben anderseits gebildeten oder noch zu bildenden Commissionen, gemeinschaftlich anzuordnen, resp. zu beaufsichtigen sind, und dass für die Entscheidung etwaiger Differenzen zwischen den beiderseitigen Commissionen von den in Anbetracht kommenden beiderseitigen Amtshäusern nach vorheriger diesfälliger Vereinbarung ein Obmann zu bestellen ist. Dieser ist gehalten, von den zwei sich gegenüberstehenden Gegensätzen die Ansicht der einen oder der anderen Commission zur Geltung zu bringen.

Bei etwaiger Appellation gegen die Entscheidung der Commission, resp. des Obmanns, ist die Sache von einem von den beiderseitigen in Betracht kommenden Oberbeamten nach vorheriger Vereinbarung zu bestellenden Schiedsgericht zu erledigen.

Die unter Leitung der Commission abgeschlossenen Vergleiche, sowie die rechtskräftigen Erkenntnisse, sind sowohl im Königreich Dänemark als im Herzogthum Schleswig anzuerkennen und von den beikommenden Behörden zu exequiren. Die nähere Feststellung des Geschäftsganges unter den Behörden und der Regeln über die Rechtskraft der Erkenntnisse bleibt zunächst der Vereinbarung der in Betracht kommenden Amtshäuser vorbehalten.

§ 12.

Von den drei, auf der Grenze liegenden öffentlichen Brücken, deren zwei resp: bei Foldingbro und bei Skodborghuus über die Königs-Aa führen, und eine auf der alten Landstrasse von Hadersleben nach Kolding über den nach der Kjer-Mühle fliessenden Bach führt, wird die Brücke bei Foldingbro dem Herzogthum Schleswig zur gänzlichen Unterhaltung überwiesen, während die Brücke bei Skodborghuus und die auf der alten Landstrasse von Hadersleben nach Kolding liegende Brücke vom Königreich Dänemark zu vollständiger Unterhaltung übernommen werden.

Das von der Malt-Harde zur Unterhaltung der Foldingbro'er Brücke seither jährlich bezahlte Aequivalent für das

sogenannte Brückenkorn im Betrag von 100 ℳ (Mark Courant) nebst 3 ℳ Schreibgebühr wird, soweit es zur Zeit restirt, an das Herzogthum Schleswig nachgezahlt und für die Folgezeit mit 4 % abgelöst und demgemäss ein für allemal die Summe von 2575 ℳ (Mark Courant) vom Königreich Dänemark an das Herzogthum Schleswig ausgezahlt. Zugleich mit den Brücken sind auch die beiderseitigen Flügelgeländer zu unterhalten, während die zu den Brücken führenden Wegedämme nebst Geländer zu den Brücken nicht gehören und daher von denjenigen Gebieten zu unterhalten sind, auf welche dieselben liegen.

Ueber die Art der Unterhaltung und die bei etwaigen Neubauten anzuwendende Construction werden Regeln nicht gegeben und wird in dieser Beziehung nur bestimmt, dass die Brücken stets in gut fahrbarem Stand zu erhalten sind.

§ 13.

Die zur Zeit in der Königs-Aa befindlichen Inseln verbleiben bei jenem Staat, zu welchem sie bisjetzt gehört haben. Die bei der Veränderlichkeit der Königs-Aa sich etwa in Zukunft neubildenden Inseln gehören jenem Staate an, von dessen Gebiete sie abgetrennt wurden.

Artikel II.

Betreffend die Vertheilung der Baukosten der neuen Strasse von Ribe nach Tondern im Verhältniss der Ausdehnung des auf beiden Seiten von ihr durchlaufenen Gebiets zwischen dem Königreich Dänemark und dem Herzogthum Schleswig.

§ 1.

Wie aus dem darüber aufgenommen Additional-Protokoll (Beilage Nr. 2 ad Art. Nr. II) hervorgeht, hat das Herzogthum Schleswig an das Königreich Dänemark bis 1sten Juli 1865 einen Betrag von 290,126 Mark Courant, 4 Schillinge Courant zurück zu erstatten.

§ 2.

Sollten die zum Herzogthum Schleswig gekommenen Enclavisten jedoch in Folge des § 3 des Dänischen Gesetzes vom 30ten December 1858 ihre Einzahlungen ganz oder theilweise schon geleistet haben, so kommt die Summe dieser

Einzahlungen von dem an das Königreich Dänemark zu erstattenden Rückstellungsbetrage in Abzug.

Artikel III.

Die Vertheilung der liegenden Güter und Capitalien betreffend, welche bisher solchen Districten oder Gemeinden angehört haben, die durch die neue Grenze von einander getrennt werden.

§ 1.

Von Seiten der Commission wurden die Aemter von Hadersleben und Tondern aufgefordert eine Bekanntmachung an die Einwohner in den nach dem Friedenstractate vom 30ten October 1864 von dem Amte Ribe abgetretenen, mit den Aemtern Hadersleben und Tondern vereinigten Districten ergehen zu lassen, wonach dieselben etwaige Forderungen anzumelden haben, welche aus ihrer früheren Verbindung mit dem Amte Ribe herzuleiten sind. Im analogen Sinne wurde durch Vermittlung des Königlich Dänischen Grenz-Regulirungs-Commissairs, des Herrn Major v. Schöller, das Königlich Dänische Amt Ribe, Veile und Svendborg aufgefordert, etwaige Ansprüche geltend zu machen, welche die vom Amte Hadersleben oder Amte Nordburg an das Amt Ribe, Veile oder Svendborg abgetretenen Districte etwa erheben könnten.

Die hierauf in Folge der eingetroffenen Anmeldungen von der Commission vorgenommene Theilung der ehemals gemeinschaftlichen Güter und Capitalien ist aus Nachfolgendem ersichtlich.

§ 2.

Der Repartitionsfond des Amtes Hadersleben wird, wie aus dem Additional-Protokoll $\frac{\text{Beilage Nr. 3}}{\text{ad Art. Nr. III}}$ Zahl I, II, III und IV ersichtlich ist, getheilt.

§ 3.

Die Wegekasse des Amtes Hadersleben.

In Bezug auf dieselbe gilt das im Additional-Protokoll $\frac{\text{Beilage Nr. 3}}{\text{ad Art. Nr. III}}$, Litt. B. Festgesetzte.

§ 4.

Die dem Amte Hadersleben gehörigen Gebäude und Ländereien. Das Verzeichniss derselben findet sich im Additionalprotokoll $\frac{\text{Beilage Nr. 3}}{\text{ad Art. Nr. III}}$, Zahl V.

In derselben Beilage sub Litt. C wurde deren Taxation durch eine gemischte Commission veranlasst und dieser Vorgang auch auf die Kranken-Anstalt der Christine Friderike-Stiftung ausgedehnt. Das Additional-Protokoll $\frac{\text{Beilage Nr. 4}}{\text{ad Art, Nr. III}}$ giebt den Modus an, welcher bei Theilung der dem Amte Hadersleben gehörigen Objecte beobachtet wurde und zwar:

I. bei der Amtsboten-Wohnung.
II. bei dem Ding- und Gefangenhaus zu Rödding.
III. bei dem Krankenhause zu Gram.
IV. bei der Christine-Friderike-Stiftung.
V. bei dem Gefangenhaus zu Toftlund.
VI. bei dem Dinghaus zu Aller.

§ 5.

Die Kirchenkasse der Probstei Hadersleben, deren Theilung aus dem Additional-Protokolle $\frac{\text{Beilage Nr. 5}}{\text{ad. Art. Nr. III}}$ ersichlich ist.

§ 6.

Das Additional-Protokoll $\frac{\text{Beilage Mr. 6}}{\text{ad. Art. Nr. III}}$ giebt die Art der Theilung bei nachfolgenden Objecten jener Kirchspiele an, welche durch die neue Grenzlinie getrennt werden, als:

I. das Vermögen der Kirche zu Kalvslund.
II. das Vermögen der Kirche zu Hygum.
III. das Pastorat-Eigenthum der Kirchspiele Aller und Taps.
IV. die Grundstücke des Pastorats Taps bezüglich Skoverup.
V. die Grundstücke des Pastorats Frörup bezüglich Brænore.
VI. die Schule zu Ober-Lerdte.
VII. die gemeinschaftliche Armen-Arbeits-Anstalt der Kirchspiele Aller, Taps, Vonsild und Hjerndrup.

§ 7.

Das Additional-Protokoll $\frac{\text{Beilage Nr. 7}}{\text{ad. Art. Nr. III}}$ macht die Theilung ersichtlich, welche bei nachfolgenden Kassen und Objecten

des Königlich Dänischen Amtes Ribe beobachtet wurde und zwar:

A. bei dem Amtsrepartitionsfond.
B. bei den Krankenhäusern zu Ribe und Varde.
C. bei dem Schulfond.

Artikel IV.

Ablösungsnorm für die auf Festen, Erbpachtstellen und anderen Grundstücken ruhenden Abgaben.

§ 1.

Alle im Obereigenthum von milden Stiftungen und anderen juristischen Personen befindlichen Privat-Erbfesten und Erbpachtstellen (zwei verschiedene Arten des unvollkommenen Eigenthums), deren Obereigenthümer und Festebesitzer respt. Erbpächter durch die neue Grenzlinie unter verschiedene Landeshoheiten gebracht worden sind, sollen künftig von den Festebesitzern, respt. Erbpächtern auch ohne Consens des Obereigenthümers zum Eigenthum eingelöst werden können unter denselben Bedingungen, unter welchen die Ablösung hinsichtlich landesherrlicher Festen und Erbpachtstellen in demjenigen Landestheile bewilligt worden ist, welchem die Feste, respt. Erbpachtstelle bis zum Friedenschlusse vom 30ten October 1864 angehört hat.

Die auf solchen Grundstücken ruhenden Geld- und Natural-Leistungen an die Obereigenthümer haften auch nach der Einlösung zum Eigenthum auf denselben; es sind jedoch diese und alle ähnlichen auf Grundstücken haftenden Leistungen an juristische Personen, — wenn das verpflichtete Grundstück und die zur Erhebung der Leistung berechtigte juristische Person durch die neue Grenzlinie getrennt worden sind, — auch ohne Consens der Berechtigten gegen einmalige Bezahlung des 25fachen Betrages dieser Leistung, respt. des nach dem Durchschnitts-Ertrage der letzten 5 Jahre zu berechnenden Werthes derselben ablösbar.

Für die Berechnung des Werthes der Natural-Leistungen werden, wo für die Leistungen autorisirte Taxen bestanden haben, diese zu Grunde gelegt, und haben, wenn die Betreffenden über den Betrag der Einlösungs- respt. Ablösungs-Summe sich nicht sollten einigen können, beide Theile sich

der Entscheidung der Regierung desjenigen Staates zu unterwerfen, auf dessen Gebiet das verpflichtete Grundstück belegen ist.

Der rücksichtlich einzelner oder aller Abgaben an den Staat etwa noch bestehende Steuer-Verband zwischen den betreffenden, durch die neue Grenzlinie von einander getrennten Obereigenthümern und Feste- respt. Erbpachtstellen, wird auch ohne vorherige Ablösung der Feste- oder Erbpachts-Qualität sofort aufgehoben, so dass künftig alle auf den betreffenden Grundstücken haftenden Staats-Abgaben ohne Vermittlung des Obereigenthümers direct zu erheben sind.

Artikel V.

Modus der gegenseitigen Auszahlung.

§ 1.

Die nach bewirkter Abrechnung von dem Königreich Dänemark an das Herzogthum Schleswig und umgekehrt auszuzahlenden Geldbeträge werden nicht den einzelnen Kirchspielen oder Gemeinden eingehändigt, sondern den betreffenden Regierungen zugestellt.

Artikel VI.

Extraordinaire Kosten der Grenz-Regulirung.

§ 1.

Die extraordinairen Kosten, welche einerseits durch die von zwei Königlich Dänischen Guiden bewirkte à la vue Aufnahme der Grenzstrecke, sowie anderseits durch die Beistellung, dann Transportirung der 128 Grenzpfähle und durch die von 1 Corporal und 6 Königlich Dänischen Sapeurs vollzogene Setzung derselben erfolgten, werden vom Königreich Dänemark und dem Herzogthum Schleswig zu gleichen Theilen getragen. Nachdem die Gesammtsumme der berührten Ausgaben, welche nach den von dem Herrn Major v. Schöller vorgelegten Rechnungen 1330 Rdl. Dänischer Reichsmünze beträgt, von Letzterem aus den ihm zu Gebote gestandenen Königlich Dänischen Vorschuszgeldern bestritten wurde, so hat das Herzogthum Schleswig an das Königreich Dänemark

bei Liquidation der übrigen Beträge noch die Summe von 665 Rdl. Dänischer Reichsmünze flüssig zu machen.

Hadersleben, d. 22ten April 1865.

F. C. G. Schöller.
v. Stedingk.
Wilhelm Popp Edl. von Poppenheim.

Beilage Nr. 1: Grenzkarte.

Beilage Nr. 2.

Actum Hadersleben, den 15ten Februar 1865.

Behufs Ermittelung der Baukosten der Ripen-Tonderschen Chaussee und der laut Wiener-Friedenstractats vom 30. October 1864 Art. VI zu bewerkstelligenden Theilung derselben waren als Consulenten der betreffenden Herren Grenzregulirungscommissaire zusammengetreten der Königlich Dänische Ingenieurmajor Owesen und Wegebaudirecteur Herzbruch.

Zuvörderst ermittelten diese an Ort und Stelle die Gesammtlänge der ganzen Chaussee von Ripen nach Tondern, sowie die Länge der zu Norden der nunmehr abgepfählten Grenzlinie belegenen, dem Königreich Dänemark forthin verbleibenden Strecke der genannten Chaussee. Demnächst überzeugten sich die genannten Consulenten mittelst Durchsicht der betreffenden beiderseitigen Rechnungsbelege davon, dass die Seitens des Königreichs Dänemark und des Herzogthums Schleswig aufgegebenen Bausummen der bezüglichen Chausseestrecken richtig waren.

Als Resultat dieser Ermittelungen und Untersuchungen ergiebt sig Folgendes:

A. Längenverhältnisse.

Länge der ganzen Chaussee von Ripen nach Tondern

	146240	Dän. Fuss	—	6,09333	Meilen
Länge der Chausseestrecke, welche künftig dem Königreich Dänemark verbleibt	18424	„ „	—	0,767666	„
also Rest für das Herzogthum Schleswig	127816	„ „	—	5,325666	„

Es werden also laut Friedenstractats Art. VI die Gesammtbaukosten zu repartiren sein proportionaliter nach diesen Längen und fallen demgemäss:

auf das Königreich Dänemark $\frac{18424}{146240} = \frac{2303}{18280}$

auf das Herzogthum Schleswig $\frac{127816}{146240} = \frac{15977}{18280}$

B. Kostenbetrag.

I. Das Herzogthum Schleswig hat verausgabt:

a. Eigentliche Baukosten für die Strecke Bröns-Tondern (4,0825 Ml.) laut Anlage A	253791 Rdl.	5 Sk.
b. Projectirungskosten für dieselbe Strecke, wie actenmässig nachgewiesen	876 —	94 —
und ferner noch zu verausgaben:		
c. Entschädigungsgelder an bisherige Besitzer von Enclaven zwischen Bröns und Tondern lt. Anl. B (sub B. b) .	18966 —	63 —
d. Rückständige Rechnungen an den Landinspector Styrup zu Ripen lt. Anl. B. (sub B. c)	180 —	8 —
e. Honorar an den Chausseerevisor Petersen zu Kopenhagen für Arbeiten zwischen Bröns und Tondern laut nachgewiesener Vereinbarung.	300 —	„ —
f. Rückständige Rendanturgebühren für das Finanzjahr 1863/4 an den bezüglichen Amtsverwalter zu Lygumkloster, wie actenmäszig nachgewiesen	15 —	16 —
g. Desgleichen an den bezüglichen Amtsverwalter zu Tondern für die Finanzjahre 1863/4 und 1864/5	139 —	77 —
Indessen hat die Baukasse an den Tonder-Bredstedter-Chausseebau eine nachgewiesene Forderung für überlassenes Material von . . . . 408 Rd. 48		
sowie an die Bröns-Tondersche Unterhaltungskasse		
Lat. 408 Rd. 48.	274269 Rdl.	71 Sk.

Transp. 408 Rd. 48. 274269 Rdl. 71 Sk.
eine entsprechende Forderung von . . . . 676 — 33.
Ferner gehen ab die Baukosten der 4 Hebestellen m. m. lt. Anlage C. . . . 9276 — 32. 10361 — 17 —

Bausumme I. . . 263908 Rdl. 54 Sk.

II. Das Königlich Dänemark hat verausgabt:

a. Bau- und Projectirungskosten für die Strecke Ripen-Bröns (2,010833 Ml.) laut Anl. B. (sub A) . . . . 214779 — 10 —

und ferner noch zu verausgaben:

b. Honorar an den früheren Chausseerevisor Steenberg (jetzt zu Kopenhagen) für Arbeiten zwischen Ripen und Bröns laut nachgewiesener Vereinbarung . . . . 300 — „ —

Bausumme II. . . 215079 Rdl. 10 Sk.
Dito I. . . 263908 — 54 —

Gesammt-Bausumme 478987 Rdl. 64 Sk.

Zu repartiren:

1) auf das Königreich Dänemark:

mit $\frac{2303}{18280}$ . . . 60345 Rdl. 10 Sk.

2) auf das Herzogthum Schleswig:

mit $\frac{15977}{18280}$ . . . 418642 — 54 —

C. Schlussliquidation.

Das Königreich Dänemark hat verausgabt und soll noch verausgaben netto . . . . 215079 Rdl. 10 Sk.
während dessen Kostenbeitrag sich durch den Friedenstractat normirt auf. . . . . 60345 — 10 —

Dasselbe hat zu fordern vom Herzogthum Schleswig . . . . 154734 Rdl.
oder 290126 Mk. 4 Sch. Ct.

Das Herzogthum Schleswig hat verausgabt og soll noch verausgaben netto . . . . 263908 Rdl. 54 Sk.
während dessen Kostenbeitrag sich durch den Friedenstractat normirt auf . . . . 418642 — 54 —

Dasselbe hat zu zahlen an das Königreich Dänemark . . . . 154734 Rdl. „ Sk.
oder 290126 Mk. 4 Sch. Ct.

C. Owesen. Jul. Herzbruch.

Einverstanden mit der Berechnung der obigen Rückstellungssumme mit dem Vorbehalte, dass falls die ehemaligen Dänischen Enclavisten in Folge des § 3 des Dänischen Gesetzes vom 30. December 1858 ihre Einzahlungen ganz oder theilweise schon geleistet hätten, die Summe dieser letzteren vom obigen Rückstellungsbetrage (290,126 Mk. 4 Sch. Ct.) in Abzug zu bringen ist.

Die schliessliche Rückzahlung hat Seitens des Herzogthums Schleswig an das Königreich Dänemark bis spätestens 1. Mai d. J. zu erfolgen.

Hadersleben, d. 15ten Febr. 1865.

F. C. G. Schöller. v. Stedingk.
von Poppenheim, Obstlt.

Nachdem sich die Arbeiten der Grenzregulirungs-Commission unvorhergesehener Weise so sehr verlängert haben, dass der obige Termin der Rückzahlung nicht eingehalten werden kann, so wird derselbe hiermit annulirt und auf den 1sten Juli 1865 festgesetzt.

Hadersleben, d. 14ten April 1865.

F. C. G. Schöller. v. Poppenheim, Obstlt.
v. Stedingk.

Beilage Nr. 3.

Actum Hadersleben, den 10ten Februar 1865.

Nachdem in der heutigen Sitzung der internationalen Grenzregulirungscommission von den damit unterm 3ten d. M. Beauftragten, dem ehemaligen Hausvogt Heuckendorff, dem

Kammerrath, Amtsverwalter Huss und dem Amtsverwalter Ritter Vorschläge für die Auftheilung der dem Amte Hadersleben gehörigen Fonds, Geldmittel, Immobilien und Inventarienstücke vorgelegt waren, wurden folgende Gegenstände unter Behandlung genommen:

A. Die Auftheilung des Amtsrepartitionsfonds.

In Erwägung, dass dieser Fond durch eine jährliche Auschreibung der zu verschiedenen Communezwecken, als Militairkosten, Criminal- und Polizei-Kosten, Unterhaltung der Gefangenhäuser, Gehalt an Communalbeamte etc. nöthigen Geldmittel aufgebracht und die ausgeschriebene Summe nach der Pflugzahl repartirt wird und dass die zu verzinsenden Schulden und das zinsentragende Capital dieses Fonds bis auf ein Minimum gleich gross sind, ward beschlossen:

I. Der Kassebehalt, welcher sich ultimo März 1864 nach der Rechnung pro $18^{63}/_{64}$ vorfand, ist so zu theilen, dass den abgetretenen und zurückbleibenden Theilen des Amts der Antheil nach der Criminalpflugzahl gleich aus der Kasse ausgezahlt wird.

Es wird hier ausdrücklich bemerkt, dass die ganze Criminalpflugzahl mit $887\frac{1}{2}\frac{6463}{3800}$ Pflügen; namentlich auch die Pflugzahl der nicht zum Amte Hadersleben gehörigen, aber zu dessen Criminalkosten beitragspflichtigen Grundstücke, sowohl für das ganze Amt als für die Theile desselben der Berechnung überall bei dieser Auseinandersetzung zu Grunde zu legen ist.

II. Von der Ausschreibung für das Jahr $18^{64}/_{65}$ ist den an Dänemark abgetretenen Theilen des Amts von der auf sie pro $18^{64}/_{65}$ repartirten Summe $^{5}/_{12}$ gleich aus der Kasse auszuzahlen.

III. Die festen und zufälligen Einnahmen des Amtsrepartitionsfonds pro $18^{64}/_{65}$, doch mit Ausnahme der Ausschreibung für dieses Jahr und des vom Norderland Romö geleisteten Beitrags zu den Strafanstalten wird nach Criminalpflugzahl vertheilt und den abgetretenen Districten des Amts $^{7}/_{12}$ des auf die Weise auf sie fallenden Theils gleich aus der Kasse ausgezahlt, während der Rest dieser Einnahmen gleich dem bei Schleswig

verbleibenden Theile des Amts aus der Kasse ausgekehrt wird.

IV. Der Kassebehalt, welcher sich dann nach Abhaltung aller budgetmässigen Ausgaben pro $18^{64}/_{65}$ am 1sten April 1865 vorfindet, wird nach Criminalpflugzahl getheilt event. ein mögliches Deficit in derselben Art gedeckt, Selbstverständlich haben die abgetretenen Districte aus den ihnen nach Vorstehendem zufallenden Summen selbst ihre Ausgaben für die Zeit nach dem 30ten October 1864 abzuhalten, doch ist der Lohn für drei Kirchspielvögte in diesen Districten, welche ihren Lohn pro 1864 nicht erhalten haben, der Beitrag an die Irrenanstalt in Schleswig für die dort unterhaltenen 6 Kranken aus diesen Districten bis zum 1sten April und der Beitrag dieser zu der Summe, welche für die Stellung der 21 Nationalpferde ultimo März d. J. zu zahlen ist, zugleich mit den obenerwähnten budgetmässigen Ausgaben des bei Schleswig verbleibenden Theils des Amts auch für die Zeit vom 30sten October 1864 bis zum 1sten April 1865 für de abgetretenen Districte aus der Kasse abzuhalten.

Es werden den abgetretenen Districten am 1sten April ihre sich in der Irrenanstalt in Schleswig befindlichen Kranken überwiesen.

V. Die dem Amte gehörigen Gebäude und Ländereien nebst Inventarienstücken sind zu taxiren und den abgetretenen Districten deren Antheil daran nach der Criminalpflugzahl anzurechnen und auszuzahlen.

Zu diesen Immobilien und Inventarienstücken gehören: das Gefangenhaus bei Hadersleben, das Gefangenhaus in Toftlund, ein Theil des Gefangenhauses in Rödding und die zu diesen gehörigen Grundstücke und Inventarienstücke, resp. in Betreff des Letzteren ein Theil derselben.

Mit Beziehung auf das Gefangenhaus in Rödding ist zu bemerken und gehörig zu berücksichtigen, dass, da die Staatskasse für die Güter Gram und Nyböl zu der Anschaffung und Unterhaltung dieses Gefangenhauses cum pertinent. nach dem Verhältnisse der Volkszahl der

Güter Gram und Nyböl zu der Volkzahl der Frös und Kalslund Harden beigetragen hat, so ist der der Staatskasse nach demselben Verhältnisse gehörige Antheil von der sich durch die Taxation ergebenden Summe abzuziehen und nur der Rest derselben zur Vertheilung zwischen dem bei Schleswig verbleibenden und dem abgetretenen Theile des Amts zu bringen, wobei dem Ersteren mögliche Ansprüche an die Staatskasse vorbehalten sind.

Das Dinghaus in Aller gehört der Tyrstrup Harde und muss daher rücksichtlich dessen eine solche Auseinandersetzung zwischen dem abgetretenen und dem bei dem Amte verbleibenden Theile dieser Harde nach der Pflugzahl Statt finden.

Was die Amtsbotenwohnung und das dazu gehörige Land betrifft, so ist es mit Rücksicht darauf, dass die frühere Wohnung derselben und die dazu gehörigen Ländereien, für welche die jetzige Dienstwohnung und das Land eingetauscht ist, vermeintlich Staatseigenthum gewesen und den Amtsboten vom Staate als Emolument beigelegt worden, einstweilen noch unentschieden gelassen, inwieweit dieselben einer Taxation und Theilung zu unterziehen sind.

VI. Die zu verzinsenden Schulden des Amtsrepartitionsfonds übernimmt der bei Schleswig verbleidende Theil des Amts allein und verbleiben diesem als Ersatz dafür auch die als Baucapital für die Dienstwohnungen des Hardesvogts und des Gerichtsschreibers in Rödding und des Gerichtsschreibers in Toftlund verwandten, von diesen Beamten abzutragenden und zu verzinsenden Capitalien ungetheilt und ist auch der pro 1864 an die Amtskasse eingezahlte Abtrag von diesen Capitalien als ein Theil derselben zu betrachten.

B. Die Amtswegekasse.

In Erwägung, dass den an Dänemark abgetretenen Districten des Amts Hadersleben nur eine unbedeutende Strecke der auf Rechnung dieser Kasse grundverbesserten Wege verbleibt, ist die ganze Schuld der Wegekasse von dem bei

Schleswig verbleidenden Theile des Amts zu übernehmen und verbleiben diesem auch alle Activa der Kasse mit Einschluss des vollen pro $18^{64}/_{65}$ ausgeschriebenen Beitrags aus den an Dänemark abgetretenen Districten, und sind in Folge dessen die in den Letzteren noch ausstehenden Restanten zu erheben und an die Wegekasse einzuzahlen, oder bei der Auseinandersetzung, welche rücksichtlich des Amtsrepartitionsfonds Statt findet, zu liqvidiren.

C. Die Taxation der dem Amte gehörigen Gebäude.

Das Haderslebener Amtshaus wurde schriftlich ersucht, einen Baukundigen und einen Landmann für die nach V vorzunehmende Taxation der Gebäude, Grundstücke und des Inventariums der Gefangenhäuser zu committiren, und ernannte ebenfalls der Königlich Dänische Commissarius einen Baukundigen und einen Landmann. Diese vier Taxatoren werden zu dem Ende am 20sten d. M. Vormittags 11 Uhr auf dem Haderslebener Amtshause zusammentreten und demnächst unter Leitung eines dazu vom Amtshause committirten Beamten und des Herrn Heuckendorff die Taxation vornehmen.

Schliesslich wurden Herr Heuckendorff, Kammerrath Huss und der Amtsverwalter Ritter beauftragt mit Beziehung auf die Amtsbotenwohnung und die dazu gehörigen Dienstländereien, sowie in Betreff der Christine Friederike Stiftung und der Kirchenkasse die Acten herbeizuschaffen und in der nächsten Sitzung der Commission diese und event. Vorschläge für eine Auseinandersetzung vorzulegen.

Heuckendorff. Huss. Ritter.

Einverstanden mit A und den §§ 1, 2, 3 und 4 mit dem Bemerken, dass die Ausgleichung stellenweise wohl nicht ganz rationell erscheint, dessenungeachtet aber angenommen wird, weil die eingehaltene Lösung sich einfacher durchführen lässt und selbe auf Grund der vorausgestellten Kassa-Abschlüsse keinen Nachtheil für einen der beiden Theile involvirt. Einverstanden mit den §§ V und VI. In Betreff des Schlusses von § V (die Amtsbotenwohnung betreffend)

wird die Entscheidung vorbehalten.*) Einverstanden mit B und C.

Hadersleben, den 17ten Februar 1865.

F. C. G. Schöller. von Poppenheim. von Stedingk.

Beilage Nr. 4.

Actum Hadersleben den 6ten März 1865.

I der heutigen Sitzung der Commission wurden folgende Gegenstände zur Verhandlung gebracht:

I. In Betreff der nach dem Protokoll von 10ten Februar 1865 A. V. unentschieden gelassenen Frage, ob die Dienstwohnung der Amtsboten und die dazu gehörigen Länderien einer Theilung zu unterziehen sein möchten, ist diese, nachdem der Kgl. Dänische Herr Commissair Major von Schøller auf eine Theilung der gedachten Amtsboten-Wohnung und der dazu gehörigen Ländereien verzichtet hat, nunmehr dahin erledigt, dass diese Wohnung und die dazu gehörigen Ländereien dem Amte Hadersleben ungetheilt verbleiben.

Die gedachte Verzichtleistung ist dadurch motivirt, dass die Amtsbotenwohnung ehemals Staatseigenthum gewesen, der Herr Major von Schøller aber ausser Stande ist, den Uebergang derselben ins Gemeindeeigenthum actmässig darzuthun, und schliesslich durch die Erwartung, dass obige Concession bei der Theilung der Christine Friederike Stiftung eine entsprechende Gegenseitigkeit findet.

II. In der Taxationssumme des Ding- und Gefangenhauses in Rödding (siehe Protokoll vom 10ten Februar 1865 A. V.) nebst Inventar und Ländereien, welche nach dem eingelieferten Taxations-Instrumente vom 24sten Februar 1865 . . . . , ... 7,802 Mk. 9½ Sch.

---

*) Die Entscheidung findet sich im Protokoll vom 6ten März 1865 Nr. I (Beilage Nr. 4 ad Art. III).

beträgt, ist der Antheil der Güter Gram und Nyböl in Abzug zu bringen mit . , ... 2,401 Mk. $5^{1}/_{2}$ Sch.

Dieser Abzug hat seinen Grund darin, dass die Staatskasse für die Güter Gram und Nyböl zu der Erbauung dieses Gebäudes einen Zuschuss geleistet hat, welcher im Verhältniss zu der Volkszahl der gedachten Güter und der Frös und Kalvslunder Harden stand.

Bei der letzten Berechnung wurde jedoch die letzte Taxation zu Grund gelegt.

Die nach obigem Abzug erübrigenden 5,401 Mk. 4 Sch. (Mark Courant) sind nach Massgabe der Criminal-Pflugzahl zwischen den an das Königreich Dänemark abgetretenen Gebietstheilen und dem Amte Hadersleben zu theilen.

III. Das Krankenhaus zu Gram nebst dem Inventar und dem Bauplatze ist nach dem eingelieferten Taxations-Instrumente vom 23ten Februar 1865 zu . . . 23,310 Mk. 6 Sch. (Mark Courant) taxirt worden.

Da indess der Besitzer des Gutes Gram Eigenthümer des Grundes ist und derselbe dafür eine jährlige Abgabe von 15 Mk. (Mark Courant) bezieht, und ausserdem die Berechtigung geniesst, die Kranken aus den Gütern Gram und Nyböl in die gedachte Heil-Anstalt einzulegen, so ist die Taxationssumme für das betreffende Grundstück mit 650 Mk. 6 Sch. (Mark Courant) in Abzug zu bringen, und die übrigen 22,660 Mk. (Mark Courant) sind nach Massgabe der Criminalpflugzahl zwischen den an das Königreich Dänemark abgetretenen Gebietstheilen und dem Amte Hadersleben zu theilen.

IV. Die Gebäude der „Christine-Friederike Stiftung" in Hadersleben (eine Krankenanstalt) ist nebst der Badeeinrichtung und dem Inventar nach dem eingesandten Taxationsinstrumente vom 1sten März 1865 zu 32,538 Mk. 2 Sch. (Mark Courant) taxirt worden.

Diese Summe, sowie das nach Ablegung der Rechnung für $18^{64}/_{65}$ sich ergebende Capitalvermögen der Stiftung ist nebst dem Kassabehalt und den Restanten zwischen den abgetretenen Gebietstheilen und dem Amte Hadersleben dergestalt aufzutheilen, dass die Volkszahl

des Amts vom Jahre 1860 der Theilung zu Grunde gelegt wird.

Das von Seiten des Amts zu dieser Stiftung angeschaffte Inventar nebst Bauplatz und das daran grenzende, dem Amte gehörige Landstück, der sogenannte „Toldertoft", ist nach demselben Taxationsinstrumente zu 3,367 Mk. 3 Sch. (Mark Courant) taxirt worden.

Diese Summe ist in Uebereinstimmung mit der seiner Zeit geschehenen Beitragsweise nach der Criminal-Pflugzahl zwischen den abgetretenen Gebietstheilen und dem Amte Hadersleben zu vertheilen.

V. Nach dem Taxationsbefund vom 22sten Februar 1865 wurde das Gefangenhaus zu Toftlund mit 12,338 Mk. (Mark Courant) 2 Sch. (Schilling), und nach dem Taxationsbefund vom 1sten März 1865 das Gefangenhaus zu Hadersleben mit . . 13,346 Mk. 14 Sch. (Mark Courant) geschätzt.

Im Sinne des Additionalprotokolls vom 10ten Februar 1865 A. V. (Beilage Nr. 3 ad Art. III) werden obige beiden Beträge zwischen den abgetretenen Districten und dem Amte Hadersleben getheilt nach Verhältniss der Criminalpflugzahl und den Ersteren ausbezahlt.

VI. Nach dem Taxationsbefund vom 2ten März 1865 wurde das Dinghaus zu Aller mit . . . . . . 1,312 Mk. 8 Sch. (Mark Courant) geschätzt. Im Sinne des Additionalprotokolls vom 10ten Februar 1865, A. V. (Beilage Nr. 3 ad Art. III.) wird der Werth desselben nach der Pflugzahl der Tyrstruper Harde zwischen den abgetretenen Theilen dieser Harde und dem beim Amte Hadersleben verbleibendem Theile derselben getheilt.

Der Taxations Befund liegt in Abschrift bei.

F. C. G. Schøller. von Poppenheim. von Stedingk.

Actum Toftlund den 22de Februar 1865.

Ifølge Skrivelse fra Grændsereguleringscommissionen af 10de dennes var følgende Commission, bestaaende af: Hr. Tømmermester, Architect Holm fra Haderslev og Hr. Gaardmand Mikkel Eriksen Damgaard fra Ostorp som Sagkyndige fra Dansk Side, og Hr Bygmester Christiansen fra Haderslev og Hr. Sognefoged Dbmd. Degn fra Astrup som Sagkyndige fra Hertugdømmet Slesvigs Side, samt medundertegnede Huusfoded Vogt for Haderslev Vesteramt som Protokolfører, traadt sammen, for paa Grundlag af den under 20de dennes paa det høie Amthuus i Haderslev optagne Protokol at taxere forskjellige i Haderslev Amt beliggende Realiteter og begyndtes idag med Thing- og Arresthuset i Toftlund.

	Rigsmønt.		Courant.	
	Rd.	Sk.	Sk.	Sk.
Efterat Bygningerne saavel udvendig som indvendig nøiagtigt vare eftersete, bleve Taxatorerne enige om at ansætte dem til en Værdi. af . .	5,500.	„	10,312.	8
Inventarie-Gjenstandene forelagdes Taxatorerne efter Inventarielisten og taxeredes af disse stykkeviis. Ved Opsummeringen viste det sig, at de vare taxerede til et samlet Beløb af	120.	32	225.	10
Jorderne ansattes efter Indkjøbsprisen:				
a. for 2 Skjepper Land til Byggeplads og Have.	160.	„	300.	„
b. for 4 Tdr. 3 Skpr. Land til Arrestforvareren	800.	„	1,500.	„
Summa Toftlund Thing- og Arresthuus	6,580.	32	12,338.	2

Hermed sluttedes Forretningen for idag og underskreves Protokollen af Commissionen.

A. u. s.

C. F. Holm. M. E. Damgaard. Paul Christiansen.
S. N. Degn. H. R. Vogt.

Continuatum Gram den 23de Februar 1865.

Forretningen fortsattes som den foregaaende Dag af de samme Personer og begyndtes ved Sygehuset i Gram.

	Rigsmønt.		Courant.	
	Rd.	Sk.	Mk.	Sk.
Efterat først samtlige Bygninger saavel udvendigt som indvendigt nøiagtigt vare eftersete, bleve Taxatorerne enige om at ansætte dem til en Værdi af	10,975.	„	20,578.	2
Inventarie-Gjenstandene forelagdes Taxatorerne efter Inventarielisten og taxeredes af disse stykkeviis. Ved Opsummeringen viste det sig, at de tilsammen vare taxerede til en samlet Værdi af	1,110.	32	2,081.	14
Uagtet Jorderne vare belagte med Sne, saa at en nøiagtig Taxation af samme ikke kunde foretages, bleve Taxatorerne dog enige om at ansætte en Tønde Land à 320 □ Roder til 200 Rd. R. M. eller 374 Mk., hvilket for 2 Tdr. $2^{8}/_{16}$ Skpr. à 240 □ Roder eller 1 Tdr. $5^{14}/_{16}$ Skpr. à 320 □ Roder udgjør	346.	84	650.	6
Summa Sygehuset paa Gram . . .	12,432.	20	23,310.	6

Hermed sluttedes Forretningen for idag og underskreves Protokollen af Commissionen.

A. u. s.

C. F. Holm. M. E. Damgaard. Paul Christiansen.
S. N. Degn. H. R. Vogt.

Continuatum Rødding den 24de Februar 1865.

Forretningen fortsattes som igaar af de samme Personer og begyndtes ved Thing- og Arresthuset i Rødding:

	Rigsmønt.		Courant.	
	Rd.	Sk.	Mk.	Sk.
Efterat først samtlige Bygninger saavel udvendig som indvendig nøiagtigt vare eftersete, bleve Taxatorerne enige om at ansætte dem til en Værdi af	3,500.	„	6,562.	8
Inventariegjenstandene forelagdes Taxatorerne efter Inventarielisten og taxeredes stykkeviis. Ved Opsummeringen viste det sig, at de tilsammen vare taxerede til	114.	80	215.	5
Jorderne ansattes efter Indkjøbsprisen, for 4 Tdr. $13^{1}/_{4}/_{16}$ Skpr. Land à 320 □ Roder	546.	53	1,024.	12½
Summa Rødding Thing- og Arresthus	4,161.	37	7,802.	9½

Hermed sluttedes Forretningen for idag, og underskreves Protokollen af Commissionen.

A. u. s.

C. F. Holm. M. E. Damgaard. Paul Christiansen.
S. N. Degn. H. R. Vogt.

Continuatum Haderslev den 1ste Marts 1865.

Forretningen fortsattes som de foregaaende Dage og begyndtes ved Fangehuset i Haderslev:

	Rigsmønt.		Courant.	
	Rd.	Sk,	Mk.	Sk.
Efterat først samtlige Bygninger saavel udvendig som indvendig nøiagtigt vare eftersete, bleve Taxatorerne enige om at ansætte dem til en Værdi af	6,400.	„	12,000.	„
Transport . . .	6,400.	„	12,000.	„

	Rigsmønt.		Courant.	
	Rd.	Sk.	Mk.	Sk.
Transport . . .	6,400.	„	12,000.	„
Inventariegjenstandene forelagdes Taxatorerne efter Inventarielisterne og taxeredes stykkeviis. Ved Opsummeringen viste det sig, at de tilsammen vare taxerede til	118.	32	221.	14
Byggepladsen og Haven ansattes til	600.	„	1,125.	„
Summa for Fangehuset i Haderslev	7,118.	32	13,346.	14
Samme Dag fortsattes Taxationen af Christine-Friderica-Stiftelsen i Haderslev. Efterat først samtlige Bygninger udvendig og indvendig nøiagtigt vare eftersete, bleve Taxatorerne enige om at ansætte dem incl. Dampkjedlen til en samlet Værdi af	16,000.	„	30,000.	„
Inventariegjenstandene forevistes Taxatorerne efter Inventarielisten og taxeredes stykkeviis. Ved Opsummeringen viste det sig, at de vare taxerede til følgende samlet Værdi:				
a. Inventariet henhørende til den egentlige Stiftelse.	1,121.	„	2,101.	14
b. Inventariet henhørende til Badeanstalten	232.	64	436.	4
c. Inventariet henhørende til Amtets Sygehus	595.	80	1,117.	3
Byggepladsen, Haven og Toldertoften ansattes af Taxatorerne under Et til en samlet Værdi af	1,200.	„	2,250.	„
Summa Christine-Friderica Stiftelse	19,149.	48	35,905.	5

Hermed sluttedes Forretningen for idag og underskreves Protokollen af Commissionen.

A. u. s.

C. F. Holm. M. E. Damgaard. Paul Christiansen.
S. N. Degn H. R. Vogt.

Continuatum Haderslev den 2den Marts 1865.

Forretningen fortsattes som de foregaaende Dage af de samme Personer og begyndtes ved Amtsboligen i Gammel-Haderslev.

	Rigsmønt.		Courant.	
	Rd.	Sk.	Mk.	Sk.
Efterat først samtlige Bygninger saavel udvendig som indvendig nøiagtig vare eftersete, bleve Taxatorerne enige om at ansætte dem til en samlet Værdi af	1,600.	„	3;000.	„
Paa Grund af Sneen kunde Jorderne ikke nøiagtig taxeres, dog bleve Taxatorerne enige om at anslaa det Stykke Land hjemme ved Huset, „Breening" kaldet, til	2,000.	„	3,750.	„
Med Hensyn til det omtrent $^{1}/_{2}$ Mil fra Amtsbudboligen beliggende Stykke Land „Nyehave" kaldet, kunde Taxatorerne ikke enes, idet M. E. Damgaard anslog samme til	3,000.	„	5,625.	„
medens Degn kun anslog det til . .	2,750.	„	5,156.	4
Samme Dag fortsattes Forretningen ved Taxationen af Thinghuset i Aller. Efterat først samtlige Bygninger saavel udvendig som indvendig nøiagtig vare eftersete, bleve Taxatorerne enige om at ansætte samme incl. Byggeplads og Have til	700.	„	1,312.	8

Hermed sluttedes Forretningen og underskreves Protokollen af Commissionen.

A. u. s.

C. F. Holm. M. E. Damgaard. Paul Christiansen.

S. N. Degn. H. R. Vogt.

Gjenpartens Rigtighed bevidnes af

C. Huss,

Kammerraad og Amtsforvalter.

Beilage Nr. 5.

Actum Hadersleben den 4ten März 1865.

Am heutigen Tage wurde die Behandlung der Kirchenkasse der Probstei Hadersleben vorgenommen und die Grundsätze, wonach die Mittel derselben zwischen dem zurückbleibenden Theile dieser Probstei und den nach dem Friedenstractate an das Königreich Dänemark abgetretenen 8 Kirchspielen derselben aufzutheilen, nach den diesfälligen Vorlagen der Localbehörden in Erwägung gezogen und festgestellt, wobei das Erforderliche mit Rücksicht auf diejenigen Institute und öffentlichen Einrichtungen, welche aus der gedachten Kirchenkasse Zuschüsse empfangen, näher bestimmt wurde. Es wird hier die Bemerkung vorausgeschickt, dass die Einnahmen der Kirchenkasse hauptsächlich aus dem Ertrage des zum grössten Theile festgesetzten Kornzehnten aus den 33 Kirchspielen der Probstei Hadersleben bestehen, welcher nach einer jährlich von den Kirchenvisitatoren zu bestimmenden Taxe mit Gelde bezahlt wird. Die Einkünfte der Kasse werden zu Reparaturen der gedachten Kirchen, zum Neubau derselben und zu verschiedenen andern kirchlichen Zwecken verwandt. Ueber die Einnahmen und Ausgaben jeder einzelnen Kirche wurde früher eine besondere Rechnung geführt, doch so, dass die Mittel aller Kirchen gemeinschaftlich verwaltet wurden; durch die Königliche Resolution vom 16ten Juli 1847 aber eine völlige Gemeinschaft der Kirchenmittel angeordnet, so dass seitdem nur eine Rechnung über das gesammte Kirchenvermögen, sowie über die Einnahmen und Ausgaben sämmtlicher Probstei-Kirchen geführt wird.

Behufs der Auftheilung der Kirchenmittel wurden demnach folgende Beschlüsse gefasst:

I. Die wirkliche Auftheilung des Kirchenvermögens ist erst nach Ablegung der Rechnung für das Jahr 1864 vorzunehmen und sind die Rechnungen der Kirchenjuraten der abgetretenen Kirchspiele für das gedachte Rechnungsjahr bei dem Kirchenkassirer einzuliefern, auch die Einzahlung der danach abzuliefernden Gelder zu beschaffen.

II. Das am Schlusse des Rechnungsjahres 1864 vorhandene Capital nach Abzug der Capitalschulden ist nebst dem verbliebenen Kassebehalt und den Restanten aufzutheilen.

Die Vertheilung geschieht nach der Zahl der Kirchen, wobei bemerkt wird, dass zur Unterhaltung und zum Ausbau der 8 abgetretenen Kirchen während der Jahre 1847 bis 1863 eine den Betrag der von den abgetretenen Kirchspielen aufgebrachten Zehnten übersteigende Summe verwandt ist.

III. Die nach der Rechnung pro 1864 etwa vorhandenen Restanten in den abgetretenen Kirchspielen werden in der Vergütungssumme gekürzt.

IV. Die bisher an verschiedene Kirchenbediente in den abgetretenen Kirchspielen aus der gemeinschaftligen Kirchenkasse bezahlte Vergütung z. B. an Balgentreter, sowie etwaige andre Ausgaben, die diese Kirchen allein betreffen, werden künftig selbstverständlich aus den eignen Mitteln derselben abzuhalten sein. Gleichfalls ist es eine Selbstfolge, dass die abgetretenen Kirchspiele künftig nicht mehr zu den bisher gemeinschaftlichen Ausgaben der Kirchenkasse beizutragen haben.

V. Die früher von dem Kirchspiel Bjert an den Hospitalprediger in Hadersleben prästirte Lieferung von jährlich 6 Schipp Roggen und 8 Schipp Gerste, wofür der Geldbetrag bisher aus der gemeinschaftlichen Kirchenkasse an die Hospitalskasse einbezahlt worden, ist, damit das Hospital keine Einbusse erleidet, nach dem Durchschnittspreise der Kirchen-Korntaxe der Haderslebener Probstei für die letzten 5 Jahre zu capitalisiren und der zu 400 Mk. (Mark Courant) dafür sich ergebende Capital-Betrag in der auszuzahlenden Summe zu kürzen.

VI. Die bisher an den Probst der Probstei Hadersleben aus der Kirchenkasse ausbezahlte Vergütung für eine Kornlieferung aus den abgetretenen Kirchspielen Øddis, Bjert und Heils bestehend in 19 Schipp Roggen und 25 Schipp Gerste wird mit Rücksicht darauf, dass die Funktion des gedachten Probstes in den abgetretenen Kirchspielen aufgehört hat, künftig von diesen Kirchspielen nicht mehr zu leisten sein.

VII. Die unter dem Namen von Trabengeldern, aus der gemeinschaftlichen Kirchenkasse an die Gelehrten-Schule

in Hadersleben jährlich bezahlte Summe fällt, was diese abgetretenen Kirchen betrifft, für die Zukunft weg und ist von denselben nicht mehr zu entrichten.

Ebenfalls wird die Erlegung der Trabengelder an die Gelehrtenschule in Hadersleben aus den von Törning-Lehen an das Königreich Dänemark abgetretenen Districten künftig analoger Weise wegfallen.

VIII. Die gleichfalls aus der gemeinschaftlichen Kirchenkasse an die Gelehrtenschule in Hadersleben bezahlte Summe für eine Kornlieferung von 1 Tonne Roggen und 1 Tonne Gerste nebst 6 Mk. (Mark Courant) an Geld von jedem Kirchspiele wird von den 8 abgetretenen für ihren Theil künftig nicht mehr zu entrichten sein.

IX. Der Beitrag der abgetretenen 8 Kirchspiele zu dem der Gelehrtenschule in Hadersleben zugehörigen Stipendienfond für Studirende ist von diesen Kirchspielen künftig nicht mehr zu erlegen.

Der bisherige Beitrag des jetzt an das Königreich Dänemark abgetretenen Kirchspiels Vester-Vedsted zu dem Stipendienfond von 3 Mk. (Mark Courant) ist ebenfalls künftig nicht mehr an die gedachte Schule zu entrichten.

An den vorhandenen Geldmitteln des Stipendienfonds, soweit dieselben aus Beiträgen von den Kirchen der Haderslebener Probstei und Törning-Lehen herrühren, muss sämmtlichen vom Amte Hadersleben abgetretenen Theilen ein entsprechender Theil zugesprochen werden und ist dieser Antheil nach Verhältniss der Einwohnerzahl des Amtes und der Stadt Hadersleben zu ermitteln, wobei die Volkszählung von 1860 zu Grunde zu legen ist. Sollte es sich herausstellen, dass die abgetretenen Districte noch auf anderweitige Zuschüsse dieses Fonds Anspruch hätten, so würde ihnen auch hiervon ein entsprechender Antheil zufliessen.

X. Der fernere Beitrag der abgetretenen 8 Kirchspiele zu dem Schulfond, welcher seine Mittel aus jährlichen Beiträgen aus der Kirchenkasse erhält, fällt weg.

Von dem Vermögen dieses Fonds, welches nach der

bereits aufgemachten Rechnung für das Jahr 1864 nur 91 Mark Courant und 14 Schillinge beträgt, ist den vorgedachten Kirchspielen deren Antheil nach der Kirchenzahl zuzutheilen.

XI. Das dem Schullehrerpensionsfond gehörige Capital-Vermögen, welches mit Ausnahme eines den Schulen der Probstei Hadersleben verbleibenden Legates des Küsters Iwersen zu Steppinge, 7,725 Mk. (Mark Courant) beträgt, ist nebst dem nach der bereits aufgemachten Rechnung für das Jahr 1864 verbliebenen baaren Kassenbehalte von 1,236 Mk. (Mark Courant) nach Verhältniss der Kirchenzahl aufzutheilen und den abgetretenen 8 Kirchspielen deren Antheil anzurechnen.

Dagegen übernehmen diese vom 1sten Januar 1865 an die Pensionirung der Wittwe des Küsters Schmidt in Øddis mit jährlich 60 Mk. (Mark Courant), jener des abgegangenen Schullehrers Ravn in Veistrup mit 60 Mk. (Mark Courant) und jener des abgegangenen Schullehrers Arsenholm in Tagkjærhus mit 60 Mk. (Mark Courant).

In Zukunft hören die Beiträge der abgetretenen Kirchspiele zu dem gedachten Schullehrerpensionsfond auf.

XII. An dem bei der Kirchenkasse belegten Legat der Pastorin Krahl aus Tyrstrup von 3000 Mk. (Mark Courant), welches zur Anschaffung von Schulbüchern für die Landschulen der Probstei Hadersleben bestimmt ist, haben die Schulen in den abgetretenen 8 Kirchspielen Theil zu nehmen, und ist der denselben zukommende Theil nach Verhältniss der Kirchenzahl zu berechnen.

XIII. Das den einzelnen Kirchen zugehörige, durch Erbschaft oder Gabe erworbene Vermögen, welches nach dem § 20 des Regulativs für die Verwaltung der gemeinschaftlichen Kirchenmittel der Probstei Hadersleben vom 18ten Juli 1853 in die Kirchenrechnung nicht aufgenommen ist, und worüber die Kirchenjuraten Rechnung ablegen, verbleibt denselben und ist nicht Gegenstand der Theilung.

XIV. Alle Ausgaben, die aus der Zeit vor dem 30ten October 1864 herrühren, werden in der Rechnung pro 1864 aufgenommen und gemeinschaftlich getragen; dahin gehören namentlich die Kosten für die Erbauung einer Orgel in der Tyrstruper Kirche und die Rechnung des Architekten für seine Mühewaltung bei dem Tyrstruper Kirchenbau. Etwaige Arbeiten, die erst nach dem 30ten October 1864 in Angriff genommen sein möchten, werden als gemeinschaftliche Kosten nicht mehr berechnet, selbst wenn sie früher projectirt gewesen, wohin namentlich die Planirung des Tyrstruper Kirchhofes gehört.

F. C. G. Schöller. von Poppenheim. von Stedingk.

Beilage Nr. 6.

Actum Hadersleben den 20ten April 1865.

In Betreff der Theilung der Objecte jener Kirchspiele, welche durch die neue Grenze getrennt werden, wird Folgendes festgesetzt:

I. In dem durch die neue Grenzlinie getheilten Kirchspiele Kalvslund verbleibt das Kirchengebäude ohne weitere Abrechnung demjenigen Theile, auf dessen Gebiet dasselbe gelegen ist.

Das in Ländereien, Renten, Feste-Abgaben und Capitalien bestehende Vermögen der Kirche und des Pastorats des Kirchspiels Kalvslund, sowie die vorhandenen Armenhäuser und die dem Armenwesen gehörigen Capitalien, resp. die durch Taxation zu ermittelnden Werthe, werden nach Massgabe der Contribution und der zur Ausgleichung zwischen Contribution und Hartkorn im Kirchspiel angenommenen Norm unter die Kirchspielstheile getheilt.

Die im Kirchspiel Kalvslund belegenen Schulgebäude und Schulgrundstücke werden, sofern deren Districte durch die neue Grenzlinie getheilt sind, je nachdem die Schule auf dem dem Königreich Dänemark zugefallenen Theil oder auf dem bei dem Herzogthum Schleswig ver-

bliebenen Theil belegen ist, nach Bestimmung der Stifts-Obrigkeit in Ribe oder des Kirchen-Visitatoriums für Törninglehn entweder verkauft oder geschätzt und wird dem von der Schulcommune abgetrennten Theile entweder vom Verkaufswerth oder vom Taxationswerth der zur Schule gehörigen Grundstücke der nach Massgabe der Norm für den Beitrag zu den Realschullasten ihnen gebührende Theil ausgezahlt.

II. Im Kirchspiel Hygum verbleibt das Kirchengebäude ohne weitere Abrechnung demjenigen Theile, auf dessen Gebiete dasselbe belegen ist. Von dem Kirchenvermögen und dem durch Schätzung zu ermittelnden Werth der Pastorat-Ländereien wird dem durch die neue Grenzlinie vom übrigen Kirchspiel abgetrennten Gebiete der nach Massgabe der Volkszahl ihm gebührende Theil ausgezahlt. Das Gebäude und die Ländereien der zum Kirchspiel gehörigen Fädsted-Kamtrup-Harrebyer Schule werden je nach Bestimmung des Kirchen-Visitatoriums der Probstei Törninglehn entweder verkauft oder geschätzt und wird den durch die neue Grenzlinie vom Schuldistrict abgetrennten Gebieten von der Verkaufs- oder Schätzungssumme der nach Massgabe der Contribution zu den Realschullasten ihnen gebührende Theil ausgezahlt.

III. Zum Behufe der Auseindersetzung zwischen den bisher von Einem Prediger verwalteten durch die neue Grenzlinie von einander getrennten Pastoraten der Kirchspiele Aller und Taps wird das in Aller belegene Pastorat-Wohnhaus geschätzt und wird dem Kirchspiel Taps der ihm gebührende Antheil nach der Schätzungssumme ausgezahlt.

Das in dem Pastoratsgebäude stehende, dem Prediger als zinsfreie Anleihe überlassene, aus einer früheren Vacanz herrührende Capital im Betrage von 4,203 Mk. C. (Mark Courant) 12½ Sch. C., sowie ein bei Andreas Reimers in Høkelbjerg ausstehendes Capital, von welchem das Pastorat die jährlichen Zinsen mit 5 Reichsthaler 70 Sch. Dänischer R. M. genossen hat, werden zwischen den Pastoraten zu Aller und Taps

nach Massgabe des Betrages der Predigerzehnten der Kirchspiele getheilt.

Von den Pastorat-Ländereien verbleiben die innerhalb der Grenzen des Kirchspiels Aller gelegenen, sowie die in der Dorfschaft Høkelbjerg (Kirchspiel Tyrstrup) belegenen mit Holz bestandenen Landstücke Skoveruphave und Knek dem Aller Pastorat, während dem Tapser Pastorat die im Kirchspiel Taps belegenen Prediger-Ländereien sowie das in der Dorfschaft Høkelbjerg (Kirchspiel Tyrstrup) belegene Pastoratland Rodemark zufällt. Die Prediger-Festen im Kirchspiel Aller und in der Dorfschaft Høkelbjerg (Kirchspiel Tyrstrup) sowie die von diesen eingekommenen Capitalien verbleiben dem Aller-Pastorate, während die Prediger-Festen im Kirchspiel Taps, sowie die davon und für die Abtretung von Tapser-Pastoratland an die Chaussee eingekommenen Gelder dem Tapser-Pastorat verbleiben.

Die von den Pastoraten Aller und Taps zu leistenden Witwen-Pensionen sind nach Massgabe des Prediger-Zehnten künftig von den einzelnen Pastoraten zu leisten.

IV. Die vom Kirchspiel Taps ausscheidende Dorfschaft Skoverup erhält nach Massgabe der Contribution ihren Antheil an allen, dem Tapser-Pastorate gehörigen Grundstücken, Renten und Capitalien. Das Kirchengebäude jedoch und der auf das Kirchspiel Taps fallende Antheil an dem Vermögen der gemeinschaftlichen Kirchenkasse verbleibt dem Territorium, auf welchem die Kirche belegen ist, ohne weitere Abrechnung. Von dem durch Taxation zu ermittelnden Werthe der zur Tapser Schule gehörigen Grundstücke erhält die Dorfschaft Skoverup ihren Antheil nach Massgabe der Beitragspflicht zu den Realschullasten.

V. Die vom Kirchspiel Frørup ausscheidende Dorfschaft Brænøre erhält ihren Antheil von dem Werthe aller dem Pastorate für Frørup und dem Kirchspiel Frørup gehörigen Grundstücke, Renten und Capitalien nach Abzug der darauf haftenden Schulden, und sind für diese Auseinandersetzung die sämmtlichen in Betracht kommenden Grundstücke einer Taxation zu unterlegen.

Die Theilung des Werthes der Pastorat-Gebäude und der dem Kirchspiel Frørup gehörigen Pastorat-Ländereien, Renten und Capitalien erfolgt nach der für die Beitragspflicht zu den Kosten des Neubaues der Pastorat-Gebäude angenommenen Norm, die Theilung des Werthes der Steppinge und Frørup gemeinschaftlichen Armen-Arbeitsanstalt nach der für den Neubau dieser Anstalt angenommenen Contributionsnorm, die Theilung des Werthes des alten Armenhauses nach bonitirten Tonnen, und die Theilung des Werthes der Gebäude und Ländereien der Schule nach Massgabe der Beitragspflicht zu den Realschullasten.

Das Kirchengebäude und der auf das Kirchspiel Frørup fallende Antheil an dem Vermögen der gemeinschaftlichen Kirchenkasse verbleibt dem Gebiete, auf welchem die Kirche gelegen ist ohne weitere Abrechnung.

VI. Die Ober-Lerdte-Schule nebst dem dazu gehörigen Schullande wird nach Bestimmung des Kirchen-Visitatoriums der Probstei Hadersleben entweder geschätzt oder verkauft und wird den in Ødis-Bramdrup belegenen, von der Schulcommune durch die neue Grenzlinie abgetrennten Theilen entweder vom Taxationswerthe oder vom Verkaufswerthe der zur Schule gehörigen Grundstücke und Gebäude der nach Massgabe ihrer Beiträge ihnen gebührende Theil ausgezahlt. Die im Rückstand gelassenen Beiträge zur Schule sind vorher zu berichtigen.

VII. Die den Kirchspielen Aller, Taps, Vonsild und Hjerndrup gemeinschaftlich gehörende, im Kirchspiel Taps belegene nun erbaute Armen-Arbeitsanstalt verbleibt den Kirchspielen Taps und Vonsild und scheiden die Kirchspiele Aller und Hjerndrup von der Gemeinschaft aus. Die Kirchspiele Taps (excl. Skoverup) und Vonsild übernehmen demgemäss auch die sämmtlichen auf der Anstalt haftenden Schulden und zahlen an jeden der ausscheidenden Districte den nach der bereits von den 4 Kirchspielen festgesetzten Vertheilungsnorm ihnen gebührenden Antheil an den, theils in baarem Gelde und theils in Natural-Prästationen und Lieferungen geleisteten Einschüssen, welche zum Betrage von 2,000 Rd.

Dänischer Reichsmünze angenommen werden, nach Abzug von 10 % vom Betrage der Einschüsse zurück.

F. C. G. Schøller. von Stedingk. von Poppenheim.

Beilage Nr. 7.

Actum Hadersleben, den 17ten April 1865.

A. In Betreff der Auftheilung des Amtsrepartitionsfonds des Amts Ribe wird bestimmt:

Nach den bei Theilung des Amtsrepartitionsfonds des Amts Hadersleben festgesetzten Grundsätzen ist auch der Amtsrepartitionsfond zwischen dem Amte Ribe und den von demselben abgetrennten, jetzt zum Herzogthum Schleswig gehörigen Districten folgendermassen zu theilen.

I. Der Kassebehalt, welcher sich ultimo März 1864 nach den Rechnungen pro 1863—64 vorfand, ist so zu theilen, dass den abgetretenen Districten und den zurückbleibenden Theilen des Amts ihr verhältnissmässiger Antheil nach Hartkorn angerechnet und aus der Kasse ausgezahlt wird.

II. Von der Ausschreibung für das Jahr 1864—65 ist den an das Herzogthum Schleswig abgetretenen Theilen von der auf sie pro 1864—65 repartirten Summe für die Zeit vom 1sten Nowember 1864 bis 31sten März 1865 $^{5}/_{12}$ gleich aus der Kasse auszuzahlen.

III. Die festen und zufälligen Einnahmen des Amtsrepartitionsfonds pro 1864—65, doch mit Ausnahme des in diese Rechnung übertragenen Kassebehalts aus dem Jahre 1863—64 und der Ausschreibung für das Jahr 1864—65, werden nach Hartkorn vertheilt und den abgetretenen Districten $^{7}/_{12}$ des auf diese Weise auf sie fallenden Theils gleich aus der Kasse ausgezahlt, während der Rest dieser Einnahmen dem beim Amte Ribe verbleibenden Theile anzurechnen ist.

IV. Der Kassebehalt, sowie die Restanten und etwaige Vorschüsse, welche sich dann nach Abhaltung aller budgetmässigen Ausgaben pro 1864—65 am 1sten April 1865 vorfinden, werden nach Hartkorn getheilt,

eventuell ein mögliches Deficit in derselben Art gedeckt.

Die in den abgetretenen Districten verbliebenen Restanten werden in der Vergütungssumme gekürzt und sind jetzt von den Schleswigschen Behörden zu erheben.

V. Der Lohn an die Kirchspiel-Vögte in den abgetretenen Districten ist für das Jahr 1864 und der Beitrag an die Irrenanstalt für die Gemüthskranken aus diesen Districten ist bis zum 1sten April 1865 aus der bisher gemeinschaftlichen Kasse abzuhalten.

B. Hinsichtlich der Theilung der Heil-Anstalten wird festgesetzt:

Die Krankenhäuser zu Ribe und Varde werden zum Werthe von respt. 2000 Rthlr. und 4000 Rthrl. Dänischer Reichsmünze angenommen und erhalten die vom Amte Ribe abgetrennten, dem Herzogthum Schleswig einverleibten Gebiete den nach Verhältniss des Hartkorns ihnen gebührenden Antheil an den gedachten Gebäuden in Geld ausgezahlt.

C. Hinsichtlich der Vertheilung des Schulfonds wird festgesetzt:

Die aus der Loh-Harde-Probstei herrührenden seither aus dem Ribener Amtsschulfond abgehaltenen Pensionen an Schullehrer und Schullehrer-Wittwen bestehen nach einer vom Königlich Dänischen Grenz-Regulirungs Commissair, Herrn Major von Schøller vorgelegten Liste in folgenden Posten für das Halbjahr vom 1sten Juli 1864 bis 31sten December 1864.

Nr.	Namen des Pensionisten.	Pensionen in Dänisch. R.M.	
		Rd.	Sch.
1.	Fallesen in Medolden	95.	91
2.	Hansens Wittwe in Visby	33.	23½
3.	Jappen auf Föhr	120.	93½
4.	Keysen in Emmerlev	73.	3½
	Transport	323.	19½

Nr.	Namen des Pensionisten.	Pensionen in Dänisch. R.M.	
		Rd.	Sch.
	Transport . .	323.	19½
5.	Petersens Wittwe in Møgeltønder	24.	25
6.	Rickner auf Föhr	55.	„
7.	Stuck auf Amrom	91.	51½
8.	Thamsens Wittwe in Visby . . 31 Rd. „ Sch. Zulage für ein unconfirmirtes Kind . . . . 2 — 48 —	33.	48
9.	Jacobsen in Tuftum	88.	77
10.	Bunde Degn af Romø	11.	24
	. Zusammen . .	627.	53

Diese Posten sind, soweit diese Pensionen seither aus communalen Mitteln abgehalten wurden, von der Loh-Harde-Probstei zu übernehmen, welcher dagegen ihre in den im Jahre 1856 errichteten Ribener Amts-Schulfond geleisteten Einschüsse, sowie der ihr gebührende Antheil an den etwaigen Ueberschüssen des Rechnungsjahres 1864—65 ausgezahlt werden. Die Pensionen sind aus dem Ribener Amts-Schulfond bis 31sten December 1864 ausbezahlt und hat hierüber eine Liquidation Statt zu finden. Der seither aus der Königlich Dänischen Staatskasse ausgezahlte Beitrag zu diesen Pensionen wird von der Herzoglich Schleswigschen Staatskasse übernommen.

C. F. G. Schøller. von Stedingk. von Poppenheim.

12.

Telegraph-Convention imellem Danmark, Østerrig, Baden, Baiern, Belgien, Spanien, Frankrig, Grækenland, Hamborg, Hannover, Italien, Nederlandene, Portugal, Preussen, Rusland, Sachsen, Sverig og Norge, Schweitz, Tyrkiet og Würtemberg. Undertegnet i Paris, den 17de Mai 1865.

13.

Post-Convention imellem Danmark og Preussen, dateret Kjøbenhavn, den 21de Juni 1865.

14.

Post-Convention imellem Danmark og Lübeck, undertegnet i Kjøbenhavn, den 21de Juni 1865.

15.

Post-Convention imellem Danmark og Norge, dateret Stockholm, den 23de Juni 1865.

16.

Post-Convention imellem Danmark og Sverige, dateret Stockholm, den 30te Juni 1865.

17.

Slutningsafregning i Prise-Erstatnings-Sagen imellem Danmark og Preussen og Østerrig, undertegnet i Berlin, den 23de August 1865.

Zur schliesslichen Abrechnung in der Prisen-Entschädigungs-Angelegenheit zwischen Dänemark einerseits und Preussen und Oesterreich andererseits waren heute im Königlichen Ministerium der auswärtigen Angelegenheiten hierselbst zusammengetreten:

Königlich Dänischer Seits:
der Geschäftsträger, Freiherr von Güldencrone,
Königlich Preussischer Seite:
der Ministerial-Director von Philipsborn.

Nach Inhalt des Schlussprotokolls vom 27ten Juni d. J. hat Dänemark an Preussen und Oesterreich die Summe von 134,834 Reichsthaler R. M. 12 Schillinge, Preussen und Oesterreich dagegen an Dänemark die Summe von 52,659 Reichsthaler 32 Schillinge zu zahlen. Auf letzteren Betrag sollen die an Dänemark zurückzugebenden Werthpapiere im Nominalwerthe von 17,800 Rthlr., welche von der Stadt Mögel-Tondern als Contribution erlegt sind, zum Course von $88^1/_2$

Procent oder im Ganzen mit 15753 Rthlr. angerechnet, der Rest von 36,906 Rthlr. 32 Sch. baar entrichtet werden. Nach Abrechnung dieser 36,906 Rthlr. 32 Sch. von den obigen 134,834 Rthlr. 12 Sch. hat Dänemark daher noch 97,927 Rthlr. 76 Sch. zu zahlen.

Der Königlich Dänische Geschäftsträger Freiherr von Güldencrone übergab diese Summe von sieben und neunzig Tausend neun hundert sieben und zwanzig Reichsthalern R. M. und 76 Schillingen in Preussischem Gelde mit drei und siebenzig Tausend vierhundert und fünf und vierzig Thalern und 25 Silbergroschen, welche der Ministerial-Director von Philipsborn in Empfang nahm.

Letzterer übergab dagegen die von der Stadt Mögel-Tondern eingelieferten Werthpapiere zum Nominalbetrage von 17,800 Rthlr., geschrieben siebzehn Tausend achthundert Reichsthalern R. M. und zwar:

> siebzehn Obligationen zu 1000 Rchtlr., wovon vierzehn mit Coupons vom 11ten Juni 1864 ab, eine mit dem Vermerk über die zuletzt am 11ten December 1863 erfolgte Zinszahlung, zwei ohne Coupons; ferner acht Obligationen zu 100 Rthlr. mit dem Vermerk über die zuletzt am 11ten December 1863 erfolgte Zinszahlung,

an den Freiherrn von Güldencrone, welcher Namens der Königlich Dänischen Regierung über deren richtigen Empfang hiermit quittirte.

Nachdem hierauf noch das Einverständniss der Kaiserlich Oesterreichischen Regierung damit constatirt worden, dass die schliessliche Abrechnung mit Dänemark von Preussen übernommen werde, wurde beiderseits anerkannt, dass nunmehr die Abrechnung in Gemässheit des Schlussprotokolles vom 27sten Juni d. J. ausgeführt und die gegenseitigen auf Grund des Artikels XIII des Friedens-Vertrages vom 30sten October 1864 erhobenen Ansprüche erledigt seien.

So geschehen und in doppelter Ausfertigung vollzogen.

Güldencrone. v. Philipsborn.

18.

Slutningsprotokol optagen af den internationale i Henhold til Artiklerne XIV, XV og XVI i Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 sammentraadte Finantskommission, undertegnet i Kjøbenhavn, den 17de April 1866.

Undertegnede Medlemmer af den internationale Kommission, som det er overdraget at tilveiebringe en endelig Ordning af det i Artiklerne XIV, XV og XVI i Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 omhandlede finantsielle Mellemværende imellem Kongeriget Danmark paa den ene Side og Hertugdømmerne Slesvig, Holsteen og Lauenborg paa den anden Side, nemlig:

paa den Kongelig Danske Regjerings Vegne: Herr Etatsraad, Dr. med. Carl Emil Fenger og Herr Etatsraad, Departementsdirekteur Julius Thorvaldsen Schovelin;

paa den Keiserlig Kongelig Østerrigske Regjerings Vegne: Herr Ministerialraad Eduard von Lackenbacher;

paa den Kongelig Preussiske Regjerungs Vegne: Herr Geheime-Over-Finantsraad Johann Gustav Rudolph Meinecke, have udført det dem overdragne Hverv ved at vedtage følgende Bestemmelser og Anordninger, og i Henhold til den dem af deres resp. høie Regjeringer meddelte specielle Bemyndigelse udfærdiget nærværende Slutningsprotokol.

A.

Angaaende Udleveringen af de i Artikel XIV af Fredstraktaten omhandlede Fonds etc.

Artikel 1.

Den Danske Regjering har i Overeensstemmelse med Fredstraktatens Artikel XIV udleveret til Hertugdømmernes Regjering af Kautioner, Deposita, Legater og andre Fonds de i de vedlagte Fortegnelser (Bilag 1, 2 og 3) anførte Dokumenter, Værdipapirer og Pengebeløb, som de i Afskrift vedlagte Kommissionsforhandlinger af 5te September f. A., 2den December f. A. og 27de Marts d. A. nærmere udvise.

Forsaavidt en saadan Udlevering ikke har fundet Sted, enten fordi et Forlangende derom ikke er blevet stillet eller

fordi dets Opfyldelse er bleven nægtet. forbeholdes det de vedkommende Private, Kommuner, offentlige Institutioner og Korporationer at forfølge deres Retskrav.

Samtlige den almindelige Brandkasse for Kjøbstæderne i Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen, Pensionsfonden for det slesvig-holsteenske Brandforsikrings-Kontors Personale, Pensionsfonden for afskedigede Branddirektører og Fængselsbygningsfonden tilhørende Effekter ere rigtig og fuldstændig udleverede, og der kan med Hensyn til dem ikke stilles yderligere Fordringer af Hertugdømmernes Regjering til den Danske Regjering.

Artikel 2.

For Udleveringen af de hos den Danske Regjering deponerede Embedskautioner ere følgende Regler blevne fastsatte:

Kautionerne for de Embedsmænd, der ere forblevne i Hertugdømmernes Tjeneste, udleveres ufortøvet til Hertugdømmernes Regjering. Saafremt imidlertid Kautionerne ere blevne stillede af en Anden end Embedsmanden selv, udfordres hertil Eiermandens Samtykke. Hertugdømmernes Regjering udfærdiger Depositbeviser, som udleveres til de Personer, der have stillet Kautionerne, imod Tilbagelevering af de af den Danske Regjering i sin Tid udfærdigede Depositbeviser; disse blive af Hertugdømmernes Regjering tilstillede den Danske Regjering. Kautionerne for de Embedsmænd, der ere blevne afskedigede fra deres Embede i Hertugdømmerne, udleveres ikke til Hertugdømmernes Regjering, men direkte til de Personer, der have stillet Kautionerne. Dette sker ufortøvet, medmindre den Danske Regjering og Hertugdømmernes Regjering blive enige om, at en eller anden af disse Kautioner helt eller delvis skal holdes tilbage til Dækning af mulige Defekter.

Disse Regler ville ligeledes komme til Anvendelse ved Udleveringen af de endnu tilbagestaaende Kautioner.

De af Sukkerraffinadeur Charles de Voss & Comp. i Itzehoe for tilstaaet Toldkredit deponerede Kautionseffekter udleveres ufortøvet til Hertugdømmernes Regjering, som derimod skal afgive til den Danske Regjering 63 pCt., Tresindstyve og Tre Procent af det Beløb, der indkommer ved For-

følgelsen af den paagjældende Fordring i Anledning af Toldrestancen.

De Renter af Kautionerne, der ere betalte eller fremdeles endnu ville blive betalte af Hertugdømmernes Kasser, paa de af den Danske Regjering udstedte Gjældsforskrivninger, ville af den Danske Regjering blive tagne i Afregning ved den Liqvidation, som skal foretages i Henhold til Fredstraktatens Artikel X.

I de Tilfælde, i hvilke Kautionen er bleven indbetalt i rede Penge, vil Beløbet ved den paagjældende Gjældsforskrivnings Indløsning blive tilbagebetalt kontant, og hvor dette udtrykkelig er betinget, i Speciesdalere.

Artikel 3.

Forsaavidt der blandt de hidtil deponerede Obligationer findes saadanne, som af den Danske Finantsbestyrelse ere indkaldte til Ombytning, skulle deres Eiere hverken med Hensyn til den senere Ombytning eller med Hensyn til Rentebetalingen komme til at lide Tab ved forsømt Indsendelse af Obligationerne til Finantsministeriet.

Flere af de hidtil deponerede Værdipapirer ere forsynede med Paategning om, at der ikke kan disponeres over dem uden Samtykke af de paagjældende Danske Ministerier eller af andre Autoriteter. Det forbeholdte Samtykke vil herefter være at meddele af Hertugdømmernes Regjering i alle de Tilfælde, hvor den ifølge Fredstraktaten er traadt i Stedet for de Danske Ministerier eller Autoriteter. Det Danske Statsgjældskontor vil nøie paasee dette ved alle forefaldende Noteringer, Ombytninger og Uddragninger af Indskrivningsbøgerne, og vedkommende Autoriteter i Hertugdømmerne ville forsyne de omhandlede Obligationer med Paategning om, at der til Disposition over samme for Fremtiden udfordres deres Samtykke istedetfor det tidligere fornødne Samtykke af vedkommende Danske Autoriteter. En Undtagelse fra denne Fremgangsmaade finder imidlertid Sted med Hensyn til Indskrivningsbeviserne; disse kunne kun af det Danske Finantsministerium forsynes med Paategninger; men naar Hertugdømmernes Regjering ved Indskrivningsbevisernes Indsendelse til Finantsministeriet opgiver, hvad der for Fremtiden skal gjælde om Overtilsynet eller Over-

bestyrelsen, vil en Bemærkning herom blive optaget saavel i Indskrivningsbøgerne som paa Indskrivningsbeviserne.

Artikel 4.

Den af de forhenværende Ministerier for Hertugdømmet Slesvig og for Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg bestyrede Halvdel af det Schütz-Grønlandske Legat for trængende Embedsmænds Enker og Børn vil af den Danske Regjering ufortøvet blive udleveret til Hertugdømmernes Regjering.

Med Hensyn til det Stistrupske Legat til Biblers Uddeling skal den Danske Regjering være forpligtet til at tilstille Hertugdømmet Slesvigs Regjering hvert Aars 1ste Juni en Syvendedel af de for Legatets Regning indkjøbte Bibler og andre Bøger til Uddeling i de Dansktalende Distrikter i Hertugdømmet Slesvig.

Paa Hertugdømmernes Vegne opgives herved Fordringen paa Udbetaling af Kapitalværdien af de i vedlagte Fortegnelse 4 nævnte Renter til Kirker og Skoler p. p. imod Indrømmelsen af en Affindelsessum af 60,000 Rd., Tresindstyve Tusinde Rigsdaler, som kommer til Afdrag paa den Danmark fra Hertugdømmerne ifølge Arrikel 11 tilkommende Aversionalsum.

Artikel 5.

Paa de den 2den December f. A. udleverede, de slesvigske og holsteenkse Lodspensionskasser tilhørende Fonds og paa Hertugdømmernes Andele af det Schütz-Grønlandske Fond hvile de i de vedlagte Fortegnelser (Bilag 5 og 6) anførte Pensioner og Understøttelser, der fremdeles ville være at afholde af samme.

Artikel 6.

Paa Pensionsfondene for det forhenværende slesvig-holsteenske Brandforsikrings-Kontors Personale og for afskedigede Branddirektører hvile de i den vedlagte Fortegnelse 7 angivne Pensioner, som Hertugdømmernes Regjering vil foranstalte udbetalte fra den 1ste April 1866 at regne.

Huseierne i den tidligere til Hertugdømmet Slesvig, nu til Kongeriget Danmark hørende Kjøbstad Ærøeskjøbing have Andel i Kjøbstædernes Brandkassefond i samme Forhold,

hvori deres Bygningers Brandforsikringssum staar til Brandforsikringssummerne af samtlige de Bygninger, som tilhøre de øvrige Interessenter i Hertugdømmerne Slesvigs og Holsteens Kjøbstæders Brandkasse. De have fremdeles Krav paa af denne Brandkasse at erholde den reglementerede Godtgjørelse for de inden den 30te October 1864 paa deres Bygninger indtrufne Brandskader. Derimod ere de forpligtede til at udrede de for Tiden fra 1ste Juli 1863 indtil ult. Juni 1864 udskrevne Brandkassebidrag med en fjerdedel Procent af deres Bygningers Generalbrandforsikringssum og Brandkassebidragene for Tiden fra 1ste Juli til 30te Oktober 1864 med det Beløb, som nærmere vil blive fastsat. De vedkommende Autoriteter i Kongeriget og Hertugdømmerne ville komme overeens om Størrelsen af disse Beløb og foranledige, at den fremkommende Saldo derefter ufortøvet afgjøres ved kontant Betaling. Fra den 30te Oktober 1864 træder Byen Ærøeskjøbing ud af enhver Forbindelse med Kjøbstædernes Brandkasse i Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen. De forhen til Hertugdømmet Slesvig hørende, ved Fredstraktaten i Kongeriget Danmark indlemmede Landdistrikter træde fra 30te September 1864 af at regne ud af det Fællesskab, som med Hensyn til Immobiliar-Brandforsikringsvæsenet indtil da har fundet Sted imellem dem og de øvrige Landdistrikter i Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen. Indtil dette Tidspunkt have de at udrede de i Overeensstemmelse med Anordningerne fastsatte Bidrag til de slesvigske og holsteenske Landdistrikters Brandforsikringsvæsen, hvorimod der tilkommer dem den reglementerede Godtdjørelse for indtrufne Brandskader. Om den nærmere Fastsættelse heraf ville de paagjældende Autoriteter i Kongeriget og Hertugdømmerne komme overeens.

Artikel 7.

Det til Amortisation af de holsteenske Kasseanvisninger bestemte Depositum udgjør 308,276 Rd. 53¾ Sk., Tre Hundrede og Otte Tusinde, To Hundrede Halvfjerdsindstyve og Sex Rigsdaler, tre og halvtredsindstyve og tre fjerdedel Skilling, og er indbefattet i de Kassebeholdninger, hidrørende fra Hertugdømmernes særlige Indtægter, som befandtes i de offentlige Kasser paa den Tid, Forbundsexecutionen og Be-

sættelsen af disse Lande foregik. Totalbeløbet af disse Kassebeholdninger med Tillæg af Kasseanvisnings-Amortisationsfonden og efter Fradrag af de Hertugdømmernes Specialforvaltning paahvilende Udgifter, er i rund Sum fastsat til en Million Rigsdaler.

B.

Angaaende Fordelingen af Pensionsbyrden og Udgifterne til Pensioneringen af de militaire Underklasser.

Artikel 8.

Af Kongerigets og Hertugdømmernes tidligere særlige Pensioner udredes fremdeles de i den vedlagte Fortegnelse A (Bilag 8) anførte Pensioner til et aarligt Beløb af 164,346 Rd. 69 Sk., Eet Hundrede, Tresindstyve og Fire Tusinde, Tre Hundrede, Fyrgetyve og Sex Rigsdaler, ni og tresindstyve Skilling, af Kongeriget, og de i den vedlagte Fortegnelse C (Bilag 9) anførte Pensioner til et aarligt Beløb af 56,467 Rd. 84 Sk., Halvtredsindstyve og Sex Tusinde, Fire Hundrede, Tresindstyve og Syv Rigsdaler, fire og firsindstyve Skilling, af Hertugdømmerne.

Af de øvrige Pensioner overtages de i den vedlagte Fortegnelse B (Bilag 10) anførte Pensioner til et aarligt Beløb af 1,471,968 Rd. 31 Sk., Een Million, Fire Hundrede, Halvfjerdsindstyve og Eet Tusinde, Ni Hundrede Tresindstyve og Otte Rigsdaler, een og tredive Skilling, af Kongeriget, og de i den vedlagte Fortegnelse D (Bilag 11) anførte Pensioner til et aarligt Beløb af 208,962 Rd. 46 Sk., To Hundrede og Otte Tusinde, Ni Hundrede Tresindstyve og To Rigsdaler, sex og fyrgetyve Skilling, af Hertugdømmerne til Udredelse fra den 1ste April 1865 at regne.

Artikel 9.

Af Pensionerne til Personer af de militaire Underklasser overtage Hertugdømmerne fra 1ste April 1865 de i den vedlagte Fortegnelse (Bilag 12) anførte Pensioner til Beløb 28,467 Rd. 13 Sk., Tyve og Otte Tusinde, Fire Hundrede Tresindstyve og Syv Rigsdaler, tretten Skilling; alle øvrige Pensioner til de militaire Underklasser betales af Kongeriget.

Christians-Pleiehuus i Eckernførde tilfalder Hertugdøm-

mernes Regjering; de øvrige Aktiver ved de til Forsørgelse af de militaire Underklasser bestemte Fonds vedblive at tilhøre Kongeriget.

Artikel 10.

De eventuelle Pensioner til pensionerede Embedsmænds Efterladte afholdes af det Land, som har overtaget Mændenes Pensioner.

Artikel 11.

For den i Forhold til Kongerigets Folkemængde for store Byrde af aarlige Pensionsudbetalinger, som det ved Artiklerne 8, 9 og 10 har overtaget, erholder det af Hertugdømmerne udbetalt en Aversionalsum af 4,800,000 Rd., Fire Millioner Otte Hundrede Tusinde Rigsdaler. Herved bortfalde tillige alle gjensidige Fordringer paa Godtgjørelse for Afholdelsen af Pensionsudgifter før den 1ste April 1865.

I denne Aversionalsum af		4,800,000 Rd.
bringes forud til Afdrag:		
1) det i Artikel 7 fastsatte Beløb af Hertugdømmernes Kassebeholdninger med	1,000,000 Rd.	
2) den i Artikel 4 nævnte Godtgjørelse af	60,000 —	
		1,060,000 —
Restbeløbet . . .		3,740,000 Rd.
forrentes fra 1ste April 1865 at regne med 4 pCt. og afbetales paa følgende Maade:		
Renterne fra 1ste April 1865 til 31te Marts 1866 udgjøre		149,600 —
		3,889,600 Rd.
Senest 6 Uger efter nærværende Slutningsprotokols Underskrift afdrages		1,500,000 —
		2,389,600 Rd.
og desuden Renterne af 1,500,000 Rd. til 4 pCt. fra 1ste April 1866 indtil Betaling skeer.		
Renterne fra 1ste April 1866 til 31te Marts 1867		95,584 —
		2,485,184 Rd.

Transport . . .	2,485,184 Rd.
Den 1ste April 1867 afdrages	500,000 —
	1,985,184 Rd.
Renterne fra den 1ste April 1867 til 30te September 1867	39,704 —
	2,024,888 Rd.
Den 1ste Oktober 1867 afdrages	500,000 —
	1,524,888 Rd.
Renterne fra 1ste Oktober 1867 til 31te Marts 1868	30,497 —
	1,555,385 Rd.
Den 1ste April 1868 afdrages	500,000 —
	1,055,385 Rd.
Renterne fra 1ste April 1868 til 30te September 1868	21,108 —
	1,076,493 Rd.
Den 1ste Oktober 1868 afdrages	500,000 —
	576,493 Rd.
Renterne fra 1ste Oktober 1868 til 31te Marts 1869	11,530 —
	588,023 Rd.
Den 1ste April 1869 afdrages	588,023 —

Betalingen af de fornævnte Beløb skeer ved Finantshovedkassen i Kjøbenhavn.

Artikel 12.

De i andet Stykke af Artikel 8 og i Artikel 9 omhandlede Pensioner kunne inddrages eller nedsættes i Overeensstemmelse med Bestemmelserne respective i Pensionsloven af 24de Februar 1858 og Loven af 9de April 1851, uden at det ene Land derved erholder nogen Fordring paa Godtgjørelse af det andet Land. Dog skal Samtykke af den Regjering, som udreder Pensionen, ikke være nødvendigt for at Pensionister af den nævnte Kategori, hvis Pensioner afholdes af Kongeriget, modtage Ansættelse i Hertugdømmerne, og omvendt.

I Tilfælde af saadan Gjenindsættelse bliver den fast-

satte Pension fremdeles at udbetale, og det vil komme til at beroe paa Overeenskomst imellem Pensionisten og den Regjering, som ansætter ham, hvorvidt Pensionen skal medregnes ved Fastsættelsen af den nye Embedsindtægt eller paa anden Maade komme i Betragtning ved Betingelserne for hans Ansættelse.

Artikel 13.

Hertugdømmernes Regjering vil lade udbetale for den Danske Regjerings Regning de Kongeriget ifølge det Foranstaaende paahvilende Pensioner til Personer, der tage Bopæl i Hertugdømmerne, ved Hovedkassen og Amtstuerne i Hertugdømmerne, naar den Danske Regjering derom fremsætter Begjæring. Ligeledes vil den Danske Regjering, naar Hertugdømmernes Regjering derom fremsætter Begjæring, for denne Regjerings Regning udbetale de ifølge det Foranstaaende Hertugdømmerne paahvilende Pensioner til Personer, der tage Bopæl i Kongeriget, ved Finantshovedkassen og Amtstuerne i Kongeriget. Over de udbetalte Summer bliver inden 14 Dage efter hvert Qvartals Slutning en Fortegnelse at tilstille de respective Regjeringer, og den Regjering, som herefter bliver den anden et Beløb skyldig, vil inden Udløbet af de næste 4 Uger tilstille den anden Beløbet. Eventuelle Berigtigelser afgjøres ved Liqvidationen for det næste Quartal.

C.

Angaaende Apanagerne, den almindelige Enkekasse og Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 samt Livsforsikringsanstalten i Kjøbenhavn.

Artikel 14.

De i Fredstraktatens Artikel XVI nævnte fyrstelige Personer oppebære følgende Apanager:

Hendes Majestæt Enkedronning Caroline Amalie	120,000 Rd.
Hendes Kongelige Høihed Arveprindsesse Caroline	42,000 —
Hendes Kongelige Høihed Hertuginde Wilhelmine Marie af Glücksborg	54,000 —
Hendes Høihed Hertuginde Caroline Charlotte Marianne af Mecklenborg-Strelitz	16,000 —

Hendes Høihed Enkehertuginde Louise Caroline af Glücksborg . . . . 5,060 Rd.
Hans Høihed Prinds Frederik af Hessen . . . . . 1,600 —
Deres Durchlauchtigheder Prindsesserne Charlotte, Victoria og Amalie af Slesvig-Holsteen-Sønderborg-Augustenborg . . . . 1,200 —

Af disse Apanager udredes 63 pCt., Tresindstyve og Tre Procent af Kongeriget og 37 pCt., Tredive og Syv Procent af Hertugdømmerne fra den 30te October 1864 at regne. For de Apanager, som ere udredede for Tidsrummet indtil den 30te Oktober 1864, have hverken Hertugdømmerne at tilsvare Kongeriget eller Kongeriget Hertugdømmerne nogen Godtgjørelse.

Ligeledes udreder Kongeriget 63 pCt., Tresindstyve og Tre Procent og Hertugdømmerne 37 pCt., Tredive og Syv Procent af det Statstilskud, som udfordres til Dækning af den almindelige Enkekasses aarlige Underbalance.

Artikel 15.

Apanager og Enkekassepensioner til Personer, som ere bosatte i Hertugdømmerne, ville, naar den Danske Regjering begjærer det, blive udbetalte af Hertugdømmernes Regjering ved Hovedkassen og Amtstuerne i Hertugdømmerne.

En Fortegnelse over de saaledes betalte Beløb bliver inden 14 Dage efter hvert Qvartals Udløb af Hertugdømmernes Regjering at tilstille den Danske Regjering, som inden Udløbet af de næste 14 Dage har at meddele Hertugdømmernes Regjering en Fortegnelse over de Apanager og Enkekassetilskud, som ere udbetalte af den Danske Regjering i Qvartalets Løb. Derhos meddeler den sidstnævnte Regjering en Fordeling af den hele af begge Regjeringer udgivne Sum efter Forholdstallet 63 : 37 og en Opgjørelse af, hvormeget derefter den ene Regjering er bleven den anden skyldig. Dette Beløb bliver at udbetale inden Udløbet af de derefter følgende 14 Dage, forsaavidt den Danske Regjering har et Beløb tilgode, ved Finantshovedkassen i Kjøbenhavn, og forsaavidt Hertugdømmernes Regjering har et Beløb tilgode, ved sammes Hovedkasse. Eventuelle Berigtigelser afgjøres ved Liqvidationen for det næste Qvartal.

Den Danske Regjering tilstiller inden Udløbet af 2 Maa-

neder, efter at denne Protokol er undertegnet, Hertugdømmernes Regjering en Meddelse om, hvilke Beløb den Danske Statskasse indtil Udgangen af Finantsaaret 1865—66 har maattet tilskyde for at dække Enkekassens Underbalance. Ligeledes meddeler den, hvilket Beløb den efter 30te October 1864 har udbetalt af de ovenfor nævnte Apanager. Inden samme Frist tilstiller Hertugdømmernes Regjering den Danske Regjering en Meddelelse om, hvilke Beløb den har udbetalt for Enkekassens Regning uden at disse endnu ere salderede, og hvilket Beløb den efter 30te October 1864 har udbetalt af de ovenfor nævnte Apanager. Den Danske Regjering opgjør derpaa efter Forholdstallet 63 : 37, hvormeget den ene Regjering er den anden skyldig, og dette Beløb bliver at betale inden Udløbet af de derefter følgende 14 Dage, forsaavidt den Danske Regjering har et Beløb tilgode, ved Finantshovedkassen i Kjøbenhavn, og forsaavidt Hertugdømmernes Regjering har et Beløb tilgode, ved Sammes Hovedkasse.

Artikel 16.

Med Hensyn til Forholdet imellem Livsforsikringsanstalten i Kjøbenhavn samt Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 og Interessenterne i Hertugdømmerne bestemmes:

a. Udbetalinger fra Livsforsikringsanstalten finde kun Sted i Kjøbenhavn; Indbetalinger dertil kunne skee til de af Direktionen ansatte Agenter, saalænge saadanne findes.

b. Livrente- og Forsørgelsesanstaltens Udbetalinger til Interessenterne i Hertugdømmerne besørges af Hovedkassen og Amtstuerne i Hertugdømmerne efter Anvisninger, som den Danske Regjering tilstiller Hertugdømmernes Regjering senest 8 Dage førend Udbetalingerne skulle finde Sted. Hertugdømmernes Regjering tilstiller inden 14 Dage efter hvert Qvartals Udløb den Danske Regjering en Fortegnelse over de for Livrente- og Forsørgelsesanstaltens Regning i Qvartalets Løb afholdte Udgifter, som derpaa bringes til Afdrag i det Beløb, som Hertugdømmernes Regjering har at tilsvare som Bidrag til de i samme Qvartal udbetalte Enkekassetilskud.

Indbetalingerne til Livrente- og Forsørgelsesanstalten maae i Almindelighed gjøres direkte til Anstaltens Kasse; for de af Anstalten udstedte Policers Vedkommende, med Hensyn til hvilke Hertugdømmernes Regjering afgiver den Erklæring, at den vil indestaae for Præmiernes Betaling i rette Tid, har Anstalten at betragte Præmierne som betalte til Forfaldstiden. De i hvert Qvartal forfaldne Præmier blive af Hertugdømmernes Regjering at indbetale til den Danske Regjering samtidig med Hertugdømmernes Bidrag til de i samme Qvartal udbetalte Enkekassetilskud.

c. Dersom Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 eller Livsforsikringsanstalten i Kjøbenhavn nogensinde skulde blive ude af Stand til at opfylde deres planmæssige Forpligtelser imod de Interessenter i Hertugdømmerne, der forinden den 30te Oktober 1864 ere indtraadte i Anstalterne, vil det paahvile Kongeriget Danmarks Statkasse, som Anstalternes Garant, at tilskyde det Manglende.

D.

Artikel 17.

De Betalinger, som ifølge denne Overenskomst skulle udredes af Kongeriget til Hertugdømmerne eller omvendt, skee i Dansk Rigsmønt eller i Hamborger Banco, 2 Rigsdaler Dansk lig 3 Mark Banco.

Dets til Bekræftelse vore egenhændige Underskrifter og hostrykte Segl.

Kjøbenhavn, den 17de April 1866.

Fenger. Schovelin. Lackenbacher. Meinecke.

Herved bemyndiger jeg Dem til at undertegne den internationale Finantskommissions Slutningsprotokol, hvortil Udkastet er blevet vedtaget i Mødet den 29de Marts d. A. og mod hvis Indhold og Ordlyd jeg Intet har at erindre, paa den Kongelig Danske Regjerings Vegne endelig og med den

Virkning, at ved samtlige Kommissairers Underskrift træde de i denne Protokol indeholdte Forpligtelser og Bestemmelser gjensidig i Kraft.

Udenrigsministeriet, Kjøbenhavn, den 14de April 1866.

C. E. Juel-Vind-Frijs.

Til
De Herrer
Etatsraad, Dr. med. Fenger, Commandeur af Danebrogen og Danebrogsmand,
og Etatsraad, Departementsdirecteur Schovelin, Ridder af Danebrogen og Danebrogsmand,
som den Kongelig Danske Regjerings Kommissairer ved den internationale Finantskommission.

Wien, am 10ten April 1866.

Wohlgeborner Herr!

Euer Wohlgeboren werden hiermit ermächtigt, das Schlussprotocoll der internationalen Finanzcommission, dessen Entwurf in der Sitzung vom 29sten März d. J. vereinbart wurde, und dessen Inhalt und Wortlaut die Kais. Kön. Oesterreichische Regierung genehmigt hat, Namens derselben endgültig und mit der Wirkung zu unterzeichnen, dass durch die vollzogene Unterschrift der betheiligten Commissäre die in diesem Protocoll enthaltenen Verbindlichkeiten und Festsetzungen gegenseitig in Kraft treten.

Empfangen Dieselben die Versicherung meiner vollkommenen Hochachtung.

Mensdorff.

Sr.
des Herrn Ritters von Lackenbacher
Wohlgeboren
Copenhagen.

Berlin, den 6ten April 1866.

Euere Hochwohlgeboren ermächtige ich hiermit, das Schluss-Protokoll der internationalen Finanz-Commission, dessen Entwurf in der Sitzung vom 29sten März d. J. vereinbart wurde und mit dessen Inhalt und Wortlaut ich einverstanden bin, Namens der Königlichen Regierung endgültig und mit der Wirkung zu unterzeichnen, dass durch die vollzogene Unterschrift der betheiligten Commissare die in diesem Protokolle enthaltenen Verbindlichkeiten und Festsetzungen gegenseitig in Kraft treten.

Der Königlich Preussische Minister der auswärtigen Angelegenheiten.

v. Bismarck.

An
den Königlichen Geheimen Ober-Finanzrath
Herrn Meinecke
Hochwohlgeboren
Kopenhagen.

19.

Post-Convention mellem Danmark og Nederlandene, undertegnet i Haag, den 9de October 1866.

Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, également animés du désir d'améliorer, au moyen d'une convention, le service des correspondances entre les deux Etats, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires à cet effet, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark:

le Sieur Frantz Preben Baron de Bille-Brahe, Son Chambellan et Veneur de la Cour, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire auprès de Leurs Majestés le Roi des Pays-Bas et le Roi des Belges;

et Sa Majesté le Roi des Pays-Bas:

le Sieur Jules Philippe Jacques Adrien Comte de Zuylen de Nyevelt, Son Chambellan et Ministre des Affaires Etrangères,

et le Sieur Roger Jean Comte Schimmelpenninck de Nyenhuis, Son Chambellan et Ministre des Finances;

lesquels, après s'être réciproquement communiqué leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1.

Il y aura entre l'administration des Postes du Danemark et l'administration des Postes des Pays-Bas un échange périodique et régulier de lettres, de journaux et d'imprimés de toute nature, d'échantillons de marchandises et autres objets de correspondance, originaires des Etats respectifs ou provenant des pays ou colonies auxquels les administrations des Postes des deux Parties contractantes peuvent servir d'intermédiaire.

Art. 2.

Les objets de correspondance dont il est fait mention à l'article précédent seront transportés en dépêches closes par l'intermédiaire des Postes d'Allemagne, en vertu des conventions conclues ou à conclure entre le Danemark et les Pays-Bas d'une part et le Gouvernement de l'un des Etats faisant partie de l'union Postale Allemande d'autre part.

A moins qu'une indication contraire ne soit énoncée sur l'adresse par celui qui les envoie, les correspondances de toute nature adressées du Danemark aux Pays-Bas, ou des Pays-Bas en Danemark, seront invariablement comprises dans les dépêches closes désignées ci-dessus.

Art. 3.

Les frais résultant du transport intermédiaire entre les bureaux d'échange Danois et les bureaux d'échange Neerlandais seront supportés par moitié par l'administration des Postes du Danemark et l'administration des Postes des Pays-Bas.

Art. 4.

Il est entendu toutefois, que les frais de transit des correspondances expédiées en dépêches closes de part et d'autre, c'est à dire du Danemark pour les Pays-Bas et des Pays-Bas pour le Danemark, seront acquittés par celle des

deux administrations qui aura obtenu des administrations intermédiaires des conditions de prix plus avantageuses, et que celle des deux administrations qui aura soldé la totalité de ces frais, sera remboursée de la moitié par l'autre administration, conformément aux stipulations de l'article 3 précédent.

Art. 5.

La taxe à percevoir pour les lettres ordinaires expédiées du Danemark pour les Pays-Bas ou des Pays-Bas pour le Danemark est fixée respectivement à 14 Skilling Rigsmønt ou 20 Cents en cas d'affranchissement et à 21 Skilling Rigsmønt ou 30 cents par lettre simple en cas de non-affranchissement.

Le poids de la lettre simple est limité à 3 Qvint ou 15 Grammes. Toute lettre pesant plus de 3 Qvint ou 15 Grammes payera un port simple en plus pour chaque poids ou chaque fraction de poids de 3 Qvint ou 15 Grammes.

Le poids maximum des lettres est fixé à 50 Qvint ou 250 Grammes.

Art. 6.

Il pourra être expédié des lettres chargées du Danemark pour les Pays-Bas et des Pays-Bas pour le Danemark.

Ces lettres qui devront être obligatoirement affranchies supporteront, indépendamment du prix de port des lettres ordinaires, un droit ou une taxe additionnelle, dont le montant sera fixé par l'office expéditeur.

L'expéditeur d'une lettre chargée, soit du Danemark pour les Pays-Bas, soit des Pays-Bas pour le Danemark, pourra demander au moment du départ de cette lettre, qu'il lui soit donné avis de sa remise au destinataire.

A cet effet il payera d'avance pour la transmission de l'avis un droit, dont le montant sera fixé par l'office expéditeur.

Il est permis d'insérer, dans des lettres chargées, de l'or ou de l'argent monnayé ainsi que des billets de banque et autres effets au porteur, sans que cependant le conténu des dites lettres puisse être déclaré.

Art. 7.

Dans le cas où quelque lettre chargée viendrait à être perdue, celle des deux administrations sur le territoire de laquelle la perte aura eu lieu, payera à l'envoyeur, à titre de dédommagement, la valeur d'un marc d'argent fin, poids de Cologne, en monnaie du pays dans le délai de deux mois à dater du jour de la réclamation, mais il est entendu que les réclamations ne seront admises que dans l'année qui suivra la date du dépôt des chargements. Passé ce terme les deux administrations ne seront tenues l'une envers l'autre à aucune indemnité.

Les administrations des Postes du Danemark et des Pays-Bas supporteront par moitié le paiement de l'indemnité mentionnée au présent article, lorsque la perte d'une lettre chargée aura eu lieu sur le territoire de l'un des pays par l'intermédiaire desquels les dites administrations échangent leurs dépêches.

L'expéditeur pourra par une simple procuration par écrit transférer au destinataire de la lettre chargée son droit au dédommagement.

Art. 8.

Lorsque les timbres-poste apposés sur une lettre à destination de l'un des deux pays représenteront une somme inférieure à la somme due pour l'affranchissement jusqu'à destination, cette lettre sera considérée comme non affranchie et taxée comme telle, sauf déduction du prix de ces timbres.

Toutefois, lorsque la taxe complémentaire à payer par le destinataire d'une lettre insuffisamment affranchie présentera une fraction de 3 Skilling ou de 5 Cents, il sera perçu par l'office des Postes du Danemark 3 Skilling pour la fraction de 3 Skilling et par l'office des Pays-Bas 5 Cents pour la fraction de 5 Cents.

Art. 9.

Les journaux, gazettes, ouvrages périodiques, les livres brochés ou reliés, les imprimés de toute nature, les épreuves d'imprimerie corrigées et accompagnées des manuscrits s'y rapportant, les papiers de musique, les gravures, les cartes et autres objets similaires lithographiés, autographiés ou

photographiés, qui seront expédiés soit du Danemark pour les Pays-Bas, soit des Pays-Bas pour le Danemark, pourront être affranchis jusqu'à destination au prix de 3 Skilling en Danemark et de 5 Cents dans les Pays-Bas par 8 Qvint ou 40 Grammes ou fraction de 8 Qvint ou 40 Grammes.

Les envois de cette nature ne pourront excéder le poids de 3 livres Danoises ou 1500 Grammes.

Pour jouir de la modération de port accordée par le présent article les objets ci-dessus mentionnés devront être complètement affranchis et être mis sous bande; sauf l'exception admise en faveur des épreuves d'imprimerie et des manuscrits y annexés, ils ne pourront contenir aucune écriture, chiffre ou signe quelconque, autres que ceux autorisés par les lois et les règlements en vigueur dans chaque pays.

Les journaux et les imprimés qui ne rempliraient pas les conditions déterminées ci-dessus, seront considérés comme lettres et taxés en conséquence.

Il est entendu que chaque administration aura le droit de ne point effectuer le transport et la distribution sur son territoire de ceux des objets mentionnés au présent article, à l'égard desquels il n'aurait pas été satisfait aux lois, arrêtés et décrets qui règlent les conditions de leur publication et de leur circulation dans l'un et dans l'autre pays.

Art. 10.

Les échantillons de marchandises qui seront expédiés du Danemark pour les Pays-Bas et des Pays-Bas pour le Danemark, doivent être affranchis jusqu'à destination moyennant le paiement d'une taxe de 3 Skilling ou 5 Cents par 8 Qvint ou 40 Grammes.

Les échantillons de marchandises devront être expédiés sous bande ou dans des enveloppes mobiles, de manière à ce que la vérification en puisse avoir lieu facilement; ils ne pourront avoir aucune valeur intrinsèque ou marchande, ni porter aucune écriture à la main, si ce n'est le nom de l'expéditeur, l'adresse du destinataire, une marque de fabrique ou de marchand, des numéros d'ordre et des prix. Ils ne devront pas dépasser le poids de 250 Grammes, ni avoir une dimension excédant 2 pieds Danois ou 2 pieds Rhénans en longueur et un pied en largeur et en hauteur.

Les échantillons qui ne réuniraient pas les conditions fixées ci-dessus, et ceux dont le port n'aurait pas été acquitté d'avance, seront soumis au tarif des lettres.

Il ne sera pas donné suite à l'expédition des échantillons dont le transport pourrait offrir des inconvénients ou des dangers.

Art. 11.

Les objets mentionnés aux articles 9 et 10 précédents, qui auraient été insuffisamment affranchis au moyen de timbres-poste, seront frappés d'une taxe égale ou double de l'insuffisance, à percevoir à charge des destinataires en forçant les fractions, s'il y a lieu, jusqu'à 3 Skilling en Danemark ou jusqu'à 5 Cents dans les Pays-Bas.

Art. 12.

Le produit des taxes à percevoir en vertu des articles 5, 6, 8, 9 et 10 précédents sur les lettres ordinaires, les lettres chargées, les journaux et les imprimés ainsi que sur les échantillons de marchandises, sera partagé par moitié entre les administrations des Postes du Danemark et des Pays-Bas.

Toutefois il ne sera pas tenu compte des droits ou taxes à fixer par l'office expéditeur selon l'article 6 pour les lettres chargées et pour les avis de réception des dites lettres, ni du produit des taxes complémentaires mentionnées à l'article 11 ci-dessus.

Ces droits et taxes resteront acquis en totalité à l'administration qui en aura fait la perception.

Art. 13.

Les administrations des Postes du Danemark et des Pays-Bas fixeront d'un commun accord, conformément aux conventions en vigueur ou qui interviendront par la suite, les conditions auxquelles pourront être échangées à découvert entre ces administrations les correspondances originaires ou à destination des pays étrangers ou des colonies qui empruntent, soit l'intermédiaire du Danemark pour correspondre avec les Pays-Bas, soit l'intermédiaire des Pays-Bas pour correspondre avec le Danemark.

Il est dans tous les cas entendu que les correspondances qui seront ainsi échangées à découvert, ne supporteront que

la taxe Néerlando-Danoise augmentée du port dû aux offices étrangers ou coloniaux.

Art. 14.

Il est formellement convenu entre les deux Hautes Parties contractantes, que les objets de toute nature adressés de l'un des deux pays dans l'autre ne pourront, sous aucun prétexte et à quelque titre que ce soit, être frappés dans le pays de destination d'une taxe ou d'un droit quelconque à la charge des destinataires autres que ceux spécifiés dans la présente convention.

Il est entendu toutefois que le droit de timbre, lequel en vertu de la législation en vigueur est perçu dans les Pays-Bas sur les journaux et autres catégories d'imprimés, ne tombe pas sous l'application du présent article.

Art. 15.

Les correspondances de toute nature mal adressées ou mal dirigées, seront sans aucun délai réciproquement renvoyées par l'intermédiaire des bureaux d'échange respectifs pour les prix auxquels l'office expéditeur aura livré ces objets en compte à l'autre office.

Les objets de même nature adressés à des personnes ayant changé de résidence seront respectivement livrés ou rendus chargés du port qui aurait dû être payé par les destinataires.

Toutefois ces correspondances ne pourront, en raison de la réexpédition dont il s'agit, être soumises à une taxe supplémentaire en faveur de l'office qui aura déjà perçu ou appliqué une taxe à son profit.

Art. 16.

Les correspondances de toute nature échangées à découvert entre les deux administrations des Postes du Danemark et des Pays-Bas, qui seront tombées en rebut pour quelque cause que ce soit, devront être renvoyées de part et d'autre, à la fin de chaque mois, sauf que les lettres poste restante, non remises aux destinataires, ne seront renvoyées qu'après un délai de trois mois.

Ceux de ces objets qui auront été livrés en compte, seront rendus pour le prix pour lequel ils auront été originairement comptés par l'office expéditeur.

Ceux qui auront été livrés affranchis jusqu'à destination ou jusq'à la frontière de l'office correspondant, seront renvoyés sans taxe ni décompte.

Art. 17.

Les administrations des Postes du Danemark et des Pays-Bas dresseront chaque mois les comptes résultant de la transmission réciproque des correspondances. Ces comptes après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement par les deux administrations, seront soldés à la fin de chaque trimestre par l'administration qui sera reconnue redevable envers l'autre.

Art. 18.

L'administration des Postes du Danemark et l'administration des Postes des Pays-Bas désigneront d'un commun accord les bureaux par lesquels devra avoir lieu l'échange des correspondances respectives. Elles règleront aussi la direction des correspondances transmises réciproquement et arrêteront les dipositions relatives à la forme des comptes mentionnés à l'article 17 précédent, ainsi que toute autre mesure de détail ou d'ordre nécessaire pour assurer l'exécution des stipulations de la présente convention.

Il est entendu que les mesures, désignées ci-dessus, pourront être modifiées par les deux administrations toutes les fois que d'un commun accord ces deux administrations en reconnaîtront la nécessité.

Art. 19.

La présente convention aura force et valeur à partir du jour qui sera convenu entre les deux administrations, et elle restera en vigueur jusqu'à ce que l'une des parties contractantes ait annoncé à l'autre, six mois à l'avance, son intention d'en faire cesser les effets.

Art. 20.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications

en seront échangées à la Haye dans le délai de quatre semaines*).

Fait à la Haye, en double original, le neuf Octobre mil huit cent soixante-six.

P. Bille-Brahe.
A. Zuylen de Nyevelt.
Schimmelpenninck de Nyenhuis.

20.

Konvention imellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kejseren af Rusland, angaaende gjensidig Udlevering af Forbrydere, sluttet i Kjøbenhavn, den 2den October 1866.

Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies ayant jugé convenable, en vue d'une meilleure administration de la justice, et pour prévenir les crimes dans Leurs territoires et juridictions respectifs, que les individus accusés ou convaincus des crimes ou délits ci-après énumérés, et qui se seraient soustraits par la fuite aux poursuites de la justice, fussent réciproquement extradés,

Leurs dites Majestés ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, à l'effet de conclure dans ce but une convention, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark:
le Sieur Christian Emil Comte de Juel-Vind-Frijs, Grand' Croix de l'Ordre du Danebrog et décoré de la croix d'honneur du même Ordre, etc., Son Chambellan, Son Président du Conseil des Ministres et Ministre des affaires étrangères, et

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies:
le Sieur Nicolas Baron de Nicolay, Chevalier des Ordres de Russie de Sainte Anne 1re classe, de Saint Stanis-

*) Ratificationerne udvexledes i Haag den 6te Nov. s. A.

las 1re classe, de Saint Wladimir 3ième classe, Grand' Croix de l'Ordre du Danebrog, etc., Son Conseiller Privé, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi de Danemark;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté et conclu les articles suivants:

Art. I.

Les Gouvernements Royal et Impérial s'engagent à se livrer réciproquement, à la demande de l'autre partie, ceux de leurs sujets qui, en infraction aux lois de leur pays, se seraient rendus coupables d'un des crimes ou délits ci-après mentionnés, ainsique toutes autres personnes qui, pendant un séjour temporaire dans le pays réclamant, auraient commis un des mêmes crimes ou délits, dans le cas où les dits sujets ou étrangers temporairement domiciliés dans l'état se trouveraient sur le territoire de l'autre, après avoir été l'objet, soit d'une condamnation judiciaire, soit d'un mandat d'arrêt, soit d'une mise en accusation d'après l'ordre établi.

L'obligation d'extradition ne s'étend dans aucun cas aux sujets du pays auquel l'extradition est demandée.

Art. II.

Sont compris dans la dénomination de sujets, quant à l'application de cette convention, non seulement ceux qui par leur naissance, ou d'autre manière, ont acquis la sujétion sans être dépouillés plus tard de cette qualité dans les formes déterminées par la loi, mais aussi les étrangers fixés ou domiciliés dans le pays.

Art. III.

Les crimes et délits pour lesquels l'extradition d'après l'Article I aura lieu, sont:

1. Assassinat et meurtre;
2. Viol;
3. Incendie volontaire;
4. La confection ou l'emploi frauduleux de documents faux;

5. Fabrication de fausse monnaie et altération de monnaie, contrefaçon de billets de banque, de papier-monnaie, d'effets publics et l'emploi de ces billets avec connaissance de cause;

6. Faux témoignage devant les Tribunaux;

7. Vol accompagné de circonstances aggravantes, escroquerie et concussion de nature à amener une peine d'égale rigueur;

8. Corruption de fonctionnaires publics, soustraction ou détournement, commis par des dépositaires ou comptables publics;

9. Banqueroute frauduleuse.

Art. IV.

Si le même fait qui a motivé la réclamation donne également lieu à des poursuites publiques dans le pays auquel l'extradition est demandée, celle-si sera différée jusqu'à ce que la culpabilité de l'individu envers ce pays ait été examinée par les tribunaux, et que la peine ait été subie dans le cas où l'individu aura été trouvé coupable. S'il a été absous, faute de preuves suffisantes, l'extradition pour ce même fait n'aura pas lieu.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou se trouve détenu pour un autre crime ou délit en contravention avec les lois du pays auquel l'extradition est demandée, celle-ci sera différée jusqu'à ce qu'il ait été absous ou qu'il ait subi sa peine, et il en sera de même, si l'individu réclamé est détenu pour dette, en vertu d'une condamnation ou autre acte à titre exécutoire, passé devant l'autorité compétente, antérieurs à la demande d'extradition.

Si l'extradition de l'individu est demandée concurremment par l'un des états contractants et par un autre état vis-à-vis duquel existe également une obligation conventionnelle d'extradition, celle-ci se fera à l'état dont la demande accompagnée de preuves nécessaires aura été reçue la première.

Mais s'il arrivait que l'individu réclamé était sujet (dans le sens strict et non dans le sens étendu indiqué par l'Article II de la présente convention) de l'un des états réclamants et que les rapports résultant pour lui de cette qualité n'aient pas été annulés, suivant les formes prescrites

par les lois de cet état, il devra être livré de préférence à ce dernier état.

Art. V.

L'extradition sera demandée par voie diplomatique et ne sera accordée que sur la présentation de la minute ou d'une copie authentique de l'arrêt de condamnation ou du décret de mise en accusation ou de la provision de justice, avec mandat d'arrêt, émanés dans les formes prescrites par la législation du pays qui fait la demande et indiquant le crime ou délit dont il s'agit, la pénalité dont il est passible et la qualité du prévenu, comme sujet ou étranger temporairement domicilié, au moment où le fait incriminé est censé avoir été commis.

Art. VI.

Les frais d'arrestation, d'entretien et de transport du prévénu resteront à la charge de chacun des états contractants en dedans des limites de leurs territoires respectifs, tandis que les frais d'entretien et de transport à travers les pays intermédiaires tomberont à la charge de l'état réclamant. Si le transport par mer était préférable, l'individu réclamé sera embarqué aux frais du Gouvernement réclamant et transporté au port indiqué par l'agent diplomatique ou consulaire de ce Gouvernement.

Art. VII.

Si dans le courant d'une enquète criminelle l'un des Gouvernements jugeait nécessaire de faire examiner des témoins, séjournant dans l'autre état, une réquisition sera transmise à cet effet par voie diplomatique, après quoi l'audition des témoins aura lieu, autant que possible, dans les formes indiquées dans la réquisition comme désirables, à cause des prescriptions de la législation du pays où le témoignage servira.

De part et d'autre les Gouvernements abandonnent toute restitution des frais qui en résulteront.

Art. VIII.

Toutes les pièces et tous les documents qui seront communiqués réciproquement par les deux Gouvernements

dans l'exécution de la présente convention, devront être accompagnés de leur traduction française ou allemande.

Art. IX.

Si dans une cause criminelle il était jugé nécessaire qu'un témoin comparût personnellement dans l'autre pays, son Gouvernement lui communiquera l'invitation qui lui sera adressée à cet effet et, s'il consent à s'y rendre, il devra être dédommagé par l'état intéressé des frais de voyage et de séjour, ainsique de la peine personnelle et de la perte de temps.

Art. X.

Si dans une cause criminelle on désire obtenir des moyens de conviction ou des documents qu'une autorité de l'autre pays se trouve posséder, la demande en sera présentée par voie diplomatique et l'on y donnera suite pour autant qu'il n'y ait pas de considérations particulières qui s'y opposent, bien entendu avec obligation de les renvoyer.

Art. XI.

Par les stipulations ci-dessus il est adhéré aux lois des deux pays qui ont ou auront pour objet de régler la marche régulière de l'extradition.

Art. XII.

L'exécution de la présente convention s'étendra au Royaume de Pologne et au Grand-Duché de Finlande.

Elle ne sera exécutoire que vingt jours après sa publication dans les formes prescrites par les lois des deux pays.

Elle continuera à être en vigueur jusqu'à six mois après déclaration contraire de la part d'un des deux Gouvernements.

Elle sera ratifiée et les ratifications en seront échangées *) dans le délai de trois mois ou plus tôt si faire se peut.

---

*) Ratifikationerne udvexledes i Kjøbenhavn den 22de Nov. 1866.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Copenhague, le 2 Octobre, l'an de Grâce mil huit cent soixante-six.

C. E. Juel-Vind-Frijs. Nicolas de Nicolay.

Dans le courant des négociations qui ont abouti à la convention d'extradition signée aujourd'hui entre le Danemark et la Russie, Monsieur le Baron de Nicolay, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies près la Cour de Sa Majesté le Roi de Danemark, a exprimé, d'ordre de son Gouvernement, le désir qu'une garantie fût donnée, pour que les sujets des hautes Parties contractantes, après avoir commis sur le territoire de l'autre un des crimes prévus dans la dite convention, ne se soustraient pas à toute punition en s'évadant dans leur patrie.

Le Soussigné, Président du Conseil des Ministres, Ministre des affaires étrangères de Sa Majesté le Roi de Danemark, reconnaît que le principe ordinaire, appliqué dans la convention, savoir: que l'obligation d'extradition ne peut en aucun cas s'étendre aux sujets du pays auquel l'extradition est demandée, que ce principe ait besoin d'un supplément destiné, dans l'intérêt de la justice, à pourvoir à ce que les délinquants, dont l'extradition par la raison indiquée ne peut avoir lieu, puissent subir leur punition dans le pays auquel ils appartiennent.

Conformément à ces vues le Soussigné croit devoir constater de son coté que le § 6 du code pénal du 10 Février 1866, actuellement mis en vigueur dans les Etats du Roi, est ainsi conçu: „dans tous les cas où un sujet du „pays aurait commis un crime sur le territoire d'un Etat „étranger, le Ministre de la Justice est autorisé à le pour„suivre devant les tribunaux Danois, qui auront à juger le „coupable d'après la présente loi". Le Soussigné ajoute que, pour faire usage de l'autorisation dont il s'agit, le Ministre de la Justice n'est pas tenu à attendre que le Gou-

vernement de l'Etat dans lequel le crime a été commis, ait adressé une requête au Gouvernement du Roi pour obtenir la punition du délinquant.

Le Soussigné ne doute pas que le Gouvernement Impérial ne trouve dans cette disposition la garantie qu'il a désirée à l'égard de ceux des sujets du Roi qui en Russie auraient contrevenu aux lois du pays.

Le Soussigné saisit cette occasion pour réitérer à M. le Baron de Nicolay les assurances de sa haute considération.

Copenhague, le 2 Octobre 1866.

C. E. Juel-Vind-Frijs.

à

Monsieur le Baron de Nicolay,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
de Sa Majesté l'Empereur de Toutes
les Russies.

En réponse à la note que Monsieur le Comte de Frijs-Frijsenborg, Président du Conseil des Ministres et Ministre des affaires étrangères de Sa Majesté le Roi de Danemark, a adressée à l'Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies auprès de Sa Majesté le Roi de Danemark pour expliquer les motifs qui l'empêchent d'annexer à la convention d'extradition l'article séparé, proposé par le Gouvernement Impérial en vue d'assurer une entente à l'égard de la poursuite judiciaire et de la punition des individus, nationaux de l'une ou de l'autre partie contractante, pour les crimes prévus dans l'article III de la convention d'extradition et qui résultent des stipulations du nouveau code pénal Danois, sanctionné le 10 Février 1866, qui fixent les peines à encourir par les sujets Danois pour les crimes et délits prévus dans la convention d'extradition et que le Ministre de la Justice est en droit de poursuivre, même avant qu'une réclamation officielle n'ait pu lui parvenir de la part des autorités du pays dans lequel le crime a été commis, —

le Soussigné prend acte de cette déclaration et est autorisé à déclarer que tout sujet Russe qui aurait commis un des crimes prévus sur le territoire Danois, sera en Russie, soit qu'il s'y sauve ou qu'il soit livré par les autorités Danoises aux autorités Russes, jugé par les autorités judiciaires compétentes et puni selon les lois du pays.

Le Soussigné saisit cette occasion pour réitérer à Monsieur le Comte de Frijs-Frijsenborg les assurances de sa très-haute considération.

Copenhague, le 2 Octobre 1866.

Baron de Nicolay.

à

Son Excellence
Monsieur le Comte de Frijs Frijsenborg, Président du Conseil des Ministres et Ministre des affaires étrangères de Sa Majesté le Roi de Danemark.

21.

Traktat til Fastsættelse af Ægteskabskontrakten mellem Hds. Kgl. Høihed Prindsesse Dagmar af Danmark og Hs. Keiserl. Høihed Storfyrstthronfølger Alexander, undertegnet i St. Petersborg, den $\frac{8 \text{ October}}{25 \text{ September}}$ 1866.

Au nom de la très-Sainte et indivisible Trinité.

Sa Majesté le Roi de Danemark ayant accueilli favorablement le désir qui Lui a été témoigné, de l'aveu de Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, par Son Altesse Impériale Monseigneur le Grand Duc Alexandre, Grand Duc Héritier et Césarévitch, de S'unir par les liens du mariage avec Son Altesse Royale Madame la Princesse Maria Sophie Frederikke Dagmar de Danemark, Sa très-chère et très-aimée Fille, et Sa Majesté le Roi de Danmark ainsi que Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies ayant mutuellement consenti à ce mariage, d'autant plus qu'indépendamment du bonheur qui résultera pour les deux Epoux de cette union et de leur bonne intelligence réciproque, ces nouveaux liens, contribueront encore à l'affermissement de ceux qui subsistent déjà entre les deux Cours, et Sa Majesté

la Reine de Danemark et Sa Majesté l'Impératrice, Mère de Son Altesse Impériale Monseigneur le Grand Duc Héritier, ayant également donné Leur assentiment à cette union, il a été convenu, après S'être amicalement entendus, après de mûres délibérations et le consentement parfait de toutes les parties intéressées dans cette importante affaire, de nommer de part et d'autre des Plénipotentiaires pour procéder sans retard à la confection du contrat de mariage entre Son Altesse Royale Madame la Princesse Maria Sophie Frederikke Dagmar de Danemark et Son Altesse Impériale Monseigneur le Grand Duc Alexandre, Grand Duc Héritier et Césarévitch, à l'effet de quoi Sa Majesté le Roi de Danemark a nommé, savoir:

le Baron Otto de Plessen, Conseiller Intime des Conférences de Sa Majesté le Roi de Danemark, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, Grand'Croix de l'Ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'Honneur du même Ordre, Chevalier de l'Aigle Blanc et de St. Anne de la 1ère classe, de Russie, Grand'Croix de l'Ordre du Sauveur, de Grèce;

et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, savoir:

le Comte Wladimir d'Adlerberg, Son Général d'Infanterie et Aide de Camp Général, Ministre de la Maison Impériale, Membre du Conseil de l'Empire, décoré des portraits en diamants: de feu Sa Majesté l'Empereur Nicolas I et de ceux réunis de Sa Majesté l'Empereur Alexandre II et de feu l'Empereur Nicolas I, Chevalier des Ordres de Russie: de St. André en diamants, de St. Wladimir de la 1ère classe, de St. Alexandre Nevski en diamants, de l'Aigle Blanc, de Ste Anne de la 1ère classe, de St. Stanislas de la 1ère classe et de St. Georges de la 4ème classe; Grand'Croix de l'Ordre de l'Aigle Noir, de l'Aigle Rouge, et Chevalier de l'Ordre de St. Jean de Jérusalem de Prusse (ces trois derniers Ordres ornés de diamants), Grand'Croix de l'Ordre de St. Etienne d'Autriche, de St. Louis de Hesse, de la Fidélité de Bade et de plusieurs autres étrangers;

et le Prince Alexandre Gortchacow, Son Vice-Chancelier et Conseiller Privé Actuel, Membre du Conseil de l'Empire,

décoré du portrait orné de diamants de Sa Majesté l'Empereur, Chevalier des Ordres de Russie: de St. André en diamants, de St. Wladimir de la 1ère classe, de St. Alexandre Nevski, de l'Aigle Blanc, de Ste. Anne de la 1ère classe et de St. Stanislas de la 1ère classe, Grand'Croix de l'Ordre de l'Eléphant et du Danebrog de Danemark, de la Légion d'Honneur de France, de la Toison d'Or d'Espagne, de la Ste Annonciade de Sardaigne, de St. Etienne d'Autriche, de l'Aigle Noir en diamants de Prusse et de plusieurs autres étrangers;

lesquels, après s'être communiqué et avoir échangé entre eux leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des points et articles suivants:

Article I.

Sa Majesté le Roi de Danemark promet que Son Altesse Royale Madame la Princesse Maria Sophie Frederikke Dagmar, Sa très-chère et très-aimée Fille, sera, de Son plein et libre consentement, donnée en mariage à Son Altesse Impériale Monseigneur le Grand Duc Alexandre, Grand Duc Héritier et Césarévitch. Son Altesse Impériale S'engage de Son côté à recevoir en mariage Son Altesse Royale, promettant de L'aimer et honorer constamment comme Son Epouse, et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies promet d'avoir pour Elle tous les égards qui Lui appartiennent et auxquels Elle a droit de prétendre comme Belle-Fille de Sa dite Majesté Impériale.

Article II.

La célébration du mariage aura lieu à St. Pétersbourg.

Article III.

Son Altesse Impériale Monseigneur le Grand Duc Héritier promet de donner à Madame la Princesse Son Epouse pour le don du lendemain des noces, désigné par le nom de Morgengabe, la somme de cinquante mille roubles argent, qui seront placés en fonds publics de l'Empire de Russie.

Les titres en seront déposés au Département des Apanages de l'Empire, lequel fera régulièrement parvenir à Son Altesse Royale les intérêts annuels du capital à compter du lendemain des noces, sans cependant qu'Elle puisse disposer du capital pendant la vie de Son Epoux.

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies confirme cet engagement.

Article IV.

Son Altesse Royale Madame la Princesse Dagmar recevra annuellement, et pendant tout le temps de Son mariage, pour Ses épingles et Ses dépenses journalières, la somme de cinquante mille roubles en argent, dont Son Altesse Royale aura la libre disposition à Son propre usage, sans que l'entretien des personnes attachées à Sa suite et destinées à Son service puisse être pris sur cette somme.

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies a bien voulu prendre sur Lui l'exécution pleine et entière du dit engagement, et en conséquence Il promet d'assurer à Son Altesse Royale Madame la Princesse Dagmar le paiement susdit annuel de cinquante mille roubles en argent, ainsi que celui des intérêts légaux de la somme de cinquante mille roubles en argent dont il est question à l'article III.

Article V.

Sa Majesté l'Empereur constitue en outre un capital de cent mille roubles en argent, dont Son Altesse Royale Madame la Princesse Dagmar touchera les intérêts sa vie durant.

Cette somme sera placée comme la Morgengabe, mentionnée dans l'article III, en fonds publics de l'empire de Russie, et les titres déposés au Département des Apanages de l'Empire, lequel en fera parvenir régulièrement l'intérêt annuel à Son Altesse Royale.

Article VI.

Pour le cas d'une séparation douloureuse par la mort de Son Altesse Impériale Monseigneur le Grand Duc Héritier, Madame la Princesse Dagmar jouira, pendant tout le temps de Son séjour dans l'empire de Russie, d'un douaire annuel de quatre-vingt-cinq mille roubles en argent, ainsi que d'une résidence convenable. Sa cour sera entretenue aux frais de Sa Majesté l'Empereur.

Mais si Son Altesse Royale venait à quitter la Russie, son douaire ne serait que de quarante deux mille cinq cents roubles en argent.

Sa Majesté l'Empereur garantit l'accomplissement de cette promesse.

Il est entendu que le douaire stipulé ci-dessus, n'est assuré à Son Altesse Royale que pour la durée de Sa viduité, et que le paiement en cesserait du moment qu'Elle passerait à de secondes noces. Dans ce cas Elle conservera toutefois la libre propriété de Ses biens paraphernaux et de la Morgengabe, stipulée à l'article III, ainsi que la jouissance, Sa vie durant, des intérêts du capital, mentionné à l'article V.

Il est entendu également que s'il y avait des enfants du premier lit, Madame la Princesse ne pourra disposer de la Morgengabe par testament qu'en leur faveur.

Article VII.

Le présent Traité sera ratifié par Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, et les actes de ratification seront échangés à St. Pétersbourg le plus tôt possible.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Traité et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Tzarskoé-Sélo, le premier-treize Octobre, de l'an de grâce mil huit cent soixante-six.

O. Plessen. Adlerberg. Gortchacow.

Article séparé.

Son Altesse Royale Madame la Princesse Dagmar ayant montré une disposition particulière à s'instruire dans les dogmes de la religion que professe Son futur Epoux, et tout donnant l'espoir que vers l'époque de Son arrivée en Russie, Elle sera prête à y adhérer formellement, il a été arrêté entre Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, que Son Altesse Royale Madame la Princesse Dagmar, pour embrasser la religion grecque orientale, fera Sa profession de foi à la Chapelle de la Cour, à St. Pétersbourg, selon les usages qui y sont établis pour des cas semblables, et que le lendemain Elle sera proclamée Grande Duchesse.

Cet article aura la même force et valeur, que s'il était inséré mot à mot dans le Traité principal de ce jour. Il sera ratifié et les ratifications en seront échangées en même temps. En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Tzarskoé-Sélo, le premier-treize Octobre, de l'an de grâce mil huit cent soixante-six.

O. Plessen. Adlerberg. Gortchacow.

(Ratificationerne af Tractaten og den særkilte Artikel bleve udvexlede i St. Petersborg den 5te November 1866).

Forinden den foranstaaende Tractats og særskilte Artikels Undertegning blev af Baron O. Plessen afgivet til Fyrst A. Gortchacow en Note af følgende Indhold:

Le Soussigné, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi de Danemark près Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, a l'honneur d'informer Son Excellence Monsieur le Prince Gortchacow, Vice-Chancelier de l'Empire, que le Roi, Son Auguste Souverain, en lui conférant Ses pleins-pouvoirs pour conclure et signer le traité relatif au mariage prochain entre Son Altesse Royale Madame la Princesse Maria, Sophie, Frederikke, Dagmar et Son Altesse Impériale Monseigneur le Grand Duc Alexandre, Grand Duc Héritier et Césarévitch, a daigné l'autoriser à annoncer à Son Excellence Monsieur le Vice-Chancelier, que Sa Majesté S'engage à faire les démarches nécessaires pour que la somme de soixante mille Rigsdalers Rigsmönt soit allouée, à titre de dot et de trousseau, à la dite Princesse.

Le Soussigné prie Son Excellence de donner connaissance de ce qui précède à Son Auguste Cour et profite de l'occasion pour renouveler à Monsieur le Prince Gortchacow l'assurance de sa plus haute considération.

St. Pétersbourg, le $\frac{\text{8 Octobre}}{\text{26 Septembre}}$ 1866.

O. Plessen.

22.

Convention om Oprettelsen af en Postdampskibsfart mellem Korsør og Kiel med tilhørende Slutningsprotocol, undertegnet i Kjøbenhavn og Berlin, den $\frac{27\text{de}}{24\text{de}}$ December 1866.

23.

Overeenskomst mellem Danmark og Sverig og Norge ved udvexlede Declarationer, undertegnede i Kjøbenhavn den $\frac{28\text{de}}{29\text{de}}$ December 1866 og udvexlede den 30te s. M., angaaende Telegraphcorrespondancen.

24.

Venskabs-, Handels- og Skibsfarts-Tractat imellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Taikunen af Japan, dat. Yeddo, den 12te Januar 1867.

Zijne Majesteit Christiaan de negende, by de gratie Gods, Koning van Denemarken, der Vandalen en Gotha's, Hertog van Sleeswijk, Holstein, Stormarn, der Dithmarses, van Lauenburg en Oldenburg, en Zijne Majesteit de Taikoen van Japan, van den opregten wensch bezield om vriendschappelijke betrekkingen tusschen beide Rijken daartestellen, hebben besloten zulks door een vriendschaps en handels traktaat, wederzijdsch voordeelig en aan de onderdanen der hooge contracterende Partijen nuttig, te bevestigen, en hebben daartoe tot hunne Gevolmagtigden benoemd, te weten,

---

Hans Majestæt Kong Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsteen, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg, og Hans Majestæt Taikunen af Japan, besjælede af det oprigtige Ønske at begrunde venskabelige Forbindelser imellem de to Stater, have besluttet at sikkre dem ved en gjensidig fordeelagtig og for de høie contraherende Parters Undersaatter nyttig Venskabs- og Handels-Traktat og have i dette Øiemed beskikket til Deres Befuldmægtigede, nemlig:

Zijne Majesteit de Koning van Denemarken:
Dirk de Graeff van Polsbroek, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Politiek Agent en Consul Generaal van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden in Japan.

en Zijne Majesteit de Taikoen van Japan:
Sibata Hioega no Kami,
Koerimoto Aki no Kami en
Okoebo Tatewaki,

die, nadat zij elkander hunne volmagten hebben medegedeelt en in goeden en behoorlijken vorm hebben bevonden, de volgende artikelen zijn overeengekomen:

Artikel 1.

Er zal eeuwige vrede en voortdurende vriendschap zijn tusschen Zijne Majesteit den Koning van Denemarken en Zijne Majesteit den Taikoen van Japan, Hunne erfgenamen en opvolgers, alsook tusschen Hunne respective onderdanen.

Artikel 2.

Zijne Majesteit de Koning van Denemarken kan wanneer Hij zulks noodig oordeelt eenen Diplomatieken Agent benoemen, die in de stad Yedo verblijf zal houden.

Hans Majestæt Kongen af Danmark:
Dirk de Graeff von Polsbroek, Ridder af den Nederlandske Løve-Orden, Hans Majestæt Kongen af Nederlandenes politiske Agent og General-Consul i Japan,

og Hans Majestæt Taikunen af Japan:
Sibata Hioega no Kami,
Koerimoto Aki no Kami og
Okoebo Tatewaki,

som, efterat have meddeelt hinanden deres i god og rigtig Form befundne Fuldmagter, ere komne overeens om følgende Artikler:

Artikel 1.

Der skal være evig Fred og stadigt Venskab imellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Taikunen af Japan, Deres Arvinger og Efterfølgere, ligesom ogsaa imellem Deres Undersaatter.

Artikel 2.

Hans Majestæt Kongen af Danmark kan, naar Han finder for godt, udnævne en diplomatisk Agent, som skal residere i Staden Yeddo.

Hij zal buitendien het regt hebben voor de den Deenschen handel te openen havens en steden Consulaire Beambten te benoemen.

Zoo wel de door Zijne Majesteit den Koning van Denemarken benoemde Diplomatieke Agent als de Consul Generaal zullen het regt hebben van vrij en ongehinderd in alle gedeelten van het Keizerrijk Japan rondtereizen.

Zijne Majesteit de Taikoen van Japan kan wanneer Hij zulks noodig oordeelt eenen Diplomatieken Agent bij het hof van Koppenhagen en Consulaire Beambten voor de Deensche haven benoemen.

De Diplomatieke Agent en de Consul Generaal van Japan zullen het regt hebben van vrij en ongehinderd in alle gedeelten van Denemarken rondtereizen.

Artikel 3.

De steden en havens van Hakodate, Kanagawa en Nagasaki zullen, van den dag af dat dit traktaat in werking treedt, voor de onderdanen en den handel van Denemarken zijn opengesteld.

In de voorgaande steden en havens zullen Deensche onderdanen voortdurend kunnen wonen.

Zij zullen het regt hebben er grond te huren en huizen

Han skal desuden have Ret til at udnævne Consuler eller Consular-Embedsmænd i de Havne og Stæder, der ville blive aabnede for den Danske Handel.

Den diplomatiske Agent saavelsom General-Consulen, der ere udnævnte af Hans Majestæt Kongen af Danmark, skulle have Ret til at reise frit og uhindret i alle Dele af det Japanesiske Keiserrige.

Hans Majestæt Taikunen af Japan kan, naar Han finder for godt, udnævne en diplomatisk Agent ved Hoffet i Kjøbenhavn og Consuler og Consular-Embedsmænd i de Danske Havne.

Japans diplomatiske Agent og General-Consul skulle have Ret til at reise frit og uhindret i alle Dele af Danmark.

Artikel 3.

Stæderne og Havnene Hakodate, Kanagawa og Nagasaki ville blive aabnede for Danmarks Undersaatter og Handel fra den Dag, denne Traktat træder i Kraft.

Danske Undersaatter kunne tage fast Bopæl i de fornævnte Stæder og Havne.

De skulle have Ret til der at leie Grundstykker og kjøbe Huse,

te koopen, en zij zullen er woon- en pakhuizen mogen oprigten. Maar geene fortificatien of vestingwerken zullen, onder voorwendsel van woon- of pakhuizen te bouwen, door hen worden opgerigt, en ten einde zich de getrouwe uitvoering dezer bepaling te verzekeren, zullen de bevoegde Japansche autoriteiten het regt hebben, opgerigt, veranderd of hersteld wordende gebouwen van tijd tot tijd natezien.

De plaats die Deensche onderdanen zullen bewonen en waarop zij hunne gebouwen kunnen oprigten, zal door de Deensche Consulaire Beambten in verband met de bevoegde Japansche plaatselijke autoriteiten worden aangewezen, en de haven-reglementen zullen op dezelfde wijze worden vastgesteld, en indien de Japansche overheden en de Deensche Consulaire Beambten niet daaromtrent overeen kunnen komen, yal de zaak aan den Diplomatieken Agent van Denemarken en de Japansche Regering ter beschikking worden verwezen.

De Japanners zullen om de plaats waar Deensche onderdanen zullen verblijf houden geen muur, schutting of poort, noch eenige andere afsluiting oprigten, die den vrijen in- of uitgang dezer plaats mogt verhinderen.

Het zal aan Deensche onderdanen geoorloofd zijn zich binnen de volgende grenzen vrij te bewegen:

---

saavelsom til at opføre Boliger og Magasiner. Men de maae ikke, under Paaskud af at ville bygge Boliger og Pakhuse, opføre nogen Fæstning eller befæstet Plads, og for at forvisse sig om, at denne Bestemmelse bliver nøie overholdt, skulle de vedkommende Japanesiske Myndigheder have Ret til fra Tid til anden at føre Tilsyn med enhver Bygning, som bliver opført, forandret eller istandsat.

Den Grund, som Danske Undersaatter skulle besidde, og paa hvilken de kunne opføre deres Boliger, skal anvises af de Danske Consular-Embedsmænd i Forening med de vedkommende stedlige Japanesiske Myndigheder; paa samme Maade skulle Havne-Reglementerne fastsættes; men dersom de Danske Consular-Embedsmænd og de Japanesiske Øvrigheder ikke kunne blive enige i saa Henseende, skal Sagen henvises til Afgjørelse af Danmarks diplomatiske Agent i Forbindelse med den Japanesiske Regjering.

Omkring de Steder, hvor Danske Undersaatter ere bosatte, maae Japaneserne ikke opføre eller anbringe nogen Mur, noget Plankeværk eller noget Lukke eller hvilkensomhelst anden Forhindring, som kunde vanskeliggjøre den frie Udgang fra disse Steder eller den frie Indgang til samme.

Det skal være Danske Undersaatter tilladt frit at bevæge sig indenfor de nedenfor angivne Grændser:

Te Kanagawa tot de rivier Logo (die zich tusschen Kawasaki en Sinagawa met de baai van Yedo vereenigt), en tien Ri in iedere andere rigting.

Te Hakodate tien Ri in iedere rigting.

De afstanden zullen gemeten worden overland van de Gojosio of het stadhuis van ieder der voorgaande havens.

Een ri is gelijk drie duizend negen honderd tien (3,910) Fransche mètres.

Te Nagasaki zullen Deensche onderdanen in ieder gedeelte van het in deszelfs omstreken gelegen keizerlijk territoir kunnen gaan.

Artikel 4.

De zich in Japan ophoudende Deenen zullen het regt van vrije godsdienst-oefening hebben. Tot dat einde zullen zij op den voor hunne verblijfsplaats bestemden grond, gebouwen tot het uitoefenen hunner godsdienstige gebruiken kunnen oprigten.

Artikel 5.

Alle regt van eigendom of persoon betreffende geschillen, die tusschen de in Japan zich ophoudende Deenen mogten voorvallen, zullen aan de beslissing van de in Japan geconstitueerde Deensche overheden onderworpen zijn.

---

fra Kanagawa til Floden Logo, (som falder i Yeddo-Bugten mellem Kawasaki og Sinagawa) og i enhver anden Retning indtil en Afstand af ti Ri;

fra Hakodate indtil en Afstand af ti Ri i alle Retninger.

Afstandene skulle udmaales over Land fra Gojosio'et eller Raadhuset i enhver af de ovennævnte Stæder.

En Ri er lig med 3910 Franske Metrer.

Fra Nagasaki kunne Danske Undersaatter reise frit omkring paa det omliggende keiserlige Territorium.

Artikel 4.

Danske Undersaatter i Japan skulle have Ret til fri Religionsøvelse. I dette Øiemed kunne de paa det til deres Bosættelse bestemte Grundstykke opføre Bygninger til Udøvelsen af deres Gudsdyrkelse.

Artikel 5.

Alle Tvistigheder, som maatte opstaae mellem Danske i Japan bosatte Undersaatter om Eiendomsrettigheder eller personlige Rettigheder, skulle være de Danske, i Japan ansatte Myndigheders Jurisdiction undergivne.

Een Deensch onderdaan die reden heeft zich over een Japanner te beklagen, moet zich naar het Consulaat begeven en zijne grieven opgeven. De Consul zal den aard der zaak onderzoeken en zijn best doen dezelve vriendschappelijk te beschikken.

Op dezelfde wijze, indien een Japanner reden heeft, zich over een Deensch onderdaan te beklagen, zal de Consul evenzeer naar zijn beklag luisteren en trachten hetzelve op eene vriendschappelijke wijze te beschikken.

Zouden er geschillen ontstaan van zoodanigen aard, dat de Consul dezelve niet vriendschappelijk kan schikken, dan zal hij den bijstand der Japansche overheden inroepen, ten einde den aard der zaak gezamenlijk te onderzoeken en daarvan een billijke beslissing te geven.

Indien een Japanner met eenen Deen aangegane schuld niet mogt afdoen of zich op eene bedriegelijke wijze zoek mogt maken, zullen de bevoegde Japansche autoriteiten alles doen wat in hunne magt is, om hem voor het geregt te brengen en de betaling der schuld van hem te bekomen.

En indien een Deen zich op eene bedriegelijke wijze zoek mogt maken en zijne schulden aan Japanners niet betaalt, zullen de Deensche autoriteiten alles doen wat in

---

Enhver Dansk Undersaat, som maatte have Anledning til at besvære sig over en Japaneser, skal henvende sig til Consulatet og for samme fremføre sin Klage. Consulen skal da undersøge, hvorvidt den er grundet, og bestræbe sig for at forlige Sagen i Mindelighed.

Ligeledes skal Consulen, naar en Japaneser maatte have Anledning til at klage over en Dansk Undersaat, med Velvillie høre paa hans Besværing og søge at forlige Sagen i Mindelighed.

Dersom der opstaaer Stridigheder, som Consulen ikke paa denne Maade kan bilægge, skal han henvende sig til de Japanesiske Myndigheder for i Forening med disse at undersøge Sagen og afgjøre den efter Billighed.

Dersom en Japaneser ikke betaler en Dansk Undersaat, hvad han er ham skyldig, eller dersom han i svigagtig Hensigt skjuler sig, skulle de vedkommende Japanesiske Myndigheder gjøre Alt, hvad der staaer i deres Magt, for at bringe ham ind for Domstolene og tilpligte ham at betale Gjælden.

Og dersom en Dansk Undersaat i svigagtig Hensigt skjuler sig eller undlader at betale en Japaneser sin Gjæld, skulle ligeledes de Danske Myndigheder gjøre Alt, hvad der staaer i deres Magt, for at

hunne magt is, om den schuldige voor het geregt te brengen, en hem tot de betaling der schuld te verpligten.

De Deensche nock de Japansche autoriteiten zullen niet voor de betaling van door Deensche of Japansche onderdanen aangegane schulden verantwoordelijk zijn.

Artikel 6.

Japansche onderdanen, die schuldig mogten zijn aan eenig misdadig bedrijf tegen Deensche onderdanen, zullen door de Japansche overheden worden gevat en gestraft volgens de wetten van Japan.

Deensche onderdanen, die eenige misdaad mogten begaan tegen Japansche onderdanen of de onderdanen of burgers van eenig ander land, zullen te regt staan voor en gestraft worden door den Deenschen Consul of eenig ander daartoe gemagtigd publiek beambte of Deensche geregtshoven volgens de wetten van Denemarken.

Het regt zal aan beide kanten met regtvaardigheid en onpartijdigheid worden uietgeoefend.

Artikel 7.

Alle vorderingen voor geldstraffen of verbeurdverklaringen voor schending van dit traktaat of van het hierbijgaande

---

bringe Skyldneren ind for Domstolene og tilpligte ham at betale Gjælden.

Hverken de Danske eller de Japanesiske Myndigheder skulle være ansvarlige for Betalingen af den af Danske eller Japanesiske Undersaatter stiftede Gjæld.

Artikel 6.

Japanesiske Undersaatter, som maatte gjøre sig skyldige i nogen forbrydersk Handling imod Danske Undersaatter, skulle anholdes af de Japanesiske Øvrigheder og straffes efter Japans Love.

Danske Undersaatter, som maatte gjøre sig skyldige i Forbrydelser imod Japanesiske Undersaatter eller imod andre Staters Undersaatter eller Borgere, skulle drages til Ansvar for den Danske Consul eller en anden competent offentlig Embedsmand eller for de Danske Domstole og skulle straffes efter Danmarks Love.

Fra begge Sider skal Retten pleies med Retfærdighed og Upartiskhed.

Artikel 7.

Alle Fordringer, der gaae ud paa Bøder og Confiskationer, som maatte være forskyldte ved Overtrædelser af de Bestemmelser, som

handelsreglement zullen ter geregtelijke vervolging voor de Deensche Consulaire Beambten gebragt worden, en al de door deze laatste toegekende geldstraffen of verbeurdverklaringen zullen aan de Japansche Regering behooren.

Artikel 8.

In alle den handel te openen havens van Japan zal het aan Deensche onderdanen vrij staan, om uit het Deensche gebied, of uit vreemde havens, alle soorten van koopwaren, die geen contrabande zijn, intevoeren en te verkoopen, als ook te koopen en naar Deensche havens of naar andere vreemde havens uittevoeren. Zij zullen slechts de regten, zooals dezelve in de bij het tegenwoordige traktaat gevoegde tarief vervat zijn, betalen en vrij van alle andere uitgaven zijn.

Deensche onderdanen zullen alle soorten van artikelen van de Japanners koopen en aan hen verkoopen kunnen, zonder de tusschenkomst van eenig Japansche ambtenaar bij het koopen of verkoopen, noch bij de betaling of ontvangst van den koopprijs.

Het zal aan alle Japanners veroorloofd zijn alle soorten van artikelen van Deensche onderdanen te koopen, en het door hen gekochte te behouden en te gebruiken of weder te verkoopen.

---

denne Tractat eller de samme vedføiede Handels-Reglementer indeholde, skulle retslig afgjøres af de Danske Consular-Embedsmænd. Bøder og Confiskationer, som disse maatte paalægge, skulle tilfalde den Japanesiske Regjering.

Artikel 8.

I alle Japanesiske Havne, der ere aabnede for Handelen, skulle Danske Undersaatter have Ret til fra Danmark eller fra fremmede Havne at indføre og sælge alle Slags Varer, som ikke ere Contrabande; de ere ligeledes berettigede til i disse Havne at kjøbe og derfra at udføre saadanne Varer til Danske eller andre Landes Havne. De skulle ikke betale andre Afgifter end dem, der ere fastsatte i den, nærværende Tractat vedføiede Tarif, og være frie for alle andre Udgifter.

Danske Undersaatter kunne kjøbe af Japaneserne og sælge til dem alle Slags Gjenstande uden nogen Japanesisk Embedsmands Mellemkomst enten ved selve Kjøbet og Salget eller ved Erlæggelsen og Modtagelsen af Kjøbesummen.

Det skal være alle Japanesere tilladt at kjøbe af Danske Undersaatter alle Slags Ting og efter Godtbefindende at beholde og bruge dem eller atter at sælge dem til Andre.

Artikel 9.

De Japansche Regering zal de in Japan zich ophoudende Deenen niet verhinderen Japanners in dienst te nemen en dezelve tot iedere niet door de wetten verbodene bezigheid te gebruiken.

Artikel 10.

Het bij het tegenwoordige traktaat gevoegde handelsreglement zal als een integrerend deel van dit traktaat, en derhalve als verbindend, voor de hooge contracterende Partijen worden beschouwd.

De Deensche Diplomatieke Agent in Japan zal in verband en in overeenstemming met zulke beambten, als tot dat einde door de Japansche Regering mogten worden aangeduid, het regt hebben, voor alle den handel opengestelde havens die regulatien uittevaardigen, welke noodig en voegzaam zijn, om et doel van het hierbij gevoegde handelsreglement ten uitvoer te brengen.

Artikel 11.

De Japansche overheden zullen in iedere haven zulke maatregelen nemen, als zij tot wering van sluikhandel en contrabande het voegzaamst oordeelen.

Artikel 9.

Den Japanesiske Regjering vil ikke lægge nogen Hindring i Veien for, at Danske i Japan bosatte Undersaatter kunne tage Japanesere i deres Tjeneste og benytte dem til enhver Beskjæftigelse, som Lovene ikke forbyde.

Artikel 10.

De Handelsreglementer, som ere vedføiede denne Tractat, skulle ansees som udgjørende en integrerende Deel af samme, og de skulle som Følge heraf ligeledes være forbindende for de høie contraherende Parter.

Den Danske diplomatiske Agent i Japan skal i Forening med de Embedsmænd, som i dette Øiemed maatte blive beskikkede af den Japanesiske Regjering, have Myndighed til i alle for Handelen aabnede Havne at fastsætte de Anordninger, som maatte være nødvendige til Iværksættelsen af de vedføiede Handelsreglementer.

Artikel 11.

Til Forebyggelse af Smugleri og Toldsvig skulle de Japanesiske Øvrigheder i hver Havn træffe de Foranstaltninger, som maatte forekomme dem de meest hensigtsmæssige.

Artikel 12.

Wanneer een Deensch schip op de hoogte van een der opengestelde havens van Japan aankomt, zal het vrij zijn een loods te nemen, ten einde in de haven gebragt te worden.

Gelijker wijze zal het na alle wettige schulden en regten te hebben afgedaan en gereed zijnde te vertrekken, een loods kunnen nemen, ten einde uit de haven gebragt te worden.

Artikel 13.

Deensche kooplieden zullen, wanneer zij in eene opengestelde haven van Japan koopwaren hebben ingevoerd en de daaropstaande regten betaald, het regt hebben van de Japansche tolautoriteiten een certificaat voor de gedane betaling dier regten te verlangen, en dit certificaat zal hun de vrijheid geven de genoemde koopwaren weder uit en in eene andere opengestelde haven van Japan te voeren, zonder dat zij daarvoor eenige andere regten hoegenaamd behoeven te betalen.

Artikel 14.

Alle door de Deensche onderdanen in een der opengestelde havens van Japan ingevoerde en de, bij dit traktaat vastgestelde, regten betaald hebbende goederen zullen door

---

Artikel 12.

Det skal staae ethvert Dansk Skib, som ankommer til en af Japans aabnede Havne, frit for at tage Lods for at blive bragt ind i Havnen.

Og ligeledes skal Skibet, naar det har erlagt de Gebyrer og Afgifter, som lovligen kunne afkræves det, og det er seilfærdigt, kunne tage Lods for at blive bragt ud af Havnen.

Artikel 13.

Danske Kjøbmænd, som have indført Varer i en af Japans aabnede Havne og betalt de paa dem hvilende Afgifter, kunne af de Japanesiske Toldembedsmænd forlange et Beviis for, at Betalingen har fundet Sted, og dette Beviis skal da medføre Ret for dem til atter at udføre disse Varer og til at indføre dem i en anden af de aabnede Japanesiske Havne uden der at betale nogensomhelst Tillægsafgift.

Artikel 14.

De af Danske Undersaatter i en af Japans aabnede Havne indførte Varer, for hvilke der er betalt de ved denne Traktat fastsatte Afgifter, kunne af Japanesere føres til alle Keiserrigets Dele, uden at der af

de Japanners naar alle gedeelten van het keizerrijk kunnen worden vervoerd, zonder dat daarop eenige belasting of doorvoer regt hoegenaamd betaalt behoeft te worden.

Artikel 15.

Alle vreemde munt zal in Japan gangbaar zijn en evenveel gelden als een gelijk gewigt Japansche munt van dezelfde soort.

Deenen en Japanners kunnen bij het maken van betaling aan elkander, naar het hun goedt dunkt, vreemde of Japansche munten gebruiken.

Alle soorten van munten (Japansche koperen munt uitgezonderd) en vreemd ongemunt goud en zilver mogen van Japan worden uitgevoerd.

Artikel 16.

Indien de Japansche tolbeambten met de waarde, die door kooplieden voor eenige hunner koopwaren is aangegeven, niet overeenkomen, zal het hun vrij staan deze koopwaren zelf te schatten, en aantebieden dezelve voor de door hen vastgestelde waardering te koopen.

Bij weigering van den eigenaar om het aanbod aantenemen, zal hij de regten volgens de schatting der Japansche tolbeambten betalen.

Varerne skal erlægges nogen Transitafgift eller hvilkensomhelst anden Afgift.

Artikel 15.

Enhver fremmed Mynt skal være gangbar i Japan og gjælde ligesaameget som en Japanesisk Mynt af samme Vægt og af samme Metal.

Danske og Japanesere kunne frit betjene sig af fremmed eller Japanesisk Mynt i alle Betalinger, som de maatte have at erlægge til hinanden.

Alle Slags Mynt (med Undtagelse af den Japanesiske Kobbermynt) kunne frit udføres af Japan, saavelsom ikke udmyntet fremmed Guld og Sølv.

Artikel 16.

Dersom de Japanesiske Toldembedsmænd maatte have Noget at indvende mod den Værdiansættelse, som Kjøbmændene opgive for nogle af deres Varer, skal det staae dem frit for selv at ansætte disse Varer til en Priis, for hvilken de tilbyde at ville kjøbe dem.

Dersom Eieren vægrer sig ved at modtage det ham saaledes gjorte Tilbud, skal han betale de Afgifter, som svare til de Japanesiske Toldembedsmænds Værdiansættelse.

Maar indien het aanbod wordt aangenomen, zal hem de aangebodene waarde dadelijk en zonder aftrekking van rabat of disconto betaald worden.

Artikel 17.

Indien een Deensch schip mogt schipbreuk lijden of op de kusten van het keizerrijk Japan stranden, of genoodzaakt mogt zijn in eene binnen het keizerlijk territoir gelegene haven toevlugt te zoeken, zullen de bevoegde Japansche autoriteiten, onmiddelijk na de kennisname van dien, aan het schip alle mogelijke bijstand verleenen. De aan boord van hetzelve zijnde personen zullen welwillend behandeld en des noodig met de middelen worden voorzien, om zich naar de plaats van het naastbijgelegen Deensch Consulaat te begeven.

Artikel 18.

Alle soorten van voorraad voor Deensche oorlogschepen zullen in Kanagawa, Hakodate en Nagasaki geland en in, onder de bewaring van Deensche ambtenaren staande, pakhuizen geborgen kunnen worden, zonder dat daarvoor regten behoeven te worden betaald, maar zoo eenige zulke voorraad aan de Japanners of vreemdelingen verkocht worde, zal de inkooper de daarop bepaalde regten aan de Japansche autoriteiten betalen.

Hvis han derimod modtager Tilbudet, skal den tilbudne Priis strax udbetales Kjøbmanden uden nogen Disconto eller Afkortning.

Artikel 17.

Dersom et Dansk Skib maatte lide Skibbrud eller strande paa Keiserriget Japans Kyster eller blive nødt til at søge Tilflugt i en Havn paa det Keiserlige Territorium, skulle de vedkommende Japanesiske Myndigheder, saasnart de modtage Underretning herom, øieblikkelig yde dette Skib al mulig Hjælp. De ombordværende Personer skulle behandles med Velvillie og, om fornødent, sættes istand til at begive sig til det nærmeste Danske Consulat.

Artikel 18.

Alle Slags Skibsfornødenheder til Danske Orlogsskibe kunne losses i Kanagawa, Hakodate og Nagasaki og der oplægges under Danske Embedsmænds Bevogtning uden at have at betale nogen Afgift; men dersom nogle af disse Artikler maatte blive solgte til Japanesere eller Fremmede, skal Kjøberen til de Japanesiske Myndigheder erlægge de Afgifter, som ellers paahvile Varerne.

Artikel 19.

Het is bij dezen uitdrukkelijk vastgesteld dat de Koninklijk Deensche Regering en hare onderdanen van den dag af dat het tegenwoordige traktaat in werking treedt, zonder verder oponthoud, alle regten, vrijheden en voordeelen zullen genieten, die door Zijne Majesteit den Taikoen van Japan aan de Regering en onderdanen van eenige andere Natie zijn verleend geworden of in het vervolg mogten worden verleend.

Artikel 20.

Het is overeengekomen, dat de hooge contracterende Partijen van den 1[en] Julij 1872 af de herziening van dit traktaat zullen kunnen voorstellen, ten einde daarin zulke veranderingen of verbeteringen te maken, als door de ondervinding noodzakelijk mogten worden bevonden. Echter moet zulk een voorstel minstens een jaar te voren worden kennis gegeven.

Artikel 21.

Alle officielle mededeelingen van den Deenschen Diplomatieken Agent of van de Consulaire Beambten aan de Japansche autoriteiten zullen in de Fransche taal geschreven worden. Ten einde echter het doen van zaken zooveel mogelijk

---

Artikel 19.

Det er udtrykkelig vedtaget, at Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering og Undersaatter fra den Dag af at regne, da denne Tractat træder i Kraft, uden videre skulle have fri Nydelse af alle de Rettigheder, Begunstigelser og Fordele, som af Hans Majestæt Taikunen af Japan ere eller herefter maatte blive indrømmede nogen anden Nations Regjering eller Undersaatter.

Artikel 20.

Man er kommen overeens om, at de høie contraherende Parter efter den 1ste Juli 1872 kunne foreslaae en Revision af denne Tractat for i den at indføre saadanne Forandringer og Forbedringer, som ved Erfaringen maatte være befundne nødvendige. Et saadant Forslag skal dog være anmeldt i det Mindste et Aar i Forveien.

Artikel 21.

Alle officielle Meddelelser fra Danmarks diplomatiske Agent og Consular-Embedsmænd til de Japanesiske Myndigheder skulle være affattede paa Fransk. For imidlertid at befordre en hurtig Forretningsgang skulle

te vergemakkelijken zullen deze mededeelingen, gedurende vijf jaren van den tijd af dat dit traktaat in werking zal treden, door eene Hollandsche of Japansche vertaling vergezeld zijn.

Artikel 22.

Het tegenwoordige traktaat is tweevoudig in de Japansche en Hollandsche talen opgemaakt. Al deze afschriften hebben denzelfden zin en dezelfde beduiding, maar de Hollandsche zal als de oorspronkelijke tekst des traktaats worden beschouwd, zoodat, wanneer zich ergens verschillende uitlegging van den Japanschen en Hollandschen tekst mogt voordoen, het Hollandsche afschrift beslissend zal zijn.

Artikel 23.

Het tegenwoordige traktaat zal door Zijne Majesteit den Koning van Denemarken en door Zijne Majesteit den Taikoen van Japan, onder naam en yegel, worden geratificeerd, en de ratificatien zullen te Yedo worden uitgewisseld, zoodra het doenlijk zal zijn.*)

Dit traktaat treedt den 1en Julij 1867 in werking, kunnende de ratificatien voor of na dien dag uitdewisseld worden.

*) Ratificationerne bleve udvexlede i Yedo den 1ste October 1867.

---

disse Meddelelser i de første fem Aar, efterat nærværende Tractat er traadt i Kraft, være ledsagede af en Hollandsk eller Japanesisk Oversættelse.

Artikel 22.

Denne Tractat er udfærdiget i fire Exemplarer, af hvilke tvende ere affattede paa Japanesisk og de to andre paa Hollandsk. Begge Texter have den samme Betydning og Kraft, men den Hollandske Text skal dog ansees som Tractatens Original-Text, saaledes at, hvis den Hollandske og Japanesike Text maatte blive udlagte paa forskjellig Maade, skal den Hollandske Text være den afgjørende.

Artikel 23.

Denne Tractat skal med Haand og Segl ratificeres af Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Taikunen af Japan, og Ratificationerne skulle udvexles i Yeddo, saasnart som det er muligt.

Denne Tractat træder i Kraft den 1ste Juli 1867, hvad enten Ratificationerne blive udvexlede før eller efter denne Dag.

Ter oorkonde waarvan de respective Gevolmagtigden dit traktaat hebben ondergeteekend en hunne zegels daarop gesteld.

Gedaan te Yedo den twaalfden Januarij des jaars een-duizend acht honderd zeven en zestig, overeenstemmende, in de Japansche tijdrekening, met den zevenden dag der twaalfde maand van het tweede jaar van Kai-ou (Tora).

D. de Graeff van Polsbroek.
Sibata Hioega no Kami.
Koerimoto Aki no Kami.
Okoebo Tatewaki.

Reglementer, efter hvilke den Danske Handel i Japan skal drives.

Eerste Regulatie.

Binnen acht en veertig (48) uren (zondagen uitgezonderd) na de aankomst van een Deensch schip in eene der voor den Deenschen handel geopende Japansche havens zal de kapitein of de gezagvoerder aan de overheden van het Japansche tolkantoor den ontvangtsbrief van den Deenschen Consul vertoonen vermeldende, dat hij alle scheepspapieren,

---

Til Bekræftelse heraf have de respective Befuldmægtigede underskrevet denne Tractat og paatrykt samme deres Segl.

Skeet i Yeddo den tolvte Januar Aar Eet Tusind Otte Hundrede og Syv og Tresindstyve, der svarer til den syvende Dag i den tolvte Maaned i det andet Aar af Kei-ou (Tora) efter Japanesisk Tidsregning.

D. de Graeff van Polsbroek.
Sibata Hioega no Kami.
Koerimoto Aki no Kami.
Okoebo Tatewaki.

Første Reglement.

Inden 48 Timer (Søndagen undtagen) efter et Dansk Skibs Ankomst til en af de for den Danske Handel aabnede Japanesiske Havne skal dets Capitain eller Fører aflevere til det Japanesiske Toldvæsen den Danske Consuls Tilstaaelse for, at alle Skibspapirer, Conossementer osv. ere blevne deponerede i det Danske Consulat. Han skal derhos

de connossementen van het schip enz. bij het Deensche Consulaat heeft gedeponeerd; hij zal alsdan eene aangifte van zijn schip maken, door een geschreven papier intedienen, vermeldende den naam van het schip en den naam van de haven, waar het van daan komt, de tonnemaat, den naam des kapiteins of gezagvoerders, de namen des passagiers (zoo er zijn) en het getal der bemanning daarvan, welk papier door den kapitein of gezagvoerder zal worden gecertificeerd te zijn eene ware opgave, en door hem zal worden onderteekend; hij zal terzelfder tijd een geschreven manifest zijner lading deponeren, opgevende de merken en nommers der pakken en den inhoud daarvan, zooals zij in zijne connossementen beschreven zijn, met de namen der persoon of personen aan wien zij zijn geconsigneerd.

Eene lijst des scheepvoorraads zal bij het manifest worden gevoegd. De kapitein of gezagvoerder zal het manifest certificeren te zijn eene ware opgave der gansche lading en voorraad aan boord van het schip en dit met zijn naam onderteekenen.

Mogt er in het manifest eenige dwaling ontdekt worden, dan kan zij binnen vier en twintig (24) uren (zondagen uitgezonderd), zonder de betaling van eenige boete, worden verbeterd, maar voor eenige na dien tijd gemaakte verandering of latere aangifte tot het manifest zal eene boete van acht

---

anmelde sit Skib ved en skriftlig Erklæring, indeholdende Navnet paa Skibet og den Havn, hvorfra det kommer, dets Drægtighed, Navnet paa dets Capitain eller Fører, Passagerernes Navne, om saadanne findes ombord, samt Antallet af de til Besætningen henhørende Personer; denne Anmeldelses Overeensstemmelse med Sandheden skal bekræftes af Capitainen eller Føreren med hans Navns Underskrift. Samtidig dermed skal han deponere et skrevet Manifest over sin Ladning med Angivelse af Mærkerne paa og Antallet af de Collier, hvoraf den bestaaer, deres Indhold, saaledes som det er angivet i Conossementerne, samt Navnet paa den eller de Personer, til hvem Collierne ere adresserede.

En Liste over Skibets Provisioner skal vedføies Manifestet. Capitainen eller Føreren skal med sit Navns Underskrift bevidne, at dette Manifest indeholder en nøiagtig Angivelse af hele Skibets Ladning og af alle dets Provisioner.

Hvis der maatte opdages nogen Feil i Manifestet, kan den rettes inden 24 Timer (Søndagen undtagen) uden Erlæggelse af nogen Bøde; men dersom Forandringer eller Tilføielser i Manifestet først finde Sted

en twintig Deensche Rijksbankdaalders zes en zestig skillings (vijftien dollars) betaald worden.

Al de niet in het manifest aangegevene goederen zullen, wanneer zij geland zijn, dubbele regten betalen.

De kapitein of gezagvoerder, die verzuimen zal zijn schip bij het Japansche tolkantoor inteklaren binnen den door deze regulatie voorschreven tijd, zal eene boete van een honderd veertien Deensche Rijksbankdaalders twee en zeventig skillings (zestig dollars) betalen voor iederen dag hij aldus verzuimen zal zijn schip inteklaren.

Tweede Regulatie.

De Japansche Regering zal het regt hebben, aan boord van ieder schip in hare havens (oorlogsschepen uitgezonderd) tolbeambten te plaatsen.

Alle tolbeambten zullen beleefdelijk worden behandeld en zulk redelijk gerief, als het schip oplevert, zal hen worden verstrekt.

Tusschen de uren van zons onder- en opgang zullen geene goederen uit de schepen gelost worden, behalve op bijzonder verlof van de overheden van het tolkantoor, en de luiken en alle andere plaatsen van toegang tot dat ge-

---

efter Udløbet af dette Tidsrum, skal der erlægges en Bøde af otte og tyve Rigsdaler og sex og tresindstyve Skilling D. R. (15 Dollars).

Af alle Varer, som ikke ere angivne i Manifestet, skal der ved deres Losning betales dobbelt Told.

Den Capitain eller Fører, der maatte forsømme inden den ved dette Reglement fastsatte Frist at anmelde sit Skib for det Japanesiske Toldvæsen, skal erlægge en Bøde af hundrede og fjorten Rigsdaler og to og halvfjerdsindstyve Skilling D. R. (60 Dollars) for hver Dag, han har forsømt at afgive Anmeldelsen.

Andet Reglement.

Den Japanesiske Regjering skal have Ret til at sende Toldembedsmænd ombord paa ethvert i dens Havne indkommet Skib (Orlogsskibe undtagne).

Alle Toldembedsmænd skulle behandles med Opmærksomhed, og alle mulige Lettelser skulle ydes dem.

Fra Solens Nedgang til dens Opgang maae ingen Varer losses uden særlig Tilladelse fra Toldembedsmændene, og Lugerne og alle andre Aabninger i Skibet, der føre til Lasten, ville fra Solens Nedgang

deelte van het schip, waar de lading geborgen is, mogen tusschen de uren van zons onder- en opgang door Japansche ambtenaren verzekerd zijn, door dezelve met zegels, sloten of andere middelen van vastmaking te voorzien, en indien iemand zonder behoorlijk verlof eenigen aldus verzekerden toegang mogt openen, of eenig zegel, slot of ander middel van vastmaking, waarmede dezelve door de Japansche tolbeambten voorzien is, mogt breken of wegnemen, zoo zal elk aldus overtredend persoon eene boete van een honderd veertien Deensche Rijksbankdaalders twee en zeventig skillings (zestig dollars) voor iedere overtreding betalen.

Goederen, die gelost zullen worden of beproefd om gelost te worden uit een schip, zonder dat daarvan de behoorlijke aangifte bij het Japansche tolkantoor is gedaan, als bij deze hieronder bepaald, zullen onderhevig zijn aan vatting en verbeurdverklaring.

Pakken goederen opgemaakt met het oogmerk om de staatsinkomsten van Japan te benadeelen, door daarin artikelen van waarde, die niet in de factuur zijn opgegeven, te verbergen, zullen verbeurdverklaard zijn.

Indien Deensche schepen goederen zullen smokkelen of beproeven te smokkelen in eenige der niet geopende havens van Japan, zullen alle zoodanige goederen aan de Japansche Regering verbeurdverklaard zijn, en het schip zal eene boete

---

til dens Opgang være at tage under de Japanesiske Embedsmænds Forvaring ved Anbringelse af Segl, Laase eller andet Lukke, og skulde Nogen uden Tilladelse aabne en af de saaledes tillukkede Luger eller bryde Seglene, Laasene, eller hvad andet Lukke de Japanesiske Toldembedsmænd maatte have anbragt, skal han erlægge en Bøde af hundrede og fjorten Rigsdaler og to og halvfjerdsindstyve Skilling D. R. (60 Dollars) for hver Gang, han har forseet sig.

Varer, som maatte blive lossede, eller som man maatte forsøge at losse, uden at de ere blevne behørig anmeldte for det Japanesiske Toldvæsen i Overeensstemmelse med den nedenfor givne Forskrift, ville være at beslaglægge og confiskere.

De Collier, ved hvilke man har havt til Hensigt at besvige den Japanesiske Statskasse, idet man i dem har skjult Gjenstande af Værdi, der ikke ere opgivne i Facturaen, ville være at confiskere.

Skulde Danske Skibe indsmugle Varer eller forsøge paa at indsmugle Varer i de Japanesiske Havne, der ikke ere aabnede, ville disse Varer være at confiskere til Fordeel for den Japanesiske Regjering, og

van een duizend negen honderd twaalf Deensche Rijksbankdaalders acht en veertig skillings (een duizend dollars) voor iedere overtreding betalen.

Herstelling benoodigde schepen mogen tot dat einde hunne lading landen, zonder regten te betalen. Alle aldus gelande goederen zullen onder de bewaring der Japansche overheden blijven, en alle billijke kosten voor de pakhuishuur, arbeid en opzigt zullen daarvoor worden betaald; maar indien eenig gedeelte van zulke lading verkocht wordt, zullen de bepaalde regten op het zoo verkochte gedeelte worden betaald.

Lading mag zonder regten te betalen naar een ander schip in dezelfde haven worden overgescheept; maar alle overschepingen zullen onder opzigt van Japansche ambtenaren geschieden, en nadat aan de overheden van het tolkantoor voldoende proef is verstrekt van den zuiveren aard der verrigting, alsmede onder een verlofbrief tot dat einde door zoodanige overheden te worden afgegeven.

Daar de invoer van opium verboden is, kan van ieder naar Japan ten handel komend Deenscb schip, dat meer dan drie katties gewigt van opium aan boord heeft, het overwigt door de Japansche overheden worden gevat en vernield, en iedere persoon of personen, die opium smokkelen of beproeven te smokkelen, zullen aan het betalen

---

Skibet skal erlægge en Bøde af nittenhundrede og tolv Rigsdaler og otte og fyrretyve Skilling D. R. (1000 Dollars) for hver Overtrædelse.

De Skibe, der maatte trænge til at istandsættes, kunne i dette Øiemed losse deres Ladning, uden at der af samme bliver at svare nogen Toldafgift. Alle saaledes lossede Varer skulle sættes under de Japanesiske Myndigheders Forvaring, og alle i den Anledning afholdte billige Udgifter til Pakhuusleie, Arbeidsløn og Bevogtning ville være at godtgjøre; men skulde en Deel af denne Ladning blive solgt, bliver den fastsatte Told at erlægge af den saaledes afhændede Deel.

Ladninger kunne uden Erlæggelse af nogen Afgift overføres i et andet Skib, der ligger for Anker i samme Havn; men al Omladning skal skee under de Japanesiske Embedsmænds Tilsyn, efterat Toldvæsenet har overbeviist sig om, at Omladningen skeer i god Tro, og derfor har givet skriftlig Tilladelse til dens Foretagelse.

Da Indførsel af Opium er forbuden, kunne de Japanesiske Myndigheder, naar et Dansk Skib, der ankommer til Japan for at drive Handel, har mere end tre Kattier Opium ombord, beslaglægge og til-

eener boete van acht en twintig Deensche Rijksbankdaalders zes en zestig skillings (vijftien dollars) voor ieder kattie opium, zoo gesmokkeld of beproefd te worden gesmokkeld, onderhevig zijn.

Derde Regulatie.

De eigenaar van, of de persoon aan wien goederen geconsigneerd zijn, die dezelve wenscht te landen, zal eene aangifte daarvan bij het Japansche tolkantoor indienen. Deze aangifte zal schriffelijk zijn, vermeldende den naam van den persoon, die de aangifte maakt, en den naam van het schip waarmede de goederen zijn ingevoerd, en de merken, nommers, pakken en den inhoud daarvan met de waarde van ieder pak afzonderlijk in een beloop daarop gesteld, en het gezamenlijk bedrag van al de in de aangifte bevatte goederen zal aan den voet der aangifte worden geplaatst.

In iedere aangifte zal de eigenaar of de persoon, aan wien de goederen geconsigneerd zijn, schriftelijk certificeren, dat de aangifte alsdan aangeboden de wezenlijke prijs der goederen vertoont, en dat niets, waardoor de Japansche regten zouden benadeeld worden, achterhouden is, en de eigenaar of de persoon, aan wien de goederen geconsigneerd zijn, zal zoodanig certificaat met zijn naam onderteekenen.

---

intetgjøre det Qvantum Opium, som udover denne Vægt findes i Skibet, og den eller de, der indsmugle Opium eller forsøge derpaa, skulle erlægge en Bøde af otte og tyve Rigsdaler og sex og tresindstyve Skilling D. R. (15 Dollars) for hver Kattie Opium, der er indsmuglet eller gjort Forsøg paa at indsmugle.

Tredie Reglement.

Varernes Eier eller Consignatarius skal, naar han vil udlosse dem, derom gjøre Anmeldelse for det Japanesiske Toldvæsen. Denne Anmeldelse skal skee skriftlig og indeholde Navnet paa den Person, der indfører Varerne, samt paa Skibet, ombord paa hvilket de findes, saavelsom en Angivelse af Colliernes Mærker og Numre, af Indholdet og Værdien af hver enkelt Colli, samt til Slutningen det samlede Beløb af alle de indførte Varers Værdi.

Paa enhver Anmeldelse skal Eieren eller Consignatarius skriftlig med sit Navns Underskrift bevidne, at den angiver Varernes virkelige Værdi, og at Intet er fortiet for at besvige den Japanesiske Statskasse

De oorspronkelijke factuur of facturen van aldus aangegeven goederen zullen aan de overheden van het tolkantoor worden aangeboden, en tot dat zij de in de aangifte vermelde goederen onderzocht hebben in hun bezit blijven.

De Japansche beambten mogen eenige of alle aldus aangegeven pakken onderzoeken, en dezelve tot dat einde naar het tolkantoor voeren; maar zulk underzoek zal zonder onkosten voor den invoerder of beschadiging der goederen geschieden, en na onderzoek zullen de Japanners de goederen in hunne oorspronkelijke gesteldheid weder in de pakken doen (zoo ver als zulks doenbaar is), en zoodanig onderzoek zal zonder eenig onredelijk oponthoud plaats vinden.

Indien de eigenaar of invoerder ontdekt, dat zijne goederen op de invoerreis beschadigd zijn geworden, voor dat zoodanige goederen aan hem overhandigd zijn, kan hij de overheden van het tolkantoor van zoodanige schade kennis geven, en de beschadigde goederen laten schatten, door twee of meer deskundige en onpartijdige personen, welke na behoorlijk onderzoek een certificaat zullen maken, het schadebeloop van ieder afzonderlijk pak percents-gewijs opgevend, en dit met het merk en nommer daarvan beschrijvend, welk certificaat, in tegenwoordigheid der overheden van het tolkantoor, door de schatters zal worden onderteekend, en de

---

Den eller de originale Facturaer over de saaledes angivne Varer skulle forevises for Toldembedsmændene og forblive i deres Besiddelse, indtil de have undersøgt de i Anmeldelsen omhandlede Varer.

De Japanesiske Embedsmænd kunne undersøge en enkelt eller alle de saaledes anmeldte Collier og i det Øiemed lade dem bringe paa Toldboden; men denne Undersøgelse skal skee uden nogen Udgift for Importeuren, og uden at Varerne beskadiges, og efter Undersøgelsen skulle Japaneserne paany anbringe disse Varer i Collierne saavidt mulig i den Tilstand, hvori de oprindelig befandt sig. En saadan Undersøgelse skal foretages uden utilbørlig Tidsspilde.

Hvis nogen Eier eller Importeur opdager, at hans Varer under Overreisen ere blevne havarerede, forinden de ere blevne ham overleverede, kan han for Toldvæsenet angive det skete Havari, og de havarerede Varer ville da være at vurdere af to eller flere sagkyndige og uvillige Mænd, som efter behørig Undersøgelse skulle udstede en Bevidnelse om, med hvormange Procent Værdien af enhver Colli, denne betegnet med Mærke og Nummer, er bleven forringet ved Havariet; denne Bevidnelse skal undertegnes af de uvillige Mænd i Toldembeds-

invoerder mag het certificaat bij zijne aangifte voegen, en eene overeenkomende som daarvan aftrekken. Maar dit zal de overheden van het tolkantoor niet beletten, de goederen te schatten, als bepaald bij het zestiende artikel des traktaats, waar deze regulatien zijn bijgevoegd.

Na de betaling der regten zal de eigenaar een verlofbrief ontvangen, de overgave der goederen, of zij zich in het tolkantoor, of aan bord van het schip bevinden, aan hem magtigend.

Alle goederen, bestemd om uitgevoerd te worden, zullen, voor dat zij aan boord gebragt zijn, bij het Japansche tolkantoor worden angegeven. De aangifde zal schriftelijk zijn, en den naam van het schip waarin de goederen zullen worden uitgevoerd, met de merken en nommers der pakken, en de hoeveelheid, aard en waarde van derzelver inhoud vermelden.

De uitvoerder zal schriftelijk certificeren, dat de aangifte eene ware opgave is van alle de daarin bevatte goederen en dit met zijn naam onderteekenen.

Goederen, die, voordat zij bij het tolkantoor zijn aangegeven, aan boord van een schip zijn gebragt om uitgevoerd te worden, en alle pakken, die verboden artikelen inhouden, zullen aan de Japansche Regering verbeurdverklaard zijn.

---

mændenes Nærværelse, og Importeuren skal vedlægge den sin Anmeldelse, i hvilken han kan føre en forholdsmæssig Sum til Afkortning. Men denne Omstændighed skal ikke forhindre Toldvæsenet fra at vurdere disse Varer overeensstemmende med Artikel 16 i nærværende Tractat, til hvilken disse Reglementer ere Bilag.

Naar Toldafgifterne ere erlagte, faaer Eieren en skriftlig Bemyndigelse til atter at tage Varerne i Besiddelse, hvad enten de befinde sig paa Toldboden, eller de ikke have været bragte fraborde.

Alle til Udførsel bestemte Varer skulle, forinden de blive bragte ombord, anmeldes for det Japanesiske Toldvæsen. Anmeldelsen skal skee skriftlig og indeholde Navnet paa Skibet, i hvilket de skulle udføres, tilligemed en Opgivelse af Colliernes Mærker og Numre, samt af deres Antal, Beskaffenhed og Værdi.

Exporteuren skal skriftlig med sit Navns Underskrift bevidne, at hans Anmeldelse indeholder en sandfærdig Opgivelse af alle deri nævnte Varer.

Varer, som maatte blive indskibede til Udførsel, forinden de ere blevne anmeldte for Toldvæsenet, saavelsom alle de Collier, der indeholde forbudne Varer, ville være at confiskere til Fordeel for den Japanesiske Regjering.

Behoeften voor de schepen, voor hunne bemanning en passagiers, of de kleederen enz. van passagiers behoeven niet bij het tolkantoor aangegeven te worden.

Goederen die door Deensche Consulaire Beambten zijn verbeurdverklaard, zullen dadelijk aan de Japansche autoriteiten worden overgeleverd en het bedrag der, door de Deensche Consulaire Beambten, uitgesprokene boeten zal door dezelve ten spoedigste ingevorderd en aan de Japansche autoriteiten worden betaald.

Vierde Regulatie.

Schepen die uit wenschen te klaren, zullen vier en twintig (24) uren voorkennis bij het tolkantoor geven, en op het einde van dien tijd zullen zij regt op hunne uitklaring hebben, maar, bij weigering van dien, zullen de overheden van het tolkantoor aan den kapitein of de persoon, aan wien het schip geconsigneerd is, onmiddelijk de redenen van de weigering der uitklaring opgeven en zulks insgelijks ter kennis van den Deenschen Consul brengen.

Deensche oorlogschepen behoeven niet bij het tolkantoor in of uitteklaren, noch zullen zij door de Japansche tol- of politie beambten bezocht worden.

Det skal ikke være nødvendigt at anmelde for Toldvæsenet de til Brug for Skibene, deres Mandskab eller Passagerer bestemte Fornødenheder, eiheller Passagerernes Klædningsstykker osv.

De Varer, som af de Danske Consular-Embedsmænd ere blevne erklærede for confiskable, skulle øieblikkelig udleveres til de Japanesiske Myndigheder, og de af de Danske Consular-Embedsmænd fastsatte Bøder skulle snarest mulig inddrives af dem og udbetales til de Japanesiske Myndigheder.

Fjerde Reglement.

Naar Toldclarering ønskes for Danske Skibe, skal Underretning derom gives Toldvæsenet 24 Timer iforveien, og ved Udløbet af denne Frist er man berettiget til at forlange Skibet expederet; men skulde dette blive nægtet, have Toldembedsmændene øieblikkelig at underrette Skibets Capitain eller Consignatarius om Grunden til Nægtelsen og ligeledes at sætte den Danske Consul i Kundskab herom.

Danske Krigsskibe have ikke ved Indseiling eller Udseiling at gjøre nogen Anmeldelse til Toldvæsenet. De Japanesiske Told- og Politi-Embedsmænd have ikke Ret til at gaae ombord i disse Skibe.

Stoomschepen de Deensche post vervoerende mogen op denzelfden dag in- en uitklaren, en zullen geen manifest behoeven te maken, behalve voor zulke passagiers en goederen, als te Japan geland zullen worden.

Maar zoodanige schepen zullen in ieder geval bij het tolkantoor in- en uitklaren.

Walvischvaarders, die om voorraad binnenloopen, of in nood zijnde schepen zullen geen manifest hunner lading behoeven te maken, maar zoo zij vervolgens handel wenschen te drijven, zullen zij alsdan een manifest deponeren, als bij de eerste regulatie vereischt.

Het woord schip, waar het in deze regulatien of in het traktaat, waarbij zij gevoegd zijn, ook vóor moge komen, moet gehouden worden te beteekenen schip, bark, brik, schoener, sloep of stoomschip.

Vijfde Regulatie.

Iemand, die eene valsche verklaring of certificaat onderteekent, ten einde de Japansche staatsinkomsten te benadeelen, zal voor iedere overtreding eene boete van twee honderd negen en dertig Deensche Rijksbankdaalders en zes skillings (een honderd vijf en twintig dollars) betalen.

De Danske Post-Dampskibe kunne indclarere og udclarere paa en og samme Dag og behøve ikke at afgive noget Manifest undtagen for de Passagerer, som landsættes, og de til Udlosning i Japan bestemte Varer.

Men disse Skibe skulle dog indclarere og udclarere ved Toldstedet.

Hvalfangere, der lægge bi for at indtage Provisioner, ligesom ogsaa Skibe i Havsnød skulle ikke være forpligtede til at fremvise Manifest over deres Ladning; men hvis de senere ville drive Handel, skulle de afgive et Manifest, saaledes som det er foreskrevet i det første Reglement.

Hvorsomhelst Ordet „Skib“ findes i disse Reglementer eller i den Tractat, hvortil de høre som Bilag, skal derved forstaaes Skib, Bark, Brig, Skonnert, Slup eller Dampskib.

Femte Reglement.

Enhver, der maatte udstede en falsk Anmeldelse eller en falsk Bevidnelse i den Hensigt at besvige den Japanesiske Statskasse, skal erlægge en Bøde af to hundrede og ni og tredive Rigsdaler og sex Skilling D. R (125 Dollars) for hver Overtrædelse.

Zesde Regulatie.

Geene tonnegelden zullen op Deensche schepen in de Japansche havens geheven worden, maar de volgende salarissen zullen aan de overheden van het Japansche tolkantoor worden betaald:

voor het inklaren van een schip, acht en twintig Deensche Rijksbankdaalders zes en zestig skillings (vijftien dollars).

voor het uitklaren van een schip, dertien Deensche Rijksbankdaalders zeven en dertig skillings (zeven dollars).

voor iederen gezondheidsbrief, twee Deensche Rijksbankdaalders vier en tachtig skillings (een en een halve dollar).

voor ieder ander document, twee Deensche Rijksbankdaalders vier en tachtig skillings (een en een halve dollar).

Gedaan te Yedo, den twaalfden Januarij des jaars een duizend acht honderd zeven en zestig, overeenstemmende, in de Japansche tijdrekening, med den zevende dag der twaalfde maand van het tweede jaar van Kei-ou (Tora).

D. de Graeff van Polsbroek.
Sibata Hioega no Kami.
Koerimoto Aki no Kami.
Okoebo Tatewaki.

Sjette Reglement.

Ingen Skibsafgifter skulle erlægges af Danske Skibe i Japanesiske Havne, men følgende Gebyrer skulle betales til det Japanesiske Toldvæsen:

for et Skibs Indclarering otte og tyve Rigsdaler og sex og tresindstyve Skilling D. R. (15 Dollars),

for et Skibs Udclarering tretten Rigsdaler og syv og tredive Skilling D. R. (7 Dollars),

for ethvert Sundhedsbeviis to Rigsdaler og fire og firsindstyve Skilling D. R. (1½ Dollars),

for ethvert andet Document to Rigsdaler og fire og firsindstyve Skilling D. R. (1½ Dollars).

Saaledes skeet i Yeddo den tolvte Januar Aar Eet Tusind Otte Hundrede og Syv og Tresindstyve, der svarer til den syvende Dag i den tolvte Maaned i det andet Aar af Kei-ou (Tora) efter Japanesisk Tidsregning.

D. de Graeff van Polsbroek.
Sibata Hioega no Kami.
Koerimoto Aki no Kami.
Okoebo Tatewaki.

Tillægs-Convention.

Artikel I.

De contracterende partijen verklaren in naam der wederzijdsche Gouvernementen aautenemen en nemen bij deze uitdrukkelijk als bindende aan het tarief hierbij vastgesteld en aan deze tegenwoordige conventie gehecht.

Artikel II.

Dit tarief is op den 1^{en} Julij 1872 aan hierziening onderworpen.

Twee jaren echter na de onderteekening der tegeuwoordige conventie zal ieder der contracterende partijen, zes maanden te voren daarvan kennis te hebben gegeven aan de andere, eene herziening kunnen eischen van de regten op thee en zijde op eene basis van vijf percent der gemiddelde waarde dezer artikelen gedurende de drie laatst voorgaande jaren.

Op het verzoek van een of meer der contracterende partijen, zal ook zes maanden na teekening dezer conventie het regt op timmerhout veranderd worden van eene ad valorem in eene vastgestelde waarde.

Artikel III.

Verlofsbrieven voor het landen of aan boord brengen van lading zullen zooals vroeger vereischt worden, doch kosteloos worden verstrekt.

Artikel I.

De contraherende Parter erklære i deres respective Regjeringers Navn at ville vedtage og vedtage herved udtrykkelig som forbindende den ved denne Convention fastsatte og den vedføiede Tarif.

Artikel II.

Denne Tarif kan underkastes en Revision efter den 1ste Juli 1872.

Enhver af de contraherende Parter skal dog to Aar efter denne Conventions Undertegning være berettiget til med sex Maaneders Varsel at forlange en Revision i Toldafgifterne paa Thee og Silke, saaledes at Tolden ansættes til fem pr. Cent af disse Varers Middelværdi i Løbet af de tre nærmest foregaaende Aar.

Paa Forlangende af enhver af de contraherende Parter kan ogsaa, sex Maaneder efter Undertegningen af denne Convention, den ad valorem fastsatte Toldafgift paa Bygningstømmer forandres til en fast Afgift.

Artikel III.

Ligesom hidtil, vil Losning og Ladning ikke kunne skee uden ifølge Tilladelsesbeviser, men disse skulle meddeles uden Betaling.

Artikel IV.

Het Japansche Gouvernement zal bereid zijn in de havens van Kanagawa (Yokohama), Nagasaki en Hakodate, op aanzoek van den invoerder, vreemde invoer artikelen, zonder betaling van regten, in pakhuizen opteslaan.

Het Japansche Gouvernement zal verantwoordelijk zijn voor de veilige berging der goederen, zoo lang die in zijne bewaring zullen zijn, en zal alle voorzorgen nemem, die vereischt worden dezelve tegen brandschade te kunnen verzekeren.

Wanneer de invoerder of de eigenaar de goederen uit het pakhuis wenscht te nemen, moet hij de bij het tarief vastgestelde regten betalen, doch indien hij die goederen wederom wenscht uittevoeren, kan hij zulks doen zonder betaling van regten.

Pakhuishuur zal in ieder geval bij aflevering der goederen moeten worden betaald.

Het bedrag dier onkosten zal tegelijk met de noodige reglementen voor het bestuur dier pakhuizen worden vastgesteld in gemeen overleg met de contracterende partijen.

Artikel V.

Alle Japansche producten mogen van iedere plaats in

Artikel VI.

I Havnene Kanagawa (Yokohama), Nagasaki og Hakodate skal den Japanesiske Regjering være villig til, paa Importeurens Begjæring, at oplægge fremmede indførte Varer i Pakhuse, uden at der bliver at erlægge nogen Toldafgift.

Ansvaret for disse Varers sikkre Bevaring paahviler den Japanesiske Regjering, saalænge Varerne blive under dens Varetægt, og den skal træffe fornøden Foranstaltning til, at Varerne kunne forsikkres imod Ildsvaade.

Naar Importeuren eller Eieren maatte ønske at udtage Varerne af Pakhuset, skal han erlægge de Toldafgifter, der ere fastsatte ved denne Tarif; dog skal det ogsaa staae ham frit for atter at udføre dem uden at betale nogen Toldafgift.

Pakhuusleie skal i begge Tilfælde erlægges ved Varernes Udlevering.

Dens Størrelse saavelsom de nødvendige Reglementer for Benyttelsen af Pakhusene skulle fastsættes ved en fælles Overeenskomst mellem de contraherende Parter.

Japan naar elk der geopende havens worden vervoerd, zonder aan de betaling van eenig ander regt van doorvoer of accijns onderworpen te zijn dan aan de gewone tollen, gelijkelijg geheven wordende van allen handel, voor onderhoud van wegen en ter ondersteuning der scheepvaart.

Artikel VI.

In opvolging der artikelen van de traktaten tusschen Japan en vreemde Mogendheden gesloten, waarbij bepaald wordt, dat vreemde munt in Japan gangbaar zal zijn en evenveel zal gelden als een gelijk gewigt Japansche munt van hetzelfde metaal, zijn tot nu toe dollars door het Japansche tolkantoor aangenomen geworden, in betaling van regten, tegen hun gewigt in boes, gewoonlijk genoemd itsiboes, of tegen drie honderd elf boes voor honderd dollars.

Daar het Japansche Gouvernement echter dezen toestand wenscht te veranderen en zich te onthouden van alle inmenging in de verwisseling van inlandsche tegen vreemde munt, alsook begeerig zijnde om in de behoefte van inlandschen en vreemden handel te voorzien, door het in omloop brengen van eene geëvenredigde hoeveelheid Japansche muntstukken,

---

Artikel V.

Alle Japanesiske Producter kunne føres fra ethvert Sted i Japan til de for Handelen aabnede Havne uden at være undergivne nogen anden Transitafgift eller Accise end de almindelige Afgifter, som oppebæres eens af alle Handlende til Veienes Vedligeholdelse og til Skibsfartens Fremme.

Artikel VI.

Som Følge af de Artikler i de imellem Japan og fremmede Magter afsluttede Tractater, der fastsætte, at fremmed Mynt skal være gangbar i Japan og der gjælde ligesaameget som Japanesisk Mynt af samme Vægt og af samme Metal, har det Japanesiske Toldvæsen hidtil taget i Betaling for Afgifter Dollars efter deres Vægt i „Boe", almindelig kaldet „Itsiboe", nemlig efter Forholdet tre hundrede og elleve Boe for hundrede Dollars.

Den Japanesiske Regjering ønsker imidlertid at gjøre en Forandring heri og at afholde sig fra enhver Indblanding i indenlandske Mynters Vexling imod fremmed Mynt. Den agter derfor at sætte en saa stor Mængde af Japanesisk Mynt i Omløb, som den indenlandske og fremmede Handel gjør nødvendig, og den har til dette Øiemed allerede besluttet at udvide den Japanesiske Mynt saaledes, at den kan

heeft het reeds besloten de Japansche munt te vergrooten, ten einde in staat te kunnen zijn alle vreemde muntspecie of ongemunt goud en zilver, dat immer aan het Japansche Gouvernement door Deenen of Japanners zal kunnen worden ter handgesteld, in inlandsche of Japansche munt van hetzelfde gehalte te verwisselen, na aftrek van muntloon en op de plaatsen daartoe bestemd en aangewezen.

Daar het noodzakelijk is voor de uitvoering van dezen maatregel, dat de verschillende Mogendheden, met welke Japan traktaten gesloten heeft, eerst toestaan de bepalingen dier traktaten, welke betrekking hebben op de geldkoers, te wijzigen, zal het Japansche Gouvernement terstond deze Mogendheden voorstellen, om de noodige wijzigingen in deze bepalingen te brengen, en na verkregen toestemming zal het Japansche Gouvernement bereid zijn om, van af den 1[en] Januarij 1868, deze maatregel in werking te brengen.

Het in rekening te brengen muntloon zal later worden bepaald in gemeen overleg met de contracterende partijen.

Artikel VII.

Om een einde te maken aan eenige misbruiken en moeijelijkheden, waarover in de geopende havens geklaagd

---

blive i Stand til imod Erlæggelse af en Myntningsafgift og paa de dertil bestemte og udsete Steder at modtage alle de fremmede myntede Penge saavelsom de Guld- og Sølvbarrer, som Danske Undersaatter og Japanesere maatte ønske at vexle imod indenlandsk eller Japanesisk Mynt af samme Lødighed.

Da denne Foranstaltning dog ikke kan blive bragt til Udførelse, forinden de forskjellige Magter, som have afsluttet Tractater med Japan, have givet deres Samtykke til at forandre de Bestemmelser i disse Tractater, som angaae Myntcursen, vil den Japanesiske Regjering uopholdelig opfordre disse Magter til at give deres Samtykke til disse Forandringer, og dersom de meddele dette, vil den Japanesiske Regjering være rede til at bringe den ovenfor angivne Foranstaltning til Udførelse fra den 1ste Januar 1868.

Myntningsafgiften skal senere fastsættes efter fælles Overeenskomst mellem de contraherende Parter.

Artikel VII.

For at gjøre en Ende paa adskillige Misbrug og Misligheder, som der er blevet klaget over i de aabnede Havne, med Hensyn til Forretningernes Besørgelse ved Toldvæsenet, Varernes Ladning og

wordt, ten aanzien van het doen van zaken aan het tolkantoor, het laden en lossen van koopmanschappen, het huren van boten, koelies, bedienden enzoovoorts, zijn de contracterende partijen overeengekomen, da de Gouverneur van ieder der geopende havens terstond in onderhandeling zal treden met de vreemde Consuls, met het oogmerk om na wederzijdsch overleg zulke regulatien vasttestellen, die een einde zullen maken aan deze misbruiken en moeijelijkheden en alle gemakken en zekerheid zullen aanbieden, zoowel ten aanzien der handelsoperatien als der verrigtingen van particulieren.

Ook zal ten einde de koopmanschappen te beveiligen tegen de wisselvalligheden van het weder, deze regulatie inhouden het overdekken van een of meer der landingsplaatsen door de vreemdelingen in iedere haven voor het laden en lossen hunner goederen gebruikt wordende.

Artikel VIII.

Alle Japansche onderdanen zullen in de geopende havens van Japan of elders mogen koopen alle soorten van zeil- of stoomschepen, bestemd voor den overvoer van passagiers en koopmanschappen, met uitzondering van oorlogschepen, welke slechts op magtiging van het Japansche Gouvernement gekocht zullen kunnen worden.

Losning, Baadeleien, Leien af Kulier og Tjenestefolk og saa videre, ere de contraherende Parter blevne enige om, at Gouverneuren i enhver af de aabnede Havne uopholdelig skal træde i Underhandling med de fremmede Consuler for efter Overlæg med disse at fastsætte de nødvendige Anordninger, som udfordres for at fjærne disse Misbrug og Misligheder, og for saameget som muligt at lette og sikkre Handelsoperationerne og den private Omsætning.

For at beskytte Varerne mod Veirligets Indvirkning skulle disse Anordninger indeholde Bestemmelser angaaende Indretningen af Pakhuse paa et eller flere Punkter af de Landingspladse i hver Havn, hvoraf de Fremmede betjene sig til deres Varers Ladning og Losning.

Artikel VIII.

Alle Japanesiske Undersaatter kunne i Japans aabnede Havne og andensteds kjøbe alle Slags Seilskibe eller Dampskibe, hvad enten de ere bestemte til Passageerskibe eller til Handelsskibe, alene med Undtagelse af Krigsskibe, som ikke kunne erhverves uden med den Japanesiske Regjerings Bemyndigelse.

De door de Japansche onderdanen gekochte schepen zullen als Japansche schepen worden ingeschreven, mits dat voor stoomschepen een vastgesteld regt van 3 boes per ton en voor zeilschepen een regt van 1 boe per ton betaald wordt.

De tonnemaat van ieder schip zal bewezen worden uit het scheepsregister, hetwelk door den Consul van de belanghebbende partij, op verzoek der Japansche autoriteiten, zal worden vertoond en door hem, Consul, als authentiek zal worden gecertificeerd.

Artikel IX.

De vrijheid is verleend aan alle Japansche kooplieden en handelaren om onmiddelijk, zonder inmenging van Gouvernements officieren, handel te drijven met de vreemde kooplieden in de geopende havens van Japan en ook in vreemde landen, na op de wijze vermeld in artikel X dezer conventie magtiging bekomen te hebben hun land te verlaten, zonder dat zij een hooger regt zullen behoeven te betalen aan het Japansche Gouvernement dan van gewone inlandsche handelaren kan geheven worden bij gewone handelstransactien met elkander.

Het wordt tevens wel verstaan, dat Daimios en personen in hun dienst vrij zijn om op dezelfde voorwaarden

---

De af Japanesiske Undersaatter kjøbte Skibe skulle registreres som Japanesiske Skibe imod Erlæggelse af en fast Afgift af 3 Boe pr. Læst for Dampskibe og af 1 Boe pr. Læst for Seilskibe.

Ethvert Skibs Drægtighed skal godtgjøres ved Skibspapirerne, som paa de Japanesiske Myndigheders Forlangende skulle forelægges dem af den deri interesserede Parts Consul, der skal bekræfte deres Rigtighed.

Artikel IX.

Det staaer alle Japanesiske Kjøbmænd og Handlende frit for at handle umiddelbart med fremmede Kjøbmænd uden nogen af Regjeringens Embedsmænds Mellemkomst — og det saavel i de aabnede Japanesiske Havne som i fremmede Lande, naar de, under Iagttagelse af de i Artikel X i denne Convention givne Bestemmelser, have erholdt Tilladelse til at forlade deres Land, — uden at de skulle svare høiere Afgifter til den Japanesiske Regjering end dem, der ere paalagte indfødte Kjøbmænd i deres sædvanlige indbyrdes Omsætninger.

Det maa særlig fremhæves, at ogsaa alle Daimioer og i deres

alle vreemde landen en alle geopende havens van Japan te bezoeken, en dat zij daar naar welgevallen met de vreemdelingen kunnen handel drijven, zonder inmenging of tegenwoordigheid van eenig Japansche officier, mits dat zij de politie-verordeningen nakomen en de vastgestelde tolregten betalen.

Artikel X.

Alle Japansche onderdanen mogen goederen van of naar eene der geopende havens van Japan of van iedere vreemde haven afschepen, hetzij in bodems toebehoorende aan Japanners of aan traktaat-mogendheden.

Verder zullen Japansche onderdanen, na voorzien te zijn van paspoorten uittereiken door de daartoe gemagtigde departementen van het Gouvernement, op de wijze bepaald bij de proclamatie van het Japansche Gouvernement gedagteekend 23 Mei 1866, naar eenig vreemd land mogen reizen om te studeren of handel te drijven.

Zij mogen ook in iedere hoedanigheid dienst nemen aan boord van schepen der natien, die traktaten met Japan hebben gesloten.

Japanners in dienst van vreemdelingen zullen Gouver-

Tjeneste staaende Personer have Ret til paa samme Betingelser at besøge alle fremmede Lande og alle Japans aabnede Havne, og at de efter eget Godtbefindende kunne handle med Fremmede uden nogen Japanesisk Embedsmands Mellemkomst eller Nærværelse, naar de blot underkaste sig Politianordningerne og betale de fastsatte Afgifter.

Artikel X.

Alle Japanesiske Undersaatter kunne saavel i og til Japans aabnede Havne som i alle fremmede Havne indlade Varer i et hvilketsomhelst Skib, hvad enten det tilhører en Japaneser eller en af de Staters Undersaatter, som have afsluttet Tractater med Japan.

Fremdeles kunne Japanesiske Undersaatter begive sig til fremmede Lande for at studere eller drive Handel, naar de blot hos de vedkommende Regjeringsmyndigheder forsyne sig med Pas, saaledes som dette er nærmere bestemt i den af den Japanesiske Regjering under den 23de Mai 1866 udstedte Bekjendtgjørelse.

Japanesiske Undersaatter kunne tage hvilkensomhelst Tjeneste ombord paa de Nationers Skibe, som have afsluttet Traktat med Japan.

De Japanesere, der ere tagne i Tjeneste af Fremmede, kunne er-

nements paspoorten kunnen verkrijgen voor het reizen buiten s'lands, na daartoe aanzoek te hebben gedaan bij den Gouverneur van iedere opengestelde haven.

Artikel XI.

Het Japansche Gouvernement zal alle voor den vreemden handel geopende havens voorzien van zulke havenlichten, boeijen of bakens als noodig zijn, om de vaart naar en het naderen der bedoelde havens veilig te maken.

Gedaan te Yedo den twaalfden Januarij des jaars een duizend acht honderd zeven en zestig, overeenstemmende, in de Japansche tijdrekening, met den zevenden dag der twaalfde maand van het tweede jaar van Kei-ou (Tora).

D. de Graeff van Polsbroek.
Sibata Hioega no Kami.
Koerimoto Aki no Kami.
Okoebo Tatewaki.

---

holde Regjeringspasser for at begive sig til Udlandet, naar de henvende sig med en Begjæring derom til Gouverneuren i enhver af Japans aabnede Havne.

Artikel XI.

Den Japanesiske Regjering skal forsyne alle for den fremmede Handel aabnede Havne med saadanne Havnefyr, Bøier og Baaker, som ere nødvendige for at gjøre Seiladsen til og Indseilingen i disse Havne sikker.

Skeet i Yeddo den tolvte Januar Aar Eet Tusind Otte Hundrede og Syv og Tresindstyve, der svarer til den syvende Dag i den tolvte Maaned i det andet Aar af Kei-ou (Tora) efter Japanesisk Tidsregning.

D. de Graeff van Polsbroek.
Sibata Hioega no Kami.
Koerimoto Aki no Kami.
Okoebo Tatewaki.

Indførselstold.

Klasse I.

Vastgestelde regten.

Nos.	Artikelen.	Regten. Per	Itzeboe.	Cent.
1	Aluin	100 katties	„	15
2	Betelnoten	id.	„	45
3	Koperen knoopen	gros	„	22
4	Kaarsen	100 katties	2	25
5	Zeildoek en Russisch doeck. . . .	10 yards	„	25
6	Sigaren	kattie	„	25
7	Kruidnagelen en Moernagelen. . .	100 katties	1	„
8	Cochenilje	id.	21	„
9	Touwwerk voor scheepsgebruik. .	id.	1	25
10	Ruwe Katoen	id.	1	25
11	Katoenen Manufacturen, als: Shirtings ongebleekt en gebleekt, gekeperd, wit, gedrukt of bewerkt, Drillings en Jeans, Wit Brokatel, T. Cloth, Cambrics,			

Classe I.

Faste Toldafgifter.

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter. Pr.	Itzeboe.	Cent.
1	Alun	100 Kattier	„	15
2	Betelnødder	id.	„	45
3	Messingknapper	Gros	„	22
4	Lys.	100 Katties	2	25
5	Seildug og Russiaduk	10 Yard	„	25
6	Cigarer	Kattie	„	25
7	Krydernelliker og Modernelliker.	100 Kattier	1	„
8	Cochenille	id.	21	„
9	Skibstougværk	id.	1	25
10	Raa Bomuld	id.	1	25
11	Manufacturvarer af Bomuld, saasom Shirting, ubleget og bleget, kippret, hvidt, trykket eller mønstret, kippret Drill			

Nos.	Artikelen.	Regten.		
		Per	Itseboe.	Cent.
	Moesseline, Jacconnetten, Dimit, Quiltings, Cotonnetten, alle bovengenoemde goederen geverwd, gedrukte katoenen, Chitsen en Meubelchitsen:			
	a. niet breeder dan 34 Eng. duim.	10 yards	„	07½
	b. — — 40 —	id.	„	08¾
	c. — — 46. —	id.	„	10
	d. breeder dan 46 —	id.	„	11¼
12	Taffachelassen,			
	niet breeder dan 31 Eng. duim.	id.	„	17½
	breeder dan 31, maar niet breeder dan 43 Eng. duim.. . . .	id.	„	25
13	Fustein, als: Katoen fluweel, velveteen, satijn, Satijnetten en Katoen damast niet breeder dan 40 Eng. duim.	id.	„	20

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldefgifter.		
		Pr.	Itseboe.	Cent.
	og Satinvævning (Jeans), hvid Brocadel, lette ublegede Bomuldslærreder (T-cloth), Kammerdug, Musselin, Jaconnet, Dimiti, Piqué, Cotonnader, alle ovennævnte Varer farvede, trykkede Cattuner, Sirts og Meubelbetræk.			
	a. ikke over 34 Eng. Tom.s Brede	10 Yard.	„	07½
	b. — 40 — = ...	id.	„	08¾
	c. — 46 — —	id.	„	10
	d. — 46 — —	id.	„	11¼
12	Taffachelas,			
	ikke over 31 Eng. Tom.s Brede	id.	„	17½
	over 31, men ikke over 43 Eng. Tom.s Brede	id.	„	25
13	Fustians, saasom Bomuldsfløiel, Velveteen, Satin, Satinet og Bomuldsdamast, ikke over 40 Engelske Tom.s Brede .	id.	„	20

Nos.	Artikelen.	Regten.		
		Per	Itsebo.	Cent.
14	Ginghams,			
	niet breeder dan 31 Eng. duim.	10 yards	„	06
	— — 43 —	id.	„	09
15	Zakdoeken	dozijn	„	05
16	Buizen in Onderbroeken	id.	„	30
17	Tafelkleeden	stuk	„	06
18	Katoenen naaigaren, effen en gekleurd, op klossen of in balen .	100 katties	7	50
19	Katoenen garen, effen of gekleurd	id.	5	„
20	Cutch	id.	„	75
21	Vederen (ijsvogels en paauwen) .	100 stuks	1	50
22	Vuursteenen	100 katties	„	12
23	Gambier	id.	„	45
24	Guttegom	id.	3	75
25	Glas, Vensterglas	Kist van 100 □ voet	„	35
26	Vogellijm	100 katties	„	60
27	Gom Benjamin en de olie daarvan	id.	2	40

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itseboe.	Cent.
14	Ginghams,			
	ikke over 31 Eng. Tom.s Brede	10 Yard	„	06
	— 43 — —	id.	„	09
15	Lommetørklæder	Dusin	„	05
16	Nattrøiér og Underbeenklæder	id.	„	30
17	Bordduge	Styk	„	06
18	Bomuldstraad, tvunden og farvet, i Ruller eller Nøgler	100 Kattier	7	50
19	Bomuldsgarn, tvundet eller farvet	id.	5	„
20	Cutch	id.	„	75
21	Fjer af Isfugle og Paafugle	100 Stykker	1	50
22	Fyrsteen	100 Kattier	„	12
23	Gambier	id.	„	45
24	Gummigut	id.	3	75
25	Glas, Vinduesglas	Kiste paa 100 □ Fod	„	35
26	Liim	100 Kattier	„	60
27	Benzoe-Gummi og Benzoe-Olie	id.	2	40

Nos.	Artikelen.	Regten.		
		Per	Itzeboe.	Cent.
28	Drakenbloed, Myrrh, Alibanum . .	100 katties	1	80
29	Gips	id.	"	08
30	Koe- en Buffelhuiden	id.	1	20
31	Buffel- en Hertenhoorns	id.	1	05
32	Rhenoceroshoorns	id.	3	50
33	Hoeven	id.	"	30
34	Vloeibare Indigo	id.	"	75
35	Drooge id.	id.	3	75
36	Olijfantstanden en Ivoor in allerlei hoedanigheid	id.	15	"
37	Verwwaren, als: roed, wit en geel, loodwit, menie, stopverw en verwolien	id.	1	50
38	Leder	id.	2	"
39	Linnen in alle hoedanigheid . . .	10 yards	"	20
40	Amandelboom bast (Mangrove bark)	100 katties	"	15
41	Vloermatten	rol van 40 yards	"	75

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itzeboe.	Cent.
28	Drageblod, Myrrha, Olibanum	100 Kattier	1	80
29	Gips	id.	"	08
30	Kohuder og Bøffelhuder	id.	1	20
31	Bøffelhorn og Hjortehorn	id.	1	05
32	Rhinoceroshorn	id.	3	50
33	Hove og Klove	id.	"	30
34	Flydende Indigo	id.	"	75
35	Tør Indigo	id.	3	75
36	Elefanttænder og Elfenbeen af enhver Qvalitet	id.	15	"
37	Farver, saasom Rødt, Hvidt og Guult, Blyhvidt, Mønnie, Massicot og Farveolier	id.	1	50
38	Læder	id.	2	"
39	Lærreder af enhver Qvalitet	10 Yard	"	20
40	Mangeltræbark (Mangrove Bark)	100 Kattier	"	15
41	Gulvmaatter	Rulle paa 40 Yard	"	75

Nos.	Artikelen.	Regten.		
		Per	Itzeboe.	Cent.
	Metalen.			
42	Koper en Brons, in schuitjes, bladen, staven en spijkers	100 katties	3	50
43	Geel koper, Muntz metaal, in bladen en spijkers.	id.	2	50
44	Bewerkt ijzer in bundels, staven, spijkers enz.	id.	„	30
45	Ijzer in blokken of schuitjes . . .	id.	„	15
46	id. voor ballast.	id.	„	06
47	id. in draad.	id.	„	80
48	Lood in blokken	id.	„	80
49	id. in bladen	id.	1	„
50	Spelter en Zink	id.	„	60
51	Staal	id.	„	„
52	Tin	id.	3	„
53	Blik.	kistje niet zwaarder dan 90 katt.	„	70

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itzeboe.	Cent.
	Metaller.			
42	Kobber og Messing i Plader, Blade, Stænger og Søm	100 Kattier	3	50
43	Yellow-Metal, Muntz-Metal i Plader og Søm.	id.	2	50
44	Forarbeidet Jern i Barrer, Stænger, Søm o. s. v.	id.	„	30
45	Jern i Blokke.	id.	„	15
46	Ballastjern	id.	„	06
47	Jerntraad	id.	„	80
48	Bly i Blokke.	id.	„	80
49	Bly i Blade	id.	1	„
50	Spiaulter og Zink	id.	„	60
51	Staal	id.	„	„
52	Tin.	id.	3	„
53	Blik	Kiste indehold. ikke over 90 Kattier.	„	70

Nos.	Artikelen.	Regten.		
		Per	Itsebos.	Cent.
54	Wasdoek voor bevloering	10 yards	„	30
55	— of lederen stoffen voor huisraad	id.	„	15
56	Peper, zwarte en witte.......	100 katties	1	„
57	Putchuk	id.	2	25
58	Kwikzilver	id.	6	„
59	Quinine.................	kattie	1	50
60	Rotting.................	100 katties	„	45
61	Rhubarber	id.	1	„
62	Gezouten visch	id.	„	75
63	Sandelhout..............	id.	1	25
64	Sapanhout	id.	„	40
65	Walrustanden	id.	7	50
66	Narwal of eenhoorntanden.....	kattie	1	„
67	Haaijevellen	100 stuks	7	50
68	Snuiftabak	kattie	„	30
69	Zeep in stangen	100 katties	„	50
70	Stoklak.................	id.	1	75

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itsehos.	Cent.
54	Voxdug til Gulve....................	10 Yard	„	30
55	Voxdug eller Læder til Meubelbetræk .	id.	„	15
56	Peber, sort og hvid	100 Kattier	1	„
57	Putchuk	id.	2	25
58	Qviksølv	id.	6	„
59	Chinin.............................	Kattie	1	50
60	Spanskrør...........................	100 Kattier	„	45
61	Rhabarber	id.	1	„
62	Saltet Fisk	id.	„	75
63	Sandeltræ......	id.	1	25
64	Sapantræ	id.	„	40
65	Hvalrostænder	id.	7	50
66	Narval- eller Eenhjørningstænder	Kattie	1	„
67	Haifiskeskind........................	100 Stykker	7	50
68	Snuustobak	Kattie	„	30
79	Sæbe i Stænger	100 Kattier	„	50
70	Stoklak............................	id.	1	75

Nos.	Artikelen.	Regten.		
		Per	Itzeboe.	Cent.
71	Suiker, bruine en zwarte	100 katties	„	40
72	— witte	id.	„	75
73	Kandij en broodsuiker	id.	1	„
74	Tabak	id.	1	80
75	Vermillioen	id.	9	„
	Wollen Manufacturen.			
76	Broad, habit, medium en narrow cloth,			
	niet breeder dan 34 Eng. duim.	10 yards	„	60
	— — 55 — —	id.	1	„
	breeder dan 55 — —	id.	1	25
77	Spanish stripes	id.	„	75
78	Cachemir, Flanel, long-ells en sergie	id.	„	45
79	Vlaggedoek.	id.	„	15
80	Hollandsche camlets	id.	„	75
81	Engelsche id.	id.	„	40

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itzeboe.	Cent.
71	Sukker, bruunt og sort	100 Kattier	„	40
72	— hvidt	id.	„	75
73	Candissukker og Topsukker...........	id.	1	„
74	Røgtobak	id.	1	80
75	Zinnober...	id.	9	„
	Uldne Manufacturvarer.			
76	Klæde, brede, medium og smalle Varer,			
	ikke over 34 Eng. Tom.s Brede	10 Yard	„	60
	— 55 — —	id.	1	„
	over 55 — —	id.	1	25
77	Spanish stribes	id.	„	75
78	Cassimir, Flonel, Long-ells og Serge ..	id.	„	45
79	Flagdug	id.	„	15
80	Hollandsk Camelot	id.	„	75
81	Engelsk do..........................	id.	„	40

Nos.	Artikelen.	Regten.		
		Per	Itze-boe.	Cent.
82	Everlast, Crape lastings en worsted crape, merinos en alle andere wollen stoffen niet hier onder gerangschikt:			
	a. niet breeder dan 34 Eng. duim.	10 yards	„	30
	b. breeder dan 34 — —	id.	„	45
83	Half wollen en katoenen stoffen, als: Imitatie Camlets, imitatie lastings, Orleans (effen en bewerkt), Lustres (effen en bewerkt), Alpacas, Baratheas, Damast, Italian Cloth, Taffachelas, Russel Cords, Cassandras, Wollen mode artikelen, Camlet cords en alle andere half wollen en katoenen stoffen.			
	a. niet breeder dan 34 Eng. duim.	id.	„	30
	b. breeder dan 34 — —	id.	„	45

Nr.	Fortoldningsgjenstande,	Toldafgifter.		
		Pr.	Itze-boe.	Cent.
82	Serge de Berry, Crape-lasting og Krep af spunden Uld, Merinos og alle andre her ikke nævnte Uldtøier.			
	a. ikke over 34 Eng. Tom.s Brede	10 Yard	„	30
	b. — 34 — —	id.	„	45
83	Blandinger af Uld og Bomuld, saasom eftergjort Camelot, eftergjort Lasting, Orleans (glat og mønstret), Lustre (glat og mønstret), Alpacas, Baratheas, Damast, Italian-Cloth, Taffachelas, Russel-Cords, Cassandras, uldne Modevarer, Camelot-Cords og alle andre Tøier, hvis Væv bestaaer af en Blanding af Bomuld og Uld.			
	a. ikke over 34 Eng. Tom.s Brede.....	id.	„	30
	b. over 34 — —	id.	„	45

Nos.	Artikelen.	Regten.		
		Per	Itzeboe.	Cent.
84	Dekens en paardendekken.	10 katties	„	50
85	Reisdekken, Plaids en Shawls. . .	stuk	„	50
86	Bewerkte wollen tafelkleeden . . .	id.	„	75
87	Wollen buizen en onderbroeken .	dozijn	1	„
88	Wollen en katoenen dito dito. . .	id.	„	60
89	Wollen garen, effen en geverwd .	100 katties	10	„

Klasse II.

Goederen vrij van regten.

Alle dieren tot gebruik van voedsel of trekdieren,
Ankers en kabelkettings,
Steenkolen,
Vreemde kleedingstukken niet in dit tarief vermeld,
Goud en Zilver gemunt en ongemunt,
Granen, daaronder begrepen, rijst, paddie, tarwe, garst, haver, rogge, erwten, boonen, gierst, maïs, bloem en meel daaruit vervaardigd,

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itzeboe.	Cent.
84	Sengetæpper og Hestedækkener	10 Kattier	„	50
85	Reisetæpper, Plaids og Shawler	Styk	„	50
86	Mønstervævede Bordtæpper af Uld	id.	„	75
87	Uldne Nattrøier og Underbeenklæder..	Dusin	1	„
88	Nattrøier og Underbeenklæder af Uld og Bomuld..........................	id.	„	60
89	Uldgarn, ufarvet og farvet...........	100 Kattier	10	„

Classe II.

Toldfrie Varer.

Dyr til Slagtning og Lastdyr.
Ankere og Kjettinger.
Steenkul.
Udenlandske ikke i denne Tarif nævnte Klædningsstykker.
Myntet eller umyntet Guld og Sølv.
Cerealier, derunder indbefattet Riis, Paddy, Hvede, Byg, Havre, Rug, Ærter, Bønner, Hirse, Mais, Flormeel og Meel af disse Kornsorter.

Oliekoeken,
Matten tot pakken bestemd,
Gedrukte boeken,
Zout,
Gezouten vleesch en vaten,
Salpeter,
Soldeersel,
Teer en Pik,
Pannen en mandjes voor theebereiding,
Theelood,
Reiskoffers en goederen van reizigers.

Klasse III.

Goederen waarvan de invoer verboden is.

Opium.

Klasse IV.

Goederen onderhevig aan een regt van vijf per cent ad valorem.

Wapenen en oorlogsammunitie,
Articles de Paris,
Laarzen en Schoenen,
Klokken, horologien en muzijkdozen,

Oliekager.
Maatter til Pakning.
Trykte Bøger.
Salt.
Saltet Kjød i Fade.
Salpeter.
Slaglod.
Tjære og Beeg.
Pander og Kurve til Theetilvirkning.
Theekassebly.
Reisekufferter og Reisegods.

Classe III.

Varer, hvis Indførsel er forbuden.

Opium.

Classe IV.

Varer, der ere underkastede en Toldtarif ad valorem af 5 pCt.

Vaaben og Krigsammunition.
Pariserartikler.
Støvler og Sko.

Koralen,
Messen en scharen,
Droogerijen en medicijnen als genzing enz.,
Verwstoffen,
Europeesch porcelein en aardewerk,
Huisraad van alle soort, nieuw en gebruikt,
Glas- en Kristalwerk,
Goud en Zilver galon en draad,
Gomsoorten en specerijen niet genoemd in dit tarief,
Lampen,
Spiegels,
Juweelen en bijouterien,
Machinerien, bewerkt ijzer en staal,
Alle soorten van gemaakte goederen in zijde, zijde en katoen, zijde en wol, als: fluweelen, damast, brocades enz., enz.,
Platen en Gravures,
Parfumerien en reukzeep,
Pleetwerk,
Vellen en bontwerk,
Verrekijkers, telescopen en wetenschappelijke instrumenten,

Stueuhre, Lommeuhre og Spilledaaser.
Coraller.
Knive og Saxe.
Droguerier og Apothekervarer, som Ginseng o. s. v.
Farvestoffer.
Europæisk Porcellain og Leertøi.
Huusgeraad af enhver Slags, nyt eller brugt.
Glas og Krystalvarer.
Guld- og Sølv-Galoner og Traad.
Gummier og Kryderier, der ikke ere nævnte i denne Tarif.
Lamper.
Speile.
Guldsmedarbeide.
Maskiner, Gjenstande af Jern og Staal.
Alle Slags forfærdigede Varer af Silke, Silke og Bomuld, Silke og Uld, saasom Fløiel, Damast, Brocade osv. osv.
Malerier og Kobberstik.
Parfumerisager og vellugtende Sæber.
Plet.
Skind og Pelsværk.
Kikkerter, Telescoper og videnskabelige Instrumenter.
Vine, Malt og Spirituosa, Bordprovisioner af enhver Slags.

Wijnen, mout en sterke dranken, tafel provisien van alle soort,
Timmerhout,
en verder alle ongenoemde zaken.

Nota. Er zal en regt worden geheven bij verkoop van vreemde schepen aan Japanners van 3 boes per ton voor stoomschepen en 1 boe per ton voor zeilschepen.

Udførselstarif
Klasse I.
Vastgestelde Regten.

Nos.	Artikelen.	Regten.		
		Pr.	Itzeboe.	Cent.
1	Awabi, gedroogd	100 katties	3	„
2	id. schelpen	id.	„	08
3	Kamfer	id.	1	80
4	China wortel (Bukrio)	id.	„	75
5	Cassia (Kaneel)	id.	„	30
6	id. knoppen	id.	2	25
7	Steenkolen	id.	„	04
8	Katoen	id.	2	25

Bygningstømmer,
og alle andre ikke nævnte Varer.

Nota. Ved Salget af fremmede Skibe til Japanesere bliver at erlægge en Afgift af 3 Boe pr. Læst for Dampskibe og af 1 Boe pr. Læst for Seilskibe.

Classe I.
Faste Toldafgifter.

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itzeboe.	Cent.
1	Awabi, tørret.........................	100 Kattier	3	„
2	Do., i Skaller	id.	„	08
3	Camfer	id.	1	80
4	Chinarod (Bukrio)	id.	„	75
5	Cassia (Caneel)........................	id.	„	30
6	Do., Knopper	id.	2	25
7	Steenkul	id.	„	04
8	Raa Bomuld...........................	id.	2	25

Nos.	Artikelen.	Regten.		
		Fr.	Itze-boe.	Cent.
9	Siulo Kawa (materiaal voor touwwerk enz.)	100 katties	„	45
10	Visch, gedroogd of gezouten zalm of leng	id.	„	75
11	Inktvisch	id.	1	05
12	Galnoten	id.	„	90
13	Ghinang of Ichio	id.	„	45
14	Hennip	id.	2	„
15	Honig	id.	1	05
16	Hertenhoorns, oud	id.	„	90
17	Iriko of Biche de mer (Tripang) .	id.	3	„
18	Ijzer (Japansch)	id.	„	60
19	Tjen-tjau (Agar-agar)	id.	2	25
20	Lood	id.	„	90
21	Paddestoelen in alle hoedanigheid	id.	5	„
22	Vischolie	id.	„	30
23	Raapolie	id.	1	05
24	Schrijfpapier	id.	3	„

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itze-boe.	Cent.
9	Siulo Kawa (Trevler af Cocos til Tougværk osv.)	100 Kattier	„	45
10	Fisk, tørret eller saltet Lax eller Torsk	id.	„	75
11	Blæksprutter	id.	1	05
12	Galæbler	id.	„	90
13	Ghinang eller Ichio	id.	„	45
14	Hamp	id.	2	„
15	Honning	id.	1	05
16	Hjortetak, gammel	id.	„	90
17	Iriko eller Bêche de mer (Trepang)	id.	3	„
18	Japanesisk Jern	id.	„	60
19	Tjen-tjau (Agar-agar), (Husblas)	id,	2	25
20	Bly	id.	„	90
21	Champignoner af enhver Slags	id.	5	„
22	Tran	id.	„	30
23	Roeolie	id.	1	05
24	Skrivpapir	id.	3	„

Nos.	Artikelen.	Regten.		
		Pr.	Itzeboe.	Cent.
25	Papier van geringe kwaliteit . . .	100 katties	1	„
26	Erwten, boonen en peulvruchten in alle soorten	id.	„	30
27	Bast van de pionie bloem (Botampi)	id.	3	75
28	Aardappelen	id.	„	15
29	Vodden	id.	„	12
30	Saki of Japansche wijnen en sterke dranken	id.	„	90
31	Zeegras, ongesneden	id.	„	30
32	id. gesneden	id.	„	60
33	Raapzaad.	id.	„	45
34	Sesamum zaad	id.	„	90
35	Haaijevinnen	id.	1	80
36	Garnalen en krabben, gedroogd en gezouten	id.	1	80
	Zijde.			
37	Ruwe en getwijnde	id.	75	„

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itzeboe.	Cent.
25	Papir af ringere Qvalitet..............	100 Kattier	1	„
26	Ærter, Bønner og Bælgfrugter af enhver Slags............................	id.	„	30
27	Pion-Bark (Botampi).............. .	id.	3	75
28	Kartofler.........................	id.	„	15
29	Klude..............................	id.	„	12
30	Sake eller Japanesisk Viin og Spirituosa	id.	„	90
31	Havgræs, uskaaret....................	id.	„	30
32	Do., skaaret........................	id.	„	60
33	Roefrø	id.	„	45
34	Sesamfrø............................	id.	„	90
35	Haifiskefinner	id.	1	80
36	Reier og Krabber, tørrede og saltede ..	id.	1	80
	Silke.			
37	Raa og spunden Silke	id.	75	„

Nos.	Artikelen.	Regten.		
		Per	Itze-boe.	Cent.
38	Tama of Dupioni	100 katties	20	„
39	Noshi of Skinzijde	id.	7	50
40	Vloszijde	id.	20	„
41	Cocons, doorboorde.	id.	7	„
42	id. ondoorboorde	id.	12	„
43	Afval van Zijde en afval van Cocons	id.	2	25
44	Zijdeworm eijeren.	kaart	„	07½
45	Soija	100 katties	„	45
46	Zwavel	id.	„	30
47	Thee	id.	3	50
48	id. (bekend als Bantja) alleen wanneer van Nagasaki uitgevoerd	id.	„	75
49	Tabak in bladen	id.	„	75
50	id. gesneden en bewerkt . . .	id.	1	50
51	Vermicelli	id.	„	45
52	Boomwas	id.	1	50
53	Bijenwas	id,	2	50

Nr.	Fortoldningsgjenstande.	Toldafgifter.		
		Pr.	Itze-boe.	Cent.
38	Tama eller Dupioni..................	100 Kattier	20	„
39	Noshi..............................	id.	7	50
40	Floksilke............................	id.	20	„
41	Coconer, gjennemborede..	id.	7	„
42	Do., ikke gjennemborede	id.	12	„
43	Affald af Silke og af Coconer...	id.	2	25
44	Silkeormeæg	Karton	„	07½
45	Soya	100 Kattier	„	45
46	Svovl.............................	id.	„	30
47	Thee	id.	3	50
48	Do., bekjendt under Navnet Bancha, der kun udføres fra Nagasaki..........	id.	„	75
49	Tobak i Blade	id.	„	75
50	Do. skaaret og tilvirket.............	id.	1	50
51	Nudler.............................	id.	„	45
52	Vegetabilsk Vox	id.	1	50
53	Bivox	id.	2	50

Klasse II.

Goederen vrij van regten.

Gouden in zilveren munten.
Goud, Zilver en Koper ongemunt van Japanschen oorsprong. dat alleen door het Japansche Gouvernement op publieke vendutie verkocht is.

Klasse III.

Goederen waarvan de uitvoer verboden is.

Rijst, Paddie, Tarwe, Garst en het meel daaruit vervaardigd.
Salpeter,

Klasse IV.

Goederen onderhevig aan een uitgaand regt van vijf per cent ad volorem.

Bamboewerk van alle soorten.
Koperen gereedschappen van alle soorten.
Houtskolen.
Timmerhout.
Ginzeng en nog ongenoemde droogerijen.
Hertenhoorns, jong of zacht.
Matten en matwerk.

Classe II.

Toldfrie Varer.

Guld- og Sølvmønter.
Guld, Sølv og Kobber, umyntet, af Japanesisk Oprindelse, hvilket ikkun maa sælges af den Japanesiske Regjering ved offentlig Auction.

Classe III.

Varer, hvis Udførsel er forbuden.

Riis, Paddy, Hvede, Byg og heraf formalet Meel.
Salpeter.

Classe IV.

Varer, der ere underkastede en Toldtarif ad valorem af 5 pCt.

Alle Slags Gjenstande af Bambus.
Alle Slags Huusgeraad af Kobber.
Trækul.
Bygningstømmer.
Ginseng og andre unævnte Droguerier.
Hjortetak, ung eller blød.
Maatter og flettede Arbeider.

Zijden kleederen, zijden goederen of geborduurde kleederen, en alle andere nog niet genoemde artikelen.

Regulatien.

1. Ongenoemde invoerartikelen zullen, wanneer zij in de lijst van uitvoerartikelen vermeld staan, geen regten betalen, als op die lijst vastgesteld, doch zullen ad volorem worden opgenomen.

   Dezelfde regel zal worden toegepast op ongenoemde uitvoerartikelen, welke in de invoerlijst vermeld staan.
2. Vreemdelingen woonachtig in Japan en de bemanning of passagiers van vreemde schepen zullen zooveel graan of meel (vermeld in het tarief van uitvoer) mogen koopen, als zij voor hun eigen gebruik zullen noodig hebben, doch een verlofsbillet, tot dusverre steeds uitgereikt, zal van het tolkantoor verkregen moeten zijn, alvorens eenig graan of meel naar eenig vreemd schip zal mogen geladen worden.
3. Het Kattie in dit tarief bedoeld is gelijk aan $1^1/_3$ Engelsch pond gewigt, avoir du poids.

   De yard in de Engelsche maat van 3 voet, zijnde de Engelsche voet $^1/_8$ van een inch (Engelsche duim) grooter dan de Japansche kaneshake of timmermans waaijer.

Silkeklæder, Silkevarer og Silkebroderier og alle andre hidtil ikke nævnte Varer.

Bemærkninger.

1. Af Varer, der ikke ere opførte i Indførselslisten, men som findes i Udførselslisten, skal der ikke erlægges Told efter denne sidste, men de fortoldes ad valorem.

   Den samme Regel gjælder for enhver Udførselsartikel, der ikke er opført i Udførselslisten, men som findes i Indførselslisten.
2. Fremmede, der ere bosatte i Japan, og Besætningerne eller Passagererne paa fremmede Skibe skal det staae frit for at kjøbe saa store Forraad af Korn eller Meel (nævnte i Udførselslisten), som de maatte behøve til deres eget Forbrug, men den almindelige Indladningstilladelse maa erhverves af Toldvæsenet, inden Kornet eller Melet maa bringes ombord i et fremmed Skib.
3. Den i denne Tarif anførte Kattie er lig med $1^1/_3$ Engelsk Pund, avoir du poids.

   Yard er det Engelske tre Fods Maal, hvorved bemærkes, at den Engelske Fod er $^1/_8$ Engelsk Tomme længere end den Japanesiske Kaneshake.

De „Boe“ is een zilveren muntstuk wegende niet minder dan 134, honderd vier en dertig, greinen (Troijaansch gewigt) en inhoudende niet minder dan 9 deelen zuiver zilver en niet meer dan 1 deel gemengd metaal.

De „cent“ is het honderdste gedeelte van de „boe“.

D. de Graeff van Polsbroek.
Sibata Hioega no Kami.
Koerimoto Aki no Kami.
Okoebo Tatewaki.

Boe'n er en Sølvmynt, der veier i det Mindste 134, hundrede og fire og tredive, Gran (Troy-Vægt) og indeholder i det Mindste 9 Dele reent Sølv og i det Høieste 1 Deel Legeringsmetal.

Cent'en er Hundrededelen af Boe'n.

D. de Graeff van Polsbroek.
Sibata Hioega no Kami.
Koerimoto Aki no Kami.
Okoebo Tatewaki.

25.

Overeenskomst imellem Danmark og Italien ved udvexlede Deklarationer, undertegnede i Kjøbenhavn den 28de Februar 1867, angaaende Pasfrihed.

Le Gouvernement de S. M. le Roi de Danemark ayant proposé, sauf réciprocité, d'appliquer aux sujets Italiens l'exemption de l'obligation d'être muni de passeports pour voyager en Danemark précédemment accordée aux sujets de diverses autres puissances, et le Gouvernement de S. M. le Roi d'Italie ayant pleinement adhéré à cette proposition, le soussigné chargé d'affaires de S. M. près la Cour de Danemark a été autorisé à déclarer au nom de son Gouvernement qu'à partir du 1er Avril prochain et jusqu'à ce qu'un des deux gouvernements annonce l'intention de faire cesser ce traitement, l'obligation d'être muni de passeports cessera pour les sujets Danois qui se rendent dans le Royaume d'Italie, à condition que la même exemption soit accordée aux sujets Italiens se rendant en Danemark.

En foi de quoi le soussigné a signé la présente déclaration destinée à être échangée contre une déclaration identique émise au nom de Son Gouvernement par S. E. Monsieur le Comte Juel Vind Frijs, Président du Conseil, Ministre des affaires étrangères de S. M. le Roi de Danemark, et l'a munie du cachet de ses armes.

Fait à Copenhague, ce 28 Février 1867.

A. de Sonnaz.

26.

Telegraph-Convention imellem Danmark og Preussen, undertegnet i Kjøbenhavn og Berlin den $\frac{24}{21}$ Marts 1867.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Preussen ere i den Hensigt at lette det gjensidige telegraphiske Samqvem komne overeens om at afslutte en Separat-Telegraphconvention og have til dette Øiemed udnævnt til deres Befuldmægtigede:	Seine Majestät der König von Dänemark und Seine Majestät der König von Preussen, in der Absicht die gegenseitigen telegraphischen Beziehungen zu erleichtern, sind übereingekommen, einen Separat-Telegraphen-Vertrag abzuschliessen, und haben zu dem Ende als ihre Bevollmächtigten ernannt, und zwar:
Hans Majestæt Kongen af Danmark:	Seine Majestät der König von Dänemark:
Chefen for Finantsministeriets Secretariat Martin Levy,	den Chef des Secretariats des Finanz-Ministeriums Martin Levy,
Hans Majestæt Kongen af Preussen:	Seine Majestät der König von Preussen:
Oberst og Telegraphdirecteur Franz von Chauvin,	den Obersten und Telegraphen-Director Franz von Chauvin,
hvilke ere komne overeens om følgende Artikler:	welche über folgende Artikel übereingekommen sind:

Artikel 1.

Begge de contraherende Regjeringer fastsætte følgende Taxter for den gjensidige Telegraphcorrespondance:

a. Telegramgebyret for Depecher, som udvexles mellem de Preussiske Stationer i Hamborg, Lübeck, fremdeles i Holsten og Slesvig, Stationerne paa Øen Rügen og de ved Østersøen liggende Preussiske Stationer, paa den ene Side, og de Danske Stationer paa den anden Side, fastsættes til to Francs.

b. Telegramgebyret for Depecher, som udvexles mellem de øvrige Preussiske Stationer — hvorunder Stationerne i Hohenzollern dog ikke ere indbefattede — og de Danske Stationer, fastsættes til tre Francs.

c. Telegramgebyret for Grændsesamqvemmet mellem de tvende Landes Stationer paa Fastlandet, som kun ere fjernede indtil 10 geographiske Miil fra hinanden, fastsættes til een Franc.

Disse Gebyrsatser finde Anvendelse paa Depecher paa 1 til 20 Ord. For ethvert efter-

Artikel 1.

Die beiden contrahirenden Regierungen nehmen für die wechselseitige telegraphische Correspondenz folgende Taxe an:

a. Die Telegraphirungs-Gebühr für Depeschen, welche zwischen den Preussischen Stationen in Hamburg, Lübeck, ferner in Holstein und Schleswig, den Stationen der Insel Rügen und den an der Ostsee gelegenen Preussischen Stationen einerseits und den Dänischen Stationen anderseits wechseln, wird auf zwei Francs festgesetzt.

b. Die Telegraphirungs-Gebühr für Depeschen, welche zwischen den übrigen Preussischen Stationen, worunter die Stationen in Hohenzollern nicht mit einbegriffen sind, und den Dänischen Stationen wechseln, wird auf drei Francs festgesetzt.

c. Die Telegraphirungs-Gebühr für den Grenzverkehr zwischen den beiderseitigen Telegraphen-Stationen auf dem Festlande, welche nur bis zu 10 geographischen Meilen von einander entfernt liegen, wird auf einen Franc festgesetzt.

Diese Gebührensätze finden Anwendung auf Depeschen von 1 bis 20 Worten. Für jede

følgende Antal af 10 Ord eller derunder forhøies de ovenstaaende Satser med det Halve.

De foranstaaende Taxter gjælde tillige for Veien til og fra Jernbanetelegraph- og Privattelegraph-Stationer, som ligge i de contraherende Parters Stater og ere aabnede for det internationale Telegraphsamqvem.

Artikel 2.

Telegrammer fra eller til saadanne Stationer, som ikke høre til de tvende contraherende Stater, blive, forsaavidt de befordres gjennem disses Linier, taxerede efter den ved Pariser-Telegraphconventionen af 17de Mai 1865 vedtagne Tarif eller efter de iøvrigt gjældende Tariffer, forsaavidt der ikke i denne Henseende vedtages andre Tariffer mellem de paagjældende Regjeringer.

Det Samme finder Sted med saadanne Depecher, som vel udvexles mellem Danske og Preussiske Stationer, men som paa Grund af Afbrydelse af eller Forstyrrelse paa de directe Forbindelseslinier maae føres gjennem en tredie Stats Linier.

ferneren 10 Worte oder für einen Theil von 10 Worten erhöhen sich die vorstehenden Sätze um die Hälfte.

Die vorstehenden Taxen gelten zugleich für den Weg von und zu den Eisenbahn-Telegraphen- und Privat-Telegraphen-Stationen, welche innerhalb der contrahirenden Staaten liegen und für den internationalen Telegraphen-Verkehr eröffnet sind.

Artikel 2.

Telegramme von oder nach solchen Stationen, welche den beiden contrahirenden Staaten nicht angehören, werden, wenn sie über deren beiderseitigen Linien Beförderung erhalten, nach dem durch den Telegraphen-Vertrag von Paris vom 17ten Mai 1865 vereinbarten Tarife, oder sonstigen gültigen Tarifen taxirt, sofern dieserhalb nicht zwischen den betheiligten Regierungen anderweite Tarif-Festsetzungen vereinbart werden.

Dasselbe geschiet mit solchen Depeschen, welche zwar zwischen Dänischen und Preussischen Stationen gewechselt werden, aber, wegen Unterbrechung oder Störung der directen Verbindungslinien, über die Linien dritter Staaten geleitet werden müssen.

Artikel 3.

Som almindelig Regel fastsættes, at Delingen af de ifølge Artikel 1 faldende Indtægter skeer paa følgende Maade:

1. De i den nævnte Artikel under Litr. a. og c. nævnte Gebyrer deles lige mellem de tvende Telegrafbestyrelser.
2. Af de i den samme Artikel under Litr. b. omhandlede Gebyrer tilfalder der den Preussiske Telegraphbestyrelse To Trediedele og den Danske Telegraphbestyrelse Een Trediedeel.

Artikel 4.

De tvende contraherende Parters Telegraphbestyrelser bemyndiges, i den Hensigt at tilveiebringe den størst mulige Simpelhed i det gjensidige Afregningsforhold, til at træffe en yderligere Overeenskomst.

Artikel 5.

Forsaavidt ikke Andet bestemmes ved nærværende Convention, gjælde for det internationale Samqvem mellem Danske og Preussiske Telegraphstationer Bestemmelserne i Pariser-Telegraphconventionen af 17de Mai 1865 med dertil hørende Reglement.

Artikel 3.

In Allgemeinen wird bestimmt, dass die Theilung der nach Artikel 1 aufkommenden Einnahmen in nachstehender Weise erfolgt:

1. die im gedachten Artikel sub a und c erwähnten Gebühren werden zwischen den beiden Verwaltungen halbscheitlich getheilt;
2. von den in selbigem Artikel sub b erwähnten Gebühren fallen der Preussischen Telegraphen-Verwaltung zwei Drittel und der Dänischen Telegraphen-Verwaltung ein Drittel zu.

Artikel 4.

Die Telegraphen-Verwaltungen beider contrahirenden Regierungen werden ermächtigt, Behufs möglichster Vereinfachung des gegenseitigen Abrechnungs-Geschäfts eine weitere Vereinbarung zu treffen.

Artikel 5.

Soweit durch gegenwärtigen Vertrag nicht ein Anderes bestimmt wird, gelten für den internationalen Verkehr zwischen Dänischen und Preussischen Telegraphen-Stationen die Festsetzungen des Telegraphen-Vertrags von Paris d. d. 17ten Mai 1865 und des dazu gehörigen Reglements.

Artikel 6.

Forsaavidt de contraherende Høie Regjeringer ved Afslutningen af Separat-Telegraph-Conventioner maatte have tilstaaet eller fremtidig tilstaae nogen tredie Stat Tarifbegunstigelser af større Omfang end de i nærværende Convention fastsatte, da skulle disse ligeledes finde Anvendelse i Samqvemmet mellem Danmark og Preussen.

Artikel 6.

Sollten die contrahirenden Hohen Regierungen etwa dritten Staaten durch Abschluss von Separat-Telegraphen-Verträgen Tarif-Vergünstigungen zugestanden haben, oder künftig noch zugestehen, welche von grösserem Belang sind, als die im gegenwärtigen Vertrage stipulirten, so sollen solche in gleicher Weise auch im Verkehr zwischen Dänemark und Preussen Anwendung finden.

Artikel 7.

Nærværende Convention træder i Kraft med den 16de April dette Aar. Den ansees for at være i Kraft for ubestemt Tid, forsaavidt Opsigelse af den ikke finder Sted fra en af de Høie contraherende Regjeringers Side, og bliver i Tilfælde af Opsigelse i Virksomhed indtil Udløbet af eet Aar regnet fra Opsigelsens Datum.

Artikel 7.

Der gegenwärtige Vertrag tritt mit dem 16ten April dieses Jahres in Kraft. Derselbe wird für unbestimmte Zeit, sofern die Kündigung desselben nicht von Seiten einer der contrahirenden Hohen Regierungen erfolgt, als in Kraft befindlich angesehen und bleibt im Falle der Kündigung bis zum Ablaufe eines Jahres von dem Tage der Kündigung an gerechnet in Wirksamkeit.

Artikel 8.

Nærværende Convention ratificeres og Ratificationerne udvexles inden kortest mulige Frist i Kjøbenhavn.

Til Bekræftelse have de tvende Befuldmægtigede under-

Artikel 8.

Gegenwärtiger Vertrag wird ratificirt und die Ratificationen werden in möglichst kurzer Frist in Copenhagen ausgewechselt.

Zur Urkunde dessen haben die beiderseitigen Bevollmäch-

tegnet denne Convention og forsynet den med deres Segl.

Skeet i Kjøbenhavn den 24de Marts 1867, i Berlin den 21de Marts 1867.

Levy.

Slutnings-Protocol.

Efterat der imellem den Kongelig Danske Regjering og den Kongelig Preussiske Regjering er bleven truffet Aftale om en Separat-Telegraph-Convention i den Hensigt at lette det gjensidige telegraphiske Samqvem, og man er kommen overeens om de nærmere Bestemmelser i samme, er den i tvende Exemplarer udfærdigede Convention paa nedennævnte Dage bleven fuldbyrdet af de af de contraherende Høie Regjeringer udnævnte Befuldmægtigede, nemlig:

i den Kongelig Danske Regjerings Navn:
af Chefen for Finantsministeriets Secretariat Martin Levy,

i den Kongelig Preussiske Regjerings Navn:
af Oberst i Ingenieurcorpset og Directeur for Telegraphvæsenet Franz von Chauvin.

tigten denselben unterzeichnet und untersiegelt.

Geschehen zu Copenhagen d. 24. März 1867, zu Berlin d. 21. März 1867.

Franz v. Chauvin.

Schluss-Protocoll.

Nachdem zwischen der Königlich Dänischen Regierung und der Königlich Preussischen Regierung ein Separat-Telegraphen-Vertrag zum Zwecke der Erleichterung der gegenseitigen telegraphischen Beziehungen verabredet und die diesfalsigen näheren Festsetzungen definitiv vereinbart worden, ist der in zwei Exemplaren ausgefertigte Vertrag an den untengesetzten Tagen von den Seitens der contrahirenden Hohen Regierungen ernannten Bevollmächtigen und zwar:

im Namen der Königlich Dänischen Regierung:
von dem Chef des Secretariats des Finanz-Ministeriums Martin Levy,

im Namen der Königlich Pzeussischen Regierung:
von dem Obersten im Ingenieur-Corps und Director des Telegraphen-Wesens Franz von Chauvin

vollzogen worden.

Begge Befuldmægtigede vedtoge ved denne Leilighed, efter herom førte Forhandlinger og fra deres foresatte Høie Regjeringer indhentet Autorisation, endnu følgende

Separat-Artikel.

De i ovennævnte Separat-Telegraph-Convention mellem den Kongelig Danske og den Kongelig Preussiske Regjering indeholdte Bestemmelser skulle fremtidig ogsaa bringes til Anvendelse i det telegraphiske Samqvem med de Nordtydske Stater, som fortiden endnu ere i Besiddelse af selvstændige Telegraph-Systemer, fra det Tidspunkt at regne, da disse Telegraph-Systemer, efterat det Nordtydske Forbund er blevet definitivt constitueret, ere blevne forbundne med det Kongelige Preussiske Telegraphsystem til et samlet Hele. Begge Befuldmægtigede kom overeens om, at denne Separat-Artikel skal have samme Gyldighed, som om samme var bleven optaget i ovenmeldte Telegraph-Convention, og at nærværende Slutnings-Protocol vil være at ratificere i Forbindelse med fornævnte Convention.*)

Beide Bevollmächtigten vereinbarten hierbei nach voraufgegangenen desfallsigen Verhandlungen und eingeholter Autorisation ihrer vorgesetzten Hohen Regierungen noch nachfolgenden

Separat-Artikel.

Die in dem obengedachten Separat-Telegraphen-Vertrage zwischen der Königlich Dänischen und der Königlich Preussischen Regierung enthaltenen Bestimmungen sollen künftig auch im telegraphischen Verkehr mit denjenigen Norddeutschen Staaten, welche gegenwärtig noch selbständige Telegraphen-Systeme besitzen, von dem Zeitpunkte ab in Anwendung gebracht werden, wo jene Telegraphen-Systeme, nach erfolgter definitiver Constituirung des Norddeutschen Bundes, mit dem Königlich Preussischen Telegraphen-System zu einem einheitlichen Ganzen verbunden sein werden. Beide Bevollmächtigten kamen dahin überein, dass dieser Separat-Artikel gleiche Wirksamkeit haben soll, als sei solcher in den gedachten Telegraphen-Vertrag aufgenommen, und dass mit Genehmigung dieses Vertrages auch die Genehmigung des gegenwär-

*) Ratificationerne udvexledes i Kjøbenhavn den 25de April 1867.

	tigen Schlussprotocolls zu erfolgen habe.
Dette til Bekræftelse have begge Befuldmægtigede undertegnet denne Protocol som følger.	Dessen zu Urkund haben beide Bevellmächtigten dieses Protocoll wie nachsteht unterzeichnet.
Saaledes skeet i Kjøbenhavn den 24de Marts 1867 og i Berlin den 21de Marts 1867.	So geschehen Kopenhagen, d. 24. März 1867. Berlin, d. 21. März 1867.
Levy.	Franz v. Chauvin.

27.

Post-Convention mellem Danmark og Frankrig, undertegnet i Paris den 27de Maj 1867.

Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté l'Empereur des Français, désirant resserrer les liens d'amitié qui unissent si heureusement la France et le Danemark, et régler leurs communications postales sur les bases les plus libérales et les plus avantageuses, ont voulu assurer, au moyen d'une Convention, cet important résultat, et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires à cet effet, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark, M. Gebhard Léon, Comte de Moltke-Hvitfeldt, Son Chambellan et Son Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur des Français, Commandeur de l'Ordre du Danebrog, décoré de la Croix d'Argent, Grand' Croix de l'Ordre du Sauveur de Grèce, d'Isabelle la Catholique d'Espagne, de la Conception de Villa Viçosa de Portugal, etc., etc., etc.;

et Sa Majesté l'Empereur des Français, M. Lionel, Marquis de Moustier, Grand Officier de l'Ordre Impérial de la Légion d'Honneur, etc., etc., etc., Son Ministre et Secrétaire d'Etat au Département des Affaires Etrangères;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des Articles suivants:

Art. 1.

Il y aura au moins une fois par jour, entre l'Administration des postes de France et l'Administration des postes de Danemark, un échange de lettres, d'échantillons, de marchandises et d'imprimés de toute nature, au moyen des services Français et Danois et des services de poste établis sur le territoire des Etats par l'intermédiaire desquels les deux Administrations peuvent échanger entre elles des dépêches closes.

Art. 2.

Les frais résultant du transport, entre la frontière Danoise et la frontière d'Allemagne contiguë au territoire Français ou au territoire Belge, des dépêches closes désignées dans l'Article précédent seront entièrement à la charge de l'Administration des postes de Danemark.

De son côté l'Administration des postes de France supportera seule les droits de transit dûs à l'office de Belgique pour les dépêches closes que les deux Administrations des postes de France et de Danemark pourront se transmettre réciproquement par la voie de la Belgique.

Art. 3.

Les personnes qui voudront envoyer des lettres ordinaires, c'est-à-dire non chargées, soit de la France et de l'Algérie pour le Danemark, soit du Danemark pour la France et l'Algérie, pourront, à leur choix, laisser le port des dites lettres à la charge des destinataires, ou payer ce port d'avance jusqu'à destination.

Art. 4.

Le prix du port des lettres ordinaires qui seront échangées entre les habitants de la France et de l'Algérie, d'une part, et les habitants du Danemark, d'autre part, sera réglé, conformément au Tarif ci-après:

	Désignation des lettres.	Prix de port à payer par l'envoyeur de chaque lettre affranchie ou par le destinataire de chaque lettre non affranchie et pour chaque poids de 10 grammes ou fraction de 10 grammes.	Somme à payer pour chaque lettre et par chaque poids de 10 grammes ou fraction de 10 grammes. Par l'Administration des postes de France à l'Administration des postes de Danemark.	Somme à payer pour chaque lettre et par chaque poids de 10 grammes ou fraction de 10 grammes. Par l'Administration des postes de Danemark à l'Administration des postes de France.
Lettres affranchies	de la France et de l'Algérie pour le Danemark	50 centimes	25 centimes	„
	du Danemark pour la France et l'Algérie .	16 skillings	„	25 centimes
Lettres non affranchies	de la France et de l'Algérie pour le Danemark.	20 skillings	„	30 centimes
	du Danemark pour la France et l'Algérie .	60 centimes	30 centimes	„

Art. 5.

Les lettres ordinaires, expédiées à découvert, par la voie de la France ou par la voie des paquebots-poste Français, soit des pays mentionnés au Tableau A annexé à la présente Convention, pour le Danemark et les Etats auxquels le Danemark sert d'intermédiaire, soit du Danemark et des Etats précités pour les pays mentionnés au Tableau A, seront échangées entre l'Administration des postes de France et l'Administration des postes de Danemark aux conditions énoncées dans le dit Tableau.

Il est convenu, toutefois, que les conditions d'échange fixées par le Tableau A sus-mentionné, pourront être modifiées, d'un commun accord entre l'Administration des postes de France et l'Administration des postes de Danemark.

Art. 6.

Les lettres expédiées à découvert par l'intermédiaire des postes de Danemark, soit des pays mentionnés dans le Tableau B, annexé à la présente Convention, pour la France, l'Algérie et les Etats auxquels la France sert d'intermédiaire, soit de la France, de l'Algérie et des Etats auxquels la France sert d'intermédiaire pour les pays mentionnés au

Tableau B, seront échangées entre l'Administration des postes de Danemark et l'Administration des postes de France, aux conditions énoncées dans le dit Tableau.

Il est convenu, toutefois, que les conditions d'échange fixées par ce Tableau pourront être modifiées, d'un commun accord entre l'Administration des postes de France et l'Administration des postes de Danemark.

Art. 7.

L'Administration des postes de France pourra livrer à l'Administration des postes de Danemark des lettres chargées à destination du Danemark, et, autant que possible, à destination des pays auxquels l'Administration des postes de Danemark sert d'intermédiaire.

De son côté l'Administration des postes de Danemark pourra livrer à l'Administration des postes de France des lettres chargées à destination de la France et de l'Algérie, et, autant que possible, à destination des pays auxquels la France sert d'intermédiaire.

Il est entendu que les valeurs-papiers payables au porteur ne pourront être adressées de l'un des deux pays dans l'autre par la voie de la poste, qu'autant qu'elles seront insérées dans des lettres chargées. Le port des lettres chargées devra toujours être payé d'avance jusqu'à destination.

Art. 8.

Toute lettre chargée, expédiée de la France ou de l'Algérie pour le Danemark, supportera, au départ, en sus de la taxe applicable à une lettre ordinaire affranchie du même poids, un droit fixe de cinquante centimes, et réciproquement, toute lettre chargée expédiée du Danemark pour la France ou l'Algérie, supportera, au départ, en sus de la taxe applicable à une lettre ordinaire affranchie du même poids, un droit fixe de seize skillings.

Art. 9.

L'Administration des postes de France paiera à l'Administration des postes de Danemark, en sus du prix résultant des dispositions des Articles 4 et 5 de la présente Con-

vention, un droit fixe de vingt-cinq centimes pour toute lettre chargée que la dite Administration des postes de France livrera à l'Administration des postes de Danemark à destination du Danemark.

Réciproquement, l'Administration des postes de Danemark paiera à l'Administration des postes de France, en sus du prix résultant des Articles 4 et 6 précédents, un droit fixe de vingt-cinq centimes pour toute lettre chargée provenant du Danemark ou transmise à découvert, par la voie du Danemark, à destination de la France ou de l'Algérie.

Quant aux prix de port ou aux droits spéciaux dont les deux Administrations auront à se tenir réciproquement compte pour les lettres chargées à destination des pays auxquels l'Administration des postes de France et l'Administration des postes de Danemark servent respectivement d'intermédiaire l'une pour l'autre, ils seront fixés, d'un commun accord, entre ces deux Administrations, conformément aux Conventions actuellement en vigueur, ou qui interviendraient dans la suite.

Art. 10.

Dans le cas où quelque lettre chargée, contenant ou non des valeurs-papiers payables au porteur, viendrait à être perdue, celle des deux Administrations sur le territoire de laquelle la perte aura eu lieu, paiera à l'envoyeur une indemnité de cinquante francs dans le délai de deux mois à dater du jour de la réclamation; mais il est entendu que les réclamations ne seront admises que dans les six mois qui suivront la date du dépôt des chargements; passé ce terme, les deux Administrations ne seront tenues, l'une envers l'autre, à aucune indemnité.

Art. 11.

Les échantillons de marchandises, les journaux, les gazettes, les ouvrages périodiques, les livres brochés ou reliés, les brochures, les papiers de musique, les catalogues, les prospectus, les annonces et les avis divers, imprimés, gravés, lithographiés ou autographiés, qui seront expédiés, soit de la France et de l'Algérie pour le Danemark, soit du

Danemark pour la France et l'Algérie, devront être affranchis de part et d'autre jusqu'à destination.

Art. 12.

Les taxes à percevoir pour l'affranchissement des objets désignés dans l'Article précédent, seront payées par les envoyeurs et réparties entre les deux Administrations des postes de France et de Danemark, conformément au tarif suivant:

Origine.	Destination.	Taxe à payer par l'envoyeur pour l'affranchissement de chaque paquet portant une adresse particulière et pour chaque poids de 40 grammes ou fraction de 40 grammes.	Somme à payer pour chaque paquet portant une adresse particulière et pour chaque poids de 40 grammes ou fraction de 40 grammes.	
			Par l'Administration des postes de France à l'Administration des postes de Danemark.	Par l'Administration des postes de Danemark à l'Administration des postes de France.
France et Algérie.	Danemark , .	16 centimes	5 centimes	„
Danemark . . .	France et Algérie. . . .	4 skillings	„	5 centimes

Art. 13.

Les journaux, gazettes, ouvrages périodiques, livres brochés, brochures, papiers de musique, catalogues, prospectus, annonces et avis divers, imprimés, gravés, lithographiés ou autographiés, qui seront expédiés à decouvert, par la voie de la France ou par la voie des paquebots-poste Français, soit des pays designés dans le Tableau C annexé à la présente Convention pour le Danemark et les Etats auxquels le Danemark sert d'intermédiaire, soit du Danemark et des Etats précités pour ces mêmes pays, seront échangés entre l'Administration des postes de France et l'Administration des postes de Danemark, aux conditions énoncées au dit Tableau.

Il est entendu, toutefois, que les conditions d'échange fixées par le tableau C sus-mentionné pourront être modi-

fiées, d'un commun accord, entre l'Administration des postes de France et l'Administration des postes de Danemark.

Art. 14.

Les journaux et autres imprimés désignés dans l'Article précédent et les échantillons de marchandises qui seront expédiés, à découvert, par l'intermédiaire des postes de Danemark, soit des pays désignés dans le tableau D annexé à la présente Convention pour la France et l'Algérie, soit de la France et de l'Algérie pour ces mêmes pays, seront échangés entre l'Administration des postes de Danemark et l'Administration des postes de France aux conditions énoncées dans le dit tableau.

Il est entendu, toutefois, que les conditions d'échange fixées par le tableau D sus-mentionné, pourront être modifiées, d'un commun accord, entre l'Administration des postes de France et l'Administration des postes de Danemark.

Art. 15.

Les échantillons de marchandises ne seront admis à jouir des modérations de taxe accordées par les Articles 12 et 14 précédents, qu'autant qu'ils n'auront pas eux-mêmes aucune valeur vénale, qu'ils seront placés sous bandes ou de manière à ne laisser aucun doute sur leur nature et qu'ils ne porteront d'autre écriture à la main que l'adresse du destinataire, une marque de fabrique ou de marchand, des numéros d'ordre et des prix.

Pour jouir des modérations de port accordées par les Articles 12, 13 et 14, les imprimés désignés dans les dits Articles devront être mis sous bandes et ne porter aucune écriture, chiffre ou signe quelconque à la main, si ce n'est l'adresse du destinataire, la signature de l'envoyeur et la date.

Ceux des objets désignés dans le présent Article qui ne rempliront pas les conditions ci-dessus déterminées, ou qui n'auront pas été affranchis par les envoyeurs jusqu'aux limites respectivement fixées par les Articles 11, 13 et 14, seront considérés comme lettres et taxés en conséquence.

Il est entendu que les dispositions contenues dans les Articles susmentionnés n'infirment, en aucune manière, le

droit qu'ont les deux Administrations de ne pas effectuer, sur leurs territoires respectifs, le transport et la distribution de ceux des imprimés désignés aux dits Articles, à l'égard desquels il n'aurait pas été satisfait aux lois, ordonnances ou décrets qui réglent les conditions de leur publication et de leur circulation, tant en France qu'en Danemark.

Art. 16.

Il est formellement convenu entre les deux Parties contractantes que les lettres, les échantillons de marchandises et les imprimés de toute nature adressés de l'un des deux pays dans l'autre, et affranchis jusqu'à destination, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne pourront, sous aucun prétexte et à quelque titre que ce soit, être frappés, dans le pays de destination, d'une taxe ou d'un droit quelconque à la charge des destinataires.

Art. 17.

Le Gouvernement Français prend l'engagement d'accorder au Gouvernement Danois le transit, en dépêches closes, sur le territoire Français des correspondances originaires du Danemark, ou passant par le Danemark, à destination des pays auxquels la France sert ou pourrait servir d'intermédiaire, et réciproquement de ces pays pour le Danemark et les Etats auxquels le Danemark sert ou pourrait servir d'intermédiaire.

De son côté, le Gouvernement Danois prend l'engagement d'accorder au Gouvernement Français le transit, en dépêches closes, sur le territoire desservi par l'Administration des postes de Danemark, des correspondances originaires de la France ou passant par la France, à destination des pays auxquels le Danemark sert ou pourrait servir d'intermédiaire et réciproquement de ces pays pour la France et les Etats pour lesquels la France sert ou pourrait servir d'intermédiaire.

Art. 18.

Le Gouvernement Français s'engage à faire transporter en dépêches closes, par les parquebots-poste Français, naviguant entre les ports Français et les ports des pays étran-

gers auxquels la France sert ou pourrait servir d'intermédiaire, les correspondances que l'Administration des postes de Danemark serait dans le cas d'échanger avec les Administrations des postes des dits pays, par la voie de la France et des paquebots précités.

De son côté, le Gouvernement Danois s'engage à faire transporter en dépêches closes par les paquebots-poste Danois, naviguant entre les ports Danois et les ports des pays étrangers auxquels le Danemark sert ou pourrait servir d'intermédiaire, les correspondances que l'Administration des postes de France serait dans le cas d'échanger avec les Administrations des postes des dits pays, par la voie du Danemark et des paquebots précités.

Art. 19.

L'Administration pour le compte de laquelle seront transportées les dépêches closes désignées dans les Articles 17 et 18 précédents, paiera à l'Administration qui effectuera ce transport, la somme de cinq centimes par kilogramme de lettres, poids net, et d'un quart de centime par kilogramme d'échantillons de marchandises ou d'imprimés, aussi poids net, pour chaque kilomètre existant en ligne droite entre le point où commencera le dit transport et le point où il finira, en vertu des dispositions combinées des dits Articles.

Art. 20.

Le poids des correspondances de toute nature tombées en rebut, des feuilles d'avis et autres pièces de comptabilité résultant de l'échange des correspondances transportées en dépêches closes, par l'une des deux Administrations, pour le compte de l'autre, et qui sont mentionnées dans les Articles 17 et 19 précédents, ne sera pas compris dans les pesées de lettres, journaux, et imprimés de toute nature, sur lesquels devront être assis les prix de transport fixés par les dits Articles.

Il est convenu, toutefois, que les dispositions du présent Article, ainsi que celles fixées par l'Article 19 précédent, pourront être modifiées, d'un commun accord, entre

l'Administration des postes de France et l'Administration des postes de Danemark.

Art. 21.

Les Administrations des postes de France et de Danemark dresseront chaque mois les comptes résultant de la transmission des correspondances et des dépêches closes que les deux Administrations se livreront réciproquement en vertu des dispositions de la présente Convention, et ces comptes, après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement, seront soldés par l'Administration qui sera reconnue redevable envers l'autre, dans les trois mois qui suivront le mois auquel le compte se rapportera.

En cas de non-paiement du solde d'un compte, dans le délai ci-dessus fixé, le montant de ce solde sera productif d'intérêts à dater du jour de l'expiration du dit délai et jusqu'au jour où le paiement aura lieu. Ces intérêts seront calculés à raison de cinq pour cent l'an et devront être portés au débit de l'Administration retardataire, sur le compte du mois pendant lequel la somme productive d'intérêts aura été soldée.

Art. 22.

Les lettres ordinaires ou chargées, les échantillons de marchandises et les imprimés de toute nature, mal adressés ou mal dirigés, seront, sans aucun délai, réciproquement renvoyés, par l'intermédiaire des bureaux d'échange respectifs, pour les poids et prix auxquels l'office envoyeur aura livré ces objets en compte à l'autre office.

Les objets de même nature qui auront été adressés à des destinataires ayant changé de résidence, seront respectivement livrés ou rendus chargés du port qui aurait dû être payé par les destinataires.

Les lettres ordinaires, les échantillons de marchandises et les imprimés de toute nature qui auront été primitivement livrés à l'Administration des postes de France ou à l'Administration des postes de Danemark, par d'autres Administrations, et qui, par suite du changement de résidence des destinataires, devront être réexpédiés de l'un des deux

pays pour l'autre, seront réciproquement livrés chargés du port exigible au lieu de la précédente destination.

Art. 23.

Les correspondances de toute nature, échangées, à découvert, entre les deux Administrations des postes de France et de Danemark, qui seront tombées en rebut, pour quelque cause que ce soit, devront être renvoyées, de part et d'autre, à la fin de chaque mois, et plus souvent si faire se peut.

Celles de ces correspondances qui auront été livrées en compte, seront rendues pour le prix pour lequel elles auront été originairement comptées par l'office envoyeur.

Celles qui auront été livrées affranchies jusqu'à destination ou jusqu'à la frontière de l'office correspondant seront renvoyées sans taxe ni décompte.

Quant aux correspondances non affranchies tombées en rebut, qui auront été transportées en dépêches closes par l'une des deux Administrations pour le compte de l'autre, elles seront admises pour les poids et prix pour lesquels elles auront été comprises dans les comptes des Administrations respectives, sur de simples déclarations ou listes nominatives, mises à l'appui des décomptes, lorsque les correspondances elles-mêmes ne pourront pas être produites par l'office qui aura à se prévaloir du montant de leur port, vis-à-vis de l'office correspondant.

Art. 24.

Les deux Administrations des postes de France et de Danemark n'admettront à destination de l'un des deux pays ou des pays qui empruntent leur intermédiaire, aucun paquet ou lettre qui contiendrait, soit de l'or ou de l'argent monnayé, soit des bijoux ou effets précieux, soit tout autre objet passible de droits de douane.

Art. 25.

L'Administration des postes de France et l'Administration des postes de Danemark désigneront, d'un commun accord, les bureaux par lesquels devra avoir lieu l'échange des correspondances respectives; elles régleront les conditions auxquelles seront soumises les correspondances insuffisam-

ment affranchies au moyen de timbres-poste; elles régleront également la direction des correspondances transmises réciproquement et arrêteront les dispositions relatives à la forme des comptes mentionnés à l'Article 21 précédent, ainsi que toute autre mesure de détail ou d'ordre nécessaire pour assurer l'exécution des stipulations de la présente Convention.

Il est entendu que les mesures désignées ci-dessus pourront être modifiées par les deux Administrations, toutes les fois que, d'un commun accord, ces deux Administrations en reconnaîtront la nécessité.

Art. 26.

La présente Convention aura force et valeur à partir du jour dont les deux Parties conviendront, dès que la promulgation en aura été faite, d'après les lois particulières à chacun des deux Etats, et elle demeurera obligatoire, d'année en année, jusqu'à ce que l'une des deux Parties Contractantes ait annoncé à l'autre, mais un an à l'avance, son intention d'en faire cesser les effets.

Pendant cette dernière année la Convention continuera d'avoir son exécution pleine et entière, sans préjudice de la liquidation et du solde des comptes entre les Administrations des postes des deux pays, après l'expiration du dit terme.

Art. 27.

La présente Convention sera ratifiée et les Ratifications en seront échangées aussitôt que faire se pourra.*)

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris, en double original, le vingt-septième jour du mois de Mai de l'an de grâce mil huit cent soixante-sept.

L. Moltke-Hvitfeldt.
Moustier.

---

*) Ratificationerne udvexledes i Paris den 31te Juli 1867.

28.

Overeenskomst imellem Danmark og Mecklenborg-Schwerin ved udvexlede Declarationer, undertegnede i Kjøbenhavn den 14de og i Schwerin den 7de September 1867, angaaende Kystskibsfart.

Le Soussigné, Président du Conseil des Ministres et Ministre des affaires étrangères de Son Altesse Royale le Grand Duc de Mecklenbourg-Schwerin, ayant reçu du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Danemark l'assurance que sous condition de réciprocité et à partir du 15 du mois de Septembre de cette année, les navires du Mecklenbourg-Schwerin seront admis sur les côtes du Danemark, à l'exclusion des colonies y compris l'Islande, les Faeroës et le Groenland, à faire le cabotage entre les ports du Royaume aux mêmes conditions et dans la même étendue que les navires nationaux, déclare par la présente, en vertu de l'autorisation qui lui en a été donnée par son Auguste Maître:

qu'à partir du 15 du mois de Septembre de cette année les navires Danois seront admis à faire le cabotage entre les ports du Mecklenbourg-Schwerin, aux mêmes conditions et dans la même étendue que les navires nationaux.

Fait à Schwerin, le 7 Septembre 1867.

J. B. Oertzen.

29.

Convention imellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og de Forenede Stater af Amerika angaaende Afstaaelsen af Øerne St. Thomas og St. Jan i Vestindien, undertegnet i Kjøbenhavn den 24de October 1867.

Da Hans Majestæt Kongen af Danmark og de Forenede Stater af Amerika ere besjælede af Ønsket om at befæste

His Majesty the King of Denmark and the United States of America being desirous of confirming the good under-

det gode Forhold, som bestaaer imellem dem, have de i den Anledning udnævnt til deres Befuldmægtigede, Hans Majestæt Kongen af Danmark Sin Conseilspræsident og Udenrigsminister Christian Emil Greve Juel-Vind-Frijs, Kammerherre, Storkors af Danebroge og Danebrogsmand, og Præsidenten for de Forenede Stater deres ved det Kongelig Danske Hof accrediterede Minister-Resident George H. Yeaman, hvilke efterat have udvexlet deres Fuldmagter, der befandtes i behørig Form, ere komne overeens om og have undertegnet følgende Artikler.

Artikel 1.

Hans Majestæt Kongen af Danmark forpligter Sig ved denne Convention til umiddelbart efter Udvexlingen af Ratificationerne at afstaae til de Forenede Stater af Amerika Øerne St. Thomas og St. Jan i Vestindien tilligemed de tilhørende Smaaøer og Klipper, beliggende Nord for den 18de Grad nordlig Brede.

Hans Majestæt Kongen af Danmark vil imidlertid ikke øve nogen Tvang over Befolkningen og vil derfor snarest muligt give den Leilighed til

standing which exists between them, have for that purpose appointed as Plenipotentiaries, His Majesty the King of Denmark Count Christian Emil Juel-Vind-Frijs, President of the Council of the Ministers and Minister for Foreign Affairs, Grandcross of the Order of Danebrog and decorated with the Cross of honour of the same Order, and the President of the United States George H. Yeaman, accredited as their Minister Resident to his said Majesty, and the said Plenipotentiaries having exchanged their full powers which were found to be in due form, have agreed upon and signed the following articles:

Article I.

His Majesty the King of Denmark agrees to cede to the United States by this Convention immediately upon the exchange of the ratifications thereof the islands of Saint Thomas and Saint John in the West Indies with the adjacent islands and rocks, situated north of the 18th degree of north latitude.

His Majesty the King of Denmark will however not exercise any constraint over the people and will therefore, as soon as practicable, give

frit at tilkjendegive sine Ønsker med Hensyn til denne Afstaaelse.

Artikel 2.

Den i forrige Artikel omhandlede Afstaaelse af Landet og Høihedsretten indbefatter den Danske Krones Eiendomsret til alle offentlige Grundstykker og Pladser, ubenyttede Grunde, offentlige Bygninger, Fæstningsværker, Kaserner og andre Bygninger, som ikke ere privat Eiendom.

Dog skulle de Lutherske Menigheder blive i Besiddelse af de Kirker, som de nu benytte. Ligeledes ere Summer, der skyldes den Danske Statskasse af Private, undtagne fra og ikke indbefattede under denne Afstaaelse.

Regjerings-Arkiver, Papirer og Dokumenter, som vedkomme det ovennævnte Land og Høihedsretten over samme, og som nu findes der, overgives til den Agent, som de Forenede Stater i Overeensstemmelse med Artikel 4 udnævne, men en bekræftet Gjenpart af saadanne Dokumenter, som maatte ønskes meddeelte, vil til enhver Tid blive given af de Forenede Stater til den Danske Regjering eller til de Danske Embedsmænd eller Undersaatter, som maatte begjære Saadant.

them an opportunity of freely expressing their whishes in regard to this cession.

Article II.

In the cession of territory and dominion made by the preceding article are included the rigth of property of the crown of Denmark in all public lots and squares, vacant lands and all public buildings, fortifications, baracks and other edifices which are not private individual property. It is however understood that the Lutheran Congregations shall remain in possession of the churches which are now used by them, and that sums due the Danish treasury by individuals are reserved and do not pass by this cession.

Any Government archives, papers and documents relative to the territory and dominion aforesaid which may be now existing there shall be left in the possession of the agent of the United States appointed in accordance with article IV, but an authenticated copy of such of them as may be required will be at all times given by the United States to the Danish Government or to such Danish Officers or Subjects as may apply for them.

Artikel 3.

Indbyggerne paa de afstaaede Øer skulle beskyttes i Udøvelsen af deres Frihed, Religion, Eiendom og private Rettigheder, og de kunne efter eget Valg forblive boende paa Øerne eller til enhver Tid forlade dem, beholde deres derværende Eiendom eller afhænde den og føre Udbyttet af Afhændelsen, hvorhen de ville, uden at der i den Anledning kan paalægges dem nogensomhelst Skat, Afgift eller Byrde. De iblandt dem, som foretrække at forblive boende paa Øerne, have Ret til enten at bevare deres hidtilværende undersaatlige Forhold og de deraf følgende Rettigheder eller at erhverve Borgerret i de Forenede Stater, men de skulle træffe deres Valg i saa Henseende inden 2 Aar efter Udvexlingen af Ratificationerne af denne Convention, og de, som forblive boende paa Øerne efter Udløbet af dette Tidsrum, uden at have erklæret, at de ønske at bevare deres hidtilværende undersaatlige Forhold, skulle antages at have bestemt sig til at blive Borgere i de Forenede Stater.

Article III.

The inhabitants of the said islands shall be protected in their liberty, their religion, their property and private rights, and they shall be free to remain where they now reside or to remove at any time retaining the property which they possess in the said islands or disposing thereof and removing the proceeds wherever they please, without their being subjected on this account to any contribution, tax or charge whatever. Those who shall prefer to remain in the said islands may either retain the title and the rights of their natural allegiance, or acquire those of citizens of the United States. But they shall make their election within two years from the date of the exchange of ratifications of this convention; and those who shall remain in the said islands after the expiration of that terme without having declared their intention to retain their natural allegiance shall be considered to have elected to become citizens of the United States.

Artikel 4.

Hans Majestæt Kongen af Danmark vil, umiddelbart efter at de Forenede Stater have

Article IV.

Immediately after the payment by the United States of the sum of money stipulated

erlagt den i nærværende Conventions Artikel 5 fastsatte Pengesum, udnævne en eller flere Befuldmægtigede, der ville have paa formel Maade at overlevere til den eller de af de Forenede Stater dertil Befuldmægtigede de ovennævnte Øer, Eiendomme og Appertinentier, derunder indbefattet Fæstningsværker og Militairposter, som findes paa de afstaaede Territorier, og at foretage alle de Skridt, som i dette Øiemed maatte ansees nødvendige. Dog skal Afstaaelsen og den dermed umiddelbart forbundne Eiendomsoverdragelse allerede ved Udvexlingen af Ratificationerne ansees som fuldstændig og endelig uden Hensyn til den senere formelle Overlevering. De Danske Tropper, som maatte findes paa Øerne, skulle trækkes bort inden en passende og beleilig Tidsfrist.

for in the fifth article of this Convention, His Majesty the King of Denmark will appoint an agent or agents for the purpose of formally delivering to a similar agent or agents appointed on behalf of the United States the territory, islands, property and appurtenances which are ceded as above, including any fortifications or military posts which may be in the ceded territory, and for doing any other act which may be necessary in regard thereto. But the cession with the rigth of immediate possession is nevertheless to be deemed complete and absolute on the exchange of ratifications without waiting for such formal delivery. Any Danish troops which may be in the territory or islands aforesaid, shall be withdrawn as soon as may be reasonably and conveniently practicable.

Artikel 5.

Som Vederlag for den omhandlede Afstaaelse forpligte de Forenede Stater sig til inden Udløbet af 3 Maaneder efter Udvexlingen af denne Conventions Ratificationer ved Statskassen i Washington at lade udbetale 7,500,000 Dollars i Guld til Hans Majestæt Kongen af Danmarks diplomatiske Repræsentant eller hvilken-

Article V.

In consideration of the cession aforesaid the United States agree to pay at the treasury in Washington within three months after the exchange of the ratifications of this convention, to the diplomatic representative or other agent of His Majesty the King of Denmark duly authorized to receive the same, seven mil-

somhelst anden til Modtagelsen af denne Sum Allerhøist befuldmægtiget Person.

Afstaaelsen medfører Overdragelsen af den fulde og udeelte Souverainitet over Øerne og disses Appertinentier med al den Høihedsret, alle de Rettigheder og al den Myndighed, som Danmark nu er i Besiddelse af og kan udøve over dem, fri for og ubeheftet med nogensomhelst Bevillinger, Betingelser, Privelegier og Friheder, som paa nogen Maade gjøre Indgreb i eller begrændse Udøvelsen af saadan Høihedsret.

Artikel 6.

Naar denne Convention er bleven behørig ratificeret paa den ene Side af Hans Majestæt Kongen af Danmark med Rigsdagens Samtykke og paa den anden Side af de Forenede Staters Præsident med Senatets Raad og Samtykke, blive Ratificationerne at udvexle i Washington 4 Maaneder efter Conventionens Undertegning eller om muligt tidligere.*)

Til Bekræftelse herpaa have de respective Befuldmægtigede undertegnet denne Convention og forsynet den med deres Vaabensegl.

lions five hundred thousand dollars in gold.

The cession conveys to the United States the said islands and appurtenances in full and entire sovereignty, with all the dominion, rigths and powers which Denmark now possesses and can exercise in them, free and unincumbered by any grants, conditions, privileges or franchises in any way affecting or limiting the exercise of such sovereignty.

Article VI.

When this convention shall have been duly ratified by His Majesty the King of Denmark by and with the consent of the Rigsdag on the one part, and on the other by the President of the United States by and with the advise and consent of the Senate, the ratifications shall be exchanged at Washington within four months from the date hereof or sooner if possible.

In faith whereof the respective Plenipotentiaries have signed this convention and thereto affixed the seals of their arms.

*) Jfr. Tillægsartikler af 15de October 1868 og 14de October 1869. Conventionen blev ikke ratificeret af de Forenede Stater.

Saaledes skeet i Kjøbenhavn den 24de October i Herrens Aar atten hundrede og syv og tresindstyve.

C. E. Juel-Vind-Frijs.
Geo. H. Yeaman.

Done at Copenhagen the 24 October the year of our Lord one thousand eigth hundred and sixty seven.

C. E. Juel-Vind-Frijs.
Geo. H. Yeaman.

30.

Overeenskomst imellem Danmark og det Nordtydske Forbund ved Declarationer undertegnede i Kjøbenhavn og Berlin den $\frac{17de}{23de}$ Februar 1868 om Kystskibsfart.

Le soussigné Chancelier fédéral déclare au nom de la Confédération de l'Allemagne du Nord qu'à partir du premier Avril prochain les bâtiments Danois seront admis à faire le cabotage entre les ports de l'Allemagne et qu'ils seront traités en tout ce qui concerne cette navigation sur le même pied que les bâtiments nationaux sous condition que le même droit et le même traitement soient accordés aux bâtiments de la Confédération de l'Allemagne du Nord dans le Royaume de Danemark,

La présente déclaration est destinée à être échangée contre une déclaration semblable de la part de Monsieur le Comte Krag-Juel-Vind-Frijs, Président du conseil et ministre des affaires étrangères de Sa Majesté le Roi de Danemark.

Fait à Berlin le 23 Février 1868.

v. Bismarck.

31.

Post-Convention mellem Danmark og det Nordtydske Forbund, undertegnet i Kjøbenhavn og Berlin den $\frac{9de}{7de}$ April 1868.

Efter at Hans Majestæt Kongen af Preussen, i det Nordtydske Forbunds Navn, har for Hans Majestæt Kongen af Danmark ladet fremsætte Ønsket om, at Postforholdene mellem de tvende paagjældende Omraader maatte fastsættes fra Nyt i Overensstemmelse med de i de politiske og statsretlige Tilstande i Nordtydskland indtraadte Forandringer, og at der navnlig maatte tilvejebringes en dertil svarende Ordning af de med Hensyn til Postforbindelsen mellem de frie Hansestæder Lübeck og Hamborg og Kongeriget Danmark stedfindende retlige og factiske Forhold, og efter at Hans Majestæt Kongen af Danmark har tilkjendegivet sin Beredvillighed til at indtræde i Underhandlinger herom: have begge Parter, tillige ledede af Ønsket om at gjennemføre omfattende Lettelser i Samfærdselen mellem de tvende Postomraader, og at forskaffe de paagjældende internationale Forhold et eensartet Grundlag og en fast Ordning, udnævnt til Deres Befuldmæg-

Nachdem Seine Majestät der König von Preussen, im Namen des Norddeutschen Bundes, an Seine Majestät den König von Dänemark den Ausdruck des Wunsches haben gelangen lassen, die postalischen Beziehungen der beiderseitigen Gebiete nach Massgabe der in den politischen und staatsrechtlichen Verhältnissen von Norddeutschland eingetretenen Aenderungen neu zu regeln, insbesondere eine dem entsprechende Gestaltung der bezüglich des Postverkehrs zwischen den freien und Hansestädten Lübeck und Hamburg und dem Königreich Dänemark obwaltenden rechtlichen und thatsächlichen Verhältnisse herbeizuführen, und von Seiner Majestät dem Könige von Dänemark die Bereitwilligkeit zum Eintritt in desfallsige Unterhandlungen kund gegeben worden ist: so haben beide Theile, zugleich von dem Wunsche geleitet, umfassende Erleichterungen in dem Postverkehr der beiderseitigen Gebiete durchzuführen, und eine einheitliche Grundlage und feste Ordnung der bezüglichen

tigede til Afslutningen af en Convention desangaaende:

Hans Majestæt Kongen af Danmark

Herr Martin Levy, Chef for Secretariatet i Allerhøistsammes Finantsministerium,

Hans Majestæt Kongen af Preussen

Herr Heinrich Stephan, Allerhøjstsammes Geheime Overpostraad,

hvilke, efter at have udvexlet deres i god og behørig Form befundne Fuldmagter, ere blevne enige om følgende Artikler:

Art. 1.

Postomraader.

Udtrykket Dansk Postomraade eller Danmark i denne Convention omfatter det Danske Statsterritorium med Udelukkelse af de Danske Bilande Island, Færøerne og Grønland samt Colonierne.

Udtrykket Nordtysk Postomraade i denne Convention omfatter de til det Nordtydske Forbund hørende Stater, saavelsom de Dele af Storhertugdømmet Hessens Territorium, der ikke høre til det Nordtydske Forbund.

internationalen Verhältnisse herzustellen, zu ihren Bevollmächtigen für den Abschluss eines desfallsigen Vertrages ernannt:

Seine Majestät der König von Dänemark

den Herrn Martin Levy, Chef des Secretariats in Allerhöchstihrem Finanzministerium,

Seine Majestät der König von Preussen

den Herrn Heinrich Stephan, Allerhöchstihren Geheimen Ober-Postrath,

welche, nach Auswechselung ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten, sich über die nachstehenden Artikel geeinigt haben:

Art. 1.

Postgebiete.

Der Ausdruck: Dänisches Postgebiet oder Dänemark in diesem Vertrage umfasst das Dänische Staatsgebiet, mit Ausschluss der Dänischen Nebenländer Island, Faröer, Grönland und der Colonien.

Der Ausdruck: Norddeutsches Postgebiet in diesem Vertrage umfasst die zum Norddeutschen Bunde gehörigen Staaten, sowie diejenigen Gebietstheile des Grossherzogthums Hessen, welche dem Norddeutschen Bunde nicht angehören.

Art. 2.
Ophævelse af de Danske Postrettigheder i Lübeck og Hamborg.

Hans Majestæt Kongen af Danmark giver for Sig Selv og Sine Efterfølgere til evige Tider Afkald paa de Postrettigheder, som Allerhøjstsamme hidtil har besiddet eller udøvet i de frie Hansestæder Lübeck og Hamborg.

Disse Rettigheder gaae i hele deres Omfang over til det Nordtydske Forbund.

Fra den Dag, nærværende Convention bringes til Udførelse, inddrager Hans Majestæt Kongen af Danmark Allerhøistsammes Overpostamt i Lübeck og anerkjender, at det Kongelige Danske Overpostamt i Hamborg er definitivt ophævet.

Samtidig dermed træde alle, de Danske Postrettigheder i Lübeck ogHamborg vedrørende Conventioner og Overeenskomster ud af Kraft, og navnlig den dermed i Forbindelse staaende Ret til at sende lukket Post i Transit gjennem Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen til og fra de nævnte tvende Hansestæder.

Den Kongelige Danske Regjering forpligter sig til, fra

Art. 2.
Aufhebung der Dänischen Postrechte in Lübeck und Hamburg.

Seine Majestät der König von Dänemark für Sich und Ihre Nachfolger verzichten für alle Zeiten auf die von Allerhöchstdenselben in den freien und Hansestädten Lübeck und Hamburg bisher besessenen oder ausgeübten Postgerechtsame.

Diese Gerechtsame gehen in ihrem ganzen Umfange auf den Norddeutschen Bund über.

Mit dem Tage der Ausführung des gegenwärtigen Vertrages ziehen Seine Majestät der König von Dänemark Allerhöchstihr Ober-Postamt in Lübeck zurück und erkennen an, dass das Königlich Dänische Ober-Postamt in Hamburg definitiv aufgehoben ist.

Zugleich erlöschen alle auf die Dänischen Postrechte in Lübeck und Hamburg bezüglichen Verträge und Vereinbarungen, insbesondere auch das mit denselben zusammenhängende Recht des Transits geschlossener Posten durch das Gebiet der Herzogthümer Schleswig und Holstein nach und aus den genannten beiden Hansestädten.

Die Königlich Dänische Regierung verpflichtet sich,

den Tid, nærværende Convention bringes til Udførelse, at frafalde de Stipulationer i Sammes Postconventioner med Sverig og Norge, som kunde hindre disse tvende Landes Regjeringer i at træffe en fri Overenskomst med det Nordtydske Forbund om begge Landes Postforbindelse med Lübeck og Hamborg.

von denjenigen in ihren Postvertrags-Beziehungen zu Schweden und Norwegen bestehenden Festsetzungen, welche die Regierungen dieser Länder behindern könnten, über ihren beiderseitigen Postverkehr mit Lübeck und Hamburg freie Vereinbarungen mit dem Norddeutschen Bunde zu treffen, mit Ausführung dieses Vertrages Abstand zu nehmen.

Som Vederlag for de ovennævnte Afkald og Forpligtelser betaler det Nordtydske Forbund til den Kongelige Danske Regjering en Aversionalsum af Tohundrede og Tyve Tusinde Thaler efter Tredivethalerfoden. Betalingen erlægges i Berlin fire Uger efter at nærværende Convention er bragt til Udførelse.

Als Gegenleistung für die obigen Verzichtleistungen und Verpflichtungen zahlt der Norddeutsche Bund an die Königlich Dänische Staatsregierung die Summe von Zweihundertzwanzigtausend Thalern des Dreissigthalerfusses als ein Pauschquantum. Die Zahlung erfolgt in Berlin, vier Wochen nach geschehener Ausführung des gegenwärtigen Vertrages.

Hans Majestæt Kongen af Danmark lover for Sig Selv og Sine Efterkommere, efter Modtagelsen af denne Betaling ikke overfor det Nordtydske Forbund eller noget af dets Medlemmer at ville gjøre noget Krav gjældende af hvad Navn nævnes kan, som kunde udledes af de med Hensyn til Postvæsenet i Lübeck og Hamborg hidtil stedfundne Forhold, men giver meget mere herved udtrykkelig Afkald derpaa.

Seine Majestät der König von Dänemark für Sich und Ihre Nachfolger versprechen, nach Empfang dieser Zahlung weiter keine Ansprüche irgend einer Art, welche aus den wegen des Postwesens in Lübeck und Hamburg bis dahin stattgehabten Verhältnissen hergeleitet werden könnten, sei es an den Norddeutschen Bund oder an irgend eines seiner Mitglieder, erheben zu wollen, sondern ver-

zichten vielmehr hierauf ausdrücklich.

Det Nordtydske Forbund paatager sig den Forpligtelse at yde de i den vedsluttede Fortegnelse opførte Embedsmænd ved de Danske Overpostamter i de nævnte frie Hansestæder Pensioner med det i Fortegnelsen angivne Beløb. En videregaaende Forpligtelse med Hensyn til mulige Krav fra de nævnte Embedsmænds Side anerkjendes ikke af det Nordtydske Forbund. De i Fortegnelsen ikke opførte Embedsmænd ved Overpostamtet i Lübeck tages i den Nordtydske Postbestyrelses Tjeneste med deres nuværende Embedsindkomster og iøvrigt erhvervede Rettigheder.

Der Norddeutsche Bund übernimmt die Verpflichtung, den in der anliegenden Nachweisung aufgeführten Beamten der Dänischen Ober-Postämter in den genanten freien und Hansestädten Pensionen zu dem in der Nachweisung verzeichneten Betrage zu gewähren. Eine weitere Verpflichtung bezüglich etwaiger Ansprüche der gedachten Beamten wird Seitens des Norddeutschen Bundes nicht anerkannt. Die in der Nachweisung nicht aufgeführten Beamten des Ober-Postamts in Lübeck werden in den Dienst der Norddeutschen Postverwaltung mit ihren dermaligen Dienstbezügen und erworbenen Ansprüchen übernommen.

Art. 3.

Postdampskibsforbindelse mellem Kiel og Korsør.

De tvende Høie contraherende Parter ville paa Linien Kiel—Korsør, saavidt muligt hele Aaret igjennem, i Fællesskab vedligeholde en regelmæssig, i begge Retninger daglig Postdampskibsfart. Kun naar Farvandets Beskaffenhed som Følge af Frost o. s. v. umuliggjør Skibenes Gang, ville Farterne blive udsatte.

Art. 3.

Postdampfschiffs-Verbindung zwischen Kiel und Korsoer.

Die beiden Hohen contrahirenden Theile werden auf der Linie Kiel—Korsoer gemeinschaftlich eine in beiden Richtungen tägliche regelmässige Postdampfschiffart möglichst das ganze Jahr hindurch unterhalten. Nur wenn die Beschaffenheit des Fahrwassers in Folge von Frostwetter o. s. w. den Gang der Schiffe unthunlich macht, wer-

den die Fahrten ausgesetzt werden.

De Dampskibe, der blive at benytte paa den nævnte Linie, skulle svare til Nutidens Fordringer til gode Postdampskibe, være indrettede til beqvemt at rumme mindst 40 til 50 Passagerer og et passende Qvantum Gods, samt forsynede med Maskiner af saadan Kraft, at Vejen under sædvanlige Forhold kan tilbagelægges i 6 til 7 Timer.

Die auf der Linie zu verwendenden Dampfschiffe müssen den gegenwärtigen Anforderungen an gute Postdampfschiffe entsprechen, zur bequemen Aufnahme von mindestens 40 bis 50 Passagieren und einer angemessenen Güterladung eingerichtet, sowie mit Maschinen von solcher Kraft versehen sein, dass die Fahrt unter gewöhnlichen Verhältnissen in 6 bis 7 Stunden zurückgelegt werden kann.

Det fastsættes som Regel, at enhver af de Høje contraherende Parter har at stille saa mange Skibe, som behøves for at lade Farterne afvexlende besørge af Nordtydske og af Danske Skibe.

Es wird als Regel angenommen, dass jeder der Hohen vertragschliessenden Theile so viele Schiffe einzustellen hat, als erforderlig sind, um die Fahrten alternirend durch Norddeutsche und durch Dänische Schiffe verrichten zu lassen.

Udgifterne ved Anskaffelsen og Vedligeholdelsen af Skibene, ligesom Udgifterne til Mandskabet, saa og samtlige Driftsudgifter, der følge af Farterne, bærer enhver af de Høie contraherende Parter udelukkende for sine Skibes Vedkommende.

Die Kosten für die Anschaffung und Unterhaltung der Schiffe, sowie die Kosten für deren Bemannung, imgleichen sämmtliche Betriebskosten, welche durch die Fahrten entstehen, trägt jeder der Hohen vertragschliessenden Theile für seine Schiffe allein.

Det forbeholdes den Nordtydske Postbestyrelse midlertidig, og efter dens Tykke ogsaa saalænge nærværende Convention staaer ved Magt,

Der Norddeutschen Postverwaltung bleibt vorbehalten, von der Einstellung eigener Schiffe zeitweilig und je nach ihrem Ermessen auch auf die

at bortsee fra at stille egne Skibe.

Saalænge dette finder Sted, vil den Danske Postbestyrelse lade de Farter, som ifølge det Foranstaaende skulde udføres ved Nordtydske Skibe, besørge ved Kongelige Danske Skibe, hvilke efter den Danske Postbestyrelses Tykke ogsaa kunne benyttes til yderligere Farter, navnlig mellem Korsør og Aarhuus. Den Nordtydske Postbestyrelse vil i dette Tilfælde godtgjøre den KongeligeDanske Postbestyrelse Halvdelen af de løbende Driftsomkostninger, som opstaae ved Besørgelsen af samtlige Farter mellem Kiel og Korsør, eller — forsaavidt de omhandlede Skibe eller nogle af dem anvendes til yderligere Farter — efter rigtigt Forhold falde paa Farterne mellem Kiel og Korsør. Til de løbende Driftsomkostninger skulle Udgifterne til Mandskabet medregnes. Derimod indbefattes ikke herunder Udgifterne ved Anskaffelsen og Vedligeholdelsen af Skibene, Maskinerne og Inventariet, følgelig heller ikke Omkostningerne ved nogensomhelst Reparation eller Anskaffelse fra Nyt af, ligesaalidt som Renter og Amortisationsudgifter eller mulige Udgifter i Anledning af Søskade eller paa Grund af Forsikkring mod Søskade.

ganze Dauer gegenwärtigen Vertrages abzusehen.

So lange dies geschieht, wird die Dänische Postverwaltung diejenigen Fahrten, welche nach Obigem durch Norddeutsche Schiffe zu verrichten sein würden, durch Königlich Dänische Schiffe besorgen lassen, die nach dem Ermessen der Dänischen Postverwaltung auch zu weiteren Fahrten, insbesondere zwischen Korsoer und Aarhuus mitbenutzt werden können. Die Norddeutsche Postverwaltung wird alsdann der Königlich Dänischen Postverwaltung die Hälfte der laufenden Betriebskosten erstatten, welche für die Verrichtung sämmtlicher Fahrten zwischen Kiel und Korsoer entstehen, oder — bei Mitverwendung der betreffenden Schiffe oder eines Theiles derselben zu weiteren Fahrten — sich nach richtigem Verhältnisse auf die Fahrten zwischen Kiel und Korsoer vertheilen. Zu den laufenden Betriebskosten sollen die Kosten für die Mannschaft mitgerechnet werden. Nicht mitzurechnen sind dagegen die Kosten für die Anschaffung und Unterhaltung der Schiffe, der Maschinen und Inventarien, mithin auch die Kosten für Reparaturen und Erneuerungen aller Art, ferner Zinsen

und Amortisationskosten, endlich etwaige Kosten für Seeschäden oder für Versicherungen gegen Seegefahr.

For alle, ifølge det Foranstaaende ikke til de løbende Driftsomkostninger henregnede Udgifter betaler den Nordtydske Postbestyrelse den Kongelige Danske Postbestyrelse, saalænge det omhandlede Forhold vedvarer, en fast aarlig Godtgjørelse af Sytten Tusinde Thaler efter Tredivethalerfoden.

Auf alle, nach Vorstehendem nicht in die Klasse der laufenden Betriebskosten zu rechnenden Kosten zahlt die Norddeutsche Postverwaltung der Königlich Dänischen Postverwaltung auf die Dauer des in Rede stehenden Verhältnisses eine feste Vergütung von jährlich Siebenzehntausend Thalern des Dreissigthalerfusses.

Saasnart den Nordtydske Postbestyrelse vil gjøre Brug af sin Ret til at sætte egne Skibe i Fart, vil Samme give den Kongelige Danske Postbestyrelse Underretning herom saaledes, at der kommer til at ligge et Tidsrum af mindst eet Aar og tre Maaneder mellem Meddelelsen herom og det Tidspunkt, da de Nordtydske Postskibe sættes i Fart. Det Tidspunkt, paa hvilket Nordtydske Postskibe sættes i Fart, skal stedse være den 1ste April. Underretningen om, at bemeldte Skibe paatænkes satte i Fart, skal derfor finde Sted før den 1ste Januar i det forudgaaende Aar.

Sobald die Norddeutsche Postverwaltung von der Befugniss der Einstellung eigener Schiffe Gebrauch zu machen beabsichtigt, wird dieselbe der Königlich Dänischen Postverwaltung hiervon dergestalt Nachricht geben, dass zwischen der ertheilten Nachricht und dem Zeitpunkte der Einstellung der Norddeutschen Postschiffe mindestens ein Zeitraum von Einem Jahre und drei Monaten liegt. Der Zeitpunkt der Einstellung Norddeutscher Postschiffe wird stets der 1. April sein. Die Nachricht über die beabsichtigte Einstellung derselben wird daher vor dem 1. Januar des vorhergehenden Jahres erfolgen.

Angaaende Fartplanen for Skibene saavelsom angaaende Taxterne for Passageer- og

Ueber den Fahrplan der Schiffe, sowie über die Passagegeld- und Frachttarife

Godsfragterne ville de tvende Postbestyrelser træffe Overeenskomst og herved fastholde som Grundsætning, at denne Dampskibsforbindelse bør yde Postbefordringen og den øvrige Samfærdsel mellem de tvende Omraader den størst mulige Nytte.

werden die beiderseitigen Postverwaltungen sich unter Festhaltung des Grundsatzes verständigen, dass diese Dampfschiffs-Verbindung für die Posttransporte und für den sonstigen Verkehr zwischen den beiden Gebieten den grösstmöglichsten Nutzen gewähre.

Den Nordtydske Postbestyrelse vil virke hen til, at Jernbanetogenes Gang paa Routerne mellem Kiel og Hannover saavidt gjørligt ordnes saaledes, at der kan opnaaes den størst mulige Sikkerhed for en directe Tilslutning af Posten og de Reisende paa Korsør-Kieler Linien til Hurtigtogene paa Berlin-Kölner Routen i begge Retninger.

Die Norddeutsche Postverwaltung wird dahin wirken, dass der Gang der Eisenbahnzüge auf den Routen zwischen Kiel und Hannover soweit als thunlich dergestalt geregelt werde, um einen directen, möglichst gesicherten Anschluss für die Post und die Reisenden der Korsoer-Kieler Linie an die Schnellzüge der Berlin-Cölner Route hin- wie herwärts zu erreichen.

Expeditionen af Brev- og Pakkepostgjenstande besørges i hver af Havnestæderne af Posthuset der.

Die Abfertigung der Brief- und Fahrpostgegenstände geschieht an den Hafenpunkten durch die beiderseitigen Postanstalten.

Til at expedere de Reisende og disses Reisegods saavelsom Fragtgodset ansættes der i Kiel af den Nordtydske Postbestyrelse og i Korsør af den Danske Postbestyrelse en egen Expedition.

Für die Abfertigung der Reisenden und deren Gepäck, sowie der Frachtgüter wird in Kiel durch die Norddeutsche Postverwaltung und in Korsoer durch die Dänische Postverwaltung je eine besondere Expedition bestellt.

Den hele Indtægt ved Dampskibsfarten i den ene eller den anden Retning af Fragt for Passagerer, Reise- og Fragtgods for Befordringen mellem

Die gesammte Einnahme, welche bei den Dampfschifffahrten in der einen und in der anderen Richtung an Passagegeld, Gepäckfracht und

Kiel og Korsør skal deles lige mellem de tvende Postbestyrelser.

Güterfracht für die Beförderungen zwischen Kiel und Korsoer aufkommt, soll zwischen den beiderseitigen Postverwaltungen halbscheidlich getheilt werden.

Art. 4.
Andre Postdampskibs-forbindelser.

Den mellem Nordtydskland og Sverig paa Linien over Stralsund conventionsmæssig bestaaende regelmæssige Postdampskibsforbindelse skal, forsaavidt det kan ske med Fordel, ogsaa benyttes til Befordring af Post mellem Nordtydskland og Danmark. Navnlig skal Saadant skee i Tilfælde af, at denne Postdampskibsforbindelse efter Oveerenskomst mellem det Nordtydske Forbunds Postbestyrelse og den Kongelige Svenske Postbestyrelse fortsættes over Sundet til Kjøbenhavn. Fra Kongelig Dansk Side vil man saavidt muligt fremme den omhandlede Linies Udvidelse til Kjøbenhavn.

Art. 4.
Sonstige Postdampfschiffs-verbindungen.

Die zwischen Norddeutschland und Schweden auf der Linie über Stralsund vertragsmässig bestehende regelmässige Postdampschiffs-Verbindung wird, soweit es mit Vortheil geschehen kann, auch zur Beförderung von Posten zwischen Norddeutschland und Dänemark benutzt werden. Insbesondere soll dies für den Fall geschehen, dass diese Postdampfschiffs-Verbindung im Einverständniss der Postverwaltung des Norddeutschen Bundes und der Königlich Schwedischen Postverwaltung über den Sund bis Kopenhagen weitergeführt wird. Königlich Dänischer Seits wird man der Ausdehnung der in Rede stehenden Linie bis Kopenhagen in thunlichstem Masse förderlich sein.

I Almindelighed skulle de, hver af de tvende Høie contraherende Parter tilhørende Postdampskibe med Hensyn til Erlæggelse af Afgifter paa Anløbstederne paa den anden Parts

Im Allgemeinen sollen die Postdampfschiffe jedes der beiden Hohen contrahirenden Theile hinsichtlich der Erlegung von Abgaben an den Anlaufstellen in dem Bereiche des

Omraade saavelsom med Hensyn til Toldbehandling, Lodsforhold, Liggepladser o. s. v. nyde de samme Begunstigelser, som der tilkomme dennes egne Postdampskibe. Iøvrigt ere Skibene og deres Ladning undergivne vedkommende Stats Toldlove.

anderen Gebiets, sowie hinsichtlich der zollamtlichen Abfertigung, der Lootsenverhältnisse, der Anlegeplätze u. s. w. dieselben Vergünstigungen geniessen, welche daselbst den eigenen Postdampfschiffen zustehen. Im Uebrigen sind die Schiffe und deren Ladung den Zollgesetzen des betreffenden Staates unterworfen.

Hvad angaaer saadanne Oplag af Brændsel og andre Fornødenheder til Brug for Maskiner og Skibe, som den ene Postbestyrelse maatte ville have i det andet Lands Havn til Brug for Postskibene, indrømmes der, forsaavidt bemeldte Lands Toldlovgivning tilsteder det, Toldfrihed eller andre Lettelser, under Forbehold af eventuel Anvendelse af passende Controlforholdsregler til Forebyggelse af Misbrug.

Hinsichtlich der Vorrathslager von Brennmaterialien und sonstigem Maschinen- und Schiffsbedarf, welche die beiderseitigen Postverwaltungen zum Gebrauch für die Postschiffe in dem Hafen des anderen Gebiets sollten unterhalten wollen, wird, soweit es die Zollgesetzgebung dieses Gebiets gestattet, Zollfreiheit oder sonstige Erleichterung eingeräumt unter Vorbehalt der etwaigen Anwendung geeigneter Control-Massregeln zur Verhütung von Missbräuchen.

Naar det under et den ene Part tilhørende Postskibs Ophold i den andens Havn bliver nødvendigt at foretage saadanne Reparationer paa Skibet selv eller paa dets Maskiner, som kunne udføres af Mandskabet, skal det i Nærheden af Landingspladsen mulig liggende Statsværksted og dettes Værktøj kunne benyttes dertil. Hvis saadanne Reparationer

Wenn während des Aufenthalts eines Postschiffes des einen Theils im Hafen des anderen am Schiffe selbst oder an dessen Maschinen Reparaturen nöthig werden, welche durch die Mannschaft ausgeführt werden können, so soll dazu die in der Nähe des Landungsplatzes etwa befindliche Staats-Werkstätte und deren Werkzeug benutzt werden

derimod fordre fremmed Hjælp, skal Stedets Posthuus, forsaavidt Skibets Fører forlanger det, paa passende Maade medvirke til at skaffe denne.

dürfen. Ist für dergleichen Reparaturen aber fremde Hülfe nöthig, so wird, wenn der Schiffsführer solches verlangt, die Orts-Postanstalt zu deren Beschaffung in geeigneter Weise mitwirken.

Art. 5.

Postforbindelse.

Imellem det Danske Postomraade og det Nordtydske Postomraade skal der ved Hjælp af Posthusene i de paagjældende Stater finde en regelmæssig Udvexling af Brev- og Pakkepostforsendelser Sted, ligemeget om disse henhøre til den umiddelbare Forbindelse mellem begge Omraader, eller om Befordringen skeer i Transit gjennem det ene eller det andet Omraade, eller gjennem begge de Høie contraherende Parters Omraader.

Den regelmæssige Udvexling af Forsendelser ved directe Karter mellem Posthusene skal for Tiden finde Sted paa følgende Hovedrouter:

a) over Kiel og Korsør ved Hjælp af den i Artikel 3 nævnte Postdampskibsforbindelse;

b) over Altona og Fredericia ved Hjælp af de Holsteenske, Slesvigske og Jydske Jernbaner;

Art. 5.

Postverkehr.

Zwischen dem Dänischen Postgebiet und dem Norddeutschen Postgebiet soll durch Vermittelung der beiderseitigen Staats-Postanstalten ein geregelter Austausch von Brief- und Fahrpostsendungen stattfinden, gleichviel ob dieselben dem unmittelbaren Verkehr der beiden Gebiete unter einander angehören, oder ob die Beförderung im Transit durch eines oder das andere Gebiet, oder durch beide Gebiete der Hohen vertragschliessenden Theile bewirkt wird.

Die regelmässige Auswechselung der Sendungen mittelst directer Kartenschlüsse der Postanstalten soll für jetzt auf folgenden Hauptrouten stattfinden:

a) über Kiel und Korsoer mittelst der im Artikel 3 erwähnten Postdampfschiffs-Verbindung;

b) über Altona und Fredericia mittelst der Holsteinischen, Schleswigschen und Jütischen Eisenbahnen;

c) over Stralsund
ved Hjælp af den i Artikel 4 nævnte Nordtydsk-Svenske Postdampskibsforbindelse.

c) über Stralsund
mittelst der im Artikel 4 erwähnten Norddeutsch-Schwedischen Postdampfschiffs-Verbindung.

Derhos vil der til Iværksættelse af en regelmæssig Postudvexling mellem Nabosteder blive gjort Brug af de andre Postforbindelser tillands og tilvands paa Grændserne mellem de tvende Postomraader, som allerede hidtil ere blevne benyttede til dette Øjemed, eller som for Fremtiden maatte blive oprettede efter Overeenskomst mellem de tvende Postbestyrelser.

Ausserdem werden zur regelmässigen Vermittelung des Postverkehrs benachbarter Orte diejenigen anderweiten Postverbindungen zu Lande und zu Wasser an den Grenzen der beiderseitigen Gebiete benutzt werden, welche schon bisher diesem Zwecke dienten, oder welche künftig im Einverständniss der beiderseitigen Postverwaltungen errichtet werden sollten.

I alle Tilfælde skulle ogsaa de i regelmæssig Fart mellem Havne i de tvende Postomraader gaaende private Dampskibe, forsaavidt det er fordeelagtigt, benyttes til Befordring af Postforsendelser.

In allen Fällen sollen auch die in regelmässiger Fahrt zwischen den Häfen der beiderseitigen Gebiete begriffenen Privat-Dampfschiffe, soweit es vortheilhaft ist, zur Beförderung von Postsendungen benutzt werden.

De tvende Høie contraherende Parter forpligte sig til at drage Omsorg for den sikkre og hurtigst mulige Befordring og Aflevering af de Postforsendelser, som deres Posthuse tilføre hinanden.

Die beiden Hohen vertragschliessenden Theile verpflichten sich, für die gesicherte und möglichst beschleunigte Beförderung und Bestellung der Postsendungen Sorge zu tragen, welche ihre Postanstalten einander zuführen werden.

Til Befordring af Brevpostfosendelserne skulle stedse de Router vælges, som yde den største Hurtighed. Ved lige Hurtighed er det overladt til

Zur Beförderung der Briefpostsendungen sollen stets diejenigen Routen gewählt werden, welche die grösste Beschleunigung darbieten. Bei gleicher

den afsendende Postbestyrelses frie Valg at bestemme Veien.

Beschleunigung ist die Bestimmung des zu benutzenden Weges der freien Wahl der absendenden Postverwaltung überlassen.

Ved Bestemmelsen af Befordringsveiene for Pakkepostforsendelser vil der fortrinsviis blive taget Hensyn til de Router, der ved Siden af passende Befordringshurtighed frembyde de simpleste og billigste Taxter.

Bei der Festsetzung der Beförderungswege für die Fahrpostsendungen werden die Routen, für welche sich bei angemessener Beschleunigung des Transports die einfachsten und billigsten Tarife ergeben, vorzugsweise berücksichtigt werden.

Om enhver Forandring med Hensyn til de til Postbefordring skikkede Router ville de tvende Postbestyrelser betimelig underrette hinanden, om fornødent gjennem Telegraphen, for at Forsendelsen af Postsagerne og Udvexlingen af Karterne under Ombytningen af Routerne efter de forskjellige Aarstider hurtig kan blive ordnet efter Forholdene til enhver Tid.

Von allen Veränderungen auf den zu Postbeförderungen geeigneten Routen werden die beiden Postverwaltungen sich rechtzeitig, nöthigenfalls auf telegraphischem Wege, in Kenntniss setzen, damit insbesondere bei dem Wechsel der zu benutzenden Routen in den verschiedenen Jahreszeiten die Spedition der Postsendungen und der Austausch der Kartenschlüsse den jeweiligen Verhälltnissen entsprechend prompt geregelt werden kann.

De tvende Postbestyrelser ville opgive hinanden de Posthuse, som efter de sig til enhver Tid frembydende Postforbindelser have at træde i directe Kartevexling.

Die beiderseitigen Postverwaltungen werden die Postanstalten bezeichnen, welche mit einander, je nach Massgabe der sich darbietenden Postverbindungen, in directen Kartenwechsel zu treten haben.

Art. 6.

Bestridelse af Transportomkostningerne.

Med Hensyn til Bestridelsen af Omkostningerne ved Befordringen af de Dansk-Nordtydske Brev- og Pakkepost-Pakker paa de internationale Forbindelsesrouter skal forholdes paa følgende Maade:

a) Med Hensyn til Routen Kiel-Korsør

komme de Bestemmelser til Anvendelse, som derom indeholdes i Artikel 3.

b) Med Hensyn til Jernbanerouten Altona-Fredericia saavelsom med Hensyn til de andre til Postbefordring benyttede Forbindelser tillands

bliver der — forsaavidt der ikke ifølge bestaaende særlige Indretninger og locale Forhold efter Overeenskomst mellem de tvende Postbestyrelser er eller bliver truffen anden Bestemmelse — i Almindelighed at udgaae fra den Grundsætning, at hver Bestyrelse har at sørge for Befordringen af Postforsendelser fra dens eget Omraade til nærmeste Grændseposthuus i Naboomraadet, og at, saafremt der finder Personbefordring Sted med Posten, Betalingen for de Reisende og Portoen for Overfragt tilfalder

Art. 6.

Bestreitung der Transportkosten.

Wegen der Bestreitung der Kosten für die Beförderung der Dänisch-Norddeutschen Brief- und Fahrpostkartenschlüsse auf den internationalen Verbindungsrouten soll es wie folgt gehalten werden:

a) Bezüglich der Route Kiel-Korsoer

sind die Bestimmungen massgebend, welche der Artikel 3 in der fraglichen Beziehung enthält.

b) Bezüglich der Eisenbahnroute Altona-Fredericia, sowie bezüglich der sonstigen für Postbeförderungen benutzten Verbindungen zu Lande

ist — soweit nicht nach Massgabe bestehender besonderer Einrichtungen und localer Verhältnisse andere Festsetzungen im Einverständnisse der beiden Postverwaltungen getroffen sind, oder werden — im Allgemeine von dem Grundsatze auszugehen, dass eine jede Verwaltung für die Beförderung der Postsendungen aus ihrem Gebiet bis zur gegenüberliegenden Grenz-Postanstalt des benachbarten Gebiets zu sorgen hat, und dass, falls Personenbeförderung mittelst der Posten stattfindet, einer

hver Postbestyrelse, forsaavidt den bærer Omkostningerne ved Befordringen.

c) Med Hensyn til Routen over Stralsund

bliver der, forsaavidt Befordringen finder Sted med Nordtydske Skibe, fra Nordtydsk Side ikke beregnet særlige Omkostninger, hvorimod den Nordtydske Postbestyrelse paa den anden Side ikke har Omkostninger at bære i de Tilfælde, hvor Befordringen paa denne Linie skeer med Danske eller Svenske Skibe.

Med Hensyn til de til Postbefordring benyttede, regelmæssig farende private Dampskibe skal i Almindelighed forholdes saaledes, at hver af de tvende Postbestyrelser har at bære Omkostningerne ved Søtransporten for de fra dens Omraade afsendte Poster.

Omkostningerne ved Transporten af de tilsøes befordrede Poster fra og til Skibenes Landingssted til og fra vedkommende Posthuus bestrides af hver Bestyrelse paa dens eget Omraade.

I Tilfælde af, at Postskibene som Følge af ugunstigt Veir eller tilstødt Uheld ikke

jeden Postverwaltung die Gebühren von den Reisenden und das Ueberfrachtporto insoweit zufallen, als sie die Kosten der Beförderung trägt.

c) Bezüglich der Route über Stralsund

werden, soweit die Beförderung mit Norddeutschen Postschiffen stattfindet, besondere Kosten Norddeutscher Seits nicht in Rechnung gestellt, wogegen andererseits die Norddeutsche Postverwaltung keinerlei Kosten in den Fällen zu tragen hat, in welchen die Beförderung auf dieser Linie mit Dänischen oder Schwedischen Schiffen erfolgt.

Hinsichtlich der zu Postbeförderungen benutzten, in regelmässiger Farth begriffenen Privat-Dampschiffe soll es im Allgemeinen so gehalten werden, dass eine jede der beiden Postverwaltungen für die aus ihrem Gebiet abgesandten Posten die Kosten des See-Transports zu tragen hat.

Die Kosten des Transports der auf dem Seewege beförderten Posten von und nach der Landungsstelle der Schiffe nach und von der betreffenden Postanstalt werden von jeder Verwaltung auf ihrem Gebiete bestritten.

Für den Fall, dass die Postschiffe in Folge ungünstiger Witterungs-Verhältnisse oder

maatte naae de planmæssige Forbindelser, eller maatte blive nødsagede til at anløbe en anden Havn, ville de extraordinaire Omkostninger, som maatte kræves for paa hensigtsmæssigste og hurtigst mulige Maade at skaffe Posten befordret, blive baarne ligelig af de tvende Postbestyrelser, dog med Forbehold af Regres til muligen Skyldige. En Forpligtelse til Betaling af Godtgjørelser til Jernbanebestyrelser for Extratog, der maatte blive stillede af dem i fornævnte Anledning, overtages dog ikke.

wegen erlittener Unfälle die planmässigen Anschlüsse verfehlen sollten, oder genöthigt sein würden, einen anderen Hafen anzulaufen, werden die aus Anlass der zweckmässigst und möglichst schnell zu bewirkenden Beförderung der Post etwa entstehenden extraordinairen Kosten von den beiderseitigen Postverwaltungen zu gleichen Theilen getragen werden, vorbehaltlich der Einziehung von einem etwaigen schuldigen Theile. Eine Verpflichtung zur Zahlung von Vergütungen an Eisenbahn-Verwaltungen für etwaige, aus dem gedachten Anlass von denselben einzustellende Extrazüge wird jedoch nicht übernommen.

Art. 7.

Brevpostforsendelser.

Brevpostforsendelser ere:
almindelige og anbefalede Breve,
trykte Sager,
Vareprøver og Mønstre,
Aviser og Tidskrifter, og
Postanviisninger.

Vægten af Breve, Tryksager og Vareprøver maa ikke overstige et halvt Pund (250 Grammer) for en enkelt Forsendelse.

Art. 7.

Briefpostsendungen.

Briefpostsendungen sind:
die gewöhnlichen und recommandirten Briefe,
Drucksachen,
Waarenproben und Muster,
Zeitungen und Zeitschriften, und
Post-Anweisungen.

Das Gewicht der Briefe, Drucksachen und Waarenproben darf ein halbes Pfund (250 Grammen) im Einzelnen nicht überschreiten.

Art. 8.

Brevporto.

Portoen for Breve mellem det Danske og det Nordtydske Postomraade skal udgjøre:

1) for hvert enkelt frankeret Brev 2 Sølvgroschen eller 8 Skilling Dansk;
2) for hvert enkelt ufrankeret Brev 4 Sølvgroschen eller 16 Skilling Dansk.

Med Hensyn til bestaaende Forhold fastsættes som Undtagelse fra fornævnte Norm Portoen for Breve mellem det Danske Postomraade paa den ene Side, og Hertugdømmerne Slesvig og Holsten med Fyrstendømmet Lübeck saavelsom de frie Hansestæder Lübeck med Travemünde og Hamborg paa den anden Side som følger:

a) for hvert enkelt frankeret Brev til $1^1/_2$ Sølvgroschen eller 6 Skilling Dansk;
b) for hvert enkelt ufrankeret Brev til 3 Sølvgroschen eller 12 Skilling Dansk.

I den indbyrdes Samfærdsel mellem de Grændseposthuse, som efter Overeenskomst betegnes af de tvende Postbe-

Art. 8.

Briefporto.

Das Porto für die Briefe zwischen dem Dänischen und dem Norddeutschen Postgebiet soll betragen:

1) für jeden einfachen frankirten Brief 2 Silbergroschen, oder 8 Schilling Dänisch;
2) für jeden einfachen unfrankirten Brief 4 Silbergroschen, oder 16 Schilling Dänisch.

In Rücksicht auf bestehende Verhältnisse wird als Ausnahme von der obigen Norm das Porto für die Briefe zwischen dem Dänischen Postgebiet einerseits, und den Herzogthümern Schleswig und Holstein nebst dem Fürstenthum Lübeck, sowie den freien und Hansestädten Lübeck mit Travemünde und Hamburg andererseits wie folgt festgesetzt:

a) für jeden einfachen frankirten Brief auf $1^1/_2$ Silbergroschen, oder 6 Schilling Dänisch;
b) für jeden einfachen unfrankirten Brief auf 3 Silbergroschen, oder 12 Schilling Dänisch.

Im gegenseitigen Verkehr der von den beiden Postverwaltungen im Einverständnisse zu bezeichnenden Grenz-Post-

styrelser, finder en Moderation Sted af disse Satser til 1 Sølvgroschen eller 4 Skilling for et frankeret, og til 2 Sølvgroschen eller 8 Skilling for et ufrankeret enkelt Brev.

Som enkelt ansees et Brev, hvis Vægt ikke overstiger 15 Grammer. For sværere Breve indtil Maximum, 250 Grammer, opkræves det Dobbelte af den efter de ovenstaaende Normer for et enkelt Brev beregnede Porto.

Art. 9.

Trykte Sager.

Portoen for trykte Sager mellem det Danske og det Nordtydske Postomraade skal udgjøre: 3/4 Sølvgroschen eller 3 Skilling Dansk for hver Forsendelse indtil en Vægt af 40 Grammer incl. Veie Forsendelserne derover, beregnes der for hver 40 Grammer eller en Deel deraf 3/4 Sølvgroschen eller 3 Skilling Dansk mere; dog skal Beløbet i det Hele ikke overstige den Porto, som vilde udkomme ved Anvendelsen af Brevtaxten (jfr. Art. 8).

anstalten findet eine Ermässigung dieser Sätze auf 1 Silbergroschen, oder 4 Schilling für den frankirten, und auf 2 Silbergroschen, oder 8 Schilling für den unfrankirten einfachen Brief statt.

Als ein einfacher Brief ist ein solcher anzusehen, dessen Gewicht 15 Grammen nicht überschreitet. Alle schwereren Briefe bis zu dem Maximalgewicht von 250 Grammen unterliegen dem doppelten Betrage des nach den obigen Normen für den einfachen Brief in Anwendung kommenden Portos.

Art. 9.

Drucksachen.

Das Porto für Drucksachen zwischen dem Dänischen und dem Norddeutschen Postgebiet soll betragen: 3/4 Silbergroschen, oder 3 Schilling Dänisch für jede Sendung bis zum Gewicht von 40 Grammen einschliesslich. Bei Sendungen von grösserem Gewicht kommt für je 40 Grammen oder einen Theil davon ein weiterer Portosatz von 3/4 Silbergroschen, oder 3 Schilling Dänisch zur Erhebung, jedoch soll der Gesammtbetrag nicht höher sein, als das Porto, welches sich nach der Brieftaxe (cfr. Art. 8) ergeben würde.

Bemeldte Forsendelser skulle frankeres.

Til Forsendelse som trykte Sager for den fornævnte modererede Betaling kunne modtages: alle trykte, lithographerede, metallographerede, photographerede eller andre ved mechaniske Midler tilveiebragte Gjenstande, der ifølge deres Format og øvrige Beskaffenhed egne sig til Befordring med Brevposten. Undtagne herfra ere de ved Copiermaskine eller Gjennemtryk tilveiebragte skrevne Sager.

Forsendelserne maa indleveres aabne enten under et smalt Enkelt- eller Korsbaand, eller sammenlagte paa simpel Maade. De kunne ogsaa bestaae af aabne Kaart.

Foruden Modtagerens Adresse kan Afsenderens Underskrift, Sted og Datum tilføies med Skrift.

Ved Priiscouranter, Courssedler og Handelscirculairer er det endvidere tilladt med Skrift at indføre eller forandre Priserne samt at anføre den Reisendes Navn.

Streger i Margen for at henlede Læserens Opmærksom-

Die Sendungen müssen frankirt werden.

Zur Versendung als Drucksache gegen die obige ermässigte Taxe können zugelassen werden: alle gedruckten, lithographirten, metallographirten, photographirten oder sonst auf mechanischem Wege hergestellten, nach ihrem Format oder ihrer sonstigen Beschaffenheit zur Beförderung mit der Briefpost geeigneten Gegenstände. Ausgenommen hiervon sind die mittelst der Copirmaschine, oder mittelst Durchdrucks hergestellten Schriftstücke.

Die Sendungen müssen offen und zwar entweder unter schmalem Streif- oder Kreuzband, oder in einfacher Art zusammengefaltet eingeliefert werden. Dieselben können auch aus offenen Karten bestehen.

Ausser der Adresse des Empfängers dürfen die Unterschrift des Absenders, Ort und Datum handschriftlich hinzugefügt werden.

Bei Preiscouranten, Courszetteln und Handels-Circularen ist ausserdem die handschriftliche Eintragung oder Abänderung der Preise, sowie des Namens des Reisenden gestattet.

Anstriche am Rande zu dem Zwecke, die Aufmerksamkeit des Lesers auf eine

hed paa et bestemt Sted kunne tilstedes.

I Correcturark kan der foretages Forandringer og Tilføininger, som angaae Correcturen, Udstyringen og Trykken, ligesom Manuscriptet kan vedlægges samme. De Tilføininger, som det er tilladt at indføre i Correcturark, kunne ogsaa, naar der mangler Plads til dem, anbringes paa Sedler, som vedlægges Correcturarkene.

Iøvrigt maa der ved de Sager, som skulle forsendes for den modererede Porto, efter deres Forfærdigelse ved Tryk o. s. v., ikke foretages nogensomhelst Tilføining eller Forandring af Indholdet, det være sig ved skrevne eller paa anden Maade anbragte Mærker eller Tegn.

Tryksager, som ere afgivne til Forsendelse ufrankerede eller utilstrækkelig frankerede, eller som iøvrigt ikke opfylde de for dem gjældende Betingelser, behandles og taxeres som ufrankerede Breve. Med Hensyn til Godtgjørelsen af Værdien af de mulig anvendte Frimærker jevnfør Artikel 12.

Art. 10.

Vareprøver.

Vareprøver skulle være underkastede samme Porto som

bestimmte Stelle hinzulenken, sind zulässig.

Den Correcturbogen können Aenderungen und Zusätze, welche die Correctur, die Ausstattung und den Druck betreffen, hinzugefügt, auch kann denselben das Manuscript beigelegt werden. Die bei Correcturbogen erlaubten Zusätze können in Ermangelung des Raumes auch auf besonderen, den Correcturbogen beigefügten Zetteln angebracht sein.

Im Uebrigen dürfen bei den gegen das ermässigte Porto zu versendenden Gegenständen nach ihrer Fertigung durch Druck u. s. w. irgend welche Zusätze oder Aenderungen am Inhalte, sei es durch handschriftliche oder sonstige Vermerke oder Zeichen, nicht angebracht sein.

Drucksachen, welche unfrankirt, oder unzuzureichend frankirt zur Absendung gelangen, oder welche den sonstigen für sie geltenden Bedingungen nicht entsprechen, werden wie unfrankirte Briefe behandelt und taxirt. Wegen Anrechnung des Werthes der etwa verwendeten Freimarken siehe Artikel 12.

Art. 10.

Waarenproben.

Waarenproben sollen demselben Porto unterliegen wie

trykte Sager (jfr. Artikel 9) og maae derfor frankeres.

Saafremt de ere pakkede sammen med trykte Sager, kommer ligeledes den i Artikel 9 fastsatte Taxt til Anvendelse efter Forsendelsens samlede Vægt.

Til Forsendelse for den modererede Taxt kunne alene virkelige Vareprøver og Mønstre modtages, der ikke have en selvstændig Handelsværdi, og som overhovedet egne sig til Befordring med Brevposten. De skulle være lagte under Baand, eller iøvrigt være pakkede saaledes, t.Ex. i tilbundne, men ikke forseglede Poser, at det med Lethed kan skjønnes, at Indholdet er Vareprøver.

Disse Forsendelser tør der ikke vedlægges noget Brev; ei heller tør der paa dem være anbragt andre skriftlige Mærker end Modtagerens Adresse, Afsenderens Navn eller Firma, Fabrik- eller Handelsmærker, derunder indbefattet Varernes nærmere Betegnelse, Nummere og Priser.

Vareprøver, som ere afgivne til Forsendelse ufrankerede eller utilstrækkelig frankerede, eller som iøvrigt ikke opfylde

Drucksachen (vergl. Artikel 9) und müssen deshalb frankirt sein.

Sofern dieselben mit Drucksachen zusammengepackt werden, kommt ebenfalls die im Artikel 9 festgesetzte Taxe nach Massgabe des Gesammtgewichts der Sendung in Anwendung.

Zur Versendung gegen die ermässigte Taxe werden nur wirkliche Waarenproben und Muster zugelassen, die an sich keinen eigenen Kaufwerth haben und zur Beförderung mit der Briefpost überhaupt geeignet sind. Sie müssen unter Band gelegt, oder anderweit, z. B. in zugebundenen, aber nicht versiegelten Säckchen, dergestalt verpackt sein, dass der Inhalt als in Waarenproben bestehend leicht erkannt werden kann.

Ein Brief darf diesen Sendungen nicht beigefügt sein; auch dürfen dieselben keine anderen handschriftlichen Vermerke tragen, als die Adresse des Empfängers, den Namen oder die Firma des Absenders, die Fabrik- oder Handelszeichen, einschliesslich der näheren Bezeichnung der Waare, die Nummern und die Preise.

Waarenproben, welche unfrankirt, oder unzureichend frankirt zur Absendung gelangen, oder welche den son-

de for dem gjældende Betingelser, behandles og taxeres som ufrankerede Breve. Med Hensyn til Godtgjørelsen af de mulig anvendte Frimærker jevnfør Artikel 12.

Art. 11.

Anbefaling (Recommandation).

Det er tilladt at afsende Breve, trykte Sager og Vareprøver som anbefalede (recommanderede).

For deslige Forsendelser har Afsenderen at forudbetale, foruden den sædvanlige Porto for frankerede Brevpostforsendelser, endvidere et Anbefalingsgebyr af 2 Sølvgroschen eller 8 Skilling Dansk.

Afsenderen kan ved en Bemærkning paa Adressesiden begjære sig tilstillet det af Adressaten udstedte Modtagelsesbeviis. For Modtagelsesbevisets Tilveiebringelse bliver der ved Brevets o. s. v. Indlevering at erlægge et yderligere Gebyr af 2 Sølvgroschen eller 8 Skilling Dansk.

Gaaer en anbefalet Brevpostforsendelse tabt, skal den Postbestyrelse, indenfor hvis Omraade den er bleven indleveret, være forpligtet til at

stigen für sie geltenden Bedingungen nicht entsprechen, werden wie unfrankirte Briefe behandelt und taxirt. Wegen Anrechnung des Werthes der etwa verwendeten Freimarken siehe Artikel 12.

Art. 11.

Recommandation.

Es ist gestattet, Briefe, Drucksachen und Waarenproben unter Recommandation abzusenden.

Für dieselben ist das gewöhnliche Porto der frankirten Briefpostsendungen und ausserdem eine Recommandationsgebühr von 2 Silbergroschen, oder 8 Schilling Dänisch vom Absender im Voraus zu entrichten.

Der Absender kann durch Vermerk auf der Adresse das Verlangen ausdrücken, dass ihm die vollzogene Empfangsbescheinigung des Adressaten — Rückschein — zugestellt werde. Für die Beschaffung des Rückscheins ist bei der Auflieferung des Briefes u. s. w. eine weitere Gebühr von 2 Silbergroschen, oder 8 Schilling Dänisch zu entrichten.

Geht eine recommandirte Briefpostsendung verloren, so soll die Postverwaltung des Aufgabegebiets verpflichtet sein, dem Absender, sobald der

betale Afsenderen, saasnart Tabet er constateret, en Erstatning af 14 Thaler efter Tredivethalerfoden indenfor det Nordtydske Postomraade, eller af $18^{1}/_{2}$ Rigsdaler i Danmark, med Forbehold af Regres til den Postbestyrelse, indenfor hvis Omraade Tabet beviislig har fundet Sted.

Krav paa Erstatning maa reises inden sex Maaneder fra Brevets Indleveringsdag at regne; i modsat Fald bortfalder Postbestyrelsernes Forpligtelse til at yde Erstatning. Præscriptionen afbrydes ved Reclamation hos Postbestyrelsen paa Indleverings- eller Bestemmelsesomraadet. Gives derpaa Afslag, begynder, saasnart Reclamanten har modtaget dette, en ny Præscriptionsperiode af sex Maaneder, der ikke afbrydes ved Reclamation mod Afslaget.

For Søtransport overtages ingen Garanti. Ei heller erstattes Tab, som maatte hidrøre fra Krig, uundgaaelige Følger af Naturbegivenheder eller Forsendelsernes naturlige Beskaffenhed.

Verlust festgestellt ist, eine Entschädigung von 14 Thalern des Dreissigthalerfusses im Norddeutschen Postgebiet, oder von $18^{1}/_{2}$ Reichsthalern in Dänemark zu leisten, vorbehaltlich des Rückgriffs auf diejenige Postverwaltung, in deren Bereich der Verlust erweislich stattgefunden hat.

Der Anspruch auf Ersatz muss innerhalb sechs Monate, vom Tage der Aufgabe des Briefes an gerechnet, erhoben werden, widrigenfalls die Entschädigungs - Verbindlichkeit der Postverwaltungen erlischt. Die Verjährung wird durch Anbringung der Reclamation bei der Postbehörde des Aufgabe- oder des Bestimmungsgebiets unterbrochen. Ergeht hierauf eine abschlägige Bescheidung, so beginnt vom Empfange derselben eine neue Verjährungsfrist von sechs Monaten, welche durch eine Reclamation gegen jenen Bescheid nicht unterbrochen wird.

Für den See-Transport wird eine Garantie nicht übernommen. Auch für die durch Krieg, durch unabwendbare Folgen von Natur-Ereignissen, oder durch die natürliche Beschaffenheit der Sendung herbeigeführten Verluste wird ein Ersatz nicht gewährt.

Art. 12.

Postfrimærker.

Afsenderne kunne til Frankering af Brevpostforsendelser betjene sig af de i Afsendelseslandet gjældende Postfrimærker. Anvendelse af Frimærke-Convoluter er afhængig af vedkommende Postbestyrelses Bestemmelse.

Brevpostforsendelser, som ere utilstrækkelig frankerede med Frimærker eller Frimærke-Convoluter, taxeres som ufrankerede Breve, dog med Fradrag af Værdien af de anvendte Frimærker eller Convolutstempler.

Naar den Tillægsporto, der skal udredes af Adressaten, udgjør en Brøk under $^1/_4$ Sølvgroschen eller under 1 Skilling Dansk, bliver denne Brøkdeel ved Opkrævningen afrundet til $^1/_4$ Sølvgroschen eller 1 Skilling.

Nægtelse af at efterbetale Portoen ansees som en Nægtelse af at modtage Forsendelsen.

Ere Brevpostforsendelserne ikke tilstrækkelig frankerede, bliver Beløbet af de anvendte Frimærker tilgodeskrevet den Bestyrelse, som Forsendelsen overleveres til, idet samtidig det Portobeløb tiltaxeres, som

Art. 12.

Postfreimarken.

Die Absender können sich zur Frankirung der Briefpostsendungen der im Ursprungslande Anwendung findenden Postfreimarken bedienen. Die Verwendung von Franco-Couverts unterliegt den Festsetzungen der betreffenden Postverwaltung.

Auf die mit Freimarken oder Franco-Couverts unzureichend frankirten Briefpostsendungen kommt die Taxe für unfrankirte Briefe zur Anwendung, jedoch unter Anrechnung des Werthes der verwendeten Freimarken oder Couvertstempel.

Wenn das von dem Adressaten zu entrichtende Ergänzungsporto einen Bruch unter $^1/_4$ Silbergroschen, oder unter 1 Schilling Dänisch ergiebt, so wird dieser Bruchtheil bei der Erhebung auf $^1/_4$ Silber groschen oder 1 Schilling abgerundet.

Die Verweigerung der Nachzahlung des Portos gilt für eine Verweigerung der Annahme der Sendung.

Der Betrag der verwendeten Marken bei unzureichend frankirten Briefpostsendungen wird derjenigen Verwaltnung, an welche die Ueberlieferung der Sendung erfolgt, in Vergütung gestellt, unter gleich-

den afsendende Bestyrelse vilde have at oppebære, ifald Forsendelsen var afsendt ufrankeret.

zeitiger Anrechnung des Portobetrages, welchen die absendende Verwaltung zu beziehen haben würde, im Fall die Sendung unfrankirt abgesandt worden wäre.

Er der af Afsenderen anvendt for mange Frimærker, kan der ikke fordres nogen Erstatning af det overskydende Beløb. Overskuddet over de taxtmæssige Portobeløb tilfalder den afsendende Postbestyrelse.

Sind von dem Absender zu viel Marken verwendet, so kann eine Erstattung des Mehrbetrages nicht beansprucht werden. Der Ueberschuss über den tarifmässigen Portobetrag verbleibt der absendenden Postverwaltung.

Art. 13.

Portodeling.

De tvende Postbestyrelser ville godtgjøre hinanden følgende Beløb for hver Portosats (jfr. Artikel 8, 9 og 10):

I. Med Hensyn til Breve i Samfærdselen paa Grændsen:
   a) for frankerede Breve 2 Skilling Dansk,
   b) for ufrankerede Breve 4 Skilling Dansk.

II. Med Hensyn til Breve mellem Hertugdømmerne Slesvig og Holsten med Fyrstendømmet Lübeck samt de frie Hansestæder Lübeck med Travemünde og Hamborg paa den ene Side, og Danmark paa den anden Side:
   a) for frankerede Breve 3 Skilling Dansk,

Art. 13.

Portotheilung.

Die beiden Postverwaltungen werden einander folgende Beträge für jede Portorate (cfr. Artikel 8, 9 und 10) vergüten:

I. Bezüglich der Briefe des Grenzverkehrs:
   a) für frankirte Briefe 2 Schilling Dänisch,
   b) für unfrankirte Briefe 4 Schilling Dänisch.

II. Bezüglich der Briefe zwischen den Herzogthümern Schleswig und Holstein nebst dem Fürstenthum Lübeck, sowie den freien und Hansestädten Lübeck nebst Travemünde und Hamburg einerseits, und Dänemark andererseits:
   a) für frankirte Briefe 3 Schilling Dänisch,

b) for ufrankerede Breve 6 Skilling Dansk.

III. Med Hensyn til den øvrige Correspondance:

a) for frankerede Breve 4 Skilling Dansk,

b) for ufrankerede Breve 8 Skilling Dansk,

c) for trykte Sager 1½ Skilling Dansk,

d) for Vareprøver 1½ Skilling Dansk.

For de trykte Sager og Vareprøver, der taxeres med Maximalportoen for Breve (jfr. Artikel 9 og 10), godtgjøres Portoen efter de samme Normer, som komme til Anvendelse ved Breve.

Til Lettelse for Posttjenesten skulle de tvende Postbestyrelser kunne vedtage, at Udleveringen af Brevpostforsendelserne under Hensyn til foranstaaende Bestemmelser om Godtgjørelsen skal skee efter samlet Vægt.

Anbefalingsgebyret og Gebyret for et Modtagelsesbeviis (jfr. Artikel 11) oppebæres udeelt af den afsendende Bestyrelse.

Saalænge der af det Nordtydske Forbunds Postkasse ydes en Subvention til private Dampskibe paa Linien Kjøbenhavn-Lübeck, vil den Danske Postbestyrelse til den Nord-

b) für unfrankirte Briefe 6 Schilling Dänisch.

III. Bezüglich der übrigen Correspondenz:

a) für frankirte Briefe 4 Schilling Dänisch,

b) für unfrankirte Briefe 8 Schilling Dänisch,

c) für Drucksachen 1½ Schilling Dänisch,

d) für Waarenproben 1½ Schilling Dänisch.

Für die dem Maximalporto nach der Brieftaxe unterworfenen Drucksachen und Waarenproben (cfr. Artikel 9 und 10) findet die Vergütung nach den Normen wie für Briefe statt.

Auf der Grundlage der obigen Festsetzungen bezüglich der Vergütungsbeträge kann im Einverständnisse der beiderseitigen Postverwaltungen zur Erleichterung des Postbetriebes die Auslieferung der Briefpostsendungen nach dem Gesammtgewicht bewirkt werden.

Die Gebühr für die Recommandation und für den etwaigen Rückschein (jfr. Artikel 11) wird von der absendenden Verwaltung ungetheilt bezogen.

Für die Dauer des Verhältnisses der Subventionirung von Privat-Dampschiffen der Linie Kopenhagen-Lübeck aus der Norddeutschen Bundes-Postkasse wird die Dänische

tydske Postbestyrelse betale den Godtgjørelse, som førstnævnte Bestyrelse ifølge den Danske Postlov har at erlægge for de paa fornævnte Linie fra Danmark afsendte Posters Søtransport (jfr. Artikel 6).

Art. 14.

Postanviisninger.

Mellem det Danske og det Nordtydske Postomraade skal der kunne udvexles Summer ved Postanviisninger til et Beløb af 50 Thaler efter Tredivethalerfoden incl. eller af 75 Rigsdaler Dansk incl.

Gebyret skal uden Hensyn til Postanviisningens Beløb udgjøre 4 Sølvgroschen eller 16 Skilling Dansk.

Ved Udvexlingen af Postanviisninger mellem Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen med Fyrstendømmet Lübeck saavelsom de frie Hansestæder Lübeck med Travemünde og Hamborg paa den ene Side, og Danmark paa den anden Side modereres dette Gebyr for Beløb indtil 25 Thaler efter Tredivethalerfoden eller indtil $37^1/_2$ Rigsdaler Dansk incl. til 2 Sølvgroschen eller 8 Skilling Dansk.

Postverwaltung die von derselben nach Massgabe des Dänischen Postgesetzes für den See-Transport der aus Dänemark auf der gedachten Linie abgesandten Posten zu entrichtende Vergütung (cfr. Artikel 6) an die Norddeutsche Postverwaltung zahlen.

Art. 14.

Post-Anweisungen.

Zwischen dem Dänischen und dem Norddeutschen Postgebiet können Zahlungen bis zu einem Betrage von 50 Thalern des Dreissigthalerfusses incl., oder bis zu 75 Reichsthalern Dänisch incl., im Wege der Post-Anweisung vermittelt werden.

Die Gebühr soll, ohne Unterschied des Betrages der Post-Anweisung, 4 Silbergroschen, oder 16 Schilling Dänisch betragen.

Bei Post-Anweisungen zwischen den Herzogthümern Schleswig und Holstein nebst dem Fürstenthum Lübeck, sowie den freien und Hansestädten Lübeck nebst Travemünde und Hamburg einerseits, und Dänemark andererseits tritt für die Beträge bis zu 25 Thalern des Dreissigthalerfusses, oder bis zu $37^1/_2$ Reichsthalern Dänisch einschliesslich eine Ermässigung dieser Gebühr auf 2 Silber-

groschen, oder 8 Schilling Dänisch ein.

Gebyret forudbetales af Afsenderen.

Die Gebühr ist von dem Absender im Voraus zu entrichten.

Med Postanviisningen maa ikke være forenet et Brev, ei heller maa et saadant vedlægges samme.

Ein Brief darf mit der Post-Anweisung nicht vereinigt, noch derselben beigegeben sein.

De tvende Postbestyrelser ville godtgjøre hinanden for hver Postanviisning 8 Skilling Dansk, henholdsviis for de til den modererede Taxt ansatte Anviisninger 4 Skilling Dansk.

Die beiden Postverwaltungen werden einander für jede Post-Anweisung 8 Schilling, beziehungsweise für die der ermässigten Taxe unterliegenden Post-Anweisungen 4 Schilling Dänisch vergüten.

For Postanviisningernes Beløb indestaae Postbestyrelserne i samme Omfang som for Pengeforsendelser (jfr. Art. 26).

Für die Beträge der Post-Anweisungen wird von Seiten der Postverwaltungen in gleichem Umfange gehaftet, wie für Geldsendungen (cfr. Art. 26).

De tvende Parter forbeholde sig under overordentlige Omstændigheder midlertidig at lade Udvexlingen af Postanviisninger ophøre.

Beide Theile behalten sich vor, das Postanweisungs-Verfahren unter aussergewöhnlichen Umständen zeitweise ausser Anwendung treten zu lassen.

Art. 15.

Aviser.

Paa Aviser og periodiske Skrifter kan der af Danske Posthuse abonneres hos Nordtydske Posthuse, og af Nordtydske Posthuse hos Danske Posthuse.

Art. 15.

Zeitungen.

Zeitungen und periodische Schriften können von Dänischen Postanstalten bei Norddeutschen Postanstalten, oder von Norddeutschen Postanstalten bei Dänischen Postanstalten im Wege des Abonnements bezogen werden.

For de saaledes leverede Aviser vil der ikke blive debiteret det bestillende Posthuus høiere Priser af det Posthuus, som udfører Bestillingen, end de, hvortil sidstnævnte leverer de paagjældende Aviser og Tidskrifter paa sit eget Omraade.

Med Hensyn til de exceptionelle Lettelser, som blive at indrømme i Betragtning af bestaaende Forhold ved Udvexlingen af Aviser mellem Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen med Fyrstendømmet Lübeck samt de frie Hansestæder Lübeck med Travemünde og Hamborg paa den ene Side, og Danmark paa den anden Side, ville de tvende Postbestyrelser træffe Overeenskomst.

Hvad Tiden angaaer, for hvilken Abonnement modtages, ere de Terminer afgjørende, som angives i de fra begge Sider meddeelte Avis-Priis-Fortegnelser. For en længere eller kortere Tid, end Terminen udgjør efter Avis-Priis-Fortegnelserne, skal der i Regelen ikke modtages Abonnement.

Bestillingen af Aviser og Tidskrifter udføres ved bestemte af de tvende Post-

Für die solchergestalt überlieferten Zeitungen werden der bestellenden Postanstalt Seitens der die Bestellung ausführenden Postanstalt keine höheren Preise in Rechnung gestellt werden, als diejenigen für welche diese letztere die betreffenden Zeitungen und Zeitschriften im eigenen Gebiet absetzt.

Wegen der mit Rücksicht auf bestehende Verhältnisse im Zeitungsverkehr der Herzogthümer Schleswig und Holstein nebst dem Fürstenthum Lübeck, sowie der freien und Hansestädte Lübeck nebst Travemünde und Hamburg einerseits, und Dänemark andererseits zu gestattenden erleichternden Ausnahmebestimmungen werden die beiden Postverwaltungen sich verständigen.

Für die Dauer, auf welche die Abonnements angenommen werden, sind die in den beiderseitigen Zeitungs-Preisverzeichnissen angegebenen Termine massgebend. Auf einen längeren oder kürzeren Zeitraum, als der Termin nach den Zeitungs-Preisverzeichnissen beträgt, sollen Abonnements in der Regel nicht angenommen werden.

Die Bestellung der Zeitungen und Zeitschriften wird durch bestimmte, von den bei-

bestyrelser nærmere opgivne Posthuse, og skal Udvexlingen af Aviser og Tidskrifter foregaae med størst mulig Hurtighed paa de samme Router, som ere bestemte til directe Udvexling af Brevkarter.

Afregningen over den samlede gjensidige Avisforsendelse foretages ved de vedkommende Udvexlings-Posthuse. Salderingen skeer hvert Fjerdingaar umiddelbart efter Afregningen.

Ved Bestemmelserne i nærværende Artikel, saavelsom i Artikel 9, indskrænkes i ingen Henseende de Høie contraherende Parters Ret til paa deres Omraader at forbyde Befordringen og Bestillingen af saadanne Aviser og andre trykte Skrifter, hvis Afsætning efter de paa vedkommende Omraade bestaaende Love og Forskrifter angaaende Presse-Frembringelser ikke kan ansees for tilstedelig, ligesom overhovedet til at standse Leveringen eller Afsætningen af Aviser gjennem Posten.

den Postverwaltungen näher zu bezeichnende Postanstalten vermittelt, und soll die Auswechselung der Zeitungen und Zeitschriften unter thunlichster Beschleunigung auf denselben Routen erfolgen, welche für die directe Auswechselung der Briefkartenschlüsse festgestellt sind.

Die Abrechnung über den gesammten Zeitungsverkehr wird durch die betreffenden Auswechselungs-Postanstalten vermittelt. Die Saldirung erfolgt vierteljährlich unmittelbar nach Feststellung der Abrechnung.

Durch die Festsetzungen des gegenwärtigen Artikels, sowie des Artikels 9 wird in keiner Weise das Recht der Hohen contrahirenden Theile beschränkt, auf ihren Gebieten die Beförderung und die Bestellung solcher Zeitungen und sonstiger Druckschriften zu versagen, deren Vertrieb nach den in dem betreffenden Gebiete bestehenden Gesetzen und Vorschriften über die Erzeugnisse der Presse als statthaft nicht zu erachten ist, sowie überhaupt die Lieferung oder den Absatz von Zeitungen im Post-Debitswege zu beanstanden.

Art. 16.

Skibsbreve.

Naar der med private Dampskibe, der ikke af Postbestyrelserne benyttes til regelmæssig Postbefordring, eller med Seilskibe, som fare mellem de tvende Postomraaders Havne, efter Correspondenternes Forlangende befordres Breve (Skibsbreve), bliver der for disse Breve ved Afsendelsen af Afsenderen at erlægge Afgangsomraadets interne Porto, der tilfalder dettes Postbestyrelse.

Ved Brevenes Ankomst opkræver Ankomstomraadets Postbestyrelse hos Adressaten Porto efter dens egen interne Taxt og endvidere det Beløb, som bliver at udrede til Skibsføreren ifølge Lovbestemmelse eller Vedtægt eller med Henhold til en særlig med ham truffen Overeenskomst.

Ere saadanne Breve bestemte til Skibets Indgangshavn eller have de deres Oprindelse fra Skibets Afgangshavn, opkræves ligeledes den respective Landporto.

Art. 16.

Schiffsbriefe.

Wenn mit den Seitens der Postverwaltungen nicht zu regelmässigen Postbeförderungen benutzten Privat-Dampfschiffen, oder mit Segelschiffen, welche zwischen den Häfen der beiderseitigen Gebiete verkehren, auf Verlangen der Correspondenten Briefe befördert werden (Schiffsbriefe), so unterliegen diese Briefe bei der Absendung dem vom Absender zu entrichtenden internen Porto des Abgangsgebiets zu Gunsten der Postverwaltung desselben.

Bei der Ankunft der Briefe erhebt die Postverwaltung des Ankunftsgebiets vom Adressaten das Porto nach ihrem internen Tarif, und denjenigen Betrag, welcher dem Schiffsführer nach Massgabe der gesetzlichen Bestimmungen, oder des Herkommens, oder auf Grund besonderer Vereinbarung mit demselben zu entrichten ist.

Sind dergleichen Briefe nach dem Orte des Eingangshafens des Schiffes bestimmt, oder rühren dieselben aus dem Orte des Abgangshafens des Schiffes her, so ist ebenfalls das beiderseitige Landporto zu erheben.

Art. 17.
Correspondance med de Sydtydske Stater saavelsom med Østerrig og Luxemburg.

Paa Brevpostforsendelser mellem de tre Sydtydske Stater Bayern, Württemberg og Baden samt Keiserdømmet Østerrig og Storhertugdømmet Luxemburg paa den ene Side, og Danmark paa den anden Side skulle, forsaavidt disse Brevpostforsendelsers Udvexling besørges ved den Nordtydske Postbestyrelse, de samme Bestemmelser komme til Anvendelse, som efter de foregaaende Artikler gjælde for Brevpostforsendelser mellem det Nordtydske Forbunds Omraade og Danmark i Henseende til Portotaxt, Portodeling, Forsendelsesvilkaar o. s. v.

Den Nordtydske Postbestyrelse overtager udelukkende og for sin egen Regning alene — ligeoverfor den Danske Postbestyrelse — Udjevningen og Afregningen med de nævnte Staters Postbestyrelser.

Disse Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa Postanviisninger, dog saaledes, at disse endnu ikke kunne udvexles med Østerrig.

Art. 17.
Correspondenzverkehr mit den Süddeutschen Staaten, sowie mit Oesterreich und Luxemburg.

Auf die Briefpostsendungen zwischen den drei Süddeutschen Staaten: Bayern, Württemberg und Baden, sowie dem Kaiserthum Oesterreich und dem Grossherzogthum Luxemburg einerseits, und Dänemark andererseits, sollen, insoweit diese Briefpostsendungen durch Vermittelung der Norddeutschen Postverwaltung ausgewechselt werden, dieselben Bestimmungen Anwendung finden, welche nach den vorhergehenden Artikeln für die Briefpostsendungen zwischen dem Gebiet des Norddeutschen Bundes und Dänemark rücksichtlich der Portotaxe, des Portobezuges, der Versendungsbedingungen u. s. w. massgebend sind.

Die Norddeutsche Postverwaltung übernimmt ausschliesslich und für ihre alleinige Rechnung — gegenüber der Dänischen Postverwaltung — die desfallsige Ausgleichung und Abrechnung mit den Postverwaltungen der vorgedachten Staaten.

Diese Festsetzungen beziehen sich auch auf die Post-Anweisungen mit der Massgabe, dass im Verkehr mit Oesterreich Post-Anweisungen

Art. 18.

Correspondance med andre fremmede Lande.

Den Transitporto, som af den Danske Postbestyrelse bliver at godtgjøre den Nordtydske Postbestyrelse for den til Enkelttransit gjennem det Nordtydske Omraade afgivne Correspondance til og fra andre end de i den foregaaende Artikel nævnte fremmede Lande, skal udgjøre:

for frankerede Breve i Retningen fra Danmark for 15 Grammer eller en Deel deraf. . . . . 1 Sølvgr.,

for ufrankerede Breve i Retningen til Danmark for 15 Grammer eller en Deel deraf . . . . . 2 Sølvgr.,

for trykte Sager for 40 Grammer eller en Deel deraf. . . ½ Sølvgr.,

for Vareprøver for 40 Grammer eller en Deel deraf. . . ½ Sølvgr.

für jetzt noch nicht zulässig sind.

Art. 18.

Correspondenzverkehr mit anderen fremden Ländern.

Das von der Dänischen Postverwaltung an die Norddeutsche Postverwaltung für die zum stückweisen Transit durch das Norddeutsche Gebiet überlieferte Correspondenz nach und aus anderen als den im vorhergehenden Artikel erwähnten fremden Ländern zu vergütende Transitporto soll betragen:

bei frankirten Briefen in der Richtung aus Dänemark für je 15 Grammen oder einen Bruchtheil davon. . . . . . . 1 Silbergr.,

bei unfrankirken Briefen in der Richtung nach Dänemark für je 15 Grammen oder einen Bruchtheil davon. . . . . . . 2 Silbergr.,

bei Drucksachen für je 40 Grammen oder einen Bruchtheil davon ½ Silbergr.,

bei Waarenproben für je 40 Grammen oder einen Bruchtheil davon ½ Silbergr.

Finder Transiten Sted foruden over det Nordtydske Omraade endvidere over de Sydtydske Staters eller Keiserdømmet Østerrigs Omraade, eller over alle disse Omraader tilsammen, skulle ikkedestomindre ikkun de ovenfor angivne Transitsatser komme til Anvendelse.

Den Transitporto, som af den Nordtydske Postbestyrelse bliver at godtgjøre den Danske Postbestyrelse for den til Enkelttransit gjennem det Danske Omraade afgivne Correspondance til og fra fremmede Lande, skal udgjøre:

for frankerede Breve i Retningen fra det Nordtydske Postomraade for 15 Grammer eller en Deel deraf. . . . . 4 Sk. Dsk.,

for ufrankerede Breve i Retningen til det Nordtydske Postomraade for 15 Grammer eller en Deel deraf. . . . 8 Sk. Dsk.,

for trykte Sager for 40 Grammer

Findet der Transit ausser über das Norddeutsche Gebiet noch über die Gebiete der Süddeutschen Staaten, oder des Kaiserthums Oesterreich, oder über alle diese Gebiete statt, so sollen gleichwohl nur die eben bezeichneten Transitsätze in Anwendung kommen.

Das von der Norddeutschen Postverwaltung an die Dänische Postverwaltung für die zum stückweisen Transit durch das Dänische Gebiet überlieferte Correspondenz nach und aus fremden Ländern zu vergütende Transitporto soll betragen:

bei frankirten Briefen in der Richtung aus dem Norddeutschen Postgebiete für je 15 Grammen oder einen Bruchtheil davon . . 4 Sch. Dän.,

bei unfrankirten Briefen in der Richtung nach dem Norddeutschen Postgebiete für je 15 Grammen oder einen Bruchtheil davon . . 8 Sch. Dän.,

bei Drucksachen für je 40 Gram-

eller en Deel deraf . . . . $1^1/_2$ Sk. Dsk.,

for Vareprøver for 40 Grammer eller en Deel deraf . . $1^1/_2$ Sk. Dsk.

Forsaavidt Correspondancen udgaar fra eller er bestemt til Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen med Fyrstendømmet Lübeck eller de frie Hansestæder Lübeck med Travemünde og Hamborg, modereres fornævnte Satser for frankerede Breve til 3 Skilling, for ufrankerede til 6 Skilling.

Iøvrigt gjælde for den i Enkelttransit forekommende Correspondance de samme Bestemmelser, som i de foregaaende Artikler ere trufne med Hensyn til den internationale Correspondance.

Med Hensyn til den Correspondance, for hvilken den samlede Porto med Henhold til en med en tredie Bestyrelse truffen Overeenskomst maatte blive beregnet efter den i Artikel 8 ommeldte Vægtprogression, vil Godtgjørelsen af Transitportoen ligeledes kun finde Sted i Overeensstemmelse med denne Vægtprogression.

Den transitydende Besty-

men oder einen Bruchtheil davon . . . . $1^1/_2$ Sch. Dän.,

bei Waarenproben für je 40 Grammen oder einen Bruchtheil davon . . . $1^1/_2$ Sch. Dän.

Rührt die Correspondenz aus den Herzogthümern Schleswig und Holstein nebst dem Fürstenthum Lübeck oder den freien und Hansestädten Lübeck nebst Travemünde und Hamburg her, oder ist dieselbe dahin bestimmt, so findet eine Ermässigung der obigen Sätze für frankirte Briefe auf 3 Schilling, für unfrankirte auf 6 Schilling statt.

Im Uebrigen gelten für die im Einzeltransit vorkommende Correspondenz dieselben Bestimmungen, welche in den vorhergehenden Artikeln für die internationale Correspondenz getroffen sind.

Bei denjenigen Correspondenzen, für welche in Gemässheit von Vereinbarungen mit dritten Verwaltungen die Erhebung des gesammten Portos nach der im Artikel 8 erwähnten Gewichtsprogression erfolgen sollte, wird auch die Vergütung des Transitportos nur nach Massgabe dieser Gewichtsprogression stattfinden.

An die transitleistende Ver-

relse bliver der at godtgjøre, foruden de ovennævnte Transitsatser, den fremmede Porto, der ifølge de mellem denne Bestyrelse og de vedkommende fremmede Landes Postbestyrelser til enhver Tid bestaaende Conventioner skal erlægges til disse. De paagjældende Satser ville de tvende Postbestyrelser specielt opgive hinanden.

For at simplificere de Taxter, der skulle udredes af Publicum, og for at lette den gjensidige Beregning kunne de ifølge Ovenstaaende fremkommende Godtgjørelser efterOvereenskomst mellem de tvende Postbestyrelser føres tilbage til Gjennemsnitssatser.

waltung ist ausser den obigen Transitsätzen das nach den jeweiligen Verträgen dieser Verwaltung mit den Postverwaltungen der betreffenden fremden Länder sich ergebende fremde Porto zu vergüten. Die desfallsigen Sätze werden die beiderseitigen Postverwaltungen einander speciell bezeichnen.

Zur Vereinfachung der vom Publicum zu erhebenden Taxen und zur Erleichterung der gegenseitigen Berechnung können die nach Vorstehendem sich ergebenden Vergütungsbeträge im Einverständniss der beiden Postverwaltungen auf Durchschnittssätze zurückgeführt werden.

Art. 19.

Lukket Transit gjennem det Nordtydske Postomraade.

Den Kongelige Danske Postbestyrelse skal have Ret til at udvexle lukkede Brevpakker i Transit gjennem det Nordtyske Postomraade ad enhver Postroute, frem og tilbage, med Belgien, Frankrig, Storbritannien, Nederlandene, Rusland og de Forenede Stater i Nordamerika.

Den Godtgjørelse, som for disse Brevpakkers Transit over

Art. 19.

Geschlossener Transit durch Norddeutsches Postgebiet.

Der Königlich Dänischen Postverwaltung soll das Recht zustehen, im Transit durch das Norddeutsche Postgebiet auf jeder Postroute hin- wie herwärts geschlossene Briefpackete auszuwechseln mit Belgien, Frankreich, Grossbritannien, denNiederlanden, Russland und den Vereinigten Staaten von Nord-Amerika.

Die an die Norddeutsche Postkasse Seitens der Däni-

det Nordtydske Omraade bliver at udrede til den Nordtydske Postkasse af den Danske Postbestyrelse, skal udgjøre:

a) for 30 Grammer netto Breve . . . . 2 Sgr.,
b) for 40 Grammer netto trykte Sager og Vareprøver . . $1/4$ Sgr.

I disse Beløb er ikke indbefattet den det Svenske Postvæsen i Tilfælde af, at Brevpakkerne maatte blive befordrede via Malmø og Stralsund, event. tilkommende Søportoandeel og Svenske Land-Transitporto.

I de Danske Brevpakker til og fra de nævnte Lande maa der ikke indesluttes andre lukkede Brevpakker.

For portofri Correspondance, Brevpostforsendelser, som ikke have kunnet afleveres efter Bestemmelsen, eller som eftersendes, samt Postanviisninger erlægges ingen Transitporto.

Med Hensyn til den Correspondance, for hvilken den samlede Porto med Henhold til en med en tredie Bestyrelse truffen Overeenskomst maatte blive beregnet efter den i Artikel 8 ommeldte

schen Postverwaltung für den Transit dieser Briefpackete über Norddeutsches Gebiet zu entrichtende Vergütung soll betragen:

a) für 30 Grammen netto Briefe . . . . 2 Sgr.,
b) für 40 Grammen netto Drucksachen und Waarenproben $1/4$ Sgr.

In diesen Beträgen ist der dem Schwedischen Postwesen für den Fall, dass die Briefpackete via Malmoe und Stralsund befördert werden sollten, etwa zustehende Seeporto-Antheil, event. das etwaige Schwedische Land-Transitporto nicht mit einbegriffen.

In die Dänische Briefpackete nach und aus den vorgedachten Ländern dürfen andere geschlossene Briefpackete nicht mit verpackt werden.

Portofreie Correspondenz, unbestellbare und nachgesandte Briefpostsendungen, sowie Post-Anweisungen unterliegen einem Transitporto nicht.

Bei denjenigen Correspondenzen, für welche, in Gemässheit von Vereinbarungen mit dritten Postverwaltungen, die Erhebung des gesammten Portos nach der im Artikel 8 erwähnten Gewichtsprogression

Vægtprogression, vil Godtgjørelsen af Transitportoen ligeledes kun finde Sted i Overeensstemmelse med denne Vægtprogression. Godtgjørelsen vil i dette Tilfælde finde Sted efter Brevrater med $^{1}/_{2}$ Sølvgroschen for hver Rate.

For saa meget som muligt at lette de Postbestyrelser, der udvexle directe Brevpakker, Adgangen til umiddelbart at abonnere paa Aviser og Tidskrifter, skal der efter nærmere Overeenskomst finde en til Øiemedet svarende yderligere Nedsættelse Sted af den i det Foregaaende for trykte Sager fastsatte Transitafgift med Hensyn til abonnerede Aviser og Tidskrifter.

For de lukkede Poster mellem Danmark og et tredie Postomraade, som befinde sig paa andre Postskibe end Nordtydske, skal der, naar disse Skibe blot anløbe en Nordtydsk Havn uden at aflevere Posten til Viderebefordring gjennem Landet, ikke opkræves nogen Nordtydsk Transitporto eller overhovedet nogensomhelst Nordtydsk Postafgift, hvilket ogsaa skal gjælde i Tilfælde af, at deslige Poster omlades i Havnen fra det ene

stattfinden sollte, wird auch das Transitporto nur nach Massgabe dieser Gewichtsgrogression entrichtet werden. Die Vergütung desselhen wird in diesem Falle nach Briefraten, unter Anwendung des Satzes von $^{1}/_{2}$ Silbergroschen für jede Rate, stattfinden.

Um zwischen den, directe Briefpackete auswechselnden Postverwaltungen den unmittelbaren Bezug von Zeitungen und Zeitschriften im Abonnementswege thunlichst zu erleichtern, soll eine zweckentsprechende weitere Herabsetzung der in Obigem für Drucksachen festgesetzen Transitgebühren hinsichtlich der im Abonnementswege zu beziehenden Zeitungen und Zeitschriften im Einverständnisse der beiderseitigen Postverwaltungen bewirkt werden.

Für diejenigen geschlossenen Posten zwischsn Dänemark und dritten Gebieten, welche sich auf anderen als Norddeutschen Postschiffen befinden, wird, wenn diese Schiffe einen Norddeutschen Hafen lediglich anlaufen ohne die Post zur Weiterbeförderung durch's Land abzuliefern, ein Norddeutsches Transitporto oder eine sonstige Norddeutsche Postgebühr überhaupt nicht, und auch nicht für den Fall erhoben werden, dass

Skib til det andet, uden at der derved finder nogen Postbefordring Sted tillands.

Art. 20.

Lukket Transit gjennem det Danske Postomraade.

Den Nordtydske Postbestyrelse skal have Ret til at udvexle lukkede Brevpakker i Transit gjennem det Danske Postomraade ad enhver Route, frem og tilbage, med Sverig og med Norge.

Den Godtgjørelse, som for disse Brevpakkers Transit over det Danske Postomraade bliver at udrede til den Danske Postkasse af den Nordtydske Postbestyrelse, skal udgjøre:

a) for 30 Grammer netto Breve .. 6 Sk. Dansk,
b) for 40 Grammer netto trykte Sager og Vareprøver ..... $\frac{2}{3}$ Sk. Dansk.

For denne Godtgjørelse besørger den Kongelige Danske Postbestyrelse de omhandlede Brevpakkers Transport paa sit Omraade og paa vedkommende Søpostrouter saavelsom over Sundet.

I de Nordtydske Brevpakker til og fra Sverig og Norge

solche Posten in dem Hafen von einem Schiff auf das andere, ohne dass dabei eine Postbeförderung zu Lande stattfindet, überladen werden.

Art. 20.

Geschlossener Transit durch Dänisches Postgebiet.

Der Norddeutschen Postverwaltung soll das Recht zustehen, geschlossene Briefpackete mit Schweden und mit Norwegen im Transit durch das Dänische Postgebiet auf jeder Postroute hin- wie herwärts auszuwechseln.

Die an die Dänische Postkasse Seitens der Norddeutschen Postverwaltung für den Transit dieser Briefpackete durch das Dänische Postgebiet zu entrichtende Vergütung soll betragen:

a) für 30 Grammen netto Briefe .. 6 Sch. Dän.,
b) für 40 Grammen netto Drucksachen und Waarenproben .... $\frac{2}{3}$ Sch. Dän.

Für diese Vergütung besorgt die Königlich Dänische Postverwaltung den Transport der fraglichen Briefpackete auf ihrem Gebiete und auf den betreffenden Seepostrouten, sowie über den Sund.

In die Norddeutschen Briefpackete nach und aus Schwe-

maa der ikke indesluttes andre lukkede Brevpakker.

For portofri Correspondance, Brevpostforsendelser, som ikke have kunnet afleveres efter Bestemmelsen, eller som eftersendes, samt Postanviisninger erlægges ingen Transitporto.

Med Hensyn til den Correspondance, for hvilken den samlede Porto med Henhold til en med en tredie Bestyrelse truffen Overeenskomst maatte blive beregnet efter den i Artikel 8 ommeldte Vægtprogression, vil Godtgjørelsen af Transitportoen ligeledes kun finde Sted i Overeensstemmelse med denne Vægtprogression. Godtgjørelsen vil i dette Tilfælde finde Sted efter Brevrater med $1^{1}/_{2}$ Skilling Dansk for hver Rate.

For saameget som muligt at lette de Postbestyrelser, der udvexle directe Brevpakker, Adgangen til umiddelbart at abonnere paa Aviser og Tidskrifter, skal der efter nærmere Overeenskomst finde en til Øiemedet svarende yderligere Nedsættelse Sted af den i det Foregaaende for trykte Sager fastsatte Transitafgift med Hensyn til abonnerede Aviser og Tidskrifter.

den und Norwegen dürfen andere geschlossene Briefpackete nicht mit verpackt werden.

Portofreie Correspondenz, unbestellbare und nachgesandte Briefpostsendungen, sowie Post-Anweisungen unterliegen einem Transitporto nicht.

Bei denjenigen Correspondenzen, für welche, in Gemässheit von Vereinbarungen mit dritten Verwaltungen, die Erhebung des gesammten Portos nach der im Artikel 8 erwähnten Gewichtsprogression stattfinden sollte, wird auch das Transitporto nur nach Massgabe dieser Gewichtsprogression entrichtet werden. Die Vergütung desselben wird in diesem Falle nach Briefraten, unter Anwendung des Satzes von $1^{1}/_{2}$ Schilling Dänisch für jede Rate, stattfinden.

Um zwischen den directe Briefpackete auswechselnden Postverwaltungen den unmittelbaren Bezug von Zeitungen und Zeitschriften im Abonnementswege thunlichst zu erleichtern, soll eine zweckentsprechende weitere Herabsetzung der in Obigem für Drucksachen festgesetzten Transitgebühren hinsichtlich der im Abonnementswege zu beziehenden Zeitungen und Zeitschriften im Einverständnisse

For de lukkede Poster mellem det Nordtydske Postomraade og Sverig og Norge, som befinde sig paa andre Postskibe end Danske, skal der, naar disse Skibe blot anløbe en Dansk Havn uden at aflevere Posten til Viderebefordring gjennem Landet, ikke opkræves nogen Dansk Transitporto eller overhovedet nogensomhelst Dansk Postafgift, hvilket ogsaa skal gjælde i Tilfælde af, at deslige Poster omlades i Havnen fra det ene Skib til det andet, uden at der derved finder nogen Postbefordring Sted tillands.

der beiderseitigen Postverwaltungen bewirkt werden.

Für diejenigen geschlossenen Posten zwischen dem Norddeutschen Postgebiete und Schweden und Norwegen, welche sich auf anderen als Dänischen Postschiffen befinden, wird, wenn diese Schiffe einen Dänischen Hafen lediglich anlaufen ohne die Post zur Weiterbeförderung durch's Land abzuliefern, ein Dänisches Transitporto oder eine sonstige Dänische Postgebühr überhaupt nicht und auch nicht für den Fall erhoben werden, dass solche Posten in dem Hafen von einem Schiff auf das andere, ohne dass dabei eine Postbeförderung zu Lande stattfindet, überladen werden.

Art. 21.

Pakkepostforsendelser.

Pakkepostforsendelser ere:
- Almindelige Pakker,
- Pakker med angiven Værdi,
- Breve med angiven Værdi, og
- Breve med Postforskud.

Pakkepostforsendelserne udvexles ved directe Nordtydsk-Danske Pakkepostkarter mellem de af de tvende Postbestyrelser opgivne Posthuse.

Art. 21.

Fahrpostsendungen.

Fahrpostsendungen sind:
- die gewöhnlichen Packete,
- die Packete mit declarirtem Werth,
- die Briefe mit declarirtem Werth, und
- die Briefe mit Postvorschuss.

Die Fahrpostsendungen werden in directen Norddeutsch-Dänischen Frachtkartenschlüssen durch die von den beiderseitigen Postverwaltungen zu bezeichnenden Postanstalten ausgewechselt.

Med Hensyn til Behandlingen af Pakkepostforsendelserne ved Indleveringen og Afleveringen gjælde de i hvert Postomraade bestaaende særlige Forskrifter.

Forsaavidt Antagelsen af Pakkepostforsendelser til Postbefordring i Bestemmelseslandet er afhængig af, at de fyldestgjøre særlige Fordringer med Hensyn til Beskaffenheden, Indholdet, Indpakningen o. s. v. af Forsendelserne, eller med Hensyn til Følgepapirernes Form, Antal o. s. v., ville de tvende Postbestyrelser stadig underrette hinanden om de paagjældende Bestemmelser.

De Nordtydske Posthuse betjene sig ved Pakkeposten af Toldforeningsvægten, de Danske Posthuse af den Danske Vægt.

Enhver Pakke skal ledsages af et Følgebrev. Dette kan enten være et formelig lukket Brev, som hverken maa indeholde Penge eller andre Gjenstande af angiven Værdi, eller kun en Adresse, men det maa ikke veie over 15 Grammer.

Hinsichtlich der Behandlung der Fahrpostsendungen bei der Aufgabe und bei der Abgabe gelten die in jedem Postgebiete bestehenden besonderen Vorschriften.

Insoweit die Zulassung der Fahrpostsendungen zur Postbeförderung in dem Bestimmungslande von der Erfüllung besonderer Anforderungen in Absicht auf die Beschaffenheit, den Inhalt, die Verpackung etc. der Sendungen, oder auf die Form, Anzahl etc. der Begleitpapiere abhängig ist, werden die beiden Postverwaltungen einander von den betreffenden Bestimmungen fortlaufend in Kenntniss halten.

Die Norddeutschen Postanstalten bedienen sich bei der Fahrpost des Zollvereins-Gewichts, die Dänischen Postanstalten des Dänischen Gewichts.

Jedem Packete muss ein Begleitbrief beigegeben sein. Derselbe kann entweder aus einem förmlich verschlossenen Briefe, der weder mit Geld, noch mit sonstigen Gegenständen von angegebenem Werthe beschwert ist, oder aus einer blossen Adresse bestehen, darf jedoch das Gewicht von 15 Grammen nicht überschreiten.

Art. 22.

Toldforhold.

Med de Pakkepostforsendelser, som ere underkastede Toldbehandling, forholdes der efter de Forskrifter, som Toldlovene indeholde.

Den Danske og den Nordtydske Bestyrelse fralægger sig ethvert Ansvar for Angivelsernes Rigtighed.

Hvis en Afsender skulde indlevere Gjenstande til Befordring under en urigtig Angivelse, bærer han de deraf opstaaende Følger og de ved Lovene bestemte Straffe.

Art. 22.

Zollverhältnisse.

Die einer Zollbehandlung unterliegenden Fahrpostsendungen folgen der Leitung, welche die Zollgesetze vorschreiben.

Die Dänische und die Norddeutsche Verwaltung entsagen sich jeder Verantwortlichkeit für die Richtigkeit der Declarationen.

Wenn ein Absender Gegenstände unter einer unrichtigen Declaration zur Beförderung übergeben sollte, so treffen ihn die daraus entstehenden Folgen und die durch die Gesetze betsimmten Strafen.

Art. 23.

Pakkepostporto.

Portoen for internationale Pakkepostforsendelser sammensættes paa følgende Maade:

a) af den Danske Porto efter den Pakkeposttaxt, som fastsættes af den Danske Postbestyrelse.

b) af den Nordtydske Porto efter den Pakkeposttaxt, som fastsættes af den Nordtydske Postbestyrelse.

Der vil saavidt muligt blive anvendt Taxter, som ved Siden af passende Satser, der gjennemsnitlig ikke ere høiere end

Art. 23.

Fahrpostporto.

Das Porto für die internationalen Fahrpostsendungen setzt sich wie folgt zusammen:

a) aus dem Dänischen Porto nach Massgabe des von der Dänischen Postverwaltung festzusetzenden Fahrposttarifs,

b) aus dem Norddeutschen Porto nach Massgabe des von der Norddeutschen Postverwaltung festzusetzenden Fahrposttarifs.

Es werden soweit als thunlich Tarife angewendet werden, welche bei angemessenen im Durchschnitt nicht über den

den indenlandske Pakkepostporto paa vedkommende Omraade, frembyde den største Simpelhed.

Pakkepostforsendelserne kunne afsendes ufrankerede, eller frankerede til vedkommende Udgangs - Grændse-Posthuus, eller heelt frankerede.

Med Hensyn til Taxeringen af de ved Posthusene i Grændsedistricterne eller i vedkommende Havnestæder indleverede henholdsviis dertil bestemte Forsendelser, saavelsom de øvrige Forsendelser, der maae ansees som locale, ville de tvende Postbestyrelser træffe Overeenskomst under muligst Hensyn til de bestaaende Forhold.

For de ved det Nordtydske Postvæsen befordrede Pakkepostsager mellem et tredie Postomraade og Danmark skulle, forsaavidt Befordringen paa det Nordtydske Omraade og det hiinsides samme liggende Omraade angaaer, de Taxter anvendes, som ere særlig vedtagne med vedkommende tredie Land.

Paa samme Maade skal forholdes med de ved det Danske Postvæsen befordrede Pakkepostforsendelser fra det Nordtydske Postomraade til

Betrag des internen Fahrpostportos des betreffenden Gebiets hinausgehenden Sätzen die grösste Einfachheit darbieten.

Die Fahrpostsendungen können unfrankirt, oder bis zur betreffenden Ausgangs-Grenz-Postanstalt frankirt, oder ganz frankirt abgesandt werden.

In Betreff der Taxirung der bei den Postanstalten der Grenzorte oder der betreffenden Hafenstädte aufgelieferten beziehungsweise nach denselben bestimmten Sendungen, sowie der sonstigen zum localen Verkehr zu rechnenden Sendungen werden die beiderseitigen Postverwaltungen sich unter thunlichster Berücksichtigung der bestehenden Verhältnisse verständigen.

Für die durch Vermittelung der Norddeutschen Posten beförderten Fahrpostsendungen im Verkehr dritter Postbezirke mit Dänemark sollen bezüglich der Norddeutschen und der weiteren Gebietsstrecken diejenigen Tarife Anwendung finden, welche mit den betreffenden dritten Ländern besonders vereinbart sind.

Ebenso soll es bezüglich der durch Vermittelung der Dänischen Posten beförderten Fahrpostsendungen aus dem Norddeutschen Postgebiet nach

Sverig og Norge et vice versa. Skulde der mellem den Nordtydske Postbestyrelse paa den ene Side og den Svenske henholdsviis den Norske Postbestyrelse paa den anden Side blive indrettet en Udvexling af Pakkepostsager ved directe Karter over det Danske Omraade, vil det i Fællesskab med den Danske Postbestyrelse blive taget under Overveielse, hvilken Simplification af Taxten der mulig kunde indføres for at bevirke den størst mulige Eensformighed i de Nordtydsk-Svenske henholdsviis de Nordtydsk-Norske Pakkeposttaxter for de forskjellige Router og Aarstider.

Schweden und Norwegen et vice versa gehalten werden. Sollte zwischen der Norddeutschen Postverwaltung einerseits und der Schwedischen beziehungsweise der Norwegischen Postverwaltung andererseits eine Auswechselung von Fahrpostsendungen in directen Kartenschlüssen über das Dänische Gebiet eingerichtet werden, so wird gemeinsam mit der Dänischen Verwaltung in Erwägung gezogen werden. welche Vereinfachung der Taxe etwa eintreten könnte, um eine möglichste Gleichförmigkeit in den Norddeutsch - Schwedischen, beziehungsweise den Norddeutsch - Norwegischen Fahrposttarifen für die verschiedenen Routen und Jahreszeiten zu erzielen.

Art. 24.

Porstforskud.

De Danske og de Nordtydske Posthuse skulle være beføiede til under Iagttagelse af de nødvendige Sikkerhedsformer at give Afsenderne Postforskud paa sædvanlige Breve og Pakkepostforsendelser indtil et Beløb af 50 Thaler efter Tredivethalerfoden eller 75 Rigsdaler Dansk.

Udbetalingen af Postforskudsbeløbet kan ikke forlan-

Art. 24.

Postvorschüsse.

Die Dänischen und die Norddeutschen Postanstalten sollen befugt sein, auf gewöhnliche Briefe und auf Fahrpostsendungen Postvorschüsse bis zur Höhe von 50 Thalern des Dreissigthalerfusses oder 75 Thalern Dänisch an die Absender, unter Beobachtung der nöthigen Sicherheitsformen, zu leisten.

Die Auszahlung des Postvorschussbetrages kann von

ges af Afsenderen, førend der fra Bestemmelsesstedets Posthuus er indløbet Anmeldelse om, at Adressaten har indløst Forsendelsen.

dem Absender nicht eher verlangt werden, als bis von der Postanstalt des Bestimmungsorts die Anzeige eingegangen ist, dass der Adressat die Sendung eingelöst hat.

Forsendelser med Postforskud ere underkastede Pakkepostporto. For Forskuddet bliver foruden den taxtmæssige Porto for Forsendelsen endvidere opkrævet et Gebyr efter de Satser, som gjælde ved Indleverings-Posthuset for de i Indlandet befordrede Postforskudsforsendelser. Dette Gebyr tages til Indtægt af den Postbestyrelse, hvis Posthuus giver Forskuddet.

Sendungen mit Postvorschuss unterliegen dem Fahrpostporto. Für den Vorschuss wird, ausser dem tarifmässigen Porto für die Sendung, noch eine Gebühr nach denjenigen Sätzen erhoben, welche bei der Aufgabe-Postanstalt für die im internen Verkehr beförderten Vorschusssendungen gelten. Diese Gebühr bezieht diejenige Postverwaltung, deren Postanstalt den Vorschuss leistet.

Bliver en Forskudsforsendelse ikke indløst inden 14 Dage efter Ankomsten til Bestemmelsesstedet, maa Forsendelsen efter Udløbet af denne Frist ufortøvet tilbagesendes til Indleveringsstedets Posthuus. Dette gjælder ogsaa om Forskudsforsendelser med Mærket: poste restante.

Wird eine Vorschusssendung nicht innerhalb 14 Tage nach der Ankunft am Bestimmungsorte eingelöst, so muss die Sendung nach Ablauf dieser Frist unverzögert an die Postanstalt des Aufgabeortes zurückgesandt werden. Dieses gilt auch von Vorschusssendungen mit dem Vermerk: poste restante.

Bestemmelserne i nærværende Artikel komme ogsaa til Anvendelse i Forhold til Bayern, Württemberg og Baden.

Die Bestimmungen des gegenwärtigen Artikels finden auch auf den Verkehr mit Baiern, Württemberg und Baden Anwendung.

Hvorvidt og under hvilke Betingelser Postforskud kunne udvexles med andre Lande, derom ville de tvende Post-

Inwieweit und unter welchen Bedingungen im Verkehr mit anderen Ländern das Postvorschussverfahren zulässig ist,

bestyrelser i mødende Tilfælde gjensidig underrette hinanden.

darüber werden die beiderseitigen Postverwaltungen sich vorkommenden Falls Mittheilung machen.

Art. 25.

Porto-Ansættelse i Pakkepostkarterne.

Ved Udvexlingen af Pakkepostforsendelser have de Nordtydske Posthuse at ansætte deres Porto og Udlæg i Sølvgroschen (30 = 1 Thaler) og at godtgjøre den Franco, som tilkommer den Danske Postbestyrelse, i Skilling (96 = 1 Rigsdaler); de Danske Posthuse ansætte derimod deres Porto og Udlæg i Skilling, men godtgjøre Francoen i Sølvgroschen. Forsaavidt en Reduction fra den ene Møntfod til den anden er nødvendig til Opkrævningen af Portoen eller Francoen, vil den blive iværksat saa nøiagtig som muligt efter den sande Værdi af det Beløb, som skal reduceres.

Art. 25.

Porto-Ansätze in den Frachtkarten.

Bei der Auswechselung der Fahrpostsendungen haben die Norddeutschen Postanstalten ihr Porto und ihre Auslagen in Silbergroschen (30 = 1 Thaler) anzusetzen und das der Dänischen Postverwaltung zustehende Franco in Schillingen (96 = 1 Reichsthaler) zu vergüten, die Dänischen Postanstalten dagegen ihr Porto und ihre Auslagen in Schillingen anzusetzen, das Franco aber in Silbergroschen zu vergüten. Insoweit eine Reduction der einen Währung in die andere Behufs der Erhebung des Portos oder Francos erforderlich ist, wird solche möglichst genau nach dem wahren Werthe des zu reducirenden Betrages bewirkt werden.

Art. 26.

Garanti.

Naar en Pakkepostforsendelse forkommer eller beskadiges, har hver Postbestyrelse i Overeensstemmelse med de desangaaende paa vedkommende Omraade bestaaende

Art. 26.

Garantie.

Bei etwaigem Verluste oder Beschädigungen einer Fahrpostsendung hat jede Postverwaltung nach Massgabe der dieserhalb in dem betreffenden Gebiete bestehenden Gesetze

Love eller Forordninger at **bære** Ansvaret derfor indtil **det** Sted, hvor Posten overleveres, d. e. saa langt som **den** skal besørge Transporten, **og** beholder hver af Parterne **Ansvaret** for sine Embedsmænds eller de iøvrigt ved **Posten** beskjæftigede Personers **Utroskab**, Skyld eller Skjødesløshed.

Saafremt Tabet eller Beskadigelsen skulde indtræffe **paa** en tredie Postbestyrelses **Omraade**, ere, hvad Ansvar angaaer, de af denne Bestyrelse conventionsmæssig overtagne Forpligtelser at betragte som afgjørende.

For mulig Søskade overtages ingen Garanti af den Danske og den Nordtydske Postbestyrelse.

oder Verordnungen bis zum Orte der Uebergabe der Post, d. i. soweit sie den Transport zu besorgen hat, Garantie zu leisten, wobei jeder Theil für etwaige Untreue, Schuld oder Nachlässigkeit seiner Beamten oder der sonst bei der Post beschäftigen Personen verantwortlich bleibt.

Sollte sich der Verlust oder die Beschädigung auf dem Gebiete einer dritten Postverwaltung zutragen, so sind bezüglich der Garantie die von dieser Verwaltung durch Vertrag übernommenen Verpflichtungen als massgebend zu erachten.

Für etwaigen Seeschaden wird von Seiten der Dänischen und der Norddeutschen Postverwaltung eine Garantie nicht übernommen.

Art. 27.

Portofrihed.

Den Correspondance, som Medlemmerne af Regent-Familierne inden de Høie contraherende Parters Omraader indbyrdes vexle, befordres portofrit.

Ei heller beregnes Porto for den Correspondance, som i rene Statstjeneste-Anliggender føres indbyrdes mellem Autoriteterne paa begge Sider.

Art. 27.

Portofreiheit.

Die Correspondenz, welche die Mitglieder der Regentenfamilien in den Gebieten der Hohen vertragschliessenden Theile unter einander wechseln, wird portofrei befördert.

Ferner bleibt Porto ausser Ansatz für die Correspondenz in reinen Staatsdienstangelegenheiten, welche zwischen den beiderseitigen Behörden unter einander geführt wird.

Saadan Correspondance maa hvad angaaer den ydre Beskaffenhed, Forsegling med Tjeneste-Segl, Portofriheds-Paategning o. s. v., fyldestgjøre de paa Indleveringsomraadet i saa Henseende gjældende Bestemmelser.

Art. 28.

Afrunding af Portobeløbene. Omsætning til anden Møntfod.

Den Nordtydske Postbestyrelse vil sørge for den nøiagtigst mulige Omsætning af de i nærværende Convention efter Thaler-Møntfoden angivne Portosatser til Gylden-Møntfoden og ved Afrundingen til vedkommende Lands Mønt tage Hensyn til de ved Opkrævningen i Betragtning kommende Forhold.

Art. 29.

General-Afregning.

General-Afregningen mellem den Danske og den Nordtydske Postbestyrelse skal skee maanedlig ved den Danske Postbestyrelses Regnskabsafdeling i Kjøbenhavn og ved Post-Afregningsbureauet i Berlin.

Afslutningen af Afregningen udtrykkes i Tredivethaler-Møntfoden.

Dergleichen Correspondenz muss in Rücksicht auf die äussere Beschaffenheit: Verschluss mit dem Dienstsiegel, Portofreiheitsvermerk u. s. w., den im Aufgabegebiet geltenden desfallsigen Bestimmungen entsprechen.

Art. 28.

Abrundung der Portobeträge. Umrechnung in andere Münzwährungen.

Die Norddeutsche Postverwaltung wird die Umrechnung der in dem gegenwärtigen Vertrage nach der Thalerwährung angegebenen Portosätze in die Guldenwährung möglichst genau bewirken und die Abrundung in die landesüblichen Münzsorten unter Berücksichtigung der bei der Erhebung in Betracht kommenden Verhältnisse stattfinden lassen.

Art. 29.

General-Abrechnung.

Die General-Abrechnung zwischen der Dänischen und der Norddeutschen Postverwaltung soll monatlich durch die Rechnungs-Abtheilung der Dänischen Postverwaltung in Kopenhagen und das Postabrechnungs-Büreau in Berlin bewirkt werden.

Der Abschluss der Abrechnung ist in der Währung des Dreissigthalerfusses auszudrücken.

De i Dansk Mønt fremtrædende Beløb reduceres i Almindelighed efter Forholdet af 18½ Rigsdaler = 14 Thaler til Tredivethaler-Møntfoden.

Efter Fastsættelsen af Afregningen skal Betalingen, med Forbehold af mulige Notater, skee hvert Fjerdingaar

a) i Vexler paa Kjøbenhavn, naar der udkommer en Fordring for den Danske Postbestyrelse,
b) i Vexler paa Berlin, naar der udkommer en Fordring for den Nordtydske Postbestyrelse.

De Omkostninger, der opstaae ved Betalingens Erlæggelse, bæres altid af den betalingspligtige Part.

Art. 30.

Postcontraventioner.

De tvende Høie contraherende Parter ville vaage over, at i den gjensidige Forbindelse de bestaaende Love og Forordninger om Opretholdelsen af Postregalet tages til Følge. I Særdeleshed vil Efterlevelsen af Forskrifterne i hvert Omraades Postlove blive indskjærpet Personalet paa Postskibene.

Die in Dänischer Währung erscheinenden Beträge sollen allgemein nach dem Verhältniss von 18½ Reichsthalern gleich 14 Thaler auf die Währung des Dreissigthalerfusses zurückgeführt werden.

Nach Feststellung der Abrechnung soll die Zahlung vorbehaltlich etwaiger Notate vierteljährlich erfolgen und zwar:

a) in Wechseln auf Kopenhagen, wenn eine Forderung für die Dänische Postverwaltung entfällt,
b) in Wechseln auf Berlin, wenn eine Forderung für die Norddeutsche Postverwaltung entfällt.

Die durch die Leistung der Zahlung enstehenden Kosten werden stets von dem zahlungspflichtigen Theil getragen.

Art. 30.

Postcontraventionen.

Die beiden Hohen vertragschliessenden Theile werden darüber wachen, dass im gegenseitigen Verkehr die bestehenden Gesetze und Verordnungen zur Aufrechthaltung des Postregals befolgt werden. Insbesondere wird das Personal der Postschiffe auf die Beobachtung der postgesetzlichen Bestimmungen jedes Gebiets hingewiesen werden.

Art. 31.

Expeditions-Reglement.

De tvende Postbestyrelser bemyndiges til at vedtage et Reglement for at sikkre den overeensstemmende Udførelse af nærværende Convention og til i dette Expeditions-Reglement eller i de af dem fra Tid til anden efter det vexlende Behov aftalte Tilføininger at træffe særlige Bestemmelser, navnlig om følgende Forhold:

1. Karteudvexlings-Forbindelserne mellem de enkelte Grændseposthuse,
2. Benyttelsen af Postrouterne, Correspondancens og Pakkepostsagernes Instradering,
3. Betalingssatserne og de øvrige Betingelser for den til Enkelttransit overleverede Correspondance,
4. de nærmere Bestemmelser og Forsendelsesvilkaar for anbefalede Breve, trykte Sager, Vareprøver og Postanviisninger,
5. de specielle Forskrifter om Benyttelsen af private Skibe til Befordring af Postforsendelser,
6. Localtaxterne for Forsen-

Art. 31.

Ausführungs-Reglement.

Die beiderseitigen Postverwaltungen werden ermächtigt, ein Reglement zur Sicherstellung der übereinstimmenden Ausführung dieses Vertrages zu vereinbaren und in diesem Ausführungs-Reglement, oder in den von Zeit zu Zeit nach Massgabe des wechselnden Bedürfnisses von ihnen zu verabredenden Nachträgen zu demselben, namentlich über folgende Verhältnisse specielle Bestimmungen zu treffen:

1. die Kartenschluss-Verbindungen zwischen den einzelnen Grenz-Postanstalten,
2. die Benutzung der Postrouten, Spedition der Correspondenz und der Fahrpostsendungen,
3. die Vergütungssätze und sonstige Bedingungen für die zum Einzeltransit überlieferten Correspondenzen,
4. die näheren Bestimmungen und Versendungs-Bedingungen in Betreff der recommandirten Briefe, der Drucksachen, der Waarenproben und der Post-Anweisungen,
5. die specielle Regelung wegen der Benutzung von Privatschiffen zur Beförderung von Postsendungen,
6. die Localtaxen für den Ver-

delserne indenfor Grændsedistricterne samt til og fra Havnestæderne o. s. v.
7. Formerne for den techniske Expeditionstjeneste og Afregningsvæsenet,
8. Behandlingen af Løbesedler og af Gjenstande, der ikke have kunnet besørges eller skulle eftersendes eller ere feilsendte,
9. Bestemmelser om Expres-Besørgelse af Brevpostsager.

Art. 32.

Conventionens Ikrafttræden og Ophør.

Nærværende Convention træder i Kraft den 1ste Mai 1868.

Bestemmelserne i Conventionens Artikel 2 om Ophævelsen af de Danske Postrettigheder i Lübeck og Hamborg ere vedtagne for bestandig og uigjenkaldelige.

De i Conventionens øvrige Artikler indeholdte Bestemmelser forblive i Kraft, indtil en af de tvende Høie contraherende Parter et Aar og tre Maaneder forud tilkjendegiver den anden den Hensigt, at ophæve Conventionen. Ophævelsen kan kun skee til hvert Aars 1ste April.

kehr der Grenzdistricte, Hafenstädte etc.,
7. die Formen des technischen Expeditionsdienstes und des Abrechnungswesens,
8. die Behandlung der Laufzettel, der unbestellbaren, der nachzusendenden und der unrichtig spedirten Gegenstände,
9. die Vereinbarungen wegen der expressen Bestellung von Briefpostsendungen.

Art. 32.

Beginn und Ablauf des Vertrages.

Der gegenwärtige Vertrag tritt mit dem 1. Mai 1868 in Kraft.

Die Vereinbarungen in dem, die Aufhebung der Dänischen Postrechte in Lübeck und Hamburg betreffenden Art. 2 dieses Vertrages sind für alle Zeiten abgeschlossen und unwiderruflich.

Die in den übrigen Artikeln des Vertrages enthaltenen Festsetzungen bleiben so lange in Gültigkeit, bis einer der beiden Hohen vertragschliessenden Theile dem andern ein Jahr und drei Monate im Voraus die Absicht ankündigt, den Vertrag aufzuheben. Die Aufhebung ist nur zum 1. April jedes Jahres statthaft.

Alle hidtil gjældende Postconventioner og Overeenskomster, vedkommende de ved nærværende Convention ordnede Forhold, som ere afsluttede mellem Danmark og de for Tiden til det Nordtydske Forbund hørende Omraader, tabe med Udgangen af April Maaned 1868 deres Gyldighed.

Art. 33.

Ratification.

Ratificationen af nærværende Convention skal skee saa snart som muligt og Udvexlingen af Ratificationsacterne foregaae i Berlin. *)

Til Bekræftelse heraf have begge Parters Befuldmægtigede undertegnet og forseglet Conventionen i dobbelt Udfærdigelse.

Skeet i Kjøbenhavn den niende April Eet Tusinde Otte Hundrede Otte og Tresindstyve.

Levy.

Alle bisherigen Postverträge und auf die in dem gegenwärtigen Vertrage geordneten Verhältnisse bezüglichen Vereinbarungen zwischen Dänemark und den jetzt zum Norddeutschen Bunde gehörigen Gebieten verlieren mit Ablauf des Monats April 1868 ihre Gültigkeit.

Art. 33.

Ratification.

Die Ratification dieses Vertrages wird sobald als möglich erfolgen, und der Austausch der Ratifications-Urkunden in Berlin stattfinden.

Zu Urkund dessen haben die beiderseitigen Bevollmächtigten den Vertrag in doppelter Ausfertigung unterschrieben und besiegelt.

So geschehen zu Berlin am siebenten April Ein Tausend acht Hundert acht und sechzig.

Heinrich Stephan.

---

*) Ratifikationerne bleve udvexlede i Berlin den 29de April 1868.

Fortegnelse over de Pensioner, der blive at overtage af det Nordtydske Forbunds Postkasse i Anledning af den conventionsmæssig vedtagne Ophævelse af de Kongelige Danske Overpostamter i Lübeck og Hamborg.

Løbe-Nr.	Vedkommende Embedsmands Navn.	Vedkommende Embedsmands Stilling.	Beløbet af Pensionen. Thaler efter Tredivethalerfoden.
1.	Kammerherre Ernst von Holstein......	Directeur for Overpostamtet i Lübeck.....	2,300.
2.	Kammerraad Johan Ludvig Federspiel.	Controleur ved Overpostamtet i Hamborg..	600.
3.	F. P. B. Mazar de la Garde..........	Postskriver ved Overpostamtet i Lübeck...	350.
4.	Nicolay Detlef Thams................	Postskriver ved Overpostamtet i Hamborg.	350.
5.	Søren Roed Dragsted................	Postskriver ved Overpostamtet i Hamborg.	200.
6.	Rasmus Kragh......................	Postbud ved Overpostamtet i Hamborg....	200.
7.	Niels Larsen.......................	Postbud ved Overpostamtet i Lübeck.....	200.

Verzeichniss der auf die Postkasse des Norddeutschen Bundes aus Anlass der vertragsmässig vereinbarten Aufhebung der Königlich Dänischen Ober-Postämter in Lübeck nnd Hamburg zu übernehmenden Pensionen.

Lauf-Nr.	Name des betreffenden Beamten.	Dienststellung des betreffenden Beamten.	Betrag der Pension. Thaler in Dreissig-Thalerfuss.
1.	Kammerherr Ernst von Holstein......	Director des Ober-Postamts in Lübeck....	2,300.
2.	Kammerrath Johan Ludvig Federspiel..	Controleur des Ober-Postamts in Hamburg.	600.
3.	F. P B. Mazar de la Garde..........	Postsecretair des Ober-Postamts in Lübeck.	350.
4.	Nicolai Detlef Thams...............	Postsecretair des Ober-Postamts in Hamburg	350.
5.	Søren Roed Dragsted................	Postsecretair des Ober-Postamts in Hamburg	200.
6.	Rasmus Kragh......................	Briefträger des Ober-Postamts in Hamburg	200.
7.	Niels Larsen.......................	Briefträger des Ober-Postamts in Lübeck..	200.

32.

Telegraph-Convention imellem Danmark, det Nordtydske Forbund, Østerrig-Ungarn, Baden, Baiern, Belgien, Spanien, Kirkestaten, Frankrig, Storbritannien, Grækenland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Persien, Portugal, Donaufyrstendømmerne, Rusland, Serbien, Sverig og Norge, Schweitz, Tyrkiet og Würtemberg, afsluttet i Wien den 21de Juli 1868.

33.

Tillæg til den Dansk-Nederlandske Postconvention af 9de October 1866.

(Vedtaget i Kjøbenhavn og Haag den 15de September og 27de August 1868.)

Le Gouvernement de Danemark et le Gouvernement des Pays-Bas ayant jugé utile d'introduire quelques amendements dans la convention postale, conclue le 9 Octobre 1866, les Soussignés, Ministres des Affaires Etrangères, à ce dûment autorisés par leurs Souverains respectifs, sont convenus des articles suivants, pour servir d'acte additionnel à la convention susmentionnée.

Article 1.

La taxe fixée par l'article 5 de la convention postale entre le Danemark et les Pays-Bas pour les lettres ordinaires expédiées du Danemark pour les Pays-Bas ou des Pays-Bas pour le Danemark est réduite à 10 Skilling Rigsmønt ou 15 cents par lettre simple en cas d'affranchissement.

En cas de non affranchissement la taxe est portée au double, soit à 20 Skilling Rigsmønt ou à 30 cents par lettre simple.

Les deux administrations des postes se réservent d'appliquer d'un commun accord une échelle de poids autre que celle qui est fixée par le dit article 5.

Article 2.

Les deux administrations des postes se réservent également d'établir d'un commun accord un autre règlement de

compte que celui fixé à l'article 12 de la convention Dano-Neerlandaise ou de supprimer tout règlement de compte pour la correspondance internationale.

Article 3.

La présente convention additionnelle entrera en vigueur à partir du jour qui sera convenu entre les deux administrations.

Fait à Copenhague le 15 Septembre et à la Haye le 27 Août 1868.

C. E. Krag-Juel-Vind-Frijs. Roest van Limburg.

34.

Tillægs-Artikel til Conventionen af 24de October 1867 mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og de Forenede Stater af Amerika, dateret Washington den 15de October 1868.

Whereas it was stipulated in the VI. Article of the Convention of the twenty-fourth day of October, last, between His Majesty the King of Denmark and the United States of America, that the respective ratifications thereof should be exchanged within four months from that date: but whereas circumstances have prevented a punctual compliance with that engagement, His Majesty the King of Denmark has conferred full power on Mr. F. de Bille accredited as his Chargé d'affaires to the United States, and the President of the United States, on William H. Seward, Secretary of State.

And the said Plenipotentiaries after having exchanged their full powers, which were found to be in due form, have agreed to the following:

Additional Article.

The time for the exchange of the ratifications of the Convention between His Majesty the King of Denmark and the United States, of the twenty-fourth of October, last, is hereby extended for twelve months from this date.

In witness whereof we have hereunto set our hands and seals.

Done at the city of Washington the fifteenth day of October, A. D. one thousand eight hundred and sixty-eight, and of the Independance of the United States the ninety-third.

F. Bille.
William H. Seward.

35.

Overeenskomst imellem Danmark og Italien ved Deklarationer, undertegnede i Kjøbenhavn og Florents den $\frac{29\ \text{October}}{7\ \text{October}}$ 1868, om at deres respective Undersaatter skulle i Danmark og Italien være fritagne for Tvangslaan og for Tjeneste i Armeen, Marinen, Borgervæbningen og Landeværnet.

Déclaration.

Le Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Italie et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Danemark, désirant faire profiter, autant que possible et sur le pied d'une parfaite égalité, leurs sujets respectifs de toute faveur et de tout privilège accordés dans les deux pays aux nationaux d'un autre Etat, déclarent par la présente qu'ils seront exempts de tout emprunt forcé et de tout service dans l'armée, dans la marine, dans la garde nationale ou dans la milice.

Les stipulations contenues dans la présente déclaration seront en vigueur jusqu'au 29 Octobre 1873.

Florence le 7 Octobre 1868.

Le Ministre Secrétaire d'Etat au Département des Affaires Etrangères de Sa Majesté le Roi d'Italie.

Menabrea.

36.

Deklaration udvexlet i St. Petersborg den 11te December 1868 imellem Østerrig, Bayern, Belgien, Danmark, Frankrig, Storbritannien og Irland, Grækenland, Italien, Nederlandene, Persien, Portugal, Preussen og det Nord-Tydske Forbund, Rusland, Sverig og Norge, Schweitz, Tyrkiet og Würtemberg, angaaende Forbud mod Benyttelsen i Krigen af explo-derende Kugler.

Sur la proposition du Cabinet Impérial de Russie, une commission militaire Internationale ayant été réunie à St. Pétersbourg, afin d'examiner la convenance d'interdire l'usage de certains projectiles en temps de guerre entre les nations civilisées, et cette commission ayant fixé d'un commun accord les limites techniques où les nécessités de la guerre doivent s'arrrêter devant les exigences de l'humanité, les Soussignés sont autorisés par les ordres de leurs Gouvernements à déclarer ce qui suit:

Considérant que les progrés de la civilisation doivent avoir pour effet d'atténuer autant que possible les calamités de la guerre;

que le seul but légitime que les Etats doivent se proposer durant la guerre est l'affaiblissement des forces militaires de l'ennemi;

qu' à cet effet, il suffit de mettre hors de combat le plus grand nombre d'hommes possible;

que ce but serait dépassé par l'emploi d'armes qui aggraveraient inutilement les souffrances des hommes mis hors de combat, ou rendraient leur mort inévitable;

que l'emploi de pareilles armes serait dès lors contraire aux lois de l'humanité,

les parties contractantes s'engagent à renoncer mutuellement, en cas de guerre entre elles, à l'emploi par leurs troupes de terre ou de mer, de tout projectile d'un poids inférieur à 400 grammes qui serait ou explosible ou chargé de matières fulminantes ou inflammables.

Elles inviteront tous les Etats qui n'ont pas participé, par l'envoi de délégués aux délibérations de la commission

militaire internationale réunie à St. Petersbourg, à accéder au présent engagement.

Cet engagement n'est obligatoire que pour les parties contractantes ou accédantes en cas de guerre entre deux ou plusieurs d'entre elles, il n'est pas applicable vis-à-vis de parties non-contractantes ou qui n'auraient pas accédé.

Il cesserait également d'être obligatoire du moment où, dans une guerre entre parties contractantes ou accédantes, une partie non contractante ou qui n'aurait pas accédé, se joindrait à l'un des belligérants.

Les parties contractantes ou accédantes se réservent de s'entendre ultérieurement, toutes les fois qu'une proposition précise serait formulée en vue des perfectionnements à venir que la science pourrait apporter dans l'armement des troupes, afin de maintenir les principes qu'elles ont posés et de concilier les nécessités de la guerre avec les lois de l'humanité.

Fait à St. Pétersborg, le $\frac{\text{vingt-neuf Novembre}}{\text{onze Décembre}}$ mil huit cent soixante-huit.

Vetsera.
Cte Tauffkirchen.
Cte Errembault de Oudzeele.
E. Vind.
Talleyrand.
Andrew Buchanan.
S. A. Metaxa.
Bella Caracciolo.
Bon Gevers.

Mirza Assedullah Khan.
Rilvas.
H. VII v. Reuss, pour la Prusse et pour la Confédération de l'Allemagne du Nord.
Gortchacow.
O. M. Bjørnstjerna.
Ad. Glinz.
Carathéodory.
C. v. Abele.

37.

Tractat til Fastsættelse af Ægteskabscontracten mellem Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl af Danmark og Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Lovisa Josephina Eugenia af Sverig og Norge, afsluttet i Stockholm den 20de Januar 1869*).

I den hellige Treenigheds Navn!

Besjælede af Ønsket om ved en nær Slægtskabsforbindelse at befæste det mellem de tvende Kongelige Huse bestaaende Venskabsbaand, ere Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge, efterat Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge med den meest levende Tilfredshed har givet Sit Bifald til den Hans Majestæt af Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl af Danmark, med Hans Majestæt Kongen af Danmarks Samtykke, og af Hans Majestæts høitelskede Datter, Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Lovisa Josephina Eugenia af Sverig og Norge forebragte Begjæring om at indtræde i Ægteskab med hinanden, og efterat Hendes Majestæt Dronningen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af Sverig og Norge ligeledes have givet Deres Sam-

I den heliga Treenighetens namn!

Hans Maj:t Konungen af Sverige och Norge och Hans Maj:t Konungen af Danmark, lifvade af önskan att medelst en nära slägtförbindelse befästa det emellan de båda Kongl. Husen bestående vänskapsband, hafva, efter det Hans Maj:t Konungen af Sverige och Norge med den lifligaste tillfredsställelse bifallit den till Hans Maj:t af Hans Kongl. Höghet Kronprinsen af Danmark, Christian Frederik Vilhelm Carl, med Hans Maj:t Konungens af Danmark begifvande, och Hans Maj:ts käralskeliga dotter, Hennes Kongl. Höghet Prinsessan Lovisa Josephina Eugenia af Sverige och Norge, framställda begäran att få träda i äktenskap med hvarandra, samt Hennes Maj:t Drottningen af Sverige och Norge och Hennes Maj:t Drottningen af Danmark likaledes gifvit Sit samtycke till denne förening, öfverenskommit

*) Ratificationsacterne til bemeldte Tractat, daterede resp. Kjøbenhavn og Stockholm den 4de Februar 1869, ere blevne udvexlede i Stockholm den 11te samme Maaned.

tykke til denne Forening, komne overeens om at udnævne Befuldmægtigede til at afslutte Ægteskabskontracten mellem Deres Kongelige Høiheder og have til dette Hverv udseet:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Herr Wulff Heinrich Bernhard Greve af Scheel-Plessen, Ridder af Elephantordenen, Storkors af Danebrog og Danebrogsmand, Ridder af den Svenske Seraphimerordeu, Storkors af den Svenske Nordstjerneorden, af den Norske St. Olafsorden, af den Russiske St. Anna Orden og af den Østerrigske Jernkroneorden, Commandeur af den Nederlandske Løveorden, Hans Majestæts Geheimeconferentsraad samt overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge etc.

og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge:

Herr Greve Carl Wachtmeister, Storkors af den SvenskeNordstjerneorden, Commandeur af den Norske St. Olafsorden, Storkors af den Danske Danebrogsorden og Danebrogsmand, Stor-Officer af den Italienske St. Mauritii- og Lazari-Orden, Commandeur af den Neapolitanske Constantini Orden, Ridder af

att utnämna fullmäktige för afslutande af Äktenskaps Kontraktet emellan Deras Kongl. Högheter och i sådant afseende utsett:

Hans Maj:t Konungen af Sverige och Norge:

Herr Grefve Carl Wachmeister, Dess Stats Minister för Utrikes Ärendena, Kommendör med Stora Korset af Kongl. Nordstjerne Orden, Kommendör af Kongl. Norska St. Olafs Orden. Storkors af Kongl. Danska Dannebrogs Orden och Dannebrogsman, Stor Officer af Kongl. Italienska St. Mauritii och Lazari Orden, Kommendör af Neapolitanska Constantini Orden, Riddare af Kongl. Nederländska Lejon Orden,

och Hans Maj:t Konungen af Danmark:

Herr Grefve Wulff Heinrich Bernhard Scheel-Plessen, Dess Geheime Conferens Råd samt Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipotentiaire hos Hans Maj:t Konungen af Sverige och Norge, Riddare af Kongl. Danska Elefanter Orden, Storkors af Kongl. Danska Dannebrogs Orden och Dannebrogsman, Riddare af Kongl. Svenska Serafimer Orden, Kommendör med Stora Korset af Kongl. Svenska Nordstjerne Orden, Storkors af Kongl. Norska St. Olafs

den Nederlandske Løveorden, Hans Majestæts Stats-Minister for de udenlandske Anliggender,

hvilke, efter at have meddeelt hinanden og gjensidig udvexlet deres Fuldmagter, som befandtes i god og rigtig Form, ere blevne enige om følgende Artikler:

Art. 1.

Formælingen mellem Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Lovisa Josephina Eugenia af Sverig og Norge og Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl af Danmark skal, om Gud vil, høitideligholdes i Løbet af Aaret 1869 paa den Tid, som af Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge nærmere bliver bestemt. I Overeensstemmelse med et af Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge tilkjendegivet Ønske indvilliger Hans Majestæt Kongen af Danmark i, at Formælingen finder Sted paa det Kongelige Slot i Stockholm.

Art. 2.

Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge forpligter Sig til hos de Forenede Rigers National-Repræsentationer at foretage de fornødne Skridt, for at et Beløb af Halvfjerd-

Orden, af Kejserl. Ryska St. Annæ Orden och af Kejserl. Österrikiska Jernkrona Orden, Kommendör af Kongl. Nederländska Lejon Orden,

hvilka, efter att hafva meddelat hvarandra och utvexlat sina fullmakter, som befunnits i god och öflig form, öfverenskommit om följande artiklar:

Art. 1.

Hennes Kongl. Höghet Prinsessan Lovisa Josephina Eugenias af Sverige och Norge och Hans Kongl. Höghet Kronprinsen af Danmark Christian Frederik Vilhelm Carl's förmälning skall, vill Gud, firas under loppet af år 1869 på den tid, som af Hans Maj:t Konungen af Sverige och Norge och Hans Maj:t Konungen af Danmark framdeles kommer att närmare bestämmas. I enlighet med Hans Maj:t Konungens af Sverige och Norge derom uttryckta önskan, medgifver Hans Maj:t Konungen af Danmark att förmälningen äger rum på Kongl. Slottet i Stockholm.

Art. 2.

Hans Maj:t Konungen af Sverige och Norge förbinder Sig att hos de Förenade Rikenas National Repræsentationer vidtaga erforderliga åtgärder, i ändamål att ett belopp af

sindstyve Tusinde Rigsdaler Sølv Species bliver bevilget Hendes Kongelige Højhed Prindsesse Lovisa Josephina Eugenia af Sverig og Norge som Brudegave, hvilken Sum strax efter Formælingen udbetales til Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl af Danmark og bliver Ægtefællernes fælleş Eiendom.

Sjuttio Tusen Riksdaler Silfver Specie varder beviljadt Hennes Kongl. Höghet Prinsessan Lovisa Josephina Eugenia af Sverige och Norge såsom brudgåfva, hvilken summa genast efter förmälningen skall öfverlemnas till Hans Kongl. Höghet Kronprinsen af Danmark Christian Frederik Vilhelm Carl och förblifva makarnes gemensamma egendom.

Art. 3.

Hans Majestæt Kongen af Danmark forpligter Sig paa Sin Side til hos den Danske Rigsdag at foretage de fornødne Skridt, for at et aarligt Beløb af Fem Tusinde Sex Hundrede Rigsdaler Dansk Rigsmønt under Navn af Naalepenge bevilges Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Lovisa Josephina Eugenia af Sverig og Norge, saalænge Hun forbliver Kronprindsesse af Danmark. Denne Sum, som udelukkende er bestemt til Hendes Kongelige Høiheds særlige Brug, og hvorover Hendes Kongelige Høihed frit kan raade, skal udbetales til Hendes Kongelige Høihed med Halvdelen efter hvert Halvaars Forløb fra Formælingen at regne.

Art. 3.

Hans Maj:t Konungen af Danmark, å Dess sida, förbinder Sig att hos Danska Riksdagen vidtaga erforderliga åtgärder, i ändamål att ett belopp af Fem Tusen Sexhundra Riksdaler Danskt Riksmynt årligen, under namn af Nålepenningar, varder beviljadt Hennes Kongl. Höghet Prinsessan Lovisa Josephina Eugenia af Sverige och Norge, sålänge Hon förbliver Kronprinsessa af Danmark. Denna summa, som är afsett uteslutande för Hennes Kongl. Höghets enskilda behof och hvaröfver Hennes Kongl. Höghet äger att fritt förfoga, skal efter hvarje halfårs förlopp från förmälningen med hälften til Hennes Kongl. Höghet utbetalas.

Art. 4.

For det sørgelige Tilfælde, at Ægteskabet bliver opløst

Art. 4.

För den sorgliga händelse att Äktenskapet varder upp-

ved Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl af Danmarks Død, tilsikkrer Hans Majestæt Kongen af Danmark endvidere, under Forbehold af Rigsdagens forfatningsmæssige Samtykke, Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Lovisa Josephina Eugenia af Sverig og Norge, foruden en efter Hendes Kongelige Høiheds Rang passende Bolig, en Sum af Tredive Tusinde Rigsdaler Dansk Rigsmønt aarligen som Livgeding, der bliver at nyde og oppebære i Overeensstemmelse med de Regler, som gjælde med Hensyn til de Medlemmerne af af det Danske Kongehuus tilkommende Apanager.

Art. 5.

Alt hvad der under Ægteskabet kan tilfalde Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Lovisa Josephina Eugenia af Sverig og Norge ved Arv, Gave, Testamente, eller hvad Hendes Kongelige Høihed ved Besparing af saadan Formues Afkastning eller paa anden Maade kan erhverve, bliver Hendes særlige Eiendom. Hendes Kongelige Høihed skal besidde samme med fuld Eiendomsret og frit kunne forvalte den samt raade over den ved Testamente, dog med Undtagelse af den Pligtlod, som tilkommer de i

löst genom Hans Kongl. Høghet Kronprinsen af Danmark Christian Frederik Vilhelm Carls dödliga frånfälle, tillförsäkrar Hans Maj:t Konungen af Danmark derjemte, under förbehåll af Riksdagens författningsenliga samtycke, Hennes Kongl. Höghet Prinsessan Lovisa Josephina Eugenia af Sverige och Norge, förutom en efter Hennes Kongl. Höghets rang lämpad bostad, en summa af Trettio Tusen Riksdaler Danskt Riksmynt årligen, såsom Lifgeding att åtnjutas och uppbäras i enlighet med de för medlemmarnes af det Danska Konungahuset apanager gällande bestämmelser.

Art. 5.

All den egendom som kan tillfalla Hennes Kongl. Höghet Prinsessan Lovisa Josephina Eugenia af Sverige och Norge under äktenskapet genom arf, testamente eller gåfva, eller som Hennes Kongl. Høghet genom besparing af sådan egendoms afkastning eller på hvad annat sätt som helst, kan förvärfva, förblifver Hennes enskilda egendom. Hennes Kongl. Höghet skall innehafva den med full äganderätt och kunna fritt förvalta den, äfvensom deröfver förfoga medelst testamente, med undantag likväl af

Ægteskabet fødte Børn ifølge Dansk Ret, eller som, hvis Ægteskabet bliver barnløst, kan tilkomme Hendes Kongelige Høiheds nærmeste Slægtninge af det Nederlandske Kongehuus ifølge Nederlandsk Ret og Hendes Kongelige Høiheds nærmeste Slægtninge af det Svensk-Norske Kongehuus ifølge Svensk Ret. Det Samme skal gjælde med Hensyn til de Juveler, Smykker og deslige, som Hendes Kongelige Høihed eier eller erhverver.

den laglott som tillkommer de i äktenskapet födda barn, på grund af Dansk lag, eller, i händelse äktenskapet förblifver barnlöst, kan tillkomma Hennes Kongl. Höghets från det Nederländska Konungahuset sednast härstammande anförvandter, på grund af Nederländsk lag, och från det Svenska och Norska Konungahuset sednast härstammande anförvandter, på grund af Svensk lag. Detsamma skall gälla i afseende å de juveler, nipper och smycken, som Hennes Kongl. Höghet äger eller kan förvärfva.

Art. 6.

Ligeledes skal det, som Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl af Danmark under Ægteskabet erhverver, være sig ved Arv, Testamente, Gave eller paa hvilkensomhelst anden Maade, saavel som Besparinger af saadan Formue, blive Hans særlige Eiendom, hvorover Hans Kongelige Høihed frit kan raade ved Testamente, dog med Undtagelse af den Pligtlod, som ifølge Dansk Ret tilkommer de i Ægteskabet fødte Børn, eller som, hvis Ægteskabet bliver barnløst, til den Tid efter Loven muligen maatte tilkomme Hans Kongelige Høiheds andre Slægtninge.

Art. 6.

Likaledes skall hvad som Hans Kongl. Höghet Kronprinsen af Danmark under äktenskapet för sin enskilda del kan förvärfva, vare sig genom arf, testamente, gåfva eller på hvad annat sätt som helst, äfvensom besparing af sådan förmögenhet, förblifva Hans Kongl. Höghets enskilda egendom, hvaröfver Hans Kongl. Höghet fritt kan förfoga medelst testamente, med undantag likväl af den laglott som på grund af Dansk lag tillkommer de i äktenskapet födda barn, eller, i händelse äktenskapet förblifver barnlöst, då enligt lag möjligen kan tillkomma Hans Kongl. Höghets andra anförvandter.

Art. 7.

I det Tilfælde, at Ægteskabet opløses ved en af Ægtefællernes Død, skal den efterlevende Ægtefælle have Nytten og Brugsretten af den afdøde Ægtefælles efterladte Eiendele, dersom Ægteskabet er barnløst, for Livstid, men dersom Ægteskabet bliver velsignet med Børn, da for den hvert af disse tilkommende Arvelods Vedkommende ikkun indtil Barnet opnaar Myndigheds Alderen eller forinden indgaar Ægteskab.

Art. 8.

Denne Contract skal ratificeres og Ratificationerne skulle udvexles inden tre Uger efter sammes Undertegnelse eller før, om skee kan.

Til ydermere Bekræftelse have de Befuldmægtigede undertegnet samme og forsynet den med deres Segl.

Saaledes skeet i Stockholm, den tyvende Januar 1869.

W. Scheel-Plessen.

C. Wachtmeister.

Art. 7.

I händelse äktenskapet genom endera makans död varder upplöst, skall den efterlefvande makan äga nyttjande rätt till den aflidna makans efterlemnade egendom, under hela sin lifstid, om äktenskapet är barnlöst, men, om äktenskapet varder med barn välsignadt, endast intilldess hvartdera uppnått myndig ålder eller dessförinnan indgått giftermål, för såvidt angår detsammas arfslott.

Art. 8.

Detta Kontrakt skall ratificeras och ratifikationerne skola utvexlas inom tre veckor från detsammas underteknande eller förr, om ske kan.

Till yttermera visso hafva de Fullmäktige undertecknat detsamma och försett det med sina insegel.

Som skedde i Stockholm den tjugonde Januari 1869.

C. Wachtmeister.

W. Scheel-Plessen.

38.

Post-Convention mellem Danmark og Norge, undertegnet i Kjøbenhavn og Stockholm den $\frac{29\text{de}}{19\text{de}}$ Marts 1869.

39.

Post-Convention mellem Danmark og Sverig, undertegnet i Kjøbenhavn og Stockholm den $\frac{10de}{6te}$ April 1869.

40.

Overeenskomst imellem Danmark og Tyrkiet om Ret for Danske Undersaatter til at erhverve og besidde Grundeiendom i det Ottomanniske Rige, undertegnet i Constantinopel den 10de Mai 1869.

Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté Impériale le Sultan désirant constater, par un acte spécial, l'entente intervenue entre Eux sur l'admission des sujets Danois en Turquie au droit de propriété immobilière, concédé aux Etrangers par la loi promulguée en date du 7 Sépher 1284, ont autorisé:

Sa Majesté le Roi de Danemark, Monsieur le Chambellan Oluf Stenersen, Ministre-Résident de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège prés la Sublime Porte, et

Sa Majesté Impériale le Sultan, Son Altesse Aali Pacha, Son Grand-Vézir et Ministre des Affaires Etrangères,

à signer le protocole dont la teneur suit:

Protocole.

La loi qui accorde aux étrangers le droit de propriété immobilière ne porte aucune atteinte aux immunités consacrées par les traités et qui continueront à couvrir la personne et les biens-meubles des étrangers devenus propriétaires d'immeubles.

L'exercice de ce droit de propriété devant engager les étrangers à s'établir en plus grand nombre sur le territoire Ottoman, le Gouvernement Impérial croit de son devoir de prévoir et de prévenir les difficultés auxquelles l'application de cette loi pourrait donner lieu dans certaines localités. Tel est l'objet des arrangements qui vont suivre:

La demeure de toute personne, habitant le sol Ottoman, étant inviolable et nul ne pouvant y pénétrer sans le consentement du maître, si ce n'est en vertu d'ordres émanés

de l'Autorité compétente et avec l'assistance du magistrat ou fonctionnaire investi des pouvoirs nécessaires, la demeure du sujet étranger est inviolable au même titre conformément aux traités; et les agents de la force publique ne peuvent y pénétrer sans l'assistance du Consul ou du délégué du Consul dont relève cet étranger.

On entend par demeure la maison d'habitation et ses attenances, c'est-à-dire les communs, cours, jardins et enclos contigus, à l'exclusion de toutes les autres parties de la propriété.

Dans les localités éloignées de moins de neuf heures de la résidence consulaire, les agents de la force publique ne pourront pénétrer dans la demeure d'un étranger sans l'assistance du Consul, comme il est dit plus haut. De son côté, le Consul est tenu de prêter son assistance immédiate à l'Autorité locale, de telle sorte qu'il ne s'écoule pas plus de six heures entre l'instant où il aura été prévenu et l'instant de son départ ou du départ de son délégué, afin que l'action de l'Autorité ne puisse jamais être suspendue durant plus de vingt quatre heures.

Dans les localités éloignées de neuf heures ou de plus de neuf de heures de marche de la résidence de l'Agent Consulaire, les agents de la force publique pourront, sur la réquisition de l'autorité locale et avec l'assistance de trois membres du Conseil des anciens de la commune, pénétrer dans la demeure d'un sujet étranger, sans être assistés de l'Agent Consulaire, mais seulement en cas d'urgence et pour la recherche ou la constatation du crime de meurtre, de tentative de meurtre, d'incendie, de vol à main-armée ou avec effraction ou de nuit dans une maison habitée, de rébellion armée et de fabrication de fausse-monnaie; et ce, soit que le crime ait été commis par un sujet étranger ou par un sujet Ottoman, et soit qu'il ait eu lieu dans l'habitation de l'étranger ou en dehors de cette habitation et dans quelque autre lieu que ce soit.

Ces dispositions ne sont applicables qu'aux parties de la propriété qui constituent la demeure, telle qu'elle a été définie plus haut. En dehors de la demeure, l'action de la police s'exercera librement et sans réserve; mais dans le cas où un individu prévenu de crime ou de délit serait arrêté, et que ce prévenu serait un sujet étranger, les immunités attachées à sa personne devraient être observées à son égard.

Le fonctionnaire ou officier chargé de l'accomplissement de la visite domiciliaire, dans les circonstances exceptionelles déterminées plus haut, et les membres du Conseil des anciens qui l'assisteront, seront tenus de dresser procès-verbal de la visite domiciliaire et de le communiquer immédiatement à l'Autorité supérieure dont ils relèvent, qui le transmettra elle-même et sans retard à l'Agent Consulaire le plus rapproché.

Un règlement spécial sera promulgué par la Sublime Porte pour déterminer le mode d'action de la police locale dans les différents cas prévus plus haut.

Dans les localités distantes de plus de neuf heures de la résidence de l'Agent Consulaire et dans lesquelles la loi sur l'organisation judiciaire du Vilayet sera en vigueur, les sujets étrangers seront jugés, sans l'assistance du délégué Consulaire, par le Conseil des anciens remplissant les fonctions de juge de paix et par le tribunal du Kaza, tant pour les contestations n'excédant pas mille Piastres que pour les contraventions n'entraînant que la condamnation à une amende de cinq cents Piastres au maximum.

Les sujets étrangers auront, dans tous les cas, le droit d'interjeter appel par devant le tribunal du Sandjak des sentences rendues comme il est dit ci-dessus; et l'appel sera suivi et jugé avec l'assistance du Consul, conformément aux traités.

L'appel suspendra toujours l'exécution.

Dans tous les cas, l'exécution forcée des sentences rendues dans les conditions déterminées plus haut ne pourra avoir lieu sans le concours du Consul ou de son délégué.

Le Gouvernement Impérial édictera une loi qui déterminera les règles de procédure à observer par les parties dans l'application des dispositions qui précèdent.

Les sujets étrangers, en quelque localité que ce soit, sont autorisés à se rendre spontanément justiciables du Conseil des anciens ou des tribunaux des Kazas, sans l'assistance du Consul, dans les contestations dont l'objet n'excède pas la compétence de ces Conseils ou tribunaux, sauf le droit d'appel par devant le tribunal du Sandjak où la cause sera appelée et jugée avec l'assistance du Consul ou de son délégué.

Toutefois, le consentement du sujet étranger à se faire juger comme il est dit plus haut sans l'assistance du Consul, devra être donné par écrit et préalablement à toute procédure.

Il est bien entendu que toutes ces restrictions ne concernent point les procès qui ont pour objet une question de propriété immobilière, lesquels seront poursuivis et jugés dans les conditions établies par la loi.

Le droit de défense et la publicité des audiences sont assurés en toute matière aux étrangers qui comparaîtront devant les tribunaux Ottomans, aussi bien qu'aux sujets Ottomans.

Les arrangements qui précèdent resteront en vigueur jusqu'à la révision des anciens traités, révision sur laquelle la Sublime Porte Se réserve de provoquer ultérieurement une entente entre Elle et les Puissances amies.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Constantinople, le dixième jour du mois de Mai, dix huit cent soixante-neuf.

O. Stenersen. Aali.

41.

Deklaration, ved hvilken Danske Undersaatter i Storbritannien og Engelske Undersaatter i Danmark tilsikkres Fritagelse for Tvangslaan og for Militærtjeneste, dateret Kjøbenhavn den 14de Juni 1869.

Déclaration.

Les Soussignés, le Comte de Krag-Juel-Vind-Frijs, Président du Conseil et Ministre des affaires étrangères de Sa Majesté le Roi de Danemark, et Sir Charles Lennox Wyke, Commandeur de l'ordre du

Declaration.

The Undersigned Sir Charles Lennox Wyke, Knight Commander of the Bath, Her Britannic Majesty's Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at the Court of Denmark, and Count Krag-Juel-

Bain, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique près la Cour de Sa Majesté le Roi de Danemark, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements respectifs, déclarent par la présente que les sujets Danois dans la Grande-Bretagne et ses dépendances et les sujets Britanniques en Danemark et ses dépendances sont exempts de tout emprunt forcé et de tout service militaire dans l'armée, dans la marine, dans la milice et dans la garde nationale, ainsi que de toute contribution, soit pécuniaire, soit en nature, en remplacement du service militaire personnel, à la condition toutefois qu'ils n'aient pas été naturalisés dans le pays où ils résident; quant aux réquisitions militaires relatives aux biens-fonds possédés ou occupés par des sujets Danois en Grande-Bretagne ou par des sujets Britanniques en Danemark, les dits sujets seront traités sur le même pied que les Nationaux des deux Pays.

Fait à Copenhague le 14 Juin 1869.

C. E. Krag-Juel-Vind-Frijs.

C. Lennox Wyke.

Vind-Frijs, President of the Council and Minister for Foreign Affairs of His Majesty the King of Denmark, being duly authorized by their respective Governments, hereby declare that British Subjects in the Dominions and Possessions of Denmark and Danish Subjects in the Dominions and Possessions of Great Britain are exempt from forced loans, as well as from all compulsory military service, whether in the Army, Navy, Militia or National Guard, and from all contributions whether pecuniary or in kind, as a commutation for personal service, provided they shall not have become naturalized in the Country in which they reside; and with regard to all other military requisitions in respect of the possession or occupation of Property, said British and Danish Subjects respectively, shall be on precisely the same footing as the Nativeborn subjects of the two countries.

Done at Copenhagen this 14th day of June 1869.

C. Lennox Wyke.

C. E. Krag-Juel-Vind-Frijs.

42.

Overeenskomst imellem Danmark og Sverig-Norge ved Deklarationer undertegnede i Kjøbenhavn den 25de Juni 1869 om Fortolkningen af Art VI af Handels-Traktaten af 2den November 1826.

Déclaration.

Les Gouvernements de Leurs Majestés le Roi de Suède et de Norvège et le Roi de Danemark désirant donner un sens plus exact à la stipulation contennue dans l'article VI du traité de commerce conclu entre les Royaumes de Suède et de Norvège d'un côté et le Royaume de Danemark de l'autre le 2 Novembre 1826 en faveur des barques traversières (Färjemansbåtar) des villes de Malmö, de Helsingborg et de Landscrona d'un côté et de Copenhague et d'Elseneur de l'autre, allant entre les villes susmentionnées, de manière à éviter à l'avenir toute contestation tant sur la portée des barques admises à jouir du bénéfice de la dite stipulation, que sur l'extension à donner à celle-ci, le soussigné Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège a été autorisé à déclarer au nom de Son Gouvernement, que les barques de Copenhague et d'Elseneur d'une portée qui n'excède pas trois lasts nouveaux de Suède ou dix register tons Danois, seront exemptes dans les ports de Malmö, de Helsingborg et de Landscrona de tous droits de port et de tonnage sous quelque nom ou dénomination que ce soit, sous condition que la même exemption soit accordée aux barques de même expèce des villes de Malmö, de Helsingborg et de Landscrona dans les ports de Copenhague et d'Elseneur.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de faire mesurer les barques susmentionnées qui arrivent dans ses ports de la manière et aux époques déterminées par les lois en vigueur de part et d'autre.

En foi de quoi la présente déclaration, destinée à être échangée contre une déclaration analogue de Son Excellence Monsieur le Comte Frijs-Frijsenborg, Président du Conseil

des Ministres et Ministre des affaires étrangères de Sa Majesté le Roi de Danemark, a été émise et signée par le soussigné.

Fait à Copenhugue le 25 Juni 1869.

E. v. Stedingk.

43.

Accessionsact, dateret Paris den 10de Mai 1865, angaaende Danmarks Tiltrædelse til en under 16de Mai 1864 i Paris imellem Brasilien, Frankrig, Haïti, Italien og Portugal afsluttet Konvention om en Sydatlantisk Telegraphforbindelse mellem Europa og Amerika, samt en under 31te August 1869 af samtlige contraherende Parter undertegnet Protokol.

Acte d'accession à la Convention télégraphique signée à Paris, le 16 Mai 1864.

Sa Majesté le Roi de Danemark ayant manifesté le désir d'accéder à la Convention signée à Paris, le 16 Mai 1864, entre Sa Majesté l'Empereur des Français, Sa Majesté l'Empereur du Brésil, Son Excellence le Président de la République d'Haïti, Sa Majesté le Roi d'Italie et Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, pour l'établissement d'une ligne télégraphique transatlantique:

Le Soussigné, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Danemark auprès du Cabinet des Tuileries, dûment autorisé à cet effet, déclare que Sa Majesté le Roi de Danemark accède, par le présent Acte, à la dite Convention, laquelle est censée insérée ici textuellement; en S'engageant, non seulement envers Sa Majesté l'Empereur des Français, mais aussi envers toutes les autres Puissances qui ont pris part aux engagements de la Convention, à concourir, de Son côté, à l'accomplissement des obligations contenues dans la dite Convention qui peuvent concerner Sa Majesté le Roi de Danemark.

Le présent Acte d'accession sera échangé contre un Acte d'acceptation remis au nom de Sa Majesté l'Empereur

des Français. Ces deux Actes seront ratifiés, et les Ratifications en seront échangées aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi, Nous, Plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi de Danemark, avons signé le présent Acte d'accession et y avons apposé le cachet de nós armes.

Fait à Paris le 10 Mai 1865.

L. Moltke-Hvitfeldt.

Convention.

Sa Majesté l'Empereur du Brésil, Sa Majesté l'Empereur des Français, Son Excellence le Président de la République d'Haïti, Sa Majesté le Roi d'Italie et Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, voulant faciliter l'établissement d'une ligne télégraphique internationale entre le continent Européen et l'Amérique, et désirant assurer aux correspondances qui seront échangées sur cette ligne les avantages d'un régime uniforme et d'un tarif modéré, ont résolu de conclure dans ce but une Convention spéciale et ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur du Brésil, M. le chevalier Marques Lisboa, membre du conseil de Sa Majesté, grand dignitaire de son ordre impérial de la Rose, grand officier de l'ordre impérial de la Légion d'honneur, etc. etc. etc., son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur des Français;

Sa Majesté l'Empereur des Français, M. Drouyn de Lhuys, sénateur de l'Empire, grand-croix de son ordre impérial de la Légion d'honneur, etc. etc. etc., son ministre et secrétaire d'État au département des affaires étrangères;

Son Excellence le Président de la République d'Haïti, M. Charles Haentjens, chargé d'affaires de la dite République à Paris;

Sa Majesté le Roi d'Italie, M. le chevalier Constantin Nigra, grand-croix de l'ordre des Saints Maurice et Lazare, grand officier de l'ordre impérial de la Légion d'honneur, etc. etc. etc., son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur des Français;

Et Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algaves, M. le vicomte de Païva, pair du Royaume, grand-croix de l'ordre royal de la Conception de Villa-Viçosa, grand officier de l'ordre impérial de la Légion d'honneur, etc. etc. etc., son envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur des Français;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Les Hautes Parties contractantes déclarent d'utilité internationale, et prennent, à ce titre, sous leur protection et leur garantie, sur leurs territoires respectifs, et sauf les cas de force majeure, la ligne de télégraphie transatlantique que M. Pier Alberto Balestrini, tant en son nom qu'en celui de la compagnie qu'il se propose de former à cet effet, s'engage à établir et à entretenir entre le continent Européen et celui des deux Amériques.

Article 2.

Les États contractants s'engagent à ne pas couper ou détruire, en cas de guerre, les câbles immergés par M. Pier Alberto Balestrini, et à reconnaître la neutralité de la ligne télégraphique.

Article 3.

Sous la réserve de l'assentiment des diverses Puissances qui n'ont pas adhéré à la présente Convention, et sauf les modifications éventuelles qui pourraient être concertées entre les Gouvernements intéressés et la compagnie concessionnaire, la ligne partira de Lisbonne et de Cadix pour se détacher du continent Européen au cap Saint-Vincent, passera par le littoral du Maroc, l'île de Madère et les Canaries, atterrira à Saint-Louis, à Gorée et au cap Vert, gagnera les îles du Cap-Vert, puis le cap Saint-Roque. Là, elle se bifurquera. D'une part, elle ira se réunir, à Bahia, au réseau Brésilien; d'autre part, elle arrivera, après plusieurs atterrissages, sur la côte septentrionale du Brésil, à la Guyane Française, touchera les Guyanes Hollandaise et Anglaise et rejoindra les Antilles. Elle passera alors par les îles de

la Trinité, de Grenade, de Saint-Vincent, de Sainte-Lucie, de la Martinique, de Dominique, de la Guadeloupe, d'Antigoa, de Saint-Thomas, de Porto-Rico, de Santo-Domingo ou Haïti, de Cuba, et aboutira enfin à la Nouvelle-Orléans, dans la Louisiane.

Article 4.

Les États qui prennent part à la présente Convention donnent, à cet effet, à M. Pier Alberto Balestrini toutes les autorisations d'atterrissage nécessaires sur leurs territoires respectifs.

Article 5.

Les sections des câbles sous-marins aboutissant à la terre ferme, ainsi que les lignes terrestres, souterraines ou autres, destinées à relier ces câbles aux stations télégraphiques, sont placées sous la protection des lois de chaque État au même titre que les propriétés publiques et privées de cet État lui-même.

Article 6.

M. Pier Alberto Balestrini, ou la compagnie qu'il formera, est investi de tous les droits que les lois et règlements confèrent à l'administration pour les travaux publics faits dans chaque État.

Article 7.

La durée de la concession pour l'exploitation du réseau qui fait l'objet de la présente Convention sera de quatre-vingt-dix-neuf ans, à dater du jour où l'Amérique aura été mise en communication avec l'Europe.

Article 8.

Les Puissances contractantes s'engagent, pendant le même temps, à n'autoriser l'atterrissage d'aucune autre ligne télégraphique sous-marine dans la direction indiquée par l'article 3 sur les côtes de leurs possessions atlantiques ci-dessus désignées.

Article 9.

Les règles à suivre pour l'admission, la transmission et la conservation des dépêches, les droits de priorité, le

calcul des mots, des chiffres et de tous autres signes des dépêches, le mode de progression des taxes d'après le nombre des mots, seront, sauf modifications à concerter entre les États intéressés, celles établies sur le continent Européen par les conventions qui sont actuellement en vigueur ou qui pourront intervenir ultérieurement entre les mêmes États.

Article 10.

La taxe de la dépêche simple entre l'Amérique et l'Europe, ainsi que pour les parcours intermédiaires, sera fixée par la compagnie concessionnaire, sans qu'elle puisse dépasser un maximum à déterminer par les Gouvernements contractants.

Article 11.

Chacun des Gouvernements intéressés aura le droit de faire surveiller à ses frais et sur son territoire, par ses agents particuliers, l'exécution des règles convenues pour l'établissement et l'exploitation du réseau transatlantique.

Article 12.

Les Gouvernements contractants exécuteront, après une entente préalable, les sondages qu'ils jugeront nécessaires pour effectuer la pose des câbles sous-marins sur le trajet indiqué par la compagnie. Ils s'engagent également à prêter l'assistance de leur marine à vapeur à la compagnie concessionnaire pour aider à la pose des câbles, sans toutefois que la compagnie puisse demander qu'il y ait plus de deux bâtiments simultanément employés à cette opération.

Article 13.

Une subvention est accordée en principe à M. Pier Alberto Balestrini ou à la compagnie qu'il représente. La nature, le mode et la quotité de cette subvention seront définitivement fixés par un Protocole dans lequel chacun des représentants des divers États contractants prendra les engagements spéciaux pour lesquels il aura reçu les pouvoirs nécessaires.

Article 14.

Les Puissances contractantes s'engagent à conclure avec M. Balestrini leurs traités spéciaux dans le délai d'un an, à partir de la ratification de la présente Convention.

Article 15.

La concession sera considérée comme nulle et non avenue si, dans le délai de trois années, à dater de l'échange des ratifications de la présente Convention, le service n'a pas été établi sur la première section de la ligne transatlantique et si le réseau entier n'est pas terminé dans le délai de cinq ans.

Toutefois, en cas de force majeure, le concessionnaire aura droit à la prolongation d'une année au moins de son privilége.

La concession faite à M. Pier Alberto Balestrini ou à la compagnie qu'il aura formée deviendra nulle de plein droit dans le cas où il surviendrait dans les communications télégraphiques entre l'Europe et l'Amérique une interruption de correspondance de plus d'une année.

La première section à établir sera celle du continent Européen aux îles Canaries.

Article 16.

Les États qui n'ont pas pris part à la présente Convention seront admis, sur leur demande, à y adhérer.

Article 17.

La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Paris dans le plus bref délai possible.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Paris le 16 Mai 1864.

Marques Lisboa.
Drouyn de Lhuys.
C. Haentjens.
Nigra.
Païva.

Déclaration du Danemark.

Le plénipotentiaire Danois déclare qu'il accède à la convention télégraphique, signée le 16 Mai de l'année passée,

sous les réserves qu'il a prises dans la deuxième séance de la conférence télégraphique internationale le 3 Juin 1863, et que, conformément à ses réserves, son Gouvernement ne saurait d'après l'article XII de la convention s'engager à prêter l'assistance de sa marine à vapeur à la compagnie concessionnaire que dans le cas où un vaisseau de guerre du Roi par d'autres motifs se trouverait déjà dans les parages des Indes Occidentales à l'époque où l'assistance susmentionnée doit être portée à la compagnie.

Pour ce qui est de la subvention mentionnée dans l'article XIII de la convention, le plénipotentiaire Danois déclare que son Gouvernement ne manquera pas, lorsqu'il sera question de poser les câbles sur territoire Danois, de faire connaître à la compagnie la nature, le mode et la quotité de la subvention qu'il serait à même de lui accorder.

Fait le 10 Mai 1865.

L. Moltke-Hvitfeldt.

Protocole.

Le Gouvernement Français ayant fait connaître aux Gouvernements du Danemark, du Brésil, d'Haïti, d'Italie et du Portugal que M. Pier Alberto Balestrini accepte la réduction à soixante années de la durée de la concession qui fait l'objet de l'Article 7 de la Convention du 16 Mai 1864, relative à l'établissement d'une ligne télégraphique Sud-transatlantique; qu'il renonce à la subvention stipulée par l'article 13; enfin qu'il s'oblige à terminer, dans le délai de deux ans, à dater de l'échange des Ratifications de la Convention, la section comprise entre les Antilles Françaises et l'Amérique du Nord, et, dans le délai de trois ans, la section comprise entre les Antillles Françaises et le Cap San-Roque;

Les Plénipotentiaires soussignés déclarent: que leurs Gouvernements respectifs prennent mutuellement acte: 1° de la réduction à soixante ans de la durée de la concession accordée à M. Balestrini; 2° de l'abandon de la subvention qu'ils s'étaient engagés à lui donner; 3° de l'engagement

pris par M. Balestrini de relier, dans un délai de deux ans, les Antilles Françaises à l'Amérique du Nord, et, dans un délai de trois ans, le Cap San-Roque aux Antilles Françaises; — la Convention devant être considérée comme périmée si le dit engagement n'est pas rempli, sauf toutefois les cas de force majeure constatés par les Gouvernements respectifs.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires soussignés ont dressé le présent Protocole et l'ont revêtu du cachet de leurs armes.

Fait, en six expéditions, à Paris le 31 Août 1869.

L. Moltke-Hvitfeldt.
Henrique Luiz Ratton.
P[ce] de la Tour d'Auvergne.
Salomon.
Nigra.
Duc de Saldanha.

44.

Tillægs-Artikel til Conventionen af 24de October 1867 mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og de Forenede Stater af Amerika, undertegnet i Washington den 14de October 1869.

Whereas it was stipulated in the VI. Article of the Convention of the 24th of October 1867 between His Majesty the King of Denmark and the United States of America that the respective ratifications thereof should be exchanged within four months from that date; and whereas an additional article to the said convention, extending the period for the exchange of the ratifications thereof for one year was signed by the Plenipotentiaries of the parties on the 15th of October last; but whereas circumstances have prevented a punctual compliance with that engagement; His Majesty the King of Denmark has conferred full power on Mr. F. de Bille, accredited as his Minister Resident to the United States, and the President of the United States on Hamilton Fish, Secretary of State of the United States,

And the said Plenipotentiaries after having exchanged their full powers, which were found to be in due form, have agreed to the following:

Additional Article.

The time for the exchange of the ratifications of the convention between His Majesty the King of Denmark and the United States of the 24th of October 1867 is hereby extended for the period of six months from the date of this additional Article.

In witness whereof, we have hereunto set our hands and seals. Done at Washington this fourteenth day of October, Anno Domini 1869.

F. Bille.
Hamilton Fish.

45.

Venskabs-, Handels- og Skibsfarts-Traktat imellem Kongen af Danmark og Kongen af Hawaii-Øerne, undertegnet i Paris den 22de November 1869.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Hawaiiøerne besjælede af Ønsket om at vedligeholde og udvikle det venskabelige Forhold, som lykkeligviis bestaaer mellem Dem og at fremme Handels-Samkvemmet mellem Deres respektive Undersaatter, have fundet for godt at afslutte en Venskabs-, Handels- og Skibsfarts-Tractat og have til den Ende henholdsviis udnævnt til Deres Befuldmægtigede, nemlig:

His Majesty the King of Denmark and His Majesty the King of the Hawaiian Islands, being disirous to maintain and improve the relations of good understanding which happily subsist between them, and to promote the commercial intercourse between their respective subjects, have deemed it expedient to conclude a Treaty of Friendship, Commerce and Navigation, and have for that purpose named as their respective Plenipotentiaries, that is to say:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Herr Gebhard Léon Greve af Moltke-Hvitfeldt, Hans Majestæts Kammerherre og overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt de Franskes Keiser, Storkors af Danebrog og Dánebrogsmand m. m.

og Hans Majestæt Kongen af Hawaiiøerne:

Herr Charles Crosnier de Varigny, Hans Majestæts Udenrigsminister samt Medlem af Hans Majestæts Kabinetsraad og Geheimestatsraad,

hvilke efter gjensidig at have meddeelt hinanden deres Fuldmagter, der fandtes i god og behørig Form, ere komne overeens om og have afsluttet følgende Artikler:

Artikel I.

Der skal være bestandig Fred mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark, Hans Arvinger og Efterkommere og Hans Majestæt Kongen af Hawaiiøerne, Hans Arvinger og Efterkommere og mellem Deres respective Undersaatter.

Artikel II.

Der skal være gjensidig frit Handelssamkvem mellem Hans

His Majesty the King of Denmark:

Gebhard Léon Count de Moltke-Hvitfeldt, His Majesty's Chamberlain and Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the Emperor of the French, Grand-Cross of the Order of Danebrog and decorated with the Cross of Honour of the same Order etc.

and His Majesty the King of the Hawaiian Islands:

Charles Crosnier de Varigny, His Majesty's Minister of Foreign Relations, Member of His Cabinet Council and of His Privy Council of State;

who after having communicated to each other their full powers, found to be in good and due form, have agreed upon and concluded the following articles:

Article I.

There shall be perpetual peace between His Majesty the King of Denmark, His Heirs and Successors and His Majesty the King of the Hawaiian Islands, His Heirs and Successors and between their respective subjects.

Article II.

There shall be between the dominions of His Danish

Majestæt Kongen af Danmarks Rige og Hawaiiøerne. Det skal gjensidig staae begge de contraherende Parters Undersaatter frit for, sikkert og uden Hindring at komme med deres Skibe og Ladninger til alle Pladser, Havne og Floder paa den andens Territorium, hvor Handel med andre Nationer er tilladt. De kunne gjensidig opholde sig og boe hvorsomhelst i bemeldte Territorier og leie og beboe Huse og Pakhuse; de kunne handle en gros eller en détail med alleslags Producter, Fabricata og lovlige Handelsvarer; de skulle nyde de samme Lettelser og Privilegier som Landets egne Undersaatter, idet de dog altid skulle være underkastede de samme Love og Sædvaner som disse.

Denne Artikels Bestemmelser skulle ikke have Anvendelse paa Kysthandelen, som hver af de contraherende Parter gjensidig forbeholder sig selv og bestemmer Regler for efter sine egne Love.

Artikel III.

Begge de contraherende Parter ere komne overeens om, at enhversomhelst Begunstigelse, Privilegium eller Afgiftsfrihed med Hensyn til Handel og Skibsfart, som en

Majesty and the Hawaiian Islands a reciprocal freedom of commerce. The subjects of each of the two contracting parties respectively shall have liberty freely and securely to come with their ships and cargoes to all places, ports and rivers in the territories of the other, where trade with other nations is permitted. They may remain and reside in any part of the said territories respectively, and hire and occupy houses and warehouses; they may trade by wholesale or retail in all kinds of produce, manufactures and merchandice of lawful commerce; enjoying the same exemptions and privileges as native subjects, and subject always to the same laws and established customs as native subjects.

The stipulations of this article do not apply to the coasting trade which each contracting party reserves to itself respectively and shall regulate according to its own laws.

Article III.

The two contracting parties hereby agree that any favor, privilege or immunity whatever, in matters of commerce or navigation, which either contracting party has

af de contraherende Parter enten har tilstaaet eller herefter kommer til at tilstaae hvilkensomhelst anden Stats Undersaatter eller Borgere, skal blive udvidet til den anden contraherende Parts Undersaatter; dette skal skee uden Vederlag, hvis Begunstigelsen for den anden Stat har været det, eller, hvis Begunstigelsen har været betinget, imod et Vederlag, som saavidt muligt skal være af tilsvarende Værd og Betydning og fastsættes efter fælles Overeenskomst.

Artikel IV.

Ingen andre eller høiere Afgifter skulle lægges paa Indførselen til Hans Majestæt Kongen af Danmarks Rige af nogensomhelst Artikel, der er frembragt eller fabrikeret paa Hawaiiøerne, og ingen andre eller høiere Afgifter skulle lægges paa Indførselen til Hawaiiøerne af nogensomhelst Artikel, der er frembragt eller fabrikeret i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Rige, end der nu erlægges eller herefter vil blive erlagt af lignende Artikler, der ere frembragte eller fabrikerede i hvilketsomhelst andet fremmed Land.

Heller ikke skal der i nogen af de contraherende Parters Territorier blive lagt no-

actually granted, or may hereafter grant to the subjects or citizens of any other State, shall be extended to the subjects of the other contracting party, gratuitously if the concession in favor of that other State shall have been gratuitous, or in return for a compensation as nearly as possible of proportionate value and effect, to be adjusted by mutual agreement, if the concession shall have been conditional.

Article IV.

No other or higher duties shall be imposed on the importation into the dominions of His Danish Majesty of any article, the growth, produce or manufacture of the Hawaiian Islands, and no other or higher duties shall be imposed on the importation into the Hawaiian Islands of any article, the growth, produce or manufacture of the Dominions af His Majesty the King of Denmark, than are or shall be payable on the like article, being the growth, produce or manufacture of any other foreign country.

Nor shall any other or higher duties or charges be imposed in the territories of

gen anden eller høiere Afgift eller Paalæg paa Udførselen af lignende Artikler til nogetsomhelst andet fremmed Land. Der skal intet Forbud være mod Indførselen til den anden contraherende Parts Territorium af nogensomhelst Artikel, der er frembragt eller fabrikeret i nogen af de to contraherende Parters Territorier, naar ikke Forbudet tillige kommer til Anvendelse med Hensyn til Indførselen af lignende Artikler, der ere frembragte eller fabrikerede i hvilketsomhelst andet Land. Heller ikke skal der være noget Forbud mod Udførselen af nogen Artikel fra den ene contraherende Parts Territorium til den andens, der ikke tillige har Anvendelse paa Udførselen af lignende Artikler til hvilketsomhelst andet Land.

either of the contracting parties on the exportation of the like article, to any other foreign country. No prohibition shall be imposed upon the importation of any article, the growth, produce or manufacture of the territories of either of the two contracting parties, into the territories of the other, which shall not equally extend to the importation of the like articles, being the growth, produce or manufacture of any other country. Nor shall any prohibition be imposed upon the exportation of any article from the territories of either of the two contracting parties to the territories of the other, which shall not equally extend to the exportation of the like article to the territories of all other nations.

Artikel V.

Der skal med Hensyn til locale Afgifter, saasom Læste-, Fyr- eller Havnepenge, Lods-, Quarantaine- og Bjergningsafgift (i Tilfælde af Søskade eller Stranding) ikke i nogen Havn paa Hawaiiøerne knnne afkræves Danske Skibe andre eller høiere Afgifter, end de som ere at erlægge i de samme Havne af Hawaiiske Skibe, heller ikke skal der i denne Henseende i Danske Havne

Article V.

No other or higher duties or charges on account of tonnage, light or harbor dues, pilotage, quarantine, salvage in case of damage or shipwreck, or any other local charges, shall be imposed, in any of the ports of the Hawaiian Islands on Danish vessels than those payable in the same ports by Hawaiian vessels, nor in the ports of His Danish Majesty's territories on Ha-

kunne afkræves Hawaiiske Skibe andre eller høiere Afgifter end der oppebæres i samme Havne af Danske Skibe.

Artikel VI.

De samme Afgifter skulle erlægges ved Indførselen af hvilkensomhelst Artikel, der enten nu eller senere lovlig kan indføres til Hawaiiøerne, hvad enten Indførselen skeer i Hawaiiske eller Danske Skibe; og de samme Afgifter skulle erlægges ved Indførselen af hvilkensomhelst Artikel, der enten nu eller senere lovlig maatte kunne indføres i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Rige, hvad enten denne Indførsel skeer i Danske eller Hawaiiske Skibe. De samme Afgifter blive at erlægge, og de samme Lettelser og Toldgodtgjørelser skulle tilstaaes ved Udførselen af hvilkensomhelst Artikel, der nu eller senere lovlig kan blive udført fra Hawaiiøerne, hvad enten denne Udførsel skeer i Hawaiiske eller Danske Skibe; og de samme Afgifter skulle erlægges og de samme Lettelser og Toldgodtgjørelser tilstaaes ved Udførselen af hvilkensomhelst Artikel, der nu eller senere lovlig maatte kunne blive udført fra Hans Majestæt Kongen af Danmarks Rige, hvad enten slig Udførsel

waiian vessels, than shall be payable in the same ports on Danish vessels.

Article VI.

The same duties shall be paid on the importation of any article which is or may be legally importable into the Hawaiian Islands, whether such importation shall be in Hawaiian or in Danish vessels; and the same duties shall be paid on the importation of any article which is or may be legally importable into the dominions of His Danish Majesty, whether such importation shall be in Danish or Hawaiian vessels. The same duties shall be paid and the same bounties and drawbacks allowed, on the exportation of any article which is or may be legally exportable from the Hawaiian Islands, whether such exportation shall be in Hawaiian or Danish vessels, and the same duties shall be paid and the same bounties and drawbacks allowed on the exportation of any article which is or may be legally exportable from His Danish Majesty's dominions, whether such shall be in Danish or Hawaiian vessels.

skeer i Danske eller Hawaiiske Skibe.

Artikel VII.

Krigsskibe, Dampskibe, der tilhøre Staten, Paketbaade i Postvæsenets Tjeneste og de Danske Hvalfangerskibe skulle have fri Adgang til følgende Hawaiiske Havne: Hanalei, Honolulu, Lahaina, Hilo, Kawaihae, Kealakekua og Koloa; det skal staae dem frit for at opholde sig der for at reparere og for at lade deres Besætninger samle friske Kræfter; de kunne endvidere gaae fra den ene af bemeldte Hawaiiske Havne til den anden for at proviantere. I alle de i nærværende Artikel opregnede Havne, ligesom i alle Havne, der herefter maatte blive aabnede for fremmede Skibe, skulle Krigsskibe, Dampskibe tilhørende Staten, Paketbaade i Postvæsenets Tjeneste og Danske Hvalfangerskibe være underkastede de samme Regler, som ere eller herefter maatte blive givne for samme Slags Hawaiiske Skibe og Hvalfangere, eller for den meest begunstigede Nations Skibe, ligesom de i alle Henseender skulle nyde de samme Rettigheder, Privilegier og Friheder, som ere eller herefter maatte blive disse tilstaaede.

Article VII.

The vessels of war, the steam vessels belonging to the State, the packet-boats engaged in the postal service and the Danish whaling vessels shall have free access to the Hawaiian ports of Hanalei, Honolulu, Lahaina, Hilo, Kawaihae, Kealakekua and Koloa; they shall have liberty to stay there to make repairs and to refresh their crews; they may also proceed from one port to another of said ports of the Hawaiian Islands with the view of there procuring fresh provisions. In all the ports specified in the present article as well as in all those which may be hereafter opened to foreign vessels, the vessels of war, steam vessels belonging to the State, the packet-boats engaged in the postal service and the Danish whaleships shall be subjected to the same rules as are or may be imposed on, and shall enjoi in all respects the same rights, privileges or immunities which are or may be granted to the same Hawaiian vessels and whaleships, or to those of the most favored nation.

Artikel VIII.

Det skal staae alle Kjøbmænd, Skibsførere og andre af Hans Majestæt Kongen af Danmarks Undersaatter frit for, paa Hawaiiøerne at udføre deres Forretninger selv, eller at overdrage dem til hvemsomhelst de maatte ønske, enten som Mægler, Faktor, Agent eller Tolk; heller ikke skulle de være nødsagede til at benytte andre Personer end dem, som benyttes af Hawaiiske Undersaatter, og de behøve ikke at betale de Personer, som de maatte finde for godt at benytte, noget høiere Salair eller Godtgjørelse end der i lignende Tifælde betales af Hawaiiske Undersaatter.

Det skal staae Danske Undersaatter frit for, paa Hawaiiøerne at kjøbe af og sælge til hvemsomhelst de ønske, uden at hindres eller præjudiceres af noget Monopol, Contract eller udelukkende Handelsprivilegium, og der skal i alle Tilfælde indrømmes Kjøber og Sælger en ubetinget Frihed til selv at handle og bestemme Prisen paa det Gods eller de Varer, som blive indførte til eller udførte fra Hawaiiøerne, som de selv finde for godt, kun at de rette sig efter de paa Øerne gjældende Love og Sædvaner. Samme Privilegier skulle Hawaiiske

Article VIII.

All merchants, commanders of ships, and others, the subjects of His Majesty the King of Denmark, shall have full liberty, in the Hawaiian Islands, to manage their own affairs themselves, or to commit them to the management of whomsoever they please, as broker, factor, agent or interpreter; nor shall they be obliged to employ any other persons than those employed by Hawaiian subjects, nor to pay to such persons as they shall think fit to employ, any higher salary or remuneration than such as is paid, in like cases, by Hawaiian subjects. Danish subjects in the Hawaiian Islands shall be at liberty to buy from and to sell to whom they like, without being restrained or prejudiced by any monopoly, contract, or exclusive privilege of sale or purchase whatever, and absolute freedom shall be allowed in all cases to the buyer and seller to bargain and fix the price of any goods, wares and merchandise, imported into, or exported from the Hawaiian Islands, as they shall see good, observing the laws and established customs of those Islands. The same privileges shall be enjoyed in the dominions of His Majesty the King

Undersaatter nyde i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Rige, og under de samme Betingelser.

Enhver af de contraherende Parters Undersaatter skulle i den anden Parts Lande nyde fuldstændig og ubeskaaren Beskyttelse for deres Personer og Eiendom og have fri og aaben Adgang til Domstolene i de nævnte Lande for at hævde og forsvare deres virkelige Rettigheder; og det skal i alle Sager staae dem frit for at benytte sig af hvilkensomhelst Sagfører, Befuldmægtiget eller Agent, som de maatte finde for godt, og de skulle i denne Henseende nyde de samme Rettigheder og Privilegier, som Landets egne Børn.

of Denmark by Hawaiian subjects, under the same conditions.

The subjects of either of the contracting parties, in the territories of the other, shall receive and enjoy full and perfect protection for their persons and property, and shall have free and open access to the courts of justice in the said countries, respectively, for the prosecution and defence of their just rights; and they shall be at liberty to employ in all causes the advocates, attorneys or agents of whatever description whom they may think proper, and they shall enjoy in this respect the same rigths and privileges as native subjects.

Artikel IX.

I Alt, hvad der angaaer Havnepolitiet, Laden og Lossen af Skibe, Oplæggelse af og Sikkerhed for Varer, Gods og Effecter, Overtagelse af Arvemidler, enten ifølge Testament eller paa anden Maade, Disposition over alslags Eiendom ved Salg, Gave, Bytte eller Testament eller paa hvilkensomhelst anden Maade, ligesom i Alt, hvad der angaaer Retspleien, skulle enhver af de contraherende Parters Undersaatter i den anden Parts Lande nyde de samme Privilegier,

Article IX.

In whatever relates to the police of the ports, the lading and unlading of ships, the warehousing and safety of merchandise, goods and effects, the succession to personal estates by will or otherwise, and the disposal of personal property of every sort and denomination by sale, donation, exchange or testament, or in any other manner whatever, as also with regard to the administration of justice, the subjects of each contracting party shall enjoy in the

Friheder og Rettigheder som indfødte Statsborgere, og der skal i ovennævnte Henseeende ikke kunne paalægges dem nogen anden eller større Afgift eller Paalæg end de, som Landets egne Undersaatter betale eller skulle betale, dog altid under den Forudsætning, at de holde sig de nævnte Landes Love og Anordninger efterrettelige.

I Tilfælde af, at en af de contraherende Parters Undersaatter skulde døe paa den anden contraherende Parts Territorium, uden at efterlade sig Testament, skal Generalconsulen, Consulen eller den fungerende Consul for det Land, hvortil den Afdøde hørte, saavidt det andet Lands Love tillade det, tage den Formue, som den Afdøde maatte have efterladt sig, i sin Varetægt, for at paasee de lovlige Arvingers og Creditorers Tarv, indtil en Executor eller Administrator maatte blive udnævnt i det Land, hvor Dødsfaldet har fundet Sted.

territories of the other, the same privileges, liberties and rigths, as native subjects; and they shall not be charged, in any of these respects, with any other or higher imports or duties, than those which are or may be paid by native subjects: subject always to the local laws and regulations of such territories.

In the event of any subject of either of the two contracting parties dying without will or testament in the territories of the other contracting party, the Consul general, Consul or acting Consul of the nation to which the deceased may belong, shall, so far as the laws of each country will permit, take charge of the property which the deceased may have left, for the benefit of his lawful heirs and creditors, until an executor or administrator be named according to the laws of the country in which the death shall have taken place.

Artikel X.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Undersaatter, der ere bosatte paa Hawaiiøerne, og Hawaiiske Undersaatter, der ere bosatte i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Rige, skulle være fritagne for en-

Article X.

The subjects of His Majesty the King of Denmark residing in the Hawaiian Islands, and Hawaiian subjects residing in the dominions of His Majesty the King of Denmark, shall be exempted from all com-

hversomhelst tvungen Krigstjeneste, baade tillands og tilvands, og ligeledes for alle Tvangslaan og skulle ikke, med Hensyn til alle ordentlige eller overordentlige Paalæg, Rekvisitioner eller Skatter, under nogetsomhelst Paaskud, kunne tvinges til at betale andet eller mere end de Indfødte.

Artikel XI.

Man er kommen overeens om, at ingen af de to contraherende Parter skal med sit Vidende modtage eller beholde i sin Tjeneste nogen af den anden contraherende Parts Undersaatter, der maatte have deserteret fra Sø- eller Krigstjenesten i sit Land; tvertimod skal hver af de contraherende Parter paa den andens Opfordring afskedige af sin Tjeneste alle slige Deserteurer.

Det er endvidere blevet vedtaget, at hvis nogen af Besætningen paa et Krigs- eller Handelsskib, tilhørende en af de contraherende Parter, deserterer, medens Skibet er i en Havn i den anden contraherende Parts Territorium, skal Øvrigheden i den Havn og District være forpligtet til at yde al den Bistand, som staaer i dens Magt, til Paagribelsen af Deserteuren, naar

pulsory military service whatsoever, whether by sea or land, and from all forced loans; and they shall not be compelled, under any pretext whatsoever, to pay any ordinary or extraordinary charges, requisitions or taxes, other or higher than those that are or may be paid by native subjects.

Article XI.

It is agreed and covenanted that neither of the two contracting parties shall knowingly receive into, or retain in its service, any subject of the other party, who may have deserted from the naval or military service of that other party; but that, on the contrary, each of the contracting parties shall respectively discharge from its service any such deserters, upon being required by the other party so to do.

And it is further agreed, that if any of the crew shall desert from a vessel of war or merchant vessel of either contracting party, while such vessel is within any port in the territory of the other party, the authorities of such port and territory shall be bound to give every assistance in their power for the apprehension of such deserters on application to that effect being

vedkommende Lands Consul, hans Fuldmægtig eller Stedfortræder derom henvender sig til den, og ingen Øvrighed maa beskytte eller huse slige Deserteurer.

Man er fremdeles kommen overeens om, at hvilkensomhelst Begunstigelse eller Lettelse med Hensyn til Paagribelse af Deserteurer, som den ene af de contraherende Parter har tilstaaet eller herefter maatte tilstaae en anden Stat, skal betragtes som ligeledes tilstaaet den anden contraherende Part, aldeles som om denne Begunstigelse eller Lettelse udtrykkelig var stipuleret ved nærværende Tractat.

Artikel XII.

Det skal staae begge de contraherende Parter frit for til Handelens Beskyttelse at udnævne Consuler, der have Bopæl paa den anden contraherende Parts Territorium; men førend nogen Consul kan tiltræde sine Functioner, skal han paa sædvanlig Maade anerkjendes af den Regjering, til hvilken han er sendt; og hver af de contraherende Parter kan undtage saadanne enkelte Pladser, som de maatte finde for godt, fra at være Opholdssted for Consuler. Diplomatiske Agenter og Consuler fra det Hawaiiske Kongerige

made by the Consul of the party concerned or by the deputy or representative of the Consul, and no public body shall protect or harbour such deserters.

It is further agreed and declared, that any other favor or facility with respect to the recovery of deserters, which either of the contracting parties has granted or may hereafter grant to any other State, shall be considered as granted also to the other contracting party, in the same manner as if such favor or facility had been expressly stipulated by the present treaty.

Article XII.

It shall be free for each of the two contracting parties to appoint Consuls for the protection of trade, to reside in the territories of the other party, but before any Consul shall act as such, he shall, in the usual form, be approved and admitted by the Government to which he is sent; and either of the contracting parties may except from the residence of Consuls such particular places as either of them may judge fit to be excepted. The diplomatic Agents and Consuls of the Hawaiian Kingdom, in the dominions of His

skulle i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Rige nyde alle de Privilegier, Forrettigheder og Friheder, som ere eller for Fremtiden ville blive tilstaaede Agenter af samme Classe fra den meest begunstigede Nation; paa samme Maade skulle Hans Majestæt Kongen af Danmarks diplomatiske Agenter og Consuler paa Hawaiiøerne nyde alle de Privilegier, Forrettigheder og Friheder, som ere eller herefter ville blive tilstaaede den meest begunstigede Nations diplomatiske Agenter og Consuler af samme Classe.

Majesty the King of Denmark, shall enjoy whatever privileges, exemptions and immunities are or shall be granted there to Agents of the same rank belonging to the most favored nation; and, in like manner, the diplomatic Agents and Consuls of His Majesty the King of Denmark, in the Hawaiian Islands, shall enjoy whatever privileges, exemptions and immunities are or may be granted there to the diplomatic Agents and Consuls of the same rank belonging to the most favored nation.

Artikel XIII.

Til Betryggelse for Handelen mellem Hans Majestæt Kongen af Danmarks og Hans Majestæt Kongen af Hawaiiøernes Undersaatter er det, i Tilfælde af at noget Brud eller Forstyrrelse af det venskabelige Forhold mellem dem ulykkeligviis skulde finde Sted, bleven fastsat, at der skal tilstaaes hver af de to contraherende Parters Undersaatter et Aars Frist for at afvikle deres Forretninger og disponere over deres Eiendele, og der skal gives dem sikkert Leide til at indskibe sig i hvilkensomhelst Havn, de maatte ønske.

Article XIII.

For the better security of commerce between the subjects of His Majesty the King of Denmark and of His Majesty the King of the Hawaiian Islands, it is agreed that, if, at any time, any rupture or any interruption of friendly intercourse should unfortunately take place between the two contracting parties, the subjects of either of the two contracting parties shall be allowed a year to wind up their accounts, and dispose of their property; and a safe conduct shall be given them to embark at the port which they shall themselves select.

Begge de contraherende Parters Undersaatter, der maatte være etablerede paa den anden Parts Territorium for at drive Handel eller andet Erhverv, skulle i slige Tilfælde have Lov til at forblive i Landet og fortsætte deres Handel eller Erhverv uden nogensomhelst Forstyrrelse og i fuld Nydelse af deres Frihed og Formue, saalænge som de opføre sig fredelig og ikke forsee sig mod Landets Love, og deres Gods og Effecter, af hvad Navn nævnes kan, enten i deres eget eller andre Privates Værge eller i offentlige Myndigheders Varetægt, skulle ikke kunne underkastes andet Beslag eller Sequestration eller nogetsomhelst andet Paalæg eller Fordring, end saadanne, der kunne lægges paa de indfødte Borgeres Eiendom. Under samme Forudsætning skal privatGjæld, offentlige Fonds eller Selskabers Actier ikke kunne blive Gjenstand for Confiscation, Sequestration eller Beslaglæggelse.

All subjects of either of the two contracting parties who may be established in the territories of the other, in the exercise of any trade or special employment, shall in such case have the privilege of remaining and continuing such trade and employment therein, without any manner of interruption, in full enjoyment of their liberty and property as long as they behave peaceably, and commit no offense against the laws, and their goods and effects, of whatever description they may be, whether in their own custody, or entrusted to individuals or to the State, shall not be liable to seizure or sequestration, or to any other charges or demands than those which may be made upon the like effects or property belonging to native subjects. In the same case debts between individuals, public funds, and the shares of companies shall never be confiscated, sequestered or detained.

Artikel XIV.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Undersaatter, der ere bosatte paa Hawaiiøerne, skulle ikke paa Grund af deres Religion forstyrres, forfølges eller forulempes, men skulle der have uindskrænket Troes-

Article XIV.

The subjects of His Majesty the King of Denmark, residing in the Hawaiian Islands, shall not be disturbed, persecuted or annoyed on account of their religion, but they shall have perfect liberty of con-

frihed, og det skal være dem tilladt at holde Gudstjeneste i deres egne private Huse eller i deres egne Kirker og Kapeller, som det skal staae dem frit for at bygge og vedligeholde paa dertil egnede Steder, til hvis Valg de nævnte Øers Regjering maatte give sit Samtykke.

De skulle fremdeles have Tilladelse til at begrave de af Hans Majestæt Kongen af Danmarks Undersaatter, der maatte døe paa de nævnte Øer, paa Kirkegaarde, som det paa lignende Maade skal staae dem frit for at anlægge og vedligeholde. Paa samme Maade skulle Hawaiiske Undersaatter i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Rige nyde fuldstændig og uindskrænket Troesfrihed og det skal tillades dem at udøve deres Gudsdyrkelse offentlig eller privat enten i deres egne Huse eller i Kapeller og andre Andagtshuse, der maatte blive udsete til dette Brug i Overeensstemmelse med den i det Danske Rige bestaaende Religionsfrihed.

Artikel XV.

Hvis noget Krigs- eller Handelsskib tilhørende en af de contraherende Parter skulde strande paa den anden contraherende Parts Kyster, skal dette, eller hvilkensomhelst

science therein and shall be allowed to celebrate divine service, either within their own private houses, or in their own particular churches or chapels, which they shall be at liberty to build and maintain in convenient places, approved of by the Government of the said Islands.

Liberty shall also be granted to them to bury in burial places which, in the same manner, they may freely establish and maintain, such subjects of His Danish Majesty who may die in the said Islands. In the like manner Hawaiian subjects shall envoy, within the dominions of His Majesty the King of Denmark, perfect an unrestrained liberty of conscience, and shall be allowed to exercise their religion publicly or privately, within their own dwelling houses, or in the chapels and places of worship appointed for that purpose agreeably to the system of toleration established in the dominions of His said Majesty.

Article XV.

If any ship of war or merchant vessel, of either of the contracting parties, should be wrecked on the coasts of the other, such ship or vessel, or any part therof, and all furni-

Deel deraf, alt Inventarium og Tilbehør og alt Gods og Varer, som maatte blive bjergede derfra, eller Provenuet deraf, hvis de ere blevne solgte, redelig tilbagegives Eierne, naar disse eller deres behørig befuldmægtigede Agenter gjøre Fordring herpaa; og hvis der ingen saadanne Eiere eller Agenter ere tilstede, skal det nævnte Gods og Varer, eller Provenuet deraf, ligesaavel som alle Papirer, der findes ombord i det strandede Skib, overleveres til den Danske eller Hawaiiske Consul, i hvis District Strandingen maatte have have fundet Sted; og skal da Consulen, Eierne eller Agenterne kun betale Udgifterne ved Forvaringen af Godset tilligemed Bjergelønnen paa samme Maade, som om det strandede Skib havde været indenlandsk.

Gods og Varer, bjergede fra Vraget, skulle ikke underkastes nogen Toldafgift, med mindre de klareres til Forbrug.

Artikel XVI.

For at give de contraherende Parter Leilighed til senere at underhandle om og afslutte saadanne Overeenskomster, der maatte tjene til end yderligere at udvikle det indbyrdes Samkvem mellem dem

ture and appertenances belonging thereunto, and all goods and merchandise, which shall be saved therefrom, or the produce therof if sold, shall be faithfully restored to the proprietors, upon being claimed by them, or by their duly authorized agents, and if there are no such proprietors or agents on the spot, then the said goods and merchandise, or the proceeds thereof as well as all the papers found on board such wrecked ship or vessel, shall be delivered to the Danish or Hawaiian consul, in whose district the wreck may have taken place; and such consul, proprietors or agents shall pay only the expenses incurred in the preservation of the property, together with the rate of salvage, which would have been payable in the like case of a wreck of a national vessel.

The goods and merchandise saved from the wreck shall not be subject to duties unless cleared for consumption.

Article XVI.

In order that the two contracting parties may have the opportunity of hereafter treating and agreeing upon such other arrangements as may tend still further to the improvement of their mutual

og fremme deres respective Undersaatters Interesser, er det blevet vedtaget, at den ene af de contraherende Parter til hvilkensomhelst Tid, efter syv Aars Forløb fra Udvexlingen af Ratificationerne af denne Tractat, skal have Ret til at tilkjendegive den anden contraherende Part sin Hensigt at lade Artikel IV, V og VI af denne Tractat træde ud af Kraft, og at ved Udløbet af 12 Maaneder efterat slig Tilkjendegivelse er bleven modtaget af den ene contraherende Part fra den anden, skulle de nævnte Artikler med alle de deri indeholdte Bestemmelser ophøre at være bindende for de to contraherende Parter.

intercourse, and to the advancement of the interest of their respective subjects, it is agreed that at any time after the expiration of seven years from the date of the exchange of the ratifications of the present Treaty, either of the contracting parties shall have the right of giving to the other party notice of its intention to terminate articles IV, V and VI of the present Treaty; and that at the expiration of twelve months after such notice shall have been received byeit her party from the other, the said articles, and all the stipulations contained therein shall cease to be binding on the two contracting parties.

Artikel XVII.

Nærværende Tractat skal ratificeres og Ratificationerne udvexles i Paris inden ti Maaneder eller før, hvis skee kan.*)

Dettes til Bekræftelse have de respective Befuldmægtigede undertegnet denne Tractat og afforsynet den med deres Segl.

Skeet i Paris den 22de November 1869,

L. Moltke-Hvitfeldt.
C. de Varigny.

Article XVII.

The present Treaty shall be ratified and the ratifications shall be exchanged at Paris in ten months or sooner, if possible.

In wittness whereof the respective Plenipotentiaries have signed the same and affixed thereto their respective seals.

Done at Paris the 22d of November 1869.

L. Moltke-Hvitfeldt.
C. de Varigny.

*) Traktaten blev ikke ratificeret af Kongen af Hawaii-Øerne.

46.

Overeenskomst imellem Kongeriget Danmark og Storhertugdømmet Baden ved udvexlede Deklarationer, undertegnede i Kjøbenbavn og Carlsruhe den $\frac{21de}{30te}$ December 1870, angaaende Afdragsrettens fuldstændige Ophævelse.

Déclaration.

Son Altesse Royale le Grand Duc de Bade et Sa Majesté le Roi de Danemark étant convenus de donner à la convention du 7 Juillet 1792, portant abolition réciproque du droit de détraction en tant qu'il se prélevait au profit du trésor public, une extension tendant à abroger également toute espèce de droit de détraction qui peut subsister entre les deux états, le Soussigné, président du Ministère des affaires étrangères et de la Maison Grand-Ducale, déclare par les présentes au nom de Son Altesse Royale le Grand-Duc de Bade, que l'abolition du droit de détraction établie par la susdite convention du 7 Juillet 1792, de partielle qu'elle a été jusqu'ici, deviendra à l'avenir et à condition de réciprocité, générale et comprendra par conséquent telle détraction et tel droit de sortie qui reviendrait dans le Grand-Duché de Bade à des personnes, à des communes ou à des établissements publics quelconques.

Il est entendu toutefois que ce nouvel accord demeurera sans effet sur les cas où une succession se trouverait déjà liquidée sans que le droit échu ait encore été acquitté.

En foi de quoi le Soussigné a signé la présente déclaration, laquelle devra être échangée contre un acte analogue fait au nom de Sa Majesté le Roi de Danemark.

Carlsruhe, le 30 Décembre 1870.

Le président du Ministère de la Maison Grand-Ducale et des affaires étrangères:

v. Freydorf.

47.

Overeenskomst imellem Danmark og Sverig ved udvexlede Deklarationer, undertegnede i Kjøbenhavn den 22de Septbr. 1871.

I den Hensigt at fremme Handels- og Søfartsforbindelsen mellem Danmark og Sverig samt at forhindre Smugleriet mellem Kysterne paa begge Sider af Sundet have Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge bemyndiget Undertegnede til at komme overeens om og i nærværende Deklaration at sammenfatte de efterfølgende Bestemmelser.

Till befrämjande af handels- och sjöfartsförbindelsen emellan Danmark och Sverige, samt till hämmande af smuggleriet emellan kusterna på båda sidor af Öresund, hafva Hans Maj:t Konungen af Danmark och Hans Maj:t Konungen af Sverige och Norge bemyndigat undertecknade att öfverenskomma om och i denna declaration sammanfatta följande bestämmelser:

1.

Danske og Svenske Fartøier og Baade af hvilkensomhelst Størrelse og Beskaffenhed, gaaende fra Dansk Sted i Kjøbenhavns, Helsingørs og Kjøges Tolddistrikter til Svensk Sted mellem Kullen og Falsterbo eller fra Svensk Sted mellem Kullen og Falsterbo til Dansk Sted i Kjøbenhavns, Helsingørs og Kjøges Tolddistrikter, blive — forsaavidt de ikke ifølge glældende Overeenskomster allerede nyde videregaaende Rettigheder —, hvad angaar Skibsafgifter, Lastepenge, Fyr- og Vagerafgifter samt alle lignende Afgifter til Statskassen

1.

Danska och Svenska fartyg och båtar af hvilken storlek och beskaffenhet som helst, gående från Dansk ort inom Köbenhamns, Helsingörs och Kjöge tulldistrikter till Svensk ort emellan Kullen och Falsterbo, eller från Svensk ort emellan Kullen och Falsterbo till Dansk ort inom Köpenhamns, Helsingörs och Kjöge tulldistrikter, skola, der de icke enligt redan gällande aftal åtnjuta än vidsträcktare rättigheter ifråga om skeppsafgifter, lastpenningar, fyr- och båkafgifter samt alla liknande afgifter till Statskassan (här-

(herunder dog ikke indbefattet Havneafgifter i Statshavne), saavel fra Dansk som Svensk Side i Eet og Alt at behandle, som om de gik fra indenrigsk Sted til indenrigsk Sted.

under dock icke inbegripne hamnafgifter i statshamn) såväl från Dansk som Svensk sida helt och hållet behandlas såsom ginge de inrikes orter emellan.

2.

Danske og Svenske Dæksfartøier af mindre Drægtighed end 20 Danske Tons eller 6 Svenske Nylæster saavelsom Danske og Svenske aabne Fartøier og Baade af hvilkensomhelst Drægtighed skulle i Farten mellem Steder i Helsingørs, Kjøbenhavns og Kjøges Tolddistrikter paa den ene Side og Helsingborgs, Landskronas, Malmøs og Trelleborgs Toldkammerdistrikter paa den anden Side være fritagne for Forpligtelsen til at lade deres over den indtagne Ladning oprettede Mærkeruller, Toldpas eller Toldsedler forsyne med Attestation af Konsulen paa Indladningsstedet.

2.

Danska och Svenska däckade fartyg af mindre drägtighet än tjugo Danska tons eller sex Svenska nyläster, äfvensom Danska och Svenska öppna fartyg och båtar af hvad drägtighet som helst skola, vid fart emellan orter inom Helsingörs, Köpenhamns og Kjöge tulldistrikter å ena, samt Helsingborgs, Landskrona, Malmö och Trelleborgs tullkammaredistrikter å andra sidan, vara fritagna från skyldigheten att låta förse sina öfver intagen last upprättade märkrullor, tullpass eller tullsedlar med attest af Konsulen i lastningsorten.

3.

Derimod skal det paaligge Toldkammeret paa Indladningsstedet i Toldpasset eller Toldsedlen for Fartøier eller Baade af den Beskaffenhed og i den Fart, som omhandles i det foranstaaende Punkt, nøiagtig at anføre hele den Ladning, hvormed Fartøiet eller Baaden afgaar fra Indladnings-

3.

Deremot skall det åligga tullförvaltningen i lastningsorten att å tullpass eller tullsedel för fartyg eller båtar af den beskaffenhet och i den fart, som i nästföregående punkt omförmälas, noga anteckna hela lasten, hvarmed fartyget eller båten från lastningsorten afgår, till varornas

stedet, med Angivelse af Varernes Beskaffenhed og Kvantitet, hvis Saadant er bekjendt, og ellers af hver Kollis Mærke og Numer. Saafremt der udfærdiges flere Toldpas eller Toldsedler over Ladningen, skal der paa Hovedtoldpasset eller Hovedtoldsedlen gjøres saadan Bemærkning herom, at Antallet af og Numerne paa de øvrige Toldpas og Toldsedler deraf tydeligen fremgaar.

beskaffenhet och qvantitet, om sådan är känd, samt eljest till hvarje kollys märke och nummer. Derest flera tullpass eller tullsedlar å lasten utfärdas, skall å hufvudtullpasset eller hufvudtullsedeln göras sådan anteckning, att de öfriga tullpassens eller tullsedlarnes antal och nummer derigenom tydligen utmärkas.

4.

Det skal derhos for den i Punkt 2 ommeldte Farts Vedkommende paahvile Toldkammeret paa Indladningsstedet, efter stedfunden Udklarering af de i samme Punkt nævnte Fartøjer og Baade, med første afgaaende Post til Toldkammeret paa det Sted, hvortil sligt Fartøi har anmeldt at ville afgaa, at sende en summarisk Meddelelse om Udklareringen, indeholdende Skipperens Navn samt Fartøiets Navn, Mærke og Numer tilligemed Antallet af de ved Udklareringen udfærdigede Toldpas eller Toldsedler. — Er der ikke ved Fartøiets Udklarering opgivet noget bestemt Bestemmelsessted, skal Toldkammeret i det Danske eller Svenske Indladningssted for saadanne Fartøiers og Baades Vedkommen-

4.

Det skall jemväl, beträffande den fart, som i 2dra punkten omförmälas, åligga tullförvaltningen i lastningsorten, att, efter verkställd utklarering af de i samma punkt nämnda fartyg och båtar, med först afgående post till tullförvaltningen i den ort, dit dylik farkost anmält sig vilja afgå, öfver utklareringen afsända summarisk uppgift, upptagande skepparens namn, samt farkostens namn, märke och nummer, jemte antalet af de vid utklareringen utfärdade tullpass eller tullsedlar. Är viss destinationsort vid fartygets utklarering icke uppgifven, skall tullförvaltningen i den Danska eller Svenska lastningsorten, angående sådane fartyg och båtar, som tillhöra det andra landets innevånare,

de, som tilhøre det andet Lands Indvaanere, sende den summariske Meddelelse til Toldkammeret i Fartøiets Hjemsted.

5.

Iøvrigt skal det Danske og Svenske Toldvæsen og alle ved samme ansatte Embedsmænd og Betjente uopfordret gjensidig efter bedste Evne samvirke for at forebygge og opdage saadanne Handlinger, ved hvilke Overtrædelse af det ene eller andet Lands Toldlovgivning aabenbart tilsigtes eller er bleven iværksat; i saa Henseende skal ogsaa begge Landes Toldvæsen være forpligtet til, naar Saadant for enkelte Tilfældes Skyld begjæres fra den ene eller anden Side, uden Omkostning at meddele hverandre behørig bekræftede Afskrifter eller Uddrag af udfærdigede Toldpas, Toldsedler eller andre Dokumenter vedrørende et Fartøis Udklarering.

6.

Foranstaaende Bestemmelser skulle træde i Kraft fra og med næstkommende 1ste Oktober og kunne fra begge Sider opsiges med 6 Maaneders Varsel.

Desforuden ere de tvende høie contraherende Magter komne overeens, om at de ville

afsända den summariska uppgiften till tullförvaltningen i fartygets hemort.

5.

Iöfrigt skola de Danska och Svenska tullmyndigheterna samt alla vid tullverken anställde tjenstemän och betjente opåkalladt och ömsesidigt efter bästa förmåga samverka till förekommande och uppdagande af sådane handlingar, genom hvilka öfverträdelse af det ena eller andra landets tullförfattningar uppenbarligen åsyftas eller blifvit utförd; skolande och i sådant hänseende de bägge Rikenas tullmyndigheter vara skyldige att för särskilta fall, då begäran derom från ena eller andra sidan framställas, afgiftsfritt meddela hvarandra behörigen styrkta afskrifter eller utdrag af utfärdade tullpass, tullsedlar eller andra handlingar angående ett fartygs utklarering.

6.

Förestående bestämmelser skola träda i kraft från och med den 1ste nästkommande October och förblifva gällande intill sex månader efter den dag, då de utaf en af de höga contraherande Magterna blifvit uppsagda.

Dessutom hafva de båda

træffe de fornødne forberedende Foranstaltninger til Tilveiebringelsen af en fremtidig Overeenskomst saavel om, at den ovenfor i Punkt 1 indrømmede Lettelse for Skibsfarten i Sundet udstrækkes til Skibsfarten mellem samtlige Steder i Kjøbenhavns, Helsingørs og Kjøges Tolddistrikter paa den ene Side og Helsingborgs, Landskronas, Malmøs og Trelleborgs Toldkammerdistrikter paa den anden Side, som ogsaa om, at alle Fartøier og Baade af en Drægtighed, der ikke overstiger 10 Danske Tons eller 3 Svenske Nylæster, hjemmehørende i og gaaende mellem saavel de nysnævnte Stæder som disse Stæders Tolddistrikter, i alle Henseender behandles lige med de Færgemandsbaade, om hvilke bestemmes i den mellem Kongeriget Danmark paa den ene Side og Kongerigerne Sverig og Norge paa den anden Side den 2den November 1826 afsluttede Handelstraktat, Artikel 6, samt Deklarationen af 25de Juni 1869.

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede underskrevet denne Deklaration i tvende ligelydende Exemplarer og forsynet disse med Aftryk af deres

höga contraherande Magterna öfverenskommit att vidtaga erforderliga förberedande åtgärder, för att kunna tillvägabringa framtida öfverenskommelse derom, ej mindre att den här ofvan i första punkten medgifna lättnad för sjöfartsrörelsen i Sundet utsträckas till sjöfarten emellan samtliga orter inom Köpenhamns, Helsingörs och Kjöge tulldistrikter å ena, samt Helsingborgs, Landskrona, Malmö och Trelleborgs tullkammaredistrikter å andra sidan, än äfven att alla fartyg och båtar af drägtighet icke öfverstigande tio Danska tons eller tre Svenska nyläster, hvilka hafva sin hemort i och gå emellan såväl nysnämnda städer som dessa städers tulldistrikter, må i alla hänseenden varda behandlade lika med de färjemansbåtar, om hvilka stadgas i den emellan Konungariket Danmark å ena samt Konungarikena Sverige och Norge å andra sidan, den 2 November 1826 afslutade Handelstraktat Art. VI samt Declarationen den 25 Juni 1869.

Til bekräftelse heraf hafva undertecknade denna declaration i tvänne likalydende exemplar underskrifvit och med sina sköldemärken beseglat,

Vaaben, hvilket skete i Kjøbenhavn den 22de September 1871.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister

O. D. Rosenørn-Lehn.

som skedde i Köpenhamn den 22 September 1871.

Hans Majestät Konungens af Sverige och Norge Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire

Lave Beck-Friis.

48.

Convention télégraphique internationale signée à Rome le 14 Janvier 1872.

49.

Slutningsprotokol undertegnet af den af den Kongl. Danske og den Keiserl. Tydske Regjering nedsatte internationale Kommission i Aabenraa den 16de Januar 1872, angaaende Behandlingen af de til Danmark udvandrede Slesvigske og Holstenske Værnepligtige.

Schlussprotocoll.

Geschehen zu Apenrade den 16ten Januar 1872.

Gegenwärtig:

1) Der Königlich Preussische Generalmajor und Commandeur der 35. Infanterie-Brigade, Heinrich von Blumenthal aus Flensburg;
2) Der Königlich Preussische Geheime-Regierungsrath und Landrath des Kreises Flensburg, Wilhelm Krupka;
3) Der Königlich Dänische Kammerherr und Stiftsamtmann zu Aalborg, Friedrich von Dahlstrøm;
4) Der Königlich Dänische Oberst und Commandant der Insel Bornholm, Eduard von Fallesen.

Nachdem die internationale Commission zur Prüfung der Verhältnisse der im Sommer 1870 aus Schleswig nach Dänemark übergetretenen Wehrleute und Reservisten ihre Sitzungen am 5ten d. Mts. wieder aufgenommen hat, sind

nunmehr die ursprünglich angelegten Listen auf Grund sämmtlicher bis jetzt eingegangener Anträge und resp. Gesuche unter Beachtung der von der Kommission in den früheren Protocollen vom 22. November und 11. December v. J. aufgestellten Grundsätze berichtigt und mit Berücksichtigung dieser Berichtigungen neue Listen in duplo ausgefertigt, welche nach erfolgter Collationirung und Feststellung von sämmtlichen Mitgliedern der Commission vollzogen sind und als integrirender Theil diesem Schlussprotocoll beigefügt werden; und zwar:

Liste A. enthaltend diejenigen Wehrmänner, Reservisten. Ersatzreservisten und Recruten, welche schon vor Ausfertigung resp. vor Aushändigung der bei Gelegenheit der Mobilmachung 1870 für sie bestimmten Einberufungsordre und nach Abgabe der vorschriftsmässigen Erklärung auf Grund Art. XIX. des Friedensvertrages vom 30. Octob. 1864 nach Dänemark übergetreten sind;

Liste B. derjenigen Wehrmänner pp., welche die vorgeschriebene Erklärung gar nicht oder erst nach Ablauf der 6-jährigen Frist abgegeben, und sich bei der Mobilmachung 1870 dem Preussischen Militairdienst entzogen haben.

Liste C. derjenigen Wehrmänner pp., welche erst nach Empfangnahme der Einberufungsordre, resp. nachdem sie sich der Empfangnahme durch Entfernung aus ihrem Wohnorte entzogen hatten, nach Dänemark übergetreten sind und dort vor Ablauf der 6-jährigen Frist die Uebertrittserklärung abgegeben oder von dort aus diese Erklärung eingesandt haben*).

I. Vorschläge der Commission bezüglich der einbeordert gewesenen Mannschaften.

In Consequenz derjenigen Ansichten, in Betreff derer zwischen den beiderseitigen Regierungen bereits Einverständniss besteht, werden nunmehr nach dem Vorschlage der Commission

1) die sämmtlichen in Liste A. aufgeführten Mannschaften als Dänen zweifellos anzuerkennen sein, und wird

*) Jfr. Lovtidenden 1872, S. 460—482.

denselben die Wiederzulassung zum dauernden Aufenthalt in Schleswig unbedenklich gestattet werden können, nachdem die Prüfung ergeben hat, dass ihnen, da sie bei der Einbeorderung bereits als Dänen zu betrachten waren, kein Vergehen gegen die Preussischen Strafgesetze zur Last gefallen ist.

2) werden die in Liste B. aufgeführten Mannschaften als Preussen zu behandeln sein, insoweit von denselben nicht etwa nachträglich der Beweis des rechtzeitig erfolgten Uebertritts beigebracht wird.

In Betreff dieser letzteren Mannschaften glauben die Dänischen Commissarien die Hoffnung aussprechen zu dürfen, dass, insofern diese Kategorie als straffällig erachtet wird, es den Betreffenden zur Milderung der Strafe dienen möge, theils, dass viele unter ihnen den Krieg im Jahre 1864 gegen Preussen mitgemacht haben, so dass es ihnen schwer gefallen haben muss ihre Stellung als jetzige Preussische Soldaten richtig aufzufassen, theils, dass in dieser ganzen Angelegenheit, in specie über ihre Befugniss zum Uebertritt nach Dänemark, stets viel Zweifel und Undklarheit obgewaltet hat.

3) Die Liste C. zerfällt in 2 Abtheilungen und enthält:

in Abtheilung a. diejenigen Mannschaften, bei denen sämmtlich nach Ansicht der Preussischen Commissarien die Voraussetzung zutrifft, dass sie nur aus Rechtsirrthum, in Folge von Ueberredungen und Vorspiegelungen oder aus sonstigen einer milderen Beurtheilung Raum gebenden Gründen, der Einberufungsordre nicht Folge geleistet, resp. sich der Empfangnahme der Ordre entzogen haben und nach Dänemark ausgewandert sind.

in Abtheilung b. diejenigen Mannschaften, welche wohlbewusst die Annahme der Ordre verweigert oder sonst zu einer strengeren Beurtheilung Veranlassung gegeben haben, und in Betreff derer das Protocoll von 10ten d. M. die näheren gravirenden Umstände enthält.

ad C. a. Die Preussichen Commissarien schlagen nunmehr sämmtliche in der Abtheilung C. a. aufgeführten Mannschaften, da bis jetzt über keinen derselben besonders gravirende Momente haben ermittelt werden können, derart zur

Berücksichtigung vor, dass dieselben aus Milde und in Folge Allerhöchster Gnade in den Herzogthümern straffrei wieder zugelassen werden, und dass ihnen gestattet werde, künftig in der Eigenschaft als Dänische Unterthanen sich auf Preussischem Gebiet aufzuhalten.

Die Dänischen Commissarien bemerken ihrerseits, dass sie zwar nicht von der Ansicht ihrer Regierung, wonach die betreffenden Mannschaften im Allgemeinen sich Nichts haben zur Last fallen lassen, abgehen könnten, dass sie aber, da von Seiten der Königlich Preussischen Regierung dieser Ansicht nicht beigepflichtet werde, insofern dem von den Preussischen Commissarien gestellten Vorschlage sich anschliessen müssten, als die in Frage stehenden Individuen factisch dadurch dasselbe erreichen würden, was nach Auffassung der Dänischen Regierung ihnen als Recht zusteht.

ad C. b. Für die Mannschaften der Abtheilung C. b. können die Preussischen Commissarien die straffreie Wiederzulassung nicht befürworten, halten es vielmehr für nothwendig, dass das gerichtliche Verfahren gegen dieselben eingeleitet wird.

Die Dänischen Commissarien vermeinen, dass die Verweigerung der Annahme der Ordre — selbst vorausgesetzt, dass die Einhändigung der Einberufungsordre bei Reservisten und Landwehrleuten das durch den Friedenstractat zugesicherte Recht zur Auswanderung suspendiren könnte, was man Dänischer Seits nicht anzuerkennen vermag —, keine grössere Strafbarkeit begründen dürfte, als die Nichtbefolgung der empfangenen Ordre, und dass diejenigen, welche die Annahme der Ordre verweigert haben, ein in moralischer Beziehung offenes und ehrliches Betragen an den Tag gelegt haben.

Jedenfalls dürfte der Rechtsirrthum, welcher denjenigen, die trotz der Empfangnahme der Einberufungsordre ausgewandert sind, zu Statten kommen möge, auch den Vorgenannten zu Gunsten dienen können.

Sobald die in Vorstehendem gemachten Vorschläge, mit denen der Auftrag der Commission in der Hauptsache seine Erledigung findet, zur Annahme und demnächstigen Ausführung gelangen, wird es, um den Preussischen Behörden die Controlle der zurückkehrenden Mannschaften möglich zu machen und insbesondere darüber Aufschluss zu geben, welcher Categorie die einzelnen angehören, resp. ob dieselben als Dänen oder als Preussen zu behandeln sind, und welchen von ihnen die straffreie Wiederzulassung überhaupt versagt ist, Seitens der Preussischen Commissarien für nothwendig erachtet, dass den betreffenden Preussischen Militair- und Civilbehörden, resp. den Bezirkskommandos und Landrathsämtern Extracte aus sämmtlichen Listen A. B. C. mitgetheilt werden, auf Grund derer zugleich die Berichtigung der Stammlisten pp. zu erfolgen hätte.

Ausserdem wird jeder Zurückkehrende von der zuständigen Dänischen Behörde mit einem Ausweis über seine Anerkennung als Däne [dem vorgeschriebenen Heimathsschein] zu versehen sein.

II. Behandlung der zu spät abgegebenen Rücktrittserklärungen.

Was die in dem Protocoll vom 22sten November ad 3. erwähnte Kategorie derjenigen nach erfolgter Einbeorderung bei der Mobilmachung des Jahres 1870 nach Dänemark gegangenen und in den dortigen Unterthanenverband übergetretenen Mannschaften anbetrifft, die in Folge einer öffentlichen Aufforderung des Königlich Preussischen Bezirkskommandos zu Apenrade erst nach Ablauf der im Friedensvertrage stipulirten 6-jährigen Frist zurückgekehrt sind und hier zu Protocoll erklärt haben, die Pflichten als Preussische Untherthanen wieder erfüllen zu wollen, so glauben die Preussischen Commissarien, wogegen auch Dänischer Seits Nichts eingewendet wird, dass diese Rücktrittserklärungen für alle diejenigen Individuen, welche nicht etwa später — und insbesondere jetzt durch directe Meldungen in Folge der Seitens des Königlich Dänischen Ministeriums ergangenen öffentlichen Aufforderung — ihre Dänische Unterthanenqualität von Neuem in Anspruch genommen haben, wor-

über die Beläge der Commission die nöthigen Ausweise enthalten, als Naturalisationsanträge behandelt und nach dem Deutschen Bundesgesetz vom 1. Juni 1870 erledigt werden.

Seitens der Dänischen Commissarien wird hierbei bemerkt, dass für diese Individuen eine vorherige förmliche Entlassung aus dem Dänischen Unterthanenverbande nach der dort bestehenden Gesetzgebung nicht erforderlich sei.

Nach Ansicht der Commission wird es sich jedoch empfehlen, dass die einzelnen Personen vor der weiteren Behandlung ihrer Rücktrittserklärungen als Naturalisationsanträge nochmals darüber vernommen werden, ob sie auch jetzt noch bei ihren Erklärungen beharren.

Eine besondere Liste der betreffenden Mannschaften ist auf Grund der vorliegenden Beläge aufgestellt und zur Anerkennung der Richtigkeit von beiden Seiten vollzogen worden.

III. Behandlung der bei der Commission eingegangenen Anmeldungen, welche sich nicht auf einbeorderte Mannschaften beziehen.

In Folge der Dänischer Seits erlassenen Aufforderungen ist sowohl bei dem Königlich Dänischen Ministerium als auch direct bei der Commission eine grosse Anzahl von Anmeldungen eingegangen, welche sich auf solche nach Dänemark übergetretene Wehrpflichtige beziehen, für die eine Einberufungsordre bei der Mobilmachung 1870 gar nicht ausgefertigt war. Diese Meldungen sind grösstentheils von Individuen angebracht, die zum Militairdienst in Preussen noch gar nicht herangezogen waren, vielmehr bis zu ihrem Uebertritt noch in den alphabetischen Aushebungslisten gestanden und bis dahin keine definitive Entscheidung über ihr Militairverhältniss erhalten haben [Militairpflichtige], oder von solchen bereits ausgehobenen oder zur Ersatzreserve designirten oder älteren gedienten Mannschaften, deren Kategorien bei der Mobilmachung überhaupt nicht zur Einbeorderung gelangt sind.

Alle diese Anmeldungen werden vor der internationalen Commission speciell nicht weiter erörtert; es wird sich jedoch nach Ansicht der Commission empfehlen, dieselben

der Preussischen Regierung zur weiteren Abgabe an die zuständigen Militair- und Civilbehörden zuzustellen, damit die Streichung der betreffenden Individuen in den Preussischen Aushebungs- und Stammlisten verfügt werde, insoweit durch die Beläge der Nachweis des rechtzeitig nach Dänemark erfolgten Uebertritts geführt und die Streichung nicht schon früher auf directe Anzeige der Betheiligten erfolgt ist.

IV. Allgemeine Regelung der Verhältnisse der nach dem 1sten März 1869 übergetretenen Wehrpflichtigen.

Der bei weitem grösste Theil der vorgedachten Anmeldungen ist von solchen nach Dänemark übergetretenen Schleswigschen Wehrpflichtigen angebracht, von denen Preussischer Seits angenommen ist, dass sie nur aus dem Grunde nach Dänemark übergetreten sind, um sich der Preussischen Militairpflicht zu entziehen, und denen nach den dieserhalb erlassenen Anordnungen Preussischer Seits der dauernde Aufenthalt in Schleswig nicht gestattet wird, sofern sie nicht schon vor dem 1sten März 1869 ihren Uebertritt nach Dänemark erklärt haben.

Die Dänischen Commissarien glauben in Betreff dieser Kategorie von Wehrpflichtigen Namens ihrer Regierung die Erwartung aussprechen zu dürfen, dass der Unterschied in der Behandlung der vor dem 1sten März 1869 Uebergetretenen und der nach dem 1sten März Uebergetretenen nunmehr, nachdem die sechsjährige Frist, binnen welcher der Uebertritt gestattet war, verstrichen ist, aufgehoben und allen gleichmässig der Aufenthalt in Schleswig gestattet werde, solange sie nicht durch ihr Verhalten zur Zurücknahme dieser Erlaubniss Anlass geben.

Es wird hierbei besonders betont, wie es als eine nothwendige Consequenz erscheine, dass — sobald denjenigen, welche nach Ausfertigung einer Einberufungsordre unter factischer Entziehung vom Militairdienste nach Dänemark übergetreten sind, der straffreie Aufenthalt in Schleswig, wie sie hoffen, jetzt wieder werde gestattet sein —, dass dann auch denjenigen, welche vor der Auswanderung noch gar keine Ordre empfangen hatten, dieselbe Rücksicht zu Theil werde.

Auch die Preussischen Commissarien sind der Ansicht, dass diese beiden Fragen in generellem Zusammenhange stehen, und dass eine ohne die andere sich nicht erledigen lasse ohne das Princip der Gleichmässigkeit in der Behandlung sämmtlicher nach Dänemark übergetretenen Wehrpflichtigen zu alteriren, und dass diesem Princip allerdings nur dann entsprochen werde, wenn dieselbe Milde gegen alle übergetretene Wehrpflichtige geübt und der bisher gemachte Unterschied zwischen den vor dem 1sten März 1869 und den nach dem 1sten März 1869 übergetretenen Wehrpflichtigen aufgehoben wird.

Um das Princip dieser gleichmässigen Behandlung in allen Richtungen zu wahren, wird es, worauf die Commission noch besonders hindeuten zu müssen glaubt, demnächst erforderlich sein, dass dieselben Grundsätze, welche in den gegenwärtigen Verhandlungen für die Beurtheilung der Verhältnisse der von der Commission speciell behandelten Mannschaften aufgestellt und in den Protocollen vom 22. November und 11ten December v. J. so wie auch in dem gegenwärtigen Protocoll niedergelegt sind, sofern dieselben die Genehmigung der beiderseitigen Regierungen finden, auch bei Regelung der Verhältnisse aller übrigen nach Dänemark übergetretenen Wehrpflichtigen zur Anwendung gebracht werden. Es wird sich hierbei insbesondere um diejenigen Grundsätze handeln, welche für die Anerkennung des rite erfolgten Uebertritts und resp. der Eigenschaft als Preusse oder Däne massgebend gewesen sind, in welcher Beziehung hier kurz recapitulirt wird, dass bei der Anerkennung des rite erfolgten Uebertritts kein Unterschied gemacht ist, ob die Erklärung vor einer Preussischen oder vor einer Dänischen Behörde abgegeben, und ob dieselbe aus Dänemark von dem Betheiligten selbst oder durch eine Dänische Behörde an die betreffende Schleswigsche Obrigkeit eingesandt worden, oder endlich, ob erst jetzt nachträglich, ohne dass bis dahin eine directe Mittheilung erfolgt war, durch Producirung eines vor dem 16. November 1870 ausgestellten Dänischen Lagescheins, oder einer amtlichen Bescheinigung über die vor diesem Termin erfolgte Aufnahme in eine Dänische Lagerolle der Nachweis über den

rechtzeitig erfolgten Uebertritt in den Dänischen Unterthanenverband beigebracht worden ist.

In letzterer Beziehung wird von den Dänischen Commissarien auf Grund einer ausdrücklichen Autorisation ihrer Regierung die Erklärung abgegeben, dass, wenn der Lageschein auch nur von dem betreffenden Lagemann ausgestellt ist, derselbe doch als eine rite abgegebene Uebertrittserklärung anerkannt wird.

V. Vereinbarung von Massregeln zur Beseitigung resp. Minderung der nachtheiligen Folgen der allgemeinen Rückkehr der nach Dänemark übergetretenen Wehrpflichtigen.

Die Preussischen Commissarien glauben schliesslich nicht unerwähnt lassen zu dürfen, dass sowohl in militairischer als politischer Beziehung gegen die allgemeine Erlaubniss zum unbehelligten Aufenthalt in Schleswig für sämmtliche nach Dänemark übergetretene Wehrpflichtige, insoweit dieselben nicht speciel ausgeschlossen sind, sich bisher nicht unerhebliche Bedenken geltend gemacht haben, und dass die beiderseitigen Regierungen, wenn diese allgemeine Erlaubniss ertheilt wird, sich über diejenigen Massregeln zu vereinbaren haben dürften, welche die nachtheiligen Folgen dieser Erlaubniss für die Zukunft zu beseitigen vermögen. Auch die Dänischen Commissarien wollen das Gewicht der angeführten Umstände nicht verkennen, und zweifeln sie nicht daran, dass von ihrer Regierung in dieser Richtung eine entgegenkommende Stellung werde eingenommen werden.

a. Verhaltungsmassregeln für die Zurückkehrenden.

In dieser Beziehung glaubt die Commission schon jetzt darauf hinweisen zu müssen, wie es sich bei Eintritt der allgemeinen Erlaubniss zur Rückkehr der übergetretenen Wehrpflichtigen empfehlen wird, dass

1) der Termin, von welchem ab die Rückkehr gestattet wird, zeitig vorher in den öffentlichen Blättern sowohl in Preussen respektive Schleswig als in Dänemark bekannt gemacht und hierbei von beiden Seiten die Mahnung ausgesprochen wird, dass die Zurückkehrenden zu keinerlei gegründeten Beschwerden Veranlassung geben

und insbesondere keine feindselige Gesinnungen gegen den Preussischen Staat oder dessen Angehörige an den Tag legen, da ihnen nur in der Voraussetzung eines loyalen Verhaltens der dauernde Aufenthalt in Schleswig würde gestattet sein und bei Nichterfüllung dieser Bedingung sie sich der Zurücknahme dieser Erlaubniss jeder Zeit aussetzen würden;

2) dass die Zurückkehrenden in dieser Bekanntmachung gleichzeitig angewiesen werden, sich sofort unter Producirung ihres Heimathsscheines bei der betreffenden Polizeiobrigkeit und die Mannschaften des Beurlaubtenstandes behufs der Listenberichtigung auch bei dem Bezirksfeldwebel des Orts, in dem sie ihren Aufenthalt nehmen, zu melden, und dass ihnen hierbei von der Obrigkeit die ad 1 bemerkte Mahnung ebenfalls vorgehalten wird.

b. Gegenseitige Freilassung der Wehrpflichtigen vom Militairdienst in dem andern Lande.

Endlich wird zur Beseitigung des Missverhältnisses, in welchem sich diejenigen Deutschen Wehrpflichtigen befinden, welche im Königreich Dänemark ihren bleibenden Aufenthalt genommen haben und in Folge dessen nach dem Dänischen Wehrpflichtsgesetz vom 6ten März 1869 § 2 auch dort zum Militairdienst herangezogen werden können, während sie in ihrer Heimath zur Ableistung ihrer Militairpflicht ebenfalls verpflichtet bleiben, und während die im Deutschen Reich sich bleibend aufhaltenden Dänen als Ausländer in Deutschland zur Militairpflicht nicht herangezogen werden können, es für erforderlich erachtet, dass zwischen dem Deutschen Reich und Dänemark eine Vereinbarung dahin getroffen werde, dass kein Unterthan des einen Landes in dem andern zum Militairdienst herangezogen werden darf, sofern er in dem letzteren nicht die Rechte der Eingeborenen erworben hat.

c. Gegenseitige Anstellung von Recherchen nach dem Aufenthalt von Wehrpflichtigen des einen Landes im Gebiet des andern.

Die Preussischen und Dänischen Militair- und Civilbehörden werden sich gegenseitig bei Recherchen nach dem

Aufenthalt von Wehrpflichtigen in dem andern Lande behufs der Listenkontrolle pp. bereitwillig zu unterstützen und allen derartigen Requisitionen, wenn dieselben auch direkt ergehen, insbesondere auch bezüglich der in obiger Liste B. aufgeführten Mannschaften gebührend Folge zu leisten haben, in welcher Beziehung eine allgemeine Anweisung der beiderseitigen Behörden Seitens ihrer Regierungen erwünscht erscheint.

Inwieweit und unter welchen Modalitäten die Verpflichtung der gedachten Behörden etwa auf Aushändigung von Ordres und auf Zuweisung der Wehrpflichtigen an den Heimathsstaat behufs Erfüllung ihrer militairischen Verpflichtungen ausgedehnt werden soll, was sich nach Ansicht der Preussischen Commissarien unter den obwaltenden Verhältnissen empfehlen möchte, wird einer näheren Verständigung der beiderseitigen Regierungen vorbehalten bleiben müssen.

d. Gegenseitige Erwerbung der Staatsangehörigkeit Seitens der Kinder von Preussen und Dänen in dem Lande ihrer Geburt während des festen Aufenthalts ihrer Eltern in dem betreffenden Auslande.

Zum Schluss wird von den Preussischen Commissarien darauf hingewiesen, dass der anormale Zustand, wie er sich nach allgemeiner Wiederzulassung der übergetretenen Wehrpflichtigen in den Grenzkreisen des Herzogthums Schleswig herausstellen wird, und welcher sich den staatlichen Interessen widersprechend dadurch charakterisirt, dass eine unverhältnissmässige Quota der Bevölkerung die Eigenschaft als Ausländer besitzt und von den Verpflichtungen der diesseitigen Staatsangehörigen befreit ist, für die Zukunft beseitigt werden müsse, und dass zu diesem Zweck event. im Wege der Gesetzgebung Vorsorge zu treffen sein werde, dass die künftigen Generationen dieser Bevölkerung mit ihrer Geburt im Inlande während des bleibenden Aufenthalts ihrer Eltern in den diesseitigen Staaten die Eigenschaft als Inländer erwerben.

Auch die Dänischen Commissarien wollen die beregten Uebelstände nicht verkennen und bemerken, dass das für Dänemark geltende Indigenatsgesetz von 15ten Januar 1776

im § 9 die Bestimmung enthält, dass die im Lande geborenen Kinder der in Dänemark wohnenden Ausländer, wenn sie in den dortigen Staaten verbleiben, als Eingeborene angesehen werden sollen.

Hiermit werden die Verhandlungen der internationalen Commission geschlossen*).

Geschehen wie oben.

Dahlstrøm. Fallesen. von Blumenthal. Krupka.

---

*) Den Kong. Danske og den Kong. Preussiske Regjerings Billigelse af de i denne Protokol foreslaaede Grundsætninger indeholdes i følgende tvende Noter:

Kopenhagen, 25. September 1872.

Der unterzeichnete Kaiserlich Deutsche Gesandte beehrt sich, erhaltenem Auftrage gemäss, Seiner Excellenz dem Königlich Dänischen Minister der auswärtigen Angelegenheiten ganz ergebenst davon Mittheilung zu machen, dass die Königlich Preussische Regierung mit den von der Apenradener internationalen Commission in Vorschlag gebrachten Grundsätzen bezüglich der Behandlung der Wehrpflichtigen einverstanden ist, welche bei Gelegenheit der Mobilmachung der Preussischen Armee im Jahre 1870 nach Dänemark übergetreten sind, so wie hinsichtlich derjenigen Personen, deren Uebertritt im Zeitraum vom 1. März 1869 bis zu jener Mobilmachung erfolgt war.

Indem der Unterzeichnete der Königlich Dänischen Regierung hiermit das angedeutete Einverständniss ausspricht, beehrt sich derselbe im Austausch dagegen, um eine analoge Erklärung Seitens der Königlich Dänischen Regierung ganz ergebenst nachzusuchen. Zugleich benutzt derselbe übrigens diesen Anlass zum erneuerten Ausdruck seiner ausgezeichnetsten Hochachtung.

v. Heydebrand u. d. Lasa.

Sr. Excellenz
dem Königlich Dänischen Minister der auswärtigen Angelegenheiten,
Herrn Baron v. Rosenørn-Lehn.

Copenhague, le 28 Septembre 1872.

Le soussigné, Ministre des affaires étrangères de Sa Majesté le Roi de Danemark, a eu l'honneur de recevoir la note du 25 du mois courant, par laquelle le Ministre de Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne près la Cour du Roi a bien voulu l'informer que le Gouvernement Prussien a sanctionné les propositions émises par la commission internationale d'Aabenraa et relatives au traitement

50.

Protokol om Ophævelse af Konventionen af 16de Mai 1864 og Protokollerne af samme Datum og af 31te August 1869, undertegnet i Paris den 20de April 1872.

Le Gouvernement du Portugal ayant fait connaître aux Gouvernements du Danemark, du Brésil, de la France, d'Haïti et de l'Italie, son intention de se dégager des obligations contenues dans la Convention signée à Paris le 16 Mai 1864, pour l'établissement d'une ligne télégraphique transatlantique, et ratifiée le 31 Août 1869;

Le Gouvernement Portugais ayant invoqué, à cet effet, la disposition finale du Protocole du 31 Août 1869, aux termes de laquelle la Convention du 16 Mai 1864 doit être considérée comme périmée, si le concessionnaire n'a pas relié, dans un délai de deux ans, les Antilles Françaises à l'Amérique du Nord;

Les Plénipotentiaires des Gouvernements contractants, à l'exception du Représentant de la République d'Haïti, qui n'a pas encore reçu ses instructions, se sont réunis pour examiner la déclaration du Gouvernement Portugais. Après avoir reconnu que les engagements contractés par le concessionaire n'ont pas été exactement remplis, ils ont pris acte de la dénonciation faite par le Portugal, de la Convention du 16 Mai 1864, et, en conséquence, ils ont arrêté que cette Convention et les Protocoles des 16 Mai 1864 et 31 Août 1869 sont et demeurent annulés.

---

des habitants des duchés de Slesvig et Holstein, qui en 1870 à l'occasion de la guerre entre la France et l'Allemagne ont transporté leur domicile en Danemark, ainsi que des habitants des mêmes duchés qui se sont fixés dans ce pays après le 1 Mars 1869.

En prenant acte de cette communication, le soussigné a l'honneur d'y répondre par la déclaration que le Gouvernement du Roi a également de son côté donné son consentement aux susdites propositions. Le soussigné profite etc. etc.

O. D. Rosenørn-Lehn.

Monsieur de Heydebrand-Lasa,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de S. M. l'Empereur d'Allemagne.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont dressé le présent Protocole qu'ils ont signé et revêtu du cachet de leurs armes.

Fait à Paris, en cinq exemplaires. le 20 Avril 1872.

L. Moltke-Hvitfeldt.
Baron d'Itajuba.
Rémusat.
Nigra.
Comte de Sersales.
Nogueirasouri.

51.

Postkonvention mellem Kongeriget Danmark og Keiserdømmet Rusland, undertegnet i St. Petersborg den $\frac{\text{7de Juli}}{\text{25de Juni}}$ 1872.

Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, animés d'un commun désir d'améliorer le service des correspondances entre les deux Etats, ont résolu de conclure une convention postale et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark Monsieur E. de Vind, Son Chambellan et Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Cour Impériale de Russie, Chevalier de l'ordre de Danebrog et décoré de la croix d'honneur du même ordre, Chevalier de l'ordre de Ste. Anne de 2me classe de Russie, Commandeur de l'ordre du Sauveur de Grèce, Chevalier de l'ordre de Léopold de Belgique,

et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies Son aide de camp Général, Général de cavalerie, Ministre de l'Intérieur, Membre du Conseil de l'Empire, Alexandre Timascheff, Chevalier des ordres de Russie: de St. Alexandre Newsky, de l'Aigle Blanc, de St. Wladimir de 2me classe, de Ste. Anne de 1ère classe surmonté de glaives, de St. Stanislas de 1ère classe, Grand' Croix des ordres étrangers: du Danebrog de Danemark, de l'Epée de Suède etc. etc.

Son Conseiller Privé, Directeur du Département des Postes, Baron Jean Velho, Chevalier des ordres de Russie

de l'Aigle Blanc, de St. Wladimir de 2me classe, de Ste. Anne de 1ère classe et de St. Stanislas de 1ère classe, Commandeur des ordres étrangers: d'Albert le Valeureux de Saxe, de Léopold de Belgique, du Medjidié de Turquie, etc.

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

Article 1.

Introduction de l'échange des correspondances.

Il y aura entre l'administration des Postes de Danemark et l'administration des Postes de Russie un échange périodique et régulier de correspondances originaires des Etats respectifs ou provenant des pays auxquels les administrations des Postes des parties contractantes peuvent servir d'intermédiaire.

Article 2.

Moyens de transport.

Cet échange pourra être effectué par terre en transit par d'autres états en dépêches closes, ou par mer.

Toute correspondance devra être expédiée par la voie, par laquelle il est à présumer qu'elle pourra parvenir le plus promptement à sa destination. Dans le cas où l'envoyeur indiquerait la voie par laquelle il désire que sa correspondance soit acheminée, celle-ci doit être expédiée de la manière indiquée en tant que faire se peut.

Article 3.

Etendue de l'application de la convention.

Les stipulations de la présente convention s'appliqueront à toutes les parties intégrantes du Royaume de Danemark (à l'exception de l'Islande, du Groenland et des colonies Danoises) et de l'Empire de Russie (y compris le grand duché de Finlande).

Article 4.

Etendue du service.

Le service des correspondances comprend: les lettres, les imprimés de toute nature et les échantillons de marchandises.

Aucun des objets de correspondance ci-dessus mentionnés ne peut être d'un poids supérieur à 250 grammes, ni porter une déclaration de valeur.

Article 5.

Bases des taxes.

La taxe des correspondances sera calculée par ports simples, un port simple équivalant:

pour les lettres — à 15 grammes ou fraction de 15 grammes,

pour les imprimés et les échantillons de marchandises — à 50 grammes ou fraction de 50 grammes.

Toutefois les deux administrations sont autorisées à appliquer d'un commun accord une échelle de poids autre que celle fixée par le présent article.

Article 6.

Lettres ordinaires.

La taxe d'une lettre expédiée de Danemark en Russie et réciproquement de Russie en Danemark est fixée:

à 40 centimes par port simple, si elle est affranchie;

à 60 centimes par port simple, si elle n'est pas affranchie.

Les lettres insuffisamment affranchies seront traitées comme celles non-affranchies et taxées comme telles, sauf déduction de la valeur des timbres-poste et enveloppes timbrées employés.

Article 7.

Imprimés et échantillons de marchandises.

Les imprimés de toute nature et les échantillons de marchandises expédiés d'un pays dans l'autre seront passibles d'une taxe de 12 centimes par port simple et affranchis obligatoirement.

Sous la dénomination „imprimés" sont comprises toutes les reproductions obtenues par la typographie, la lithographie, la métallographie et autres procédés mécaniques. Sont toutefois exceptées les reproductions obtenues au moyen de machines à copier ou de décalque.

Les imprimés et les échantillons de marchandises doivent être expédiés de manière à ce que la vérification du contenu de l'envoi soit parfaitement facile.

Il n'est admis sur les imprimés d'autres indications manuscrites que l'adresse du destinataire, la signature de l'envoyeur, la désignation du lieu et de la date de l'expédition et les corrections relatives à la composition faites aux épreuves d'imprimerie.

Les échantillons de marchandises ne doivent avoir aucune valeur marchande et ne porter d'autres indications manuscrites que l'adresse du destinataire, la marque de fabrique ou la raison sociale de l'envoyeur, les numéros d'ordre et les prix. Le maximum de leur poids ainsi que leurs dimensions doivent être conformes aux prescriptions douanières.

Les imprimés et les échantillons de marchandises portant des indications manuscrites non autorisées, ceux non affranchis ou insuffisamment affranchis, soit en général ceux qui ne remplissent pas les conditions voulues, seront traités et taxés comme lettres ordinaires.

Article 8.

Toute lettre expédiée de Danemark en Russie et réciproquement de Russie en Danemark est admise à la recommandation et l'envoyeur peut en outre demander qu'il lui soit fourni un accusé de réception du destinataire. **Recommandation.**

La recommandation impose à l'envoyeur l'obligation de payer, outre la taxe d'une lettre ordinaire affranchie du poids équivalent, un droit fixe de 25 centimes.

Si la lettre recommandée est accompagnée d'un accusé de réception à renvoyer, il sera, indépendamment de la taxe et du droit susmentionnés, perçu de l'envoyeur encore un droit fixe de 25 centimes. L'accusé de réception sera renvoyé, franc de port, le plus tôt possible.

La recommandation sera admise, autant que faire se pourra, pour les lettres à destination des pays auxquels les administrations des Postes des Etats contractants pourront servir d'intermédiaires.

Article 9.

Correspondances mal dirigées et rebuts.

Les correspondances mal adressées ou mal dirigées ou adressées à des destinataires ayant changé de résidence, doivent être, sans aucun délai, réexpédiées à destination par la voie la plus rapide et ne sont passibles, du chef de cette réexpédition, d'aucune surtaxe pour compte de l'un ou de l'autre des Etats contractants.

Les correspondances tombées au rebut seront réciproquement renvoyées.

Article 10.

Transit.

De part et d'autre les correspondances, sans distinction de leur provenance ou de leur destination, pourront être expédiées en transit par le territoire des deux Etats contractants.

A découvert le prix total du parcours sur le territoire des deux Etats contractants ne doit pas excéder le port Dano-Russe fixé ci-dessus aux articles 6 et 7.

En dépêches closes le transit est accordé aux prix suivants:

de 20 centimes par 30 grammes de lettres et de 50 centimes par kilogramme d'imprimés et d'échantillons de marchandises pour le parcours de tout le territoire de Danemark,

de 40 centimes par 30 grammes de lettres et de 1 franc par kilogramme d'imprimés et d'échantillons de marchandises pour le parcours sur toute l'étendue de l'Empire de Russie.

Ces prix seront calculés d'après le poids net des correspondances, à l'exclusion de la correspondance de service, des pièces de comptabilité, des correspondances mal dirigées et des rebuts.

Les correspondances transitant par les deux Etats, tant à découvert qu'en dépêches closes, doivent remplir toutes les conditions spécifiées pour les correspondances Dano-Russes.

Article 11.

La perte d'une lettre recommandée impose à l'administration des Postes du pays où l'envoi a été consigné l'obligation de payer à l'envoyeur une indemnité de 50 francs, sous réserve de recours, s'il y a lieu, contre l'administration postale au service de laquelle l'envoi se trouvait confié au moment où la perte a eu lieu. Responsabilité

Dans le cas où la perte a eu lieu dans le service de l'un des pays intermédiaires, les administrations des Postes des Etats contractants supporteront par moitié le paiement de l'indemnité.

L'indemnité doit être payée à l'envoyeur ou, en son absence, au destinataire dès que la perte aura été dûment constatée. L'envoyeur pourra par une simple procuration par écrit transférer au destinataire son droit à l'indemnité.

L'obligation de payer l'indemnité cesse:

a) si la déclaration de la perte n'a pas été formulée dans un délai d'un an à partir du jour où la consignation a été faite, et

b) lorsque la perte a eu lieu en dehors du territoire des deux parties contractantes et de celui des états intermédiaires; toutefois les administrations des Postes des Etats contractants se chargent, dans ce cas, de faire gratuitement toutes les démarches utiles dans l'intérêt du réclamant.

Article 12.

Le produit des taxes perçues sera partagé par moitié entre l'administration des Postes de Danemark et l'administration des Postes de Russie. Répartition des frais et du produit.

Les droits fixes seront acquis à l'administration qui en aura fait la perception.

Les frais du transport intermédiaire seront entièrement à la charge de l'administration des Postes de Danemark.

Article 13.

L'administration des Postes de Danemark et l'administration des Postes de Russie dresseront chaque Comptabilité.

trimestre les comptes résultant de la transmission des correspondances en vertu des dispositions de la présente convention.

Ces comptes seront dressés en francs et centimes et arrêtés contradictoirement. La liquidation de leur solde se fera sans retard.

Les taxes et les droits seront perçus et les indemnités payées par chacun des Etats contractants en monnaie légale du pays, le franc équivalant à un quart de Rouble argent et à trente-quatre Skilling Rigsmønt, le centime à un quart de Kopek argent et à un tiers de Skilling Rigsmønt, et les fractions de Kopek et de Skilling étant considérées comme Kopek et Skilling entiers.

Article 14.

Communications réciproques.

Les administrations des Postes des Etats contractants se communiqueront réciproquement et dans le plus bref délai, pour leur gouverne respective, les règlements et autres renseignements concernant l'exétution de la présente convention, tels que lois, arrêtés et décrets qui régissent l'entrée et la circulation des imprimés de toute nature, etc.

Article 15.

Règlement d'exécution.

Les points d'échange, la direction des correspondances, ainsi que tous les détails du service, de la comptabilité et de la transmission des correspondances officielles, les cas exceptionnels où les deux offices pourront, indépendamment de la présente convention, avoir recours au moyen actuel de transmission des correspondances à découvert par l'intermédiaire d'autres états, le délai après lequel devront être renvoyées les correspondances tombées au rebut, les conditions spéciales du transit, etc. seront indiqués et déterminés par un Règlement d'exécution élaboré d'un commun accord par les soins des administrations des Postes des Etats contractants, lesquelles pourront en tout temps, lorsqu'elles en reconnaîtront l'opportunité.

augmenter les moyens d'échange et modifier les formalités de service.

Article 16.

Règlements spéciaux.

Les administrations des Postes des Etats contractants sont autorisées à introduire, lorsqu'elles le jugeront opportun, le service des abonnements aux journaux et revues, des mandats de poste et des remboursements, un échange de cartes-correspondances et d'autres objets de la poste aux lettres, ainsi que d'objets de messageries, etc., et d'en déterminer les conditions (taxes, etc.) par des Règlements spéciaux.

Article 17.

Langue.

La langue Française sera obligatoirement employée dans tous les rapports et toutes les relations auxquelles la présente convention donnera lieu.

Toutes les adresses et suscriptions des correspondances ou du moins la partie essentielle de leur texte, ainsi que des dépêches, sacs et valises, devront être faites en langue Française.

Exceptionnellement l'emploi exclusif de la langue nationale des pays respectifs est admis pour les timbres-poste, les enveloppes timbrées, les timbres, les cachets et les signes sur les objets de matériel servant au transport des correspondances.

Article 18.

Durée de la convention.

La présente convention entrera en vigueur à partir du jour dont les deux administrations postales conviendront et demeurera obligatoire aussi longtemps que l'une des parties contractantes n'en aura pas dénoncé la résiliation une année d'avance.

Article 19.

Exécution.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications respectives seront échangées à St. Pétersbourg dans l'espace de six semaines après la signature*).

*) Ratifikationerne bleve udvexlede i St. Petersborg den 30te August 1872.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à St. Pétersboug, le 7 Juillet/25 Juin de l'an de grâce mil huit cent soixante-douze.

E. Vind. Alexandre Timascheff. Baron Jean Velho.

52.

Konvention mellem Kongeriget Danmark og de Forenede Stater af Amerika om de i disse Stater naturaliserede Danske Undersaatters og de i Danmark naturaliserede Amerikanske Borgeres Retsstilling, undertegnet i Kjøbenhavn den 20de Juli 1872.

Konvention.

I det Øiemed nærmere at bestemme, hvilken statsborgerlig Stilling der skal tillægges Danske Undersaatter, som ere udvandrede eller fremtidig maatte udvandre til de Forenede Stater af Amerika, saavelsom disse Staters Borgere, som ere udvandrede eller maatte udvandre til Danmark, have Hans Majestæt Kongen af Danmark og de Forenede Stater af Amerika besluttet at indgaa en Konvention og have derfor udnævnt til deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark: Allerhøistsammes Udenrigsminister, Kammerherre Otto Ditlev Baron Rosenørn-Lehn, Kommandeur af Danebrog og Danebrogsmand pp.

Convention.

The United States of America and His Majesty the King of Denmark being desirous to regulate the citizenship of the citizens of the United States of America, who have emigrated, or who may emigrate from the United States of America to the Kingdom of Denmark, and of Danish subjects, who have emigrated, or who may emigrate from the Kingdom of Denmark to the United States of America, have resolved to conclude a Convention for that purpose, and have named as their Plenipotentiaries, that is to say, the President of the United States of America:

Michael J. Cramer, Minister Resident of the United States of America at Copenhagen;

og Præsidenten for de Forenede Stater af Amerika: Hr. Dr. phil. Michael J. Cramer, de Forenede Staters Ministerresident i Kjøbenhavn,
hvilke, efter gjensidig Meddelelse af deres respektive Fuldmagter, som befandtes at være i god og rigtig Form, ere komne overeens om og have afsluttet følgende Artikler:

Artikel 1.

Danske Undersaatter, der ere blevne eller fremtidig maatte blive naturaliserede som Amerikanske Borgere i Overeensstemmelse med de i de Forenede Stater gjældende Love, skulle af Kongeriget Danmark i enhver Henseende og i enhver Retning ansees som Statsborgere i de Forenede Stater af Amerika og behandles som saadanne.

Paa samme Maade skulle Borgere af de Forenede Stater af Amerika, som ere blevne eller fremtidig maatte blive naturaliserede som Danske Undersaatter i Overeensstemmelse med de i Danmark gjældende Love, af de Forenede Stater af Amerika i enhver Henseende og i enhver Retning ansees som Danske Under saatter og behandles som saadanne.

and His Majesty the King of Denmark: Otto Ditlev Baron Rosenørn-Lehn, Commander of Danebrog and Danebrogsmand, Chamberlain, His Majesty's Minister for Foreign Affairs &c. &c. &c.
who, after having communicated to each other their respective Full-Powers, found to be in good and due form, have agreed upon and concluded the following articles, to wit:

Article I.

Citizens of the United States of America who have become, or shall become, and are naturalized, according to law, within the Kingdom of Denmark as Danish subjects, shall be held by the United States of America to be in all respects and for all purposes Danish subjects, and shall be treated as such by the United States of America.

In like manner, Danish subjects who have become, or shall become, and are naturalized, according to law, within the United States of America as citizens thereof, shall be held by the Kingdom of Denmark to be in all respects and for all purposes as citizens of the United States of America, and shall be treated as such by the Kingdom of Denmark.

Artikel 2.

Dersom en saadan Dansk Undersaat, der er bleven naturaliseret som Borger i de Forenede Stater, atter tager Ophold i Kongeriget Danmark, kan Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering, efter hans derom fremsatte Begjæring og paa saadanne Vilkaar, som den maatte finde passende at bestemme, gjengive ham hans Egenskab og Rettigheder som Dansk Undersaat, og de Forenede Staters Regjering skal i saa Fald ikke paa Grund af hans tidligere Naturalisation kunne gjøre Paastand paa, at han skal behandles som Borger af de Forenede Stater.

Naar en Borger af de Forenede Stater, der i Kongeriget Danmark er bleven naturaliseret som Dansk Borger, atter tager Ophold i de Forenede Stater, kan disses Regjering ligeledes efter hans derom fremsatte Begjæring og paa saadanne Vilkaar, som den maatte finde passende at bestemme, gjengive ham hans Egenskab og Rettigheder som Borger af de Forenede Stater, og skal den Danske Regjering i saa Fald ikke paa Grund af hans tidligere Naturalisation kunne gjøre Paastand paa, at han skal behandles som Dansk Undersaat.

Article II.

If any such citizen of the United States, as aforesaid, naturalized within the Kingdom of Denmark as a Danish subject, should renew his residence in the United States. the United States' Government may, on his application, and on such conditions as that Government may see fit to impose, readmit him to the character and privileges of a citizen of the United States, and the Danish Government shall not, in that case, claim him as a Danish subject on account of his former naturalization.

In like manner, if any such Danish subject, as aforesaid, naturalized within the United States as a citizen thereof, should renew his residence within the Kingdom of Denmark, His Majesty's Government may, on his application, and on such conditions as that Government may think fit to impose, readmit him to the character and privileges of a Danish subject, and the United States' Government shall not, in that case, claim him as a citizen of the United States on account of his former naturalization.

Artikel 3.

Dersom imidlertid en Dansk Undersaat, der er bleven naturaliseret i de Forenede Stater, paany tager Ophold i Danmark uden at have til Hensigt at vende tilbage til de Forenede Stater, skal han ansees for at have opgivet den dersteds erhvervede Naturalisation.

Paa samme Maade skal en Borger af de Forenede Stater, der er bleven naturaliseret i Danmark, ansees for at have opgivet sin der erhvervede Naturalisation, naar han paany tager Ophold i de Forenede Stater uden at have til Hensigt at vende tilbage til Danmark.

Hensigten til ikke at vende tilbage skal antages at være tilstede, naar en Person. der er naturaliseret i det ene Land, opholder sig længere end to Aar i det andet.

Article III.

If, however, a citizen of the United States naturalized in Denmark, shall renew his residence in the former country without the intent to return to that, in which he was naturalized, he shall be held to have renounced his naturalization.

In like manner, if a Dane naturalized in the United States, shall renew his residence in Denmark without the intent to return to the former country, he shall be held to have renounced his naturalization in the United States.

The intent not to return may be held to exist, when a person naturalized in the one country, shall reside more than two years in the other country.

Artikel 4.

NærværendeKonvention skal træde i Kraft umiddelbart ved Udvexlingen af Ratifikationerne og skal forblive gjældende i 10 Aar. Dersom ingen af Parterne 6 Maaneder forinden har tilkjendegivet den anden sin Hensigt da at ophæve Konventionen, forbliver den fremdeles gjældende til Udløbet af 12 Maaneder, efter at den ene

Article IV.

The present Convention shall go into effect immediately on or after the exchange of the ratifications, and shall continue in force for ten years. If neither Party shall have given to the other six months previous notice of its intention then to terminate the same, it shall further remain in force until the end of twelve months

Part har givet den anden denne sin Hensigt tilkjende.

after either of the Contracting Parties shall have given notice to the other of such intention.

Artikel 5.

NærværendeKonvention skal ratificeres af Hans Majestæt Kongen af Danmark og af Præsidenten for de Forenede Stater af Amerika med Senatets Raad og Samtykke, og Ratifikationerne skulle udvexles i Kjøbenhavn, saasnart som muligt, i Løbet af 8 Maaneder fra Dags Dato at regne*).

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet denne Konvention og paatrykt samme deres Segl.

Article V.

The present convention shall be ratified by the President of the United States of America by and with the advice and consent of the Senate thereof, and by His Majesty the King of Denmark, and the ratifications shall be exchanged at Copenhagen as soon as may be within eight months from the date hereof.

In witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed the same and have affixed thereto their respective seals.

Givet i Kjøbenhavn den 20de Juli i det Herrens Aar Eet Tusinde Otte Hundrede og To og Halvfjerds.

O. D. Rosenørn-Lehn.
Michael J. Cramer.

Done at Copenhagen the twentieth day of July in the year of our Lord One Thousand Eight Hundred and Seventy Two.

Michael J. Cramer.
O. D. Rosenørn-Lehn.

53.

Handels- og Skibsfarts-Traktat mellem Danmark og Spanien, undertegnet i Kjøbenhavn den 8de September 1872.

Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté le Roi d'Espagne, également animés du désir d'étendre et de con-

---

*) Ratifikationerne bleve udvexlede i Kjøbenhavn den 14de Marts 1873.

solider les relations commerciales qui subsistent entre leurs états respectifs, ont résolu de conclure un traité de commerce et de navigation et ont, dans ce but, nommé leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark, le Sieur Otto Ditlev Baron de Rosenørn-Lehn, commandeur de l'ordre du Danebrog et decoré de la croix d'honneur du même ordre, grand' croix de celui d'Isabelle la Catholique d'Espagne, etc., son Ministre des affaires étrangères et chambellan, et Sa Majesté le Roi d'Espagne, le Sieur Joseph Courtoys d'Anduaga, grand' croix de l'ordre d'Isabelle la Catholique et chevalier de celui de Charles III d'Espagne, commandeur de la Légion d'honneur de France, etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Leurs Majestés les Rois de Danemark et des Royaumes unis de Suède et de Norvège; lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Il y aura liberté réciproque de commerce et de navigation entre les Royaumes de Danemark et d'Espagne, et il ne sera imposé sur les produits du sol ou de l'industrie des pays respectifs, importés ou exportés de l'un dans l'autre, soit par mer soit par terre, aucun droit de douane ou tout autre impôt quelconque autre ou plus élevé que celui qui se trouve imposé sur les mêmes produits importés de ou exportés pour quelque autre pays que ce soit.

Les gouvernements respectifs s'obligent à n'accorder aux sujets d'aucune autre puissance en matière de commerce et de navigation aucun privilège, aucune faveur ou immunité sans les étendre en même temps au commerce et à la navigation de l'autre pays.

Les sujets de chacune des hautes parties contractantes auront aussi le droit d'exercer librement leur religion dans le territoire de l'autre pays selon les lois des pays respectifs.

Article 2.

Toutes les productions du sol ou de l'industrie de l'un des pays respectifs ou de tout autre pays quelconque, qui

peuvent être légalement importées, déposées ou emmagasinées dans l'autre, seront soumises aux mêmes droits et jouiront des mêmes priviléges, qu'elles soient importées, déposées ou emmagasinées par bâtiments de l'un ou de l'autre pays. Toutes les productions qui pourront étre légalement exportées ou réexportées de l'un des pays respectifs pour quelque destination que ce soit jouiront des mêmes priviléges, bénéfices, réductions et exemptions, qu'elles soient exportées ou réexportées par bâtiments de l'un ou de l'autre pays.

Article 3.

Les marchandises importées par des navires appartenant à l'une ou à l'autre partie contractante dans les ports du Danemark ou dans les ports de l'Espagne, pourront y être mises en entrepôt ou être livrées au transit ou à l'exportation, le tout en conformité des lois générales qui existent sous ce rapport dans les pays respectifs et sans être assujetties à des droits d'entrepôt, de magasinage, de surveillance ou à des charges quelconques autres ou plus élevées que celles auxquelles sont soumises les marchandises apportées par navires nationaux.

Il est entendu, toutefois, que si les marchandises sont déclarées pour la consommation, elles payeront les droits de douane d'après les règlements de douane existants.

Article 4.

Les marchandises de toute nature venant du territoire de l'une des parties contractantes ou y allant seront exemptes dans le territoire de l'autre de tout droit de transit, sauf l'observation des lois qui y sont en vigueur.

Le traitement de la nation la plus favorisée est réciproquement garanti à chacune des parties contractantes pour tout ce qui concerne le transit.

Article 5.

Les navires Espagnols arrivant dans les ports du Danemark et réciproquement les navires Danois arrivant dans les ports d'Espagne seront traités dans les pays respectifs. soit à leur entrée, soit pendant leur séjour, soit à leur sortie.

sur le même pied que les bâtiments nationaux pour tout ce qui concerne le droit de tonnage, de pilotage, de port, de fanal, de quarantaine et autres charges, de quelque dénomination que ce soit, quelle que soit d'ailleurs leur provenance ou destination, tant chargés que sur lest.

En ce qui concerne le placement des navires, leur chargement dans les ports, rades, havres et bassins, et généralement pour toutes les formalités et dispositions quelconques auxquelles peuvent être soumis les navires de commerce, leurs équipages et leurs cargaisons, il est convenu qu'il ne sera accordé aux navires nationaux de l'une des parties contractantes aucun privilége ni aucune faveur qui ne le soit également aux navires de l'autre; la volonté des deux parties contractantes étant que sous ce rapport aussi leurs bâtiments soient traités sur le pied d'une parfaite égalité.

Article 6.

En ce qui concerne le cabotage, les navires de chacune des parties contractantes jouiront dans les ports de l'autre des mêmes priviléges que ceux de la nation la plus favorisée. Les navires de chacune des parties contractantes entrant dans un des ports de l'autre et qui n'y voudraient décharger qu'une partie de leur cargaison, pourront, en se conformant aux lois et règlements du pays respectif, conserver à leur bord la partie de la cargaison qui serait destinée à un autre port, soit du même pays soit d'un autre pays, et la réexporter sans être astreints à payer des droits autres ou plus élevés que ceux qui seront perçus des bâtiments nationaux dans le même cas. Il est également entendu que ces mêmes navires pourront commencer leur chargement dans un port et le continuer dans un autre ou plusieurs autres ports du même pays ou l'y compléter, sans être astreints à payer des droits autres que ceux auxquels sont soumis les bâtiments nationaux.

Article 7.

Tout bâtiment Espagnol et tout bâtiment Danois qui sera obligé d'entrer par suite d'avarie dans un des ports de l'une ou de l'autre des parties contractantes, y sera exempt de

tout droit de port ou de navigation perçu ou à percevoir au profit de l'état, si les causes qui ont rendu nécessaire cette relâche forcée sont valables et évidentes, et pourvu qu'il ne fasse dans le port de relâche aucune opération de commerce.

Ne seront pas considérés, en cas de relâche forcée, comme opérations de commerce le débarquement, le rechargement des marchandises pour la réparation du navire, le transbordement sur un autre navire en cas d'innavigabilité du premier, les dépenses nécessaires au ravitaillement de l'équipage et la vente des marchandises avariées, lorsque l'administration des douanes en aura donné l'autorisation.

En cas d'échouement d'un navire Danois sur les côtes d'Espagne ou d'un navire Espagnol sur les côtes de Danemark le consul de la nation en sera immédiatement informé à l'effet de faciliter au capitaine les moyens de remettre à flot le navire sous la surveillance et avec l'aide de l'autorité locale.

S'il y a bris et naufrage ou abandon du navire, l'autorité concertera avec le consul les mesures à prendre pour la garantie de tous les intérêts dans le sauvetage du navire et de la cargaison, jusqu' à ce que les propriétaires ou leurs fondés de pouvoirs se présentent.

Les marchandises sauvées ne seront passibles d'aucun droit de douane, à moins qu'elles ne soient admises à la consommation intérieure. Pour les droits et frais de sauvetage et conservation du navire et de la cargaison le bâtiment échoué sera traité comme le serait un bâtiment national en pareil cas.

Article 8.

Les sujets de chacune des parties contractantes jouiront dans les états de l'autre des mêmes priviléges et garanties que les nationaux pour tout ce qui concerne les marques de fabrique, les dessins et les modèles industriels.

Article 9.

Les consuls généraux, consuls, vice-consuls et agents commerciaux de chacune des parties contractantes jouiront à charge de réciprocité, dans les pays respectifs des mêmes

priviléges et pouvoirs dont jouissent ceux des nations les plus favorisées; mais dans les cas où les dits consuls ou agents voudraient faire le commerce ou exercer une industrie, ils seront soumis aux mêmes lois et usages auxquels seront soumis les particuliers de leur nation à l'endroit où ils résident.

Article 10.

Les marins appartenant à la marine de l'une des parties contractantes qui désertent dans les états de l'autre, pourvu qu'ils ne soient pas sujets du pays où ils désertent, seront, sur la demande adressée à l'autorité compétente par les consuls, vice-consuls ou agents respectifs, recherchés, arrêtés et, après que leur désertion aura été dûment prouvée, reconduits à bord de leur bâtiment. Si néanmoins le déserteur a commis quelque délit à terre, son extradition sera différée par les autorités locales, jusqu' à ce que le tribunal compétent aura rendu un jugement en bonne et due forme sur le délit et que l'exécution du jugement aura eu lieu.

Article 11.

La nationalité des bâtiments sera reconnue et admise de part et d'autre d'après les lois et règlements particuliers à chaque état au moyen des patentes et papiers de bord délivrés par les autorités compétentes aux capitaines et patrons. Dans ce but les parties contractantes se communiqueront ces divers documents dans le moindre délai possible, se réservant de se donner mutuellement connaissance des modifications que chacune d'elles pourrait juger à propos d'y apporter dans la suite.

Article 12.

Les colonies et dépendances des parties contractantes étant régies par une législation spéciale ne seront pas comprises dans les stipulations qui précèdent.

Cependant les sujets des parties contractantes y jouiront respectivement par rapport à leur commerce et à leur navigation, aux droits de navigation et de douane, tant à l'entrée qu'à la sortie, et à l'expédition des navires et des marchandises, des mêmes droits, priviléges et immunités, faveurs

et exemptions qui sont ou seront accordés à la nation la plus favorisée.

Article 13.

Le présent traité cessera d'être en vigueur une année après que l'une des parties contractantes l'aura dénoncé ou en aura demandé la révision.

Article 14.

Le présent traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées à Copenhague dans le délai de quatre mois ou avant, si faire se peut. *)

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs l'ont signé en double original et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Copenhague, le 8 Septembre 1872.

A. D. Rosenørn-Lehn. J. Courtoys de Anduaga.

---

*) Udvexlingerne af Ratifikationerne fandt derefter Sted i Kjøbenhavn den 21de December 1878, ved hvilken Lejlighed følgende Protokol blev undertegnet:

Les soussignés O. D. Baron de Rosenørn-Lehn, Ministre des affaires étrangères de S. M. le Roi de Danemark, et L. de la Barrera. Chargé d'affaires de S. M. le Roi d'Espagne, s'étant réunis par autorisation de leurs gouvernements respectifs aujourd'hui le vingt-un du mois de Décembre de l'an mil huit cent soixante-dix-huit, à l'hôtel du Ministère des affaires étrangères à l'effet de procéder à l'échange des ratifications du traité de commerce et de navigation conclu entre le Danemark et l'Espagne à Copenhague le 8 Septembre 1872, sont convenus d'ordre de leurs gouvernements:

1) que nonobstant que le terme fixé dans le traité même pour l'échange des ratifications soit déjà expiré, ce retard n'apportera aucun empêchement à l'exécution des diverses clauses du traité, et que celui-ci restera en pleine vigueur, jusqu' à ce qu'il ait été dûment dénoncé, conformément à la stipulation de l'article 13;
2) que le présent procès-verbal sera publié en même temps que le traité dans le bulletin des lois de Danemark et dans celui d'Espagne.

En conséquence de cette déclaration et après lecture des instruments respectifs, qui ont été trouvés textuellement conformes à l'acte original, signé par les Plénipotentiaires, les Soussignés

54.

Møntkonvention imellem Danmark og Sverig og Norge, undertegnet i Stokholm den 18de December 1872.

I Erkjendelse af, at Indførelsen af et for Danmark og Sverig og Norge fælles, paa Guld grundet, Møntsystem frembyder væsentlige Fordele for Samkvemmet mellem de tre Riger, have Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge besluttet, under Forbehold af vedkommende Repræsentationers Samtykke, at indgaa en Konvention i væsentlig Overeensstemmelse med det Forslag, som er fremkommet fra en dertil nedsat fælles Kommission.

Til den Ende have Deres Majestæter udnævnt til Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge, Herr Frantz Ernst Bille, Kammerherre, Kommandeur af Danebrogsordenen etc. etc. etc., samt Herr Dr. med.

I betraktande deraf, att införandet af ett för Danmark, Sverige og Norge gemensamt, på guld grundadt myntsystem erbjuder väsentliga fördelar för samfärdseln de tre rikena emellan, hafva Hans Majestät Konungen af Danmark og Hans Majestät Konungen af Sverige og Norge beslutat att under förbehåll af vederbörande representationers samtycke ingå en konvention i väsentlig öfverensstämmelse med det förslag, som blifvit framstäldt af en dertill nedsatt gemensam kommission.

För detta endamål hafva Deras Majestäter till Sina fullmäktige utnämnt:

Hans Majestät Konungen af Danmark:

Sin Envoyé Extraordinaire och Minister Plénipotentiaire hos Hans Majestät Konungen af Sverige och Norge, Herr Frans Ernst Bille, Kammarherre, Kommendör af Danebrogsorden etc. etc., samt Herr

---

ont échangé les Ratifications du Traité, emanées de leurs Gouvernements respectifs de Danemark et d'Espagne.

En foi de quoi ils ont dressé le présent Procès-verbal et l'ont revêtu du sceau de leurs armes.

Fait à Copenhague, ce vingt-un Décembre 1878.

O. D. Rosenørn-Lehn. L. de la Barrera.

Carl Emil Fenger, Geheime-Etatsraad, Kommandeur af Danebrogsordenen og Danebrogsmand, Kommandeur af Nordstjerneordenen etc. etc. etc.;

Og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge:

Statsraad og Chef for det Svenske Finants-Departement, Herr Carl Fredrik Wærn, Kommandeur af Nordstjerne-, Wasa- og St. Olafs-Ordenerne etc. etc. etc., samt Statsraad, Medlem af den Norske Statsraads-Afdeling i Stockholm, Herr Henrik Laurentius Helliesen, Kommandeur af St. Olafs- og Nordstjerne-Ordenerne etc. etc. etc.,

hvilke efter at have udvexlet de dem meddelte Fuldmagter, som befandtes i god og rigtig Form, ere komne overeens om følgende Artikler:

Art. 1.

De tre Nordiske Kongeriger antage Guld som Grundlag for et fælles Møntsystem med Benyttelse af Sølv og ringere Metal til Skillemønt.

Art. 2.

Der skal være to for de tre Riger fælles Hovedmønter. Den ene udmøntes saaledes, at 248 Stykker indeholde et Kilogram fint Guld; den anden saaledes, at 124 Stykker indeholde et Kilogram fint Guld.

Dr. med. Carl Emil Fenger, Geheime-Etatsråd, Kommendör af Danebrogsorden och Danebrogsman, Kommendör af Nordstjerneorden etc. etc.:

och Hans Majestät Konungen af Sverige og Norge:

Statsrådet og Chefen för Svenska Finans-Departementet, Herr Carl Fredrik Wærn, Kommendör af Nordstjerne-, Wasa- och St. Olafs-ordnarne etc. etc., samt Statsrådet och Ledamoten af Norska Statsråds Afdelningen i Stockholm, Herr Henrik Laurentius Helliesen, Kommendör af St. Olafs- och Nordstjerne-ordnarne etc. etc., hvilka efter att hafva utvexlat de dem meddelade Fullmakter, som befunnos i god och behörig form affattade, hafva öfverenskommit om följande artiklar:

Art. 1.

De tre Nordiska konungarikena antaga guld som grund för ett gemensamt myntsystem med användande af silfver och sämre metall till skiljemynt.

Art. 2.

De tre rikena skola hafva twå gemensamma hufvudmynt. Det ena utmyntas så, att 248 stycken innehålla ett kilogram fint guld, det andra så, att 124 stycken innehålla ett kilogram fint guld. Tiondedelen

Tiendedelen af førstnævnte Mønt eller Tyvendedelen af sidstnævnte skal være den fælles Regningseenhed og kaldes en Krone. Kronen deles i 100 Øre.

Art. 3.

Guldmønterne udpræges af Møntguld, som er en Legering af 90 Vægtdele fint Guld med 10 Vægtdele Kobber.

Altsaa skal den Guldmønt, som indeholder 10 Kroner, veie 4,4803 Gram, og den, som indeholder 20 Kroner, 8,9606 Gram.

10-Kronens Diameter skal være 18 Millimeter, 20-Kronens 23 Millimeter.

Art. 4.

Skillemønterne udpræges dels af Sølv, legeret med Kobber i de Vægtforhold, som følge af de nedenfor (i Art. 5) fastsatte Bestemmelser om de enkelte Mønters Vægt og Finhed, dels af Bronce sammensmeltet af 95 Vægtdele Kobber, 4 Vægtdele Tin og 1 Vægtdel Zink.

af förstnämnda mynt, eller tjugondedelen af det sistnämnda skall vara den gemensamma räkneenheten och kallas en Krona. Kronan delas i 100 Öre.

Art. 3.

Guldmynten präglas af myntguld, som är en legering af 90 vigtdelar fint guld med 10 vigtdelar koppar.

Således skall det guldmynt, som innehåller 10 kronor, väga 4,4803 gram, och det som innehåller 20 kronor, 8,9606 gram.

Tio-kronestyckets diameter skall vara 18 millimeter; Tjugu-kronestyckets: 23 millimeter.

Art. 4.

Skiljemynten utpräglas dels af silfver, legeradt med koppar i det vigtförhållande, som framgår af de här nedan (i Art. 5) faststälda bestämmelser om de särskilda myntstyckenas vigt och finhet, dels af brons sammansmält af 95 vigtdelar koppar, 4 vigtdelar tenn och 1 vigtdel Zink.

Art. 5.

Af Sølvmønter kunne udmøntes nedenstaaende Stykker, der skulle holde den Størrelse, Vægt og Finhed, som fremgaaer af de vedføiede Bestemmelser:

	Diameter.	Bruttovægt.	Indhold af fint Sølv.
	Millimeter.	Gram.	Gram.
a. Et Stykke, der repræsenterer Værdien af 2 Kroner	31	15,00	12,000
b. — — — 1 Krone	25	7,50	6,000
c. — — — 50 Øre	22	5,00	3,000
d. — — — 40 Øre	20	4,00	2,400
e. — — — 25 Øre	17	2,42	1,452
f. — — — 10 Øre	15	1,45	0,580

Art. 5.

Af silfvermynt kunna udmyntas nedanstående stycken, hvilka skola hafva den storlek, vigt och finhet, som framgå af här vidfogade bestämmelser:

	Diameter.	Bruttovigt.	Innehål af fint silfver.
	Millimeter.	Gram.	Gram.
a. Ett stycke, som representerar värdet af 2 kronor......	31	15,00	12,000
b. — — — 1 krona........	25	7,50	6,000
c. — — — 50 öre..........	22	5,00	3,000
d. — — — 40 öre..........	20	4,00	2,400
e. — — — 25 öre..........	17	2,42	1,452
f. — — — 10 öre..........	15	1,45	0,580

Art. 6.

Af Broncemønter kunne udmøntes nedenstaaende Stykker, der skulle holde den Størrelse og Vægt, som fremgaaer af de vedføiede Bestemmelser.

	Diameter.	Af et Kilogram Bronce udpræges.
	Millimeter.	Stykker.
a. Et Stykke, som repræsenterer Værdien af 5 Øre	27	125
b. — — — 2 Øre	21	250
c. — — — 1 Øre	16	500

Art. 6.

Af bronsmynt kunna udmyntas nedanstående stycken, hvilka skola hafva den storlek och vigt, som framgå af vidfogade bestämmelser:

	Diameter.	Af ett kilogram brons präglas.
	Millimeter.	Stycken.
a. Ett stycke, som representerar värdet af 5 öre	27	125
b. — — — 2 öre	21	250
c. — — — 1 öre	16	500

Art. 7.

Forsaavidt en fuldkommen Nøiagtighed i Henseende til Vægt og Finhed ikke kan overholdes for de enkelte Møntstykker, skulle Afvigelserne over eller under den rette Vægt og Finhed ikke overskride:

	I Henseende til Vægt.		I Henseende til Finhed.
	Ved Justering stykkevis.	Ved Justering kilogramviis.	Af hvert Møntstykkes Bruttovægt.
for 20-Kronen	0,0015	....	0,0015 fint Guld.
„ 10-Kronen	0,0020	....	0,0015 fint Guld.
„ 2-Kronen	0,0030	....	0,0030 fint Sølv.
„ 1-Kronen	0,0050	....	0,0030 fint Sølv.
„ 50-Øren	....	0,006	0,0030 fint Sølv.
„ 40-Øren	....	0,006	0,0030 fint Sølv.
„ 25-Øren	....	0,010	0,0030 fint Sølv.
„ 10-Øren	....	0,015	0,0030 fint Sølv.

Ved Udmøntningen af Guld maa dog iagttages, at Afvigel-

Art. 7.

För så vidt fullkomlig noggrannhet i afseende å vigt och finhet icke kan iakttagas för hvarje myntstycke, må afvikelserna öfver eller under rätt vigt och finhet ej öfverskrida:

	I afseende å vigt.		I afseende å finhet.
	Vid justering styckevis.	Vid justering kilogramvis.	Af hvarje myntstyckes brutto vigt.
för 20 kronestycket	0,0015	....	0,0015 fint guld.
„ 10 kronestycket	0,0020	....	0,0015 fint guld.
„ 2 kronestycket	0,0030	....	0,0030 fint silfver.
„ 1 kronestycket	0,0050	....	0,0030 fint silfver.
„ 50-öres stycket	....	0,006	0,0030 fint silfver.
„ 40-öres stycket	....	0,006	0,0030 fint silfver.
„ 25-öres stycket	....	0,010	0,0030 fint silfver.
„ 10-öres stycket	....	0,015	0,0030 fint silfver.

Vid utmyntning af guld må dock iakttagas, att afvikelsen

sen i Vægt for hvert Parti paa 10 Kilogram Møntguld ikke overstiger 5 Gram.

De samme Normaler for, hvad der skal betragtes som reent Guld og reent Sølv, skulle, som Kontrol, lægges til Grund for Proberingen ved de tre Rigers Møntværksteder.

Art. 8.

Samtlige Mønter præges med ophøiet Rand. Guldmønterne og Sølvmønterne, med Undtagelse af 25-Øren og 10-Øren, præges i riflet Ring, 25-Øren og 10-Øren samt Broncemønterne i glat Ring. Paaskriften skal tydelig angive det Antal Kroner eller Øre, som Mønten indeholder eller repræsenterer. Desuden skal enhver Mønt udvise, for hvilket Rige, ved hvilket Møntværksted og i hvilket Aar den er præget.

Iøvrigt fastsættes Præget og Paaskriften af det Rige, for hvis Regning Mønterne præges.

Art. 9.

De efter ovenstaaende Regler prægede Mønter skulle med de i Art. 10 bestemte Indskrænkninger være lovligt Betalingsmiddel efter deres paalydende Værdi i alle tre Riger uden Hensyn til, i hvilket af dem de ere prægede, naar de

i vigt för hvart parti af 10 kilogram myntguld ej får öfverskrida 5 gram.

Samma normaler för hvad som skall anses vara rent guld och rent silfver, må i de tre rikenas myntverk som kontroll läggas till grund för proberingen.

Art. 8.

Alla mynten skola präglas med upphöjd rand. Guld- och silfvermynten, 25- och 10-öresstyckena undantagna, präglas i refflad ring, 25-öres-stycket, 10-öres-stycket och bronsmynten i slät ring. Myntets inskrift skal tydligt angifva det antal kronor eller ören, som myntet innehåller eller representerar. Dessutom skall hvarja mynt utvisa, för hvilket rike, vid hvilket myntverk och under hvilket år det är prägladt.

I öfrigt fastställas prägeln och inskriften af det rike, för hvars räkning mynten präglas.

Art. 9.

De efter ofvanstående regler präglade mynt skola, med de i Art. 10 bestämda inskränkningar, vara lagligt betalningsmedel, efter det värde hvarå de lyda, i alle tre rikena, utan hänsyn till, i hvilketdera riket de äro präglade, så snart de

kun ikke have lidt voldsom eller ulovlig Beskadigelse.

Art. 10.

Af Skillemønt skal Ingen være pligtig til i een Betaling at modtage et høiere Beløb end 20 Kroner i 1- og 2-Kronestykker, 5 Kroner i mindre Sølvmønt og 1 Krone i Broncemønt.

Guldmønterne ophøre at være lovligt Betalingsmiddel ligeoverfor Statskasserne, naar de ved Slid have tabt over 2 Procent, men ligeoverfor alle Andre, naar de have tabt over $^1/_2$ Procent af den Vægt, som de efter Artikel 3 skulle have.

Skillemønter ophøre først at være lovligt Betalingsmiddel ligeoverfor Statskasserne, naar de ere saa slidte, at det ikke med Sikkerhed kan kjendes, for hvilket Riges Regning de ere udprægede, men ligeoverfor alle Andre, saasnart Præget ved Slid er blevet utydeligt.

Mønter, som ikke længere ere lovligt Betalingsmiddel ligeoverfor Hvemsomhelst, maa ikke atter sættes i Omløb af Statskasserne. Det Samme gjælder om Sølvmønter, som holde 4 eller flere Procent under den rette Vægt. Det fastsættes nærmere i hvert Rige, af hvilke offentlige Kasser og af hvilke Andre

blott ej blifvit vanstälda eller på olagligt sätt skadade.

Art. 10.

Af skiljemynt vare ingen pligtig att i en betalning mottaga högre belopp än 20 kronor i 1-och 2-kronestycken, 5 kronor i mindre silfvermynt och 1 krona i bronsmynt.

Guldmynten upphöra att vara lagligt betalningsmedel till statskassorna, när de genom nötning hafva förlorat mer än 2 procent, men till alla andra, när de förlorat mer än $^1/_2$ procent af den vigt, som de efter Art. 3 böra ega.

Skiljemynten upphöra att vara lagligt betalningsmedel till statskassorna, först när de äro så nötta, att det ej med säkerhet kan skönjas, för hvilket rikes räkning de äro präglade, men till alla andra, så snart prägeln genom nötning blifvit otydlig.

Mynt, som ej längre äro lagligt betalningsmedel till hvem som helst, må icke åter sättas i omlopp af statskassorna. Detsamma gäller om silfvermynt, som hålla 4 eller flera procent mindre än sin rätta vigt. I hvarje rike bestämmes särskildt, genom hvilka offentliga eller enskilda kassor de här omnämnda nötta

de her betegnede slidte Mønter skulle tilbageholdes.

I ethvert af Rigerne vil under offentlig Kontrol blive justeret, stemplet og til samme Pris solgt Vægtlodder, som holde Normalvægten, og andre, som holde Passervægtene for Guldmønterne.

Art. 11.

Det paahviler ethvert af Rigerne at indsmelte de med dets Præg forsynede Mønter, som ifølge ovenstaaende Bestemmelser ikke kunne udgives af Statskasserne.

Der skal i ethvert af Rigerne aabnes Adgang for Enhver til at faae et hvilketsomhelst Beløb af saadanne Mønter, som ifølge Art. 10 kun ligeoverfor Statskasserne ere lovligt Betalingsmiddel, ombyttede mod et tilsvarende Beløb i gangbar Mønt af samme Slags, saavelsom til at faae et hvilketsomhelst, med 10 Kroner deleligt Beløb i Skillemønt ombyttet med Hovedmønt.

Finantsbestyrelsen i ethvert af Rigerne skal fra de andre Rigers Finantsbestyrelser modtage og erstatte med gangbar Mønt saadanne med Rigets Præg forsynede slidte Mønter, som ere indkomne i det andet Riges Statskasse og i Henhold til Art. 10 ikke atter kunne

mynt skola indragas ur rörelsen.

I hvart och ett af rikena skola, under offentlig kontroll, justeras, stämplas och till ett och sámma pris försäljas sådana vigter, som hålla normalvigten, och andra, som hålla passervigterna för guldmynten.

Art. 11.

Det åligger hvart och ett af rikena att nedsmälta de med dess prägel försedda mynt, som enligt ofvanstående bestämmelser icke kunna åter utgifvas af Statskassorna.

I hvart och ett af rikena skall beredas tillfälle för hvar och en att få hvilket som helst belopp af sådana mynt, som enligt Art. 10 endast till Statskassorna äro lagligt betalningsmedel, utvexladt mot lika stort belopp af samma slags gångbara mynt, såsom ock at få hvilket som helst med 10 kronor delbart belopp af skiljemynt utvexladt mot hufvudmynt.

Hvarje rikes finansförvaltning skall från de andra rikenas finansförvaltningar mottaga och med gångbart mynt invexla sådana, med rikets prägel försedda, nötta mynt, som äro inkomna i det andra rikets statskassa och enligt Art. 10 icke åter kunna ut-

udgives af samme. Ligeledes skal hvert Riges Finantsbestyrelse fra de andre Rigers Finantsbestyrelser modtage og ombytte med Hovedmønt et hvilketsomhelst, med 10 Kroner deleligt, Beløb i Skillemønt, som er forsynet med Rigets Præg.

Art. 12.

Al Udmøntning skeer ved Rigernes Møntværksteder og kan ikke iværksættes ved Private eller overdrages Private ved Bortforpagtning eller paa anden Maade.

I alle tre Riger skal Adgang aabnes for Enhver til at erholde Hovedmønter udmøntede for indleveret Guld, imod Erlæggelsen af 1/4 pCt. af det udmøntede Beløbs Værdi for 20-Kroner og 1/8 pCt. for 10-Kroner. Iøvrigt erlægges ingen Slagskat.

De nærmere Betingelser med Hensyn til det indleverede Gulds Mængde, Finhed og øvrige Egenskaber fastsættes ved senere Overeenskomst mellem Regjeringerne.

Skillemønt udpræges i de tre Riger kun paa Regjeringernes umiddelbare Foranstaltning og for deres Regning.

Art. 13.

Fra Tid til anden skal i ethvert af Rigerne Undersø-

gifvas af densamma. Likasa skall hvarje rikes finansförvaltning från de andra rikenas finansförvaltningar mottaga och invexla med hufvudmynt hvilket som helst med 10 kronor delbart belopp of skiljemynt, som äro försedda med rikets prägel.

Art. 12.

All utmyntning sker ved rikenas myntverk och kan ej verkställas af enskilde eller åt enskilde genom förpaktning eller på annat sätt öfverlåtas.

I alla tre rikena skall tillfälle beredas hvar och en att erhålla hufvudmynt utmyntade för inlemnadt guld emot erläggande för 20-kronestycken af 1/4 procent och för 10-kronestycken af 1/8 procent af det utmyntade beloppets värde. För öfrigt erlägges ingen Slagskatt.

De närmare vilkoren med afseende å det inlemnade guldets mängd, finhet och öfrige egenskaper, fastställas framdeles genom öfverenskommelse mellan regeringarne.

Skiljemynt präglas i de tre rikena endast på regeringernas omedelbara föranstaltande och för deras räkning.

Art. 13.

Tid efter annan skall i hvart och ett af rikena undersökning

gelse finde Sted af de i de andre Riger prægede Mønters Overeensstemmelse med de fastsatte Normer, og gjensidig Meddelse gjøres angaaende de Udsættelser, hvortil saadan Undersøgelse maatte give Anledning.

Art. 14.

Ethvert Riges Finantsbestyrelse vil meddele Finantsbestyrelsen i de to andre Riger alle Møntforholdene vedkommende Love, Anordninger og almindelige Bestemmelser, som maatte blive udgivne til Udførelse af nærværende Konvention, eller som i Fremtiden maatte udgaae. Ligeledes ville Finantsbestyrelserne meddele hverandre en aarlig Beretning om de i Aarets Løb foretagne Udprægninger af nye Mønter og om Inddragelser og Indsmeltninger af gamle Mønter, samt oversende hverandre Exemplarer af alle Mønter, som herefter udpræges.

Art. 15.

De i hvert Riges Lovgivning fastsatte Bestemmelser angaaende Forbrydelser og Forseelser med Hensyn til Rigets egen Mønt skulle finde Anvendelse paa den i Henhold til foranstaaende Bestemmelser af de to andre Riger prægede Mønt.

verkställas af de i de andra rikena präglade myntens öfverensstämmelse med de faststälda normerna och ömsesidigt meddelande ske af de anmärkningar, hvartill sådan undersökning gifver anledning.

Art. 14.

Hvarje rikes finansförvaltning skall meddela de andra rikenas finansförvaltningar alla myntväsendet rörande lagar, förordningar och allmänna bestämmelser, som utfärdas för verkställandet af denna konvention, eller som i framtiden kunna utgifvas. Likaså skola finansförvaltningarne meddela hvarandra en årlig berättelse om de under årets lopp företagna utmyntningar af nytt mynt och om indragning och nedsmältning af gammalt mynt, samt till hvarandra öfversända exemplar af alla mynt, som hädanefter präglas.

Art. 15.

De i hvarje rike genom lag faststälda bestämmelser rörande förseelser och förbrytelser i afseende å rikets eget mynt skola gälla äfven om de enligt ofvanstående bestämmelser af de begge andra rikena präglade mynt.

Art. 16.

Det forbeholdes hvert Riges Statsmagt at træffe de fornødne Bestemmelser om Tiden naar, og Maaden hvorpaa Overgången til det nye Møntsystem skal finde Sted, dog saaledes:

1) at Adgangen til at benytte Guldmønt som lovligt Betalingsmiddel aabnes saa snart som muligt og senest den 1ste Januar 1875;
2) at den nye Regningseenhed ligeledes maa være indført senest den 1ste Januar 1875;
3) at efter det samme Tidspunkt ingen Udmøntning mere maa finde Sted efter de for Tiden i Rigerne bestaaende Møntsystemer;
4) at de hidtil benyttede Sølv-, Kobber- og Broncemønter skulle have ophørt at være lovligt Betalingsmiddel i vedkommende Rige, Sølvmønter af 1/5 Speciedalers Værdi eller derover inden Udgangen af 1878, de øvrige Mønter inden Udgangen af 1881.

Art. 17.

Denne Konvention forbliver gjældende indtil Udgangen af 1884. Dersom den ikke til den Tid er opsagt et Aar forud, vedbliver den fremdeles at være gjældende, indtil den af et af Rigerne opsiges med et

Art. 16.

Hvart och ett rikes Statsmakt förbehålles det att träffa de nödiga bestämmelserna om tiden när och sättet hvarpå öfvergången till det nya myntsystemet skall ega rum, dock så:

1) att rättigheten att begagna guldmynt som lagligt betalningsmedel medgifves så fort som möjligt och senast den 1ste Januari 1875;
2) att den nya räkneenheten likaså är införd senast den 1ste Januari 1875;
3) att från och med samma tid ingen utmyntning efter de nu i hvarje rike gällande myntlagar må ega rum;
4) att de hittills använda silfver-, koppar- och bronsmynt skola hafva upphört att vara lagligt betalningsmedel i vederbörande riken, silfvermynt af 1/5 speciedalers värde eller deröfver före utgången af år 1878, och de öfriga mynten före utgången af 1881.

Art. 17.

Denna konvention förblifver gällande intill utgången af 1884. Såvida den ej är uppsagd ett år förut, fortfar den att gälla intilldess ettdera af rikena uppsäger den med ett års uppsägningstid, dock så

Aars Varsel, saaledes dog, at den i sidste Passus af Art. 11 vedtagne Bestemmelse vedbliver at være gyldig i et Tidsrum af 2 Aar efter Konventionens Ophør.

Saalænge Konventionen staar ved Magt, maa ingen Separatkonvention om Møntforhold afsluttes mellem et eller to af Rigerne og andre Stater uden alle tre Rigers Samtykke.

att den i sista stycket af Art. 11 gifna bestämmelse fortfar att gälla under en tid af 2 år efter konventionens upphörande.

Sålänge konventionen egar bestånd, må ingen separatkonvention om myntväsendet afslutas mellan ett eller tvenne af rikena och andra stater utan alla tre rikenas samtycke.

Art. 18.

Nærværende Konvention skal ratificeres, saasnart de vedkommende Repræsentationers Samtykke er meddeelt, og Ratifikationerne skulle udvexles i Stockholm, saasnart skee kan.

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede underskrevet og med deres Segl forsynet denne Konvention, udfærdiget i trende ligelydende Exemplarer, hvilket skete i Stockholm den 18de December 1872.

F. Bille. Fenger.

Art. 18.

Denna konvention skal ratificeras, så snart vederbörande representationers samtycke blifvit meddeladt, och ratifikationerna utvexlas i Stockholm, så snart ske kan.

Till bekräftelse häraf hafva underteckade underskrifvit och med sina insegel försett denna konvention, utfärdad i trenne lika lydande exemplar, som skedde i Stockholm den 18de December 1872.

C. F. Wärn. Helliesen.

Forsaavidt noget af de tre Riger skulde finde det stemmende med sin Fordel at paatage sig en videre gaaende Indvexlingspligt med Hensyn til de for samme Rige prægede Guldmønter, end den, som følger af ovenstaaende Konven-

Så vida något af de tre rikena skulle finna med sin fördel öfverensstämmande att med hänsyn till de för samma rike präglade guldmynt åtaga sig en mera utsträckt invexlingsskyldighet, än den som följer af ofvanstående konventions

*) Da Storthinget nægtede sit Samtykke til Konventionen, fandt ingen Ratifications-Udvexling Sted og Konventionen bortfaldt.

tions Art. 11 sammenholdt med Art. 10, da findes der ikke at være Grund til at nægte det Frihed hertil. For at bortrydde enhver Tvivl herom, have vi, i Kraft af de os meddeelte Fuldmagter, vedtaget følgende Tillægsartikel, der skal have samme Gyldighed, som om den var Del af Møntkonventionen af Dags Datum, og skal ratificeres samtidigt med denne.

Tillægs-Artikel.

Det skal være ethvert af Rigerne uformeent at paatage sig en videre gaaende Indvexlingspligt med Hensyn til de for samme Rige prægede Guldmønter end den, som følger af ovenstaaende Konventions Art. 11 sammenholdt med Art. 10.

Stockholm den 18de December 1872.

F. Bille. Fenger.

Art. 11, jemförd med Art. 10. finnes ej skäl att betaga det rättigheten dertill. Till undanrödjande af hvarje tvifvelsmål härutinnan, hafva vi, i kraft af de oss meddelade fullmakter, öfverenskommit om följande Tilläggsartikel, hvilken skall hafva samma giltighet som om den vore en del af Myntkonventionen af denna dag, och skall ratificeras samtidigt med denna:

Tilläggs-Artikel.

Det skall vara hvart och ett af rikena obetaget att med hänsyn till de för samma rike präglade guldmynt åtaga sig en mera utsträckt invexlingsskyldighet än den, som följer af ofvanstående konventions Art. 11 jemförd med Art. 10.

Stockholm den 18de December 1872.

C. F. Wærn. Helliesen.

55.

Konvention imellem Danmark og Storbritannien og Irland om gjensidig Udlevering af Forbrydere, undertegnet i Kjøbenhavn den 31te Marts 1873.

Convention.

Da Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af det for-

Convention.

Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, and His

enede Kongerige Storbritannien og Irland, til bedre Haandhævelse af Retsplejen og til Forebyggelse af Forbrydelser indenfor deres respektive Territorier og Statsgebeter, have anseet det for gavnligt, at Personer, som ere anklagede for eller overbeviste om at have gjort sig skyldige i de nedenfor angivne Forbrydelser og ved Flugt have unddraget sig Retsforfølgning, blive under visse Omstændigheder gjensidigen udleverede, saa have bemeldte Majestæter til i dette Øiemed at afslutte en Traktat udnævnt til deres Befuldmægtigede,

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Baron Otto Ditlev Rosenørn-Lehn, Kommandeur af Danebrog og Danebrogsmand, Hans Majestæts Udenrigsminister, og

Hendes Majestæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland:

Sir Charles Lennox Wyke, Kommandeur af Bath-Ordenen, Hendes Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt Kongen af Danmark,

Hvilke efter gjensidig Meddelelse af deres respektive Fuldmagter, der fandtes i god og rigtig Form, ere komne overeens om følgende Artikler.

Majesty the King of Denmark, having judged it expedient, with a view to the better administration of justice, and to the prevention of crime within their respective territories and jurisdictions, that persons charged with or convicted of the crimes hereinafter enumerated, and being fugitives from justice, should, under certain circumstances, be reciprocally delivered up; Their said Majesties have named as their Plenipotentiaries to conclude a Treaty for this purpose, that is to say:

Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland:

Sir Charles Lennox Wyke, Knight Commander of the most honorable Order of the Bath, Her Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the King of Denmark, and

His Majesty the King of Denmark:

Baron Otto Ditlev Rosenørn-Lehn, Knight Commander of the Order of the Danebrog and Danebrogsmand, His Majestys Minister for Foreign Affairs,

Who, after having communicated to each other their respective full powers, found in good and due form, have agreed upon the following Articles.

Art. I.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Britiske Majestæt forpligte sig til, paa derom i deres Navn gjennem deres respektive diplomatiske Agenter fremsat Begjæring, gjensidigen at udlevere til hinanden Personer, som, anklagede for eller overbeviste om at have begaaet nogen af de nedenfor angivne Forbrydelser indenfor den Parts Territorium, der begjærer Udleveringen, maatte blive antrufne indenfor den anden Parts Territorium, dog med Undtagelse af det Tilfælde, at saadanne Personer have Indfødsret ifølge Fødsel eller Naturalisation i den Stat, til hvilken Begjæringen om Udleveringen er rettet.

1. Mord eller Forsøg paa Mord eller Samraad om Mord.

2. Drab.

3. Eftergjørelse eller Forfalskning af Penge eller Udgivelse af eftergjorte eller forfalskede Penge.

4. Dokumentfalsk eller anden Eftergjørelse eller Forfalskning eller svigagtig Brug af et falsk Dokument eller af anden eftergjort eller forfalsket Gjenstand.

5. Tilegnelse af betroet Gods eller Tyveri.

6. Tilvendelse af Penge eller Gods ved falske Foregivender.

Art. I.

It is agreed that Her Britannic Majesty and His Majesty the King of Denmark shall, on requisition made in their name by their respective Diplomatic Agents, deliver up to each other reciprocally, any persons, except native born or naturalized subjects of the Party upon whom the requisition may be made, who, being accused or convicted of any of the crimes hereinafter specified, committed within the territory of the requiring Party, shall be found within the territories of the other Party:

1. Murder, or attempt or conspiracy to murder.

2. Manslaughter.

3. Counterfeiting or altering money, or uttering counterfeit or altered money.

4. Forgery, or counterfeiting, or altering, or uttering what is forged or counterfeited or altered.

5. Embezzlement or larceny.

6. Obtaining money or goods by false pretences.

7. Forbrydelser af Fallenter imod Fallitlovgivningen.	7. Crimes by bankrupts against bankruptcy law.
8. De efter den til enhver Tid gjældende Lovgivning strafbare svigagtige Handlinger, der begaas af en Depositarius, Bankier, Agent, Faktor, Værge, Kurator eller af et Selskabs Bestyrer, Medlem eller offentlige Betjent.	8. Fraud by a bailee, banker, agent, factor, trustee, or director, or member or public officer of any company made criminal by any law for the time being in force.
9. Voldtægt.	9. Rape.
10. Bortførelse.	10. Abduction.
11. Barnerov.	11. Child stealing.
12. Indbrudstyveri.	12. Burglary or housebreaking.
13. Brandstiftelse.	13. Arson.
14. Røveri.	14. Robbery with violence.
15. Trusler, som i Breve eller paa anden Maade fremføres for at aftvinge Penge eller Gods.	15. Threats by letter or otherwise with intent to extort.
16. Sørøveri i folkeretlig Forstand.	16. Piracy by law of nations.
17. Sænkning eller Tilintetgjørelse af et Skib i Søen eller herpaa rettet Forsøg eller Komplot.	17. Sinking or destroying a vessel at sea, or attempting or conspiring to do so.
18. Voldsgjerninger ombord paa et Skib i rum Sø, udøvede i den Hensigt at dræbe eller tilføie en større Legemsbeskadigelse.	18. Assaults on board a ship on the high seas with intent to destroy life or to do grievous bodily harm.
19. Mytteri ombord paa et Skib i rum Sø mod Skibsførerens Myndighed eller derpaa rettet Sammenrottelse af to eller flere Personer.	19. Revolt or conspiracy to revolt by two or more persons on board a ship on the high seas against the authority of the master.
Udleveringen af en Person, der er anklaget for en Forbrydelse, skal dog ikkun da	Provided that the surrender shall be made only when, in the case of a person accused,

finde Sted, naar der er tilveiebragt et saadant Bevis for Udførelsen af denne, at der efter det Lands Love, hvor den Undvegne eller Anklagede antræffes, deri vilde indeholdes tilstrækkelig Hjemmel til at paagribe ham og stille ham for Retten, hvis Forbrydelsen var begaaet i dette Land. Ligeledes skal Udleveringen af en Person, der angives at være domfældt, alene finde Sted efter Forelæggelse af et saadant Retsdokument, som ifølge det Lands Love, hvor han antræffes, vilde afgive Beviis for hans Domfældelse.

Art. II.

I Hendes Britiske Majestæts Lande, med Undtagelse af Hendes Majestæts Kolonier eller Bilande, skal følgende Fremgangsmaade anvendes:

1. I det Tilfælde, at den Person, der fordres udleveret, er anklaget,

skal Begjæringen om Udleveringen skee til Hendes Britiske Majestæts første Statssekretair for de udenlandske Anliggender ved Hans Majestæt Kongen af Danmarks Gesandt eller diplomatiske Agent i London, og denne Begjæring skal være ledsaget 1) af en Fængslingskjendelse eller et andet tilsvarende Retsdokument angaaende den Paagjældendes

the commission of the crime shall be so established as that the laws of the country where the fugitive or person so accused shall be found would justify his apprehension and commitment for trial if the crime had been there committed; and, in the case of a person alleged to have been convicted, on such evidence as, according to the laws of the country where he is found, would prove that he had been convicted.

Art. II.

In the dominions of Her Britannic Majesty, other than the Colonies or Foreign possessions of Her Majesty, the manner of proceeding shall be as follows:

1. In the case of a person accused —

The requisition for the surrender shall be made to Her Britannic Majestys Principal Secretary of State for Foreign Affairs by the Minister or other Diplomatic Agent of His Majesty the King of Denmark at London, accompanied by 1° a warrant or other equivalent judicial document for the arrest of the accused, issued by a Judge or Magistrate duly au-

Fængsling, udstedt af en Dommer eller anden Retsembedsmand, som er behørig bemyndiget til at gjøre de Handlinger, der lægges den Paagjældende til Last i Danmark, til Gjenstand for Undersøgelse; 2) af behørig legaliserede Udsagn og Forklaringer, som under Ed ere afgivne for en saadan Dommer eller Retsembedsmand, og som give en klar Fremstilling af de Handlinger, paa Grund af hvilke Udleveringen er begjært, samt endelig 3) af en Beskrivelse af den Person, der fordres udleveret, og af en Meddelelse af andre Data, som kunne tjene til at godtgjøre hans Identitet. Bemeldte Statssekretær skal fremsende disse Dokumenter til Hendes Britiske Majestæts første Statssekretær for de indenrigske Forhold, og denne skal da ved en med sin Underskrift og sit Segl forsynet Ordre meddele en Politimyndighed i London, at en Begjæring som den ovennævnte er fremsat, og paalægge ham, hvis han finder den behørig begrundet, at udstede en Befaling om den Undvegnes Paagribelse.

thorized to take cognizance of the acts charged against him in Denmark, 2° duly authenticated depositions or statements taken on oath before such Judge or Magistrate, clearly setting forth the acts on account of which the fugitive is demanded; and 3° a description of the person claimed, and any other particulars which may serve to identify him. The said Secretary of State shall transmit such documents to Her Britannic Majesty's Principal Secretary of State for the Home Department, who shall then, by order under his hand and seal, signify to some Police Magistrate in London that such requisition has been made, and require him, if there be due cause, to issue his warrant for the apprehension of the fugitive.

Naar den nævnte Politimyndighed har modtaget en saadan Befaling fra Statssekretæren, og naar den finder det Beviis, der fremlægges for den,

On the receipt of such order from the Secretary of State, and on the production of such evidence as would, in the opinion of the Magistrate,

at være af saadan Beskaffenhed, at det vilde retfærdiggjøre Udstedelsen af en Anholdelsesbefaling, hvis Forbrydelsen var bleven begaaet i det Forenede Kongerige, skal den udstede ên saadan Anholdelsesbefaling i Overeensstemmelse dermed.

Naar den Undvegne er bleven anholdt ifølge denne Anholdelsesbefaling, skal han stilles for den Politimyndighed, som udstedte den, eller for en anden Politimyndighed i London. Dersom det Beviis, der føres for denne, er af saadan Beskaffenhed, at det efter Englands Love vilde berettige til at bringe den Anholdte for Domstolene, hvis den Forbrydelse, som han sigtes for, var bleven begaaet i England, skal Politimyndigheden sætte ham i Fængsel for der at afvente Statssekretærens Befaling om hans Udlevering. Attest om Fængslingsbefalingen samt en Beretning om Sagen skal ufortøvet sendes til Statssekretæren.

Efter Udløbet af en vis Tid efter Fængslingen, hvilken Tid aldrig maa være kortere end femten Dage, skal Statssekretæren ved en under sin Haand og sit Segl udfærdiget Befaling beordre den undvegne Forbryder udleveret til den Person, som af Hans Majestæt

justify the issue of the warrant if the crime had been committed in the United Kingdom, he shall issue his warrant accordingly.

When the fugitive shall have been apprehended in virtue of such warrant, he shall be brought before the Police Magistrate who issued it, or some other Police Magistrate in London. If the evidence to be then produced shall be such as to justify, according to the law of England, the committal for trial of the prisoner if the crime of which he is accused had been committed in England, the Police Magistrate shall commit him to prison to await the warrant of the Secretary of State for his surrender; sending immediately to the Secretary of State a certificate of the committal and a report upon the case.

After the expiration of a period from the committal of the prisoner, which shall never be less than fifteen days, the Secretary of State shall, by order under his hand and seal, order the fugitive criminal to be surrendered to such person as may be duly authorized to

Kongen af Danmarks Regjering maatte være tilbørlig bemyndiget til at modtage ham.

2. I det Tilfælde, at den Person, der fordres udleveret, er domfældt,

skal Fremgangsmaaden være den samme som i det foregaaende Tilfælde, hvor den Paagjældende var anklaget, dog med Undtagelse af, at her det Dokument, som Hans Majestæt Kongen af Danmarks Minister eller diplomatiske Agent har at overlevere til Støtte for sin Begjæring, paa en tydelig Maade skal fremstille den Forbrydelse, for hvilken den Person, der fordres udleveret, er domfældt, og derhos angive den Handling, for hvilken, Stedet hvor og Tiden naar han er bleven dømt. De Beviisligheder, der skulle fremlægges for Politimyndigheden, skulle være af saadan Beskaffenhed, at de efter Englands Love vilde begrunde den Fængsledes Domfældelse for den Forbrydelse, som han er sigtet for.

Efter at Politimyndigheden har befalet, at den anklagede eller domfældte Person skal sættes i Fængsel for der at afvente Statssekretærens Befaling angaaende hans Udlevering, skal den Fængslede have Ret til at forlange „a writ of habeas corpus". Hvis

receive him on the part of the Government of His Majesty the King of Denmark.

2. In the case of a person convicted —

The course of proceeding shall be the same as in the preceding case of a person accused, except that the document to be produced by the Minister or other diplomatic Agent of His Danish Majesty in support of his requisition shall clearly set forth the crime of which the person claimed has been convicted, and state the fact, place, and date of his conviction. The evidence to be produced before the Police Magistrate shall be such as would, according to the law of England, prove that the prisoner was convicted of the crime charged.

After the Police Magistrate shall have committed the accused or convicted person to prison to await the order of a Secretary of State for his surrender, such person shall have the right to apply for a writ of habeas corpus. If he should so apply, his surrender must

den Fængslede gjør Brug af denne Ret, skal Udleveringen opsættes, indtil Retten har afgivet sin Kjendelse, og ikkun finde Sted, hvis Kjendelsen gaaer den Fængslede imod. I sidste Tilfælde kan Retten enten strax beordre den Fængsledes Udlevering til den dertil bemyndigede Person, uden at afvente Statssekretærens Befaling om hans Udlevering, eller paany lade ham sætte i Fængsel for der at oppebie denne Befaling.

be deferred until after the decision of the Court upon the return to the writ, and even then can only take place if the decision is adverse to the applicant. In the latter case the Court may at once order his delivery to the person authorized to receive him, without the order of a Secretary of State for his surrender, or commit him to prison to await such order.

Art. III.

I Hans Majestæt Kongen af Danmarks Lande, med Undtagelse af Kolonierne og andre Bilande, skal følgende Fremgangsmaade anvendes:

1. I det Tilfælde, at den Person, der fordres udleveret, er anklaget,

skal Begjæringen om Udleveringen skee til Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister ved Hendes Britiske Majestæts Minister eller diplomatiske Agent i Kjøbenhavn, og denne Begjæring skal være ledsaget 1) af en Fængslingskjendelse, der er udstedt af en Dommer eller anden Retsembedsmand, som er behørig bemyndiget til at gjøre de Handlinger, der lægges ham til Last i Storbritannien, til Gjenstand for Under-

Art. III.

In the dominions of His Majesty the King of Denmark others than the Colonies or Foreign possessions of His said Majesty, the manner of proceeding shall be as follows.

1. In the case of a person accused —

The requisition for the surrender shall be made to the Minister for Foreign Affairs of His Majesty the King of Denmark by the Minister or other Diplomatic Agent of Her Britannic Majesty at Copenhagen, accompanied by 1° a warrant for the arrest of the accused, issued by a Judge or Magistrate duly authorized to take cognizance of the acts charged against him in Great Britain, 2° duly authenticated depositions or statements ta-

søgelse, 2) af behørig legaliserede Udsagn og Forklaringer, der ere edeligen afgivne for en saadan Dommer eller Retsembedsmand, og som give en tydelig Fremstilling af de Handlinger, paa Grund af hvilke Udleveringen er begjært, og 3) af en Beskrivelse af den Person, der fordres udleveret, og af en Meddelelse af andre Data, som kunne tjene til at godtgjøre hans Identitet.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister fremsender den saaledes modtagne Udleveringsbegjæring til Hans Majestæt Kongen af Danmarks Justitsminister, der, naar han efter anstillet Undersøgelse finder, at Udleveringsbegjæringen har Medhold i denne Traktat, og at det Beviis, der fremlægges, er af saadan Beskaffenhed, at det efter Danmarks Love vilde berettige til at bringe den Person, hvis Udlevering begjæres, for Domstolene, saafremt den Forbrydelse, for hvilken han sigtes, var bleven begaaet i Danmark, træffer de fornødne Foranstaltninger til den Undvegnes Udlevering til den Person, som af Hendes Britiske Majestæts Regjering er tilbørlig bemyndiget til at modtage ham.

2. I det Tilfælde, at den Person, der fordres udleveret, er domfældt,

ken on oath before such Judge or Magistrate, clearly setting forth the acts on account of which the fugitive is demanded; and 3° description of the person claimed, and any other particulars which may serve to identify him.

The Minister for Foreign Affairs of His Majesty the King of Denmark shall transmit such requisition for surrender to the Minister of Justice of His Majesty the King of Denmark, who, after having ascertained that the crime therein specified is one of those enumerated in the present Treaty, and satisfied himself that the evidence produced is such as, according to Danish Law, would justify the committal for trial of the individual demanded, if the crime had been committed in Denmark, shall take the necessary measures for causing the fugitive to be delivered to the person charged to receive him by the Government of Her Britannic Majesty.

2. In the case of a person convicted —

skal Fremgangsmaaden være den samme som i det foregaaende Tilfælde, hvor den Paagjældende var anklaget, dog med Undtagelse af, at her det Dokument, som Hendes Britiske Majestæts Minister eller diplomatiske Agent har at overlevere til Støtte for sin Begjæring, paa en tydelig Maade skal fremstille den Forbrydelse, for hvilken den Person, som fordres udleveret, er domfældt, og derhos angive den Handling for hvilken, samt Stedet hvor og Tiden naar han er bleven dømt. De Beviisligheder, der skulle fremlægges, skulle være af saadan Beskaffenhed, at de efter de Danske Love vilde begrunde den Fængsledes Domfældelse for den Forbrydelse, for hvilken han sigtes.

The course of proceeding shall be the same as in the preceding case of a person accused, except that the warrant to be transmitted by the Minister or other Diplomatic Agent of Her Britannic Majesty, in support of his requisition, shall clearly set forth the crime of which the person claimed has been convicted, and state the fact, place, and date of his conviction. The evidence to be produced shall be such as would, according to the laws of Denmark, prove that the prisoner was convicted of the crime charged.

Art. IV.

En undvegen Forbryder kan imidlertid blive anholdt ifølge en Anholdelsesbefaling, der er bleven udstedt af en Politimyndighed, Fredsdommer eller anden kompetent Myndighed i et af de to Lande, ifølge saadan Anmeldelse eller Klage og saadanne Beviisligheder samt under Iagttagelse af den formlige Fremgangsmaade, som efter dens Mening, der udsteder Anholdelsesbefalingen, vilde retfærddiggjøre

Art. IV.

A fugitive criminal may, however, be apprehended under a warrant issued by any Police Magistrate, Justice of the Peace, or other competent authority in either country, on such information or complaint, and such evidence, or after such proceedings as would, in the opinion of the person issuing the warrant, justify the issue of a warrant, if the crime had been committed or the prisoner con-

sammes Udstedelse, dersom Forbrydelsen var bleven begaaet eller Forbryderen domfældt i den Deel af de contraherende Parters Territorium, hvor vedkommende Myndighed er kompetent. Dette kan dog kun skee paa den Betingelse, at i saadant Tilfælde den Anklagede i det Forenede Kongerige saa hurtig som muligt stilles for en Politimyndighed i London, og at Sagen i Hans Majestæt Kongen af Danmarks Lande uopholdelig forelægges for Hans Majestæts Justitsminister, samt at i begge Lande den anholdte Person skal løslades, dersom der ikke inden femten Dages Forløb skeer en Begjæring om hans Udlevering ved hans Lands diplomatiske Agent paa den Maade, som er angiven i Artiklerne II og og III i denne Traktat.

Den samme Regel skal komme til Anvendelse paa Personer, der ere anklagede eller domfældte for nogen af de i denne Traktat opregnede Forbrydelser, naar disse ere begaaede i rum Sø ombord paa et af de to Landes Skibe og dette maatte være løbet ind i en Havn i det andet Land.

Art. V.

Dersom den undvegne Forbryder, som er bleven fængslet, ikke er bleven udleveret og

victed in that part of the dominions of the two Contracting Parties in which he exercises jurisdiction: Provided, however, that in the United Kingdom the accused shall, in such case, be sent as speedily as possible before a Police Magistrate in London; and that in the dominions of His Majesty the King of Denmark, the case shall be immediately submitted to the Minister of Justice of His Majesty the King of Denmark; and provided also that the individual arrested shall in either country be discharged, if within fifteen days a requisition shall not have been made for his surrender by the Diplomatic Agent of his country, in the manner directed by Articles II and III of this Treaty.

The same rule shall apply to the cases of persons accused or convicted of any crimes specified in this Treaty, committed on the high seas, on board a vessel of either country, which may come into a port of the other.

Art. V.

If the fugitive criminal who has been committed to prison be not surrendered and con-

bortført inden to Maaneder efter Fængslingen (eller inden to Maaneder efter den Domstols Kjendelse, som i det Forenede Kongerige er afsagt ifølge „a writ of habeas corpus"), skal han løslades af Fængslet, medmindre der kan paavises tilstrækkelig Grund til det Modsatte.

veyed away within two months after such committal (or within two months after the decision of the Court, upon the return to a writ of habeas corpus in the United Kingdom), he shall be discharged from custody, unless sufficient cause be shown to the contrary.

Art, VI.

Naar en Person er bleven udleveret af den ene af de kontraherende Parter til den anden, skal han, saalænge han ikke er bleven tilbageleveret eller har havt Lejlighed til at vende tilbage til det Land, hvorfra han er bleven udleveret, ikke kunne drages til Ansvar eller dømmes for nogen anden Forbrydelse, som han forinden Udleveringen maatte have begaaet i det andet Land, end den, paa Grund af hvilken han blev udleveret.

Art. VI.

When any person shall have been surrendered by either of the High Contracting Parties to the other, such person shall not, until he has been restored or had an opportunity of returning to the country from whence he was surrendered, be triable or tried for any offence committed in the other country prior to the surrender, other than the particular offence on account of which he was surrendered.

Art. VII.

En anklaget eller domfældt Person skal ikke udleveres, naar den Part, til hvem Begjæringen om Udleveringen er rettet, anseer den Forbrydelse, formedelst hvilken Udleveringen begjæres, som en Forbrydelse af en politisk Karakter, ei heller dersom han i det Forenede Kongerige paa en Maade, der er fyldestgjørende

Art. VII.

No accused or convicted person shall be surrendered, if the offence in respect of which his surrender is demanded shall be deemed by the Government upon which it is made to be one of a political character, or if in the United Kingdom he prove to the satisfaction of the Police Magistrate, or of the Court before

for den vedkommende Politimyndighed eller for den Domstol, for hvilken han er stillet ifølge „a writ of habeas corpus“, eller for Statssekretæren, og i Danmark for Hans Majestæt Kongens Justitsminister, godtgjør, at Begjæringen om hans Udlevering i Virkeligheden skeer i den Hensigt at drage ham til Ansvar eller straffe ham for en Forbrydelse af politisk Karakter.

which he is brought on habeas corpus, or to the Secretary of State, or, in Denmark, to the satisfaction of the Minister of Justice of His Majesty the King of Denmark, that the requisition for his surrender has, in fact, been made with a view to try or to punish him for an offence of a political character.

Art. VIII.

Fængslings- og Anholdelsesbefalinger, Forklaringer og edelige Vidnesbyrd, der ere udstedte eller optagne i et af de to høie kontraherende Parters Lande, eller Afskrifter af saadanne samt Attester og Retsdokumenter, som godtgjøre Domfældelsen, skulle tages for gyldige ved Retsforhandlingen i det andet Land, dersom de vise sig at være underskrevne eller bekræftede af en Dommer, Retsbetjent eller anden Embedsmand i det Land, hvor de ere udstedte eller optagne, under Forudsætning af, at de ere bekræftede ved Vidners Ed eller ved at være forsynede med Jusitsministerens eller en anden Ministers officielle Segl.

Art. VIII.

Warrants, depositions, or statements on oath, issued or taken in the dominions of either of the two High Contracting Parties, and copies thereof, and certificates of or judicial documents stating the fact of conviction, shall be received in evidence in proceedings in the dominions of the other, if purporting to be signed or certified by a Judge, Magistrate, or officer of the country where they were issued or taken, and provided they are authenticated by the oath of some witness, or by being sealed with the official seal of the Minister of Justice, or some other Minister of State.

Art. IX.

Udleveringen skal ikke finde

Art. IX.

The surrender shall not

Sted, dersom der, efterat Gjerningen er bleven begaaet, eller Anklagen er reist, eller Dommen er fældet, er forløbet saa lang Tid, at Retsforfølgningen eller Straffen er bleven forældet ifølge det Lands Love, hvor den Anklagede eller Domfældte har taget Tilflugt.

take place if, since the commission of the acts charged, the accusation, or the conviction, exemption from prosecution or punishment has been acquired by lapse of time, according to the laws of the country where the accused or convicted person shall have taken refuge.

Art. X.

Dersom den Person, som fordres udleveret, maatte være under Retsforfølgning eller i Fængsel for en Forbrydelse eller en Forseelse, som er bleven begaaet i det Land, hvor han har taget Tilflugt, kan hans Udlevering udsættes, indtil han atter lovligen er bleven løsladt.

Dersom der maatte være anlagt Sag imod ham, eller dersom han maatte være arresteret i dette Land formedelst Forpligtelser, som han maatte have paadraget sig imod private Personer, skal hans Udlevering ikke desto mindre finde Sted, men den formeentlig forurettede Part beholder Ret til at forfølge sin Sag for den kompetente Myndighed.

Art. X.

If the individual claimed should be under prosecution, or in custody, for a crime or offence committed in the country where he may have taken refuge, his surrender may be deferred until he shall have been set at liberty in due course of law.

In case he should be proceeded against or detained in such country, on account of obligations contracted towards private individuals, his surrender shall nevertheless take place, the injured party retaining his right to prosecute his claims before the competent authority.

Art. XI.

Enhver Gjenstand, som findes i den Persons Besiddelse, der fordres udleveret, paa den Tid, han fængsles, skal tages

Art. XI.

Every article found in the possession of the individual claimed at the time of his arrest shall be seized, in order

i Forvaring, for derefter, samtidig med hans Udlevering, at blive afleveret. Denne Aflevering skal ikke indskrænke sig til den Eiendom og de Gjenstande, som ere erhvervede ved Tyveri eller svigagtig Fallit, men skal udstrække sig til enhver Ting, som kan tjene som Beviis for Forbrydelsen. Den skal fremdeles finde Sted, selv om Udleveringen, efterat der er blevet givet Befaling til samme, forhindres paa Grund af den Persons Undvigelse eller Død, som fordres udleveret.

Art. XII.

Enhver af de to kontraherende Parter skal indenfor sit Territorium betale de Omkostninger, som foranlediges ved Anholdelsen, Fængslingen og Transporten til dens Grændser af de Personer, til hvis Udlevering den ifølge nærværende Traktat maatte give sit Samtykke.

Art. XIII.

Bestemmelserne i nærværende Traktat skulle komme til Anvendelse paa de to høie kontraherende Parters Kolonier eller Bilande paa følgende Maade:

Begjæringen om Udlevering af en undvegen Forbryder, som har taget Tilflugt til en Ko-

to be delivered up with his person at the time when the surrender shall be made. Such delivery shall not be limited to the property or articles obtained by stealing or by fraudulent bankruptcy, but shall extend to every thing that may serve as proof of the crime. It shall take place even when the surrender, after having been ordered, shall be prevented from taking place by reason of the escape or death of the individual claimed.

Art. XII.

Each of the two Contracting Parties shall defray the expenses occasioned by the arrest within its territories, the detention, and the conveyance to its frontier, of the persons whom it may consent to surrender in pursuance of the present Treaty.

Art. XIII.

The stipulations of the present Treaty shall be applicable to the Colonies or Foreign possessions of the two High Contracting Parties in following manner:

The requisition for the surrender of a fugitive criminal who has taken refuge in a

loni eller til et Biland, der tilhører en af de kontraherende Parter, skal skee til Gouverneuren eller den overordnede Myndighed paa saadan Koloni eller Biland ved den anden Parts øverste konsulare Embedsmand i vedkommende Koloni eller Biland, eller, hvis Undvigelsen har fundet Sted fra en Koloni eller et Biland, der tilhører den Part, i hvis Navn Udleveringen begjæres, ved Gouverneuren eller den øverste Myndighed i den paagjældende Koloni eller Biland.

Saadanne Begjæringer om Udlevering kunne afgjøres, dog i saa nøie Overeensstemmelse som muligt med Forskrifterne i denne Traktat, af de respektive Gouverneurer eller øverste Myndigheder, men det skal dog staae dem frit for enten at samtykke i Udleveringen eller at henvise Sagen til deres Regjeringer.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Britiske Majestæt skulle dog ogsaa have Ret til at træffe særlige Bestemmelser for deres Koloniers og Bilandes Vedkommende angaaende Udleveringen af de Forbrydere, som maatte tage deres Tilflugt til disse, hvilke Bestemmelser dog skulle holdes saa nær som muligt til Forskrifterne i nærværende Traktat.

Colony or Foreign possession of either of the two Contracting Parties shall be made to the Governor or Chief Authority of such Colony or possession by the Chief Consular Officer of the other Party in such Colony or possession; or, if the fugitive has escaped from a Colony or Foreign possession of the Party on whose behalf the requisition is made, by the Governor or Chief Authority of such Colony or possession.

Such requisition may be disposed of, subject always, as nearly as may be, to the provisions of this Treaty, by the respective Governors or Chief Authorities, who, however, shall be at liberty either to grant the surrender, or to refer the matter to their Government.

Her Britannic Majesty and His Majesty the King of Denmark shall, however, be at liberty to make special arrangements in their Colonies and Foreign possessions for the surrender of criminals who may take refuge therein, on the basis, as nearly as may be, of the provisions of the present Treaty.

Art. XIV.

Den nærværende Traktat skal træde i Kraft 10 Dage efter dens Offentliggjørelse i Overeensstemmelse med de Former, som ere foreskrevne ved Lovgivningen i hvert af de høie kontraherende Parters Lande.

Naar denne Traktat saaledes er traadt i Kraft, skal den imellem de høie kontraherende Parter under 15de April 1862 afsluttede Konvention ansees som ophævet, undtagen forsaavidt der maatte være blevet foretaget eller paabegyndt noget Skridt i Overeensstemmelse med samme.

Enhver af de to Parter kan til enhver Tid sætte Traktaten ud af Kraft, naar denne Hensigt er bleven meddeelt den anden 6 Maaneder i Forveien.

Art. XIV.

The present Treaty shall come into operation ten days after its publication in conformity with the forms prescribed by the laws of the High Contracting Parties.

After the Treaty shall so have been brought into operation, the Convention concluded between the High Contracting Parties on the 15th of April 1862 shall be considered as canceled except as to any proceeding that may have already been taken or commenced in virtue thereof.

Either Party may at any time terminate the Treaty on giying to the other six months notice of its intention.

Art. XV.

Denne Traktat skal ratificeres, og Ratifikationerne skulle udvexles i Kjøbenhavn saasnart som muligt i Løbet af fire Uger fra Traktatens Undertegning.*)

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede undertegnet denne Traktat og paatrykt samme deres Vaabensegl.

Art. XV.

The present Treaty shall be ratified, and the Ratifications shall be exchanged at Copenhagen as soon as may be within four weeks from the date of signature.

In witness whereof, the respective Plenipotentiaries have signed the same, and have affixed thereto the seals of their arms.

*) Ratificationerne bleve udvexlede i Kjøbenhavn den 26de April 1873.

Givet i Kjøbenhavn, den 31te Marts i Herrens Aar Atten Hundrede og Tre og Halvfjerdsindstyve.

O. D. Rosenörn-Lehn.
Charles Lennox Wyke.

Done at Copenhagen, the thirty first day of March, in the year of Our Lord One Thousand Eight Hundred and Seventy Three.

Charles Lennox Wyke.
O. D. Rosenörn-Lehn.

56.

Overeenskomst imellem Danmark og Sverig ved udvexlede Deklarationer, undertegnede i Kjøbenhavn den 2den April 1873, om Handels- og Søfartsforbindelsen imellem Danmark og Sverig.

Deklaration:

Ledede af Ønsket om, saasnart som muligt, at gjennemføre de Lettelser for Baadefarten mellem Sjællands og Skaanes Kyster, som ere tilsigtede i Slutningsbestemmelsen af Deklarationen af 22de September 1871, ere Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norges Regjering komne overeens om allerede nu at bringe de ovenmeldte Lettelser til Udførelse, forsaavidt angaaer Fritagelse for Havneafgift, og have de til den Ende bemyndiget Undertegnede til at fastsætte og erklære at:

fra og med den 15de April d. A. skulle alle Baade og

Lifvade af önskan att så snart som möjligt bereda båtfarten mellan Skånes och Selands kuster de lättnader som åsyftas i Declarationens af den 22. September 1871 slutbestämmelse, hafva Hans Majestät Konungens af Sverige och Norge Regering och Hans Majestät Konungens af Danmark Regering öfverenskommit om att redan nu bringa ofvannämnda lättnader till verkställighet, försåvidt afses befrielse från hamnafgift, och hafva de för sådant ändamål bemyndigat undertecknade att fastställa och förklara följande:

Från och med den 15. April detta år skola alla båtar och

Fartøier, hvis Drægtighed ikke overstiger 10 Danske Tons eller 3 Svenske Nylæster, og som ere hjemmehørende i og gaae imellem Helsingborg. Landskrona, Malmø og Trelleborg og disse Stæders Tolddistrikter paa den ene Side og Helsingør, Kjøbenhavn og Kjøge og disse Stæders Tolddistrikter paa den anden Side, henholdsvis i Helsingørs, Kjøbenhavns og Kjøges Havne, samt i Helsingborgs, Landskronas, Malmøs og Trelleborgs Havne med Hensyn til Havneafgifter behandles paa samme Maade som de i Traktaten af 2den November 1826 Art. VI. og i Deklarationerne af 25de Juni 1869 omhandlede Færgemandsbaade.

Ligesom den af de tvende kontraherende Regjeringer ved Deklarationerne af 25de Juni 1869 forbeholdte Ret til Ommaaling fremdeles bliver at anvende med Hensyn til de i nærværende Deklaration omhandlede Baade og Fartøier, saaledes kunne ogsaa de her vedtagne Bestemmelser opsiges fra begge Sider med det i Deklarationen af 22de September 1871 fastsatte Varsel af 6 Maaneder.

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede underskrevet denne Deklaration i tvende ligelydende Exemplarer og for-

fartyg, hvilkas drägtighet icke öfverstiger 3 Svenska nyläster eller 10 Danska tons och som hafva sin hemort i och gå emellan Helsingborg, Landskrona, Malmö och Trelleborg och dessa städers tullkammaredistrikter på den ena sidan samt Helsingör, Köpenhamn och Kjöge och dessa städers tulldistrikter på den andra sidan, i Helsingörs, Köpenhamns och Kjöges hamnar samt i Helsingborgs, Landskrona, Malmö och Trelleborgs hamnar, i afseende på hamnafgifter behandlas på samma sätt som de i Traktaten af 2dra November 1826 Art. VI. och i Declarationerna af 25. Juni 1869 omhandlade färjemansbåtar.

Likasom den af de tvänne fördragslutande Regeringarne genom Declarationerna af den 25. Juni 1869 förbehållna rätt till ommätning kommer att tillämpas med afseende å de uti denna declaration omhandlade båtar och fartyg, sålunda kunna äfvenledes de här stadgade bestämmelser ömsesidigt uppsägas med iakttagande af den i Declarationen af den 22. September 1871 faststälda uppsägningstid af sex månader.

Till bekräftelse häraf hafva undertecknade denna declaration i tvänne lika lydande exemplar underskrifvit och

synet disse med Aftrykket af deres Vaaben. Kjøbenhavn den 2den April 1873.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister.

O. D. Rosenørn-Lehn.

med sina sköldemärken beseglat. Köpenhamn den 2. April 1873.

Hans Majestät Konungens af Sverige och Norge Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipotentiaire.

Lave Beck Friis.

57.

Konvention mellem Danmark og Sverig angaaende et for begge Rigerne fælles paa Guld grundet Møntsystem, undertegnet i Kjøbenhavn den 27de Mai 1873.

Konvention:

I Erkjendelse af, at Indførelsen af et for Danmark og Sverig fælles, paa Guld grundet Møntsystem frembyder væsentlige Fordele for Samkvemmet mellem de to Riger, have Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge besluttet, i Overeensstemmelse med det af den Danske og af den Svenske Rigsdag givne Samtykke, at indgaae en Konvention desangaaende og have til den Ende udnævnt til Deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Sin Udenrigsminister, Herr Otto Ditlev Lehnsbaron Rosenørn-Lehn, Kammerherre,

I betraktande deraf att införandet af ett för Sverige och Danmark gemensamt på guld grundadt myntsystem erbjuder väsentliga fördelar för samfärdseln rikena emellan, hafva Hans Majestät Konungen af Sverige och Norge och Hans Majestät Konungen af Danmark beslutat att, i öfverensstämmelse med det af Svenska och Danska riksdagarne gifna samtycke, ingå en Konvention i sådan syftning och för detta ändamål till Sina fullmäktige utnämnt:

Hans Majestät Konungen af Sverige och Norge:

Sin Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestät Konungen

Kommandeur af Danebrog og Danebrogsmand, Storkors af Nordstjerneordenen etc. etc.;

og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge:

Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt Kongen af Danmark, Friherre Lave Gustaf Beck-Friis, Kommandeur af Nordstjerneordenen og af Danebrogsordenen, .etc. etc.; hvilke, efter at have udvexlet de dem meddeelte Fuldmagter, som befandtes i god og rigtig Form, ere komne overeens om følgende Artikler:

Art. 1.

Kongerigerne Danmark og Sverig antage Guld som Grundlag for et fælles Møntsystem med Benyttelse af Sølv og ringere Metal til Skillemønt.

Art. 2.

Der skal være to for Rigerne fælles Hovedmønter. Den ene udmøntes saaledes, at 248 Stykker indeholde et Kilogram fint Guld; den anden saaledes, at 124 Stykker indeholde et Kilogram fint Guld.

Tiendedelen af førstnævnte Mønt eller Tyvendedelen af sidstnævnte skal være den fælles Regningseenhed og kaldes

af Danmark, Friherre Lave Gustaf Beck-Friis, Kommendör af Nordstjerne og Danebrogs Ordnarne, m. m.;

och Hans Majestät Konungen af Danmark:

Sin Utrikes Minister Herr Otto Ditlev Lehnsbaron Rosenörn-Lehn, Kammarherre, Kommendör af Danebrogs Orden och Danebrogsman, Kommendör med Stora Korset af Nordstjerne Orden, m. m.; hvilka, efter att hafva utvexlat sina i god och behörig form befunna fullmakter, hafva öfverenskommit om följande artiklar:

Art. 1.

Konungarikena Sverige och Danmark antaga guld som grund för ett gemensamt myntsystem med användande af silfver och sämre metal till skiljemynt.

Art 2.

De båda rikena skola hafva två gemensamma hufvudmynt. Det ena utmyntas så, att 248 stycken innehålla ett kilogram fint guld, det andra så, att 124 stycken innehålla ett kilogram fint guld. Tiondedelen af förstnämnda mynt, eller tjugondedelen af det sistnämnda skall vara den gemensamma räkneenheten och kallas

en Krone. Kronen deles i 100 Øre.

Art. 3.

Guldmønterne udpræges af Møntguld, som er en Legering af 90 Vægtdele fint Guld med 10 Vægtdele Kobber.

Altsaa skal den Guldmønt, som indeholder 10 Kroner, veie 4,4803 Gram, og den, som indeholder 20 Kroner, 8,9606 Gram.

10-Kronens Diameter skal være 18 Millimeter, 20-Kronens 23 Millimeter.

Art. 4.

Skillemønterne udpræges dels af Sølv, legeret med Kobber i de Vægtforhold, som følge af de nedenfor (i Art. 5) fastsatte Bestemmelser om de enkelte Mønters Vægt og Finhed, dels af Bronce, sammensmeltet af 95 Vægtdele Kobber, 4 Vægtdele Tin og 1 Vægtdel Zink.

en Krona. Kronan delas i 100 Öre.

Art. 3.

Guldmynten präglas af myntguld, som är en legering af 90 vigtdelar fint guld med 10 vigtdelar koppar.

Således skall det guldmynt, som innehåller 10 kronor, väga 4,4803 gram och det som innehåller 20 kronor, 8,9606 gram.

Tio-kronestyckets diameter skall vara 18 millimeter; Tjugu-kronestyckets 23 millimeter.

Art. 4.

Skiljemynten utpräglas dels af silfver, legeradt med koppar i det vigtförhållande, som framgår af de här nedan (i Art. 5) fastställda bestämmelser om de särskilda myntstyckenas vigt og finhet; dels af brons sammansmält af 95 vigtdelar koppar, 4 vigtdelar tenn och 1 vigtdel zink.

Art .5.

Af Sølvmønter kunne udmøntes nedenstaaende Stykker, der skulle holde den Størrelse, Vægt og Finhed, som fremgaaer af de vedføiede Bestemmelser:

	Diameter.	Bruttovægt.	Indhold af fint Sølv.
	Millimeter.	Gram.	Gram.
a. Et Stykke, der repræsenterer Værdien af 2 Kroner....	31	15,00	12,000
b. — — — 1 Krone.....	25	7,50	6,000
c. — — — 50 Øre......	22	5,00	3,000
d. — — — 40 Øre......	20	4,00	2,400
e. — — — 25 Øre......	17	2,42	1,452
f. — — — 10 Øre......	15	1,45	0,580

Art. 5.

Af silfvermynt kunna udmyntas nedanstående stycken, hvilka skola hafva den storlek, vigt och finhet, som framgå af här vidfogade bestämmelser:

	Diameter.	Bruttovigt.	Innehål af fint silfver.
	Millimeter.	Gram.	Gram.
a. Ett stycke, som representerar värdet af 2 kronor......	31	15,00	12,000
b. — — — 1 krona.......	25	7,50	6,000
c. — — — 50 öre........	22	5,00	3,000
d. — — — 40 öre........	20	4,00	2,400
e. — — — 25 öre........	17	2,42	1,452
f. — — — 10 öre........	15	1,45	0,580

Art. 6.

Af Broncemønter kunne udmøntes nedenstaaende Stykker, der skulle holde den Størrelse og Vægt, som fremgaaer af de vedføiede Bestemmelser.

	Diameter.	Af et Kilogram Bronce udpræges.
	Millimeter.	Stykker.
a. Et Stykke, som repræsenterer Værdien af 5 Øre.......	27	125
b. — — — 2 Øre........	21	250
c. — — — 1 Øre.......	16	500

Art. 6.

Af bronsmynt kunna udmyntas nedanstående stycken, hvilka skola hafva den storlek och vigt, som framgå af vidfogade bestämmelser:

	Diameter.	Af ett kilogram brons präglas.
	Millimeter.	Stycken.
a. Ett stycke, som representerar värdet af 5 öre..........	27	125
b. — — — 2 öre...........	21	250
c. — — — 1 öre...........	16	500

Art. 7.

Forsaavidt en fuldkommen Nøiagtighed i Henseende til Vægt og Finhed ikke kan overholdes for de enkelte Møntstykker, skulle Afvigelserne over eller under den rette Vægt og Finhed ikke overskride:

	I Henseende til Vægt.		I Henseende til Finhed.
	Ved Justering stykkeviis.	Ved Justering kilogramviis.	Af hvert Møntstykkes Bruttovægt.
for 20-Kronen	0,0015	....	0,0015 fint Guld.
„ 10-Kronen	0,0020	....	
„ 2-Kronen	0,0030	....	0,0030 fint Sølv.
„ 1-Kronen	0,0050	....	
„ 50-Øren	....	0,006	
„ 40-Øren	....		
„ 25-Øren	....	0,010	
„ 10-Øren	....	0,015	

Ved Udmøntningen af Guld maa dog iagttages, at Afvigel-

Art. 7.

För så vidt fullkomlig noggrannhet i afseende å vigt och finhet icke kan iakttagas för hvarje myntstycke, må afvikelserna öfver eller under rätt vigt och finhet ej öfverskrida:

	I afseende å vigt.		I afseende å finhet.
	Vid justering styckevis.	Vid justering kilogramvis.	Af hvarje myntstyckes bruttovigt.
för 20-kronestycket	0,0015	....	0,0015 fint guld.
„ 10-kronestycket	0,0020	....	
„ 2-kronestycket	0,0030	....	0,0030 fint silfver.
„ 1-kronestycket	0,0050	....	
„ 50-öres-stycket	....	0,006	
„ 40-öres-stycket	....		
„ 25-öres-stycket	....	0,010	
„ 10-öres-stycket	....	0,015	

Vid utmyntning af guld må dock iakttagas, att afvikelsen

sen i Vægt for hvert Parti paa 10 Kilogram Møntguld ikke overstiger 5 Gram.

De samme Normaler for, hvad der skal betragtes som reent Guld og reent Sølv, skulle, som Kontrol, lægges til Grund for Proberingen ved begge Rigers Møntværksteder.

Art. 8.

Samtlige Mønter præges med ophøiet Rand. Guldmønterne og Sølvmønterne, med Undtagelse af 25-Øren og 10-Øren, præges i riflet Ring, 25-Øren og 10-Øren samt Broncemønterne i glat Ring. Paaskriften skal tydelig angive det Antal Kroner eller Øre, som Mønten indeholder eller repræsenterer. Desuden skal enhver Mønt udvise, for hvilket Rige, ved hvilket Møntværksted og i hvilket Aar den er præget.

Iøvrigt fastsættes Præget og Paaskriften af det Rige, for hvis Regning Mønterne præges.

Art. 9.

De efter ovenstaaende Regler prægede Mønter skulle med de i Art. 10 bestemte Indskrænkninger være lovligt Betalingsmiddel efter deres paalydende Værdi i begge Riger uden Hensyn til, i hvilket af dem de ere prægede, naar de

i vigt för hvart parti af 10 kilogram myntguld ej får öfverskrida 5 gram.

Samma normaler för hvad som skall anses vara rent guld och rent silfver må i båda rikenas myntverk som kontroll läggas til grund för proberingen.

Art. 8.

Alla mynten skola präglas med upphöjd rand. Guld- och silfvermynten, 25- och 10-öresstyckena undantagna, präglas i refflad ring, 25-öres-stycket, 10-öres-stycket och bronsmynten i slät ring. Myntets inskrift skall tydligt angifva det antal kronor eller ören, som myntet innehåller eller representerar. Dessutom skall hvarje mynt utvisa, för hvilket rike, vid hvilket myntverk och under hvilket år det är ppräglaadt.

I öfrigt fastställas prägeln och inskriften af det rike, för hvars räkning mynten präglas.

Art. 9.

De efter ofvanstående regler präglade mynt skola, med de i Art. 10 bestämda inskränkningar, vara lagligt betalningsmedel, efter det värde, hvarå de lyda, i båda rikena, utan hänsyn till, i hvilketdera riket de äro präglade,

kun ikke have lidt voldsom eller ulovlig Beskadigelse.

Art. 10.

Af Skillemønt skal Ingen være pligtig til i een Betaling at modtage et høiere Beløb end 20 Kroner i 1- og 2-Kronestykker, 5 Kroner i mindre Sølvmønt og 1 Krone i Broncemønt.

Guldmønterne ophøre at være lovligt Betalingsmiddel ligeoverfor Statskasserne, naar de ved Slid have tabt over 2 pro Cent, men ligeoverfor alle Andre, naar de have tabt over 1/2 pro Cent af den Vægt, som de efter Art. 3 skulle have.

Skillemønter ophøre først at være lovligt Betalingsmiddel ligeoverfor Statskasserne, naar de ere saa slidte, at det ikke med Sikkerhed kan kjendes, for hvilket Riges Regning de ere udprægede, men ligeoverfor alle Andre, saasnart Præget ved Slid er blevet utydeligt.

Mønter, som ikke længere ere lovligt Betalingsmiddel ligeoverforHvemsomhelst,maae ikke atter sættes i Omløb af Statskasserne. Det samme gjælder om Sølvmønter, som holde 4 eller flere pro Cent under den rette Vægt. Det fastsættes nærmere i hvert Rige, af hvilke offentlige Kas-

så snart de blott ej blifvit vanstälda eller på olagligt sätt skadade.

Art. 10.

Af skiljemynt vare ingen pligtig att i en betalning mottaga högre belopp än 20 kronor i 1- och 2-krone-stycken, 5 kronor i mindre silfvermynt och 1 krona i bronsmynt.

Guldmynten upphöra att vara lagligt betalningsmedel till statskassorna, när de genom nötning hafva förlorat mer än 2 procent, men till alla andra, när de förlorat mer än 1/2 procent af den vigt, som de efter Art. 3 böra ega.

Skiljemynten upphöra att vara lagligt betalningsmedel til statskassorna, först när de äro så nötta, att det ej med säkerhet kan skönjas, för hvilket rikes räkning de äro präglade, men till alla andra, så snart prägeln genom nötning blifvit otydlig.

Mynt som ej längre äro lagligt betalningsmedel till hvem som helst, må icke åter sättas i omlopp af statskassorna. Detsamma gäller om silfvermynt, som hålla 4 eller flera procent mindre än sin rätta vigt. I hvartdera riket bestämmes särskildt, genom hvilka offentliga eller enskilda

ser og hvilke Andre de her betegnede slidte Mønter skulle tilbageholdes.

I ethvert af Rigerne vil under offentlig Kontrol blive justeret, stemplet og til samme Pris solgt Vægtlodder, som holde Normalvægten, og andre, som holde Passervægtene for Guldmønterne.

Art. 11.

Det paahviler ethvert af Rigerne at indsmelte de med dets Præg forsynede Mønter, som ifølge ovenstaaende Bestemmelser ikke kunne udgives af Statskasserne.

Der skal i ethvert af Rigerne aabnes Adgang for Enhver til at faae et hvilketsomhelst Beløb af saadanne Mønter, som ifølge Art. 10 kun ligeoverfor Statskasserne ere lovligt Betalingsmiddel, ombyttede mod det tilsvarende Beløb i gangbar Mønt af samme Slags, saavelsom til at faae et hvilketsomhelst, med 10 Kroner deleligt Beløb i Skillemønt ombyttet med Hovedmønt.

Finantsbestyrelsen i ethvert af Rigerne skal fra det andet Riges Finantsbestyrelse modtage og erstatte med gangbar Mønt saadanne med Rigets Præg forsynede slidte Mønter, som ere indkomne i det andet Riges Statskasse og i Henhold til Art. 10 ikke atter

kassor de här omnämnda nötta mynt skola indragas ur rörelsen.

I hvartdera riket skola, under offentlig kontroll, justeras, stämplas och till ett och samma pris försäljas sådana vigter, som hålla normalvigten och andra som hålla passervigterna för guldmynten.

Art. 11.

Det åligger hvartdera riket att nedsmälta de med dess prägel försedda mynt, som enligt ofvanstående bestämmelser icke kunna åter utgifvas af Statskassorna.

I hvartdera riket skall beredas tillfälle för hvar och en att få hvilket som helst belopp af sådana mynt, som enligt Art. 10 endast till Statskassorna äro lagligt betalningsmedel, utvexladt mot lika stort belopp af samma slags gångbara mynt, såsom ock att få hvilket som helst med 10 kronor delbart belopp af skiljemynt utvexladt mot hufvudmynt.

Hvartdera rikets finansförvaltning skall från det andra rikets finansförvaltning mottaga och med gångbart mynt invexla sådana, med rikets prägel försedda nötta mynt, som äro inkomna i det andra rikets Statskassa och enligt Art. 10 icke åter kunna

kunne udgives af samme. Ligeledes skal hvert Riges Finantsbestyrelse fra det andets Finantsbestyrelse modtage og ombytte med Hovedmønt et hvilketsomhelst, med 10 Kroner deleligt, Beløb i Skillemønt, som er forsynet med Rigets Præg.

utgifvas af densamma. Likaså skall hvartdera rikets finansförvaltning från det andra rikets finansförvaltning mottaga och invexla med hufvudmynt hvilket som helst med 10 kronor delbart belopp of skiljemynt, som äro försedda med rikets prägel.

Art. 12.

Det skal være ethvert af Rigerne uforment at paatage sig en videre gaaende Indvexlingspligt med Hensyn til de for samme Rige prægede Guldmønter end den, som følger af Art. 11 sammenholdt med Art. 10.

Art. 12.

Det skall vara hvartdera riket obetaget att med hänsyn till de för detsamma präglade guldmynt åtaga sig en mera utsträckt invexlingsskyldighet, än den som följer af Art. 11 jemförd med Art. 10.

Art. 13.

Al Udmøntning skeer ved Rigernes Møntværksteder og kan ikke iværksættes ved Private eller overdrages Private ved Bortforpagtning eller paa anden Maade.

I begge Riger skal Adgang aabnes for Enhver til at erholde Hovedmønter udmøntede for indleveret Guld, imod Erlæggelsen af $1/4$ pro Cent af det udmøntede Beløbs Værdi for 20-Kroner, og $1/8$ pro Cent for 10-Kroner. Iøvrigt erlægges ingen Slagskat.

De nærmere Betingelser med Hensyn til det indleverede Gulds Mængde, Finhed

Art. 13.

All utmyntning sker vid rikenas myntverk och kan ej verkställes af enskilde eller åt enskilde genom förpaktning eller på annat sätt öfverlåtas.

I båda rikena skall tillfälle beredas hvar och en att erhålla hufvudmynt utmyntade för inlemnadt guld emot erläggande för 20-kronestycket af $1/4$ procent och för 10-kronestycket af $1/8$ procent af det utmyntade beloppets värde. För öfrigt erlägges ingen slagskatt.

De närmare vilkoren med afseende å det inlemnade guldets mängd, finhet och öfriga

og øvrige Egenskaber fastsættes ved senere Overeenskomst mellem Regjeringerne.

Skillemønt udpræges i begge Riger kun paa Regjeringernes umiddelbare Foranstaltning og for deres Regning.

Art. 14.

Fra Tid til anden skal i ethvert af Rigerne Undersøgelse finde Sted af de i det andet Rige prægede Mønters Overeensstemmelse med de fastsatte Normer og gjensidig Meddelelse gjøres angaaende de Udsættelser, hvortil saadan Undersøgelse maatte give Anledning.

Art. 15.

Ethvert Riges Finantsbestyrelse vil meddele Finantsbestyrelsen i det andet Rige alle Møntforholdene vedkommende Love, Anordninger og almindelige Bestemmelser, som maatte blive udgivne til Udførelse af nærværende Konvention, eller som i Fremtiden maatte udgaae. Ligeledes ville Finantsbestyrelserne meddele hinanden en aarlig Beretning om de i Aarets Løb foretagne Udprægninger af nye Mønter og om Inddragelser og Indsmeltninger af gamle Mønter, samt oversende hinanden Exemplarer af alle Mønter, som herefter udpræges.

egenskaper fastställas framdeles genom öfverenskommelse mellan regeringarne.

Skiljemynt präglas i båda rikena endast på regeringarnes omedelbara föranstaltande och för deras räkning.

Art. 14.

Tid efter annan skall i hvartdera riket undersökning verkställas af de i det andra riket präglade myntens öfverensstämmelse med de faststälda normerna och ömsesidigt meddelande ske af de anmärkningar, hvartill sådan undersökning gifver anledning.

Art. 15.

Hvartdera rikets finansförvaltning skall meddela det andra rikets finansförvaltning alla myntväsendet rörande lagar, förordningar och allmänna bestämmelser, som utfärdas för verkställandet af denna Konvention, eller som i framtiden kunna utgifvas. Likaså skola finansförvaltningarne meddela hvarandra en årlig berättelse om de under årets lopp företagna utmyntningar af nytt mynt och om indragning och nedsmältning af gammalt mynt, samt till hvarandra öfversända exemplar af alla mynt som hädanefter präglas.

Art. 16.

De i hvert Riges Lovgivning fastsatte Bestemmelser angaaende Forbrydelser og Forseelser med Hensyn til Rigets egen Mønt skulle finde Anvendelse paa den i Henhold til foranstaaende Bestemmelser af det andet Rige prægede Mønt.

Art. 16.

De i hvartdera riket genom lag faststälda bestämmelser rörande förseelser och förbrytelser i afseende å rikets eget mynt skola gälla äfven om de enligt ofvanstående bestämmelser af det andra riket präglade mynt.

Art. 17.

Det forbeholdes hvert Riges Statsmagt at træffe de fornødne Bestemmelser om Tiden, naar og Maaden, hvorpaa Overgangen til det nye Møntsystem skal finde Sted, dog saaledes:

1) at Adgang til at benytte Guldmønt som lovligt Betalingsmiddel aabnes saa snart som muligt og senest den 1ste Januar 1875;
2) at den nye Regningseenhed ligeledes maa være indført senest den 1ste Januar 1875;
3) at efter dette samme Tidspunkt ingen Udmøntning mere maa finde Sted efter de for Tiden i Rigerne bestaaende Møntsystemer;
4) at de hidtil benyttede Sølv-, Kobber- og Bronce-Mønter skulle have ophørt at være lovligt Betalingsmiddel i vedkommende Rige, Sølvmønter af 1/5 Species-Dalers Værdi eller derover

Art. 17.

Hvartdera rikets statsmakt förbehålles det att träffa de nödiga bestämmelserna om tiden, när och sättet, hvarpå öfvergången till det nya myntsystemet skall ega rum, dock så:

1) att rättigheten att begagna guldmynt som lagligt betalningsmedel medgifves så fort som möjligt och sednast den 1ste Januari 1875;
2) att den nya räkneenheten likaså är införd sednast den 1ste Januari 1875;
3) att från och med samma tid ingen utmyntning efter de nu i hvartdera riket gällande myntlagar må ega rum;
4) att de hittills använda silfver-, koppar- och bronsmynt skola hafva upphört att vara lagligt betalningsmedel i vederbörande riken, silfvermynt af 1/5 speciedalers värde eller deröfver

inden Udgangen af 1878, de øvrige Mønter inden Udgangen af 1881.

Art. 18.

Denne Konvention forbliver gjældende indtil Udgangen af 1884. Dersom den ikke til den Tid er opsagt et Aar forud, vedbliver den fremdeles at være gjældende, indtil den af et af Rigerne opsiges med et Aars Varsel, saaledes dog, at den i sidste Passus af Art. 11 vedtagne Bestemmelse vedbliver at være gyldig i et Tidsrum af 2 Aar efter Konventionens Ophør.

Saalænge Konventionen staaer ved Magt, maa ingen Separatkonvention om Møntforhold afsluttes mellem et af Rigerne og andre Stater uden det andet Riges Samtykke.

Art. 19.

Nærværende Konvention skal ratificeres og Ratifikationerne skulle udvexles i Kjøbenhavn, saasnart ske kan.*)

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede underskrevet og med deres Segl forsynet denne Konvention, udfærdiget i tvende lige lydende Exemplarer, hvilket skete i Kjøbenhavn den 27de Mai 1873.

O. D. Rosenørn-Lehn.

före utgången af år 1878, och de öfriga mynten före utgången af 1881.

Art. 18.

Denna Konvention förblifver gällande intill utgången af 1884. Såvida den ej är uppsagd ett år förut, fortfar den att gälla intill dess ettdera af rikena uppsäger den, med ett års uppsägningstid, dock så, att den i sista stycket af Art. 11 gifna bestämmelse fortfar att gälla under en tid af 2 år efter Konventionens upphörande.

Sålänge Konventionen eger bestånd må ingen separat Konvention om myntväsendet afslutas emellan ettdera af rikena och andra stater utan det andra rikets samtycke.

Art. 19.

Denna Konvention skall ratificeras och ratifikationerna utvexlas i Köpenhamn så snart ske kan.

Till bekräftelse häraf hafva undertecknade underskrifvit och med sina insegel försett denna Konvention, utfärdad i tvänne lika lydande exemplar, som skedde i Köpenhamn den 27de Maj 1873.

Lave Beck Friis.

*) Ratifikationerne bleve under 21de Juni udvexlede i Kjøbenhavn.

Tillægs-Artikel.

Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge forbeholder Sig Ret til ogsaa for Norges Vedkommende at tiltræde ovenstaaende Konvention med de Forandringer i Tidsbestemmelserne for Overgangen, hvorom de høie kontraherende Magter kunne komme overeens.

Denne Tillægs-Artikel skal have samme Gyldighed som ovenstaaende Konvention og skal ratificeres samtidigt med denne.

Kjøbenhavn, den 27de Mai 1873.

O. D. Rosenørn-Lehn.

Tilläggs-Artikel.

Hans Majestät Konungen af Sverige och Norge förbehåller Sig rätt att äfven för Norges del biträda ofvenstående Konvention med de förändringar i tidsbestämmelserna för öfvergången, hvarom de höga fördragsslutande Magterna kunna träffa öfverenskommelse.

Denna tilläggs-artikel skall hafva samma giltighed som ofvannämnda Konvention och ratificeras samtidigt med denna.

Köpenhamn, den 27de Mai 1873.

Lave Beck-Friis.

58.

Konvention imellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Italien om gjensidig Udlevering af Forbrydere, undertegnet i Kjøbenhavn den 19de Juli 1873.

Convention.

Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté le Roi d'Italie ayant jugé convenable, en vue d'une meilleure administration de la justice et pour réprimer les crimes et délits dans leurs territoires et juridictions respectives, que les individus, condamnés ou accusés des crimes ci-après énumérés, et qui se seraient soustraits par la fuite aux poursuites de la justice, fussent dans certaines circonstances réciproquement extradés;

Leurs dites Majestés ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, à l'effet de conclure dans ce but une Convention, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark: le Sieur Otto Ditlev Baron de Rosenörn-Lehn, Son Ministre des affaires étrangères, Commandeur de l'Ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'honneur du même Ordre, etc., et

Sa Majesté le Roi d'Italie: le Sieur Frédéric Marquis de Spinola, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi de Danemark, Officier de l'Ordre de St. Maurice et de St. Lazare ainsi que de l'Ordre de la Couronne, etc.,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent par la présente Convention à se livrer réciproquement, dans tous les cas prévus par les clauses de la dite Convention, les personnes qui ayant été, comme auteurs ou complices, condamnées ou mises en accusation ou soumises à une poursuite judiciaire par les autorités du pays réclamant à cause d'un des faits ci-après énumérés, se trouveraient sur le territoire de l'autre pays.

Article II.

Les crimes et délits, pour lesquels l'extradition d'après l'article I aura lieu, sont:

1. Assassinat et meurtre (parricide, infanticide, empoisonnement).

2. Viol.

3. Coups portés ou blessures faites volontairement à une personne, qui ont eu pour conséquence la perte absolue de l'usage d'un organe ou la mort sans l'intention de la donner.

4. Vol, accompagné de circonstances aggravantes (grovt Tyveri og Røveri) ou vol simple à la condition que la valeur de l'objet du crime ou délit dépasse mille francs.

5. Abus de confiance, escroquerie ou tromperie, en tant que la valeur de l'objet de ces crimes ou délits dépasse mille francs.

6. Banqueroute frauduleuse.

7. Faux serment, faux témoignage, ou fausse déclaration d'un expert ou d'un interprète.

8. La confection et l'emploi frauduleux de documents faux.

9. Fabrication de fausse monnaie et altération de monnaie, contre-façon de billets de banque, de papier-monnaie, d'effets publics et l'emploi de ces effets avec connaissance de cause.

10. Incendie volontaire.

11. Soustraction ou détournement commis par des dépositaires ou comptables publics.

12. Destruction volontaire et illégale d'un navire et échouement volontaire d'un navire de la part du capitaine ou de l'équipage du navire.

13. Rébellion ou mutinerie de l'équipage d'un navire.

L'extradition pourra aussi avoir lieu pour la tentative des faits ci-dessus énumérés, lorsqu'elle est punissable d'après la législation des deux pays contractants.

Article III.

L'obligation d'extradition ne s'étend pas aux sujets du pays auquel l'extradition est demandée, y compris non seulement ceux qui par leur naissance ou d'autre manière ont acquis la qualité de sujets sans l'avoir perdue plus tard dans les formes déterminées par la loi, mais aussi les étrangers fixés et domicilés dans le pays.

Toutefois, si l'individu réclamé appartient à cette dernière catégorie, il sera donné suite à la réclamation, si celle-ci regarde un acte commis avant son arrivée au pays et si elle est faite dans le courant de deux ans après qu'il s'y est fixé.

Lorsque d'après les lois en vigueur dans l'Etat auquel le coupable appartient, il y aurait lieu à le poursuivre à raison de l'infraction dont il s'agit, l'autre Etat communiquera les informations et les pièces, les objets constituant le corps du délit et tout autre document ou éclaircissement requis pour le procès.

Si l'individu réclamé n'est ni Danois ni Italien, le Gouvernement auquel l'extradition est demandée pourra informer de cette demande le Gouvernement auquel appartient le

poursuivi, et si ce Gouvernement sans aucun retard réclame à son tour le prévenu pour le faire juger par ses tribunaux pour l'acte incriminé, le Gouvernement auquel la demande d'extradition a été adressée pourra à son choix le livrer à l'un ou à l'autre des Gouvernements réclamants.

Si l'individu, réclamé par une des Parties contractantes, est réclamé en même temps par un autre ou plusieurs autres Gouvernements, il sera livré au Gouvernement dont la demande aura été reçue la première, à moins que l'individu réclamé ne soit sujet de l'un des états réclamants, dans quel cas il sera livré de préférence à ce dernier état.

Article IV.

L'extradition n'aura pas lieu, si la personne réclamée a été ou est encore poursuivie dans le pays auquel la demande d'extradition est adressée pour le même acte punissable qui est cause de la demande d'extradition.

Lorsque la personne réclamée est poursuivie dans le pays auquel la demande d'extradition est adressée à cause d'un autre acte punissable, son extradition sera différée jusqu' à la fin de ces poursuites et l'accomplissement de la peine éventuelle prononcée contre elle.

Article V.

Les dispositions de la présente Convention ne sont point applicables aux crimes ou délits politiques. La personne qui a été extradée à raison de l'un des crimes ou délits communs mentionnés à l'article II ne peut par conséquent en aucun cas être poursuivie et punie dans l'Etat auquel l'extradition a été accordée à raison d'un crime ou délit politique commis par elle avant l'extradition, ni à raison d'un fait connexe à un crime ou délit politique.

La personne extradée ne pourra non plus être poursuivie ou condamnée à raison d'un crime ou délit non prévu par la présente Convention; à moins que, après avoir été punie ou acquittée du chef du crime qui a donné lieu à l'extradition, elle n'ait négligé de quitter le pays avant l'expiration d'un délai de trois mois ou bien qu'elle n'y vienne de nouveau.

Article VI.

L'extradition ne pourra avoir lieu, si depuis les faits imputés, le commencement des poursuites judiciaires ou la condamnation qui s'en sera suivie, la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois du pays auquel la demande d'extradition est adressée.

Article VII.

L'extradition sera toujours accordée lors même que le prévenu viendrait, par ce fait, à être empêché de remplir des engagements contractés envers des particuliers, lesquels pourront toutefois faire valoir leurs droits auprès des autorités judiciaires compétentes.

Article VIII.

L'extradition sera accordée sur la demande adressée par l'un des deux Gouvernements à l'autre, par voie diplomatique, et sur la production d'un arrêt de condamnation ou de mise en accusation, d'un mandat d'arrêt, ou de tout autre acte ayant la même force que ce mandat et indiquant également la nature et la gravité des faits poursuivis ainsi que la disposition pénale applicable à ces faits.

Ces actes seront délivrés en original ou en expédition authentique, soit par un tribunal, soit par toute autre autorité compétente du pays qui demande l'extradition. On fournira en même temps, si c'est possible, le signalement de l'individu réclamé ou toute autre indication de nature à en constater l'idendité.

Article IX.

Dans les cas urgents, et surtout lorsqu'il y a danger de fuite, chacun des deux Gouvernements, s'appuyant sur l'existence d'nn arrêt de condamnation ou de mise en accusation, ou d'un mandat d'arrêt, pourra par le moyen le plus prompt, voire même par le télégraphe, mais toujours par voie diplomatique, demander et obtenir l'arrestation du condamné ou du prévenu, à condition de présenter dans un délai de vingt jours après l'arrestation, le document dont on a indiqué l'existence.

Article X.

Les objets volés ou saisis en la possession du condamné ou du prévenu, les instruments et outils, dont il se serait servi pour commettre le crime ou délit, ainsi que toute autre pièce de conviction, en tant que les droits des tiers ne s'y opposent pas, seront rendus en même temps que s'effectuera la remise de l'individu arrêté. Les objets susmentionnés seront rendus lors même que l'extradition, après avoir été accordée, ne pourrait avoir lieu par suite de la mort ou de la fuite du coupable.

Cette remise comprendra aussi tous les objets de la même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays où il s'est réfugié, et qui y seraient trouvés plus tard.

Sont cependant réservés les droits des tiers sur les objets susmentionnés, qui devront leur être rendus sans frais après la conclusion du procès.

Article XI.

Les frais d'arrestation, d'entretien ou de transport du prévenu resteront à la charge de chacun des Etats contractants en dedans des limites de leurs territoires respectifs, tandis que les frais d'entretien et de transport à travers les pays intermédiaires tomberont à la charge de l'Etat réclamant. Si le transport par mer était préférable, l'individu et les objets réclamés seront embarqués aux frais du Gouvernement réclamant et transportés au port indiqué par l'agent diplomatique de ce Gouvernement.

Article XII.

Lorsque dans la poursuite d'une affaire pénale non politique, l'un des Etats contractants jugera nécessaire dans le territoire de l'autre Partie contractante l'audition de témoins ou tout autre acte d'instruction ou de procédure, une réquisition émanant d'un tribunal ou de toute autre autorité compétente sera transmise par voie diplomatique, et il y sera donné suite en observant les lois du pays où le témoin est entendu ou l'acte doit avoir lieu. De part et d'autre les Gouvernements abandonnent toute restitution des frais qui en résulteront.

XIII.

Si, dans une cause pénale non politique, la comparution personnelle d'un témoin est nécessiare, le Gouvernement du pays où réside le témoin l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui en aura été faite par l'autre Gouvernement.

En cas de consentement du témoin il devra être dédommagé par l'Etat intéressé à la comparution du témoin des frais de voyage et de séjour ainsi que de la peine personnelle et de la perte de temps.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans l'un des deux pays, comparaîtra volontairement devant les juges de l'autre pays, ne pourra y être poursuivi ni détenu pour des faits antérieurs à la citation.

Article XIV.

Si à l'occasion d'une cause pénale l'un des Etats contractants désirait obtenir des pièces de conviction ou des documents judiciaires, qu'une autorité de l'autre pays se trouve posséder, la demande en sera présentée par voie diplomatique et l'on y donnera suite pour autant qu'il n'y ait pas de considérations particulières qui s'y opposent, bien entendu avec l'obligation de les renvoyer.

Article XV.

Toutes les pièces et tous les documents qui seront communiqués réciproquement par les deux Gouvernements dans l'exécution de la présente Convention devront être accompagnés de leur traduction française.

Article XVI.

La présente Convention est conclue pour cinq années à partir du 1er Octobre 1873. Dans le cas où aucune des Parties contractantes n'aurait notifié six mois avant le 1er Janvier 1878 son intention d'en faire cesser les effets, elle demeurera en vigueur pour cinq autres années, et ainsi de suite de cinq en cinq années.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées dans le délai de deux mois ou plus tôt si faire se peut.*)

*) Ratificationerne bleve udvexlede i Kjøbenhavn den 18de September 1873.

En foi de quoi les deux Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Copenhague le 19 Juillet 1873.

O. D. Rosenörn-Lehn. F. Spinola.

59.

Postkonvention imellem Danmark og Sverig, undertegnet i Kjøbenhavn den 19de Juli 1873.

60.

Postkonvention imellem Danmark og Norge, undertegnet i Kjøbenhavn den 19de Juli 1873.

61.

Overeenskomst imellem Danmark og Sverige ved udvexlede Deklarationer, undertegnede i Kjøbenhavn den 14de August 1873, om Lodsningen i Øresund.

Deklaration.

Til nærmere Bestemmelse af den Danske og Svenske Undersaatter tilkommende Ret til Lodsning i Øresund have Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge bemyndiget Undertegnede til at komme overeens om følgende Deklaration:

Art. 1.

I de Dele af Øresund, som paa den ene Side begrændses af Dansk, paa den anden Side af Svensk Land, skal Lodsningen med lige Ret tilkomme enhver af Nationerne i Overeensstemmelse med de i det

Art. 1.

I de delar af Öresund, som på den ena sidan begränsas af Danskt och på den andra sidan af Svenskt land, skall lotsningen med lika rätt tilkomma hvardera Staten i öfverensstämmelse med de i det

Følgende givne nærmere Regler, og enhver af dem ordner for sit Vedkommende Udøvelsen deraf.

Hvor begge Kyster tilhøre samme Land, tilkommer Lodsningsretten alene dette og er underkastet dets Myndigheders nærmere Bestemmelser.

Hver Stat forbeholder sig Lodsning ind i og ud af sine egne Havne.

De af enhver af de tvende Regjeringer tagne Bestemmelser om Lodsvæsenet i Øresundet skulle ikke i nogen Henseende stride mod de i Traktaten af 14de Marts 1857 indeholdte Regler.

Begge Landes Lodser skulle i ethvert Tilfælde i omtalte Farvande nyde samme Ret som den mest begunstigede Nations.

Art. 2.

Som udelukkende Dansk Farvand ansees i Henhold til ovenstaaende Bestemmelser Drogden, der mod Nord bestemmes ved en Linie, dragen fra Midten af Charlottenlund over Stubbetønden og den nordlige Tønde paa Middelgrunden til Kosten Nord for Saltholmens nordlige Pynt, og mod Syd ved en Linie fra den sydligste Kost ved Amager over

följande gifna närmare bestämmelser, och hvardera af dem ordnar för hvad den sjelf angår utöfningen deraf.

Hvarest båda stränderna tillhöra samma land tillkommer lotsningsrätten uteslutande det landet och ega det landets myndigheter att derom fastställa närmare bestämmelser.

Hvarje stat förbehåller sig lotsning in i och ur sina egna hamnar.

De af hvardera af de tvenne Regeringarne utfärdade stadganden i fråga om lotsväsendet i Öresund skola icke i något hänseende strida mot de i Traktaten af den 14de Marts 1857 intagna bestämmelser.

Båda ländernas lotsar skola i hvarje fall i omförmälda farvatten åtnjuta samma rätt som den mest gynnade nations.

Art. 2.

Som uteslutande Danskt farvatten anses, i enlighet med ofvanstående bestämmelser, Drogden, som mot norr begränsas af en linie dragen från midten af Charlottenlund öfver Stubbetunnan och den norra tunnan på Middelgrundet till qvasten norr om Saltholmens norra udde, och mot söder genom en linie från den sydligaste qvasten vid Amager öfver

Drogdens Fyrskib til Saltholmens sydlige Pynt.

Dog skal det være Svenske Lodser tilladt Nord om Saltholmen at lodse ind paa Kjøbenhavns Yderrhed, der mod Nord bestemmes ved Drogdens Nordgrænse, mod Øst ved Middelgrunden, mod Syd ved en Linie fra Johanneskirken over Midten af Refshaleøen og mod Vest ved en Linie fra Trekroners Østside til Stubbens Sydost Vager og derfra til Stubbetønden. Ligeledes skal det være Svensk Lods, der i Overeensstemmelse med Ovenstaaende har taget Skib ind paa Yderrheden, tilladt, hvis Skibets Fører ønsker det og Skibet ikke gaaer ind paa Inderrheden, at forblive paa Skibet og lodse det ud Nord om Saltholmen. Derimod er det ikke tilladt en Svensk Lods paa Yderrheden at antage Lodsning af andet Skib end det, hvormed han paa ovennævnte Maade er didkommet, saalidt som Svenske Lodsbaade kunne henligge paa Yderrheden under Paaskud af at skulle aftage indkomne Svenske Lodser.

Art. 3.

De tvende Regjeringer forbinde sig til med de til deres Raadighed staaende Midler at

Drogdens fyrfartyg till Saltholmens södra udde.

Dock skall det vara Svenska lotsar tillåtet att norr om Saltholmen lotsa in på Köpenhamns yttre redd, som mot norr begränsas af Drogdens norra gränslinie, mot öster af Middelgrundet, mot söder af en linie från Johanneskyrkan öfver midten af Refshaleön och mot vester af en linie från Trekroners östra sida till Stubbens sydöstra prick och derifrån till Stubbetunnan. Likaledes skall det vara tillåtet för Svensk lots, som i öfverensstämmelse med hvad ofvan blifvit sagdt lotsat ett fartyg in på yttre redden, att, om fartygsbefälhafvaren det önskar och fartyget icke går in på den inre redden, förblifva ombord på fartyget och lotsa det ut norr om Saltholmen. Deremot är det icke tillåtet Svensk lots att på yttre redden antaga lotsning af annat fartyg än det, hvarmed han på nämnda sätt dit ankommit, lika litet som Svenska lotsbåtar ega rätt att ligga på yttre redden under förevändning att skola afhemta ankomna Svenska lotsar.

Art. 3.

De tvenne Regeringar förbinda sig att med till deras förfogande stående medel lem-

yde hinanden Bistand til Overholdelse af ovenstaaende Bestemmelser.

Art. 4.

Ligesom denne Overeenskomst udelukkende angaaer Lodsningsretten i Øresundet og altsaa ikke i nogen Henseende gjør Indskrækning i den de tvende Stater efter almindelige folkeretlige Grundsætninger tilkommende Høihedsret over Søterritoriet, saa langt dette strækker sig, saaledes forbeholder den Kongelige Danske Regjering sig navnlig ogsaa at udelukke Svenske Lodser fra Kjøbenhavns Yderrhed, naar saadant paa Grund af krigerske Eventualiteter maatte ansees for nødvendigt.

Art. 5.

Foranstaaende Bestemmelser skulle træde i Kraft fra og med den 21de af indeværende Maaned.

Til Bekræftelse heraf have de Undertegnede underskrevet denne Deklaration i tvende ligelydende Exemplarer og forsynet disse med deres Segl, hvilket skete i Kjøbenhavn den 14de August 1873.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister

O. D. Rosenørn-Lehn.

na hvarandra biträde för öfvervakande af ofvanstående bestämmelser.

Art. 4.

Likasom denna öfvereenskommelse uteslutande angår lotsningsrätten i Öresund och altså i intet hänseende gör någon inskränkning i den de tvenne Staterna efter allmänna folkrättsliga grundsatser tillkommande höghetsrätt öfver vattenområdet, så långt detsamma sträcker sig, så förbehåller sig Kongl. Danska Regeringen äfven uttryckeligen rättighet att utestänga Svenska lotsar från Köpenhamns yttre redd, då sådant på grund af krigiska eventualiteter kan komma att anses nödvändigt.

Art. 5.

Förestående bestämmelser skola träda i kraft från och med den 21sta innevarande månad.

Till bekräftelse häraf hafve undertecknade denna declaration i tvenne lika lydande exemplar underskrifvit och med sina sköldemärken beseglat, som skedde i Köpenhavn den 14de Augusti 1873.

Hans Majestät Konungens af Sverige och Norge Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipotentiaire

L. Beck-Friis.

62.

Overeenskomst imellem Danmark og Italien ved udvexlede Deklarationer, undertegnede i Kjøbenhavn den 1ste September 1873, angaaende Skibes Maaling.

Le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Danemark et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Italie, animés du désir de faciliter autant que possible le commerce et la navigation entre leurs Etats respectifs, ont résolu d'adopter le principe de la reconnaissance mutuelle des lettres de jauge des navires des deux pays et, à cet effet, ont autorisé les soussignés à déclarer ce qui suit.

La méthode Anglaise (système Moorsom) étant désormais en vigueur soit en Danmark, soit en Italie pour le jaugeage des bâtiments, les soussignés déolarent que, jusqu'à l'adoption d'une méthode internationale de jaugeage, les navires appartenant à l'un des deux Etats et jaugés d'après la méthode susmentionnée, seront provisoirement admis, à charge de réciprocité, dans les ports de l'autre Etat, sans être assujettis, pour le paiement des droits maritimes, à aucune nouvelle opération de jaugeage, le tonnage net de registre, inscrit dans les papiers de bord, étant considéré comme équivalant au tonnage net de registre des navires nationaux.

Fait à Copenhague en double original le 1er Septembre 1873.

O. D. Rosenørn-Lehn,
Ministre des affaires étrangères
de S. M. le Roi de Danemark.

F. Spinola,
Ministre de S. M. le Roi
d'Italie en Danemark.

63.

Overeenskomst mellem Danmark og det Tydske Rige om Behandlingen af Undersaatter af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understøttelse, saavelsom om Modtagelsen af Personer, der blive at udvise fra den ene Parts Territorium til den andens, undertegnet i Kjøbenhavn den 11te December 1873.

Deklaration.

Imellem Kongeriget Danmark og det Tydske Rige er følgende Overeenskomst truffet angaaende Behandlingen af Undersaatter af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understøttelse, samt angaaende Modtagelse af Personer, der blive at udvise fra den ene Parts Territorium til den andens.

Zwischen dem Deutschen Reiche und dem Königreich Dänemark ist über die Behandlung der in dem einen Lande hülfsbedürftig werdenden Angehörigen des anderen Landes und über die Uebernahme von Auszuweisenden Nachstehendes vereinbart worden.

Artikel 1.

Enhver af de kontraherende Parter forpligter sig til indenfor sit Territoriums Grændser at yde trængende Undersaatter af den anden Part, som paa Grund af legemlig eller aandelig Sygdom behøve Forpleining og Lægebehandling, saadan Hjælp efter de samme Principer, hvorefter den ydes Statens egne Undersaatter, og saalænge indtil de kunne blive tilbagesendte til deres Hjemstavn.

Artikel 1.

Ein jeder der contrahirenden Theile verpflichtet sich, innerhalb der Grenzen seines Gebiets bedürftigen Unterthanen des anderen Theils, welche wegen körperlicher oder geistiger Krankheit Verpflegung und ärztliche Behandlung nöthig haben, solche Hülfe nach denselben Grundsätzen, nach welchen dieselbe den eigenen Unterhanen des Staates zu Theil wird, zu gewähren, und zwar so lange, bis sie nach ihrer Heimath zurüchgesendet werden können.

Artikel 2.

Saasnart de paagjældende Trængendes Sundhedstilstand tilsteder dem at reise hjem, yder den Part, paa hvis Territorium de opholde sig, dem de nødvendige Midler til at kunne naae deres Hjemlands (d. e. respektive Danmarks og det Tydske Riges) Grændse.

Artikel 3.

Ligesom hverken Fattighjælp eller Sygehjælp, Begravelsesomkostninger eller andre i Medfør af Art. 1 og 2 udredede Omkostninger blive Gjenstand for Refusion i det indbyrdes Forhold mellem de tvende kontraherende Parter, saaledes blive ogsaa saadanne Undersaatter af den ene Part, som den anden Part ellers ønsker at fjærne fra sit Territorium, paa sidstnævnte Parts Bekostning at befordre til deres Hjemlands Grændse.

Artikel 4.

Enhver Part forpligter sig til paa den anden Parts Forlangende at modtage sine nuværende saavel som tidligere Undersaatter, som opholde sig paa sidstnævnte Parts Territorium, uden der at have opnaaet Indfødsret.

Artikel 2.

Sobald der Gesundheitszustand der betreffenden Unterstützungsbedürftigen es gestattet heimzureisen, gewährt der Theil, in dessen Gebiete sie sich aufhalten, ihnen die nöthigen Mittel, um bis an die Grenze ihres Heimathlandes (d. h. respective Dänemarks und des Deutschen Reiches) zu gelangen.

Artikel 3.

Gleichwie weder Armenunterstützung noch Krankenpflege, Beerdigundskosten oder andere in Gemässheit der Art. 1 und 2 aufgewendete Kosten Gegenstand der Erstattung im gegenseitigen Verhalten der beiden vertragschliessenden Theile bilden, ebenso sollen auch solche Unterthanen des einen Theils, welche der andere Theil von seinem Gebiete sonst noch zu entfernen wünscht, auf Kosten des letzteren bis an die Grenze ihres Heimathlandes befördert werden.

Artikel 4.

Ein jeder Theil verpflichtet sich, auf Verlangen des anderen Theils, seine eigenen jetzigen sowie früheren Unterthanen zu übernehmen, welche sich auf dem Gebiete des zuletztgenannten Theils aufhalten, ohne daselbst Heimathsrechte erworben zu haben.

Artikel 5.

For de i Artikel XIX af Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 omhandlede Personers Vedkommende bliver Reglen i foregaaende Artikel saaledes anvendelig, at, forsaavidt de have gjort Brug af den dem indrømmede Ret til i Løbet af 6 Aar fra Traktatens Ratifikation at regne at vælge mellem det Danske og det Preussiske Undersaatsforhold, bliver det af dem trufne Valg bestemmende med Hensyn til deres Forsørgelse, og, forsaavidt de ikke have gjort Brug af den omtalte Valgret, blive de i Trangstilfælde at modtage tilbage af den Stat, paa hvis Territorium de vare bosiddende ved Traktatens Ratifikation den 16de November 1864 — i begge Tilfælde dog under Forudsætning af, at de ikke senere have erhvervet Forsørgelsesret paa den andens Territorium. Hvad endelig angaaer de Personer, der den 16de November 1864 opholdt sig udenfor Kongerigets og Hertugdømmernes Territorium og ikke paa den i Fredstraktatens Artikel XIX foreskrevne Maade have truffet noget Valg, blive de at betragte som hjemmehørende i det af de tvende Lande, paa hvis Territorium de før den 16de November 1864 sidst have været bosiddende.

Artikel 5.

Auf die im Artikel XIX des Friedensvertrages vom 30sten October 1864 berührten Personen finden die Vorschriften des vorhergehenden Artikels in der Art Anwendung, dass für sie, insofern sie von dem ihnen eingeräumten Rechte, innerhalb 6 Jahren, von der Ratification des Vertrages an gerechnet, zwischen dem Dänischen und Preussischen Unterthanenverhältniss zu wählen, Gebrauch gemacht haben, die von ihnen getroffene Wahl hinsichtlich ihrer Versorgung als bestimmend gilt, und dass sie, insofern sie von dem gedachten Wahlrechte einen Gebrauch nicht gemacht baben, im Falle ihrer Unterstützungsbedürftigkeit von demjenigen Staate wieder aufzunehmen sind, auf dessen Gebiet sie zur Zeit der Ratification des Vertrages am 16ten November 1864 wohnhaft waren, in beiden Fällen jedoch unter der Voraussetzung, dass sie nicht später ein Versorgungsrecht im Gebiete des anderen Staates erworben haben. Diejenigen Personen endlich, welche sich am 16ten November 1864 ausserhalb des Gebietes des Königreiches und der Herzogthümer aufhielten und keine Wahl nach der im Art. XIX des Friedensvertrages vorgeschriebenen Weise getrof-

fen haben, sollen als heimathsberechtigt in demjenigen der beiden Länder betrachtet werden, auf dessen Gebiete sie vor dem 16ten November 1864 zuletzt wohnhaft waren.

Artikel 6.

Af Hensyn til eventuelle Forandringer i de i de respektive Stater nugjældende Lovgivninger, navnlig Fattigvæsenet betræffende, forbeholdes der enhver af de kontraherende Parter Adgang til med 6 Maaneders Varsel at opsige nærværende Overeenskomst.

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede, efter dertil modtaget behørig Bemyndigelse, underskrevet foranstaaende Deklaration i to Exemplarer.

Kjøbenhavn, den 11te December 1883.

O. D. Rosenørn-Lehn.

Artikel 6.

In Rücksicht auf eventuelle Veränderungen der in den respectiven Staaten jetzt geltenden Gesetzgebungen, namentlich in Betreff des Armenwesens, wird jedem der contrahirenden Theile das Recht vorbehalten, das gegenwärtige Uebereinkommen mit einer vorgängigen Benachrichtigung von 6 Monaten aufzukündigen.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten, hierzu gehörig ermächtigt, die gegenwärtige Erklärung in doppelter Ausfertigung vollzogen.

Kopenhagen, den 11ten December 1873.

v. Thielmann.

64.

Slutningsprotokol undertegnet i Bryssel den 27de August 1874 om et Udkast til et internationalt Reglement for Love og Skikke i Krigen.

Protocole final,

La Conférence réunie à Bruxelles sur l'invitation du Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur de Russie pour dé-

libérer sur un projet de règlement international des lois et coutumes de la guerre, a examiné le projet déféré à ses discussions dans un esprit conforme à la haute pensée qui avait présidé à sa convocation et que tous les Gouvernements qui y sont représentés ont accueilli avec sympathie.

Cette pensée avait déjà trouvé son expression dans la déclaration échangée en 1868 entre tous les Gouvernements relativement à l'exclusion des balles explosibles.

Il avait été unanimement constaté que les progrès de la civilisation doivent avoir pour effet d'atténuer autant que possible les calamités de la guerre, et que le seul but légitime que les Etats doivent se proposer durant la guerre, est d'affaiblir l'ennemi, sans lui infliger des souffrances inutiles.

Ces principes ont rencontré alors un assentiment universel. Aujourd'hui, la Conférence, se maintenant dans la même voie, s'associe à la conviction exprimée par le Gouvernement de S. M. l'Empereur de Russie qu'il y a un pas de plus à faire en révisant les lois et coutumes générales de la guerre, soit dans le but de les définir avec plus de précision, soit afin d'y tracer d'un commun accord certaines limites destinées à en restreindre, autant que possible, les rigueurs.

La guerre étant ainsi régularisée, entraînerait de moindres calamités, serait moins sujette aux aggravations qu'y apportent l'incertitude, l'imprévu et les passions excitées par la lutte, elle conduirait plus efficacement à ce qui doit être son but final, c'est à dire le rétablissement de bonnes relations et d'une paix plus solide et plus durable entre les Etats belligérants.

La Conférence n'a pas cru pouvoir mieux répondre à ces idées d'humanité qu'en s'en inspirant également dans l'examen du projet sur lequel devaient porter ses délibérations. Les modifications qui y ont été introduites, les commentaires, réserves et avis séparés que M. M. les Délégués ont cru devoir insérer dans les protocoles d'après les instructions et les points de vue particuliers de leurs Gouvernements ou leurs opinions personnelles, forment l'ensemble de son travail. Elle croit pouvoir le déférer aux Gouvernements respectifs dont elle est mandataire, comme une enquête

consciencieuse, de nature à servir de base à un échange d'idées ultérieur et à un développement des dispositions de la convention de Genève de 1864 et de la déclaration de St. Petersbourg de 1868. Il leur appartiendra d'apprécier ce qui, dans ce travail, pourra devenir l'objet d'une entente, et ce qui nécessiterait un plus mûr examen.

La Conférence exprime en terminant la conviction que ses débats auront en tout cas appelé la lumière sur ces importantes questions dont le règlement, s'il résultait d'une entente générale, serait un progrès réel pour l'humanité.

Fait à Bruxelles, le 27 Août 1874.

Le Conseiller Privé Baron A. Jomini.
Le Général Major H. Leer.
Le Conseiller de Cour Dr. Martens.
General Major v. Voigts Rhetz.
General Major v. Leonrod.
Major Freiherr von Welck.
Staats Rath Frh. v. Soden.
Dr. Bluntschli.
B. Chotek.
General Major Freiherr von Schönfeld.
Baron Lambermont.
Ch. Faider.
Mockel.
P. Vedel.
Le Colonel H. Brun.
El Duque de Tetuan.
Général Servert.
Contr'almirante M. de la Pezuela.
Bon Baude.
Gal E. Arnaudeau.
A. Horsford, M. Genl.
N. Manos.
Albert Blanc.
C. Lanza.
van Lansberge.
van der Schrieck.
M. d'Antas.
Gen^al^ A. Palmeirim.

F. M. Staaf.
Hammer, Eidg. Oberst.
Caratheodory.
J. Edhem.

65.

Traktat om Dannelsen af en almindelig Postforening, undertegnet i Bern den 9de October 1874.

Traité concernant la création d'une Union générale des postes, conclu entre l'Allemagne, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, le Danemark, l'Egypte, l'Espagne, les États-Unis d'Amérique, la France, la Grande-Bretagne, la Grèce, l'Italie, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, la Roumanie, la Russie, la Serbie, la Suède, la Suisse et la Turquie.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, ont d'un commun accord, et sous réserve de ratification, arrêté la Convention suivante:

Article 1.

Les pays entre lesquels est conclu le présent traité formeront, sous la désignation de Union générale des postes, un seul territoire postal pour l'échange réciproque des correspondances entre leurs bureaux de poste.

Article 2.

Les dispositions de ce traité s'étendront aux lettres, aux cartes-correspondance, aux livres, aux journaux et autres imprimés, aux échantillons de marchandises et aux papiers d'affaires originaires de l'un des pays de l'Union et à destination d'un autre de ces pays. Elles s'appliqueront également à l'échange postal des objets ci-dessus entre les pays de l'Union et les pays étrangers à l'Union toutes les fois que cet échange emprunte le territoire de deux des parties contractantes au moins.

Article 3.

La taxe générale de l'Union est fixée à 25 centimes pour la lettre simple affranchie.

Toutefois, comme mesure de transition, il est réservé à chaque pays, pour tenir compte de ses convenances monétaires ou autres, la faculté de percevoir une taxe supérieure ou inférieure à ce chiffre, moyennant qu'elle ne dépasse pas 32 centimes et ne descende pas au-dessous de 20 centimes.

Sera considérée comme lettre simple toute lettre dont le poids ne dépasse pas 15 grammes. La taxe des lettres dépassant ce poids sera d'un port simple par 15 grammes ou fraction de 15 grammes.

Le port des lettres non affranchies sera le double de la taxe du pays de destination pour les lettres affranchies.

L'affranchissement des cartes-correspondance est obligatoire. Leur taxe est fixée à la moitié de celle des lettres affranchies, avec faculté d'arrondir les fractions.

Pour tout transport maritime de plus de 300 milles marins dans le ressort de l'Union, il pourra être ajouté au port ordinaire une surtaxe qui ne pourra pas dépasser la moitié de la taxe générale de l'Union fixée pour la lettre affranchie.

Article 4.

La taxe générale de l'Union pour les papiers d'affaires, les échantillons de marchandises, les journaux, les livres brochés ou reliés, les brochures, les papiers de musique, les cartes de visite, les catalogues, les prospectus, annonces et avis divers, imprimés, gravés, lithographiés ou autographiés, ainsi que les photographies, est fixée à 7 centimes pour chaque envoi simple.

Toutefois, comme mesure de transition, il est réservé à chaque pays, pour tenir compte de ses convenances monétaires ou autres, la faculté de percevoir une taxe supérieure ou inférieure à ce chiffre, moyennant qu'elle ne dépasse pas 11 centimes et ne descende pas au-dessous de 5 centimes.

Sera considéré comme envoi simple tout envoi dont le poids ne dépasse pas 50 grammes. La taxe des envois dépassant ce poids sera d'un port simple par 50 grammes ou fraction de 50 grammes.

Pour tout transport maritime de plus de 300 milles marins dans le ressort de l'Union, il pourra être ajouté au port ordinaire une surtaxe qui ne pourra pas dépasser la

moitié de la taxe générale de l'Union fixée pour les objets de cette catégorie.

Le poids maximum des objets mentionnés ci dessus est fixé à 250 grammes pour les échantillons et à 1000 grammes pour tous les autres.

Est réservé le droit du Gouvernement de chaque pays de l'Union de ne pas effectuer sur son territoire le transport et la distribution des objets désignés dans le présent article, à l'égard desquels il n'aurait pas été satisfait aux lois, ordonnances et décrets qui règlent les conditions de leur publication et de leur circulation.

Article 5.

Les objets désignés dans l'article 2 pourront être expédiés sous recommandation.

Tout envoi recommandé doit être affranchi.

Le port d'affranchissement des envois recommandés est le même que celui des envois non recommandés.

La taxe à percevoir pour la recommandation et pour les avis de réception ne devra pas dépasser celle admise dans le service interne du pays d'origine.

En cas de perte d'un envoi recommandé et sauf le cas de force majeure, il sera payé une indemnité de 50 francs à l'expéditeur ou, sur la demande de celui-ci, au destinataire, par l'Administration dans le territoire ou dans le service maritime de laquelle la perte a eu lieu, c'est-à-dire où la trace de l'objet a disparu, à moins que, d'après la législation de son pays, cette Administration ne soit pas responsable pour la perte d'envois recommandés à l'intérieur.

Le paiement de cette indemnité aura lieu dans le plus bref délai possible et, au plus tard, dans le délai d'un an, à partir du jour de la réclamation.

Toute réclamation d'indemnité est prescrite, si elle n'a pas été formulée dans le délai d'un an, à partir de la remise à la poste de l'envoi recommandé.

Article 6.

L'affranchissement de tout envoi quelconque ne peut être opéré qu'au moyen de timbres-poste ou d'enveloppes timbrées valables dans le pays d'origine.

Il ne sera pas donné cours aux journaux et autres imprimés non affranchis ou insuffisamment affranchis. Les autres envois non affranchis ou insuffisamment affranchis seront taxés comme lettres non affranchies, sauf déduction, s'il y a lieu, de la valeur des enveloppes timbrées ou des timbres-poste employés.

Article 7.

Aucun port supplémentaire ne sera perçu pour la réexpédition d'envois postaux dans l'intérieur de l'Union.

Seulement, dans le cas où un envoi du service interne de l'un des pays de l'Union entrerait, par suite d'une réexpédition, dans le service d'un autre pays de l'Union, l'Administration du lieu de destination ajoutera sa taxe interne.

Article 8.

Les correspondances officielles relatives au service des postes sont exemptes du port. Sauf cette exception, il n'est admis ni franchise, ni modération de port

Article 9.

Chaque Administration gardera en entier les sommes qu'elle aura perçues en vertu des articles 3, 4, 5, 6 et 7 ci-dessus. En conséquence, il n'y aura pas lieu de ce chef à un décompte entre les diverses Administrations de l'Union.

Les lettres et les autres envois postaux ne pourront, dans le pays d'origine comme dans celui de destination, être frappés à la charge des expéditeurs ou des destinataires, d'aucune taxe ni d'aucun droit postal autres que ceux prévus par les articles susmentionnés.

Article 10.

La liberté du transit est garantie dans le territoire entier de l'Union.

En conséquence, il y aura pleine et entière liberté d'échange, les diverses Administrations postales de l'Union pouvant s'expédier réciproquement, en transit par les pays intermédiaires, tant des dépêches closes que des correspondances à découvert, suivant les besoins du trafic et les convenances du service postal.

Les dépêches closes et les correspondances à découvert doivent toujours être dirigées par les voies les plus rapides dont les Administrations postales disposent.

Lorsque plusieurs routes présentent les mêmes conditions de célérité, l'Administration expéditrice a le choix de la route à suivre.

Il est obligatoire d'expédier en dépêches closes toutes les fois que le nombre des lettres et autres envois postaux est de nature à entraver les opérations du bureau réexpéditeur, d'après les déclarations de l'Administration intéressée.

L'Office expéditeur paiera à l'Administration du territoire de transit une bonification de 2 francs par kilogramme pour les lettres et de 25 centimes par kilogramme pour les envois spécifiés à l'article 4, poids net, soit que le transit ait lieu en dépêches closes, soit qu'il se fasse à decouvert.

Cette bonification peut être portée à 4 francs pour les lettres et à 50 centimes pour les envois spécifiés à l'article 4, lorsqu'il s'agit d'un transit de plus de 750 kilomètres sur le territoire d'une même Administration.

Il est entendu toutefois que partout où le transit est déjà actuellement gratuit ou soumis à des taxes moins élevées, cès conditions seront maintenues.

Dans les cas où le transit aurait lieu par mer sur un parcours de plus de 300 milles marins dans le ressort de l'Union, l'Administration par les soins de laquelle ce service maritime est organisé aura droit à la bonification des frais de ce transport.

Les membres de l'Union s'engagent à réduire ces frais dans la mesure du possible. La bonification que l'Office qui pourvoit au transport maritime pourra réclamer de ce chef de l'Office expéditeur ne devra pas dépasser 6 francs 50 centimes par kilogramme pour les lettres, et 50 centimes par kilogramme pour les envois spécifiés à l'article 4, (poids net).

Dans aucun cas ces frais ne pourront être supérieurs à ceux bonifiés maintenant. En conséquence, il ne sera payé aucune bonification sur les routes postales maritimes où il n'en est pas payé actuellement.

Pour établir le poids des correspondances transitant, soit en dépêches closes, soit à découvert, il sera fait à des

époques qui seront déterminées d'un commun accord une statistique de ces envois pendant deux semaines. Jusqu'à révision, le résultat de ce travail servira de base aux comptes des Administrations entre elles.

Chaque Office pourra demander la révision:

1° en cas de modification importante dans le cours des correspondances;

2° à l'expiration d'une année après la date de la dernière constatation.

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables à la Malle des Indes, ni aux transports à effectuer à travers le territoire des Etats-Unis d'Amérique par les chemins de fer entre New-York et San-Francisco. Ces services continueront à faire l'objet d'arrangements particuliers entre les Administrations intéressées.

Article 11.

Les relations des pays de l'Union avec des pays étrangers à celle-ci seront régies par les conventions particulières qui existent actuellement ou qui seront conclues entre eux.

Les taxes à percevoir pour le transport au-delà des limites de l'Union seront déterminées par ces conventions; elles seront ajoutées, le cas échéant, à la taxe de l'Union.

En conformité des dispositions de l'article 9, la taxe de l'Union sera attribuée de la manière suivante:

1° L'Office expéditeur de l'Union gardera en entier la taxe de l'Union pour les correspondances affranchies à destination des pays étrangers.

2° L'Office destinataire de l'Union gardera en entier la taxe de l'Union pour les correspondances non affranchies originaires des pays étrangers.

3° L'Office de l'Union qui échange des dépêches closes avec des pays étrangers gardera en entier la taxe de l'Union pour les correspondances affranchies originaires des pays étrangers et pour les correspondances non affranchies à destination des pays étrangers.

Dans les cas désignés sous les Nos 1, 2 et 3, l'Office qui échange les dépêches n'a droit à aucune bonification pour le transit. Dans tous les autres cas, les frais de transit seront payés d'après les dispositions de l'article 10.

Article 12.

Le service des lettres avec valeur déclarée et celui des mandats de poste feront l'objet d'arrangements ultérieurs entre les divers pays ou groupes de pays de l'Union.

Article 13.

Les Administrations postales des divers pays qui composent l'Union sont compétentes pour arrêter d'un commun accord, dans un règlement, toutes les mesures d'ordre et de détail nécessaires en vue de l'exécution du présent traité. Il est entendu que les dispositions de ce règlement pourront toujours être modifiées d'un commun accord entre les Administrations de l'Union.

Les différentes Administrations peuvent prendre entre elles les arrangements nécessaires au sujet des questions qui ne concernent pas l'ensemble de l'Union, comme le règlement des rapports à la frontière, la fixation de rayons limitrophes avec taxe réduite, les conditions de l'échange des mandats de poste et des lettres avec valeur déclarée, etc. etc.

Article 14.

Les stipulations du présent traité ne portent ni altération à la législation postale interne de chaque pays, ni restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des traités, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes en vue d'une amélioration progressive des relations postales.

Article 15.

Il sera organisé, sous le nom de Bureau international de l'Union générale des postes, un office central qui fonctionnera sous la haute surveillance d'une Administration postale désignée par le Congrès, et dont les frais seront supportés par toutes les Administrations des Etats contractants.

Ce bureau sera chargé de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de toute nature qui intéressent le service international des postes, d'émettre, à la demande des parties en cause, un avis sur les questions

litigieuses, d'instruire les demandes de modification au règlement d'exécution, de notifier les changements adoptés, de faciliter les opérations de la comptabilité internationale, notamment dans les relations prévues à l'article 10 ci-dessus et, en général, de procéder aux études et aux travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de l'Union postale.

Article 16.

En cas de dissentiment entre deux ou plusieurs membres de l'Union relativement à l'interprétation du présent traité, la question en litige devra être réglée par jugement arbitral; à cet effet, chacune des Administrations en cause choisira un autre membre de l'Union qui ne soit pas intéressé dans l'affaire.

La décision des arbitres sera donnée à la majorité absolue des voix.

En cas de partage des voix, les arbitres choisiront, pour trancher le différend, une autre Administration également désintéressée dans le litige.

Article I7.

L'entrée dans l'Union des pays d'outre-mer n'en faisant pas encore partie sera admise aux conditions suivantes:

1º Ils déposeront leur déclaration entre les mains de l'Administration chargée de la gestion du Bureau international de l'Union.

2º Ils se soumettront aux stipulations du traité de l'Union, sauf entente ultérieure au sujet des frais de transport maritime.

3º Leur adhésion à l'Union doit être précédée d'une entente entre les Administrations ayant des conventions postales ou des relations directes avec eux.

4º Pour amener cette entente, l'Administration gérante convoquera, le cas échéant, uue réunion des Administrations intéressées et de l'Administration qui demande l'accès.

5º L'entente établie, l'Administration gérante en avisera tous les membres de l'Union générale des postes.

6º Si dans un délai de six semaines, à partir de la date de cette communication, des objections ne sont pas présentées, l'adhésion sera considérée comme accomplie et

il en sera fait communication par l'Administration gérante à l'Administration adhérante. — L'adhésion définitive sera constatée par un acte diplomatique entre le Gouvernement de l'Administration gérante et le Gouvernement de l'Administration admise dans l'Union.

Article 18.

Tous les trois ans au moins, un Congrès de plénipotentiaires des pays participant au traité sera réuni en vue de perfectionner le système de l'Union, d'y introduire les améliorations jugées nécessaires et de discuter les affaires communes.

Chaque pays a une voix.

Chaque pays peut se faire représenter, soit par un ou par plusieurs délégués, soit par la délégation d'un autre pays. Toutefois, il est entendu que le délégué ou les délégués d'un pays ne pourront être chargés que de la représentation de deux pays, y compris celui qu'ils représentent.

La prochaine réunion aura lieu à Paris en 1877.

Toutefois, l'époque de cette réunion sera avancée, si la demande en est faite par le tiers au moins des membres de l'Union.

Article 19.

Le présent traité entrera en vigueur le 1er Juillet 1875.

Il est conclu pour trois ans à partir de cette date. Passé ce terme, il sera considéré comme indéfiniment prolongé, mais chaque partie contractante aura le droit de se retirer de l'Union, moyennant un avertissement donné une année à l'avance.

Article 20.

Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent traité, toutes les dispositions des traités spéciaux conclus entre les divers pays et Administrations, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes du présent traité et sans préjudice des dispositions de l'article 14.

Le présent traité sera ratifié aussitôt que faire se pourra et, au plus tard, trois mois avant la date de sa mise à exécution. Les actes de ratification seront échangés à Berne.

En foi de quoi les plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés l'ont signé à Berne, le 9 Octobre 1874.

Pour l'Allemagne: Stephan. Günther.
Pour l'Autriche: Le Baron de Kolbensteiner. Pilhal.
Pour la Hongrie: M. Gervay. P. Heim.
Pour la Belgique: Fassiaux. Vinchent. J. Gife.
Pour le Danemark: Fenger.
Pour l'Egypte: Muzzi-Bey.
Pour l'Espagne: Angel Mansi.. Emilio-C. de Navasqües.
Pour les Etats-Unis d'Amérique: Joseph H. Blackfan.
Pour la France:
Pour la Grande-Bretagne: W. J. Page.
Pour la Grèce: A. Mansolas. A. H. Bétant.
Pour l'Italie: Tantesio.
Pour le Luxembourg: V. de Roebe.
Pour la Norvège: C. Oppen.
Pour les Pays-Bas: Hofstede. B. Sweerts de Landas-Wyborgh.
Pour le Portugal: Eduardo Lessa.
Pour la Roumanie: George F. Lahovari.
Pour la Russie: Baron Velho. Georges Poggenpohl.
Pour la Serbie: Mladen Z. Radojkovitch.
Pour la Suède: W. Roos.
Pour la Suisse. Eugène Borel. Naeff. Dr. J Heer.
Pour la Turquie: Yanco Macridi.

Protocole final.

Les soussignés plénipotentiaires des Gouvernements des pays qui ont signé aujourd'hui le traité concernant la création d'une Union générale des Postes, sont convenus de ce qui suit:

Dans le cas où le Gouvernement Français, qui s'est réservé le protocole ouvert et qui figure en conséquence au nombre des parties contractantes au traité sans y avoir encore donné son adhésion, ne se déciderait pas à la signer, ce traité n'en sera pas moins définitif et obligatoire pour

toutes les autres parties contractantes dont les représentants l'ont signé aujourd'hui.

En foi de quoi les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent protocole final qui aura la même force et la même valeur que si les dispositions qu'il contient étaient insérées dans le traité lui-même, et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement de la Confédération Suisse et dont une copie sera remise à chaque partie.

Berne, le 9 Octobre 1874.

(Suivent les signatures.)

Le délai pour l'échange des ratifications ayant été prorogé d'un commun accord, les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays qui ont conclu à Berne, le 9 Octobre 1874, le Traité concernant la création d'une Union générale des Postes, se sont réunis aujourd'hui à Berne pour procéder à l'échange des ratifications de ce Traité.

Le plénipotentiaire du Gouvernement Français, Monsieur le comte d'Harcourt, a déclaré que la France donne son adhésion au Traité, sauf approbation de l'Assemblée nationale et moyennant les conditions et réserves suivantes:

1° cette convention pourra n'entrer en vigueur en ce qui concerne la France qu'à partir du 1er Janvier 1876;

2° la bonification à payer pour le transit territorial sera réglée d'après le parcours réel;

3° il ne pourra être apporté aucune modification en ce qui touche les tarifs inscrits dans le Traité du 9 Octobre 1874, si ce n'est à l'unanimité des voix des pays de l'Union représentés au Congrès.

En vertu des pouvoirs spéciaux qui leur ont été donnés à cet effet et qu'ils se sont communiqués, les plénipotentiaires soussignés ont déclaré, au nom de leurs Gouvernements respectifs, consentir les conditions et réserves Nos 1 et 3 ci-dessus.

La réserve sous N° 2 a également été consentie, avec la rédaction suivante, proposée par le Gouvernement Russe et à laquelle Monsieur le comte d'Harcourt, au nom du Gouvernement Français, a déclaré se rallier:

„2° La bonification à payer pour le transit territorial „sera réglée d'après le parcours réel, mais aux mê- „mes taxes que celles établies par le Traité consti- „tutif de l'Union générale des Postes."

Après ces préliminaires, le Traité signé à Berne le 9 Octobre 1874 a été complété par l'apposition de la signature du délégué de la France, et un exemplaire original revêtu des signatures de toutes les parties en a été remis, séance tenante, au plénipotentiaire de chacun des 22 pays qui composent l'Union.

Puis il a été procédé à l'examen des actes de ratification. Les instruments des actes de ratification de tous les pays dont les délégués ont signé le Traité, à Berne le 9 Octobre 1874, savoir de l'Allemagne, de l'Autriche-Hongrie, de la Belgique, du Danemark, de l'Egypte, de l'Espagne, des Etats-Unis d'Amérique, de la Grande-Bretagne, de la Grèce, de l'Italie, du Luxembourg, des Pays-Bas, du Portugal, de la Roumanie, de la Russie, de la Serbie, de la Suède et de la Norvège, de la Suisse et de la Turquie, ont été trouvés en bonne et due forme, et, conformément à ce qui a été convenu entre tous les hauts Gouvernements contractants, ils demeureront déposés dans les archives de la Confédération Suisse.

En ce qui concerne l'acte de ratification de la France, qui ne pourra être déposé qu'après que le Traité aura reçu l'approbation de l'Assemblée nationale, il a été convenu, d'un commun accord, que cet acte sera reçu par le Conseil fédéral Suisse, qui donnera avis de cette remise aux autres parties contractantes.

En foi de quoi, les soussignés ont dressé le présent procès-verbal, qu'ils ont revêtu de leurs signatures.

Fait à Berne, le 3 Mai 1875, en 21 expéditions, dont une restera déposée dans les archives de la Confédération Suisse, pour accompagner les instruments des actes de ratification.

(Suivent les signatures.)

66.

Overeenskomst imellem Danmark og Rusland ved udvexlede Deklarationer, undertegnede i St. Petersborg den $\frac{11 \text{ November}}{30 \text{ October}}$ 1874, om Forandring i Art. XIII i den den $\frac{7 \text{ Juli}}{25 \text{ Juni}}$ 1872 afsluttede Postkonvention.

Le Gouvernement Royal de Danemark et le Gouvernement Impérial de Russie, en vue de la loi du 23 Mai 1873 qui substitue pour le Royaume de Danemark à partir du $\frac{1 \text{ Janvier } 1875}{20 \text{ Décembre } 1874}$ le Kronemönt à la monnaie actuelle le Rigsmönt et établit comme monnaie unitaire le Krone — équivalant à 48 skilling du système monétaire actuel, — divisé en 100 öre, sont convenus en conséquence de modifier, à partir du $\frac{1 \text{ Janvier } 1875}{30 \text{ Décembre } 1874}$, de la manière suivante le dernier paragraphe de l'article 13 de la convention postale conclue le $\frac{7 \text{ Juillet}}{25 \text{ Juin}}$ 1872 entre le Danemark et la Russie:

„Les taxes et les droits seront perçus et les indemnités payées par chacun des Etats contractants en monnaie légale du pays, le franc équivalant à un quart de rouble argent et à soixante et onze öre, le centime à un quart de kopek argent et à un öre, et les fractions de kopek et de öre étant considérées comme kopek et öre entiers."

En foi de quoi, les Soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont dressé la présente déclaration et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en double à Saint-Pétersbourg, le $\frac{11 \text{ Novembre}}{30 \text{ Octobre}}$ 1874.

Emil Vind. Westmann.

67.

Venskabs-, Handels- og Bosættelses-Traktat imellem Danmark og det Sveitsiske Edsforbund, undertegnet i Paris den 10de Februar 1875, med tilhørende Tillægsartikel.

Sa Majesté le Roi de Danemark et le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse, animés du désir de resserrer les

liens d'amitié et les rapports de commerce qui unissent les deux pays, ont décidé d'un commun accord de conclure à cet effet un traité spécial, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark:

Mr. le Comte de Moltke-Hvitfeldt, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Gouvernement de la République Française, et

Le Conseil Fédéral de la Confédération Suisse:

Mr. Kern, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la République Française;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs. trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants.

Article 1.

Les citoyens Suisses qui s'établissent dans le Royaume de Danemark ou qui y séjournent pendant un temps plus ou moins long, seront traités sur le même pied que les sujets Danois en tout ce qui concerne le choix de leur résidence, la faculté d'acquérir des propriétés par voie d'achat ou d'héritage, d'aliéner leurs biens meubles et immeubles, le libre accès devant les tribunaux, le paiement des droits et impôts, etc. Ils seront également traités sur le même pied dans les colonies, excepté au Gröenland, où, conformément aux règles existantes, aucun citoyen Suisse ne pourra s'établir ni faire du commerce sans une autorisation spéciale du Gouvernement Danois.

Article 2.

De même les sujets Danois qui habitent le territoire de la Confédération seront, pour tous les droits dont il est question dans l'Article précédent, assimilés aux citoyens Suisses.

Article 3.

Tout citoyen de l'un des deux Etats, qui voudra s'établir dans l'autre, devra être porteur de certificats de nationalité en bonne et due forme, délivrés par l'autorité compétente.

Article 4.

Les citoyens de l'un des deux Etats, résidant ou établis dans l'autre, qui voudront retourner dans leur pays, ou qui y seront renvoyés en vertu d'une sentence judiciaire ou des règlements de police sur les moeurs et la mendicité, seront reçus en tout temps et en toute circonstance, avec leurs femmes et leurs enfants, dans le pays d'où ils sont originaires et où, conformément aux lois, ils ont conservé leurs droits.

Article 5.

Aucune des Hautes Parties contractantes ne pourra pour l'importation, l'exportation, l'emmagasinage et le transit des produits du sol ou de l'industrie de l'autre pays, exiger des droits autres ou plus élevés que ceux qui sont ou seront imposés sur des articles de la même espèce appartenant aux produits du sol ou de l'industrie de la nation la plus favorisée.

Article 6.

Les marchandises de provenance Danoise entreront librement sur le territoire de la Confédération Suisse. De même le territoire et les ports du Danemark et de ses colonies (excepté ceux du Groenland) seront ouverts à tous les produits Suisses, pourvu qu'ils y soient importés sur des navires Suisses ou Danois, ou sous tout autre pavillon ayant libre accès dans les ports Danois. Les marchandises Suisses naviguant sous pavillon Danois, ou sous celui d'une des nations les plus favorisées, acquitteront les mêmes droits que celles de cette dernière nation; sous tout autre pavillon elles seront traitées comme les produits du pays auquel appartient le navire.

En cas de naufrage et de sauvetage sur les côtes Danoises, les marchandises Suisses seront considérées et traitées comme si elles appartenaient à des citoyens Danois.

Article 7.

Il est en outre convenu entre les deux Hautes Parties contractantes, que tout avantage en matière de commerce ou de douane ou relatif aux points mentionnés dans l'Article 1,

que l'une d'elles aurait accordé ou accorderait ultérieurement à une tierce puissance, sera en même temps et de la même manière, étendu à l'autre.

Article 8.

Les citoyens de chacune des Hautes Parties contractantes seront, sur le territoire de l'autre, affranchis (excepté dans les colonies Danoises des Indes occidentales) de toute espéce de service militaire, soit dans l'armée, la marine, la garde nationale ou la milice. Ils seront également exempts de toutes impositions en argent ou en nature, établies en remplacement du service militaire. Toutefois, pour ce qui concerne le logement des troupes, et les autres prestations en nature pour l'armée, ils seront assimilés aux habitants du pays.

Article 9.

Les Parties contractantes s'accordent mutuellement le droit d'établir dans les principales villes et places de commerce de leurs Etats respectifs des Consuls ou Vice-Consuls qui jouiront, dans l'exercice de leurs fonctions, des mêmes immunités et privilèges que ceux des nations les plus favorisées. Mais avant qu'un Consul ou Vice-Consul puisse agir en cette qualité, il devra être reconnu, dans les formes usitées par le Gouvernement auprès duquel il est accrédité. Pour ce qui regarde leurs affaires privées et commerciales, les Consuls et Vice-Consuls seront soumis aux mêmes lois et aux mêmes usages que les simples particuliers qui sont citoyens du pays où ils résident. Il est, en outre, entendu que, si un Consul ou Vice-Consul se rend coupable d'une infraction aux lois, le Gouvernement auprès duquel il est accrédité, ou le Gouverneur, s'il habite les colonies, pourra, suivant les circonstances, lui retirer l'exéquatur, le faire sortir du pays ou le punir conformément à la loi, en faisant toutefois connaître à l'autre Gouvernement les motifs de sa démarche.

Les archives et les papiers des Consulats seront regardés comme inviolables. Aucun magistrat ni autre fonctionnaire ne pourra, sous quelque prétexte que ce soit, y faire une perquisition, les saisir ou s'y immiscer d'une manière quelconque.

Article 10.

Le présent traité restera en vigueur pendant dix années à compter du jour de l'échange des ratifications, et continuera à être en vigueur aussi longtemps que l'une des puissances n'aura pas notifié à l'autre, donze mois à l'avance, son intention d'en faire cesser l'effet.

Article 11.

Les ratifications du présent traité seront échangées à Paris dans l'espace de six mois ou plus tôt si faire se peut.*)

En foi de quoi les Plénipotentiairès respectifs l'ont signé en double original, et l'ont revêtu du cachet de leurs armes, à Paris le 10 Février mil huit cent soixante-quinze.

Moltke-Hvitfeldt.
Kern.

Article additionnel

Afin d'écarter tout doute sur la portée des articles 1 et 2 du Traité d'amitié, de commerce et d'etablissement entre Sa Majesté le Roi de Danemark et la Confédération Suisse, conclu et signé à Paris, le 10 Février dernier, les soussignés Plénipotentiaires des deux puissances, en vertu des autorisations de leurs Gouvernements, sont convenus par le présent article additionnel:

que l'assimilation complète, assurée par les dits articles aux citoyens Suisses en Danemark et aux sujets Danois en Suisse pour tout ce qui concerne l'exercice des droits civils s'étend également au libre exercice de toute profession autorisée.

Le présent article additionnel aura la même force et valeur que s'il était textuellement inséré dans le traité signé le 10 Février dernier.

Il sera ratifié par les deux Parties contractantes et les ratifications en seront échangées à Paris, le même jour et en même temps que celles du traité principal.

---

*) Ratificationerne bleve udvexlede i Paris den 10de Juli 1875.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent article additionnel en double original et l'ont revêtu du cachet de leurs armes à Paris, le 22 Mai 1875 (mil huit cent soixante-quinze.)

Moltke Hvitfeldt.
Kern.

68.

International Meterkonvention, afsluttet i Paris den 20de Maj 1875 med tvende Tillæg.

Convention.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Sa Majesté l'Empereur d'Autriche-Hongrie, Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté l'Empereur du Brésil, Son Excellence le Président de la Confédération Argentine, Sa Majesté le Roi de Danemark, Sa Majesté le Roi d'Espagne, Son Excellence le Président des États-Unis d'Amérique, Son Excellence le Président de la République Française, Sa Majesté le Roi d'Italie, Son Excellence le Président de la République du Pérou, Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, Son Excellence le Président de la Confédération Suisse, Sa Majesté l'Empereur des Ottomans et Son Excellence le Président de la République de Vénézuéla,

Désirant assurer l'unification internationale et le perfectionnement du système métrique, ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, M. le Prince de Hohenlohe-Schillingsfürst, Grand-Croix de l'Ordre de l'Aigle-Rouge de Prusse et de l'Ordre de Saint-Hubert de Bavière, etc. etc., son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche-Hongrie, M. le Comte Apponyi, son Chambellan actuel et Conseiller intime, Chevalier de la Toison-d'Or, Grand-Croix de l'Ordre Royal de

Saint-Étienne de Hongrie et de l'Ordre Impérial de Léopold, etc. etc. etc., son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté le Roi des Belges, M. le Baron Beyens, Grand Officier de son Ordre de Léopold, Grand Officier de la Légion d'honneur, etc. etc, etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté l'Empereur du Brésil, M. Marcos Antonio d'Araujo, Vicomte d'Itajuba, Grand de l'Empire, Membre du Conseil de Sa Majesté, Commandeur de son Ordre du Christ, Grand Officier de la Légion d'honneur, etc. etc. etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Son Excellence le Président de la Confédération Argentine, M. Balcarce, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la Confédération Argentine à Paris;

Sa Majesté le Roi de Danemark, M. le Comte de Moltke-Hvitfeldt, Grand-Croix de l'Ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'honneur du même Ordre, Grand Officier de la Légion d'honneur, etc. etc. etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté le Roi d'Espagne, Don Mariano Roca de Togores, Marquis de Molins, Vicomte de Rocamora, Grand d'Espagne de première classe, Chevalier de l'Ordre insigne de la Toison d'Or, Grand-Croix de la Légion d'honneur, etc. etc. etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris,

et M. le Général Ibañez, Grand-Croix de l'Ordre d'Isabelle la Catholique, etc. etc. etc., Directeur général de l'Institut géographique et statistique d'Espagne, Membre de l'Académie des sciences;

Son Excellence le Président des États-Unis d'Amérique, M. Élihu-Benjamin Washburne, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des États-Unis à Paris;

Son Excellencc le Président de la République Française, M. le Duc Decazes, Député à l'Assemblée nationale, Commandeur de l'Ordre de la Légion d'honneur, etc. etc. etc., Ministre des Affaires étrangères;

M. le Vjcomte de Meaux, Député à l'Assemblée nationale, Ministre de l'Agriculture et du Commerce,

et M. Dumas, ancien Ministre, Secrétaire perpétuel de l'Académie des sciences, Grand-Croix de l'Ordre de la Légion d'honneur, etc. etc.;

Sa Majesté le Roi d'Italie, M. le Chevalier Constantin Nigra, Chevalier Grand-Croix de ses Ordres des Saints Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, Grand Officier de la Légion d'honneur, etc. etc. etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Son Excellence le Président de la République du Pérou, M. Pedro Galvez, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Pérou à Paris,

et M. Francisco de Rivero, ancien Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Pérou;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, M. Jose da Silva Mendes Leal, Pair du Royaume, Grand-Croix de l'Ordre de Saint-Jacques, Chevalier de l'Ordre de la Tour-et-l'Épée de Portugal, etc. etc. etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies, M. Grégoire Okouneff, Chevalier des Ordres de Russie de Sainte-Anne de première classe, de Saint-Stanislas de première classe, de Saint-Wladimir de troisième classe; Commandeur de la Légion d'honneur, etc. etc. etc., Conseiller d'État actuel, Conseiller d'ambassade de Russie à Paris;

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvége, M. le Baron Adelswärd, Grand-Croix des Ordres de l'Étoile-Polaire de Suède. et de Saint-Olaf de Norvége, Grand Officier de la Légion d'honneur, etc. etc. etc., son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Son Excellence le Président de la Confédération Suisse, M. Jean-Conrad Kern, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la Confédération Suisse à Paris;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans, Husny Bey, Lieutenant-Colonel d'état-major, décoré de l'Ordre Impérial de l'Osmanié de la quatrième classe, de l'Ordre du Medjidié de la cinquième classe, Officier de l'Ordre de la Légion d'honneur, etc. etc. etc.;

et Son Excellence le Président de la République de Vénézuéla, M. le Docteur Eliseo Aoosta;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté les dispositions suivantes:

Art. 1.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à fonder et entretenir, à frais communs, un Bureau international des poids et mesures, scientifique et permanent, dont le siége est à Paris.

Art 2.

Le Gouvernement Français prendra les dispositions nécessaires pour faciliter l'acquisition ou, s'il y a lieu, la construction d'un bâtiment spécialement affecté à cette destination, dans les conditions déterminées par le Règlement annexé à la présente Convention.

Art. 3.

Le Bureau international fonctionnera sous la direction et la surveillance exclusives d'un Comité international des poids et mesures, placé lui-même sous l'autorité d'une Conférence générale des poids et mesures formée de délégués de tous les Gouvernements contractants.

Art. 4.

La présidence de la Conférence générale des poids et mesures est attribuée au président en exercice de l'Académie des sciences de Paris.

Art. 5.

L'organisation du Bureau ainsi que la composition et les attributions du Comité international et de la Conférence générale des poids et mesures sont déterminées par le Règlement annexé à la présente Convention.

Art. 6.

Le Bureau international des poids et mesures est chargé:

1° de toutes les comparaisons et vérifications des nouveaux prototypes du mètre et du kilogramme;

2° de la conservation des prototypes internationaux;

3° des comparaisons périodiques des étalons nationaux avec les prototypes internationaux et avec leurs témoins, ainsi que de celles des thermomètres étalons;

4° de la comparaison des nouveaux prototypes avec les étalons fondamentaux des poids et mesures non métriques employés dans les différents pays et dans les sciences;

5° de l'étalonnage et de la comparaison des règles géodésiques;

6° de la comparaison des étalons et échelles de précision dont la vérification serait demandée, soit par les Gouvernements, soit par des sociétés savantes, soit même par des artistes et det savants.

Art. 7.

Le personnel du Bureau se composera, d'un directeur, de deux adjoints et du nombre d'employés nécessaire.

A partir de l'époque où les comparaisons des nouveaux prototypes auront été effectuées et où ces prototypes auront été répartis entre les divers États, le personnel du Bureau sera réduit dans la proportion jugée convenable.

Les nominations du personnel du Bureau seront notifiées par le Comité international aux Gouvernements des Hautes Parties contractantes.

Art. 8.

Les prototypes internationaux du mètre et du kilogramme, ainsi que leurs témoins, demeureront déposés dans le Bureau; l'accès du dépôt sera uniquement réservé au Comité international.

Art. 9.

Tous les frais d'établissement et d'installation du Bureau international des poids et mesures, ainsi que les dépenses annuelles d'entretien et celles du Comité, seront couverts par des contributions des États contractants, établies d'après une échelle basée sur leur population actuelle.

Art. 10.

Les sommes représentant la part contributive de chacun des États contractants seront versées, au commencement de chaque année, par l'intermédiaire du Ministère des affaires étrangères de France, à la Caisse des dépôts et consignations, à Paris, d'où elles seront retirées, au fur et à mesure des besoins, sur mandats du directeur du Bureau.

Art. 11.

Les Gouvernements qui useraient de la faculté, réservée à tout État, d'accéder à la présente Convention, seront tenus d'acquitter une contribution dont le montant sera déterminé par le Comité sur les bases établies à l'article 9 et qui sera affectée à l'amélioration du matériel scientifique du Bureau.

Art. 12.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'apporter d'un commun accord à la présente Convention toutes les modifications dont l'expérience démontrerait l'utilité.

Art. 13.

A l'expiration d'un terme de douze années, la présente Convention pourra être dénoncée par l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes.

Le Gouvernement qui userait de la faculté d'en faire cesser les effets en ce qui le concerne sera tenu de notifier son intention une année d'avance et renoncera, par ce fait, à tous droits de copropriété sur les prototypes internationaux et sur le Bureau.

Art. 14.

La présente Convention sera ratifiée suivant les lois constitutionnelles particulières à chaque État; les ratifications en seront échangées à Paris dans le délai de six mois, ou plus tôt si faire se peut.*) Elle sera mise à exécution à partir du 1er Janvier 1876.

*) Udvexlingen af Ratificationsacterne imellem Tydskland, Belgien, Danmark, Spanien, Frankrig, Italien, Peru, Rusland, Sverig og Norge, Schweitz og Tyrkiet fandt Sted i Versailles den 20de December 1875.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Paris, le 20 Mai 1875.

Hohenlohe.
Apponyi.
Beyens.
Vicomte D'Itajuba.
M. Balcarce.
L. Moltke-Hvitfeldt.
Marquis de Molins.
Carlos Ibañez.
E. B. Washburne.
Decazes.
C. de Meaux.
Dumas.
Nigra.
P. Galvez.
Francisco de Rivero.
Jose da Silva Mendes Leal.
Okouneff.
Adelswärd.
Kern.
Husny.
E. Acosta.

Annexe N° I.

Règlement.

Art. 1.

Le Bureau international des poids et mesures sera établi dans un bâtiment spécial présentant toutes les garanties nécessaires de tranquillité et de stabilité.

Il comprendra, outre le local approprié au dépôt des prototypes, des salles pour l'installation des comparateurs et des balances, un laboratoire, une bibliothèque, une salle

d'archives, des cabinets de travail pour les fonctionnaires et des logements pour le personnel de garde et de service.

Art. 2.

Le Comité international est chargé de l'acquisition et de l'appropriation de ce bâtiment, ainsi que de l'installation des services auxquels il est destiné.

Dans le cas où le Comité ne trouverait pas à acquérir un bâtiment convenable, il en sera construit un sous sa direction et sur ses plans.

Art. 3.

Le Gouvernement Français prendra, sur la demande du Comité international, les dispositions nécessaires pour faire reconnaître le Bureau comme établissement d'utilité publique.

Art. 4.

Le Comité international fera exécuter les instruments nécessaires, tels que: comparateurs pour les étalons à traits et à bouts, appareils pour les déterminations des dilatations absolues, balances pour les pesées dans l'air et dans le vide, comparateurs pour les règles géodésiques, etc.

Art. 5.

Les frais d'acquisition ou de construction du bâtiment et les dépenses d'installation et d'achat des instruments et appareils ne pourront dépasser ensemble la somme de 400,000 francs.

Art. 6.

Le budget des dépenses annuelles est évalué ainsi qu'il suit:

A. Pour la première période de la confection et de la comparaison des nouveaux prototypes:

a) Traitement du directeur	15,000f
Traitement de deux adjoints, à 6,000 francs	12,000
Traitement de quatre aides, à 3,000 francs	12,000
Appointements d'un mécanicien-concierge	3,000
Gages de deux garçons de bureau, à 1,500 francs	3,000
Total des traitements	45,000
b) Indemnités pour les savants et les artistes qui, sur la demande du Comité, seraient chargés de travaux spéciaux. Entretien du bâtiment, achat et réparation d'appareils, chauffage, éclairage, frais de bureau	24,000
c) Indemnité pour le secrétaire du Comité international des poids et mesures	6,000
Total	75,000

Le budget annuel du Bureau pourra être modifié, suivant les besoins, par le Comité international, sur la proposition du directeur, mais sans pouvoir dépasser la somme de 100,000 francs.

Toute modification que le Comité croirait devoir apporter, dans ces limites, au budget annuel fixé par le présent Règlement, sera portée à la connaissance des Gouvernements contractants.

Le Comité pourra autoriser le directeur, sur sa demande, à opérer des virements d'un chapitre à l'autre du budget qui lui est alloué.

B. Pour la période postérieure à la distribution des prototypes:

a) Traitement du directeur	15,000f
Traitement d'un adjoint	6,000
Appointements d'un mécanicien-concierge	3,000
Gages d'un garçon de bureau	1,500
	25,500
b) Dépenses du Bureau	18,500
c) Indemnité pour le secrétaire du Comité international	6,000
Total	50,000

Art. 7.

La Conférence générale mentionnée à l'article 3 de la Convention se réunira à Paris, sur la convocation du Comité international, au moins une fois tous les six ans.

Elle a pour mission de discuter et de provoquer les mesures nécessaires pour la propagation et le perfectionnement du système métrique, ainsi que de sanctionner les nouvelles déterminations métrologiques fondamentales qui auraient été faites dans l'intervalle de ses réunions. Elle reçoit le rapport du Comité international sur les travaux accomplis, et procède, au scrutin secret, au renouvellement par moitié du Comité international.

Les votes, au sein de la Conférence générale, ont lieu par États; chaque État a droit à une voix.

Les membres du Comité international siégent de droit dans les réunions de la Conférence; ils peuvent être en même temps délégués de leurs Gouvernements.

Art. 8.

Le Comité international mentionné à l'article 3 de la Convention sera composé de quatorze membres, appartenant tous à des États différents.

Il sera formé, pour la première fois, des douze membres de l'ancien Comité permanent de la Commission internationale de 1872 et des deux délégués qui, lors de la nomination de ce Comité permanent, avaient obtenu le plus grand nombre de suffrages après les membres élus.

Lors du renouvellement, par moitié, du Comité international, les membres sortants seront d'abord ceux qui, en cas de vacance, auront été élus provisoirement dans l'intervalle entre deux sessions de la Conférence; les autres seront désignés par le sort.

Les membres sortants seront rééligibles.

Art. 9.

Le Comité international dirige les travaux concernant la vérification des nouveaux prototypes, et en général tous

les travaux métrologiques que les Hautes Parties contractantes décideront de faire exécuter en commun.

Il est chargé, en outre, de surveiller la conservation des prototypes internationaux.

Art. 10.

Le Comité international se constitue en choisissant lui-même, au scrutin secret, son président et son secrétaire. Ces nominations seront notifiées aux Gouvernements des Hautes Parties contractantes.

Le président et le secrétaire du Comité et le directeur du Bureau doivent appartenir à des pays différents.

Une fois constitué, le Comité ne peut procéder à de nouvelles élections ou nominations que trois mois après que tous les membres en auront été avertis par le bureau du Comité.

Art. 11.

Jusqu'à l'époque où les nouveaux prototypes seront terminés et distribués, le Comité se réunira au moins une fois par an; après cette époque, ses réunions seront au moins bisannuelles.

Art. 12.

Les votes du Comité ont lieu à la majorité des voix; en cas de partage, la voix du président est prépondérante. Les décisions ne sont valables que si le nombre des membres présents égale au moins la moitié plus un des membres qui composent le Comité.

Sous réserve de cette condition, les membres absents ont le droit de déléguer leurs votes aux membres présents, qui devront justifier de cette délégation. Il en est de même pour les nominations au scrutin secret.

Art. 13.

Dans l'intervalle d'une session à l'autre, le Comité a le droit de délibérer par correspondance.

Dans ce cas, pour que la décision soit valable, il faut que tous les membres du Comité aient été appelés à émettre leur avis.

Art. 14.

Le Comité international des poids et mesures remplit provisoirement les vacances qui pourraient se produire dans son sein; ces élections se font par correspondance, chacun des membres étant appelé à y prendre part.

Art. 15.

Le Comité international élaborera un règlement détaillé pour l'organisation et les travaux du Bureau, et il fixera les taxes à payer pour les travaux extraordinaires prévus à l'article 6 de la Convention.

Ces taxes seront affectées au perfectionnement du matériel scientifique du Bureau.

Art. 16.

Toutes les communications du Comité international avec les Gouvernements des Hautes Parties contractantes auront lieu par l'intermédiaire de leurs représentants diplomatiques à Paris.

Pour toutes les affaires dont la solution appartiendra à une administration Française, le Comité aura recours au Ministère des affaires étrangères de France.

Art. 17.

Le directeur du Bureau ainsi que les adjoints sont nommés au scrutin secret per le Comité international.

Les employés sont nommés par le directeur.

Le directeur a voix délibérative au sein du Comité.

Art. 18.

Le directeur du Bureau n'aura accès au lieu de dépôt des prototypes internationaux du mètre et du kilogramme qu'en vertu d'une résolution du Comité et en présence de deux de ses membres.

Le lieu de dépôt des prototypes ne pourra s'ouvrir qu'au moyen de trois clefs, dont une sera en la possession

du directeur des Archives de France, la seconde dans celle du président du Comité, et la troisième dans celle du directeur du Bureau.

Les étalons de la catégorie des prototypes internationaux serviront seuls aux travaux ordinaires de comparaisons du Bureau.

Art. 19.

Le directeur du Bureau adressera, chaque année, au Comité: 1° un rapport financier sur les comptes de l'exercice précédent, dont il lui sera, après vérification, donné décharge; 2° un rapport sur l'état du matériel; 3° un rapport général sur les travaux accomplis dans le cours de l'année écoulée.

Le Comité international adressera, de son côté, à tous les Gouvernements des Hautes Parties contractantes un rapport annuel sur l'ensemble de ses opérations scientifiques, techniques et administratives et de celles du Bureau.

Le président du Comité rendra compte à la Conférence générale des travaux accomplis depuis l'époque de sa dernière session.

Les rapports et publications du Comité et du Bureau seront rédigés en langue Française. Ils seront imprimés et communiqués aux Gouvernements des Hautes Parties contractantes.

Art. 20.

L'échelle des contributions dont il est question à l'article 9 de la Convention sera établie ainsi qu'il suit:

Le chiffre de la population, exprimé en millions, sera multiplié

par le coefficient 3 pour les États dans lesquels le système métrique est obligatoire;

par le coefficient 2 pour ceux dans lesquels il n'est que facultatif;

par le coefficient 1 pour les autres États.

La somme des produits ainsi obtenus fournira le nombre d'unités par lequel la dépense totale devra être divisée. Le quotient donnera le montant de l'unité de dépense.

Art. 21.

Les frais de confection des prototypes internationaux ainsi que des étalons et témoins destinés à les accompagner seront supportés par les Hautes Parties contractantes, d'après l'échelle établie à l'article précédent.

Les frais de comparaison et de vérification des étalons demandés par des États qui ne participeraient pas à la présente Convention, seront réglés par le Comité conformément aux taxes fixées en vertu de l'article 15 du Règlement.

Art. 22.

Le présent Règlement aura même force et valeur que la Convention à laquelle il est annexé.

Hohenlohe.
Apponyi.
Beyens.
Vicomte d'Itajuba.
M. Balcarce.
L. Moltke-Hvitfeldt.
Marquis de Molins.
Carlos Ibañez.
E. B. Washburne.
Decazes.
C. de Meaux.
Dumas.
Nigra.
P. Galvez.
Francisco de Rivero.
Jose da Silva Mendes Leal.
Okouneff.
Adelswärd.
Kern.
Husny.
E. Acosta.

Annexe N° 2.

Dispositions transitoires.

Art. 1.

Tous les États qui étaient représentés à la Commission internationale du mètre réunie à Paris en 1872, qu'ils soient ou non parties contractantes à la présente Convention, recevront les prototypes qu'ils auront commandés, et qui leur seront livrés dans toutes les conditions de garantie déterminées par ladite Commission internationale.

Art. 2.

La première réunion de la Conférence générale des poids et mesures mentionnée à l'article 3 de la Convention aura, notamment, pour objet de sanctionner ces nouveaux prototypes et de les répartir entre les États qui en auront fait la demande.

En conséquence, les délégués de tous les Gouvernements qui étaient représentés à la Commission internationale de 1872, ainsi que les membres de la section Française, feront de droit partie de cette première réunion pour concourir à la sanction des prototypes.

Art. 3.

Le Comité international mentionné à l'article 3 de la Convention, et composé comme il est dit à l'article 8 du Règlement, est chargé de recevoir et de comparer entre eux les nouveaux prototypes, d'après les décisions scientifiques de la Commission internationale de 1872 et de son Comité permanent, sous réserve des modifications que l'expérience pourrait suggérer dans l'avenir.

Art. 4.

La section Française de la Commission internationale de 1872 reste chargée des travaux qui lui ont été confiés pour

la construction des nouveaux prototypes, avec le concours du Comité international.

Art. 5.

Les frais de fabrication des étalons métriques construits par la section Française seront remboursés par les Gouvernements intéressés, d'après le prix de revient par unité qui sera déterminé par ladite section.

Art. 6.

Le Comité international est autorisé à se constituer immédiatement et à faire toutes les études préparatoires nécessaires pour la mise à exécution de la Convention, sans engager aucune dépense avant l'échange des ratifications de ladite Convention.

Hohenlohe.
Apponyi.
Beyens.
Vicomte d'Itajuba.
M. Balcarce.
L. Moltke-Hvitfeldt.
Marquis de Molins.
Carlos Ibañez.
E. B. Washburne.
Decazes.
C. de Meaux.
Dumas.
Nigra.
P. Galvez.
Francisco de Rivero.
Jose da Silva Mendes Leal.
Okouneff.
Adelswärd.
Kern.
Husny.
E. Acosta.

69.

International Telegrafkonvention, undertegnet i St. Petersborg den $\frac{22}{10}$de Juli 1875.

Convention.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème, etc. etc., Roi Apostolique de Hongrie, Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté le Roi de Danemark, Sa Majesté le Roi d'Espagne, Son Excellence Monsieur le Président de la République Française, Sa Majesté le Roi des Hellènes, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, Sa Majesté le Shah de Perse. Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies, Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, Son Excellence Monsieur le Président de la Confédération Suisse et Sa Majesté l'Empereur des Ottomans, animés du désir de garantir et de faciliter le service de la télégraphie internationale, ont résolu, conformément à l'article 56 de la Convention télégraphique internationale, signée à Paris le $^5/_{17}$ Mai 1865, d'introduire dans cette convention les modifications et améliorations suggérées par l'expérience.

A cet effet, ils ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Mr. le Prince Henri VII Reuss, Son Lieutenant Général et Général Aide de camp, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème, etc. etc., Roi Apostolique de Hongrie, Mr. le Baron Ferdinand de Langenau, Son Conseiller intime, Son Ambassadeur Extraordinaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi des Belges, Mr. le Comte Errembault de Dudzeele, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi de Danemark, Mr. Charles Emile de Vind, Son Chambellan et Son Envoyé Extraordinaire et

Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi d'Espagne, Mr. Manuel de Acuna et de Witte, Marquis de Bedmar, Grand d'Espagne, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Son Excellence Monsieur le Président de la République Française, Mr. le Général Le-Flô, Ambassadeur de France près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi det Hellènes, Mr. Marcoran, Son Chargé d'affaires à St. Pétersbourg;

Sa Majesté le Roi d'Italie, Mr. le Comte Raphael Barbalani, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, Mr. Frédéric van der Hoeven, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Shah de Perse, Mirza Abdulrahim Khan Saedul Mulk, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, Mr. le Vicomte Frédéric Stuart de Figanière e Morao, Gentilhomme de Sa Maison et Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies, Mr. le Baron Alexandre Jomini, Son Conseiller Privé Actuel, dirigeant le Ministère des Affaires Etrangères;

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvége, Mr. Georges Due, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Son Excellence Monsieur le Président de la Confédération Suisse, Mr. le Colonel fédéral Bernard Hammer, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Confédération Suisse près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans, Kiamil Pacha, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

lesquels après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1er.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent à toutes personnes le droit de correspondre au moyen des télégraphes internationaux.

Article 2.

Elles s'engagent à prendre toutes les dispositions nécessaires pour assurer le secret des correspondances et leur bonne expédition.

Article 3.

Toutefois, elles déclarent n'accepter, à raison du service de la télégraphie internationale, aucune responsabilité.

Article 4.

Chaque Gouvernement s'engage à affecter au service télégraphique international des fils spéciaux, en nombre suffisant pour assurer une rapide transmission des télégrammes.

Ces fils seront établis et desservis dans les meilleures conditions que la pratique du service aura fait connaître.

Article 5.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

1° Télégrammes d'Etat: ceux qui émanent du Chef de l'Etat, des Ministres, des Commandants en chef des forces de terre et de mer et des Agents diplomatiques ou consulaires des Gouvernements contractants, ainsi que les réponses à ces mêmes télégrammes.

2° Télégrammes de service: ceux qui émanent des Administrations télégraphiques des Etats contractants et qui sont relatifs, soit au service de la télégraphie internationale, soit à des objets d'intérêt public déterminés de concert par les dites Administrations.

3° Télégrammes privés.

Dans la transmission, les télégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes.

Article 6.

Les télégrammes d'Etat et de service peuvent être émis en langage secret, dans toutes les relations.

Les télégrammes privés peuvent être échangés en langage secret entre deux Etats qui admettent ce mode de correspondance.

Les Etats qui n'admettent pas les télégrammes privés en langage secret, au départ et à l'arrivée, doivent les laisser circuler en transit, sauf le cas de suspension défini à l'article 8.

Article 7.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'arrêter la transmission de tout télégramme privé qui paraîtrait dangereux pour la sécurité de l'Etat ou qui serait contraire aux lois du pays, à l'ordre public ou aux bonnes mœurs.

Article 8.

Chaque Gouvernement se réserve aussi la faculté de suspendre le service de la télégraphie internationale pour un temps indéterminé, s'il le juge nécessaire, soit d'une manière générale, soit seulement sur certaines lignes et pour certaines natures de correspondances, à charge par lui d'en aviser immédiatement chacun des autres Gouvernements contractants.

Article 9.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à faire jouir tout expéditeur des différentes combinaisons arrêtées de concert par les Administrations télégraphiques des Etats contractants, en vue de donner plus de garanties et de facilités à la transmission et à la remise des correspondances.

Elles s'engagent également à le mettre à même de profiter des dispositions prises et notifiées par l'un quelconque des autres Etats, pour l'emploi de moyens spéciaux de transmission ou de remise.

Article 10.

Les Hautes Parties contractantes déclarent adopter, pour la formation des tarifs internationaux, les bases ci-après:

La taxe applicable à toutes les correspondances échangées, par la même voie, entre les bureaux de deux quelconques des Etats contractants sera uniforme. Un même Etat pourra toutefois, en Europe, être subdivisé, pour l'application de la taxe uniforme, en deux grandes divisions territoriales au plus,

Le taux de la taxe est établi d'Etat à Etat, de concert entre les Gouvernements extrêmes et les Gouvernements intermédiaires.

Les taxes des tarifs applicables aux correspondances échangées entre les Etats contractants pourront, à toute époque, être modifiées d'un commun accord.

Le franc est l'unité monétaire qui sert à la composition des tarifs internationaux.

Article 11.

Les télégrammes relatifs au service des télégraphes internationaux des Etats contractants sont transmis en franchise sur tout le réseau des dits Etats.

Article 12.

Les Hautes Parties contractantes se doivent réciproquement compte des taxes perçues par chacune d'elles.

Article 13.

Les dispositions de la présente Convention sont complétées par un règlement, dont les prescriptions peuvent être, à toute époque, modifiées d'un commun accord par les Administrations des Etats contractants.*)

---

*) Det den internationale Telegrafkonvention vedføiede Reglement findes trykt i Lovtidende for 1875 Nr. 35.

Article 14.

Un organe central, placé sous la haute autorité de l'Administration supérieure de l'un des Gouvernements contractants désigné, à cet effet, par le règlement, est chargé de réunir, de coordonner et de publier les renseignements de toute nature relatifs à la télégraphie internationale, d'instruire les demandes de modification aux tarifs et au règlement de service, de faire promulguer les changements adoptés et, en général, de procéder à toutes les études et d'exécuter tous les travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de la télégraphie internationale.

Les frais auxquels donne lieu cette institution sont supportés par toutes les Administrations des Etats contractants.

Article 15.

Le tarif*) et règlement prévus par les articles 10 et 13 sont annexés à la présente Convention. Ils ont la même valeur et entrent en vigueur en même temps qu'elle.

Ils seront soumis à des révisions où tous les Etats qui y ont pris part pourront se faire représenter.

A cet effet, des Conférences administatives auront lieu périodiquement, chaque Conférence fixant elle-même le lieu et l'époque de la réunion suivante.

Article 16.

Ces Conférences sont composés des délégués représentant les Administrations des Etats contractants.

Dans les délibérations, chaque Administration a droit à une voix, sous réserve, s'il s'agit d'Administrations différentes d'un même Gouvernement, que la demande en ait été faite par voie diplomatique au Gouvernement du pays où doit se réunir la Conférence, avant la date fixée pour son ouverture, et que chacune d'entre elles ait une représentation spéciale et distincte.

---

*) Jfr. Lovtidende 1875. Nr. 35.

Les révisions résultant des délibérations des Conférences ne sont exécutoires qu'après avoir reçu l'approbation de tous les Gouvernements des Etats contractants.

Article 17.

Les Hautes Parties contractantes se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre elles, des arrangements particuliers de toute nature sur les points du service qui n'intéressent pas la généralité des Etats.

Article 18.

Les Etats qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique à celui des Etats contractants au sein duquel la dernière conférence aura été tenue, et par cet Etat à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clausses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

Article 19.

Les relations télégraphiques avec des Etats non adhérents ou avec les exploitations privées sont réglées dans l'intérêt général du développement progressif des communications, par le règlement prévu à l'article 13 de la présente Convention.

Article 20.

La présente Convention sera mise à exécution à partir du 1er Janvier 1876, nouveau style, et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé et jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

La dénonciation ne produit son effet qu'à l'égard de l'Etat qui l'a faite. Pour les autres Parties contractantes, la Convention reste en vigueur.

Article 21 et dernier.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à St. Pétersbourg dans le plus bref délai possible.*)

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à St.-Pétersbourg, le $^{10}/_{22}$ Juillet 1875.

E. de Vind.
H. VII v. Reuss.
Langenau.
Errembault de Dudzeele.
Le Marquis de Bedmar.
Gal Le-Flô.
Spyridion Marcoran.
Barbalani.
F. P. van der Hoeven.
Abdulrahim.
Figanière.
Baron Jomini.
Due.
Le Colonel fédéral Hammer, Ministre de Suisse.
Kiamil.

70.

Protokol vedtaget imellem Danmark og Italien om de gjensidige Handelsforhold, undertegnet i Kjøbenhavn den 29de September 1875.

Protokol.

I Henhold til de Forklaringer, som ere blevne udvexlede mellem Kabinetterne i Kjøbenhavn og Rom, ere de Undertegnede, som i dette Øjemed ere blevne behørig

Protocole.

Se référant aux explications qui viennent dêtre échangées entre les Cabinets de Copenhague et de Rome, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouverne-

*) Ratifikationernes Udvexling fandt Sted i St. Petersborg den $^{17}/_{5}$ Mai 1876.

bemyndigede af deres Regjeringer, komne overeens om Følgende:

Den Behandling som mest begunstiget Nation, der er fastsat ved Art. IX i den imellem de tvende Stater gjældende Handelstraktat, skal fra 1ste Juli 1876 af at regne ikke udstrækkes til den særlige Behandling, for hvilken Schweiziske Produkter kunne være Gjenstand i Italien, dog under ingen Omstændighed længere end til den 30te April 1877, for det Tilfælde at den Italiensk-Schweiziske Traktat af 22de Juli 1868 ikke forinden dette Tidspunkt maatte blive afløst af en ny Traktat.

Undertegnet in duplo i Kjøbenhavn den 29de September 1875.

F. Moltke-Bregentved.
Minghetti.

ments respectifs, sont convenus de ce qui suit:

Le traitement sur le pied de la nation la plus favorisée, établi par l'Art. IX du Traité de Commerce en vigueur entre les deux pays, ne s'étendra point, à partir du 1er Juillet 1876, au régime spécial dont les produits Helvétiques pourraient être l'objet, en Italie, jusqu'à la date extrême du 30 Avril 1877, dans le cas où le Traité Italo-Suisse du 22 Juillet 1868 ne pourrait être remplacé, avant cette époque, par un nouveau Traité.

Fait en double exemplaire à Copenhague le 29 Septembre 1875.

F. Moltke-Bregentved.
Minghetti.

71.

Tillægskonvention mellem Danmark og Sverig-Norge angaaende Norges Tiltrædelse til Møntkonventionen af 27de Mai 1873 (med tilhørende Erklæring), undertegnet i Stockholm den 16de Oktober 1875.

Da hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge, efter dertil af det Norske Storthing

Sedan Hans Majestät Konungen af Sverige och Norge, efter af Norska Storthinget der-

meddeelt Samtykke, har tilkjendegivet at ville udøve den Ham ved Tillægsartiklen til Møntkonventionen mellem Danmark og Sverig af 27de Mai 1873 forbeholdte Ret til ogsaa for Norges Vedkommende at tiltræde nævnte Konvention med de Forandringer i Tidsbestemmelserne for Overgangen, hvorom de høie kontraherende Magter kunne komme overeens, have Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge besluttet at træde i Underhandling om Afslutning af en Tillægskonvention til Møntkonventionen af 27de Mai 1873 og i dette Øjemed til deres Befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge, Herr Frantz Ernst Bille, Kammerherre, Kommandeur af den Kgl. Danske Danebrogs Orden, Storkors af den Kgl. Svenske Nordstjerne Orden, Storkors af den Kgl. Norske St. Olafs Orden, m. m. m. m.

samt Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge Sin Statsminister for de Udenrigske Anliggender, Hr. Oskar Magnus Bjørnstjerna, Ridder og Kommandeur af de kgl. Svenske

till gifvet samtykke, förklarat Sig vilja utöfva Sin genom Tilläggsartikeln till Myntkonventionen emellan Sverige och Danmark den 27de Mai 1873 förbehållna rätt att äfven för Norges del biträda nämnda Konvention med de förändringar i tidsbestämmelserna för öfvergången, hvarom de höga fördragslutande makterna kunde träffa öfverenskommelse, hafva Hans Majestät Konungen af Sverige och Norge och Hans Majestät Konungen af Danmark beslutat att träda i underhandling om afslutande af en Tilläggskonvention til Myntkonventionen af den 27 Mai 1873 och för sådant ändamål till Sina fullmäktige utnämnt:

Hans Majestät Konungen af Sverige och Norge Sin Stats Minister för Utrikes Ärendena, Herr Oscar Magnus Björnstjerna, Riddare och Kommendör af Kong. Majts. Orden, Storkors af Kongl. Norska St. Olafs Orden, Storkors af Kongl. Danska Danebrogs Orden, m. m. m. m.

samt Hans Majestät Konungen af Danmark Sin Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestät Konungen af Sverige och Norge, Herr Frantz

Ordener, Storkors af den Kgl. Norske St. Olafs Orden, Storkors af den Kgl. Danske Danebrogs Orden, m. m. m. m.

hvilke, efter at have udvexlet deres i god og behørig Form befundne Fuldmagter, ere komne overeens om følgende Artikler:

Artikel 1.

Bestemmelserne i Møntkonventionen af 27de Mai 1873 skulle fra og med 1ste April 1876 udstrækkes til Norge, saaledes at de gjensidige Rettigheder og Forpligtelser, som ifølge nævnte Konvention tilkomme eller paahvile Danmark og Sverig, fra sidstnævnte Tidspunkt ogsaa skulle tilkomme eller paahvile Norge.

Herfra finder alene følgende Undtagelser Sted:

1. Den ved Konventionen fastsätte Regningseenhed skal i Norge indføres senest den 1ste Januar 1877.

2. Fra og med den Dag, da Ratifikationerne til denne Tillægskonvention udvexles, maa i Norge ingen Udmøntning finde Sted af saadanne hidtil der prægede Mønter, som ei findes opregnede og beskrevne i Konventionen af 27de Mai 1873.

ErnstBille, Kammarherre, Kommendør af Kongl. Danska Danebrogs Orden, Kammendør med Stora Korset af Kongl. Svenska Nordstjerne Orden, Storkors af Kongl. Norska St. Olafs Orden, m. m. m. m.

hvilka, efter att hafva utvexlat sina i god og behörig form funna fullmakter, hafva öfverenskommit om følјande artiklar:

Artikel 1.

Bestämmelserna i Myntkonventionen af den 27 Mai 1873 skola från och med den 1 April 1876 utsträckas till Norge, så att de ömsesidiga rättigheter eller förpligtelser, som genom samma Konvention tillkomma eller åligga Sverige och Danmark, från sistnämnda tidpunkt äfven skola tillkomma eller åligga Norge.

Derifrån må endast följande undantag ega rum:

1. Den genom Konventionen faststälda räckneenheten skall i Norge införas senast den 1 Januari 1877.

2. Från og med den dag ratificationerna till denna Tilläggskonvention blifvit utvexlade, må icke utmyntning ega rum i Norge af sådana hittils der präglade mynt, som ej finnas uppräknade och beskrifne i Konventionen den 27de Mai 1873.

3. De hidtil i Norge benyttede Sølv- og Kobbermønter, som ei i nævnte Konvention ere opregnede og beskrevne, skulle have ophørt at være lovligt Betalingsmiddel dersteds, Tre- og Tolvskillinger inden Udgangen af Aaret 1883 og de øvrige Mønter inden Udgangen af Aaret 1880.

Artikel 2.

Denne Tillægskonvention skal ratificeres og Ratifikationerne udvexles i Stockholm saa snart skee kan.*)

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede underskrevet og med deres Segl forsynet denne Tillægskonvention, udfærdiget i tvende ligelydende Exemplarer, hvilket skete i Stockholm den 16de Oktober 1875.

F. Bille.

3. De hittils i Norge använda silfver- och kopparmynt, som ej finnas i samma Konvention uppräknade och beskrifne, skola hafva upphört att vara lagligt betalningsmedel derstädes, tre- och tolfskillingar före utgången af år 1883 och öfriga mynt före utgången af år 1880.

Artikel 2.

Denna Tilläggskonvention skall ratificeras och ratifikationerne utvexlas i Stockholm så snart ske kan.

Til bekräftelse häraf hafva undertecknade underskrifvit och med sina insegel försett denna Tilläggskonvention, utfärdad i tvenne likalydande exemplar, som skedde i Stockholm den 16de Oktober 1875.

O. M. Björnstjerna.

Undertegnede sammentraadte idag for at underskrive den i Overeensstemmelse med deres respektive Fuldmagter afsluttede Tillægskonvention angaaende Norges Tiltrædelse til Møntkonventionen mellem Danmark og Sverig af den 27de Mai 1873, og blev ved denne Leilighed følgende Erklæring afgivet:

Undertecknade sammanträdde idag för att underskrifva den i öfverensstämmelse med deras respektive fullmakter afslutade Tilläggskonvention angående Norges tillträde till myntkonventionen emellan Sverige och Danmark af den 27 Maj 1873 och blef vid detta tillfälle följande förklarande afgifvet:

*) Ratifikationerne bleve under 14de Marts 1876 udvexlede i Stockholm.

Eftersom den Svenske Rigsdags Samtykke udfordres for at denne Tillægskonvention skal kunne blive gjældende for Sveriges Vedkommende, er samme afsluttet under det Forbehold, at den Svenske Rigsdag inden den 1ste April 1876 bifalder det Forslag, som Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge agter, saa snart det kan skee, efter Rigsdagens Sammentræden næstkommende Aar, at afgive til samme desangaaende.

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede underskrevet og med deres Segl forsynet denne Protokol, der er oprettet i tvende ligelydende Exemplarer; hvilket skete i Stockholm den 16de Oktober 1875.

F. Bille.

Enår Svenska Riksdagens medgifvande erfordras för att denna Tilläggskonvention skall kunna blifva gällande för hvad Sverige angår, är densamma afslutad under förbehåll at Svenska Riksdagen innan den 1 April 1876 bifaller den framställning, som Hans Majst. Konungen af Sverige och Norge kommer att så fort ske kan, efter Riksdagens sammanträde nästkommande år, härom till densamma afgifva.

Till bekräftelse häraf hafva undertecknade underskrifvit och med sina insegel försett detta protokol, upprättadt i tvenne lika lydande exemplar, som skedde i Stockholm den 16de Oktober 1875.

O. M. Björnstjerna.

72.

Konvention mellem Kongeriget Danmark og Kongeriet Belgien om gjensidig Udlevering af Forbrydere, undertegnet i Kjøbenhavn den 25de Marts 1876.

Convention.

Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté le Roi des Belges, désirant assurer d'une manière plus complète la répression des crimes et délits soumis à la juridiction de leurs tribunaux respectifs et dont les auteurs ou complices voudraient se soustraire à la rigueur des lois en se réfugiant d'un pays dans l'autre, ont résolu de conclure une

nouvelle Convention d'extradition et ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark:

Monsieur le Baron Otto Ditlev de Rosenörn-Lehn, Son Ministre des affaires étrangères, Grand' Croix de l'Ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'honneur du même Ordre, etc. etc., et

Sa Majesté le Roi des Belges:

Monsieur Théodore de Bounder de Melsbroeck, Son Ministre-Résident, Officier de l'Ordre de Léopold, etc. etc.;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1.

Les Gouvernements Danois et Belge s'engagent à se livrer réciproquement, sur la demande que l'un des deux Gouvernements adressera à l'autre, les individus réfugiés de Danemark et des Colonies Danoises en Belgique ou de Belgique en Danemark et dans les Colonies Danoises et poursuivis, mis en prévention ou en accusation, ou condamnés comme auteurs ou complices par les autorités compétentes de celui des deux pays où l'infraction a été commise pour les crimes et délits énumérés dans l'article ci-après.

Néanmoins lorsque le crime ou le délit motivant la demande d'extradition aura été commis hors du territoire du Gouvernement requérant, il pourra être donné suite à cette demande, si la législation du pays requis autorise la poursuite des mêmes infractions commises hors de son territoire.

Art. 2.

Ces crimes et délits sont:

1. Parricide, infanticide, assassinat, empoisonnement, meurtre.

2. Coups portés ou blessures faites volontairement avec préméditation ou ayant causé une maladie paraissant incurable, une incapacité permanente de travail personnel,

la perte absolue de l'usage d'un organe, une mutilation grave ou la mort sans l'intention de la donner.

3. Bigamie, enlèvement de mineurs, viol, avortement, attentat à la pudeur commis avec violence, attentat à la pudeur commis sans violence sur la personne ou à l'aide de la personne d'un enfant de l'un ou de l'autre sexe, âgé de moins de 12 ans; attentat aux moeurs en excitant, facilitant ou favorisant habituellement, pour satisfaire les passions d'autrui, la débauche ou la corruption de mineurs de l'un ou de l'autre sexe.

4. Enlèvement d'enfants et attentat à la liberté individuelle commis par des particuliers.

2. Incendie.

6. Destruction de constructions, machines à vapeur ou appareils télégraphiques.

7. Vol commis sans violence ni menaces et vol commis à l'aide de violence ou menaces.

8. Menaces d'attentat contre les personnes ou les propriétés, punissables d'après le paragraphe 245 du code pénal Danois et d'après les articles 327 à 330 du code pénal Belge.

9. Fausse monnaie, comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite ou altérée, contrefaçon et falsification d'effets publics ou de billets de banque, de titres publics ou privés; émission ou mise en circulation de ces effets, billets ou titres contrefaits ou falsifiés; faux en écriture et usage des documents contrefaits, fabriqués ou falsifiés.

10. Faux témoignage et fausses déclarations d'experts ou d'interprètes, subornation de témoins, d'experts ou d'interprètes,

11. Faux serment.

12. Concussion et détournements commis par des fonctionnaires publics.

13. Banqueroute frauduleuse.

14. Escroquerie, abus de confiance dans les cas prévus simultanément par la législation des deux pays.

15. Echouement, perte ou destruction volontaire et illégale d'un navire par le capitaine ou les officiers et gens de l'équipage, rébellion ou mutinerie de l'équipage du navire.

16. Recèlement des objets obtenus à l'aide d'un des crimes ou délits prévus par la présente convention.

L'extradition pourra aussi avoir lieu pour la tentative des faits ci-dessus énumerés.

Dans tous les cas l'extradition ne pourra avoir lieu que lorsque le fait incriminé est punissable à la fois d'après la législation des deux pays contractants.

Art. 3.

L'obligation d'extradition ne s'étend pas aux nationaux.

Vu les dispositions du paragraphe 6 du code pénal Danois, le Danemark se réserve en outre la faculté de ne pas livrer les étrangers fixés et domiciliés dans le pays, à moins que la demande d'extradition ne concerne un fait commis par l'étranger avant son arrivée en Danemark et que la demande soit faite avant que l'étranger soit domicilié depuis deux ans révolus.

Si l'individu réclamé par une des Parties contractantes est réclamé en même temps par un autre ou plusieurs autres Gouvernements, le Gouvernement auquel les demandes d'extradition ont été adressées pourra à son choix le livrer à l'un ou à l'autre des Gouvernements réclamants.

Si l'individu réclamé n'est sujet d'aucun des Gouvernements contractants, le Gouvernement auquel l'extradition est demandée pourra informer de cette demande le Gouvernement auquel appartient le poursuivi, et, si ce Gouvernement sans aucun retard réclame à son tour le prévenu pour le faire juger par ses tribunaux pour l'acte incriminé, la disposition de l'alinéa précédent sera applicable.

Art. 4.

Il est expressément stipulé que l'étranger dont l'extradition aura été accordée ne pourra, dans aucun cas, être poursuivi ou puni pour aucun délit politique antérieur à l'extradition, ni pour aucun fait connexe à un sembable délit.

Il ne pourra non plus être poursuivi ou condamné pour aucun des crimes ou délits antérieurs à l'extradition, qui ne sont pas prévus dans la présente convention, à moins qu'après avoir été puni ou acquitté du chef du crime ou délit qui a donné lieu à l'extradition, il n'ait négligé de quitter le pays avant un délai d'un mois, ou bien qu'il n'y vienne de nouveau.

Ne sera pas réputé délit politique, ni fait connexe à un semblable délit, l'attentat contre la personne du chef d'un Etat étranger ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait soit de meurtre, soit d'assassinat, soit d'empoisonnement.

Art. 5.

L'extradition ne pourra avoir lieu si, depuis les faits imputés, les poursuites ou la condamnation, la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois du pays dans lequel le prévenu ou le condamné s'est réfugié.

Art. 6.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans le pays où il s'est réfugié pour un crime ou délit commis dans ce même pays, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient abandonnées, qu'il soit acquitté ou absous, ou qu'il ait subi sa peine.

Art. 7.

L'extradition sera accordée lors même que le condamné, l'accusé ou le prévenu viendrait par ce fait à être empêché de remplir ses engagements contractés envers des particuliers, lesquels pourront toujours faire valoir leurs droits auprès des autorités judiciaires compétentes.

Art. 8.

L'extradition sera accordée sur la demande adressée par l'un des deux Gouvernements à l'autre par voie diplo-

matique et sur la production d'un arrêt de condamnation ou de mise en accusation, d'une ordonnance de renvoi devant le tribunal correctionnel, d'un mandat d'arrêt, ou de tout autre acte ayant la même force que ce mandat et renfermant l'indication précise des faits incriminés ainsi que la disposition pénale applicable à ces faits.

Ces actes seront délivrés en original ou en expédition authentique, soit par un tribunal, soit par toute autre autorité compétente du pays qui demande l'extradition. On fournira en même temps, si c'est possible, le signalement de l'individu réclamé ou toute autre indication de nature à en constater l'identité.

Art. 9.

En cas d'urgence, l'arrestation provisoire sera effectuée sur avis transmis par la poste ou par le télégraphe de l'existence d'un mandat d'arrêt, à la condition toutefois que cet avis sera régulièrement donné par voie diplomatique au ministre des affaires étrangères du pays où l'inculpé s'est réfugié.

L'arrestation de l'étranger aura lieu dans les formes et suivant les règles établies par la législation du Gouvernement auquel elle est demandée.

Art. 10.

L'étranger arrêté provisoirement aux termes de l'article précédent, sera mis en liberté si dans le délai de trois semaines après son arrestation il ne reçoit notification de l'un des documents mentionnés dans l'article 8 de la présente convention.

Art. 11.

Quand il y aura lieu à l'extradition, tous les objets saisis qui peuvent servir à constater le crime ou le délit, ainsi que les objets provenant de vol, seront, suivant l'appréciation de l'autorité compétente, remis à la puissance réclamante, soit que l'extradition puisse s'effectuer, l'accusé ayant été arrêté, soit qu'il ne puisse y être donné suite,

Il ne pourra non plus être poursuivi ou condamné pour aucun des crimes ou délits antérieurs à l'extradition, qui ne sont pas prévus dans la présente convention, à moins qu'après avoir été puni ou acquitté du chef du crime ou délit qui a donné lieu à l'extradition, il n'ait négligé de quitter le pays avant un délai d'un mois, ou bien qu'il n'y vienne de nouveau.

Ne sera pas réputé délit politique, ni fait connexe à un semblable délit, l'attentat contre la personne du chef d'un Etat étranger ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait soit de meurtre, soit d'assassinat, soit d'empoisonnement.

Art. 5.

L'extradition ne pourra avoir lieu si, depuis les faits imputés, les poursuites ou la condamnation, la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois du pays dans lequel le prévenu ou le condamné s'est réfugié.

Art. 6.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans le pays où il s'est réfugié pour un crime ou délit commis dans ce même pays, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient abandonnées, qu'il soit acquitté ou absous, ou qu'il ait subi sa peine.

Art. 7.

L'extradition sera accordée lors même que le condamné, l'accusé ou le prévenu viendrait par ce fait à être empêché de remplir ses engagements contractés envers des particuliers, lesquels pourront toujours faire valoir leurs droits auprès des autorités judiciaires compétentes.

Art. 8.

L'extradition sera accordée sur la demande adressée par l'un des deux Gouvernements à l'autre par voie diplo-

matique et sur la production d'un arrêt de condamnat .at, ou tout ion
ou de mise en accusation, d'une ordonnance de renv sion rogatoi de-
vant le tribunal correctionnel, d'un mandat d'arrêt matipue, et, ou de
tout autre acte ayant la même force que ce ma is du ndat et ren-
fermant l'indication précise des faits incrim e d'instrumés ainsi que
la disposition pénale applicable à ces fait es.

Ces actes seront délivrés en orig emanées nal ou en expédition
authentique, soit par un tribunal, s à faire, soit par toute autre au-
torité compétente du pays qui du condemande l'extradition. On
fournira en même temps, si ont être c'est possible, le signalement
de l'individu réclamé ou t rticle toute autre indication de nature à
en constater l'identité. e de l'a
nements
pour o
n de l

Art. 9.

En cas d'urge s'agira nce, l'arrestation provisoire sera effectuée
sur avis transmi ait pa par la poste ou par le télégraphe de l'exi-
stence d'un ma ndat d'arrêt, à la condition toutefois que cet
avis sera régu lièrement donné par voie diplomatique au mi-
nistre des a ffaires étrangères du pays où l'inculpé s'est
réfugié. n mat

L'arres un a station de l'étranger aura lieu dans les formes et
suivant le un B s règles établies par la législation du Gouverne-
ment auq écipr quel elle est demandée.
sign
lieu

Art. 10.

L' t, et étranger arrêté provisoirement aux termes de l'article
précéd a en nt, sera mis en liberté si dans le délai de trois se-
maines es res après son arrestation il ne reçoit notification de
l'un des documents mentionnés dans l'article 8 de la pré-
sente co nvention.
Si
sonn

Art. 11.

Qu ys o and il y aura lieu à l'extradition, tous les objets
saisis q n qui peuvent servir à constater le crime ou le délit,
ainsi q mmage les objets provenant de vol, seront, suivant l'ap-
préciatio frai n de l'autorité compétente, remis à la puissance ré-
clamant nelle, soit que l'extradition puisse s'effectuer, l'accusé
ayant Da été arrêté, soit qu'il ne puisse y être donné suite,

appelées en témoignage devant les tribunaux de l'un ou de l'autre pays, ne pourront être poursuivies ni détenues pour des faits ou condamnations criminels antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits, objet du procès où elles figureront comme témoins.

Lorsque dans une cause pénale non politique, instruite dans l'un des deux pays, la production de pièces de conviction ou documents judiciaires sera jugée utile, la demande en sera faite par voie diplomatique et on y donnera suite, à moins que des considérations particulières ne s'y opposent et sous l'obligation de renvoyer les pièces.

Les Gouvernements contractants renoncent à toute réclamation des frais résultant, dans les limites de leurs territoires respectifs, de l'envoi et de la restitution des pièces de conviction et documents.

Art. 17.

Toutes les pièces et documents qui seront communiqués réciproquement par les deux Gouvernements en exécution de la présente convention et qui ne seraient pas rédigés en Français, devront être accompagnés de leur traduction en langue Française.

Art. 18.

La présente convention qui remplacera celle du 10 Décembre 1850, sera exécutoire le trentième jour à partir de l'échange des ratifications.

Elle demeurera en vigueur jusqu'à l'expiration d'une année à compter du jour où l'une des deux Hautes Parties contractantes aura déclaré vouloir en faire cesser les effets.

Elle sera ratifiée et les ratifications en seront échangées le plus tôt que faire se pourra.*)

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention, qu'ils ont revêtue du cachet le leurs armes.

Fait à Copenhague, le 25 Mars 1876.

O. D. Rosenörn-Lehn. Th. de Bounder de Melsbroeck.

---

*) Ratifikationerne bleve under 22de April 1876 udvexlede i Kjøbenhavn.

73.

Konvention mellem Kongeriget Danmark og den Franske Republik om gjensidlg Udlevering af Forbrydere, undertegnet i Paris den 28de Marts 1877.

Le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Danemark et le Gouvernement de la République Française, ayant résolu, d'un commun accord, de conclure une Convention pour l'extradition récipropue des malfaiteurs, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, à cet effet, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark,

Mr. le Comte de Moltke-Hvitfeldt, Grand'Croix de l'Ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'Honneur du même Ordre, Grand officier de l'Ordre de la Légion d'Honneur, ets. etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Et le Président de la République Française,

Mr. le Duc Decazes, Membre de la Chambre des Députés, Ministre des Affaires Etrangères, Grand Officier de l'Ordre National de la Légion d'Honneur, Chevalier de l'Ordre de l'Eléphant, etc. etc. etc;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des Articles suivants:

Art. 1er

Les Gouvernements Danois et Français s'engagent à se livrer réciproquement, sur la demande que l'un des deux Gouvernements adressera à l'autre, les individus trouvés, soit en Danemark et dans les Colonies Danoises, soit en France et dans les Colonies Françaises, et poursuivis, mis en prévention ou en accusation, ou condamnés, comme auteurs ou complices, par les Autorités compétentes de celui des deux Pays où l'infraction a été commise, pour les crimes et délits énumérés dans l'Article 2 ci-après.

Les nationaux respectifs sont exceptés de l'extradition. Les deux Gouvernements se réservent, en outre, la faculté de ne pas livrer les étrangers fixés et domiciliés dans le

pays, à moins que la demande d'extradition ne concerne un fait commis par l'étranger avant son arrivée dans le pays requis et que celui-ci ne soit domicilié depuis moins de deux ans.

Art. 2.

Les crimes et délits susceptibles de motiver l'extradition, sont:

1°. Parricide, infanticide, assassinat, empoisonnement, meurtre;

2°. Coups portés ou blessures faites volontairement avec préméditation ou ayant causé une maladie paraissant incurable, une incapacité permanente de travail personnel, la perte absolue de l'usage d'un organe, une mutilation grave ou la mort sans l'intention de la donner;

3°. Bigamie, enlèvement de mineurs, viol, avortement, attentat à la pudeur commis avec violence, attentat à la pudeur commis sans violence sur la personne ou à l'aide de la personne d'un enfant de l'un ou de l'autre sexe, âgé de moins de treize ans, s'il s'agit d'un individu réclamé par la France, et de moins de douze ans, s'il s'agit d'un individu réclamé par le Danemark; attentat aux moeurs en excitant, facilitant ou favorisant habituellement pour satisfaire les passions d'autrui, la débauche ou la corruption de mineurs de l'un ou de l'autre sexe;

4°. Enlèvement d'enfants et attentat à la liberté individuelle, commis par des particuliers;

5°. Incendie;

6°. Destruction de constructions, machines à vapeur ou appareils télégraphiques;

7°. Vol commis sans violence ni menaces et vol commis à l'aide de violences ou menaces;

8°. Menaces d'attentat contre les personnes ou les propriétés dans les cas prévus par les Articles 305 à 307 du code pénal Français et le paragraphe 245 du code pénal Danois;

9°. Fausse monnaie, comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite ou altérée; contrefaçon et falsification d'effets publics ou de billets de banque, de ti-

tres publics ou privés; émission ou mise en circulation de ces effets, billets ou titres contrefaits ou falsifiés; faux en écriture et usage des documents contrefaits, fabriqués ou falsifiés;

10°. Faux témoignage et fausses déclarations d'experts ou d'interprètes;

11°. Faux serment;

12°. Concussion et détournements commis par des fonctionnaires publics;

13°. Banqueroute frauduleuse;

14°. Escroquerie; abus de confiance dans les cas prévus simultanément par la législation des deux Pays;

15°. Echouement, perte ou destruction volontaire et illégale d'un navire par le capitaine ou les officiers et gens de l'éqvipage; rébellion ou mutinerie de l'équipage du navire;

16°. . Recèlement des objets obtenus à l'aide d'un des crimes ou délits prévus par la présente Convention.

L'extradition pourra aussi avoir lieu pour la tentative des faits ci-dessus énumérés. Dans tous les cas, l'extradition ne pourra avoir lieu que lorsque le fait incriminé est punissable, à la fois, d'après la législation des deux Pays contractants.

Art. 3.

Il est expressément stipulé que l'étranger dont l'extradition aura été accordée, ne pourra, dans aucun cas, être poursuivi ou puni pour aucun délit politique antérieur à l'extradition, ni pour aucun fait connexe à un semblable délit.

Le même individu ne pourra d'ailleurs pas être poursuivi ou puni pour une infraction autre que celle ayant motivé l'extradition, à moins de son consentement exprès et volontaire, communiqué au Gouvernement qui l'a livré, ou à moins qu'après avoir subi sa peine ou avoir été acquitté du chef du crime ou délit qui a donné lieu à l'extradition, il n'aît négligé de quitter le pays avant un délai d'un mois ou bien qu'il n'y vienne de nouveau.

Ne sera pas réputé délit politique, ni fait connexe à un semblable délit l'attentat contre la personne du chef

d'un Etat étranger ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait, soit de meurtre, soit d'assassinat, soit d'empoisonnement.

Art. 4.

La demande d'extradition devra toujours être faite par la voie diplomatique.

Art. 5.

L'extradition sera accordée sur la production, soit du jugement ou de l'arrêt de condamnation, soit de l'arrêt de la Chambre des mises en accusation, ou de l'acte de procédure criminelle émané du juge ou de l'autorité compétente, décrétant formellement ou opérant de plein droit le renvoi du prévenu ou de l'accusé devant la juridiction répressive, délivré en original ou en expédition authentique. Elle sera également accordée sur la production du mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force, décerné par l'autorité compétente, pourvu que ces actes renferment l'indication précise du fait pour lequel ils ont été délivrés. Ces pièces seront accompagnées d'une copie du texte de la loi applicable au fait incriminé, et, autant que possible, du signalement de l'individu réclamé.

Dans le cas où il y aurait doute sur la question de savoir si le crime ou délit, objet de la poursuite, rentre dans les prévisions de la présente Convention, des explications seront demandées et, après examen, le Gouvernement à qui l'extradition est réclamée statuera sur la suite à donner à la demande.

Art. 6.

En cas d'urgence, l'arrestation provisoire sera effectuée sur l'avis, transmis par la poste ou par le télégraphe, de l'existence d'un mandat d'arrêt, à la condition, toutefois, que cet avis sera régulièrement donné par voie diplomatique au Ministre des affaires étrangères du Pays où l'inculpé s'est réfugié.

L'arrestation de l'étranger aura lieu dans les formes et suivant les règles établies par la législation du Gouvernement auquel elle est demandée.

Art. 7.

L'étranger arrêté provisoirement, aux termes de l'Article précédent, sera mis en liberté si, dans le délai d'un mois après son arrestation, le Gouvernement requis n'a reçu communication de l'un des documents mentionnés dans l'Article 5 de la présente Convention.

Art. 8.

Quand il y aura lieu à l'extradition, tous les objets saisis qui peuvent servir à constater le crime ou le délit, ainsi que les objets provenant de vol, seront, suivant l'appréciation de l'autorité compétente, remis à la puissance réclamante, soit que l'extradition puisse s'effectuer, l'accusé ayant été arrêté, soit qu'il ne puisse y être donné suite, l'accusé ou le coupable s'étant de nouveau évadé ou étant décédé.

Cette remise comprendra aussi tous les objets de la même nature, que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont réservés, toutefois, les droits que des tiers non impliqués dans la poursuite, auraient pu acquérir sur les objets indiqués dans le présent Article.

Art. 9.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné pour une infraction commise dans le pays où il s'est réfugié, son extradition pourra être différée jusqu'à ce qu'il ait été acquitté ou absous, ou jusqu'au moment où il aura subi sa peine.

Dans le cas où il serait poursuivi ou détenu dans le même pays, à raison d'obligations par lui contractées envers des particuliers, son extradition aura lieu, néanmoins, sauf à la partie lésée à poursuivre ses droits devant l'autorité compétente.

Art. 10.

L'extradition ne pourra avoir lieu, si, depuis les faits imputés, les poursuites ou la condamnation, la prescription

de l'action ou de la peine est acquise, d'après les lois du pays dans lequel le prévenu ou le condamné s'est réfugié.

Art. 11.

Les frais d'arrestation, d'entretien et de transport de l'individu dont l'extradition aura été accordée, ainsi que ceux de consignation et de transport des objets qui, aux termes de l'Article 8, doivent être restitués ou remis, resteront à la charge des deux Etats, dans la limite de leurs territoires respectifs.

Les frais de transport et autres sur le territoire des Etats intermédiaires, seront à la charge de l'Etat réclamant.

Au cas où le transport par mer serait jugé préférable, l'individu à extrader sera conduit au port de l'Etat requis que désignera l'Agent diplomatique ou consulaire accrédité par le Gouvernement réclamant, aux frais duquel il sera embarqué.

Art. 12.

Il est formellement stipulé que l'extradition, par voie de transit, sur les territoires respectifs des Etats Contractants, d'un individu n'appartenant pas au pays de transit, sera accordée sur la simple production en original ou en expédition authentique de l'un des actes de procédure mentionnés, selon les cas, dans l'Article 5 ci-dessus, pourvu que le fait servant de base à l'extradition soit compris dans la présente Convention et ne rentre pas dans les dispositions des Article 3 et 10.

Art. 13.

Lorsque, dans la poursuite d'une affaire pénale non politique, un des deux Gouvernements jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans l'autre Etat, ou tout autre acte d'instruction judiciaire, une commission rogatoire sera envoyée, à cet effet, par la voie diplomatique, et il y sera donné suite en observant les lois du pays dans lequel l'audition des témoins ou l'acte d'instruction devra avoir lieu.

Les commissions rogatoires émanées de l'autorité compétente étrangère et tendant à faire opérer soit une visite

domiciliaire, soit la saisie du corps de délit ou de pièces à conviction, ne pourront être exécutées que pour un des faits énumérés à l'article 2 et sous la réserve exprimée au dernier paragraphe de l'Article 8.

Art. 14.

En matière pénale non politique, lorsque la notification d'un acte de procédure ou d'un jugement à un Français ou à un Danois paraîtra nécessaire au Gouvernement Français, et réciproquement, la pièce transmise diplomatiquement sera signifiée à personne par l'Autorité compétente, et l'original constatant la notification revêtu du visa, sera envoyé par la même voie au Gouvernement requérant sans restitution des frais.

Art. 15.

Si, dans une cause pénale, la comparution personnelle d'un témoin est nécessaire, le Gouvernement du pays où réside le témoin l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui sera faite. Ce dernier devra être dédommagé par l'Etat intéressé à sa comparution, des frais de voyage et de séjour, ainsi que de sa peine et de la perte de son temps. Il pourra lui être fait sur sa demande, par les soins des magistrats de sa résidence, l'avance de tout ou partie des frais de voyage, qui seront ensuite remboursés par le Gouvernement intéressé. Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans l'un des deux Pays, comparaîtra volontairement devant les juges de l'autre pays, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations criminels antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits objets du procès où il figurera comme témoin.

Art. 16.

Les stipulations du présent Traité sont applicables aux Colonies et aux possessions étrangères des deux Hautes Parties Contractantes où il sera procédé de la manière suivante:

La demande d'extradition du malfaiteur qui s'est réfugié dans une Colonie ou possession étrangère de l'une des Parties, sera faite au Gouverneur ou fonctionnaire prin-

cipal dc cette colonie ou possession par le principal Agent consulaire de l'autre dans cette colonie ou possession; ou, si le fugitif s'est échappé d'une colonie ou possession étrangère de la Partie au nom de laquelle l'extradition est demandée, par le Gouverneur ou le fonctionnaire principal de cette colonie ou possession.

Ces demandes seront faites ou accueillies, en suivant toujours aussi exactement que possible les stipulations de ce Traité, par les Gouverneurs ou premiers fonctionnaires qui, cependant, auront la faculté ou d'accorder l'extradition ou d'en référer à leur Gouvernement.

Art. 17.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées le plus tôt que faire se pourra.*)

Elle sera exécutoire le trentiéme jour à partir de l'échange des ratifications, et elle demeurera en vigueur jusqu'à l'expiration d'une année à compter du jour où l'une des deux Hautes Parties Contractantes aura déclaré vouloir en faire cesser les effets.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Paris, le 28 Mars 1887.

Moltke-Hvitfeldt.
Decazes.

74.

Overeenskomst mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Storbritannien og Irland ved udvexlede Deklarationer, angaaende Behandling af Efterladenskaber efter Britiske og Danske Sømænd, undertegnede i London den 11te April 1877.

Da Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering og

The Gouvernment of His Majesty the King of Denmark,

*) Ratifikationerne bleve under 3die April 1878 udvexlede i Paris.

Hendes Majestæt Dronningen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irlands Regjering ønske at træffe Foranstaltninger om Behandlingen af Efterladenskaber efter afdøde Sømænd, henhørende til de to Nationer, ere de Undertegnede, forsynede med behørig Bemyndigelse, komne overeens om Følgende:

Art. 1.

Dersom en Britisk Sømand dør ombord paa et Dansk Skib eller, medens han er forhyret med et Dansk Skib, paa Dansk Territorium, eller dersom, paa den anden Side, en Dansk Sømand dør ombord paa et Britisk Skib eller, medens han er forhyret med et Britisk Skib, paa Britisk Territorium, skulle henholdsvis den Danske og den Britiske Regjering saavidt muligt drage Omsorg for, at et hvilketsomhelst Efterladenskab, der tilhører en saadan afdød Sømand, opbevares uden at udsættes for Forringelse eller Beskadigelse.

I Tilfælde af, at en Britisk Sømand dør, som ovenfor omtalt, skal den Danske Regjering foranstalte hans Efterladenskab, hvis Værdien deraf ikke overstiger 50 £, udleveret, saa snart som muligt efter Dødsfaldet, til den

and the Governement of Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland being desirous to make arrangements as to the disposal of the estates of deceased seamen of the two nations in certain cases, the undersigned duly anthorized to that effect have agreed as follows:

Art. 1.

If any British seaman dies on board a Danish ship, or whilst serving on board a Danish ship within Danish territory; or if on the other hand, any Danish seaman dies on board a British vessel, or whilst serving on board a British vessel, within British territory, the Governments of Denmark and of Great Britain respectively shall provide as far as possible for the protection, without loss or injury, of any estate belonging to such deceased seaman.

In the case of a British seaman dying as aforesaid, the Danish Governement shall cause the estate, if not exceeding £ 50 in value, to be delivered, as soon as possible after the decease, to the British Consul at the Danish

Britiske Konsul i den Danske Havn, hvor Dødsfaldet finder Sted; eller dersom Dødsfaldet ikke indtræffer i en Dansk Havn, men paa Dansk Territorium, til den Britiske Konsul, som er nærmest ved det Sted, hvor Dødsfaldet indtræffer, eller hvor Eiendelene maatte befinde sig; eller hvis saadant Dødsfald indtræffer ombord paa Dansk Skib i rum Sø, til den Britiske Konsul i den første Danske Havn, til hvilken Skibet ankommer efter Dødsfaldet.

I Tilfælde af, at en Dansk Sømand dør som ovenfor omtalt, skulle hans Eiendele, hvis de ikke overstige 50 £ i Værdi, under Forbehold af Bestemmelsen i Artikel II udleveres af den Britiske Regjering, saa snart som muligt, til den Danske Konsul i det Distrikt, hvor Skibet hører hjemme.

Hvis Efterladenskabets Værdi overstiger 50 £, og der ikke er nogen Person tilstede, som inden en Frist af sex Maaneder beviser sig at være lovligen berettiget til at overtage Bestyrelsen af den afdøde Sømands Eiendele, da skulle General-Konsulerne eller Konsulerne for den af de to Stater, inden hvis Jurisdiktion Dødsfaldet finder Sted, være bemyndigede til, med Forbe-

port where tвce dehese occurs; or if the decease does not occur at a Danish port but on Danish territory, to the British Consul, nearest to the place where such decease occurs, or where the estate may be; or if such decease occurs at sea on board a Danish vessel, to the British Consul at the first Danish port at which the vessel arrives after such decease.

In the case of a Danish seaman dying, as aforesaid, his estate, if not exceeding £ 50 in value, shall, subject to the provision contained in Article II, be delivered by the British Government, as soon as possible, to the Danish Consul of the district to which the vessel may belong.

When the estate exceeds £ 50 in value, in the event of there being no person at hand who, within the period of six months, proves to be rightfully entitled to administer to the estate of the deceased seaman, the Consuls-Generals or Consuls of either state in whose jurisdiction such decease shall take place, shall, subject to the provision contained in Article II,

hold af Bestemmelsen i Artikel II, at tage den afdøde Sømands Eiendele i Besiddeise og bestyre dem.

Hvis en Britisk Sømand, medens han er forhyret med et Dansk Skib, dør paa Britisk Territorium, eller hvis paa den anden Side en Dansk Sømand, medens han er forhyret med et Britisk Skib, dør paa Dansk Territorium, da skulle en saadan afdød Sømands Eiendele, hvis han efterlader sig nogle, udbetales med Fradrag af paaløbne Udgifter, til den nærmeste Konsul af den Nation, til hvilken Skibet hører, for at han, med Iagttagelse af ovenmeldte Regler, kan foranstalte dem udleverede til vedkommende Myndighed i den afdøde Sømands Fædreland.

I Tilfælde af, at en Sømand af den ene Nation, medens han er forhyret med et Skib af den anden, dør paa en tredie Nations Territorium, da skal en saadan afdød Sømands Efterladenskab, som maatte være blevet modtaget af Konsulen for den Nation, til hvilken Skibet hører, i den Havn, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, udbetales, efter Fradrag af paaløbne Udgifter, til den anden Nations Konsul i samme Havn.

have the power to take possession of and administer to the estate of such deceased seaman.

If any British seaman, whilst serving on board a Danish ship, dies within British territory; or if, on the other hand, any Danish seaman, whilst serving on board a British ship, dies within Danish territory, — then the estate (if any) belonging to such deceased seaman shall, after deducting the expenses incurred, be paid over to the nearest Consul of the nation to which the ship belongs, in order that he may cause it to be, under observation of the aforesaid regulations, delivered to the competent authority in the country of the deceased seaman.

In the event of a seaman of one nation serving on board a ship of the other nation, and dying in the territory of a third nation, any estate of such deceased seaman (which may have been received by the Consul at the port, where such death may have taken place, of the nation to which the ship belongs) shall, after deducting the expenses incurred, be paid over to the Consul of the other nation at the same port.

I saadanne Tilfælde, hvor en afdød Sømand har undertegnet Folkelisten efter Omstændighederne enten som Dansk eller som Britisk Undersaat, men hvor den Regjering, i hvis Hænder hans Eiendele ere komne, nærer Tvivl om hans Nationalitet, skal denne Regjering ligefuldt tage vare paa hans Efterladenskab, og snarest muligt sende en Opgjørelse af dette og dettes Værdi, tilligemed alle de Oplysninger om den Afdøde, hvoraf denne Regjering maatte være i Besiddelse, til den anden Regjering, ligesom den skal udlevere Eiendelene til den anden Regjering umiddelbart efter at have modtaget dennes Forsikkring om, at der ikke er nogen Tvivl om, at den Afdøde var dens Undersaat.

In cases where a deceased seaman has signed articles either as a Danish or as a British subject, as the case may be, but the Government into whose possession his estate comes is not satisfied of his nationality, that Government shall equally protect his estate and shall send an account of it, and its value, and of all information in the possession of that Government relating to the deceased, to the other Government as soon as possible, and shall deliver the estate to the other Government immediately on receiving its assurance that there is no doubt that the deceaced was a subject of it.

Art. II.

Skulde den Afdøde have tjent i den Kongelige Storbritanniske Marine, da skal der, med Hensyn til Tilgodehavender, der maatte være at udbetale ved det Britiske Admiralitet, forholdes efter Storbritannisk Lov.

Art. II.

If the deceased shall have served in the Royal Navy of Great Britain any assets which may be payable by the British Admiralty shall be dealt with according to the law of Great Britain.

Art. III.

Udtrykket „Sømand“ i denne Deklaration indbefatter enhver Person (undtagen Skibs-

Art. III.

The term „seaman“ in this declaration includes every person (except masters and

førere og Lodser), som er ansat eller forhyret i en eller anden Egenskab ombord paa et Handelsskib, eller som har været ansat eller forhyret saaledes, indenfor et Tidsrum af sex Maaneder før hans Død, og ligeledes enhver Person (med Undtagelse af Officerer, civile Bestillingsmænd, „Warrant“ eller „Subordinate Officers“ eller Maskine-Assistenter), som er tilført et Orlogsskibs Lister eller hører til sammes Besætning.

pilots) employed or engaged in any capacity on board any merchant-ship, or who has been so employed or engaged within six months before his death, and every person (not being a Commissioned, Warrant, or Subordinate Officer, or assistant Engineer) borne on the books of, or forming part of the complement of any public ship of war.

Udtrykkene „Eiendele“, „Efterladenskab“ indbefatte al „Eiendom, tilgodehavende Hyre, Penge eller andre Effekter“, som en afdød Sømand maatte have efterladt ombord paa et Skib.

The term „estate“ includes all „property, wages due, money and other effects“ left by a deceased seaman on board a ship.

Udtrykket „Konsul“ indbefatter General-Konsul, Konsul og Vice-Konsul samt enhver Person, som midlertidigt udfører en General-Konsuls, Konsuls eller Vice-Konsuls Embedsforretninger.

The term „Consul“ includes Consul-General, Consul, and Vice-Consul, and every person for the time being discharging the duties of Consul-General, Consul or Vice-Consul.

Til Bekræftelse heraf have de Undertegnede underskrevet denne Deklaration, som umiddelbart træder i Kraft, og paatrykt den deres Vaabensegl.

In witness whereof the Undersigned have signed the present Declaration which shall come immediately into operation, and have affixed thereto the seal of their arms.

Givet i London den ellevte Dag i April 1877.

J. Bülow.
Derby.

Done at London this Eleventh day of April 1877.

J. Bülow.
Derby.

75.

Konvention mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Nederlandene om gjensidig Udlevering af Forbrydere, undertegnet i Kjøbenhavn den 28de Juli 1877.

Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté le Roi des Pays-Bas ayant résolu d'un commun accord de conclure une nouvelle convention pour l'extradition des malfaiteurs, ont nommé, à cet affet, pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark:

Monsieur le Baron Otto Ditlev de Rosenørn-Lehn, Son Ministre des affaires étrangères, Grand' Croix de l'Ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'Honneur du même Ordre, etc. etc., et

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas:

Monsieur Abraham de Karnebeek, Son Ministre-Résident, Chevalier de l'Ordre du Lion, Officier de l'Ordre de la Couronne de chêne, etc. etc.,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1.

Le Gouvernement de Danemark et le Gouvernement des Pays-Bas s'engagent à se livrer réciproquement, suivant les règles déterminées par les articles suivants, les individus condamnés, accusés ou prévenus à raison d'un des crimes ou délits ci-après énumérés, commis hors du territoire de la partie à laquelle l'extradition est demandée:

1° attentat contre la vie du Souverain ou des membres de Sa famillle;

2° meurtre, assassinat, parricide, infanticide, empoisonnement;

3° menaces d'un attentat contre les personnes, punissables d'après le § 245 du code pénal Danois et d'aprés l'article 305 du code pénal Néerlandais;

4° avortement;

5° blessures ou coups volontaires ayant occasionné une maladie ou incapacité de travail personnel pendant plus de vingt jours, ou commis avec préméditation;

6° viol ou tout autre attentat à la pudeur commis avec violence;

7° attentat aux moeurs, en excitant, favorisant ou facilitant habituellement la débauche ou la corruption de la jeunesse de l'un ou de l'autre sexe au-dessous de l'âge de vingt et un ans;

8° bigamie;

9° enlèvement, recel, suppression, substitution ou supposition d'un enfant;

10° enlèvement de mineurs;

11° contrefaçon, falsification, altération ou rognement de monnaie ou participation volontaire à l'émission de monnaie contrefaite, falsifiée, altérée ou rognée;

12° faux commis à l'égard des sceaux de l'Etat, des billets de banque, des effets publics, et des poinçons, timbres et marques, de papier-monnaie et de timbres-poste, pourvu que d'après la législation du pays auquel la demande d'extradition est adressée, le délit soit au moins passible d'une peine de prison;

13° faux en écriture publique ou authentique, de commerce ou de banque, ou en écriture privée, à l'exception des faux commis dans les passe-ports, feuilles de route et certificats;

14° faux témoignage, subornation de témoins, faux serment;

15° le fait d'un fonctionnaire public qui s'est laissé corrompre, concussion, soustraction ou détournement commis par des percepteurs ou dépositaires publics;

16° incendie volontaire;

17° destruction ou renversement volontaire, par quelque moyen que ce soit, en tout ou en partie, d'édifices, de ponts, digues ou chaussées, ou autres constructions appartenant à autrui;

18° pillage, dégât de denrées ou marchandises, effets, propriétés mobilières, commis en réunion ou bande et à force ouverte:

19° perte, échouement, destruction ou dégât illégal et volontaire de vaisseaux ou autres navires (baraterie);

20° émeute et rébellion des gens de l'équipage contre leurs supérieurs;

21° le fait volontaire d'avoir mis en péril un convoi sur un chemin de fer;

22° vol (Tyveri, Ran og Røveri);

23° escroquerie;

24° abus de blanc seing;

25° détournement ou dissipation, au préjudice du propriétaire, possesseur ou détenteur, de biens ou valeurs, qui n'ont été remis qu'à titre de dépôt ou pour un travail salarié (abus de confiance), pourvu que ces actes soient punissables d'après la législation des deux pays;

26° banqueroute frauduleuse;

Sont comprises dans les qualifications précédentes la tentative et la complicité, lorsqu'elles sont punissables d'après la législation du pays auquel l'extradition est demandée.

L'obligation d'extradition ne s'étend pas aux nationaux.

Le Danemark se réserve en outre la faculté de ne pas livrer les étrangers fixés et domiciliés dans le pays, à moins que la demande d'extradition ne concerne un fait commis par l'étranger avant son arrivée en Danemark et que la demande soit faite avant que l'étranger soit domicilié depuis deux ans révolus.

Art. 2.

L'extradition n'aura pas lieu:

1° dans le cas d'un crime ou d'un délit commis dans un pays tiers, lorsque la demande d'extradition sera faite par le Gouvernement de ce pays;

2° lorsque la demande en sera motivée par le même crime ou délit pour lequel l'individu réclamé a été jugé dans le pays requis et du chef duquel il y a été condamné, absous ou acquitté;

3° si la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois du pays auquel l'extradition est demandée, avant l'arrestation de l'individu réclamé, ou, si l'arrestation n'a pas encore eu lieu, avant qu'il ait été cité devant le tribunal pour être entendu.

Art. 3.

L'extradition n'aura pas lieu aussi longtemps que l'individu réclamé est poursuivi pour le même crime ou délit dans le pays auquel l'extradition est demandée.

Art. 4.

Si l'individu réclamé est pousuivi ou subit une peine pour une autre infraction que celle qui a donné lieu à la demande d'extradition, son extradition ne pourra être accordée qu'après la fin de la poursuite dans le pays auquel l'extradition est demandée, et, en cas de condamnation, qu'après qu'il aura subi sa peine ou qu'il aura été gracié.

Art. 5.

Il est expressément stipulé que l'individu extradé ne pourra être ni poursuivi ni puni, dans le pays auquel l'extradition a été accordée, pour un crime ou un délit quelconque non prévu par la présente convention et antérieur à son extradition, ni extradé à un état tiers sans le consentement de celui qui a accordé l'extradition, à moins qu'il n'ait eu la liberté de quitter de nouveau le pays susdit pendant un mois après avoir été jugé, et, en cas de condamnation, après avoir subi sa peine ou après avoir été gracié.

Art. 6.

Les dispositions du présent traité ne sont point applicables aux personnes qui se sont rendues coupables de quelque crime ou délit politique. La personne qui a été extradée à raison de l'un des crimes ou délits communs mentionnés à l'art. 1 ne peut, par conséquent, en aucun cas, être poursuivie et punie dans l'Etat auquel l'extradition a été accordée, à raison d'un crime ou délit politique commis par elle avant l'extradition, ni à raison d'un fait connexe à un semblable crime ou délit politique.

Art. 7.

L'extradition sera demandée par la voie diplomatique; elle ne sera accordée que sur la production de l'original ou d'une expédition authentique soit d'un jugement de condamnation, soit d'une ordonnance de mise en accusation ou de

renvoi devant la justice répressive avec mandat d'arrêt, soit d'un mandat d'arrêt délivré dans les formes prescrites par la législation du pays qui fait la demande, et indiquant le crime ou le délit dont il s'agit, ainsi que la disposition pénale qui lui est applicable.

Art. 8.

Les objets saisis en la possession de l'individu réclamé seront livrés à l'Etat réclamant, si l'autorité compétente de l'Etat requis en a ordonné la remise.

Art. 9.

L'étranger dont l'extradition est demandée pour l'un des faits mentionnés à l'article 1, pourra être arrêté provisoirement dans chacun des deux pays, d'après les formes et les règles prescrites par les législations respectives.

Art. 10.

En attendant la demande d'extradition par la voie diplomatique, l'étranger dont l'extradition peut être demandée pour l'un des faits mentionnés à l'article 1, pourra être arrêté provisoirement d'après les formes et les règles prescrites par la législation du pays auquel l'extradition est demandée.

L'arrestation provisoire pourra être demandée en Danemark par tout juge d'instruction ou par le président du tribunal de commerce de Copenhague, dans les Pays-Bas par tout juge d'instruction (juge commissaire) ou tout officier de justice.

Art. 11.

L'étranger arrêté provisoirement aux termes de l'article précédent, sera, à moins que son arrestation ne doive être maintenue pour un autre motif, mis en liberté, si dans le délai de vingt jours après la date du mandat d'arrestation provisoire la demande d'extradition par voie diplomatique, munie des documents requis, n'a pas été faite.

Art. 12.

Lorsque, dans la poursuite d'une affaire pénale, un des Gouvernements jugera nécessaire l'audition de témoins se

trouvant dans l'autre Etat, une commission rogatoire sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique, et il y sera donné suite, en observant les lois du pays où les témoins seront invités à comparaître.

En cas d'urgence toutefois une commission rogatoire pourra être directement adressée par l'autorité judiciaire dans l'un des Etats à l'autorité judiciaire dans l'autre Etat.

Toute commission rogatoire ayant pour but de demander une audition de témoins, devra être accompagnée d'une traduction Française.

Art. 13.

Si dans une cause pénale la comparution personnelle d'un témoin dans l'autre pays est nécessaire ou désirée, son Gouvernement l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui sera faite, et en cas de consentement il devra être dédommagé par l'Etat intéressé à la comparution du témoin des frais de voyage et de séjour ainsi que de la peine personnelle et de la perte de temps.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans l'un des deux pays, comparaîtra volontairement devant les juges de l'autre pays, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations criminels antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits objets du procès où il figurera comme témoin.

Art. 14.

Lorsque dans une cause pénale la communication de pièces de conviction ou de documents, qui se trouveraient entre les mains des autorités de l'autre pays, sera jugée utile ou nécessaire, la demande en sera faite par la voie diplomatique, et l'on y donnera suite à moins de considérations spéciales qui s'y opposent, et sous l'obligation de renvoyer les pièces.

Art. 15.

Le transit, à travers le territoire de l'une des Parties contractantes, d'un individu livré par une tierce puissance

à l'autre Partie, et n'appartenant pas au pays de transit, sera accordé sur la simple production, en original ou en expédition authentique, de l'un des actes de procédure mentionnés à l'article 7, pourvu que le fait servant de base à l'extradition soit compris dans la présente convention et ne rentre pas dans les prévisions des articles 2 et 6, et que le transport ait lieu, quant à l'escorte, avec le concours de fonctionnaires du pays qui a autorisé le transit sur son territoire.

Les frais de transit seront à la charge du pays réclamant.

Art. 16.

Les Gouvernements respectifs renoncent de part et d'autre à toute réclamation pour restitution des frais d'entretien, de transport et autres, qui pourraient résulter, dans les limites de leurs territoires respectifs, de l'extradition des prévenus, accusés ou condamnés, ainsi que de ceux résultant de l'exécution des commissions rogatoires et de l'envoi et de la restitution des pièces de conviction ou des documents.

Au cas où le transport par mer serait jugé préférable, l'individu à extrader sera conduit au port que désignera l'agent diplomatique ou consulaire du Gouvernement réclamant, aux frais duquel il sera embarqué.

Art. 17.

La présente convention ne sera exécutoire qu' à dater du vingtième jour après sa promulgation dans les formes prescrites par les lois des deux pays.

A partir de sa mise à exécution la convention du 28 Novembre 1851 cessera d'être en vigueur et sera remplacée par la présente convention, laquelle continuera à sortir ses effets pendant six mois après qu'elle aura été dénoncée par l'un des deux Gouvernements.

Elle sera ratifiée et les ratifications en seront échangées dans le délai de six semaines ou plus tôt si faire se peut.*)

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Copenhague, le 28 Juillet 1877.

O. D. Rosenørn-Lehn. v. Karnebeek.

76.

Konvention mellem Danmark og Frankrig om Udvexlingen af Postanvisninger, undertegnet i Paris den 27de Februar 1878.

Sa Majesté le Roi de Danemark et le Président de la République Française, animés du désir de faciliter les relations postales entre les deux pays, par l'introduction du service des mandats de poste, ont résolu de conclure une Convention à cet effet, et ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark, M. le Comte de Moltke-Hvitfeldt, Grand'Croix de l'Ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'Honneur du même Ordre, Grand officier de l'Ordre National de la Légion d'Honneur, etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Le Président de la République Française, M. Waddington, Sénateur, Ministre des Affaires Etrangères;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des Articles suivants:

Art 1.

Des envois de fonds pourront être faits, par la voie de la poste, tant du Danemark pour la France et l'Algérie

---

*) Ratificationerne bleve under 8de Septbr. 1877 udvexlede i Stockholm.

que de la France et de l'Algérie pour le Danemark (à l'exception de l'Islande, du Groenland et des Antilles Danoises).

Ces envois s'effectueront au moyen des mandats en usage dans les deux pays pour les envois d'argent à l'étranger.

Aucun mandat ne pourra être de plus de deux cent soixante-dix couronnes, s'il est payable en Danemark, ni de plus de trois cent soixante-quinze francs, s'il est payable en France ou en Algérie.

Art. 2.

Il sera perçu pour chaque envoi de fonds, effectué en vertu de l'Article précédent, une taxe, à la charge de l'envoyeur, pui sera déterminée par l'Administration du pays d'origine.

Ar. 3.

L'Administration qui aura délivré des mandats, payera, à l'Administration qui les aura acquittés, un droit de 1 p. % du montant des sommes dont celle-ci aura fait l'avance.

Art. 4.

Le montant de chaque mandat sera exprimé en monnaie du pays où le payement devra avoir lieu. Les bases de conversion de la monnaie du pays d'origine en monnaie du pays de destination, seront fixées par l'Administration du pays d'origine.

Art. 5.

Il est formellement convenu entre les Parties contractantes que les mandats délivrés par les bureaux de Poste Francais ou Danois, en exécution de l'Article 1er de la présente Convention, et les acquits donnés sur ces mandats, ne pourront, sous aucun prétexte et à quelque titre que ce soit, être soumis à un droit ou à une taxe quelconque à la charge des destinataires des fonds.

Art. 6.

L'Administration des Postes de Danemark et l'Administration des Postes de France dresseront, aux époques qui seront fixées par elles, d'un commun accord, les comptes sur lesquels seront récapitulées toutes les sommes payées par leurs bureaux respectifs, et ces comptes, après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement, seront soldés, en monnaie métallique du pays créancier, par l'Administration qui sera reconnue redevable envers l'autre, dans le délai dont les deux Administrations conviendront.

A cet effet, la créance la plus faible sera convertie en même monnaie que la créance la plus forte d'aprés le taux d'un change qui sera fixé d'un commun accord entre les deux Administrations.

En cas de non-payement du solde d'un compte dans le délai convenu, le montant de ce solde sera productif d'intérêts à dater du jour de l'expiration du dit délai jusqu'au jour où le payement aura lieu. Ces intérêts seront calculés à raison de 5 p. % l'an et devront être portés au débit de l'Administration retardataire sur le compte auquel se rapportera la somme productive d'intérêts.

Il est entendu que les soldes des comptes des mandats et les soldes des comptes des correspondances seront réduits par balance, toutes les fois qu'ils seront respectivement contraires; mais l'excédant, s'il résulte du compte des mandats, devra néanmoins être soldé dans les délais fixés pour la liquidation desdits comptes des mandats.

Art. 7.

Les sommes encaissées par chacune des deux Administrations en échange des mandats dont le montant n'aura pas été réclamé par les ayants-droit, dans les délais fixés par les lois et règlements du pays d'origine, seront définitivement acquises à l'Administration qui aura délivré ces mandats.

Art. 8.

L'Administration des Postes de Danemark et l'Administration des Postes de Franee désigneront, chacune pour ce

qui la concerne, les bureaux qui devront délivrer et payer les mandats à émettre en vertu des Articles précédents. Elles régleront la forme des mandats susmentionnés et celle des comptes désignés à l'Article 6, ainsi que toute autre mesure, en détail ou d'ordre, nécessaire pour assurer l'exécution des stipulations de la présente Convention.

Il est entendu que chaque Administration portera à la connaissance de l'autre les modifications qu'elle apportera dans sa liste des bureaux autorisés à dresser et à payer les mandats, et que les autres mesures pourront être modifiées par les deux Administrations, toutes les fois que, d'un commun accord, elles en reconnaîtront la nécessité.

Art. 9.

Il est entendu que chacune des deux Administrations pourra, dans des circonstances extraordinaires qui seraient de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des mandats internationaux, à condition d'en donner avis, immédiatement et par le télégraphe, à l'autre Administration.

Art. 10.

La présente Convention sera mise à exécution à partir du jour dont les deux Parties conviendront, dès que la promulgation en aura été faite d'après les lois particulières à chacun des deux Etats, et elle demeurera obligatoire, de trois mois en trois mois, jusqu'à ce que l'une des Parties contractantes ait annoncé à l'autre, mais trois mois à l'avance, son intention d'en faire cesser les effets.

Pendant ces trois derniers mois, la Convention continuera d'avoir son exécution pleine et entière, sans préjudice de la liquidation et du solde des comptes après l'expiration dudit terme.

Art. 11.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées aussitôt que faire se pourra.*)

*) Ratificationerne bleve under 8. April 1878 udvexlede i Paris.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris, le 27 Février 1878.

Moltke-Hvitfeldt.
Waddington.

77.

Konvention angaaende Verdenspostforeningen imellem Tyskland, den Argentinske Republik, Østerrig-Ungarn, Belgien, Brasilien, Danmark og de Danske Kolonier, Ægypten, Spanien og de Spanske Kolonier, de forenede Stater i Nordamerika, Frankrig og de Franske Kolonier, Storbritannien og forskjellige Engelske Kolonier, Britisk Indien, Canada, Grækenland, Italien, Japan, Luxemburg, Mexiko, Montenegro, Norge, Nederlandene og de Nederlandske Kolonier, Peru, Persien, Portugal og de Portugisiske Kolonier, Rumænien, Rusland, Serbien, Salvador, Sverig, Schweiz og Tyrkiet, undertegnet i Paris den 1ste Juni 1878.

Convention.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, s'étant réunis en Congrès à Paris, en vertu de l'article 18 du Traité constitutif de l'Union générale des Postes, conclu à Berne le 9 octobre 1874, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, revisé ledit Traité, conformément aux dispositions suivantes:

Article premier.

Les pays entre lesquels est conclue la présente Convention, ainsi que ceux qui y adhéreront ultérieurement, forment, sous la dénomination d'Union postale universelle, un seul territoire postal pour l'échange réciproque des correspondances entre leurs bureaux de poste.

Article 2.

Les dispositions de cette Convention s'étendent aux lettres, aux cartes postales, aux imprimés de toute nature,

aux papiers d'affaires et aux échantillons de marchandises, originaires de l'un des pays de l'Union et à destination d'un autre de ces pays. Elles s'appliquent également, quant au parcours dans le ressort de l'Union, à l'échange postal des objets ci-dessus entre les pays de l'Union et les pays étrangers à l'Union, toutes les fois que cet échange emprunte les services de deux des Parties contractantes, au moins.

Article 3.

Les administrations des postes des pays limitrophes ou aptes à correspondre directement entre eux, sans emprunter l'intermédiaire des services d'une tierce administration, déterminent, d'un commun accord, les conditions du transport de leurs dépêches réciproques à travers la frontière ou d'une frontière à l'autre.

A moins d'arrangement contraire, on considère comme services tiers les transports maritimes effectués directement entre deux pays, au moyen de paquebots ou bâtiments dépendant de l'un d'eux, et ces transports, de même que ceux effectués entre deux bureaux d'un même pays, par l'intermédiaire de services maritimes ou territoriaux dépendant d'un autre pays, sont régis par les dispositions de l'article suivant.

Article 4.

La liberté du transit est garantie dans le territoire entier de l'Union.

En conséquence, les diverses administrations postales de l'Union peuvent s'expédier réciproquement, par l'intermédiaire d'une ou de plusieurs d'entre elles, tant des dépêches closes que des correspondances à découvert, suivant les besoins du trafic et les convenances du service postal.

Les correspondances échangées, soit à découvert, soit en dépêches closes, entre deux administrations de l'Union, au moyen des services d'une ou de plusieurs autres administrations de l'Union, sont soumises, au profit de chacun des pays traversés ou dont les services participent au transport, aux frais de transit suivants, savoir:

1° Pour les parcours territoriaux, 2 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales, et 25 centimes par kilogramme d'autres objets;

2° Pour les parcours maritimes, 15 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales, et 1 franc par kilogramme d'autres objets.

Il est toutefois entendu:

1° Que partout où le transit est déjà actuellement gratuit ou soumis à des conditions plus avantageuses, ce régime est maintenu, sauf dans le cas prévu à l'alinéa 3° ci-après;

2° Que partout où les frais de transit maritime sont fixés jusqu'à présent à 6 fr. 50 cent. par kilogramme de lettres ou cartes postales, ces frais sont réduits à 5 francs;

3° Que tout parcours maritime n'excédant pas 300 milles marins est gratuit, si l'administration intéressée a déjà droit, du chef des dépêches ou correspondances bénéficiant de ce parcours, à la rémunération afférente au transit territorial; dans le cas contraire, il est rétribué à raison de 2 franes par kilogramme de lettres ou cartes postales et de 25 centimes par kilogramme d'autres objets;

4° Que, en cas de transport maritime effectué par deux ou plusieurs administrations, les frais du parcours total ne peuvent dépasser 15 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales et 1 franc par kilogramme d'autres objets; ces frais, le cas échéant, sont répartis entre ces administrations au prorata des distances parcourues, sans préjudice aux arrangements différents entre les parties intéressées;

5° Que les prix spécifiés au présent article ne s'appliquent, ni aux transports au moyen de services dépendant d'administrations étrangères à l'Union, ni aux transports dans l'Union au moyen de services extraordinaires spécialement créés ou entretenus par une administration, soit dans l'intérêt, soit sur la demande d'une ou de plusieurs autres administrations. Les conditions de ces deux catégories de transports sont réglées de gré à gré entre les administrations intéressées.

Les frais de transit sont à la charge de l'administration du pays d'origine.

Le décompte général de ces frais a lieu sur la base de relevés établis tous les deux ans, pendant un mois à déterminer dans le règlement d'exécution prévu par l'article 14 ci-après.

Sont exempts de tous frais de transit territorial ou maritime, la correspondance des administrations postales entre elles, les objets réexpédiés ou mal dirigés, les rebuts, les avis de réception, les mandats de poste ou avis d'émission de mandats, et tous autres documents relatifs au service postal.

Article 5.

Les taxes pour le transport des envois postaux dans toute l'étendue de l'Union, y compris leur remise au domicile des destinataires dans les pays de l'Union où le service de distribution est ou sera organisé, sont fixées comme suit:

1° Pour les lettres, à 25 centimes en cas d'affranchissement, et au double dans le cas contraire, par chaque lettre et par chaque poids de 15 grammes ou fraction de 15 grammes;

2° Pour les cartes postales, à 10 centimes par carte;

3° Pour les imprimés de toute nature, les papiers d'affaires et les échantillons de marchandises, à 5 centimes par chaque objet ou paquet portant une adresse particulière et par chaque poids de 50 grammes ou fraction de 50 grammes, pourvu que cet objet ou paquet ne contienne aucune lettre ou note manuscrite ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle, et soit conditionné de manière à pouvoir être facilement vérifié.

La taxe des papiers d'affaires ne peut être inférieure à 25 centimes par envoi, et la taxe des échantillons ne peut être inférieure à 10 centimes par envoi.

Il peut être perçu, en sus des taxes et des minima fixés par les paragraphes précédents:

1° Pour tout envoi soumis à des frais de transit maritime de 15 francs par kilogramme de lettres ou cartes postales et de 1 franc par kilogramme d'autres objets une surtaxe qui ne peut dépasser 25 centimes par port simple pour les lettres, 5 centimes par carte postale et 5 centimes

par 50 grammes ou fraction de 50 grammes pour les autres objets. Par mesure de transition, il peut être perçu une surtaxe jusqu'à concurrence de 10 centimes par port simple pour les lettres soumises à des frais de transit maritime de 5 francs par kilogramme;

2° Pour tout objet transporté par des services dépendant d'administrations étrangères à l'Union ou par des services extraordinaires dans l'Union, donnant lieu à des frais spéciaux, une surtaxe en rapport avec ces frais.

En cas d'insuffisance d'affranchissement, les objets de correspondance de toute nature sont passibles, à la charge des destinataires, d'une taxe double du montant de l'insuffisance.

Il n'est pas donné cours:

1° Aux objets, autres que les lettres, qui ne sont pas affranchis au moins partiellement ou ne remplissent pas les conditions requises ci-dessus pour jouir de la modération de taxe;

2° Aux envois de nature à salir ou détériorer les correspondances;

3° Aux paquets d'échantillons de marchandises qui ont une valeur marchande, non plus qu'à ceux dont le poids dépasse 250 grammes, ou qui présentent des dimensions supérieures à 20 centimètres de longueur, 10 de largeur et 5 d'épaisseur;

4° Enfin, aux paquets de papiers d'affaires et d'imprimés de toute nature dont le poids dépasse 2 kilogrammes.

Article 6.

Les objets désignés dans l'article 5 peuvent être expédiés sous recommandation.

Tout envoi recommandé est passible, à la charge de l'envoyeur:

1° Du prix d'affranchissement ordinaire de l'envoi selon sa nature;

2° D'un droit fixe de recommandation de 25 centimes au maximum dans les Etats européens, et de 50 centimes

au maximum dans les autres pays, y compris la délivrance d'un bulletin de dépôt à l'expéditeur.

L'envoyeur d'un objet recommandé peut obtenir un avis de réception de cet objet, en payant d'avance un droit fixe de 25 centimes au maximum.

En cas de perte d'un envoi recommandé, et sauf le cas de force majeure, il est dû une indemnité de 50 francs à l'expéditeur, ou, sur la demande de celui-ci, au destinataire, par l'administration sur le territoire ou dans le service maritime de laquelle la perte a eu lieu, c'est-à-dire où la trace de l'objet a disparu.

Par mesure de transition, il est permis aux administrations des pays hors d'Europe dont la législation est actuellement contraire au principe de la responsabilité, d'ajourner l'application de la clause qui précède jusqu'au jour où elles auront pu obtenir du pouvoir législatif l'autorisation d'y souscrire. Jusqu'à ce moment, les autres administrations de l'Union ne sont pas astreintes à payer une indemnité pour la perte, dans leurs services respectifs, d'envois recommandés à destination ou provenant desdits pays.

S'il est impossible de découvrir le service dans lequel la perte a eu lieu, l'indemnité est supportée, par moitié, par les deux offices correspondants.

Le payement de cette indemnité est effectué dans le plus bref délai possible, et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation.

Toute réclamation d'indemnité est prescrite, si elle n'a pas été formulée dans le délai d'un an à partir de la remise à la poste de l'objet recommandé.

Article 7.

Ceux des pays de l'Union qui n'ont pas le franc pour unité monétaire fixent leurs taxes à l'équivalent, dans leur monnaie respective, des taux déterminés par les articles 5 et 6 précédents. Ces pays ont la faculté d'arrondir les fractions conformément au tableau inséré au règlement d'exécution mentionné à l'article 14 de la présente Convention.

Article 8.

L'affranchissement de tout envoi quelconque ne peut être opéré qu'au moyen de timbres-poste valables dans le pays d'origine pour la correspondance des particuliers.

Les correspondances officielles relatives au service des postes et échangées entre les administrations postales sont seules exemptées de cette obligation et admises à la franchise.

Article 9.

Chaque administration garde en entier les sommes qu'elle a perçues en exécution des articles 5, 6, 7 et 8 précédents.

En conséquence, il n'y a pas lieu, de ce chef, à un décompte entre les diverses administrations de l'Union.

Les lettres et autres envois postaux ne peuvent, dans le pays d'origine, comme dans celui de destination, être frappés, à la charge des expéditeurs ou des destinataires, d'aucune taxe ni d'aucun droit postal autres que ceux prévus par les articles susmentionnés.

Article 10.

Il n'est perçu aucun supplément de taxe pour la réexpédition d'envois postaux dans l'intérieur de l'Union.

Article 11.

Il est interdit au public d'expédier, par la voie de la poste:

1° Des lettres ou paquets contenant soit des matières d'or ou d'argent, soit des pièces de monnaie, soit des bijoux ou des objets précieux;

2° Des envois quelconques contenant des objets passibles de droits de douane.

Dans le cas où un envoi tombant sous l'une de ces prohibitions est livré par une administration de l'Union à une autre administration de l'Union, celle-ci procède de la

manière et dans les formes prévues par sa législation ou par ses règlements intérieurs.

Est d'ailleurs réservé le droit du Gouvernement de tout pays de l'Union de ne pas effectuer, sur son territoire, le transport ou la distribution, tant des objets jouissant de la modération de taxe, à l'égard desquels il n'a pas été satisfait aux lois, ordonnances ou décrets qui règlent les conditions de leur publication ou de leur circulation dans ce pays, que des correspondances de toute nature qui portent ostensiblement des inscriptions interdites par les dispositions légales ou réglementaires en vigueur dans le même pays.

Article 12.

Les offices de l'Union qui ont des relations avec des pays situés en dehors de l'Union admettent tous les autres offices à profiter de ces relations pour l'échange des correspondances avec lesdits pays.

Les correspondances échangées à découvert entre un pays de l'Union et un pays étranger à celle-ci, par l'intermédiaire d'un autre pays de l'Union, sont traitées, pour ce qui concerne le transport en dehors des limites de l'Union, d'après les conventions, arrangements ou dispositions particulières régissant les rapports de poste entre ce dernier pays et le pays étranger à l'Union.

Les taxes applicables aux correspondances dont il s'agit se composent de deux éléments distincts, savoir:

1° La taxe de l'Union fixée par les articles 5, 6 et 7 de la présente Convention;

2° Une taxe afférente au transport en dehors des limites de l'Union.

La première de ces taxes est attribuée:

a. Pour les correspondances originaires de l'Union à destination des pays étrangers, à l'office expéditeur, en cas d'affranchissement, et à l'office d'échange, en cas de non-affranchissement;

b. Pour les correspondances provenant des pays étrangers à destination de l'Union, à l'office d'échange, en cas d'affranchissement, et à l'office destinataire, en cas de non-affranchissement.

La seconde de ces taxes est bonifiée à l'office d'échange, dans tous les cas.

A l'égard des frais de transit dans l'Union, les correspondances originaires ou à destination d'un pays étranger sont assimilées à celles de ou pour le pays de l'Union qui entretient les relations avec le pays étranger à l'Union, à moins que ces relations n'impliquent l'affranchissement obligatoire et partiel, auquel cas ledit pays de l'Union a droit à la bonification des prix de transit territorial fixés par l'article 4 précédent.

Le décompte général des taxes afférentes au transport en dehors des limites de l'Union a lieu sur la base de relevés, qui sont établis en même temps que les relevés dressés, en vertu de l'article 4 précédent, pour l'évaluation des frais de transit dans l'Union.

Quant aux correspondances échangées en dépêches closes entre un pays de l'Union et un pays étranger à celle-ci, par l'intermédiaire d'un autre pays de l'Union, le transit en est soumis, savoir:

Dans le ressort de l'Union, aux prix déterminés par l'article 4 de la présente Convention;

En dehors des limites de l'Union, aux conditions résultant des arrangements particuliers conclus ou à conclure à cet effet entre les administrations intéressées.

Article 13.

Le service des lettres avec valeurs déclarées et celui des mandats de poste font l'objet d'arrangements particuliers entre les divers pays ou groupes de pays de l'Union.

Article 14.

Les administrations postales des divers pays qui composent l'Union sont compétentes pour arrêter, d'un commun accord, dans un Règlement d'exécution, toutes les mesures d'ordre et de détail qui sont jugées nécessaires.

Les différentes administrations peuvent, en outre, prendre entre elles les arrangements nécessaires au sujet des questions qui ne concernent pas l'ensemble de l'Union, pourvu que ces arrangements ne dérogent pas à la présente Convention.

Il est toutefois permis aux administrations intéressées de s'entendre mutuellement pour l'adoption de taxes réduites dans un rayon de 30 kilomètres, pour les conditions de la remise des lettres par exprès, ainsi que pour l'échange des cartes postales avec réponse payée. Dans ce dernier cas, le renvoi des cartes-réponse au pays d'origine jouit de l'exemption de frais de transit stipulée par le dernier alinéa de l'article 4 de la présente Convention.

Article 15.

La présente Convention ne porte point altération à la législation postale de chaque pays dans tout ce qui n'est pas prévu par les stipulations contenues dans cette Convention.

Elle ne restreint pas le droit des Parties contractantes de maintenir et de conclure des traités, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue de l'amélioration des relations postales.

Article 16.

Est maintenue l'institution, sous le nom de Bureau international de l'Union postale universelle, d'un office central qui fonctionne sous la haute surveillance de l'Administration des postes Suisses et dont les frais sont supportés par toutes les administrations de l'Union.

Ce Bureau demeure chargé de réunir, de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de toute nature qui intéressent le service international des postes; d'émettre, à la demande des parties en cause, un avis sur les questions litigieuses; d'instruire les demandes en modification des actes du Congrès; de notifier les changements adoptés, et, en général, de procéder aux études et aux travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de l'Union postale.

Article 17.

En cas de dissentiment entre deux ou plusieurs membres de l'Union, relativement à l'interprétation de la pré-

sente Convention, la question en litige est réglée par jugement arbitral. A cet effet, chacune des administrations en cause choisit un autre membre de l'Union qui n'est pas directement intéressé dans l'affaire.

La décision des arbitres est donnée à la majorité absolue des voix.

En cas de partage des voix, les arbitres choisissent, pour trancher le différend, une autre administration également désintéressée dans le litige.

Article 18.

Les pays qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion est notifiée, par la voie diplomatique, au Gouvernement de la Confédération Suisse et, par ce Gouvernement, à tous les pays de l'Union.

Elle emporte, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

Il appartient au Gouvernement de la Confédération Suisse de déterminer, d'un commun accord avec le Gouvernement du pays intéressé, la part contributive de l'administration de ce dernier pays dans les frais du Bureau international, et, s'il y a lieu, les taxes à percevoir par cette administration en conformité de l'article 7 précédent.

Article 19.

Des congrès de plénipotentiaires des pays contractants ou de simples conférences administratives, selon l'importance des questions à résoudre, sont réunis, lorsque la demande en est faite ou approuvée par les deux tiers, au moins, des Gouvernements ou administrations, suivant le cas.

Toutefois, un congrès doit avoir lieu, au moins tous les cinq ans.

Chaque pays peut se faire représenter, soit par un ou plusieurs délégués, soit par la délégation d'un autre pays. Mais il est entendu que le délégué ou les délégués d'un pays ne peuvent être chargés que de la représentation de deux pays, y compris celui qu'ils représentent.

Dans les délibérations, chaque pays dispose d'une seule voix.

Chaque congrès fixe le lieu de la réunion du prochain congrès.

Pour les conférences, les administrations fixent les lieux de réunion sur la proposition du Bureau international.

Article 20.

Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions, toute administration des postes d'un pays de l'Union a le droit d'adresser aux autres administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le régime de l'Union. Mais, pour devenir exécutoires, ces propositions doivent réunir, savoir:

1° L'unanimité des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions des articles 2, 3, 4, 5, 6 et 9 précédents;

2° Les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de la Convention autres que celles des articles 2, 3, 4, 5, 6 et 9;

3° La simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions de la Convention, hors le cas de litige prévu à l'article 17 précédent.

Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, que le Gouvernement de la Confédération Suisse est chargé d'établir et de transmettre à tous les Gouvernements des pays contractants, et, dans le troisième cas, par une simple notification du Bureau international à toutes les administrations de l'Union.

Article 21.

Sont considérés comme formant, pour l'application des articles 16, 19 et 20 précédents, un seul pays ou une seule administration, suivant le cas:

1° L'empire de l'Inde Britannique;
2° Le dominion du Canada;
3° L'ensemble des colonies Danoises:

4⁰ L'ensemble des colonies Espagnoles;
5⁰ L'ensemble des colonies Françaises;
6⁰ L'ensemble des colonies Néerlandaises;
7⁰ L'ensemble des colonies Portugaises.

Article 22.

La présente Convention sera mise à exécution le 1er Avril 1879 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé; mais chaque Partie contractante a le droit de se retirer de l'Union, moyennant un avertissement donné une année à l'avance par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération Suisse.

Article 23.

Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution de la présente Convention, toutes les dispositions des traités, conventions, arrangements ou autres actes conclus antérieurement entre les divers pays ou administrations, pour autant que ces dispositions ne seraient pas conciliables avec les termes de la présente Convention, et sans préjudice des droits réservés par l'article 15 ci-dessus.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangées à Paris.*)

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés out signé la présente Convention à Paris, le premier Juin mil huit cent soixante et dix-huit.

Pour l'Allemagne: Dr. Stephan. Günther. Sachse.
Pour la Républipue Argentine: Carlos Calvo.
Pour l'Autriche: Dewez.
Pour la Hongrie: Gervay.
Pour la Belgique: J. Vinchent. F. Gife.
Pour le Brésil: Vicomte d'Itajuba.
Pour le Danemark et les Colonies Danoises: Schou.
Pour l'Egypte: A. Caillard.

*) Ratifikationerne bleve under 26de Februar 1879 udvexlede i Paris.

Pour l'Espagne et les Colonies Espagnoles:
G. Cruzada Villaamil. Émilio C. de Navasqües.

Pour les Etats-Unis de l'Amérique du Nord:
James N. Tyner. Joseph H. Blackfan.

Pour la France:
Léon Say. Ad.Cochery. A.Besnier.

Pour les Colonies Françaises:
É. Roy.

Pour la Grande-Bretagne et diverses Colonies Anglaises:
F.-O. Adams. W.-J. Page. A. Maclean.

Pour l'Inde Britannique:
Fréd.-R. Hogg.

Pour le Canada:
F.-O. Adams. W.-J. Page. A. Maclean.

Pour la Grèce:
N.-P. Delyanni. A. Mansolas.

Pour l'Italie:
G.-B. Tantesio.

Pour le Japon:
Naonobou Sameshima. Samuel M. Bryan.

Pour le Luxembourg:
V. de Rœbe.

Pour le Mexique:
G. Barreda.

Pour le Monténégro:
Dewez.

Pour la Norvège:
Chr. Hefty.

Pour les Pays-Bas et les Colonies Néerlandaises:
Hofstede. Baron Sweerts de Landas-Wyborgh.

Pour le Pérou:
Juan M. de Goyeneche.

Pour la Perse:

Pour le Portugal et les Colonies Portugaises:
G.-A. de Barros.

Pour la Roumanie:
C.-F. Robesco.

Pour la Russie:
Baron Velho. Georges Poggenpohl.

Pour le Salvador:
J.-M. Torrès-Caïcedo.

Pour la Serbie:
Mladen Z. Radoycovitch.

Four la Suède:
W. Roos.

Pour la Suisse:
Dr. Kern. Ed. Höhn.

Pour la Turquie:
Pedros Couyoumgian.

Protocole final.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays qui ont signé aujourd'hui la Convention de Paris, sont convenus de ce qui suit:

I. La Perse, qui fait partie de l'Union, n'étant pas représentée, sera admise néanmoins à signer ultérieurement

la Convention, moyennant qu'elle consacre son adhésion par un acte diplomatique avec le Gouvernement Suisse, avant le 1er Avril 1879.

II. Les pays étrangers à l'Union, qui ont ajourné leur adhésion ou qui ne se sont pas encore prononcés, entreront dans l'Union en remplissant les conditions prévues par l'article 18 de la Convention.

III. Dans le cas où l'une ou l'autre des Parties contractantes ne ratifierait pas la Convention, cette Convention n'en sera pas moins valable pour les Parties.

IV. Les diverses Colonies Anglaises, autres que le Canada et l'Inde Britannique, qui prennent part à la Convention sont: Ceylan, Straits Settlements, Laboan, Hong-Kong, Maurice et dépendances, les Bermudes, la Guyane Anglaise, la Iamaïque et la Trinité.

En foi de quoi les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si les dispositions qu'il contient étaient insérées dans la Convention elle-même, et ils l'ont signé en un exemplaire qui sera déposé aux archives du Gouvernement Français et dont une copie sera remise à chaque Partie.

Paris, le 1er Juin 1878.

(Suivent les signatures.)

b.

Overeenskomst om Udvexling af Breve med angiven Værdi, afsluttet imellem Tyskland, Østerrig-Ungarn, Belgien, Danmark og de Danske Kolonier, Ægypten, Frankrig og de Franske Kolonier, Italien, Luxemburg, Norge, Nederlandene, Portugal og de Portugisiske Kolonier, Rumænien, Rusland, Serbien, Sverig og Schweiz.

Les soussignés plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, vu l'article 13 de la Convention conclue à Paris, le 1er Juin 1878, pour la révision du pacte fondamental de l'Union générale des Postes, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article premier.

Il peut être expédié de l'un des pays mentionnés ci-dessus pour un autre de ces pays, des lettres contenant des valeurs-papier déclarées, avec assurance du montant de la déclaration.

Les divers offices, pour leurs rapports respectifs, ont la faculté de déterminer un maximum qui, dans aucun cas ne peut être inférieur à 5,000 francs par lettre, et il est entendu que les diverses administrations intervenant dans le transport ne sont engagées que jusqu'à concurrence du maximum qu'elles ont respectivement adopté.

Article 2.

1. — La liberté du transit est garantie sur le territoire de chacun des pays adhérents, et la responsabilité des offices, qui participent à ce transport, est engagée dans les limites déterminées par l'article 8 ci-après.

Il en est de même à l'égard du transport maritime effectué ou assuré par les offices des pays adhérents, pourvu toutefois que ces offices soient en mesure d'accepter la responsabilité des valeurs, à bord des paquebots ou bâtiments dont ils font emploi.

2. — A moins d'arrangement contraire entre les offices d'origine et de destination, la transmission des valeurs déclarées échangées entre pays non limitrophes s'opère à découvert et par les voies utilisées pour l'acheminement des correspondances ordinaires.

3. — L'échange de lettres contenant des valeurs déclarées, entre deux pays qui correspondent, pour les relations ordinaires, par l'intermédiaire d'un ou de plusieurs pays non participant au présent Arrangement, ou au moyen de services maritimes dégagés de responsabilité, est surbordonné à l'adoption de mesures spéciales à concerter entre les administrations des pays d'origine et de destination, telles que l'emploi d'une voie détournée, l'expédition en dépêches closes, etc.

Article 3.

1. — Les frais de transit prévus par l'article 4 de la Convention du 1er Juin 1878 sont bonifiés aux offices qui

participent au transport intermédiaire, à découvert ou en dépêches closes, des lettres contenant des valeurs déclarées.

2. — Indépendamment de ces frais de transit, l'administration du pays d'origine est redevable, à titre de droit d'assurance, envers l'administration du pays de destination et, s'il y a lieu, envers chacune des administrations participant au transit territorial avec responsabilité, d'un droit proportionnel de 5 centimes par chaque somme de 200 francs ou fraction de 200 francs déclarée.

3. — En outre, s'il y a un ou plusieurs transports par mer donnant lieu à rétribution spéciale, d'après les articles 3 et 4 de la Convention du 1er Juin 1878, et susceptibles d'engager la responsabilité des offices qui les effectuent ou les assurent, il est dû à chacun desdits offices un droit maritime d'assurance de 10 centimes par chaque somme de 200 francs ou fraction de 200 francs déclarée.

Article 4.

1. — La taxe des lettres contenant des valeurs déclarées doit être acquittée à l'avance, et se compose:

1° Du port et du droit fixe, applicables à une lettre recommandée du même poids et pour la même destination, — port et droit acquis en entier à l'office expéditeur;

2° D'un droit proportionnel d'assurance calculé, par 200 francs ou fraction de 200 francs déclarés, à raison de 10 centimes pour les pays limitrophes ou reliés entre eux par un service maritime direct, et à raison de 25 centimes pour les autres pays, avec addition, s'il y a lieu, dans l'un et l'autre cas, du droit d'assurance maritime prévu par le dernier alinéa de l'article 3 précédent.

Toutefois, comme mesure de transition, est réservée à chacune des Parties contractantes, pour tenir compte de ses convenances monétaires ou autres, la faculté de percevoir un droit autre que celui indiqué ci-dessus, moyennant que ce droit ne dépasse pas ½ p. % de la somme déclarée.

2. — L'expéditeur d'une lettre contenant des valeurs déclarées reçoit, sans frais, au moment du dépôt, un récépissé sommaire de son envoi.

3. — Il est formellement convenu que, sauf dans le cas de réexpéditition prévu au paragraphe 2 de l'article 7

ci-après, les lettres renfermant des valeurs déclarées ne peuvent être frappées, à la charge des destinataires, d'aucun droit postal autre que celui de remise à domicile, s'il y a lieu.

Article 5.

1. — L'expéditeur d'une lettre contenant des valeurs déclarées peut obtenir, aux conditions déterminées par l'article 6 de la Convention du 1er Juin 1878, en ce qui concerne les objets recommandés, qu'il lui soit donné avis de la remise de cette lettre au destinataire.

2. — Le produit du droit applicable aux avis de réception est acquis en entier à l'office du pays d'origine.

Article 6.

Toute déclaration frauduleuse de valeurs supérieures à la valeur réellement insérée dans une lettre est interdite.

Article 7.

1. — Une lettre de valeurs déclarées réexpédiée, par suite du changement de résidence du destinataire, à l'intérieur du pays de destination, n'est passible d'aucune taxe supplémentaire.

2. — En cas de réexpédition sur un des pays contractants autre que le pays de destination, les droits d'assurance fixés par les paragraphes 2 et 3 de l'article 3 du présent Arrangement sont perçus sur le destinataire, du chef de la réexpédition, au profit de chacun des offices intervenant dans le nouveau transport.

3. — La réexpédition par suite de fausse direction ou de mise en rebut ne donne lieu à aucune perception supplémentaire à la charge du public.

Article 8.

1. — Sauf le cas de force majeure, lorsqu'une lettre contenant des valeurs déclarées a été perdue ou spoliée,

l'expéditeur ou, sur sa demande, le destinataire, a droit à une indemnité égale à la valeur déclarée.

Toutefois, en cas de perte partielle inférieure à la valeur déclarée, il n'est remboursé que le montant de la perte.

L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette administration le recours contre l'administration responsable, c'est-à-dire contre l'administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte ou la spoliation a eu lieu.

Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'administration qui, ayant reçu l'objet sans faire d'observation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'administration suivante.

Le payement de l'indemnité par l'office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an, à partir du jour de la réclamation. L'office responsable est tenu de rembourser, sans retard, à l'office expéditeur, le montant de l'indemnité payée par celui-ci.

Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an, à partir du dépôt à la poste de la lettre portant déclaration; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

2. — L'administration qui opère le remboursement du montant des valeurs déclarées non parvenues à destination est subrogée dans tous les droits du propriétaire.

3. — Si la perte ou la spoliation a eu lieu en cours de transport entre les bureaux d'échange de deux pays limitrophes, sans qu'il soit possible d'établir sur lequel des deux territoires le fait s'est accompli, les deux administrations en cause supportent le dommage par moitié.

Il en est de même en cas d'échange en dépêches closes, si la perte ou la spoliation a eu lieu sur le territoire ou dans le service d'un office intermédiaire non responsable.

4. — Les administrations cessent d'être responsables des valeurs déclarées contenues dans les lettres dont les ayants droit ont donné reçu et pris livraison.

Article 9.

1. — Est réservé le droit de chaque pays d'appliquer aux lettres contenant des valeurs déclarées, à destination ou provenant d'autres pays, ses lois ou règlements intérieurs, en tant qu'il n'y est pas dérogé par le présent Arrangement.

2. — Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des Parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes. en vue de l'amélioration du service des lettres contenant des valeurs déclarées.

Article 10.

Chacune des administrations des pays contractants peut, dans des circonstances extraordinaires de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des valeurs déclarées, tant à l'expédition qu'à la réception et d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'administration ou aux administrations intéressées.

Article 11.

Les pays de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 18 de la Convention du 1er Juin 1878, en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 12.

Les administrations des postes des pays contractants règlent la forme et le mode de transmission des lettres contenant des valeurs déclarées et arrêtent toutes les autres mesures de détail ou d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 13.

Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 19 de la Convention du 1er Juin 1878, toute ad-

ministration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des lettres avec valeurs déclarées. Mais, pour devenir exécutoires, ces propositions doivent réunir, savoir:

1° L'unanimité des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions des articles 1, 2, 3, 4 et 8 précédents;

2° Les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions du présent Arrangement, autres que celles des articles 1, 2, 3, 4 et 8;

3° La simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement.

Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée au dernier alinéa de l'article 20 de la Convention du 1er Juin 1878.

Article 14.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1er Avril 1879.

2. — Il sera ratifié en même temps et aura la même durée que la Convention du 1er Juin 1878, sans préjudice du droit, réservé à chaque pays, de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération Suisse,

3. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers pays contractants ou entre leurs administrations, pour autant qu'elles ne sont pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, et sans préjudice des dispositions de l'article 9 précédent.

4. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Paris.*)

---

*) Ratificationerne bleve under 26de Februar 1879 udvexlede i Paris.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Paris, le premier Juin mil huit cent soixante et dix-huit.

Pour l'Allemagne:
Dr. Stephan. Günther. Sachse.

Pour l'Autriche:
Dewez.

Pour la Hongrie:
Gervay.

Pour la Belgique:
J. Vinchent. F. Gife.

Pour le Danemark et les Colonies Danoises:
Schou.

Pour l'Egypte:
A. Caillard.

Pour la France:
Léon Say. Ad. Cochery. A. Besnier.

Pour les Colonies Françaises:
E. Roy.

Pour l'Italie:
G.-B. Tantesio.

Pour le Luxembourg:
V. de Rœbe.

Pour la Norvege:
Chr. Hefty.

Pour les Pays-Bas:
Hofstede. Baron Sweerts de Landas-Wyborgh.

Pour le Portugal et les Colonies Portugaises:
G.-A. de Barros.

Pour la Roumanie:
C.-F. Robesco.

Pour la Russie:
Baron Velho. Georges Poggenpohl.

Pour la Serbie:
Mladen Z. Radoycovitch.

Pour la Suède;
W. Roos.

Pour la Suisse:
Dr. Kern. Ed. Höhn.

c.

Overeenskomst om Udvexling af Postanviisninger, afsluttet imellem Tyskland, Østerrig-Ungarn, Belgien, Danmark, Ægypten, Frankrig og de Franske Kolonier, Italien, Luxemburg, Norge, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Sverig og Schweiz.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés,

Vu l'article 13 de la Convention conclue à Paris, le 1er Juin 1878, pour la révision du pacte fondamental de

l'Union générale des Postes, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article premier.

L'échange des envois de fonds par la voie de la poste et au moyen de mandats, entre ceux des pays contractants qui conviennent d'établir ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Article 2.

1. — En principe, le montant des mandats doit être versé par les déposants et payé aux bénéficiaires en numéraire; mais chaque administration a la faculté de recevoir et d'employer elle-même, à cet effet, tout papier-monnaie ayant cours légal dans son pays, sous réserve de tenir compte, le cas échéant, de la différence de cours.

2. — Aucun mandat ne peut excéder la somme de 500 francs effectifs ou une somme approximative dans la monnaie respective de chaque pays.

3. — Sauf arrangement contraire entre les administrations intéressées, le montant de chaque mandat est exprimé dans la monnaie métallique du pays où le payement doit avoir lieu. A cet effet, l'administration du pays d'origine détermine elle-même, s'il y a lieu, le taux de conversion de sa monnaie en monnaie métallique du pays de destination.

4. — Est réservé à chacun des pays contractants le droit de déclarer transmissible par voie d'endossement, sur son territoire, la propriété des mandats de poste provenant d'un autre de ces pays.

Article 3.

1. — La taxe générale à payer par l'expéditeur, pour chaque envoi de fonds effectué en vertu de l'article précédent, est fixée, valeur métallique, à 25 centimes par 25 francs ou fraction de 25 francs, ou à l'équivalent dans la monnaie respective des pays contractants, avec faculté d'arrondir les fractions, le cas échéant.

Toutefois, les administrations des pays contractants sont autorisées à percevoir au minimum 50 centimes pour tout mandat n'excédant pas 50 francs.

2. — L'administration qui a délivré des mandats paye à l'administration qui les a acquittés la moitié du produit de la taxe perçue en vertu du paragraphe précédent.

3. — Les mandats de poste et les acquits donnés sur ces mandats, de même que les récépissés délivrés aux déposants, ne peuvent être soumis, à la charge des expéditeurs ou des destinataires des fonds, à un droit ou à une taxe quelconque, en sus de la taxe perçue en vertu du paragraphe 1er du présent article, sauf toutefois le droit de factage pour le payement à domicile, s'il y a lieu.

Article 4.

1. — Les administrations des postes des pays contractants dressent, aux époques fixées par le Règlement ci-après, les comptes sur lesquels sont récapitulées toutes les sommes payées par leurs bureaux respectifs, ainsi que les taxes perçues pour l'émission des mandats; et ces comptes, après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement, sont soldés, sauf arrangement contraire, en monnaie métallique du pays créancier, par l'administration qui est reconnue redevable envers une autre, dans le délai fixé par le même Règlement.

2. — A cet effet, lorsque les mandats ont été payés dans des monnaies différentes, la créance la plus faible est convertie en même monnaie que la créance la plus forte, en prenant pour base de la conversion le taux moyen du change dans la capitale du pays débiteur, pendant la période à laquelle le compte se rapporte.

3. — En cas de non-payement du solde d'un compte dans les délais fixés, le montant de ce solde est productif d'intérêts, à dater du jour de l'expiration desdits délais, jusqu'au jour où le payement a lieu. Ces intérêts sont calculés à raison de 5 p. % l'an et sont portés au débit de l'administration retardataire sur le compte suivant.

Article 5.

1. — Les sommes converties en mandats de poste sont garanties aux déposants, jusqu'au moment où elles ont été régulièrement payées aux destinataires ou aux mandataires de ceux-ci.

2. — Les sommes encaissées par chaque administration, en échange des mandats de poste dont le montant n'a pas été réclamé par les ayants-droit dans les délais fixés par les lois ou règlements du pays d'origine, sont définitivement acquises à l'administration qui a délivré ces mandats.

Article 6.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes en vue de l'échange des mandats par voie télégraphique et, en général, de l'amélioration du service des mandats de poste internationaux.

Article 7.

Chaque administration peut, dans des circonstances extraordinaires qui sont de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des mandats internationaux, d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'administration ou aux administrations intéressées.

Article 8.

Les pays de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement sont admis à y adhérer sur leur demande, et dans la forme prescrite par l'article 18 de la Convention du 1er Juin 1878, en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 9.

Les administrations des postes des pays contractants désignent, chacune pour ce qui la concerne, les bureaux qui doivent délivrer et payer les mandats à émettre en vertu des articles précédents. Elles règlent la forme et le mode de transmission des mandats, la forme des comptes désignés à l'article 4 et toute autre mesure de détail ou d'ordre, nécessaire pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 10.

Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 19 de la Convention du 1er Juin 1878, toute administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des mandats de poste. Mais, pour devenir exécutoires, ces propositions doivent réunir, savoir:

1° L'unanimité des suffrages, s'il s'agit de la modification des articles 1, 2, 3, 4, 10 et 11 du présent Arrangement;

2° Les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions autres que celles des articles 1, 2, 3, 4, 10 et 11;

3° La simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement.

Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée au dernier alinéa de l'article 20 de la Convention du 1er Juin 1878.

Article 11.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1er Avril 1879.

2. — Il sera ratifié en même temps et aura la même durée que la Convention du 1er Juin 1878, sans préjudice

du droit réservé à chaque pays de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération Suisse.

3. — Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers gouvernements ou administrations des Parties contractantes, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, le tout sans préjudice des droits réservés par l'article 6.

4. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Paris.*)

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé le présent Arrangement à Paris, le quatre Juin mil huit cent soixante et dix-huit.

Pour l'Allemagne:
Dr. Stephan. Günther. Sachse.

Pour l'Autrihhe;
Dewez.

Pour la Hongrin:
Gervay.

Pour la Belgique:
J. Vinchent. F. Gife.

Pour le Danemark:
Schou.

Pour l'Égypte:
A. Caillard.

Pour la France:
LéonSay. Ad.Cochery. A.Besnier.

Pour les Colonies Françaises;
E. Roy.

Pour l'Italie:
G.-B. Tantesio.

Pour le Luxembourg:
V. de Rœbe.

Pour la Norvège:
Chr. Hefty.

Pour les Pays-Bas:
Hofstede.Baron Sweerts de Landas-Wyborgh.

Pour le Portugal:
G.-A. de Barros.

Pour la Roumanie:
C.-F. Robesco.

Pour la Suède:
W. Roos.

Pour la Suisse:
Dr. Kern. Ed. Höhn.

*) Ratificationerne bleve under 26de Februar 1879 udvexlede i Paris.

78.

Traktat til Fastsættelse af Ægteskabscontracten i Anledning af Ægteskabet mellem Hendes Kongelige Høihed Prinsesse Thyra Amalie Caroline Charlotte Anna af Danmark og Hans Kongelige Høihed Ernst August, Hertug af Cumberland, undertegnet i Kjøbenhavn den 18de December 1878.

I den Allerhelligste og udelelige Treenigheds Navn!

Efterat Hans Majestæt Kongen af Danmark med Glæde har imødekommet det Ønske, som Hans Kongelige Høihed Ernst August, Hertug af Cumberland, Hertug til Brunsvig og Lyneborg, og Hendes Kongelige Høihed Prinsesse Thyra af Danmark, Hans Majestæts høitelskede, dyrebare Datter, have forebragt Allerhøistsamme om at forenes ved Ægteskabets Baand, og efterat Hans Majestæt Kongen af Danmark har givet Sit Samtykke til dette Ægteskab, og det saameget hellere, som dette nye Baand, ved Siden af den Lykke, som de to Ægtefællers Forening og deres gjensidige Tilbøielighed vil berede dem selv, yderligere vil bidrage til at styrke de Baand, som allerede bestaae mellem begge Huse, og efterat Hendes Majestæt Dronningen, Hendes Kongelige Høihed Prinsessens Moder, og Hendes Majestæt

Im Namen der Allerheiligsten und untheilbaren Dreieinigkeit!

Nachdem Seine Majestät der König von Dänemark mit Freude dem Wunsche entgegengekommen ist, welchen Seine Königliche Hoheit Ernst August, Herzog von Cumberland, Herzog zu Braunschweig nnd Lüneburg, und Ihre Königliche Hoheit die Prinzessin Thyra von Dänemark, Seiner Majestät hochgeliebte, theuere Tochter, Allerhöchstdemselben vorgebracht haben, durch die Bande der Ehe vereinigt zu werden, und nachdem Seine Majestät der König von Dänemark zu dieser Ehe Seine Einwilligung gegeben hat, und zwar um so lieber als dieser neue Band, neben dem Glück, welches die Vereinigung der beiden Ehegatten und deren gegenseitige Zuneigung Ihnen selbst bereiten wird, ferner dazu beitragen wird die Bande zu stärken, welche zwischen den beiden Häusern schon bestehen,

Dronningen, Hans Kongelige Høihed Hertugens Moder, ligeledes have givet Deres Minde til denne Forening, er det, efter venskabelig Overeenskomst, efter modent Overlæg og med fuldstændigt Samtykke fra alle i denne vigtige Sag interesserede Parter, bleven besluttet fra begge Sider at udnævne Befuldmægtigede for at skride til Fastsættelsen af Ægteskabscontracten mellem Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Thyra af Danmark og Hans Kongelige Høihed Hertug Ernst August af Cumberland og til Brunsvig og Lyneborg, til hvilket Øiemed Hans Majestæt Kongen af Danmark har udnævnt Allerhøistsammes Udenrigsminister og Kammerherre Otto Ditlev Baron Rosenørn-Lehn, Storkors af Danebrogsordenen og Danebrogsmand, etc. etc., og Hans Kongelige Høihed Hertugen af Cumberland, Hertug til Brunsvig og Lyneborg, Chefen for Høistsammes Forvaltning, Hofraad Dr. juris Jacob Maxen, Medlem af den Kongelig Hannoverske Guelphe Ordens 4de Classe, Ridder af den Kongelig Hannoverske Ernst August Orden og af den Hertugelig Brunsvigske Heinrich Löwe Orden, hvilke efter at have meddeelt hinanden og gjensidig udvexlet deres Fuldmag-

und nachdem Ihre Majestät die Königin, Mutter Ihrer Königlichen Hoheit der Prinzessin, und Ihre Majestät die Königin, Mutter Seiner Königlichen Hoheit des Herzogs, ebenfalls Ihre Einwilligung zu dieser Vereinigung gegeben haben, ist es, nach freundschaftlichem Uebereinkommen, nach reiflicher Ueberlegung und nach vollständiger Einvilligung von Seiten aller in dieser wichtigen Sache interessirten Partheien, beschlossen worden, auf beiden Seiten Bevollmächtigte zu ernennen um zur Feststellung des Ehevertrags zwischen Ihrer Königlichen Hoheit der Prinzessin Thyra von Dänemark und Seiner Königlichen Hoheit dem Herzog Ernst August von Cumberland und zu Braunschweig und Lüneburg zu schreiten, zu welchem Zweck Seine Majestät der König von Dänemark Allerhöchstihren Minister der auswärtigen Angelegenheiten und Kammerherrn Otto Ditlev Freiherrn von Rosenörn-Lehn, Grosskreuz des Danebrogsordens und Danebrogsmann, u. s. w. u. s. w., und Seine Königliche Hoheit der Herzog von Cumberland, Herzog zu Braunschweig und Lüneburg, den Chef Höchstihrer Verwaltung, Hofrath Dr. juris Jacob Maxen,

ter, der befandtes i god og rigtig Form, ere blevne enige om følgende Punkter og Artikler.

Mitglied der vierten Klasse des Königlich Hannoverschen Guelphen-Ordens, Ritter des Königlich Hannoverschen Ernst-August-Ordens und des Herzoglich Braunschweigischen Ordens Heinrichs des Löwen. ernannt haben, welche nach Mittheilung und gegenseitiger Auswechselung ihrer Vollmachten, welche in guter und richtiger Form gefunden worden, über folgende Punkte und Artikel übereingekommen sind.

Artikel I.

Hans Majestæt Kongen af Danmark lover, at Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Thyra, Allerhøistsammes høitelskede dyrebare Datter, med Sit fulde og frie Samtykke skal vorde given Hans Kongelige Høihed Hertugen af Cumberland, Hertug til Brunsvig og Lyneborg, til Ægtehustru. Hans Kongelige Høihed forpligter Sig paa Sin Side til at modtage Hendes Kongelige Høihed til Ægtehustru, og begge høie tilkommende Ægtefæller love Hinanden al ægteskabelig Kjærlighed og Troskab, saaledes som det anstaaer og sømmer sig for christelige Ægtefolk efter Christendommens Forskrifter, hvortil Gud mildeligen skjænke Sin Naade, Sin Velsignelse samt al timelig og evig Lykke.

Artikel I.

Seine Majestät der König von Dänemark verspricht, dass Ihre Königliche Hoheit die Prinzessin Thyra, Allerhöchstdessen hochgeliebte, theuere Tochter, mit Ihrer vollen und freien Einwilligung Seiner Königlichen Hoheit dem Herzog von Cumberland, Herzog zu Braunschweig und Lüneburg, zur Ehegattin gegeben werden soll. Seine Königliche Hoheit verpflichtet Sich Seinerseits Ihre Königliche Hoheit zur Ehegattin zu nehmen, und die beiden Hohen künftigen Ehegenossen versprechen einander alle eheliche Liebe und Treue, wie solches christfürstlichen Eheleuten nach Anweisung des Christenthums wohl ansteht, sich eignet und gebührt, wozu der Allerhöchste Seine Gnade, Seinen Se-

Artikel II.

Hans Majestæt Kongen af Danmark vil foretage de fornødne Skridt, for at en Sum af 120,000 Kroner kan blive bevilget, hvilken Sum, med Fradrag af hvad der maatte blive anvendt til Brudeudstyr for Hendes Kongelige Høihed Prindsessen, vil som Medgift blive Hans Kongelige Høihed Hertugen udbetalt til fri Disposition.

Artikel III.

Hans Kongelige Høihed Hertugen af Cumberland og til Brunsvig og Lyneborg lover, saasnart Ægtevielsen har fundet Sted, at tilsikkre Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Thyra af Danmark til fri Raadigked i Stedet for Morgengave, saavelsom til Hendes Kongelige Høiheds Paaklædning, daglige Udgifter og Naalepenge i det Hele og i Et og Alt en aarlig Rente paa 50,000 Mark Tydsk Rigsmønt, saaledes, at Hendes Kongelige Høihed skal oppebære og nyde denne aarlige Rente i maanedlige Rater paa 4,166 $^{2}/_{3}$ Mark Tydsk Rigsmønt, der betales forud saa længe dette Ægteskab vedvarer.

Den Durchlauchtigste Her-

gen, auch alles zeitliche und ewige Wohlergehen mildiglich verleihen wolle.

Artikel II.

Seine Majestät der König von Dänemark wird die nöthigen Schritte thun, damit eine Summe von 120,000 Kronen bewilligt werde, welche Summe, mit Abzug dessen was zur Braut-Aussteuer der Prinzessin angewandt worden ist, Seiner Königlichen Hoheit dem Herzoge als Heirathsgut zur freien Disposition ausbezahlt werden soll.

Artikel III.

Seine Königliche Hoheit der Herzog von Cumberland und zu Braunschweig und Lüneburg verspricht, sobald die eheliche Einsegnung vollzogen ist, der Durchlauchtigsten Prinzessin Thyra von Dänemark, anstatt der Morgengabe, wie auch zu Ihrer Liebden Kleidung, täglichem Handpfennig und Spillgeldern, zur selbsteigenen Disposition, zusammen und in Allem eine jährliche Rente von 50000 Mark Deutscher Reichswährung dergestalt zu versichern, dass Ihre Königliche Hoheit und Liebden solche jährliche Rente in monatlich vorauszuzahlenden Raten von 4166 $^{2}/_{3}$ Mark während der Dauer die-

tugindes Hofstat, der vil være at underholde af Hans Kongelige Høihed Hertugen af Cumberland og til Brunsvig og Lyneborg, skal anordnes paa en med Forholdene stemmende Maade.

Saafremt den Durchlauchtigste Prindsesse skulde sætte nogen Pris paa at beholde en eller anden af Sine nuværende Kammerfruer hos Sig, vil der af Hertugen af Cumberland og til Brunsvig og Lyneborg blive givet saadanne Personer en Ansættelse, der stemmer med den Durchlauchtigste Prindsesses Ønsker og svarer til de øvrige Omstændigheder.

ser Ehe zu empfangen und zu geniessen haben sollen.

Der von Seiner Königlichen Hoheit dem Herzoge von Cumberland und zu Braunschweig und Lüneburg zu besoldende Hofstaat der Durchlauchtigsten Herzogin soll den Verhältnissen entsprechend eingerichtet werden.

Sofern die Durchlauchtigste Prinzessin einigen Werth auf die Beibehaltung einer oder der andern Ihrer dermaligen Kammerfrauen legen sollte, wird solchen Personen von dem Herzoge von Cumberland und zu Braunschweig und Lüneburg die den Wünschen der Prinzessin entsprechende, den übrigen Umständen angemessene Anstellung angedeihen.

Artikel IV.

Hans Kongelige Høihed Hertugen af Cumberland og til Brunsvig og Lyneborg tilsikkrer den Durchlauchtigste Prindsesse i Hendes mulige Enkestand en aarlig Livgeding af 150,000 Mark Tydsk Rigsmønt.

Denne Livgeding vil Hertugen af Cumberland og til Brunsvig og Lyneborg, som Overhoved for Høisammes Kongelige Huus, tilsikkre og udtrykkelig anvise Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Thyra af Ind-

Artikel IV.

Seine Königliche Hoheit der Herzog von Cumberland und zu Braunschweig und Lüneburg versichert der Durchlauchtigsten Prinzessin Braut, für den Fall Ihres Witwenstandes, ein jährliches Witthum von 150,000 Mark Deutscher Reichswährung.

Dieses Witthum will der Herzog von Cumberland und zu Braunschweig und Lüneburg, als Oberhaupt Seines Königlichen Hauses, insbesondere auf die Einkünfte aus Seinem Haus-Vermögen Ihrer

tægterne af Hans Huusformue i Overeensstemmelse med de i Betragtning kommende Love og særlig i Henhold til de for Hans Huus gjældende Sædvaner, Statuter og Huuslove, saaledes at Prindsessen, naar Hun efter Guds Villie maatte komme i Enkestand, fra den Dag dette skeer, skal erholde den fornævnte Sum udbetalt i maanedlige Rater, der betales forud af Revenuerne af Hertugens Formue i Almindelighed og særlig af Huusformuens Revenuer og det stedse af de meest liquide Midler, saaledes at denne Livgeding altid skal udredes først og fremmest af Hertugens samlede Formue og forud for alle andre Udgifter.

Königlichen Hoheit der Prinzessin Thyra von Dänemark nach Massgabe der zur Anwendung kommenden Gesetze, insbesondere nach dem Herkommen, den Statuten und dem Hausgesetze Seines Hauses, dergestalt versichern, verwitthumen und ausdrücklich anweisen, dass die Prinzessin, wenn Dieselbe nach dem Willen Gottes in den Witwenstand gerathen sollte, von dem Tage des Eintritts in solchen, die vorbemerkte Summe in monatlich vorauszuzahlenden Raten aus den Rewenüen des Vermögens des Herzogs überhaupt und insbesondere aus den Rewenüen des Hausvermögens, und zwar stets aus den paratesten Mitteln desselben ausbezahlt erhalten soll, so dass vor allen anderen Ausgaben aus dem Gesammtvermögen des Herzogs immer zuerst und zunächst dieses Witthum entrichtet werden muss.

Foruden denne kontante Sum skal der medgives Fru Prindsessen til Brug under Hendes Enkestand et Sølv-Service, saavelsom tilstrækkeligt Porcellain, Bronce, Kobbertøi, Tintøi, Linned, Senge, Sengklæder, Kjøkkentøi, de nødvendige Vogne samt 6 Heste og det fornødne Seletøi. Alt dette overlades Prindsessen tll Brug i Høisammes Enkestand.

Ausser dieser baaren Summe sollen der Frau Prinzessin in das Witthum zum Gebrauche mitgegeben werden ein silbernes Service, auch hinreichende für denselben Gebrauch zu bestimmende Stücke an Porcellan, Bronze, Kupfergeräth, Zinngeräth, Leinen, Betten, Bettzeug, Küchengeräth, den nöthigen Caros-

Artikel V.

Da alle Menneskers Liv og Død afhænger af Guds hellige Villie og man derfor bør tænke paa mulig indtræffende Dødsfald, saa er for saadanne Tilfældes Skyld det Følgende blevet vedtaget og besluttet.

I det Tilfælde, at det ifølge Guds Tilskikkelse skulde skee, at den Durchlauchtigste Prindsesse Thyra afgik ved Døden før Sin Gemal uden at efterlade Sig Børn, hvad enten der aldrig maatte være kommet Børn af dette fyrstelige Ægteskab eller saadanne vel maatte være blevne fødte, men være døde, medens Prindsessen endnu levede, saa skal det Sølvservice, de Smykker, Klæder og Klenodier, saavel som alt Huusinventarium, som Hendes Kongelige Høihed har indbragt i dette Ægteskab, eller som af Hans Kongelige Høihed Hertugen af Cumberland og til Brunsvig og Lyneborg er bleven skjænket Hende til fuldkommen fri Eiendom, eller under Ægteskabet maatte være Hende tilfaldet, skjænket eller testamenteret af Hendes Durchlauchtigste Slægtninge eller paa

sen nebst 6 Pferden und dem nöthigen Pferdegeschirr. Alles dieses wird auf der Prinzessin Witthumszeit von Hochderselben zu benutzen sein.

Artikel V.

Da Leben und Tod aller Menschen in dem heiligen Willen Gottes steht und man daher billig auf künftige Sterbefälle zu denken hat, so ist dieserhalb das Nachstehende vereinbart und beschlossen worden. In dem Falle, wenn es durch Gottes Schickung sich begäbe, dass die Durchlauchtigste Prinzessin Thyra vor Ihrem Gemahle mit Tode abginge ohne Hinterlassung von Nachkommenschaft, sei es, dass niemals Nachkommenschaft aus dieser Fürstlichen Ehe gewonnen worden, oder dass solche zwar gewonnen worden, aber bei der Prinzessin Lebtagen verstorben wäre, so soll alsdann der Durchlauchtigsten Prinzessin Silbergeschirr, Schmuck, Kleidung und Kleinodien, auch Hausgeräth, was Ihre Königliche Hoheit in diese Ehe eingebracht haben, oder von Seiner Königlichen Hoheit dem Herzoge von Cumberland und zu Braunschweig und Lüneburg Ihnen zum völlig freien Eigenthum geschenkt worden, oder Ihnen während des Ehe-

anden Maade eller som af Hende maatte blive anskaffet, tilfalde Hans Majestæt Kongen af Danmark eller Allerhøistsammes Arvinger og Efterfølgere i Regjeringen, med Forbehold af de retlige Bestemmelser om Intestat-Arvefølgen og af det Kongelige Huus's statutariske Normer, med mindre den Durchlauchtigste Prindsesse, saaledes som det staaer Høisamme frit for, ved Gave i levende Live eller ved testamentarisk Disposition maatte have truffet anden Bestemmelse angaaende fornævnte Gjenstande.

standes von Ihren Durchlauchtigsten Verwandten oder sonst zufallen, geschenkt oder vermacht, oder von Ihnen angeschaft werden möchte, Seiner Majestät dem Könige von Dänemark oder Seinen Erben und Nachfolgern in der Regierung vorbehältlich der rechtlichen Bestimmungen über die Intestat-Erbfolge und der statutarischen Normen des Königlichen Hauses, anheimfallen, es sei denn, dass die Durchlauchtigste Prinzessin, wie Ihr solches frei und unbenommen bleibt, über vorbedachte Gegenstände unter Lebenden oder auf den Todesfall anderweite Verfügung getroffen hätte.

Artikel VI.

I det Tilfælde, at Hertugen af Cumberland og til Brunsvig og Lyneborg ifølge Guds Tilskikkelse skulde afgaae ved Døden før Sin Durchlauchtigste Gemalinde Prindsesse Thyra, hvad enten der efterlades Livsarvinger af dette fyrstelige Ægteskab eller ikke, tilfalder Livgedingen ved Hans Kongelige Høihed Hertugens Død, i Overeensstemmelse med Indholdet af denne Ægtepagts fjerde Artikel, Hans Durchlauchtigste Gemalinde for Hendes Livstid, dog ikkun saa-

Artikel VI.

Wenn nach Gottes Schickung der Herzog von Cumberland und zu Braunschweig und Lüneburg vor Seiner Durchlauchtigsten Gemahlin, der Prinzessin Thyra, mit oder ohne Hinterlassung von Nachkommenschaft aus dieser Fürstlichen Ehe mit Tode abgeht, so fällt mit dem Ableben des vorgedachten Herzogs Königlicher Hoheit, Seiner Durchlauchtigsten Gemahlin für die Zeit Ihres Lebens, jedoch nur so lange Sie im Witwenstande verbleibt, das

længe hun forbliver i Enkestand. Med Prindsessens Død falder Livgedingen af sig selv bort. Det Tilfælde, at Prindsessen indgaaer nyt Ægteskab, er omtalt i denne Ægtepagts syvende Artikel.

Med Livgedingen følger den Durchlauchtigste Prindsesses eget Sølv-Service, Hendes egne Klenodier, Klæder og Smykker, saavelsom hvad der af Hans Kongelige Høihed Hertugen af Cumberland og til Brunsvig og Lyneborg og af Andre er bleven skjænket Hendes Kongelige Høihed af Klenodier, Sølvtøi, rede Penge og hvad der ellers er blevet skjænket Hende til virkelig Eiendom éller er tilfaldet Hende ved fremmede Arvefald. Derimod falde ved Hendes, Gud give det, fjerne Død saadanne Klenodier, som af Hans Kongelige Høihed Hertugen ikkun ere overladte den Durchlauchtigste Prindsesse til Brug og som høre til det Kongelige Huus's Kron- og Huusregalier og følgelig ikke kunne afhændes, eller for hvis Vedkommende en Tilbagefaldsret udtrykkelig er forbeholdt, atter tilbage til det Kongelig Hannoverske Huus. Med Hensyn til saadanne Gaver, som i Hertugens og i Hans Durchlauchtigste Gemalindes levende Live maatte være givne Begge

Witthum anheim nach Inhalt des vierten Artikels dieses Ehevertrags. Mit dem Tode der Prinzessin hört das Witthum von selbst auf und der Fall der Wiedervermählung ist im siebenten Artikel dieser Eheberedung bedacht.

In das Witthum folgen der Durhhlauchtigsten Prinzessin Ihr Eigenes Silbergeschirr, Ihre Eigenen Kleinodien, Kleider und Schmuck, ferner was Ihrer Königlichen Hoheit von Seiner Königlichen Hoheit dem Herzoge von Cumberland und zu Braunschweig und Lüneburg und von Anderen an Kleinodien, Silbergeschirr, Baarschaften, und sonst zum wirklichen Eigenthum geschenkt worden oder Ihr von auswärtigen Erbfällen angefallen ist. Dagegen fallen nach Ihrem, Gott gebe, lange entfernten Tode dem Königlichen Hause Hannover wiederum anheim solche Kleinodien, die der Durchlauchtigsten Prinzessin von Seiner Königlichen Hoheit dem Herzoge nur zum Gebrauche verliehen sind und zu dem Kron- oder Hausschmucke des Königlichen Hauses gehören, mithin nicht veräussert verden dürfen, oder deren Rückfall ausdrücklich vorbehalten ist. Von solchen Geschenken, welche etwa bei Lebzeiten des Her-

til fuldkommen Eiendom, beholder den Durchlauchtigste Enke som Sin Eiendom det Halve eller den Værdi, hvortil denne Halvdeel bliver ansat paa den Tid, da Enkestanden indtræder.

zogs und Dessen Durchlauchtigster Gemahlin Beiden zum völligen Eigenthum gemacht werden sollten, verbleibt der Durchlauchtigsten Wittwe das Eigenthum der Hälfte oder des Werthes, zu welchem diese Hälfte zur Zeit des Eintretens des Wittwenstandes abgeschätzt wird.

Dersom der ved Hertugens Død er Efterkommere i Live af dette fyrstelige Ægteskab, saa skal der med Hensyn til den faderlige Myndighed over og Formynderskab for disse Prindser og Prindsesser af det Kongelig Hannoverske Huus, saavelsom med Hensyn til Bestemmelsen af deres Opholdssted, deres Forpleining, Opdragelse og Forsørgelse, forholdes efter det Kongelig Hannoverske Huus's Forfatning.

Wenn bei dem Ableben des Herzogs aus dieser Fürstlichen Ehe Nachkommen am Leben sind, so soll in Ansehung der väterlichen Gewalt oder Vormundschaft über diese Prinzen und Prinzessinnen des Königlichen Hauses Hannover, in Ansehung der Bestimmung des Ortes ihres Aufenthaltes, ihrer Verpflegung, Erziehung und Versorgung, es nach der Verfassung des Königlichen Hauses Hannover gehalten werden.

Den mindreaarige Arvefølgers Opdragelse tilkommer, forsaavidt Hans Kongelige Høihed Hertugen af Cumberland og til Brunsvig og Lyneborg ikke derom maatte have truffet nogen Anordning, Moderen og efter denne Bedstemoderen paa fædrene Side, ifald Moder og Bedstemoder ikke have indgaaet nyt Ægteskab; men i Mangel af disse den næste fuldmyndige Agnat af det Kongelig Hannoverske Huus.

Die Erziehung des minderjährigen Erbfolgers gebührt, wenn Seine Königliche Hoheit der Herzog von Cumberland und zu Braunschweig und Lüneburg deshalb keine Anordnung getroffen hat, der Mutter, nach dieser der Grossmutter väterlicher Seits, falls diese sich nicht wieder vermählt haben, in Ermangelung dieser aber dem nächsten grossjährigen Agnaten des Königlichen Hauses Hannover.

Udgifterne til de mindreaarige Prindsers og Prindsessers, Hertugens Sønners og Døttres, Fornødenheder ville blive afholdte af Huusformuens Indtægter.

Die Bedürfnisse der minderjährigen Prinzen und Prinzessinnen, Söhne und Töchter des Herzogs, werden aus den Einkünften des Hausvermögens bestritten.

Artikel VII.

Dersom den Durchlauchtigste Prindsesse Thyra efter Sin Durchlauchtigste Gemals Død opgiver sin Enkestand og indgaaer andet Ægteskab, bortfalder den i den foregaaende fjerde Artikel omtalte Livgeding.

Artikel VII.

Wenn die Durchlauchtigste Prinzessin Thyra nach eingetretenem Ableben Ihres Duchlauchtigsten Gemahls, Ihren Wittwenstand verändert und Sich anderweit vermählt, so cessirt das im vorstehenden vierten Artikel festgesetzte Witthum.

Artikel VIII.

Den Durchlauchtigste Prindsesse har Ret til at disponere ved Testament over den Formue, Hun nu besidder eller af hvilken Hun senere bliver Eierinde. Saadanne testamentariske Bestemmelser maa imidlertid ikke være i Strid med denne Ægtepagt.

Artikel VIII.

Die Durchlauchtigste Prinzessin hat das Recht über dasjenige Vermögen, was Sie jetzt besitzt oder künftig eigenthümlich besitzen wird, letztwillig zu verfügen.

Solche letztwillige Anordnungen dürfen indess mit diesen Ehepachten nicht im Widerspruche stehen.

Artikel IX.

Gjæld maa og vil hverken Hans Kongelige Høihed Hertugen eller den Durchlauchtigste Prindsesse stifte. Dette fastslaaes herved huuslovmæssig.

Artikel IX.

Schulden soll und will so wenig Seine Königliche Hoheit der Herzog als die Durchlauchtigste Prinzessin contrahiren. Es wird dies hierdurch hausgesetzlich festgesetzt.

Skulde desuagtet Gjæld være bleven stiftet af den ene Part eller af begge de Høie Formælede enten forinden dette fyrstelige Ægteskab eller under samme, saa hefter den ene Part ikke med Hensyn til saadan Gjæld for den anden; tvertimod bliver Hertugen ganske fri for at svare til den Durchlauchtigste Prindsesses mulige Gjæld og ligeledes denne Sidste for at svare for Hertugens.

Artikel X.

Dersom Hans Kongelige Høihed Hertug Ernst August eller den Durchlauchtigste Prindsesse afgaaer ved Døden efter den geistlige Vielse, men forinden den i Artikel II i Udsigt stillede Medgift er bleven udbetalt, skal ikke destomindre denne Ægtepagt punktlig opfyldes.

Men dersom saadant Dødsfald indtræder forinden dette fyrstelige Ægteskabs geistlige Indvielse, saa bliver denne Ægtepagt uden al Kraft og Virkning.

Til Bekræftelse heraf have de fornævnte Befuldmægtigede underskrevet denne Ægtepagt i tvende ligelydende

Sollten dennoch Schulden von Einem Theile oder von Beiden Hohen Vermählten entweder vor dieser Fürstlichen Ehe oder während derselben contrahirt werden, so haftet hinsichtlich derselben nicht ein Theil für den andern, vielmehr bleibt der Herzog von etwaigen Schulden der Durchlauchtigsten Prinzessin und die Letztere von denen des Herzogs völlig frei.

Artikel X.

Wenn des Herzogs Ernst August Königliche Hoheit oder die Durchlauchtigste Prinzessin nach der priesterlichen Einsegnung der Ehe, aber vor Erlegung des im IIten Artikel in Aussicht gestelten Heirathsgutes, mit Tode abgingen, so sollen nichts desto weniger diese Ehepacten pünktlich erfüllt werden. Wenn ein solcher Todesfall sich. aber vor erfolgter Einsegnung dieser Fürstlichen Ehe ereignete, so bleiben diese Ehepacten ohne alle Kraft und Wirksamkeit.

Zu Urkund dessen haben die vorgenannten Bevollmächtigten diese Ehepacten in zweifacher gleichlautender Aûs-

Udfærdigelser og forsynet samme med deres Segl.*)

Saaledes skeet i Kjøbenhavn den 18. December 1878.

O. D. Rosenørn-Lehn.
Dr. jur. Jacob Maxen.

fertigung unterschrieben und mit ihren Pettschaften besiegelt.

So geschehen zu Kopenhagen, den 18. December 1878.

O. D. Rosenörn-Lehn.
Dr. jur. Jacob Maxen.

79
a.

Overeenskomst om Postforbindelsen mellem Danmark og Sverig.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge have, efterat den i Paris den 1. Juni 1878 afsluttede Almindelige Postconvention og de i Sammenhæng dermed indgaaede særskilte Overeenskomster have nødvendiggjort visse Ændringer i Bestemmelserne i den mellem Danmark og Sverig den 19. Juli 1873 afsluttede Postconvention, fundet for godt at afslutte en ny Overeenskomst vedrørende Postforbindelsen mellem de tvende Riger og til den Ende udnævnt til Deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark: Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt

Hans Majt. Konungen af Sverige och Norge och Hans Majt. Konungen af Danmark hafva, sedan den i Paris den 1 Juni afslutade allmänna postkonvention och de i sammanhang dermed träffade särskilda aftal påkallat vissa förändringar uti bestämmelserna i det mellan Sverige och Danmark den 19 Juli 1873 afslutade postfördrag, för godt funnit att afsluta en ny öfverenskommelse rörande postförbindelsen mellan de båda Rikena, och för sådant ändamål till Sina befullmäktigade ombud utnämnt:

Hans Majt. Konungen af Sverige och Norge: Sin Minister för Utrikes Ärendena Herr Oscar Magnus Fredrik Björn-

*) Denne Traktat blev ratificeret og Ratificationerne udvexledes i Kjøbenhavn den 21'de December 1878.

Kongen af Sverig og Norge, Herr Frants Ernst Bille, Højstsammes Kammerherre, Kommandør af Danebrog og Danebrogsmand, Kommandør med Storkorset af den Kgl. Svenske Nordstjerne Orden, Storkors af den Kgl. Norske St. Olafs Orden m. m. Og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge: Sin Minister for de udenlandske Anliggender, Herr Oscar Magnus Fredrik Bjørnstjerna, General Major, Ridder og Kommandør af Kgl. Majestæts Ordener, Storkors af den Norske St. Olafs Orden, Storkors af Danebrog m. m.

hvilke, efterat have udvexlet deres i god og behørig Form befundne Fuldmagter, ere komne overeens om følgende Artikler:

stjerna, General Major, Riddare och Kommendör af Kongl. Majts. Orden, Storkors af Kongl. Norska St. Olafs Orden, Storkors af Kongl. Danska Danebrogs Orden m. m. Och Hans Majt. Konungen af Danmark: Sin Envoyé Extraordinaire och Ministre Plenipotentiaire hos Hans Majt. Konungen af Sverige och Norge, Frants Ernst Bille, Kammarherre, Kommendör af Kongl. Danska Danebrogs Orden, och Danebrogsman, Kommendör med Stora Korset af Kongl. Svenska Nordstjerne Orden, Storkors af Kongl. Norska St. Olafs Orden m. m.

hvilke, efter att hafva utvexlat sina i god och behörig form funna fullmakter, hafva öfverenskommit om följande artiklar:

I. Postens Udvexling og dens Befordring.

I. Utvexlingen af postförsändelserna och desammas befordran.

Artikel 1.

Postens Udvexling.

Mellem Danmark og Sverig skal der finde en regelmæssig Udvexling Sted, foruden af Brevpostforsendelser, tillige af Pakkepostforsendelser uden Hensyn til, om disse hidrøre fra de nævnte

Artikel I.

Postutvexlingen.

Emellan Sverige och Danmark skall, förutom af brefpostförsändelser, ega rum en regelbunden utvexling äfven af paketpostförsändelser, vare sig att dessa försändelser tillhöra trafiken mellan de bägge

Rigers indbyrdes Samfærdsel eller ere Transitforsendelser.

Artikel 2.

Postbefordringen.

Hver af de tvende Poststyrelser har at besørge og bekoste Befordringen af den Post, som afsendes fra dens Omraade til det andet Rige. Efter nærmere Overeenskomst mellem de tvende Poststyrelser skal det imidlertid kunne vedtages, at de med den ommeldte Befordring forbundne Omkostninger heelt eller deelviis skulle bæres af dem i Fællesskab.

Befordringen mellem Posternes Landingssted og vedkommende Postkontor besørges og bekostes af dette.

II. Mellemrigske Brevpostforsendelser.

Artikel 3.

Om de Forsendelser, der ere at henføre til Brevposten.

Til Brevposten henføres, foruden de Arter af Forsendelser, der ere angivne i Artikel 2 i den i Paris under 1ste Juni 1878 afsluttede Postkonvention og i de sammesteds under 1ste og 4de Juni samme

länderna eller de utgöras af transitförsändelser.

Artikel 2.

Postbefordringen.

Hvartdera Postverket besörjer och bekostar befordringen af den post, som från dess område till det andra riket afsändes. Genom särskild öfverenskommelse mellan de bägge Poststyrelserna kan emellertid den förändring härutinnan vidtagas, att de med ifrågavarande postbefordran förenade kostnader, antingen i deras helhet eller till någon del, utgöras till lika belopp af bägge Postverken.

Postens fortskaffande mellan landningsstället och vederbörande postanstalt skall af denna senare besörjas och bekostas.

II. Mellanriks brefpostförsändelser.

Artikel 3.

Hvilka försändelser som böra hänföras till brefposten.

Till brefposten hänföras, förutom de slag af försändelser, som omförmälas i art. 2 af den i Paris den 1 Juni 1878 afslutade postkonvention och i de derstädes den 1 och 4 Juni samma år träf-

Aar indgaaede særskilte Overeenskomster (Breve med angiven Værdi og Postanviisninger), endvidere abonnerede Aviser og Tidsskrifter.

Artikel 4.

Porto for Breve og Brevkort m. M.

Portoen for et enkelt Brev, som forsendes mellem Danmark og Sverig, skal udgjøre:

naar Brevet afgaaer frankeret, 12 Øre,
naar Brevet afgaaer ufrankeret, 25 Øre.

Som enkelt ansees et Brev, hvis Vægt ikke overstiger 15 Gram.

For et Brev, som veier over 15 Gram indtil 125 Gram, erlægges dobbelt Porto.

For et Brev, som veier over 125 Gram indtil 250 Gram, tredobbelt Porto.

Vægtigere Breve taxeres indtil videre i Overeensstemmelse med forannævnte Postkonvention.

Skulde i Sverig Vilkaarene for den indenrigske Brevbefordring blive forandrede i den Retning, at enten Brevportoen nedsættes eller Antallet af Vægtsatser formindskes, eller disses Grændser

fade särskilda aftal (bref med angifvet värde og postanvisningar), äfven abonnerade tidningar och tidskrifter.

Artikel 4.

Porto för bref och brefkort m. m.

Befordringsafgiften för enkelt bref, som försändes mellan Sverige och Danmark, utgör:

om brefvet afgår frankeradt, 12 öre
och om brefvet afgår ofrankeradt, 25 öre.

Med enkelt bref afses bref, som i vigt icke öfverstiger 15 gram.

För bref, som väger öfver 15, men ej öfver 125 gram, erlägges dubbelt porto.

För bref, hvars vigt upgår till mera än 125, men icke öfver 250 gram, utgöres tre gånger det belopp, som betalas för enkelt bref.

Tyngre bref taxeras tillsvidare enligt förenämnda postkonvention.

Om i Sverige vilkoren för den inrikes brefvexlingen komma att förändras på sådant sätt, att antingen brefportot nedsättes eller antalet vigtsatser förminskas eller gränserna för dessa utvidgas, skola

udvides, skulle Poststyrelserne kunne vedtage, at tilsvarende Ændringer finde Sted i de ved denne Artikel fastsatte Portoer og Vægtsatser.

Portoen for et Brevkort udgjør 6 Øre.

Minimumsportoen for Forretningspapirer udgjør 12 Øre.

Poststyrelserna ega vidtaga motsvarande ändringar uti de i denna artikel fastställda porto- och vigtsatser.

Portot för brefkort utgör 6 öre.

Minimiafgiften för affärshandlingar utgör 12 öre.

Artikel 5.

Breve med angiven Værdi m. M.

For Breve med angiven Værdi, som forsendes mellem Danmark og Sverig, erlægges, foruden Brevporto efter Artikel 4 og sædvanligt Rekommandationsgebyr for Forsendelser til Udlandet, en Assuranceafgift af 8 Øre for hver 144 Kroner eller Deel deraf. Assuranceafgiften deles lige mellem begge Poststyrelser.

I Værdibreve saavelsom i anbefalede Breve kunne ogsaa forsendes Møntstykker efter hvert Lands indenrigske Bestemmelser.

Artikel 5.

Bref med angifvet värde m. m.

För bref med angifvet värde, som försändes mellan Sverige och Danmark, skall, förutom befordringsafgift enligt art. 4 och vanlig rekommendationsafgift för försändelse till utlandet, erläggas en assuransafgift af 8 öre för hvart belopp af 144 kronor eller del deraf; assuransafgiften delas lika mellan de båda postverken.

I penningebref såväl som i rekommenderade bref kunna jemväl försändas myntstycken, efter hvart lands inrikes bestämmelser.

Artikel 6.

Postanviisninger.

Mellem de tvende Riger skal der kunne udvexles Summer ved Postanviisninger til Beløb af høist 360 Kroner for hver Anviisning.

Artikel 6.

Postanvisningar.

Mellan de bägge rikena kunna medelst postanvisningar utbetalningar verkställas till belopp af högst 360 kronor för hvar anvisning.

For hver Postanviisning erlægges et Gebyr af:
for Beløb indtil 100 Kr. . . . . 30 Øre
for Beløb over 100 Kr. indtil 200 Kr. 60 —
for Beløb over 200 Kr. indtil 300 Kr. 90 —
for Beløb over 300 Kr. indtil 360 Kr. 120 —

Gebyret forudbetales af Afsenderen og deles lige mellem begge Poststyrelser.

För hvar Postanvisning erlägges en afgift af:
för belopp af högst 100 kr. . . . . . „ kr. 30 öre
för belopp öfver 100 men ej öfver 200 kr. . . . . „ — 60 —
för belopp öfver 200 men ej öfver 300 kr. . . . . „ — 90 —
för belopp öfver 300 men ej öfver 360 kr. . . . . 1 — 20 —

Denna afgift, som skall af afsändaren i förväg utgöras, delas lika mellan de båda postverken.

Artikel 7.

Abonnerede Aviser og Tidsskrifter.

For Aviser og Tidsskrifter, der fra Sverig bestilles ved et Dansk Posthuus eller fra Danmark bestilles ved et Svensk Posthuus, erlægges for Indpakning, Forsendelse, Omdeling og Abonnementsprisens Opkrævning ialt 20 Procent af, hvad Avisen eller Tidsskriftet koster det afsendende Postvæsen, forsaavidt Avisen eller Tidsskriftet udkommer hyppigere end een Gang ugentlig, og ellers 10 Procent.

Denne Afgift deles lige mellem begge Poststyrelser.

Dersom Abonnementsvil-

Artikel 7.

Abonnerade tidningar och tidskrifter.

För tidningar och tidskrifter, som från Danmark reqvireras genom Svensk postanstalt eller från Sverige genom Dansk postanstalt, betalas för inpackning, försändning, utdelning och abonnementsafgifternas upbärande tillsamman 20 procent af tidningens eller tidskriftens inköpspris, för så vidt tidningen eller tidskriften utkommer oftare än en gång i veckan. I annat fall utgår afgiften med 10 procent.

Denna afgift delas lika mellan de båda postverken.

Om abonnementsvilkoren

kaarene for Aviser og Tidsskrifter i noget af de 2 Lande maatte blive forandrede, kunne Poststyrelserne efter fælles Overeenskomst vedtage tilsvarende Forandringer i de i denne Artikel fastsatte Afgifter.

III. Mellemrigske Pakkepostforsendelser.

Artikel 8.

Om de Forsendelser, der ere at henføre til Pakkeposten.

Til Pakkeposten henføres følgende Forsendelser:

Pakker med og uden angiven Værdi, samt

Breve og Pakker med Postopkrævning.

Med Hensyn til Behandlingen af Pakkepostforsendelserne ved Indleveringen og Afleveringen gjælde de paa hvert Postomraade bestaaende særlige Forskrifter.

Forsaavidt Antagelsen af Pakkepostforsendelser til Postbefordring i Bestemmelseslandet er afhængig af, at de fyldestgjøre særlige Fordringer med Hensyn til Beskaffenheden, Indholdet, Indpakningen af Forsendelserne o. s. v. eller med Hensyn til Følgepapirernes Form, Antal o. s. v., ville de tvende Poststyrelser stadig

för tidningar och tidskrifter inom någotdera af de båda rikena förändras, kunna poststyrelserna, efter gemensam öfverenskommelse, vidtaga motsvarande ändringar uti de i denna artikel faststälda afgiftsbelopp.

III. Mellanriks paketpostförsändelser.

Artikel 8.

Hvilka försändelser som böra hänföras til paketposten.

Till paketposten hänföras:

paketer, med eller utan angifvet värde, samt

bref och paketer med postförskott.

I fråga om hvad iakttagas bör vid paketpostförsändelsers in- och utlemnande, gälle inom hvartdera postområdet de der utfärdade föreskrifter.

För så vidt en paketpostförsändelses antagende till postbefordran inom det land, der adressorten är belägen, är beroende deraf, att i afseende å försändelsen blifvit iakttagna särskilda föreskrifter rörande försändelsens beskaffenhet, innehåll, inpackning m. m. eller rörande form, antal m. m. af dermed följande inlagor, skola

underrette hinanden om de paagjældende Bestemmelser.

de bägge Poststyrelserna fortfarande meddela hvarandra underrättelse om de i sådant afseende utfärdade bestämmelser.

Enhver Pakke skal ledsages af et Følgebrev. Dette kan enten være et formelig lukket Brev, som hverken maa indeholde Penge eller andre Gjenstande af angiven Værdi, eller kun en Adresse, men det maa ikke veie over 15 Gram.

Hvart paket skall åtföljas af ett adressbref. Detta kan antingen vara ett vanligt förségladt bref, hvilket icke må innehålla penningar eller andra saker med angifvet värde, eller också endast utgöras af ett adresskort. Vigten deraf får ej. öfverstiga 15 gram.

Artikel 9.

Pakkepostporto.

Portoen for de Pakkepostsager, der forsendes mellem Danmark og Sverig, bestemmes saaledes:

a) for Pakker uden angiven Værdi 35 Øre pr. 500 Gram eller Deel deraf, hvoraf tilfalder det Danske Postvæsen 10 Øre og det Svenske Postvæsen 25 Øre;

b) for Pakker med angiven Værdi lægges til ovennævnte Porto den i Artikel 5 fastsatte Assuranceafgift, dog mindst 24 Øre. Assuranceafgiften deles lige mellem begge Poststyrelser.

c) For Forsendelser af Guld i Barrer eller Mønt erlægges, forsaavidt Afsenderen ikke foretrækker Portoens Beregning efter Litr. a. og b., en Porto

Artikel 9.

Paketpostporto.

Portot för paketförsändelser, som befordras mellan Sverige och Danmark, bestämmes sålunda:

a) för paket utan angifvet värde 35 öre pr. 500 gram eller del deraf; af denna afgift tillfaller Svenska postverket 25 öre och Danska postverket 10 öre;

b) för paket med angifvet värde lägges till ofvannämnde vigtporto den i art. 5 faststälda assuransafgift, dock icke mindre än 24 öre. Assuransafgiften delas lika mellan de båda postverken.

c) för försändelser af guld, myntadt eller i plantsar, skall, för såvidt icke afsändaren föredrager att utgöra afgifterna i enlighet med bestämmelserna

alene efter Vægt, indbefattende baade Befordrings- og Assuranceafgiften, saaledes at den for Forsendelser, hvis Vægt ikke overstiger 5,000 Gram, skal udgjøre 1 Krone for hver 500 Gram eller Deel deraf, og for tungere Forsendelser 10 Kroner for de første 5,000 Gram og 1/2 Krone for hver overskydende 500 Gram eller Deel deraf.

Denne Afgift deles lige mellem begge Poststyrelser.

Poststyrelserne bemyndiges til at træffe Overeenskomst om Minimums- og Maximumsvægten for de Guldforsendelser, som blive at taxere efter den under Litr. c. fastsatte Regel, samt om, til og fra hvilke Steder og ad hvilke Veie saadanne Forsendelser skulle kunne befordres.

Vægten af Pakkepostsager er altid brutto.

Artikel 10.

Postopkrævning.

De Danske og de Svenske Posthuse skulle besørge Postopkrævning paaBreve ogPakkepostforsendelser for Beløb af indtil 100 Kroner for hver Forsendelse.

Udbetalingen af et Postopkrævningsbeløb kan ikke for-

under litt. a. och b., portot, innefattande såväl befordringssom assuransafgiften, utgå endast efter vigt, på det sätt, att för försändelse, hvars vigt icke öfverstiger 5,000 gram, betalas 1 krona för hvarje 500 gram eller del deraf, och för tyngre försändelser 10 kronor för de första 5,000 gram och 1/2 krona för hvarje öfverskjutande 500 gram eller del deraf.

Denna afgift delas lika mellan de båda postverken.

Poststyrelserna bemyndigas att öfverenskomma om minimi- och maximivigten af de guldförsändelser, som skola taxeras efter den under litt. c. meddelade bestämmelse, likasom om de orter mellan hvilka och de vägar hvarå dylika försändelser kunna befordras.

Vid pakettaxeringen beräknas alltid bruttovigt.

Artikel 10.

Postförskott.

Svenska och Danska postkontor och postexpeditioner ega att å bref och paketpostförsändelser meddela postförskott till belopp af högst 100 kronor för hvar försändelse.

Utbetalningen af postförskottsbelopp kan af afsända-

langes af Afsenderen, førend der fra Bestemmelsesstedets Posthuus er indløbet Anmeldelse om, at Adressaten har indløst Forsendelsen.

Forsendelser med Postopkrævning betales henholdsviis som Breve og Pakker uden angiven Værdi med Tillæg af et Gebyr efter de Satser, som gjælde ved Indleveringsposthuset for de i Indlandet befordrede Postopkrævningsforsendelser.

Gebyret deles lige mellem begge Poststyrelser.

Vægtportoen for Postopkrævningsbreve tilfalder den Poststyrelse, af hvilken den opkræves.

IV. Transiterende Postforsendelser.

Artikel 11.

Enkelttransit.

For Breve med angiven Værdi, hvilke stykkeviis befordres i Transit gjennem Danmark til eller fra Norge eller mellem 2 Svenske Postanstalter eller gjennem Sverig til eller fra Norge eller mellem 2 Danske Postanstalter, skal som Assurancepræmie til det transitydende Land erlægges $^1/_3$ af den i Artikel 5 fastsatte Assuranceafgift.

ren icke påfordras, förrän från bestämmelseortens postanstalt ingått anmälan derom, att adressaten har inløst försändelsen.

Försändelser med postförskott taxeras, efter omständigheterna, som bref och paketer utan angifvet värde, med tillägg af den afgift som å inlemningsorten gäller för inrikes postförskottsförsändelser.

Denna afgift delas lika mellan de båda postverken.

Vigtportot för postförskottsbref tillfaller det postverk, af hvilket den upbäres.

IV. Transiterande postförsändelser.

Artikel 11.

Styckevis transit.

För bref med angifvet värde, hvilka styckevis transitobefordras genom Sverige till eller från Norge eller mellan två Danska postanstalter eller genom Danmark till eller från Norge eller mellan två Svenska postanstalter, skall såsom assuransafgift till det transiterade postverket erläggas $^1/_3$ af den i artikel 5 stadgade assuransafgift.

For de i Transit over Danmark befordrede, hos det Danske Postvæsen bestilte fremmede Aviser og Tidsskrifter bliver Portoen m. v. at beregne efter den i Artikel 7 angivne Regel.

Ligeledes bliver for de i Transit over Sverig befordredrede, hos det Svenske Postvæsen bestilte fremmede Avi- og Tidsskrifter Portoen m. v. at beregne efter den i nævnte Artikel angivne Regel.

Artikel 12.

Lukket Transit over Danmark.

For Breve med angiven Værdi, som befordres over Danmark mellem 2 Svenske Postanstalter, skal som Assurancepræmie erlægges en Trediedeel af den i Artikel 5 fastsatte Assuranceafgift, beregnet efter Summen af de paa Brevene i een Sending angivne Værdier.

For Aviser og Tidsskrifter, der, uden at være bestilte gjennem det Danske Postvæsen, befordres i lukket Postsæk over det Danske Postomraade, erlægges en Afgift af 50 Øre pr. Exemplar aarlig, forsaavidt de udkomme hyppigere end een Gang ugentlig, og ellers 25 Øre

Hvad angår de i transit öfver Danmark befordrade främmande tidningar och tidskrifter, som genom Danska Postverket reqvirerats, skall portot m. m. beräknas i enlighet med föreskrifterna i art. 7

Likaledes skall, hvad angår de i transit öfver Sverige befordrade främmande tidningar och tidskrifter, som genom Svenska Postverket reqvirerats, portot m. m. beräknas i enlighet med föreskrifterna i art. 7.

Artikel 12.

Sluten transit öfver Danmark.

För bref med angifvet värde, som befordras öfver Danmark mellan två Svenska postanstalter, skall i assurans erläggas $^1/_3$ af den i art. 5 fastställda assuransafgift, beräknad efter summan af de angifna värdena å samtliga till en sändning hörande bref.

För tidningar och tidskrifter, som, utan att vara reqvirerade genom Danska Postverket, befordras i sluten postsäck öfver Danskt postområde, skall, utan afseende å antalet nummer eller derpå, att befordringen möjligen blott någon del af året eger rum öfver Danmark, betalas

uden Hensyn til Nummertallet og til, at Befordringen mulig kun en Deel af Aaret finder Sted over Danmark.

For de lukkede Poster mellem Sverig og et tredie Postomraade, som befinde sig paa andre Postskibe end Danske, skal der, naar disse Skibe blot anløbe en Dansk Havn uden at aflevere Posten til Viderebefordring gjennem Landet, ikke opkræves nogen Dansk Transitporto eller overhovedet nogensomhelst Dansk Postafgift, hvilket ogsaa skal gjælde i Tilfælde af, at deslige Poster omlades i Havnen fra det ene Skib til det andet, uden at derved finder nogen Postbefordring Sted til Lands.

Ei heller bliver at beregne nogen Afgift af Vægten af de over Danmark i lukkede Pakker mellem Svenske Posthuse indbyrdes eller mellem Svenske og Norske Posthuse udvexlede Brevpostforsendelser.

en afgift för år af 50 öre om tidningarne eller tidskrifterna utkomma oftare än en gång i veckan, men i annat fall 25 öre.

För de slutna poster emellan Sverige och ett tredje postområde, som befordras med andra än Danska fartyg, skall, när dessa fartyg endast anlöpa Dansk hamn, utan att dervid posten aflemnas till vidare befordran genom landet, icke upbäras något Danskt transitporto eller öfver hufvud någon Dansk postafgift, hvilket gäller äfven för den händelse dylika poster i hamnorten omflyttas från ett till ett annat fartyg utan att postbefordran å land ifrågakommer.

Ej heller beräknas någon afgift af vigten för brefpostförsändelser, som mellan Svenska postanstalter inbördes eller mellan Svenska och Norska postanstalter befordras i sluten postsäck öfver Danmark.

Artikel 13.

Lukket Transit over Sverig.

For Breve med angiven Værdi, som befordres over Sverig mellem 2 Danske Postanstalter, skal som Assurancepræmie erlægges en Tredie-deel af den i Artikel 5 fast-

Artikel 13.

Sluten transit öfver Sverige.

För bref med angifvet värde, som befordras öfver Sverige mellan två Danska postanstalter, skall i assurans erläggas $^1/_3$ af den i art. 5 faststälda assuransafgift be-

satte Assuranceafgift, beregnet efter Summen af de paa Brevene i een Sending angivne Værdier.

For Aviser og Tidsskrifter, der, uden at være bestilte gjennem det Svenske Postvæsen, befordres i lukket Sæk over det Svenske Postomraade, erlægges en Afgift af 50 Øre pr. Exemplar aarlig, forsaavidt de udkomme hyppigere end een Gang ugentlig, og ellers 25 Øre, uden Hensyn til Nummertallet og til, at Befordringen mulig kun en Deel af Aaret finder Sted over Sverig.

For de lukkede Poster mellem Danmark og et tredie Postomraade, som befinde sig paa andre Postskibe end Svenske, skal der, naar disse Skibe blot anløbe en Svensk Havn, uden at aflevere Posten til Viderebefordring gjennem Landet, ikke opkræves nogen Svensk Transitporto eller overhovedet nogensomhelst Svensk Postafgift, hvilket ogsaa skal gjælde i Tilfælde af, at deslige Poster omlades i Havnen fra det ene Skib til det andet, uden at der derved finder nogen Postbefordring Sted til Lands.

Ei heller bliver at beregne nogen Afgift af Vægten af de over Sverig i lukkede Pak-

räknad efter summan af de angifna värdena å samtliga till en sändning hörande bref

För tidningar och tidskrifter, som, utan att vara reqvirerade genom Svenska Postverket, befordras i sluten postsäck öfver Svenskt postområde, skall, utan afseende å antalet nummer eller derpå att befordringen möjligen blott någon del af året eger rum öfver Sverige, betalas en afgift för år af 50 öre, om tidningarne eller tidskrifterna utkomma oftare än en gång i veckan, men i annat fall 25 öre.

För de slutna poster emellan Danmark och ett tredje postområde, som befordras med andra än Svenska fartyg, skall, när dessa fartyg endast anlöpa Svensk hamn, utan att dervid posten aflemnas till vidare befordran genom landet, icke upbäras något Svenskt transitporto eller öfver hufvud någon Svensk postafgift; hvilket gäller äfven för den händelse dylika poster i hamnorten omflyttas från ett til annat fartyg, utan att postbefordran å land ifrågakommer.

Ej heller beräknas någon afgift af vigten för brefpostförsändelser, som mellan Dan-

ker mellem Danske Posthuse indbyrdes udvexlede Brevpostforsendelser.

Artikel 14.

Transit af Pakkepost.

Portoen for de mellem begge Rigerne stykkeviis udvexlede Pakkepostsager, der ere bestemte til eller udgaaede fra et tredie Rige, bestemmes i Almindelighed paa følgende Maade:

a) dersom Forsendelsen afgaaer fra eller er adresseret til et Sted i Danmark: ved at sammenlægge den i Danmark gjældende Pakkepostporto for Befordringen paa Dansk Omraade med den Porto, som ifølge de mellem Sverig og vedkommende fremmede Rige bestaaende Overeenskomster er at erlægge mellem Dansk-Svensk Grændse og det udenrigske Bestemmelses- eller Afgangssted.

Dog skal for stykkeviis over Sverig mellem Danmark og Norge udvexlede Pakker eller Guldforsendelser, som taxeres i Overeensstemmelse med foranstaaende Artikel 9 Litr. c. for Befordring og Assurance for Strækningen mellem Dansk-Svensk Grændse og Norsk Bestemmelses- eller Afgangssted, Afgiften udgjøre 30 Øre pr. 500 Gram eller Deel deraf

ska postanstalter inbördes befordras i sluten postsäck öfver Sverige.

Artikel 14.

Transit af paketpost.

Portot för de mellan bägge rikena styckevis utvexlade paketpostförsändelser, som äro adresserade till eller afgångna från ett tredje rike, utgår i allmänhet på följande sätt:

a) Om försändelse afgår från eller är adresserad till ort i Danmark, skall det i Danmark gällande paketporto för befordran på Danskt område tilläggas det porto som, jemlikt de mellan Sverige och vederbörande främmande rike bestaaende aftal, bör utgöras för befordran mellan Dansk-Svenska gränsen och den utländska bestämmelse- eller afgångsorten.

Dock skall för styckevis öfver Sverige mellan Danmark och Norge utvexlade paketer eller guldförsändelser, hvilka taxeras i enlighet med förestående art. 9 litt. c. för befordran och assurans å vägen mellan Svensk-Danska gränsen och bestämmelse- eller afgångsort i Norge, afgiften utgå med 30 öre per 500 gram eller del deraf samt $5^{1}/_{3}$

samt $5^{1}/_{3}$ Øre pr. 144 Kroner eller Deel deraf, respektive $^{2}/_{3}$ af den Porto, som i Artikel 9 Litr. c. findes angivet.

b) dersom Forsendelsen afgaaer fra eller er adresseret til et Sted i Sverig: ved at sammenlægge den i Sverig gjældende Pakkepostporto for Befordringen paa Svensk Omraade med den Porto, som ifølge de mellem Danmark og vedkommende fremmede Rige bestaaende Overeenskomster er at erlægge mellem Svensk-Dansk Grændse og det udenrigske Bestemmelses- eller Afgangssted.

Kommer nogen af Poststyrelserne overeens med en fremmed Poststyrelse om direkte Udvexling af Pakkepostsager, som transitere gjennem den andens Postomraade, erlægges til det transiterede Riges Poststyrelse en Transitgodtgjørelse, svarende til Rigets Indenrigsporto, beregnet efter Forsendelsernes samlede Vægt og Værdi. Herfra undtages dog mellemrigske Pakker og Guldforsendelser efter Artikel 9 Litr. c., som befordres fra eller til Norge i Transit gjennem Danmark eller Sverig eller mellem 2 Danske eller mellem 2 Svenske Postanstalter i Transit gjennem det andet Riges Omraade, for hvilke Transitgodtgjørelsen skal erlægges

öre per 144 kronor eller del deraf, resp. två tredjedelar af det porto, som i art. 9 litt. c. finnes angifvet.

b) Om försändelse afgår från eller är adresserad till ort i Sverige, skall det i Sverige gällande paketpostporto för befordran på Svenskt område tilläggas det porto som, jemlikt de mellan Danmark och vederbörande främmande rike bestående aftal, bör utgöras för befordran mellan Svensk-Danska gränsen och den utländska bestämmelse- eller afgångsorten.

Träffar någondera Poststyrelsen med en främmande Poststyrelse aftal om direkt utvexling af paketpostförsändelser, hvilka transitera det andra Postverkets område, skall till det transiterade rikets Postverk erläggas en transitgodtgörelse svarande mot samma rikes inländska porto, beräknadt efter försändelsernas sammanlagda vigt och värde. Härifrån undantagas dock mellanriks paketer och guldförsändelser (art. 9 litt. c.), som befordras från eller till Norge i transit genom Sverige eller Danmark eller mellan tvenne Svenska eller mellan tvenne Danska postanstalter i transit genom det andra rikets område, då transitgodtgörelsen

med 10 Øre, dersom Transiten finder Sted gjennem Danmark, og 15 Øre, dersom Transiten finder Sted gjennem Sverig, pr. 500 Gram af Forsendelsernes sammenlagte Vægt, respektive en Trediedeel af den i Artikel 9 Litr. c. fastsatte Afgift, dog skal for saadanne mellem Bornholm og det øvrige Danmark udvexlede Pakkepostforsendelser, som befordres i Transit gjennem Sverig, den Svenske Transitafgift udgjøre 10 Øre pr. 500 Gram. Er der angiven Værdi for Pakkepostforsendelserne, skal desuden erlægges en Assuranceafgift af $2^2/_3$ Øre pr. 144 Kr. eller Deel deraf for Summen af de angivne Værdier af samtlige til een Sending hørende Pakker.

Forsaavidt det Svenske Postvæsen maatte komme overeens med det Tyske Postvæsen om Befordring af Guldforsendelser paa lignende Vilkaar som de, der for Tiden ere vedtagne mellem de tre Skandinaviske Riger, skulle de i det Foregaaende for denne Slags Forsendelser fastsatte Transitvilkaar ogsaa komme til Anvendelse for disses Befordring gjennem Danmark, naar de udvexles direkte mellem det Svenske og Tyske Postvæsen.

erlägges med 15 öre, om transiten eger rum genom Sverige, och 10 öre, om transiten eger rum öfver Danmark, per 500 gram af försändelsernas samsamlagda vigt, resp. en tredjedel af den i art. 9 litt. c. stadgade afgift; dock skall för sådana mellan Bornholm och det öfriga Danmark utvexlade paketpostförsändelser, som befordras i transit öfver Sverige, den Svenska transitafgiften utgöra 10 öre per 500 gram. Äro paketpostförsändelserna till värdet angifna, skall utöfver förenämnda transitvigtporto erläggas en assuransafgift af $2^2/_3$ öre per 144 kronor eller del deraf, för summan af de angifna värdena å samtliga till en sändning hörande paketer.

Derest Svenska och Tyska Poststyrelserna skulle öfverenskomma om utvexling af guldförsändelser på liknande vilkor, som för närvarande gälla mellan de tre Skandinaviska länderna, skola de härofvan stadgade transitvilkor äfven komma till tillämpning på dessas befordran genom Danmark, försåvidt de utvexlas direkt mellan Svenska och Tyska postverken.

V. Forskjellige Bestemmelser.

Artikel 15.

Utilstrækkelig Frankering.

Pakkepostforsendelser, som ere utilstrækkelig frankerede med Frimærker, taxeres som ufrankerede, dog med Fradrag af Værdien af de anvendte Frimærker.

Artikel 16.

Afregning.

For Vægtportoen . samt Værdiportoen af Pakker, Portoen af Aviser, Befordrings- og Assuranceafgiften af Guldforsendelser efter Artikel 9 Litr. c. samt Gebyrerne af Postopkrævninger, skal der foretages en Afregning over Poststyrelsernes Mellemværende, til hvilken disse meddele hinanden alle fornødne Oplysninger. Afregningen finder Sted ved Udgangen af hvert Fjerdingaar efter en af det Danske Postvæsen opgjort Hovedberegning, grundet paa Specialberegninger fra de Posthuse, som udvexle Karter. En Undtagelse herfra finder Sted med Hensyn til de, uden at være bestilte gjennem vedkommende Postbestyrelse, over dennes Omraade transiterende abonnerede Aviser, for hvilke

V. Särskilda bestämmelser.

Artikel 15.

Ofullständig frankering.

Paketpostförsändelser, som äro med frimärken ofuldständigt frankerade, taxeras såsom ofrankerade, dervid likväl afdrages värdet af de använda frimärkena.

Artikel 16.

Afräkning.

Öfver hvad Postverken tillkommer i vigt- og värdeporto af paketer, porto af tidningar, befordrings- och assuransafgift af guldförsändelser (art. 9 litt. c.) samt afgift af postförskott skall uprättas en afräkning, för hvars upgörande Postverken ega att meddela hvarandra alla erforderliga uplysningar. Afräkningen uprättas vid utgången af hvart qvartal efter en af det Danska Postverket upgjord hufvudräkning, grundad på specialräkningar från de postanstalter, som utvexla kartor. Ett undantag härifrån egar rum för abonnerade tidningar, som, utan att vara reqvirerade genom vederbörande Postverk, transitera detsammas område. Afgiften för sådane tidnings-

Afgiften godtgjøres efter hvert Aars Udgang.

Ved Afregningen likvideres de modstaaende Fordringer, og Restbeløbet betales kontant.

Forsaavidt angaaer Værdiportoen for Pengebreve samt Gebyrerne for Postanviisninger, foregaaer Afregningen i Overeensstemmelse med Pariserovereenskomsternes Bestemmelser.

Artikel 17.

Garanti.

I Tilfælde af, at en Pakkepostforsendelse gaaer tabt eller beskadiges, har hver Poststyrelse at bære Ansvaret derfor inden sit Omraade eller saa langt, som den besørger Befordringen, hvad enten denne finder Sted til Lands eller til Søs.

Saafremt Tabet eller Beskadigelsen skulde indtræde paa en tredie Poststyrelses Omraade, ere, hvad Ansvar angaaer, de af denne Styrelse konventionsmæssig overtagne Forpligtelser at betragte som afgjørende.

Erstatningen for en Pakke fastsættes i Overeensstemmelse med Lovgivningen i det Rige, som det paahviler at udrede Erstatningen.

Poststyrelserne aftale de Forholdsregler, som de maa

försändelser godtgöres efter hvart års utgång.

Uti uprättande afräkninger qvittas de å hvardera sidan förekommande fordringar; återstående beloppet skall kontant gäldas.

Hvad angår värdeportot för penningebref och afgiften för postanvisningar, föregå afräkningarne i enlighet med Pariser Aftalens bestämmelser.

Artikel 17.

Garanti.

Der så händer att paketförsändelse går förlorad eller blifver skadad, skall ansvaret derför åligga hvartdera Postverket inom dess område eller så långt det samma besörjer befordringen, vare sig att detta sker till lands eller sjös.

Har förlusten eller skadan upkommit på ett tredje Postverks område, så varda i afseende å ansvarigheten derför tillämpade de föreskrifter, till hvilkas iakttagande samma Postverk sig genom fördrag förbundit.

Ersättningen för paketer utgår i enlighet med författningarne i det rika, som det tillhör att utgöra ersättningen.

Poststyrelserna träffa aftal om de föreskrifter, som böra

træffe for at kunne erstatte Værdien af en Guldforsendelse, som taxeres alene efter Vægt.

Krav paa Erstatning skal reises inden sex Maaneder fra Forsendelsens Indleveringsdag at regne, i modsat Fald bortfalder Poststyrelsernes Forpligtelse til at yde Erstatning. Præskriptionen afbrydes ved Reklamation hos Poststyrelsen paa Indleverings- eller Bestemmelsesomraadet. Gives derpaa Afslag, begynder, saasnart Reklamanten har modtaget dette, en ny Præskriptionsperiode af 6 Maaneder, der ikke afbrydes ved Reklamation mod Afslaget.

Den Omstændighed, at Tabet af et rekommanderet Brev og Tabet eller Beskadigelsen af et Brev med angiven Værdi hidrører fra uafvendelige Naturbegivenheder og deslige (vis major), være sig til Lands eller Søs, fritager ikke Poststyrelserne for Erstatningsansvar, forsaavidt angaaer mellemrigske Forsendelser.

Artikel 18.

Expeditionsreglement.

De tvende Poststyrelser ere bemyndigede til at vedtage de yderligere Bestemmelser, som

iakttagas i afseende å ersättandet af värdet utaf guldförsändelser, som taxeras ensamt efter vigt.

Anspråk på ersättning skall anmälas inom 6 månader efter det försändelse blifvit till befordran inlemnad. I annat fall uphör för Postverken all ersättningsskyldighet. Preskriptionen afbrytes genom reklamation hos Poststyrelsen i det rike, der försändelsen indlemnats eller dit den varit adresserad. Har dylik framställning blifvit afslagen, vidtager från delfåendet häraf en ny preskriptionsperiod af 6 månader, hvilken emellertid icke afbrytes genom beslutets öfverklagande.

Den omständigheten, att förlusten af ett rekommenderadt bref eller förlusten eller skadan af ett bref med angifvet värde förorsakats genom oundvikliga naturförhållanden eller dylikt (vis major), vare sig till lands eller sjös, fritager icke poststyrelserna från ersättningsansvar, för så vidt angår mellanriksförsändelser.

Artikel 18.

Expeditionsreglemente.

De båda Postsyrelserna ega träffa aftal om de ytterligare bestämmelser, som för denna Öf-

til denne Overeenskomsts Iværksættelse og Postudvexlingens Fremme findes fornødne.

Artikel 19.

I de Tilfælde, for hvilke Regel ikke foran findes, bliver denne at søge i den i Paris under 1. Juni 1878 afsluttede Postkonvention med det til samme hørende Expeditionsreglement, samt i de sammesteds under 1. og 4. Juni 1878 afsluttede særskilte Overeenskomster angaaende Udvexling af Værdibreve og Postanviisninger med dertil hørende Expeditionsreglementer.

Artikel 20.

Overeenskomstens Varighed.

Nærværende Overeenskomst træder i Kraft fra 1. April 1879 at regne; samtidig ophæves de hidtil gjældende Bestemmelser.

Den gjælder for ubestemt Tid og kan fra hver af de kontraherende Parters Side opsiges med et Aars foregaaende Varsel.

Artikel 21.

Nærværende Overeenskomst skal ratificeres og Ratificationerne udvexles i Stockholm saa snart som muligt.

verenskommelses tillämpning och postutvexlingens befrämjande kunna vara af nöden.

Artikel 19.

I de fall, för hvilka någon regel icke härofvan förefinnes, är densamma att söka uti den i Paris den 1 Juni 1878 afslutade postkonvention med dertill hörande expeditionsreglemente samt i de derstädes den 1 och 4 Juni 1878 träffade särskilda aftal angående utvexling af värdebref och postanvisningar med dertill hörande expeditionsreglementen.

Artikel 20.

Öfverenskommelsens varaktighet.

Förestående Öfverenskommelse träder i kraft den 1 April 1879; samtidigt uphöra hittils gällande bestämmelser.

Densamma gäller för obestämd tid och kan å hvardera af de kontraherande Parternas sida uppsägas till uphörande efter ett års förlopp.

Artikel 21.

Denna Öfverenskommelse skall ratificeras och utvexlingen af ratifikationerne försiggå i Stockholm så snart som möjligt.

Til Stadfæstelse heraf have de tvende Befuldmægtigede undertegnet denne Overeenskomst og forsynet den med Aftryk af deres Vaaben.*)

Stockholm den 24. Marts 1879.

F. Bille.

Till yttermera visso hafva de å hvardera sidan befullmäktigade ombuden öfverenskommelsen undertecknat och densamma med sina insegel försett.

Stockholm den 24 Mars 1879.

O. M. Björnstjerna.

b.

Overeenskomst om Postforbindelsen mellem Danmark og Norge.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge have, efterat den i Paris den 1. Juni 1878 afsluttede Almindelige Postconvention og de i Sammenhæng dermed indgaaede særskilte Overeenskomster have nødvenddiggjort visse Ændringer i Bestemmelserne i den mellem Danmark og Norge den 19. Juli 1873 afsluttede Postconvention, — fundet for godt at afslutte en ny Overeenskomst vedrørende Postforbindelsen mellem de tvende Riger og til den Ende udnævnt til Deres Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark: Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister hos Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge, Herr Frants Ernst Bille, Højstsammes Kammerherre, Kommandør af Danebrog og Danebrogsmand, Kommandør med Storkorset af den Kongl. Svenske Nordstjerne Orden, Storkors af den Kongl. Norske St. Olafs Orden m. m.

Og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge: Sin Minister for de udenlandske Anliggender: Herr Oscar Magnus Fredrik Björnstjerna, General-Major, Ridder og Kommandør af Kongl. Majts. Ordener, Storkors af den Norske St. Olafs Orden, Storkors af Danebrog m. m.;

*) Ratifikationerne bleve under 15de April 1879 udvexlede i Stockholm.

hvilke, efterat have udvexlet deres i god og behørig Form befundne Fuldmagter, ere komne overeens om følgende Artikler:

I. Postens Udvexling og dens Befordring.

Artikel 1.

Postens Udvexling.

Mellem Danmark og Norge skal der finde en regelmæssig Udvexling Sted, foruden af Brevpostforsendelser, tillige af Pakkepostforsendelser uden Hensyn til, om disse hidrøre fra de nævnte Rigers indbyrdes Samfærdsel eller ere Transitforsendelser.

Artikel 2.

Postens Befordring.

Den i den foregaaende Artikel ommeldte Udvexling af Postforsendelser mellem Danmark og Norge vil indtil videre foregaae:

a) i Transit over Sverig;

b) ved Hjælp af et eller flere Dampskibe, der under den sædvanlige Dampfartstid (i Reglen fra Midten af April til Midten af Oktober) ved den Norske Poststyrelses Foranstaltning holdes i regelmæssig Fart mellem begge Riger;

c) ved Hjælp af private Skibe, der maatte fare mellem begge Riger.

Hver af de tvende Poststyrelser har at besørge og bekoste Befordringen af den Post, som afsendes fra dens Omraade til det andet Rige. Dog afholder det Norske Postvæsen alene Udgiften ved den under Litr. b. nævnte Fart imod af det Danske Postvæsen at erholde godtgjort indtil 1. April 1880 det samme aarlige Bidrag som hidtil, nemlig 4,000 Kr., og senere et aarligt Beløb svarende til, hvad Svensk Transitporto vilde have udgjort for de ad saadan Linie fra Danmark forsendte Brevpostsager, beregnet efter de virkeligt befordrede Forsendelsers effektive Vægt. Poststyrelserne kunne træffe Overeenskomst om Ansættelse af denne Godtgjørelse til et fast aarligt Beløb. De Dampskibe,

som den Norske Poststyrelse maatte benytte til den heromhandlede Postbefordring, skulle nyde samme Begunstigelse med Hensyn til Erlæggelse af Afgifter i Danske Havne, som der tilstaaes indenlandske Postdampskibe.

II. Mellemrigske Brev-Postforsendelser.

Artikel 3.

Om de Forsendelser, der ere at henføre til Brevposten.

Til Brevposten henføres, foruden de Arter af Forsendelser, der ere angivne i Artikel 2 i den i Paris under 1ste Juni 1878 afsluttede Postkonvention og i de sammesteds under 1ste og 4de Juni s. A. indgaaede særskilte Overeenskomster (Breve med angiven Værdi og Postanviisninger), endvidere abonnerede Aviser og Tidsskrifter.

Artikel 4.

Porto for Breve og Brevkort m. M.

Portoen for et enkelt Brev, som forsendes mellem Danmark og Norge, skal udgjøre:

naar Brevet afgaaer frankeret, 12 Øre;

naar Brevet afgaaer ufrankeret, 25 Øre.

Som enkelt ansees et Brev, hvis Vægt ikke overstiger 15 Gram. For et Brev, som veier over 15 indtil 125 Gram, erlægges dobbelt Porto; for et Brev, som veier over 125 Gram indtil 250 Gram, tredobbelt Porto.

Vægtigere Breve taxeres indtil videre i Overeensstemmelse med forannævnte Postkonvention.

Skulde i Norge Antallet af Vægtsatser for den indenrigske Brevbefordring blive indskrænket til et mindre Antal end 3, eller de nu fastsatte Grændser for de enkelte Vægtsatser blive mere udvidede end efter nærværende Overeenskomst, skulle Poststyrelserne kunne vedtage, at tilsvarende Ændringer finde Sted i de ved denne Artikel fastsatte Vægtsatser.

Portoen for et Brevkort udgjør 6 Øre.

Minimumsportoen for Forretningspapirer udgjør 12 Øre.

Artkel 5.

Breve med angiven Værdi m. M.

For Breve med angiven Værdi, der forsendes mellem Danmark og Norge, erlægges, foruden Brevporto efter Artikel 4 og sædvanligt Rekommandationsgebyr for Forsendelser til Udlandet, en Assuranceafgift af 8 Øre for hver 144 Kr. eller Deel deraf. Af Assuranceafgiften tilfalder ved Befordring over Sverig $^1/_3$ det Norske Postvæsen og $^1/_3$ det Danske Postvæsen, medens Restbeløbet udgjør den Svenske Assurancegodtgjørelse; ved direkte Befordring efter Artikel 2 Litr. b. deles den lige mellem begge Poststyrelser indtil 1. April 1880, efter hvilket Tidspunkt $^2/_3$ tilfalder det Norske og $^1/_3$ det Danske Postvæsen.

I Værdibreve saavel som i anbefalede Breve kunne ogsaa forsendes Møntstykker efter hvert Lands indenrigske Bestemmelser.

Artikel 6.

Postanviisninger.

Mellem de tvende Riger skal der kunne udvexles Summer ved Postanviisninger til Beløb af høist 360 Kroner for hver Anviisning.

For hver Postanviisning erlægges et Gebyr af:

for Beløb	indtil 100 Kr.		. . . .	30	Øre.
„	— over 100 Kr.	indtil 200 Kr.	. .	60	—
„	— „ 200 —	„ 300 —	. .	90	—
„	— „ 300 —	„ 360 —	. .	120	—

Gebyret forudbetales af Afsenderen og deles lige mellem begge Poststyrelser.

Artikel 7.

Abonnerede Aviser og Tidsskrifter.

For Aviser og Tidsskrifter, der fra Norge bestilles ved et Dansk Postkontor eller fra Danmark bestilles ved et Norsk Postkontor, erlægges for Indpakning, Forsendelse, Omdeling og Abonnementsprisens Opkrævning ialt 20 pCt. af, hvad Avisen eller Tidsskriftet koster det afsendende Postvæsen,

forsaavidt Avisen eller Tidsskriftet udkommer hyppigere end een Gang ugentlig, og ellers 10 pCt. Denne Afgift deles lige mellem begge Poststyrelser.

Dersom Abonnementsvilkaarene for Tidender og Tidsskrifter i noget af de to Lande maatte blive forandrede, kunne Poststyrelserne efter fælles Overeenskomst vedtage tilsvarende Forandringer i de i denne Artikel fastsatte Afgifter.

III. Mellemrigske Pakkepostforsendelser.

Artikel 8.

Om de Forsendelser, der ere at henføre til Pakkeposten.

Til Pakkeposten henføres følgende Forsendelser:

Pakker med og uden angiven Værdi samt

Breve og Pakker med Postopkrævning.

Pakkepostforsendelserne udvexles ved direkte Karter.

Med Hensyn til Behandlingen af Pakkepostforsendelserne ved Indleveringen og Afleveringen gjælde de for hvert Postomraade bestaaende særlige Forskrifter.

Forsaavidt Antagelsen af Pakkepostforsendelser til Postbefordring i Bestemmelseslandet er afhængig af, at de fyldestgjøre særlige Fordringer med Hensyn til Beskaffenheden, Indholdet, Indpakningen af Forsendelserne o. s. v., ville de tvende Poststyrelser stadig underrette hinanden om de paagjældende Bestemmelser.

Enhver Pakke skal ledsages af et Følgebrev. Dette kan enten være et formelig lukket Brev, som hverken maa indeholde Penge eller andre Gjenstande af angiven Værdi, eller kun en Adresse, men det maa ikke veie over 15 Gram.

Artikel 9.

Pakkepostporto.

Portoen for de Pakkepostsager, der forsendes mellem Danmark og Norge, bestemmes saaledes:

a, for Pakker uden angiven Værdi 40 Øre pr. 500 Gram eller Deel deraf, hvoraf ved Befordring over Sverig 15 Øre tilfalde det Norske Postvæsen og 10 Øre det Danske Postvæsen, medens Restbeløbet udgjør den Svenske Transitporto;

ved direkte. Befordring efter Artikel 2 Litr. b. deles Portoen lige mellem begge Poststyrelser indtil 1. April 1880, efter hvilket Tidspunkt $^3/_4$ tilfalder det Norske og $^1/_4$ det Danske Postvæsen.

b, for Pakker med angiven Værdi lægges til ovennævnte Porto den i Artikel 5 fastsatte Assuranceafgift, dog mindst 24 Øre. Af denne Assuranceafgift tilfalder ved Befordring over Sverig $^1/_3$ det Danske og $^1/_3$ det Norske Postvæsen, medens Restbeløbet udgjør den Svenske Assurancegodtgjørelse; ved direkte Befordring efter Artikel 2 Litr. b. deles den lige mellem begge Poststyrelser indtil 1. April 1880, efter hvilket Tidspunkt $^2/_3$ tilfalder det Norske og $^1/_3$ det Danske Postvæsen.

c, for Forsendelse af Guld i Barrer eller Mønt erlægges, forsaavidt Afsenderen ikke foretrækker Portoens Beregning efter Litr. a. og b., en Porto alene efter Vægt, indbefattende baade Befordrings- og Assuranceafgift, saaledes at den for Forsendelser, hvis Vægt ikke overstiger 5,000 Gram, skal udgjøre 1 Krone for hver 500 Gram eller Deel deraf og for tungere Forsendelser 10 Kroner for de første 5,000 Gram og $^1/_2$ Krone for hver overskydende 500 Gram eller Deel deraf.

Af denne Porto tilfalder ved Befordring over Sverig $^1/_3$ det Danske og $^1/_3$ det Norske Postvæsen, medens Restbeløbet udgjør den Svenske Transitgodtgjørelse; ved direkte Befordring efter Artikel 2 Litr. b. deles den lige mellem begge Poststyrelser indtil 1. April 1880, efter hvilket Tidspunkt $^2/_3$ tilfalder det Norske og $^1/_3$ det Danske Postvæsen.

Poststyrelserne bemyndiges til at træffe Overeenskomst om Minimums- og Maximumsvægten for de Guldforsendelser, som blive at taxere efter den under Litr. c. fastsatte Regel, samt om, til og fra hvilke Steder og ad hvilke Veie saadanne Forsendelser skulle kunne befordres.

Vægten af Pakkepostsager er altid brutto.

Artikel 10.

Postopkrævning.

De Danske og de Norske Postanstalter skulle besørge Postopkrævning paa Breve og Pakker indtil et Beløb af 100 Kroner for hver Forsendelse.

Udbetaling af et Postopkrævningsbeløb kan ikke forlanges af Afsenderen, førend der fra Bestemmelsesstedets Postanstalt er indløben Anmeldelse om, at Adressaten har indløst Forsendelsen.

Breve og Pakker med Postopkrævning betales som Breve og Pakker uden angiven Værdi med Tillæg af et Gebyr efter de Satser, som gjælde ved Indleveringspostanstalten for de i Indlandet befordrede Postopkrævninger. Gebyret deles lige mellem begge Poststyrelser.

Vægtportoen for Postopkrævningsbreve tilfalder den Poststyrelse, af hvilken den opkræves.

IV. Transiterende Postforsendelser.

Artikel 11.

Transit over Danmark af Brevpost.

For de i Transit over Danmark befordrede, hos det Danske Postvæsen bestilte fremmede Aviser og Tidsskrifter bliver Portoen m. v. at beregne efter den i Artikel 7 angivne Regel.

For Aviser og Tidsskrifter, der, uden at være bestilte gjennem det Danske Postvæsen, befordres i lukket Postsæk over det Danske Postomraade, erlægges en Afgift af 50 Øre, forsaavidt de udkomme hyppigere end een Gang ugentlig, og ellers 25 Øre pr. Exemplar aarlig, uden Hensyn til Nummertallet og til, at Befordringen mulig kun en Deel af Aaret finder Sted over Danmark.

For de lukkede Poster mellem Norge og et tredie Postomraade, som befinde sig paa andre Postskibe end Danske, skal der, naar disse Skibe blot anløbe en Dansk Havn uden at aflevere Posten til Viderebefordring gjennem Landet, ikke opkræves nogen Dansk Transitporto eller overhovedet nogensomhelst Dansk Postafgift, hvilket ogsaa skal gjælde i Tilfælde af, at deslige Poster omlades i Havnen fra det ene Skib til det andet, uden at der finder nogen Postbefordring Sted til Lands.

Ei heller beregnes nogen Afgift af de Brevpostforsendelser, som over Danmark maatte blive udvexlede i lukkede

Pakker mellem Norske og Svenske Postanstalter. Det samme gjælder om lukkede Prevpostpakker mellem Danske og Svenske Postanstalter, der maatte blive udvexlede over Norge.

Artikel 12.

Transit over Danmark af Pakkepost.

Portoen for de mellem de tvende Riger stykkeviis udvexlede Pakkepostsager, der ere bestemte til eller udgaaede fra et tredie Rige, bestemmes i Almindelighed ved at sammenlægge den Porto, der ifølge de mellem Danmark og vedkommende fremmede Rige bestaaende Overeenskomster er at erlægge for Strækningen mellem Dansk-Svensk Grændse og det udenrigske Afgangs- eller Bestemmelsessted, med den i Norge gjældende Pakkepostporto for Befordringen paa Norsk Omraade og med den Svenske Transitporto eller den Søporto, som træder i dennes Sted.

Kommer den Norske Poststyrelse overeens med en fremmed Poststyrelse om direkte Udvexling af Pakkepostsager, som transitere gjennem Danmark, erlægges til den Danske Poststyrelse en Transitgodtgjørelse, svarende til den Danske Indenrigsporto, beregnet efter Forsendelsernes samlede Vægt og Værdi.

V. Forskjellige Bestemmelser.

Artikel 13.

Utilstrækkelig Frankering.

Pakkepostforsendelser, der ere utilstrækkelig frankerede med Frimærker, taxeres som ufrankerede, dog med Fradrag af de anvendte Frimærkers Værdi.

Artikel 14.

Afregning.

For Vægtportoen samt Værdiportoen af Pakker, Portoen af Aviser, Befordrings- og Assuranceafgiften af Guldforsendelser efter Artikel 9 Litr. c. samt Gebyrerne af Postopkrævninger skal der foretages en Afregning over Post-

styrelsernes gjensidige Tilkommende efter Karterne m. v., til hvilken disse meddele hinanden alle fornødne Oplysninger. Afregningen finder Sted ved Udgangen af hvert Fjerdingaar efter en af det Danske Postvæsen opgjort Hovedberegning, grundet paa Specialberegninger fra de Postkontorer, som udvexle Karter. En Undtagelse herfra finder Sted med Hensyn til de, uden at være bestilte gjennem det Danske Postvæsen, over Danmark transiterende abonnerede Aviser, for hvilke Afgiften godtgjøres efter hvert Aars Udgang.

Ved Afregningen likvideres de modstaaende Fordringer, og Restbeløbet betales kontant.

Forsaavidt angaaer Værdiportoen for Pengebreve samt Gebyrerne for Postanviisninger, foregaaer Afregningen i Overeensstemmelse med Pariserovereenskomsternes Bestemmelser.

Artikel 15.

Garanti.

I Tilfælde af, at en Pakkepostforsendelse gaaer tabt, forkommer eller beskadiges, har hver Poststyrelse at bære Ansvaret derfor inden sit Omraade eller saa langt, som den besørger Befordringen, hvad enten denne finder Sted til Lands eller til Søs.

Saafremt Tabet eller Beskadigelsen skulde indtræffe paa en tredie Poststyrelses Omraade, ere, hvad Ansvaret angaaer, de af denne Styrelse konventionsmæssig overtagne Forpligtelser at betragte som afgjørende.

Erstatning for Pakker bestemmes i Overeensstemmelse med Lovgivningen i det Rige, som det paahviler at yde Erstatningen.

Poststyrelserne bemyndiges til at træffe Overeenskomst om de nærmere fornødne Regler med Hensyn til, hvorledes Erstatningsbeløbet for Guldforsendelser, der alene taxeres efter Vægt, bliver at bestemme.

Krav paa Erstatning maa reises inden 6 Maaneder fra Forsendelsens Indleveringsdag at regne; i modsat Fald bortfalder Poststyrelsernes Forpligtelse til at yde Erstatning. Præskriptionen afbrydes ved Reklamation hos Poststyrelsen paa Indleverings- eller Bestemmelsesomraadet. Gives derpaa Afslag, begynder, saasnart Reklamanten har modtaget

dette, en ny Præskriptionsperiode af 6 Maaneder, der ikke afbrydes ved Reklamation mod Afslaget.

Den Omstændighed, at Tabet af et rekommanderet Brev og Tabet eller Beskadigelsen af et Brev med angiven Værdi hidrører fra uafvendelige Naturbegivenheder og deslige (vis major), være sig til Lands eller til Søs, fritager ikke Poststyrelserne for Erstatningsansvar, forsaavidt angaaer mellemrigske Forsendelser.

Artikel 16.

Expeditionsreglement.

De tvende Poststyrelser ere bemyndigede til at vedtage de yderligere Bestemmelser, som til denne Overeenskomsts Iværksættelse og Postudvexlingens Fremme findes fornødne.

Artikel 17.

I de Tilfælde, for hvilke Regel ikke foran findes, bliver denne at søge i den i Paris under 1ste Juni 1878 afsluttede almindelige Postkonvention med det til samme hørende Expeditionsreglement samt i de sammesteds under 1ste og 4de Juni 1878 afsluttede særskilte Overeenskomster angaaende Udvexling af Værdibreve og Postanviisninger med dertil hørende Expeditionsreglementer.

Artikel 18.

Overeenskomstens Varighed.

Nærværende Overeenskomst træder i Kraft fra 1ste April 1879 at regne; samtidig ophæves de hidtil gjældende Bestemmelser.

Den gjælder for ubestemt Tid og kan opsiges fra hver af de kontraherende Parters Side med et Aars foregaaende Varsel.

Artikel 19.

Nærværende Overeenskomst skal ratificeres og Ratifikationerne udvexles i Stockholm saa snart som muligt.

Til Stadfæstelse heraf have de tvende Befuldmægtigede undertegnet denne Overeenskomst og forsynet den med Aftryk af deres Vaaben.*)

Stockholm, den 24de Marts 1879.

F. Bille. O. M. Björnstjerna.

80.

Overeenskomst imellem Danmark og Belgien ved udvexlede Deklarationer, undertegnede i Stockholm den 31. Marts 1879, om Pengeforsendelser ved Postanviisninger.

Les Soussignés, dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit:

L'échange des envois de fonds par la voie de la poste et au moyen de mandats entre le Danemark et la Belgique se fera en conformité des dispositions de l'arrangement signé à Paris le 4 Juin 1878, dont l'entrée en vigueur est fixée au premier Avril 1879.

Stockholm, le 31 Mars 1879.

L'Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Danemark:
F. Bille.

Le Ministre Résident de Belgique:
Th. de Bounder de Melsbroek.

81.

Konvention imellem Kongeriget Danmark og Storhertugdømmet Luxemburg om gjensidig Udlevering af Forbrydere, undertegnet i Berlin den 8de April 1879.

Convention.

Sa Majesté le Roi de Danemark et Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, Grand-Duc de Luxembourg, désirant assurer

*) Ratifikationerne bleve under 15de April 1879 udvexlede i Stockholm.

d'une manière plus complète, en ce qui concerne le Danemark et le Grand-Duché de Luxembourg, la répression des crimes et délits soumis à la juridiction de Leurs tribunaux respectifs et dont les auteurs et complices voudraient se soustraire à la rigueur des lois en se réfugiant d'un pays dans l'autre, ont résolu de conclure une Convention d'extradition et ont nommé à cet effet pour Leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Danemark:

Monsieur George Quaade, Grand-Croix de Son Ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'honneur du même Ordre, Chevalier Grand-Croix de l'Ordre de la Couronne de chêne de Luxembourg, Chevalier de première classe de l'Ordre de l'Aigle rouge de Prusse, etc., Son Chambellan et Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, et

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, Grand-Duc de Luxembourg:

Monsieur Paul Eyschen, docteur en droit, Commandeur de l'Ordre du Lion Néerlandais et Officier de Son Ordre de la Couronne de chêne, Chevalier de 2e classe de l'Aigle rouge de Prusse et de l'Ordre de la Couronne de Prusse, etc., Son Directeur général de la justice pour le Grand-Duché de Luxembourg et Son Chargé d'affaires pour le dit Grand-Duché auprès du Gouvernement de l'Empire Allemand,

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art 1.

Le Gouvernement Danois et le Gouvernement Grand-Ducal Luxembourgeois s'engagent à se livrer réciproquement, sur la demande que l'un des deux Gouvernements adressera à l'autre et à la seule exception de leurs nationaux, les individus réfugiés du Danemark dans le Grand-Duché de Luxembourg ou du Grand-Duché en Danemark et poursuivis, mis en prévention ou en accusation, ou condamnés comme auteurs ou complices par les autorités compétentes de celui

des deux pays où l'infraction a été commise, pour les crimes et délits énumérés dans l'article ci-après.

Néanmoins, lorsque le crime ou le délit motivant la demande d'extradition aura été commis hors du territoire du Gouvernement requérant, il pourra être donné suite à cette demande, si la législation du pays requis autorise la poursuite des mêmes infractions commises hors de son territoire.

Art. 2.

Ces crimes et délits sont:

1° le parricide, l'assassinat, l'empoisonnement, l'infanticide, le meurtre;

2° les coups portés et les blessures faites volontairement, soit avec préméditation, soit quand il en est résulté une maladie paraissant incurable, ou une incapacité permanente de travail personnel, ou la perte absolue de l'usage d'un organe, ou une mutilation grave ou la mort sans intention de la donner;

3° la bigamie, l'enlèvement de mineurs, le viol, l'avortement, l'attentat à la pudeur commis avec violence, l'attentat à la pudeur commis sans violence sur la personne ou à l'aide de la personne d'un enfant de l'un ou de l'autre sexe âgé de moins de douze ans, ou sur un individu hors d'état de donner un consentement libre ou d'opposer de la résistance; l'attentat aux moeurs en excitant, facilitant ou favorisant habituellement, pour satisfaire les passions d'autrui, la débauche ou la corruption de mineurs de l'un ou de l'autre sexe;

4° les attentats à la liberté individuelle commis par des particuliers;

5° l'enlèvement, le recel, la suppression, la substitution ou la supposition d'enfant;

6° l'incendie volontaire;

7° la destruction ou le dérangement dans une intention coupable d'une voie ferrée ou d'une ligne télégraphique; toute destruction ou dégradation de constructions, machines à vapeur;

8° le vol (Tyveri, Ran, Røveri);

9° les menaces d'attentat contre les personnes ou contre les propriétés, punissables d'après le § 245 du Code pénal

Danois et d'après l'art. 305 du Code pénal Luxembourgeois;

10° la fausse monnaie, comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite ou altérée; la contrefaçon et la falsification d'effets publics ou de billets de banque, de titres publics ou privés; l'émission ou la mise en circulation de ces effets, billets ou titres contrefaits ou falsifiés; contrefaçon et falsification de sceaux, timbres, poinçons et marques de l'État ou autorisés par les Gouvernements respectifs et destinés à un service public; l'usage des sceaux, timbres, poinçons et marques ainsi contrefaits ou falsifiés, ainsi que l'usage préjudiciable de vrais sceaux, timbres, poinçons et marques; le faux en écriture et l'usage des documents contrefaits, fabriqués ou falsifiés;

11° le faux témoignage et les fausses déclarations d'experts ou d'interprètes; la subornation de témoins, d'experts ou d'interprètes;

12° le faux serment;

13° la concussion et les détournements commis par des fonctionnaires publics, la corruption de fonctionnaires ou d'arbitres;

14° la banqueroute frauduleuse;

15° l'escroquerie; l'abus de confiance; l'extorsion de signatures ou d'actes contenant ou opérant obligation, dispositions ou décharge; l'enlèvement, le détournement ou la destruction d'objets saisis; la tromperie en matière de vente de marchandises, pourvu que le délit dont il s'agit soit, d'après la législation du pays auquel l'extradition est demandée, passible au moins d'une peine de prison;

16° l'échouement, la perte ou la destruction volontaire et illégale d'un navire par le capitaine ou les officiers et gens de l'équipage; la rébellion et la mutinerie de l'équipage du navire;

17° les actes attentatoires à la libre circulation sur les chemins de fer, prévus par le § 288 de la loi Danoise du 10 Février 1866 et les art. 16 et 17 de la loi Luxembourgeoise du 17 Décembre 1859;

18° les pillages ou dégâts de denrées ou marchandises,

effets et propriétés mobilières, commis à bande ou force ouverte;

19° la destruction ou dévastation des récoltes, plants, arbres ou greffes, toutefois avec la restriction formulée à la fin du n° 15;

20° avec la même restriction la destruction d'instruments d'agriculture, la destruction ou l'empoisonnement d'animaux domestiques, d'autres bestiaux ou des poissons dans les étangs, les viviers et les réservoirs;

21° le recèlement des objets obtenus à l'aide d'un des crimes ou délits prévus par la présente convention.

L'extradition pourra aussi avoir lieu pour la tentative des faits ci-dessus énumérés.

Dans tous les cas, l'extradition ne pourra avoir lieu que lorsque le fait incriminé est punissable à la fois d'après la législation des deux pays contractants, à l'exception des faits énumérés sub n° 16 ci-dessus.

Art. 3.

Si l'individu réclamé par une des Parties contractantes est réclamé en même temps par un autre ou plusieurs autres Gouvernements, le Gouvernement auquel les demandes d'extradition ont été adressées pourra, à son choix, le livrer à l'un ou à l'autre des Gouvernements réclamants.

Si l'individu réclamé n'est sujet d'aucun des Gouvernements contractants, le Gouvernement requis pourra informer de cette demande le Gouvernement auquel appartient le poursuivi, et si ce Gouvernement, sans aucun retard, réclame à son tour l'inculpé pour le faire juger par ses tribunaux pour l'acte incriminé, la disposition de l'alinéa précédent sera applicable.

Vu les dispositions du § 6 du Code pénal Danois, le Danemark se réserve, en outre, la faculté de ne pas livrer les étrangers fixés et domiciliés dans le pays, à moins que la demande d'extradition ne concerne un fait commis par l'étranger avant son arrivée en Danemark et que la demande ne soit faite avant que l'étranger soit domicilié depuis deux ans révolus.

Art. 4.

Il est expressément stipulé que l'étranger dont l'extradition aura été accordée ne pourra, dans aucun cas, être poursuivi ou puni pour aucun délit politique antérieur à l'extradition, ni pour aucun fait connexe à un semblable délit.

Ne sera pas réputé délit politique, ni fait connexe à un semblable délit, l'attentat contre la personne du Chef d'un État étranger ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait soit de meurtre, soit d'assassinat, soit d'empoisonnement, soit la tentative de ces crimes.

L'étranger ne pourra pas non plus être poursuivi ou condamné pour une infraction autre que celle ayant motivé l'extradition, à moins que

1° l'étranger à livrer n'y ait donné un consentement spécial, ou

2° que l'extradition ayant été accordée conformément à l'art. 8 ci-après, sur production d'un mandat d'arrêt contenant l'indication du fait de la poursuite, l'instruction ultérieure n'en ait fait changer la qualification légale ou découvrir d'autres infractions y connexes.

Dans ce cas et si la dégénérescence de l'infraction primitive ou celles y connexes et ultérieurement découvertes sont comprises dans l'énumération de l'art. 2 ci-dessus, l'individu livré pourra être jugé et puni du chef de ces infractions, après que le Gouvernement qui a accordé l'extradition, dûment informé, aura déclaré ne pas s'y opposer.

Enfin l'étranger ne pourra être poursuivi ou condamné pour aucun des crimes ou délits antérieurs à l'extradition, qui ne sont pas prévus par la présente convention, à moins qu'après avoir été puni ou acquitté du chef du crime ou du délit qui a donné lieu à l'extradition, il n'ait négligé de quitter le pays avant le délai d'un mois, ou bien qu'il n'y vienne de nouveau.

Art. 5.

L'extradition ne pourra avoir lieu:

1° si, depuis les faits imputés, les poursuites ou la condamnation, la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois du pays dans lequel le prévenu ou le condamné s'est réfugié;

2° si l'individu réclamé par l'un des Gouvernements a déjà été soumis dans l'autre État, et pour la même infraction pour laquelle l'extradition est demandée, à une poursuite ou à une instruction et libéré de la prévention, ou s'il s'y trouve encore en état de prévention, ou s'il y a déjà été condamné.

Art. 6.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans le pays où il s'est réfugié pour un crime ou un délit commis dans ce même pays, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient abandonnées, jusqu'à ce qu'il ait été acquitté ou absous ou qu'il ait subi sa peine.

Toutefois, cette disposition ne fera pas obstacle à ce que l'étranger, si le pays requis trouve cela possible sans préjudice pour la poursuite commencée ou pour l'exécution de la peine, puisse être envoyé temporairement pour comparaître devant les tribunaux du pays requérant, sous la condition qu'il sera renvoyé dès que la justice étrangère aura statué.

Art. 7.

L'extradition sera accordée lors même que le condamné, l'accusé ou le prévenu viendrait, par ce fait, à être empêché de remplir ses engagements contractés envers des particuliers, lesquels pourront toujours faire valoir leurs droits auprès des autorités judiciaires compétentes.

Art. 8.

L'extradition sera accordée sur la demande adressée par l'un des Gouvernements à l'autre par voie diplomatique.

Cette demande sera accompagnée, soit d'un jugement ou arrêt de condamnation, même par défaut ou par contumace,

notifié dans ces derniers cas suivant les formes qui sont prescrites par la législation du pays requérant, soit d'un acte de procédure criminelle décrétant formellement ou opérant de plein droit le renvoi de l'inculpé ou de l'accusé devant la juridiction répressive, soit d'un mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force et décerné par l'autorité judiciaire, pourvu que ces derniers actes renferment l'indication précise du fait pour lequel ils sont délivrés et la date de ce fait.

Les pièces ci-dessus mentionnées devront être produites en original ou en expédition authentique.

Le Gouvernement requérant devra produire en même temps la copie des textes de loi applicables au fait incriminé, ainsi que le signalement de l'individu réclamé.

Art. 9.

En cas d'urgence et sur la demande directe des autorités judiciaires du pays requérant, l'arrestation provisoire de l'étranger peut être ordonnée par les autorités compétentes du pays requis, sur un simple avis, transmis soit par la poste, soit par le télégraphe, de l'existence de l'une des pièces indiquées par l'art. 8, à la condition toutefois qu'un avis régulier de la demande devra être transmis par voie diplomatique, par la poste ou par le télégraphe, au ministre des affaires étrangères du pays où l'inculpé s'est réfugié.

L'arrestation de l'étranger aura lieu dans les formes et suivant les règles établies par la législation du Gouvernement auquel elle est demandée.

Art. 10.

L'étranger arrêté provisoirement dans les conditions prévues par l'article précédent sera mis en liberté si, dans le délai d'un mois après son arrestation, le Gouvernement requis ne reçoit notification de l'un des documents mentionnés dans l'art. 8 de la présente convention.

Art. 11.

Quand il y aura lieu à extradition, tous les objets saisis qui peuvent servir à constater le crime ou le délit,

ainsi que les objets provenant de vol, seront, suivant l'appréciation de l'autorité compétente, remis au Gouvernement requérant, soit que l'extradition puisse s'effectuer, l'inculpé ayant été arrêté, soit qu'il ne puisse y être donné suite, l'inculpé ou le condamné s'étant de nouveau évadé ou étant décédé.

Cette remise comprendra aussi tous les objets de la même nature que l'inculpé aurait cachés ou déposés dans le pays et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont réservés toutefois les droits que des tiers non impliqués dans la poursuite auraient pu acquérir sur les objets indiqués dans le présent article.

Art. 12.

Les frais d'arrestation, d'entretien et de transport de l'individu dont l'extradition aura été accordée, ainsi que ceux de consignation et de transport des objets qui, aux termes de l'article précédent, doivent être restitués ou remis, resteront à charge des deux États dans la limite de leurs territoires respectifs.

Les frais de transport et autres sur le territoire des États intermédiaires seront à charge de l'État réclamant.

Art. 13.

Il est formellement stipulé que l'extradition par voie de transit sur les territoires respectifs des États contractants d'un individu n'appartenant pas au pays de transit, sera accordé sur la simple production, en original ou en expédition authentique, de l'un des actes de procédure mentionnés, selon les cas, dans l'art. 8 ci-dessus, pourvu que le fait servant de base à l'extradition soit compris dans la présente convention et ne rentre pas dans les dispositions des art. 4 et 5.

Art. 14.

Lorsque, dans la poursuite d'une affaire pénale, non politique, un des Gouvernements jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans l'autre État, ou tout autre acte d'instruction judiciaire, une commission rogatoire sera envoyée,

à cet effet, par la voie diplomatique, et il y sera donné suite en observant les lois du pays dans lequel l'audition des témoins ou l'acte d'instruction devra avoir lieu.

En cas d'urgence, ces commissions rogatoires pourront être envoyées directement aux autorités judiciaires des deux pays contractants, sauf à celles-ci à en donner avis au ministre de la justice.

Les commissions rogatoires émanées de l'autorité étrangère compétente et tendant à faire opérer soit une visite domiciliaire, soit la saisie du corps du délit ou de pièces à conviction, ne pourront être exécutées que pour un des faits énumérés à l'art. 2 et sous la réserve exprimée au dernier paragraphe de l'art. 11.

Toutes les commissions rogatoires seront exécutées sans délai, à moins que la loi du pays requis ne s'y oppose.

Les Gouvernements respectifs renoncent à toute réclamation ayant pour objet la restitution des frais résultant de l'exécution de la commission rogatoire, dans les cas mêmes où il s'agirait d'expertise, pourvu toutefois que cette expertise n'ait pas entraîné plus d'une vacation.

Art. 15.

En matière pénale non politique, lorsque la notification d'un acte de procédure ou d'un jugement à un individu résidant sur le territoire d'un des deux États contractants paraîtra nécessaire à l'autorité compétente de l'autre pays, la pièce sera transmise diplomatiquement, et en cas d'urgence directement par la poste aux autorités judiciaires compétentes du lieu de la résidence du destinataire, et la signification sera opérée à personne, selon les formes d'usage dans le pays; l'original constatant la notification, revêtu du visa du fonctionnaire chargé de la notification, sera envoyé sans restitution de frais, soit par la voie diplomatique au Gouvernement requérant, soit par la poste aux autorités judiciaires requérantes, selon que la demande de notification a été transmise de l'une ou de l'autre manière.

Art. 16.

Si, dans une cause pénale non politique, la comparution personnelle d'un témoin est nécessaire, le Gouvernement

du pays où réside le témoin l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui sera faite et, dans ce cas, il devra être dédommagé par l'État intéressé à la comparution du témoin, des frais de voyage et de séjour d'après les tarifs et règlements en vigueur dans le pays où l'audition devra avoir lieu.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans l'un des deux pays, comparaîtra devant les juges de l'autre, ne pourra être poursuivi ni détenu pour des faits ou condamnations criminels ou correctionnels antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits, objet du procès où il figure comme témoin.

Lorsque dans une cause pénale non politique instruite dans l'un des deux pays, la production de pièces de conviction ou documents judiciaires sera jugée utile, la demande en sera faite soit diplomatiquement par l'un des Gouvernements à l'autre, soit, en cas d'urgence, directement par la poste par les autorités compétentes Danoises au magistrat compétent dans le Luxembourg, ou inversement, et on y donnera suite, à moins que des considérations particulières ne s'y opposent et sous l'obligation de renvoyer les pièces.

Les Gouvernements contractants renoncent à toute réclamation des frais résultant dans les limites de leurs territoires respectifs, de l'envoi et de la restitution des pièces de conviction et documents.

Art. 17.

Toutes les pièces et documents qui seront communiqués réciproquement par les deux Gouvernements en exécution de la présente convention et qui ne seraient pas rédigés en Français, devront être accompagnés de leur traduction en langue Française.

Art. 18.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Berlin, le plus tôt que faire se pourra.*)

Elle sera exécutoire le trentième jour à partir de l'échange des ratifications.

*) Ratificationerne bleve udvexlede i Berlin den 13. Juni 1879.

Elle demeurera en vigueur jusqu'à l'expiration d'une année à compter du jour où l'une des Hautes Parties contractantes aura déclaré vouloir en faire cesser les effets.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention, qu'ils ont revêtue du cachet de leurs armes.

Fait à Berlin, le 8 avril 1879.

Quaade.

Paul Eyschen.

82.

Overeenskomst mellem den Kongelig Danske Regjering og de konfedererede Venezuelanske Staters Regjering ved udvexlede Deklarationer, undertegnede i Caracas den 21de Juni 1879, angaaende gjensidig Beskyttelse for de respective Undersaatters Fabrik- og Handelsmærker.

Déclaration.

Le Gouvernement du Danemark et le Gouvernement des États confédérés du Vénézuela désirant assurer une complète et efficace protection à l'industrie manufacturière des nationaux des deux États, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes:

Les sujets de chacune des deux Nations contractantes jouiront dans les territoires et possessions de l'autre des mêmes droits que les nationaux pour tout ce qui a rapport aux marques de fabrique ou de commerce, de quelque nature qu'elles soient.

Les nationaux de l'un des deux pays qui voudront s'assurer dans l'autre la propriété de leurs marques de fabrique ou de commerce, devront remplir les formalités prescrites à cet effet par la législation respective des deux pays.

Les dispositions insérées dans les deux paragraphes qui précèdent seront également applicables aux dessins et modèles industriels de toute espèce.

La présente déclaration entrera en vigueur aussitôt après l'accomplissement des formalités prescrites par les lois constitutionnelles des deux États contractants et elle restera obligatoire pendant trois années. Au-delà de ce terme elle demeurera exécutoire, par tacite réconduction, jusqu' à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une des deux Hautes Parties contractantes l'aura dénoncée.

En foi de quoi les soussignés ont signé la présente déclaration et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en double à Caracas le vingt-et-un de Juin mil huit cent soixtante-dix-neuf.

Le Consul Général du Danemark
Stürup.

Le Ministre des affaires étrangères du Vénézuela.
Barberii.

83.

Overeenskomst om Handels- og Søfartsforbindelsen imellem Danmark og Sverig ved udvexlede Deklarationer, undertegnede i Kjøbenhavn den 5te August 1879.

Deklaration.

Til Fuldstændiggjørelse af de Lettelser for Handels- og Søfartsforbindelsen imellem Danmark og Sverig, som allerede ere tilveiebragte ved Deklarationerne af 22de September 1871 og 2den April 1873, ere Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norges Regjering komne overeens om nu at gjennemføre

Till fullföljande af de handels- och sjöfartsförbindelsen mellan Sverige och Danmark, genom Deklarationerna den 22 September 1871 och 2 April 1873, redan beredda lättnader, hafva Hans Majestät Konungens af Sverige och Norge Regering och Hans Majestät Konungens af Danmark Regering öfverenskommit att nu genomföra den i först-

den i førstnævnte Deklarations Slutningsbestemmelse i Udsigt stillede Udvidelse af det Omraade, indenfor hvilket Søfarten imellem Dansk og Svensk Havn skal behandles som indenrigsk Fart, og have de i dette Øjemed bemyndiget Undertegnede til at erklære, at fra og med den 15de d. M. skulle Danske og Svenske Fartøier og Baade af hvilkensomhelst Størrelse og Beskaffenhed, som gaae imellem samtlige Steder i Kjøbenhavns, Helsingørs og Kjøges Tolddistrikter paa den ene Side og Helsingborgs, Landskronas, Malmøs og Trelleborgs Toldkammerdistrikter paa den anden Side, — forsaavidt de ikke ifølge allerede gjældende Overeenskomster nyde videregaaende Rettigheder, — hvad angaaer Skibsafgifter, Lastepenge, Fyr- og Vagerafgifter samt alle lignende Afgifter til Statskassen (herunder dog ikke indbefattet Havneafgifter i Statshavne) saavel fra Dansk som fra Svensk Side i Eet og Alt behandles, som om de gik imellem indenrigske Steder.

Foranstaaende Bestemmelser kunne fra begge Sider opsiges med det i Deklarationen af 22de September 1871 fastsatte Varsel af 6 Maaneder.

nämnda deklarations slutbestämmelse i utsigt stälda utsträckning af det område, inom hvilket sjöfarten mellan Svensk och Dansk hamn skall behandlas såsom inrikes fart, och hafva för sådant ändamål bemyndigat undertecknade att förklara, att från och med den 15 innevarande Augusti skola Svenska och Danska fartyg och båtar af hvilken storlek och beskaffenhet som helst, gående emellan samtliga orter inom Helsingborgs, Landskrona, Malmö och Trelleborgs tullkammare distrikter, å ena, samt inom Köpenhamns, Helsingörs och Kjöges tulldistrikter, å andra sidan, der de icke enligt redan gällande aftal åtnjuta än vidsträcktare rättigheter, i fråga om skeppsafgifter, lastpenningar, fyr- och båkafgifter samt alla liknande afgifter till statskassan (härunder dock icke inbegripne hamnafgifter i statshamn) såväl från Svensk som Dansk side, helt och hållet behandlas såsom ginge de inrikes orter emellan.

Förestående bestämmelser kunna ömsesidigt uppsägas med iakttagande af den i Deklarationen af den 22. September 1871 fastställda uppsägningstid af sex månader.

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede underskrevet denne Deklaration i tvende ligelydende Exemplarer og forsynet disse med Aftryk af deres Vaaben, hvilket skete i Kjøbenhavn, den 5te August 1879.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister

O. D. Rosenørn-Lehn.

Till bekräftelse häraf hafva undertecknade denna deklaration i tvänne likalydende exemplar underskrifvit och med sina sköldemärken beseglat, som skedde i Köpenhamn den 5. Augusti 1879.

Hans Majestät Konungens af Sverige och Norge Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipotentiaire

Lave Beck-Friis.

84.

Overeenskomst imellem den Kongelig Danske Regjering og den Kongelig Belgiske Regjering ved udvexlede Deklarationer, undertegnede i Kjøbenhavn den 17de November 1879, angaaende gjensidig Beskyttelse for deres Undersaatters Fabrik- og Handelsmærker.

Déclaration.

Le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Danemark et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, ayant jugé utile d'assurer une protection réciproque aux marques de fabrique ou de commerce Danoises et Belges, les soussignés, Monsieur Otto Ditlev Baron de Rosenørn-Lehn, Grand' Croix de l'ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'honneur du même ordre, etc. etc , Ministre des affaires étrangères de Sa Majesté le Roi de Danemark, et Monsieur Théodore de Bounder de Melsbroek, Officier de l'ordre de Léopold, etc. etc., Ministre-Résident de Sa Majesté le Roi des Belges, dûment autorisés à cet effet, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1.

Les sujets Danois en Belgique et les sujets Belges en Danemark jouiront en ce qui concerne les marques de marchandises ou de leurs emballages et les marques de fabrique ou de commerce, de la même protection que les nationaux.

Article 2.

Pour assurer à leurs marques la protection consacrée par l'article précédent les sujets de l'une des Parties contractantes devront remplir les conditions et formalités établies par la loi et les règlements de l'autre.

Article 3.

Le présent arrangement aura force de loi dans chacun des deux pays à partir du jour de sa publication officielle dans ce pays et restera en vigueur jusqu'à l'expiration des 12 mois qui suivront la dénonciation faite par l'une ou l'autre des Parties contractantes.

Fait en double à Copenhague et à Stockholm le 17 Novembre 1879.

O. D. Rosenørn-Lehn.
The. de Bounder de Melsbroeck.

85.

Overeenskomst om en udvidet Beskyttelse for den litteraire Eiendomsret i Danmark for Værker offentliggjorte i Sverig og Norge og omvendt i disse Lande for Danske Undersaatters Skrifter, afsluttet ved Deklarationer, der undertegnedes og udvexledes i Kjøbenhavn den 27de November 1879.

I den Hensigt at tilveiebringe en udvidet Beskyttelse for den litteraire Eiendomsret

I ändamål att bereda utsträckt skydd för den litterära eganderätten, hafva Hans

have Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering og Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norges Regjering bemyndiget Undertegnede til at afslutte følgende Overeenskomst:

De i de Danske Love af 29de December 1857, 23de Februer 1866 §§ 1—6, 21de Februar 1868 og 24de Mai 1879 indeholdte Bestemmelser om Eftertryk, om Opførelse af dramatiske Værker eller for Scenen bestemte musikalske Kompositioner, samt om Oversættelser skulle fra den 1ste Januar 1880 at regne være anvendelige til Fordeel for Værker offentliggjorte i Sverig og Norge, og omvendt skulle Bestemmelserne i de for Sverig under 10de August 1877 og for Norge under 8de Juni 1876 udstedte Love om Beskyttelse af Skrifteiendomsretten fra den 1ste Januar 1880 at regne gjælde ogsaa for Danske Undersaatters Skrifter, forsaavidt som de ere beskyttede i Dansk Lov.

Foranstaaende Overeenskomst skal gjælde, indtil et Aar er forløbet, efterat den er bleven opsagt fra den ene eller den anden Side.

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede underskrevet denne

Majestät Konungens af Danmark Regering och Hans Majestät Konungens af Sverige och Norge Regering bemyndigat undertecknade att afsluta följande öfverenskommelse.

Bestämmelserna i de uti Danmark utfärdade lagarne af den 29 December 1857, den 23 Februari 1866 §§ 1—6, 21 Februari 1868 och 24 Maj 1879 om eftertryck, om upförande af dramatiska arbeten eller för scenen bestämda musikaliska kompositioner, samt om öfversättningar, skola från och med ingången af år 1880 ega tillämpning till förmån för arbeten offentliggjorda i Sverige och Norge, och, omvändt, skola bestämmelserna i den uti Sverige rörande eganderätt till skrift utfärdade lag af den 10 Augusti 1877 och i den uti Norge „om Beskyttelse af den saakaldte Skrifteiendomsret" utfärdade lag af den 8 Juni 1876 från och med ingången af år 1880 gälla äfven för Danske undersåtars skrifter, försåvidt som de äro i Dansk lag skyddade.

Föreståënde öfverenskommelse skall gälla, intilldess ett år förflutit efter en från någondera sidan skedd upsägning.

Till bekräftelse häraf hafva undertecknade denna deklara-

Deklaration i tvende ligelydende Exemplarer og paatrykt samme deres Vaabensegl, hvilket skete i Kjøbenhavn den 27de November 1879.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Udenrigsminister
O. D. Rosenørn-Lehn.

Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norges Envoyé Extraordinaire og Ministre plénipotentiaire
Lave Beck-Friis.

tion i tvenne lika lydande exemplar underskrifvit och med sina sköldemärken beseglat, som skedde i Köpenhamn den 27 November 1879.

Hans Majestät Konungens af Danmark Utrikes Minister
O. D. Rosenørn-Lehn.

Hans Majestät Konungens af Sverige och Norge Envoyé Extraordinaire och Ministre Plénipotentiaire
Lave Beck-Friis.

86.

Overeenskomst imellem den Kongelig Danske Regjering og den Kongelig Storbritanniske Regjering ved udvexlede Deklarationer, der undertegnedes i Kjøbenhavn den 28de November 1879, angaaende gjensidig Beskyttelse for Varemærker.

Deklaration.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering og Hendes Majestæt Dronningen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irlands Regjering ere, for i begge Stater at tilveiebringe gjensidig Beskyttelse for Varemærker og Vareetiketter saavelsom for industrielle Tegninger og Mønstre, komne overeens om Følgende:

Undersaatterne af enhver af de to kontraherende Parter skulle i den anden Parts

Declaration.

The Government of Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, and the Government of His Majesty the King of Denmark, with a view to the reciprocal protection of Trade Marks and Trade Labels, as well as industrial designs and patterns, in the two Countries, have agreed as follows:

The Subjects of each of the contracting Parties shall have in the Dominions and

Lande og Besiddelser have samme Rettigheder, som tilkomme indfødte Undersaatter, eller som nu ere tilstaaede eller fremtidig maatte blive tilstaaede Undersaatter af den mest begunstigede Nation i Henseende til Alt, hvad der angaaer Eiendomsretten vedrørende Varemærker og Vareetiketter saavelsom industrielle Tegninger og Mønstre.

Enhver, som ønsker at opnaae denne Beskyttelse, maa opfylde de Formaliteter, der ere foreskrevne ved de respektive Landes Love.

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede underskrevet nærværende Deklaration og forsynet den med deres Vaabensegl.

Skeet i Kjøbenhavn, den 28de November 1879.

O. D. Rosenørn-Lehn.

Possessions of the other the same rights as belong to native Subjets, or as are now granted, or may hereafter be granted, to the Subjects of the most favoured Nation, in everything relating to property in Trade Marks and Trade Labels, as well as in industrial designs and patterns.

It is understood that any person who desires to obtain the aforesaid protection, must fulfil the formalities required by the laws of the respective Countries.

In witness whereof the Undersigned have signed the present Declaration, and have affixed thereto the Seal of their arms.

Done at Copenhagen, the 28th day of November 1879.

Charles Lennox Wyke.

Indhold.

Side

Oversigt

over

foranstaaende Aktstykker efter de Stater, med hvilke Danmark har contraheret.

Oversigt

over

foranstaaende Aktstykker efter de omhandlede Gjenstande.

